Arund. 84

† : τοῦ κατὰ ματθαῖον εὐαγγελίου τίτλοι:

α περὶ τῶν μάγων:
β περὶ τῶν ἀναιρεθέντων
τῶν παιδίων:
γ περὶ ὧν πρῶτος ἰωάννης
ἐκήρυξε βασιλεῖ
ἀνῶν:
δ περὶ διδασκαλίας τῶν ...:
ε περὶ τῶν μακαρισμῶν:
ϛ περὶ τοῦ λεπροῦ:
ζ περὶ τοῦ ἑκατοντάρχου:
η περὶ τῆς πενθερᾶς πέτρου:
θ περὶ τῶν ἰαθέντων
ἀπὸ ποικίλων νόσων:
ι περὶ τοῦ μὴ ἐπιτρεπο-
μένου ἀκολουθεῖν:
ια περὶ τῆς ἐπιτιμήσεως
τῶν ὑδάτων:
ιβ περὶ τῶν δαιμονιζομένων:
ιγ περὶ τοῦ παραλυτικοῦ:
ιδ περὶ ματθαίου:
ιε περὶ τῆς θυγατρὸς τοῦ
ἀρχισυναγώγου:

ις περὶ τῆς αἱμορροούσης:
ιζ περὶ τῶν δύο τυφλῶν:
ιη περὶ τοῦ δαιμονιζομένου
κωφοῦ:
ιθ περὶ τῆς τῶν ἀποστόλων
διατάξεως:
κ περὶ τῶν ἀποσταλέντων
παρὰ ἰωάννου:
κα περὶ τοῦ ξηρὰν ἔχοντος
χεῖρα:
κβ περὶ τοῦ δαιμονιζομένου
τυφλοῦ καὶ κωφοῦ:
κγ περὶ τῶν αἰτούντων
σημεῖον:
κδ περὶ τῶν παραβολῶν:
κε περὶ ἰωάννου καὶ ἡρῴδου:
κϛ περὶ τῶν ε ἄρτων καὶ
τῶν β ἰχθύων:
κζ περὶ τοῦ ἐν θαλάσσῃ περι-
πάτου:
κη περὶ τῆς παραβάσεως
τῆς ἐντολῆς τοῦ θεοῦ:

περιεχ φύλλα 265. – τετράδ: 84.

νε περὶ τῆς τοῦ κυ ἐ-
περωτήσεως πρὸς
τοὺς φαρισαίους:
νς περὶ τοῦ ταλανισμοῦ
τῶν γραμματέων
καὶ φαρισαίων:
νζ περὶ συντελείας:
νη περὶ τῆς ἡμέρας καὶ ὥρας:
νθ περὶ τῶν δέκα παρθένων:
ξ περὶ τῶν τὰ τάλαν-
τα λαβόντων:
ξα περὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ χυ
ξβ περὶ τῆς ἀλειψάσης
τὸν κν μύρω:
ξγ περὶ τοῦ πάσχα:
ξδ περὶ τύπου μυστικοῦ:
ξε περὶ τῆς παραδόσεως τοῦ ιυ:
ξς ἄρνησις πέτρου:
ξζ περὶ τῆς ἰούδα με-
ταμελείας:
ξη περὶ τῆς αἰτήσεως
τοῦ κυριακοῦ σώ-
ματος:

κθ περὶ τῆς χαναναίας:

λ περὶ τῶν θεραπευθέντων ὄχλων:

λα περὶ τῶν ζ ἄρτων:

λβ περὶ τῆς ζύμης τῶν φαρισαίων:

λγ περὶ τῆς ἐν καισαρείᾳ ἐπερωτήσεως:

λδ περὶ τῆς μεταμορφώσεως:

λε περὶ τοῦ σεληνιαζομένου:

λϛ περὶ τῶν αἰτούντων τὰ δίδραχμα:

λζ περὶ τῶν λεγόντων τίς μείζων:

λη περὶ τῶν ρ' προβάτων παραβολή:

λθ περὶ τοῦ ὀφείλοντος μυρία τάλαντα:

μ περὶ τῶν ἐπερωτησάντων εἰ ἔξεστι ἀπολῦσαι τὴν γυναῖκα:

μα περὶ τοῦ ἐπερωτήσαντος τοῦ πλουσίου τινός:

μβ περὶ τῶν μισθουμένων ἐργατῶν:

μγ περὶ τῶν υἱῶν ζεβεδαίου:

μδ περὶ τῶν δύο τυφλῶν:

με περὶ τῆς ὄνου καὶ τοῦ πώλου:

μϛ περὶ τῶν τυφλῶν καὶ χωλῶν:

μζ περὶ τῆς ξηρανθείσης συκῆς:

μη περὶ τῶν ἐπερωτησάντων τὸν κύριον ἀρχιερέων καὶ πρεσβυτέρων:

μθ περὶ τῶν δύο υἱῶν παραβολή:

ν περὶ τοῦ ἀμπελῶνος παραβολή:

να περὶ τῶν καλουμένων εἰς τὸν γάμον:

νβ περὶ τῶν ἐπερωτησάντων διὰ τὸν κῆνσον:

νγ περὶ τῶν σαδδουκαίων:

νδ περὶ τοῦ ἐπερωτήσαντος νομικοῦ:

+ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ

Βίβλος γενέσεως
ἰυ̅ χυ̅ υἱοῦ δαδ̅. υἱ
οῦ ἀβραάμ· ἀβρα
ὰμ, ἐγέννησε τὸν
ἰσαάκ· ἰσαὰκ δὲ,
ἐγέννησε τὸν ἰα
κώβ· ἰακὼβ δὲ, ἐ
γέννησε τὸν ἰού
δαν καὶ τοὺς ἀδελ
φοὺς αὐτοῦ· ἰού
δας δὲ, ἐγέννησε
τὸν φαρὲς καὶ τὸν
ζαρὰ ἐκ τῆς θα
μάρ· φαρὲς δὲ ἐ
γέννησε τὸν ἐσρώμ·
ἐσρὼμ δὲ, ἐγέννησε
τὸν ἀράμ· ἀρὰμ
δὲ, ἐγέννησε τὸν ἀ
μιναδάμ· ἀμινα
δὰμ δὲ, ἐγέννησε
τὸν ναασσών· να
ασσὼν δὲ, ἐγέννησε
τὸν σαλμών· σαλμὼν
δὲ, ἐγέννησε τὸν βο
όζ ἐκ τῆς ῥαχάβ·
βοὸζ δὲ, ἐγέννησε
τὸν ὠβὴδ ἐκ τῆς
ῥούθ· ὠβὴδ δὲ, ἐγέν
νησε τὸν ἰεσσαί· ἰ
εσσαὶ δὲ, ἐγέννησε

✝ τοῦ ἁμαρτωλοτέρου πάντ(ων) ἀνῶν τοῦ μοναχοῦ καλ

λιστράτου:-

δὼκ δὲ ἐγέννησε
τὸν ἀχεὶμ· ἀχεὶμ
δὲ ἐγέννησε τὸν ἐ
λιοὺδ· ἐλιοὺδ δὲ
ἐγέννησε τὸν ἐλε
άζαρ· ἐλεάζαρ
δὲ ἐγέννησε τὸν
ματθάν· ματθὰν
δὲ ἐγέννησε τὸν ἰ
ακώβ· ἰακὼβ δὲ
ἐγέννησε τὸν ἰω
σὴφ τὸν ἄνδρα μα
ρίας, ἐξ ἧς ἐγεννή
θη ἰς ὁ λεγόμενος
χς· πᾶσαι οὖν αἱ
β Γενεαὶ ἀπὸ ἀβρα
ὰμ ἕως δαδ, γε
νεαὶ δεκατέσσα
ρες· καὶ ἀπὸ δαδ
ἕως τῆς μετοικε
σίας βαβυλῶνος,
γενεαὶ δεκατέσ
σαρες· καὶ ἀπὸ τῆς

μετοικεσίας βαβυ
λῶνος ἕως τοῦ χυ· γε
νεαὶ δεκατέσσα
ρες· τοῦ δὲ ἰυ χυ·
ε Ἡ γέννησις οὕτως ἦν·
μνηστευθείσης γὰρ
τῆς μρς αὐτοῦ μα
ρίας τῷ ἰωσήφ, πρὶν
ἢ συνελθεῖν αὐτοὺς
εὑρέθη ἐν γαστρὶ ἔ
χουσα ἐκ πνς ἁγίου·
δ Ἰωσὴφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐ
τῆς δίκαιος ὢν·
καὶ μὴ θέλων αὐτὴν
παραδειγματί
σαι, ἐβουλήθη λά
θρα ἀπολῦσαι αὐ
τήν· ταῦτα δὲ αὐ
τοῦ ἐνθυμηθέν
τος, ἰδοὺ ἄγγελος
κυ κατ' ὄναρ ἐφά
νη αὐτῷ λέγων· ἰω
σὴφ υἱὸς δαδ· μὴ

τέλος: ἕως τοῦ χυ:
τοῦ ἰυ χυ ἡ
γέννησις
ἀρχή

τὸν δαυὶδ τὸν βασι-
λέα· δαυὶδ δὲ ὁ βα-
σιλεὺς ἐγέννησε
τὸν σολομῶντα ἐκ
τῆς τοῦ οὐρίου·
σολομῶν δὲ ἐγέν-
νησε τὸν ῥοβοάμ·
ῥοβοὰμ δὲ ἐγέννη-
σε τὸν ἀβιά· ἀβι-
ὰ δὲ ἐγέννησε τὸν
ἀσά· ἀσὰ δὲ ἐγέν-
νησε τὸν ἰωσαφάτ·
ἰωσαφὰτ δὲ ἐγέν-
νησε τὸν ἰωράμ·
ἰωρὰμ δὲ ἐγέννη-
σε τὸν ὀζίαν· ὀζί-
ας δὲ ἐγέννησε τὸν
ἰωάθαμ· ἰωάθαμ
δὲ ἐγέννησε τὸν ἀ-
χάζ· ἀχὰζ δὲ ἐγέν-
νησε τὸν ἐζεκίαν·
ἐζεκίας δὲ ἐγέννη-
σε τὸν μανασσῆ·

μανασσῆς δὲ ἐγέν-
νησε τὸν ἀμμών· ἀ-
μμὼν δὲ ἐγέννησεν
τὸν ἰωσίαν· ἰωσί-
ας δὲ ἐγέννησε τὸν
ἰεχονίαν καὶ τοὺς
ἀδελφοὺς αὐτοῦ,
ἐπὶ τῆς μετοικεσί-
ας βαβυλῶνος·
μετὰ δὲ τὴν μετοικε-
σίαν βαβυλῶνος,
ἰεχονίας ἐγέννησεν
τὸν σαλαθιήλ· σα-
λαθιὴλ δὲ ἐγέννη-
σε τὸν ζοροβάβελ·
ζοροβάβελ δὲ ἐγέν-
νησε τὸν ἀβιούδ·
ἀβιοὺδ δὲ ἐγέννη-
σε τὸν ἐλιακείμ·
ἐλιακεὶμ δὲ ἐγέν-
νησε τὸν ἀζώρ·
ἀζὼρ δὲ ἐγέννησε
τὸν σαδώκ· σα-

ἐν τῇ ἀνατολῇ, καὶ
ἤλθομεν προσκυ-
νῆσαι αὐτῷ. ἀκού-
σας δὲ ἡρώδης ὁ βα-
σιλεὺς ἐταράχθη·
καὶ πᾶσα ἱεροσό-
λυμα μετ' αὐτοῦ.
καὶ συναγαγὼν πάν-
τας τοὺς ἀρχιερεῖς
καὶ γραμματεῖς
τοῦ λαοῦ, ἐπυνθά-
νετο παρ' αὐτῶν
ποῦ ὁ χ(ριστό)ς γεννᾶται.
Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ.
ἐν βηθλεὲμ τῆς
ἰουδαίας. οὕτως
γὰρ γέγραπται διὰ τοῦ
προφήτου. καὶ
σὺ βηθλεέμ, γῆ
ἰούδα. οὐδαμῶς
ἐλαχίστη εἶ, ἐν τοῖς
ἡγεμόσιν ἰούδα.
ἐκ σοῦ γὰρ ἐξελεύ-
σεται ἡγούμενος, ὅστις
ποιμανεῖ τὸν λα-
όν μου τὸν ἰ(σρα)ήλ. τότε
Ἡρώδης λάθρα κα-
λέσας τοὺς μάγους,
ἠκρίβωσε παρ' αὐτ-
τὸν χρόνον τοῦ φαι-
νομένου ἀστέρος.
καὶ πέμψας αὐτοὺς
εἰς βηθλεὲμ εἶπε.
πορευθέντες ἀκρι-
βῶς ἐξετάσατε πε-
ρὶ τοῦ παιδίου. ἐ-
πὰν δὲ εὕρητε, ἀ-
παγγείλατέ μοι. ὅ-
πως κἀγὼ ἐλθὼν
προσκυνήσω αὐτῷ.
οἱ δὲ ἀκούσαντες τοῦ
βασιλέως ἐπο-
ρεύθησαν. καὶ ἰδοὺ
ὁ ἀστὴρ ὃν εἶδον ἐν τῇ
ἀνατολῇ, προῆγεν
αὐτοὺς ἕως ἐλθὼν

φοβηθῇς παρα-
λαβεῖν Μαριὰμ τὴν
γυναῖκά σου· τὸ γὰρ
ἐν αὐτῇ γεννηθὲν,
ἐκ πνεύματός ἐστιν ἁγίου·
τέξεται δὲ υἱόν, καὶ
καλέσεις τὸ ὄνομα
αὐτοῦ Ἰησοῦν· αὐτὸς γὰρ
σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ
ἀπὸ τῶν ἁμαρτι-
ῶν αὐτῶν· τοῦτο
δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα
πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν
ὑπὸ τοῦ κυρίου διὰ τοῦ
προφήτου λέγον-
τος· ἰδοὺ ἡ παρ-
θένος ἐν γαστρὶ ἕξει
καὶ τέξεται υἱόν.
καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα
αὐτοῦ Ἐμμανουήλ·
ὅ ἐστι μεθερμηνευό-
μενον, μεθ' ἡμῶν ὁ
θεός· διεγερθεὶς δὲ

ὁ Ἰωσὴφ ἀπὸ τοῦ ὕπνου,
ἐποίησεν ὡς προσέ-
ταξεν αὐτῷ ὁ ἄγγε-
λος κυρίου· καὶ παρέ-
λαβε τὴν γυναῖκα
αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἐγί-
νωσκεν αὐτήν, ἕως οὗ
ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς
τὸν πρωτότοκον· τέλει
καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνο-
μα αὐτοῦ Ἰησοῦν.
Τοῦ δὲ Ἰησοῦ γεννηθέντος
ἐν Βηθλεὲμ τῆς
Ἰουδαίας, ἐν ἡμέ-
ραις Ἡρῴδου τοῦ
βασιλέως, ἰδοὺ μά-
γοι ἀπὸ ἀνατολῶν
παρεγένοντο εἰς
Ἱεροσόλυμα λέγον-
τες· ποῦ ἐστιν ὁ τε-
χθεὶς βασιλεὺς τῶν
Ἰουδαίων; εἴδομεν
γὰρ αὐτοῦ τὸν ἀστέρα

οὗτος ὁ Ἡρώδης ὁ Ἀντιπάτρου· ἐκ μητρὸς Κυπρίδος, Ἀραβίσσης [illegible]· ὃς τὴν
ἀρχὴν ἔλαβε τῆς Ἰουδαίας· ἀφελὼν [illegible] τὸν τῶν Ἑβραίων ἀρχιερέα:

β' ε' πρ(ὸ) τῶν ἀναιρεθέντ(ων) παιδ(ων) :-

Ι μάγοντος· ὁ ξάγγι
παρουσκαλάσαι τὸν
ὑγιόμμιου· τότε ἡ
ρώδης ἰδὼν ὅτι ἐ
νεπαίχθη ὑπὸ τῶν
μάγων, ἐθυμώθη
λίαν· καὶ ἀποστεί
λας ἀνεῖλε πάν
τας τοὺς παῖδας
τοὺς ἐν βηθλεὲμ
καὶ ἐν πᾶσι τοῖς
ὁρίοις αὐτῆς. ἀπὸ
διετοῦς καὶ κατω
τέρω· κατὰ τὸν
χρόνον ὃν ἠκρίβω
σε παρὰ τῶν μά
γων· τότε ἐπλη
ρώθη τὸ ῥηθὲν ὑ
πὸ ἱερεμίου τοῦ
προφήτου λέγον
τος· φωνὴ ἐν ῥα
μᾶ ἠκούσθη· θρῆ
νος καὶ κλαυθμὸς

καὶ ὀδυρμὸς πολύς·
ῥαχὴλ κλαίουσα τὰ
τέκνα αὐτῆς. καὶ οὐ
κ ἤθελε παρακλη
θῆναι ὅτι οὐκ εἰσί·
τελευτήσαντος δὲ τοῦ
ἡρώδου, ἰδοὺ ἄγγε
λος κυρίου κατ' ὄναρ φαί
νεται τῷ ἰωσὴφ ἐν
αἰγύπτῳ λέγων· ἐγερ
θεὶς παράλαβε
τὸ παιδίον καὶ τὴν
μητέρα αὐτοῦ. καὶ πο
ρεύου εἰς γῆν ἰσραήλ· τε
θνήκασι γὰρ οἱ ζη
τοῦντες τὴν ψυχὴν
τοῦ παιδίου. ὁ δὲ
ἐγερθεὶς παρέλα
βε τὸ παιδίον καὶ
τὴν μητέρα αὐτοῦ. καὶ
ἦλθεν εἰς γῆν ἰσραήλ·
ἀκούσας δὲ ὅτι ἀρχέ
λαος βασιλεύει τῆς

ἔστη ἐπάνω, οὗ ἦν τὸ
παιδίον· ἰδόντες
δὲ τὸν ἀστέρα, ἐχάρη-
σαν χαρὰν μεγάλην
σφόδρα· καὶ ἐλ-
θόντες εἰς τὴν οἰ-
κίαν, εἶδον τὸ παι-
δίον μετὰ Μαρίας
τῆς μητρὸς αὐτοῦ· καὶ
πεσόντες προσ-
εκύνησαν αὐτῷ· καὶ
ἀνοίξαντες τοὺς
θησαυροὺς αὐτῶν,
προσήνεγκαν αὐ-
τῷ δῶρα· χρυ-
σὸν· καὶ λίβανον·
καὶ σμύρναν· καὶ
χρηματισθέντες
κατ' ὄναρ· μὴ ἀνα-
κάμψαι πρὸς Ἡρῴ-
δην, δι' ἄλλης ὁδοῦ
ἀνεχώρησαν εἰς τὴν
χώραν αὐτῶν· τέλ(ος) τ(ῆς) Χ(ριστοῦ) γε(ννήσεως):-

τῇ ἐπαύρι(ον) τ(ῆς) Χ(ριστοῦ) γε(ννήσεως):-
ἀναχωρησάντων τῶν μάγων, ἰδοὺ ἄγγελος·

ἀναχωρησάντων δὲ τῶν αὐ(τῶν)
αὐτῶν, ἰδοὺ ἄγγελος κυ(ρίου) με(τὰ)
κυρίου φαίνεται κατ' ὄναρ τὴν Χ(ριστοῦ)
τῷ Ἰωσὴφ λέγων· γε(ννησιν):-
ἐγερθεὶς παράλα-
βε τὸ παιδίον καὶ
τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ
φεῦγε εἰς Αἴγυπτον·
καὶ ἴσθι ἐκεῖ, ἕως
ἂν εἴπω σοι· μέλ-
λει γὰρ Ἡρῴδης ζη-
τεῖν τὸ παιδίον
τοῦ ἀπολέσαι αὐτό·
ὁ δὲ ἐγερθεὶς πα-
ρέλαβε τὸ παιδίον
καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ
νυκτός, καὶ ἀνεχώ-
ρησεν εἰς Αἴγυπτον·
καὶ ἦν ἐκεῖ, ἕως τῆς
τελευτῆς Ἡρῴδου·
ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥη-
θὲν ὑπὸ τοῦ κυ(ρίου) δι-
ὰ τοῦ προφήτου

ἰορδάνῃ ὑπ' αὐτοῦ,
ἐξομολογούμενοι
τὰς ἁμαρτίας αὐ-
τῶν· ἰδὼν δὲ πολ-
λοὺς τῶν φαρισαί-
ων καὶ σαδδουκαί-
ων· ἐρχομένους
ἐπὶ τὸ βάπτισμα
αὐτοῦ. εἶπεν αὐτ(οῖς)·
γεννήματα ἐχιδνῶν·
τίς ὑπέδειξεν ὑ-
μῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς
μελλούσης ὀργῆς·
ποιήσατε οὖν καρ-
πὸν ἄξιον τῆς με-
τανοίας· καὶ μὴ
δόξητε λέγειν ἐν
αὐτοῖς, πατέρα ἔχομεν
τὸν ἀβραάμ· λέ-
γω γὰρ ὑμῖν· ὅτι
δύναται ὁ θεὸς ἐκ
τῶν λίθων τούτων,
ἐγεῖραι τέκνα τῷ

ἀβραάμ· ἤδη δὲ
καὶ ἡ ἀξίνη πρὸς
τὴν ῥίζαν τῶν δέν-
δρων κεῖται· πᾶν
οὖν δένδρον μὴ ποιοῦν
καρπὸν καλὸν, ἐκ-
κόπτεται καὶ εἰς πῦρ
βάλλεται· ἐγὼ μὲν
ια Πτίζω ὑμᾶς ἐν ὕδα-
τι εἰς μετάνοιαν·
ὁ δὲ ὀπίσω μου ἐρ-
χόμενος, ἰσχυρότε-
ρός μου ἐστίν· οὗ
οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς τὰ
ὑποδήματα βα-
στάσαι· αὐτὸς ὑμᾶς
βαπτίσει ἐν πνεύματι ἁγίῳ·
ιβ Οὗ τὸ πτύον ἐν τῇ
χειρὶ αὐτοῦ· καὶ δια-
καθαριεῖ τὴν ἅλω-
να αὐτοῦ· καὶ συνά-
ξει τὸν σῖτον εἰς τὴν
ἀποθήκην αὐτοῦ·

ζ πρῶτος ἰω(άννης) ἐκήρυξεν βασιλείαν οὐρανῶν :-

ἰουδαίας ἀντὶ ἡρώ
δου τοῦ πρ(ὸ)ς αὐτοῦ,
ἐφοβήθη ἐκεῖ ἀπελ
θεῖν· χρηματισθεὶς
δὲ κατ' ὄναρ, ἀνεχώ
ρησεν εἰς τὰ μέρη
τῆς γαλιλαίας· καὶ
ἐλθὼν κατῴκησεν
εἰς πόλιν λεγομέ
νην ναζαρέτ· ὅ
πως πληρωθῇ τὸ
ῥηθὲν διὰ τῶν προ
φητῶν, ὅτι ναζω
ραῖος κληθήσεται·
Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐ
κείναις παραγίνε
ται ἰωάννης ὁ βα
πτιστὴς, κηρύσσων
ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς
ἰουδαίας καὶ λέγων·
μετανοεῖτε· ἤγγικε
γὰρ ἡ βασιλεία τῶν
οὐρανῶν· οὗτος γάρ

ἐστιν ὁ ῥηθεὶς ὑπὸ
ἠσαΐου τοῦ προφή
του λέγοντος· φω
νὴ βοῶντος ἐν τῇ
ἐρήμῳ· ἑτοιμάσα
τε τὴν ὁδὸν κυ(ρίο)υ· εὐ
θείας ποιεῖτε τὰς
τρίβους αὐτοῦ· αὐ
τὸς δὲ ὁ ἰωάννης
εἶχε τὸ ἔνδυμα
αὐτοῦ ἀπὸ τριχῶν
καμήλου, καὶ ζώνην
δερματίνην πε
ρὶ τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ·
ἡ δὲ τροφὴ αὐτοῦ
ἦν ἀκρίδες καὶ μέ
λι ἄγριον· τότε ἐξε
πορεύετο πρὸς αὐτὸν
ἱεροσόλυμα καὶ πᾶ
σα ἡ ἰουδαία· καὶ πᾶ
σα ἡ περίχωρος τοῦ
ἰορδάνου· καὶ ἐβα
πτίζοντο ἐν τῷ

[illegible]

[illegible]

εἶπεν· εἰ υἱὸς εἶ
τοῦ θῦ· εἰπὲ ἵνα
οἱ λίθοι οὗτοι ἄρτοι
γένωνται· ὁ δὲ ἀ
ποκριθεὶς εἶπε·
γέγραπται· οὐκ ἐπ'
ἄρτῳ μόνῳ ζή
σεται ἄνος· ἀλλ' ἐπὶ
παντὶ ῥήματι ἐκ
πορευομένῳ διὰ
στόματος θῦ·
τότε παραλαμβά
νει αὐτὸν ὁ διάβο
λος εἰς τὴν ἁγίαν
πόλιν· καὶ ἵστησιν
αὐτὸν ἐπὶ τὸ πτε
ρύγιον τοῦ ἱεροῦ·
καὶ λέγει αὐτῷ· εἰ υἱὸς
εἶ τοῦ θῦ· βάλε σε
αυτὸν κάτω· γέ
γραπται γάρ· ὅτι
τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ
ἐντελεῖται περὶ σοῦ·

καὶ ἐπὶ χειρῶν ἀροῦ
σί σε· μήποτε προ
σκόψῃς πρὸς λίθον
τὸν πόδα σου· ἔφη
αὐτῷ ὁ ἰσ· πάλιν
γέγραπται· οὐκ ἐκ
πειράσεις κν τὸν
θν σου· πάλιν πα
ραλαμβάνει αὐτὸν
ὁ διάβολος εἰς ὄρος
ὑψηλὸν λίαν· καὶ
δείκνυσιν αὐτῷ
πάσας τὰς βασι
λείας τοῦ κόσμου
καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν·
καὶ λέγει αὐτῷ· ταῦ
τα πάντα σοι δώ
σω· ἐὰν πεσὼν προ
σκυνήσῃς μοι· τό
τε λέγει αὐτῷ ὁ ἰσ·
ὕπαγε ὀπίσω μου
σατανᾶ· γέγραπται
γάρ· κν τὸν θν σου

τὸ δὲ ἄχυρον κατα
καύσει πυρὶ ἀσβέ
στῳ· τότε παρα
γίνεται ὁ ἰσ̅ ἀπὸ τῆς
γαλιλαίας ἐπὶ τὸν
ἰορδάνην πρὸς
τὸν ἰωάννην τοῦ
βαπτισθῆναι ὑπ᾽ αὐ
τοῦ· ὁ δὲ ἰωάννης
διεκώλυεν αὐτὸν
λέγων· ἐγὼ χρείαν
ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτι
σθῆναι· καὶ σὺ ἔρ
χῃ πρός με; ἀ
ποκριθεὶς δὲ ὁ ἰσ̅ εἶ
πε πρὸς αὐτόν·
ἄφες ἄρτι· οὕτω
γὰρ πρέπον ἐστὶν
ἡμῖν πληρῶσαι
πᾶσαν δικαιοσύ
νην· τότε ἀφίη
ιδ σιν αὐτόν· καὶ βα
πτισθεὶς ὁ ἰσ̅ ἀνέβη

εὐθὺς ἀπὸ τοῦ ὕδα
τος· καὶ ἰδοὺ ἀνε
ῴχθησαν αὐτῷ οἱ
οὐρανοί· καὶ εἶδε τὸ
πνεῦμα τοῦ θῦ κατα
βαῖνον ὡσεὶ περι
στεράν· καὶ ἐρχόμε
νον ἐπ᾽ αὐτόν· καὶ
ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῶν
οὐρανῶν λέγουσα· οὗ
τός ἐστιν ὁ υἱός μου
ὁ ἀγαπητὸς ἐν ᾧ
εὐδόκησα· τέλος
ιε β Ἰσ̅ ἀνήχθη εἰς τὴν
ἔρημον ὑπὸ τοῦ
πνσ̅ πειρασθῆ
ναι ὑπὸ τοῦ διαβό
λου· καὶ νηστεύσας
ἡμέρας τεσσαρά
κοντα· καὶ νύκτας
τεσσαράκοντα· ὕ
ις στερον ἐπείνασε·
Προσελθὼν ὁ πειράζων

τὴν θάλασσαν· ἦ-
σαν γὰρ ἁλιεῖς· καὶ
κα β λέγει αὐτοῖς· δεῦ-
τε ὀπίσω μου, καὶ
ποιήσω ὑμᾶς ἁλι-
εῖς ἀνθρώπων· οἱ δὲ εὐ-
θέως ἀφέντες τὰ
δίκτυα, ἠκολούθη-
κβ ς σαν αὐτῷ· καὶ προ-
βὰς ἐκεῖθεν, εἶδεν
ἄλλους δύο ἀδελ-
φούς· ἰάκωβον τὸν
τοῦ ζεβεδαίου, καὶ
ἰωάννην τὸν ἀδελ-
φὸν αὐτοῦ ἐν τῷ
πλοίῳ· μετὰ ζεβε-
δαίου τοῦ πατρὸς αὐ-
τῶν, καταρτίζον-
τας τὰ δίκτυα
αὐτῶν· καὶ ἐκάλε-
σεν αὐτούς· οἱ δὲ
εὐθέως ἀφέντες τὸ
τὸ πλοῖον καὶ τὸν

πατέρα αὐτῶν, ἠκολού-
κγ α θησαν αὐτῷ· καὶ
περιῆγεν ὅλην τὴν γα-
λιλαίαν ὁ ἰησοῦς, διδά-
σκων ἐν ταῖς συνα-
γωγαῖς αὐτῶν· καὶ
κηρύσσων τὸ εὐαγγέλι-
ον τῆς βασιλείας·
καὶ θεραπεύων πᾶ-
σαν νόσον καὶ πᾶσαν
μαλακίαν ἐν τῷ
λαῷ· τέλος καὶ ἀπῆλθεν τε κυ β:-
ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ εἰς ὅ-
λην τὴν συρίαν, καὶ
προσήνεγκαν αὐ-
τῷ πάντας τοὺς
κακῶς ἔχοντας
ποικίλαις νόσοις·
καὶ βασάνοις συνε-
χομένους· καὶ δαι-
μονιζομένους· καὶ
σεληνιαζομένους·
καὶ παραλυτικούς,

ἀρχ(ή) περὶ διδασκαλίας τοῦ χ(ριστο)ῦ :-

προσκυνήσεις καὶ
αὐτῷ μόνῳ λατρεύ-
σεις· τότε ἀφίη-
σιν αὐτὸν ὁ διάβολος·
καὶ ἰδοὺ ἄγγελοι προ-
σῆλθον καὶ διηκό-
νουν αὐτῷ· τέλος· Ἀκού-
σας δὲ ὁ Ἰ(ησοῦ)ς ὅτι Ἰωάν-
νης παρεδόθη, ἀν-
εχώρησεν εἰς τὴν
Γαλιλαίαν· καὶ κα-
ταλιπὼν τὴν Ναζα-
ρέθ, ἐλθὼν κατῴ-
κησεν εἰς Καπερ-
ναοὺμ τὴν παρα-
θαλασσίαν, ἐν ὁρί-
οις Ζαβουλὼν καὶ
Νεφθαλείμ· ἵνα
πληρωθῇ τὸ ῥη-
θὲν διὰ Ἠσαΐου τοῦ
προφήτου λέγον-
τος· γῆ Ζαβουλὼν
καὶ γῆ Νεφθαλείμ·

ὁδὸν θαλάσσης πέ-
ραν τοῦ Ἰορδάνου·
Γαλιλαία τῶν ἐθνῶν·
ὁ λαὸς ὁ καθήμενος
ἐν σκότει, εἶδε φῶς
μέγα· καὶ τοῖς κα-
θημένοις ἐν χώρᾳ
καὶ σκιᾷ θανάτου,
φῶς ἀνέτειλεν αὐ-
τοῖς· ἀπὸ τότε
Ἤρξατο ὁ Ἰ(ησοῦ)ς κηρύσσειν
καὶ λέγειν· μετανοεῖ-
τε· ἤγγικε γὰρ ἡ βα-
σιλεία τῶν οὐρανῶν.
Περιπατῶν δὲ πα-
ρὰ τὴν θάλασσαν
τῆς Γαλιλαίας, εἶδε
δύο ἀδελφούς· Σί-
μωνα τὸν λεγόμε-
νον Πέτρον, καὶ Ἀν-
δρέαν τὸν ἀδελφὸν
αὐτοῦ, βάλλοντας
ἀμφίβληστρον εἰς

[illegible]

οὐρανῶν· μακάριοι
ἐστὲ ὅταν ὀνειδίσω-
σιν ὑμᾶς καὶ διώ-
ξωσι· καὶ εἴπωσι
πᾶν πονηρὸν ῥῆ-
μα καθ' ὑμῶν ψευ-
δόμενοι ἕνεκεν
ἐμοῦ· χαίρετε καὶ
ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μι-
σθὸς ὑμῶν πολὺς,
ἐν τοῖς οὐρανοῖς· τέλος
οὕτως γὰρ ἐδίωξαν
τοὺς προφή-
τας τοὺς πρὸ ὑ-
μῶν· ὑμεῖς ἐστε

λα β Τὸ ἅλας τῆς γῆς· ἐ-
ὰν δὲ τὸ ἅλας μω-
ρανθῇ, ἐν τίνι ἁλι-
σθήσεται· εἰς οὐ-
δὲν ἰσχύει ἔτι· εἰ μὴ
βληθῆναι ἔξω, καὶ
καταπατεῖσθαι
ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων·

λβ β Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ
κόσμου· οὐ δύνα-
ται πόλις κρυβῆναι
ἐπάνω ὄρους κει-
μένη· οὐδὲ καίου-
σιν λύχνον, καὶ τι-
θέασιν αὐτὸν ὑπὸ
τὸν μόδιον· ἀλλ' ἐ-
πὶ τὴν λυχνίαν,
καὶ λάμπει πᾶσι
τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ·
οὕτως λαμψάτω
τὸ φῶς ὑμῶν ἔμ-
προσθεν τῶν ἀνθρώπων·
ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν
τὰ καλὰ ἔργα,
καὶ δοξάσωσι τὸν
πατέρα ὑμῶν τὸν
ἐν τοῖς οὐρανοῖς·

λγ ι Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλ-
θον καταλῦσαι τὸν
νόμον ἢ τοὺς προ-
φήτας· οὐκ ἦλθον

: ἀρχὴ ... ε̄ π̄ ... μακαρισμοί :

και ἐθεράπευσεν
αὐτούς· καὶ ἠκο
λούθησαν αὐτῷ
ὄχλοι πολλοὶ ἀ
πὸ τῆς γαλιλαίας,
καὶ δεκαπόλεως·
καὶ ἱεροσολύμων·
καὶ ἰουδαίας, καὶ
πέραν τοῦ ἰορδά
κδ/ι νου· ἰδὼν δὲ τοὺς
ὄχλους, ἀνέβη εἰς
τὸ ὄρος· καὶ καθί
σαντος αὐτοῦ, προ
σῆλθον αὐτῷ οἱ μα
κε/ε θηταὶ αὐτοῦ· καὶ
ἀνοίξας τὸ στόμα
αὐτοῦ, ἐδίδασκεν
αὐτοὺς λέγων· μα
ε καριοι οἱ πτωχοὶ τῷ
πνι, ὅτι αὐτῶν
ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν
κς/ι οὐνῶν· μακάριοι
οἱ πενθοῦντες, ὅτι

αὐτοὶ παρακληθή
κζ/ι σονται· μακάριοι
οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ
κληρονομήσουσι
κη/ε τὴν γῆν· μακάρι
οι οἱ πεινῶντες καὶ
διψῶντες τὴν δι
καιοσύνην, ὅτι αὐ
τοὶ χορτασθήσονται·
κθ/ι μακάριοι οἱ ἐλεή
μονες, ὅτι αὐτοὶ
ἐλεηθήσονται·
μακάριοι οἱ καθα
ροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι
αὐτοὶ τὸν θν ὄψον
ται· μακάριοι οἱ
εἰρηνοποιοί, ὅτι
αὐτοὶ υἱοὶ θυ κλη
θήσονται· μακά
ριοι οἱ δεδιωγμέ
νοι ἕνεκεν δικαι
οσύνης, ὅτι αὐτῶν
ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν

τὸ δῶρόν σου ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριον· καὶ
ἐκεῖ μνησθῇς ὅτι
ὁ ἀδελφός σου ἔ-
χει τι κατὰ σοῦ· ἄ-
φες ἐκεῖ τὸ δῶρόν
σου ἔμπροσθεν τοῦ
θυσιαστηρίου· καὶ
ὕπαγε πρῶτον δι-
αλλάγηθι τῷ ἀ-
δελφῷ σου· καὶ τό-
τε ἐλθὼν πρόσφε-
ρε τὸ δῶρόν σου·
λϛ ε Ἴσθι εὐνοῶν τῷ ἀν-
τιδίκῳ σου ταχὺ
ἕως ὅτου εἶ ἐν τῇ
ὁδῷ μετ' αὐτοῦ· μή-
ποτέ σε παραδῷ
ὁ ἀντίδικος τῷ
κριτῇ· καὶ ὁ κρι-
τής σε παραδῷ
τῷ ὑπηρέτῃ· καὶ
εἰς φυλακὴν βλη-
θήσῃ· ἀμὴν λέγω σοι·
οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν
ἕως ἂν ἀποδῷς
τὸν ἔσχατον κοδράν-
λζ ι την· Ἠκούσατε
ὅτι ἐρρέθη· οὐ μοι-
χεύσεις· ἐγὼ δὲ λέγω
ὑμῖν· ὅτι πᾶς ὁ
βλέπων γυναῖκα
πρὸς τὸ ἐπιθυμῆ-
σαι αὐτὴν ἤδη ἐμοί-
χευσεν αὐτὴν ἐν τῇ
καρδίᾳ αὐτοῦ· εἰ
δὲ ὁ ὀφθαλμός σου
ὁ δεξιὸς σκανδαλί-
ζει σε, ἔξελε αὐτὸν
καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ·
συμφέρει γάρ σοι ἵ-
να ἀπόληται ἓν τῶν
μελῶν σου· καὶ μὴ ὅ-
λον τὸ σῶμά σου βλη-
θῇ εἰς γέενναν· ϛ
εἰ ἡ δεξιά σου χεὶρ σκαν-

καταλῦσαι, ἀλλὰ
λδ ε πληρῶσαι· ἀμὴν
γὰρ λέγω ὑμῖν· ἕως
ἂν παρέλθῃ ὁ
οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ· ἰῶ
τα ἓν ἢ μία κεραί
α οὐ μὴ παρέλθῃ
ἀπὸ τοῦ νόμου,
ἕως ἂν πάντα γέ
λε ι νηται· ὃς ἐὰν
οὖν λύσῃ μίαν τῶν
ἐντολῶν τούτων
τῶν ἐλαχίστων· καὶ
διδάξει οὕτως
τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχι
στος κληθήσεται ἐν
τῇ βασιλείᾳ τῶν
οὐρανῶν· ὃς δ᾽ ἂν ποι
ήσῃ καὶ διδάξῃ, οὗ
τος μέγας κληθή
σεται ἐν τῇ βασι
λείᾳ τῶν οὐρανῶν.
Λέγω γὰρ ὑμῖν· ὅτι

ἐὰν μὴ περισσεύσῃ
ὑμῶν ἡ δικαιοσύνη
πλεῖον τῶν γραμματέ
ων καὶ φαρισαίων,
οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς
τὴν βασιλείαν τῶν
οὐρανῶν· ἠκούσατε
ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρ
χαίοις, οὐ φονεύσεις·
ὃς δ᾽ ἂν φονεύσῃ, ἔνο
χος ἔσται τῇ κρίσει·
ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν· ὅτι
πᾶς ὁ ὀργιζόμενος
τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ
εἰκῇ, ἔνοχος ἔσται τῇ
κρίσει· ὃς δ᾽ ἂν εἴπῃ
τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ
ῥακά, ἔνοχος ἔσται
τῷ συνεδρίῳ· ὃς
δ᾽ ἂν εἴπῃ μωρέ, ἔ
νοχος ἔσται εἰς τὴν
γέενναν τοῦ πυρός.
Ἐὰν οὖν προσφέρῃς

πονηροῦ ἐστιν· ἠ
κούσατε ὅτι ἐρρέ
θη· ὀφθαλμὸν ἀν
τὶ ὀφθαλμοῦ· καὶ
ὀδόντα ἀντὶ ὀ
δόντος· ἐγὼ δὲ λέ
γω ὑμῖν· μὴ ἀντι
στῆναι τῷ πονηρῷ·
Ἀλλ' ὅστις σε ῥαπίσει
ἐπὶ τὴν δεξιὰν
σιαγόνα, στρέ
ψον αὐτῷ καὶ τὴν
ἄλλην· καὶ τῷ θέ
λοντί σοι κριθῆναι
καὶ τὸν χιτῶνά σου
λαβεῖν, ἄφες αὐτῷ
καὶ τὸ ἱμάτιον·
ὅστις σε ἀγγαρεύσει
μίλιον ἕν, ὕπαγε
μετ' αὐτοῦ δύο· ἀρχή·
τῷ αἰτοῦντί σε δίδου·
καὶ τὸν θέλοντα
ἀπὸ σοῦ δανείσασθαι

θαι μὴ ἀποστραφῇς·
Ἠκούσατε ὅτι ἐρρέ
θη· ἀγαπήσεις τὸν
πλησίον σου· καὶ μι
σήσεις τὸν ἐχθρόν
σου· ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν·
Ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς
ὑμῶν· εὐλογεῖτε
τοὺς καταρωμέ
νους ὑμᾶς· καλῶς
ποιεῖτε τοῖς μισοῦ
σιν ὑμᾶς· καὶ προ
σεύχεσθε ὑπὲρ τῶν
ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς
καὶ διωκόντων ὑμᾶς·
ὅπως γένησθε υἱοὶ
τοῦ πατρὸς ὑμῶν τοῦ
ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ὅτι
τὸν ἥλιον αὐτοῦ ἀνα
τέλλει ἐπὶ πονη
ροὺς καὶ ἀγαθούς· καὶ
βρέχει ἐπὶ δικαίους
καὶ ἀδίκους· ἐὰν

δαλίζει σε, ἔκκο
ψον αὐτὴν καὶ βάλε
ἀπὸ σοῦ· συμφέ
ρει γάρ σοι ἵνα ἀπό
ληται ἓν τῶν με
λῶν σου, καὶ μὴ ὅ
λον τὸ σῶμά σου
βληθῇ εἰς γέενναν·
ἐρρέθη δέ· ὅτι ὃς
ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυ
ναῖκα αὐτοῦ, δό
τω αὐτῇ ἀποστά
σιον· ἐγὼ δὲ λέγω ὑ
μῖν· ὅτι ὃς ἂν ἀ
πολύσῃ τὴν γυναῖ
κα αὐτοῦ παρεκ
τὸς λόγου πορνεί
ας, ποιεῖ αὐτὴν
μοιχᾶσθαι· καὶ ὃς
ἐὰν ἀπολελυμέ
νην γαμήσῃ μοιχᾶ
ται· πάλιν ἠκού
σατε ὅτι ἐρρέθη
τοῖς ἀρχαίοις· οὐκ
ἐπιορκήσεις· ἀπο
δώσεις δὲ τῷ κυρίῳ
τοὺς ὅρκους σου·
ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, μὴ
ὀμόσαι ὅλως· μή
τε ἐν τῷ οὐρανῷ,
ὅτι θρόνος ἐστὶ τοῦ
θεοῦ· μήτε ἐν τῇ
γῇ, ὅτι ὑποπόδι
όν ἐστι τῶν ποδῶν
αὐτοῦ· μήτε εἰς ἱ
εροσόλυμα, ὅτι πό
λις ἐστὶ τοῦ μεγάλου
βασιλέως· μήτε
ἐν τῇ κεφαλῇ σου
ὀμόσῃς, ὅτι οὐ δύ
νασαι μίαν τρίχα
λευκὴν ἢ μέλαιναν
ποιῆσαι· ἔστω δὲ
ὁ λόγος ὑμῶν, ναὶ ναί·
οὒ οὔ· τὸ δὲ περισ
σὸν τούτων, ἐκ τοῦ

[illegible]

ὥσπερ οἱ ὑποκρι-
ταί· ὅτι φιλοῦσιν
ἐν ταῖς συναγωγαῖς
καὶ ἐν ταῖς γωνίαις
τῶν πλατειῶν ἑστῶ-
τες προσεύχεσθαι,
ὅπως ἂν φανῶσι
τοῖς ἀνθρώποις· ἀμὴν
λέγω ὑμῖν, ὅτι ἀπέ-
χουσι τὸν μισθὸν αὐ-
τῶν· σὺ δὲ ὅταν
προσεύχῃ, εἴσελθε εἰς
τὸ ταμεῖόν σου· καὶ
κλείσας τὴν θύραν
σου, πρόσευξαι τῷ
πατρί σου τῷ ἐν τῷ
κρυπτῷ· καὶ ὁ πατήρ
σου ὁ βλέπων ἐν τῷ
κρυπτῷ, ἀποδώσει
σοι ἐν τῷ φανερῷ·
Προσευχόμενοι δέ,
μὴ βαττολογήσητε

ὥσπερ οἱ ἐθνικοί·
δοκοῦσι γὰρ ὅτι ἐν
τῇ πολυλογίᾳ αὐτῶν
εἰσακουσθήσονται·
μὴ οὖν ὁμοιωθῆτε
αὐτοῖς· οἶδε γὰρ ὁ
πατὴρ ὑμῶν ὧν χρεί-
αν ἔχετε, πρὸ τοῦ ὑμᾶς
αἰτῆσαι αὐτόν· οὕ-
τως οὖν προσεύχεσθε
ὑμεῖς· Πάτερ ἡμῶν
ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ἁγι-
ασθήτω τὸ ὄνομά
σου· ἐλθέτω ἡ βασι-
λεία σου· γενηθή-
τω τὸ θέλημά σου·
ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ
τῆς γῆς· τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον
δὸς ἡμῖν σήμερον·
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ
ὀφειλήματα ἡμῶν,
ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τ[οῖς]

[illegible]

[illegible]

γὰρ ἀγαπήσητε τοὺς
ἀγαπῶντας ὑμᾶς,
τίνα μισθὸν ἔχετε·
οὐχὶ καὶ οἱ τελῶναι
τὸ αὐτὸ ποιοῦσι;
Καὶ ἐὰν ἀσπάσησθε
τοὺς φίλους ὑμῶν
μόνον, τί περισσὸν
ποιεῖτε· οὐχὶ καὶ
οἱ τελῶναι οὕτως
ποιοῦσιν; ἔσεσθε
οὖν ὑμεῖς τέλειοι,
ὥσπερ ὁ πατὴρ ὑμῶν
ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς τέ
λειός ἐστιν. προσ
έχετε τὴν ἐλεημοσύ
νην ὑμῶν μὴ ποι
εῖν ἔμπροσθεν τῶν
ἀνθρώπων, πρὸς τὸ θε
αθῆναι αὐτοῖς· εἰ
δὲ μήγε, μισθὸν οὐκ
ἔχετε παρὰ τῷ
πατρὶ ὑμῶν τῷ ἐν

Εἰς τ... εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς· προσέχετε

τοῖς οὐρανοῖς. ὅταν
οὖν ποιῇς ἐλεημοσύ
νην, μὴ σαλπίσῃς
ἔμπροσθέν σου,
ὥσπερ οἱ ὑποκρι
ταὶ ποιοῦσιν ἐν ταῖς
συναγωγαῖς καὶ ἐν
ταῖς ῥύμαις, ὅπως
δοξασθῶσιν ὑπὸ τῶν
ἀνθρώπων· ἀμὴν λέγω
ὑμῖν, ἀπέχουσι τὸν
μισθὸν αὐτῶν. σοῦ
δὲ ποιοῦντος ἐλεη
μοσύνην, μὴ γνώτω
ἡ ἀριστερά σου τί ποι
εῖ ἡ δεξιά σου· ὅπως
ᾖ σου ἡ ἐλεημοσύνη
ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ
πατήρ σου ὁ βλέπων
ἐν τῷ κρυπτῷ, αὐτὸς
ἀποδώσει σοι ἐν τῷ
φανερῷ. καὶ ὅταν
προσεύχῃ, οὐκ ἔσῃ

που κλέπται διορύσ-
σουσι καὶ κλέπτουσι·
θησαυρίζετε δὲ ὑμῖν
θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ·
ὅπου οὔτε σὴς οὔ-
τε βρῶσις ἀφανί-
ζει· καὶ ὅπου κλέ-
πται οὐ διορύσσου-
σιν οὐδὲ κλέπτου-
σιν· ὅπου γάρ ἐστιν
ὁ θησαυρὸς ὑμῶν,
ἐκεῖ ἔσται καὶ ἡ καρ-
δία ὑμῶν τέλος. Ὁ λύ-
χνος τοῦ σώματός
ἐστιν ὁ ὀφθαλμός·
ἐὰν οὖν ὁ ὀφθαλ-
μός σου ἁπλοῦς ᾖ,
ὅλον τὸ σῶμά σου
φωτεινὸν ἔσται· ἐ-
ὰν δὲ ὁ ὀφθαλμός
σου πονηρὸς ᾖ, ὅ-
λον τὸ σῶμά σου
σκοτεινὸν ἔσται·

εἰ οὖν τὸ φῶς τὸ ἐν
σοὶ σκότος ἐστί, τὸ
σκότος πόσον. Οὐ-
δεὶς δύναται δυσὶ
κυρίοις δουλεύειν·
ἢ γὰρ τὸν ἕνα μισήσει
καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπή-
σει· ἢ ἑνὸς ἀνθέξεται
καὶ τοῦ ἑτέρου κατα-
φρονήσει· οὐ δύνα-
σθε θεῷ δουλεύειν καὶ
μαμωνᾷ· διὰ τοῦ-
το λέγω ὑμῖν· μὴ με-
ριμνᾶτε τῇ ψυχῇ
ὑμῶν τί φάγητε καὶ
τί πίητε· μηδὲ
τῷ σώματι ὑμῶν
τί ἐνδύσησθε· οὐχὶ
ἡ ψυχὴ πλεῖόν ἐστι τῆς
τροφῆς, καὶ τὸ σῶ-
μα τοῦ ἐνδύματος;
ἐμβλέψατε εἰς τὰ
πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ·

[illegible]

τοῖς ὀφειλέταις ἡ-
μῶν· καὶ μὴ εἰσε-
νέγκῃς ἡμᾶς εἰς πει-
ρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι
ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πο-
νηροῦ· ὅτι σοῦ ἐστιν
ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύ-
ναμις καὶ ἡ δόξα
εἰς τοὺς αἰῶνας·
ἀμήν. ἐὰν γὰρ ἀ-
φῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ
παραπτώματα
αὐτῶν, ἀφήσει καὶ
ὑμῖν ὁ πατὴρ ὑμῶν
ὁ οὐράνιος· ἐὰν δὲ
μὴ ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις
τὰ παραπτώματα
αὐτῶν, οὐδὲ ὁ πατὴρ
ὑμῶν ἀφήσει τὰ
παραπτώματα
ὑμῶν· ὅταν δὲ
νηστεύητε, μὴ γίνε-
σθε ὥσπερ οἱ ὑπο-
κριταὶ σκυθρωποί·
ἀφανίζουσι γὰρ
τὰ πρόσωπα αὐ-
τῶν, ὅπως φανῶ-
σι τοῖς ἀνθρώποις νηστεύ-
οντες· ἀμὴν λέγω
ὑμῖν, ὅτι ἀπέχουσι
τὸν μισθὸν αὐτῶν·
σὺ δὲ νηστεύων, ἄλει-
ψαί σου τὴν κεφαλήν,
καὶ τὸ πρόσωπόν
σου νίψαι· ὅπως
μὴ φανῇς τοῖς ἀνθρώποις
νηστεύων, ἀλλὰ τῷ
πατρί σου τῷ ἐν τῷ
κρυπτῷ· καὶ ὁ πατήρ
σου ὁ βλέπων ἐν τῷ
κρυπτῷ ἀποδώσει
σοι. μὴ θησαυ-
ρίζετε ὑμῖν θησαυ-
ροὺς ἐπὶ τῆς γῆς·
ὅπου σὴς καὶ βρῶ-
σις ἀφανίζει.

[illegible]

ριμνήσητε εἰς τὴν
αὔριον· ἡ γὰρ αὔρι
ον μεριμνήσει τὰ
ἑαυτῆς· ἀρκετὸν
τῇ ἡμέρᾳ ἡ κακία
ΝΒ/Β αὐτῆς· ἀρχ μὴ κρίνε
τε ἵνα μὴ κριθῆτε·
ἐν ᾧ γὰρ κρίματι
κρίνετε, κριθήσεσθε·
καὶ ἐν ᾧ μέτρῳ με
τρεῖτε, μετρηθήσε
ΝΑ/Ε ται ὑμῖν· τί δὲ βλέ
πεις τὸ κάρφος τὸ
ἐν τῷ ὀφθαλμῷ
τοῦ ἀδελφοῦ σου·
τὴν δὲ ἐν τῷ σῷ ὀ
φθαλμῷ δοκὸν οὐ
κατανοεῖς· ἢ πῶς
ἐρεῖς τῷ ἀδελφῷ
σου· ἄφες ἐκβάλω
τὸ κάρφος ἀπὸ τοῦ
ὀφθαλμοῦ σου· καὶ
ἰδοὺ ἡ δοκὸς ἐν τῷ

ὀφθαλμῷ σου· ὑπο
κριτά· ἔκβαλε πρῶ
τον τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ
ὀφθαλμοῦ σου, καὶ
τότε διαβλέψεις
ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος
ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ
τοῦ ἀδελφοῦ σου·
ΝΒ/Ι μὴ δῶτε τὸ ἅγιον τοῖς
κυσί· μηδὲ βάλητε
τοὺς μαργαρίτας
ὑμῶν ἔμπροσθεν
τῶν χοίρων· μήπο
τε καταπατήσω
σιν αὐτοὺς ἐν τοῖς
ποσὶν αὐτῶν, καὶ
στραφέντες ῥήξωσι
ΝΓ/Ε ὑμᾶς· αἰτεῖτε καὶ
δοθήσεται ὑμῖν· ζη
τεῖτε καὶ εὑρήσετε·
κρούετε καὶ ἀνοιγή
σεται ὑμῖν· πᾶς γὰρ
ὁ αἰτῶν λαμβάνει·

ὅτι οὐ σπείρουσιν
οὐδὲ θερίζουσιν·
οὐδὲ συνάγουσιν εἰς
ἀποθήκας· καὶ ὁ
πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος
τρέφει αὐτά· οὐ
χ ὑμεῖς μᾶλλον δια-
φέρετε αὐτῶν; τίς
δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν,
δύναται προσθεῖ-
ναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν
αὐτοῦ πῆχυν ἕνα·
καὶ περὶ ἐνδύμα-
τος τί μεριμνᾶ-
τε· καταμάθετε
τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ
πῶς αὐξάνει· οὐ
κοπιᾷ, οὐδὲ νήθει·
λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι οὐ-
δὲ σολομὼν ἐν πά-
σῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ,
περιεβάλετο ὡς ἓν
τούτων· εἰ δὲ τὸν

χόρτον τοῦ ἀγροῦ σή-
μερον ὄντα καὶ αὔ-
ριον εἰς κλίβανον
βαλλόμενον· ὁ θεὸς οὕ-
τως ἀμφιέννυσιν·
οὐ πολλῷ μᾶλλον
ὑμᾶς ὀλιγόπιστοι;
μὴ οὖν μεριμνήσητε,
λέγοντες· τί φά-
γωμεν ἢ τί πίωμεν
ἢ τί περιβαλώμε-
θα· πάντα γὰρ
ταῦτα, τὰ ἔθνη,
ἐπιζητεῖ· οἶδε γὰρ
ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος,
ὅτι χρῄζετε τούτων
ἁπάντων· ζητεῖ-
τε δὲ πρῶτον τὴν
βασιλείαν τοῦ θεοῦ καὶ
τὴν δικαιοσύνην
αὐτοῦ. καὶ ταῦτα
πάντα προστεθή-
σεται ὑμῖν· μὴ οὖν με

ΝΒ
Β

ΝΑ
Ε

κοι ἅρπαγες· ἀπὸ
τῶν καρπῶν αὐτῶν
ἐπιγνώσεσθε αὐτούς·
ΝΖ Ε Μήτι συλλέγουσιν ἀ
πὸ ἀκανθῶν στα
φυλὰς ἢ ἀπὸ τρι
βόλων σῦκα; οὕ
ΝΗ Ε τω πᾶν δένδρον
ἀγαθὸν καρποὺς
καλοὺς ποιεῖ· τὸ
δὲ σαπρὸν δένδρον
δρον καρποὺς
πονηροὺς ποιεῖ·
οὐ δύναται δένδρον
ἀγαθὸν καρποὺς
πονηροὺς ποιεῖν·
οὐδὲ δένδρον σα
πρὸν καρποὺς
καλοὺς ποιεῖν·
Πᾶν δένδρον μὴ ποι
οῦν καρπὸν καλὸν
ἐκκόπτεται καὶ εἰς
πῦρ βάλλεται· ἄ

ραγε ἀπὸ τῶν καρ
πῶν αὐτῶν ἐπι
γνώσεσθε αὐτούς·
ΝΘ Γ Οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι
κύριε κύριε εἰσελεύσεται εἰς
τὴν βασιλείαν τῶν
οὐρανῶν· ἀλλ' ὁ ποιῶν
τὸ θέλημα τοῦ πατρός
μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς·
Ξ Ε Πολλοὶ ἐροῦσί μοι ἐν
ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ·
κύριε κύριε· οὐ τῷ σῷ ὀ
νόματι προεφη
τεύσαμεν· καὶ τῷ
σῷ ὀνόματι δαιμό
νια ἐξεβάλομεν·
καὶ τῷ σῷ ὀνόματι
δυνάμεις πολ
λὰς ἐποιήσαμεν;
καὶ τότε ὁμολογήσω
αὐτοῖς, ὅτι οὐδέπο
τε ἔγνων ὑμᾶς· ἀ
ποχωρεῖτε ἀπ' ἐμοῦ

καὶ ὁ ζητῶν εὑρί
σκει, καὶ τῷ κρού
οντι ἀνοιγήσεται· ξγ/ε
ἢ τίς ἐστιν ἐξ ὑμῶν
ἄνθρωπος· ὃν ἐὰν αἰτή
σῃ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἄρ
τον· μὴ λίθον ἐπι
δώσει αὐτῷ; ἢ καὶ
ἐὰν ἰχθὺν αἰτήσῃ·
μὴ ὄφιν ἐπιδώσει
αὐτῷ; εἰ οὖν ὑμεῖς
πονηροὶ ὄντες οἴ
δατε δόματα ἀγα
θὰ διδόναι τοῖς
τέκνοις ὑμῶν, πό
σῳ μᾶλλον ὁ πατὴρ ὑ
μῶν ὁ ἐν τοῖς οὐ
ρανοῖς, δώσει ἀγα
θὰ τοῖς αἰτοῦσιν
αὐτόν· ξδ/ε
Πάντα οὖν ὅσα ἂν θέλητε
ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν
οἱ ἄνθρωποι, οὕτως καὶ

ὑμεῖς ποιεῖτε αὐ
τοῖς· οὗτος γάρ ἐστιν
ὁ νόμος καὶ οἱ προ
φῆται· ξε/ε εἰσέλθετε
διὰ τῆς στενῆς πύ
λης· ὅτι πλατεῖα
ἡ πύλη· καὶ εὐρύχω
ρος ἡ ὁδὸς ἡ ἀπά
γουσα εἰς τὴν ἀπώ
λειαν, καὶ πολλοί εἰ
σιν οἱ εἰσερχόμε
νοι δι' αὐτῆς· τί στε
νὴ ἡ πύλη καὶ τεθλιμ
μένη ἡ ὁδὸς ἡ ἀπά
γουσα εἰς τὴν ζωήν·
καὶ ὀλίγοι εἰσὶν οἱ εὑ
ρίσκοντες αὐτήν·
ξς/ι Προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν
ψευδοπροφητῶν·
οἵτινες ἔρχονται
πρὸς ὑμᾶς ἐν ἐνδύ
μασι προβάτων,
ἔσωθεν δέ εἰσι λύ

[illegible marginal scholia]

προσεκύνει αὐτῷ λέγων· κ(ύρι)ε· ἐὰν θέλῃς, δύνασαί με καθαρίσαι· καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἥψατο αὐτοῦ ὁ ἰ(ησοῦ)ς λέγων· θέλω καθαρίσθητι· καὶ εὐθέως ἐκαθαρίσθη αὐτοῦ ἡ λέπρα· καὶ λέγει αὐτῷ ὁ ἰ(ησοῦ)ς· ὅρα μηδενὶ εἴπῃς· ἀλλ' ὕπαγε σεαυτὸν δεῖξον τῷ ἱερεῖ· καὶ προσένεγκε τὸ δῶρον ὃ προσέταξε μωσῆς εἰς μαρτύριον αὐτοῖς·

Εἰσελθόντι δὲ αὐτῷ εἰς καπερναούμ, προσῆλθεν αὐτῷ ἑκατόνταρχος παρακαλῶν αὐτὸν καὶ λέγων· κ(ύρι)ε· ὁ παῖς μου βέβληται ἐν τῇ οἰκίᾳ παραλυτικός, δεινῶς βασανιζόμενος· καὶ λέγει αὐτῷ ὁ ἰ(ησοῦ)ς· ἐγὼ ἐλθὼν θεραπεύσω αὐτόν· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἑκατόνταρχος ἔφη· κ(ύρι)ε· οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς ἵνα μου ὑπὸ τὴν στέγην εἰσέλθῃς· ἀλλὰ μόνον εἰπὲ λόγῳ, καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς μου· καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι ὑπὸ ἐξουσίαν· ἔχων ὑπ' ἐμαυτὸν στρατιώτας· καὶ λέγω τούτῳ· πορεύθητι, καὶ πορεύεται· καὶ ἄλλῳ· ἔρχου, καὶ ἔρχεται· καὶ τῷ δούλῳ μου·

ζ περὶ τοῦ ἑκατοντάρχου:-

[illegible marginal scholia]

ϵ̄ ϛ̄ ⁘
εἶπ(εν) ὁ κ(ύριο)ς· ὅστις ἀκ(ούει) μου τοὺς λό(γους)

οἱ ἐργαζόμενοι τὴν
ἀνομίαν. πᾶς οὖν
ὅστις ἀκούει μου
τοὺς λόγους τούτους
καὶ ποιεῖ αὐτούς, ὁ-
μοιώσω αὐτὸν ἀν-
δρὶ φρονίμῳ. ὅσ-
τις ᾠκοδόμησε τὴν
οἰκίαν αὐτοῦ ἐπὶ
τὴν πέτραν. καὶ
κατέβη ἡ βροχή. καὶ
ἦλθον οἱ ποταμοί.
καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνε-
μοι. καὶ προσέπε-
σον τῇ οἰκίᾳ ἐκεί-
νῃ, καὶ οὐκ ἔπεσε·
τεθεμελίωτο γὰρ
ἐπὶ τὴν πέτραν.
Καὶ πᾶς ὁ ἀκούων
μου τοὺς λόγους
τούτους καὶ μὴ ποι-
ῶν αὐτούς, ὁμοιω-
θήσεται ἀνδρὶ μω-
ρῷ, ὅστις ᾠκοδόμη-
σε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐπὶ
τὴν ἄμμον. καὶ κα-
τέβη ἡ βροχή. καὶ ἦλ-
θον οἱ ποταμοί. καὶ ἔπ-
νευσαν οἱ ἄνεμοι.
καὶ προσέκοψαν τῇ
οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἔπε-
σε. καὶ ἦν ἡ πτῶσις
αὐτῆς μεγάλη. τέ(λος)
ξβ/β Καὶ ἐγένετο ὅτε συνετέλε-
σεν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς τοὺς λόγους
τούτους, ἐξεπλήσσον-
το οἱ ὄχλοι ἐπὶ τῇ
διδαχῇ αὐτοῦ. ἦν
γὰρ διδάσκων αὐτοὺς
ὡς ἐξουσίαν ἔχων. καὶ
οὐχ ὡς οἱ γραμματεῖς.
ξγ/β Καταβάντι δὲ αὐτῷ
ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἠκο-
λούθησαν αὐτῷ ὄ-
χλοι πολλοί. καὶ ἰ-
δοὺ λεπρὸς ἐλθὼν,

πε(ρὶ) τ(οῦ) λε(προῦ) ⁘

[illegible]

προσεκύνει αὐτῷ
λέγων· κ(ύρι)ε· ἐὰν θέ
λῃς, δύνασαί με κα
θαρίσαι· καὶ ἐκτεί
νας τὴν χεῖρα ἥψα
το αὐτοῦ ὁ ἰ(ησοῦ)ς λέγων·
θέλω καθαρίσθητι·
καὶ εὐθέως ἐκαθα
ρίσθη αὐτοῦ ἡ λέπρα·
καὶ λέγει αὐτῷ ὁ ἰ(ησοῦ)ς·
ὅρα μηδενὶ εἴπῃς·
ἀλλὰ ὕπαγε σεαυτὸν
δεῖξον τῷ ἱερεῖ· καὶ
προσένεγκε τὸ δῶ
ρον ὃ προσέταξε
μωσῆς εἰς μαρτύ
ριον αὐτοῖς· τέλος
Εἰσελθόντι δὲ αὐτῷ
εἰς καπερναούμ,
προσῆλθεν αὐτῷ
ἑκατόνταρχος πα
ρακαλῶν αὐτὸν καὶ
λέγων· κ(ύρι)ε· ὁ παῖς

μου βέβληται ἐν τῇ
οἰκίᾳ παραλυτι
κὸς, δεινῶς βασα
νιζόμενος· καὶ
λέγει αὐτῷ ὁ ἰ(ησοῦ)ς· ἐ
γὼ ἐλθὼν θεραπεύ
σω αὐτόν· καὶ ἀπο
κριθεὶς ὁ ἑκατόν
ταρχος ἔφη· κ(ύρι)ε·
οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς
ἵνα μου ὑπὸ τὴν
στέγην εἰσέλθῃς·
ἀλλὰ μόνον εἰπὲ
λόγῳ, καὶ ἰαθήσεται
ὁ παῖς μου· καὶ
γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι ὑ
πὸ ἐξουσίαν· ἔχων
ὑπ' ἐμαυτὸν στρα
τιώτας· καὶ λέγω
τούτῳ· πορεύθητι·
καὶ πορεύεται· καὶ
ἄλλῳ· ἔρχου, καὶ ἔρ
χεται· καὶ τῷ δούλῳ μου·

ζ περὶ τοῦ ἑκατοντάρχου:-

[illegible]

ε Γ
εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς· ὅστις ἀκούει τοὺς λόγους

οἱ ἐργαζόμενοι τὴν
ἀνομίαν. πᾶς οὖν
Ὅστις ἀκούει μου
τοὺς λόγους τούτους
καὶ ποιεῖ αὐτούς, ὁ-
μοιώσω αὐτὸν ἀν-
δρὶ φρονίμῳ· ὅσ-
τις ᾠκοδόμησε τὴν
οἰκίαν αὐτοῦ ἐπὶ
τὴν πέτραν· καὶ
κατέβη ἡ βροχή· καὶ
ἦλθον οἱ ποταμοὶ·
καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνε-
μοι· καὶ προσέπε-
σον τῇ οἰκίᾳ ἐκεί-
νῃ, καὶ οὐκ ἔπεσε·
τεθεμελίωτο γὰρ
ἐπὶ τὴν πέτραν·
Καὶ πᾶς ὁ ἀκούων
μου τοὺς λόγους
τούτους καὶ μὴ ποι-
ῶν αὐτούς, ὁμοιω-
θήσεται ἀνδρὶ μωρῷ

ὅστις ᾠκοδόμη-
σε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐπὶ
τὴν ἄμμον· καὶ κα-
τέβη ἡ βροχή· καὶ ἦλ-
θον οἱ ποταμοί· καὶ
ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι·
καὶ προσέκοψαν τῇ
οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἔπε-
σε· καὶ ἦν ἡ πτῶσις
αὐτῆς μεγάλη· τέλος

ξβ β Καὶ ἐγένετο ὅτε συνετέλε-
σεν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς τοὺς λόγους
τούτους, ἐξεπλήσσον-
το οἱ ὄχλοι ἐπὶ τῇ
διδαχῇ αὐτοῦ· ἦν
γὰρ διδάσκων αὐτοὺς
ὡς ἐξουσίαν ἔχων·
οὐχ ὡς οἱ γραμματεῖς·

ξγ β Καταβάντι δὲ αὐτῷ
ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἠκο-
λούθησαν αὐτῷ ὄ-
χλοι πολλοί· καὶ ἰ-
δοὺ λεπρὸς ἐλθών,

ς ἐπ τ λε προ :-

τῇ ε΄ τῆς ζ΄ ἑβδ(ομάδος) τοῦ μὴ ἐπιτρεπομένου ἀκολουθεῖν:-

πνεύματα λόγῳ, καὶ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας ἐθεράπευσεν· ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἠσαΐου τοῦ προφήτου λέγοντος· αὐτὸς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔλαβε, καὶ τὰς νόσους ἐβάστασεν.

Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς πολλοὺς ὄχλους περὶ αὐτὸν, ἐκέλευσεν ἀπελθεῖν εἰς τὸ πέραν.

Προσελθὼν εἷς γραμματεὺς εἶπεν αὐτῷ· διδάσκαλε, ἀκολουθήσω σοι ὅπου ἐὰν ἀπέρχῃ. καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσι· καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνῃ. ἕτερος δὲ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ· κύριε· ἐπίτρεψόν μοι πρῶτον ἀπελθεῖν καὶ θάψαι τὸν πατέρα μου. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· ἀκολούθει μοι· καὶ ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς·

Καὶ ἐμβάντι αὐτῷ εἰς τὸ πλοῖον, ἠκολούθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. καὶ ἰδοὺ σεισμὸς μέγας ἐγένετο

τῇ ε΄ ἑβδ(ομάδος) ι΄ τῆς σεισμοῦ τ(ῆς) θαλ(άσσης):-

τῇ ε΄ τῆς πενθερᾶς πέτρου·

ποίησον τοῦτο. καὶ
ποιεῖ· ἀκούσας
δὲ ὁ ἰς ἐθαύμασε
καὶ εἶπε τοῖς ἀ-
κολουθοῦσιν· ἀ-
μὴν λέγω ὑμῖν, οὐ-
δὲ ἐν τῷ ἰηλ τοσαύ-
την πίστιν εὗρον·
λέγω δὲ ὑμῖν· ὅτι
πολλοὶ ἀπὸ ἀνα-
τολῶν καὶ δυσμῶν
ἥξουσι. καὶ ἀνα-
κλιθήσονται μετὰ
ἀβραὰμ καὶ ἰσα-
ὰκ καὶ ἰακὼβ ἐν
τῇ βασιλείᾳ τῶν
οὐρανῶν· οἱ δὲ υἱοὶ
τῆς βασιλείας, ἐκ-
βληθήσονται εἰς
τὸ σκότος τὸ ἐξώ-
τερον· ἐκεῖ ἔσται
ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ
βρυγμὸς τῶν ὀδό-

των· καὶ εἶπεν
ὁ ἰς τῷ ἑκατοντάρ-
χῳ· ὕπαγε καὶ ὡς
ἐπίστευσας γενηθή-
τω σοι· καὶ ἰάθη
ὁ παῖς αὐτοῦ ἐν
τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ· τέλος

Καὶ ἐλθὼν ὁ ἰς
εἰς τὴν οἰκίαν πέ-
τρου, εἶδε τὴν πε-
νθερὰν αὐτοῦ βε-
βλημένην καὶ πυ-
ρέσσουσαν· καὶ ἥ-
ψατο τῆς χειρὸς
αὐτῆς. καὶ ἀφῆκε
αὐτὴν ὁ πυρετός·
καὶ ἠγέρθη καὶ δι-
ηκόνει αὐτῷ· Ὀ-
ψίας δὲ γενομένης,
προσήνεγκαν αὐ-
τῷ δαιμονιζο-
μένους πολλούς·
καὶ ἐξέβαλε τὰ

τῇ ε΄ τῶν ἰαθέντων ἀπὸ ποικίλων νόσων·

ιγ΄ περὶ τοῦ παραλυτικοῦ :-

λεις ἡμᾶς· ἐπίτρε
ψον ἡμῖν ἀπελθεῖν
εἰς τὴν ἀγέλην τῶν
χοίρων· καὶ εἶπεν
αὐτοῖς· ὑπάγετε·
οἱ δὲ ἐξελθόντες,
ἀπῆλθον εἰς τὴν
ἀγέλην τῶν χοίρων·
καὶ ἰδοὺ ὥρμησε
πᾶσα ἡ ἀγέλη τῶν
χοίρων κατὰ τοῦ
κρημνοῦ εἰς τὴν
θάλασσαν, καὶ ἀ
πέθανον ἐν τοῖς
ὕδασιν· οἱ δὲ βό
σκοντες ἔφυγον·
καὶ ἀπελθόντες
εἰς τὴν πόλιν, ἀ
πήγγειλαν πάντα
καὶ τὰ τῶν δαιμονι
ζομένων· καὶ ἰδοὺ
πᾶσα ἡ πόλις ἐ
ξῆλθεν εἰς συνάν
τησιν τῷ Ἰυ· καὶ ἰ
δόντες αὐτόν, πα
ρεκάλεσαν ὅπως
μεταβῇ ἀπὸ τῶν ὁ
οα ρίων αὐτῶν· καὶ
Ἐμβὰς εἰς πλοῖον,
διεπέρασε καὶ ἦλ
θεν εἰς τὴν ἰδίαν
πόλιν· καὶ ἰδοὺ
προσέφερον αὐτῷ
παραλυτικόν, ἐπὶ
κλίνης βεβλημένον·
καὶ ἰδὼν ὁ Ἰς τὴν
πίστιν αὐτῶν, εἶπε
τῷ παραλυτικῷ·
θάρσει τέκνον· ἀφέ
ωνταί σοι αἱ ἁμαρ
τίαι σου· καὶ ἰδού
τινες τῶν γραμματέ
ων εἶπον ἐν ἑαυ
τοῖς· οὗτος βλασφη
μεῖ· καὶ ἰδὼν ὁ Ἰς
τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν εἶ
πεν·

:κυ ϛ:
τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐμ
βὰς ὁ Ἰς εἰς
τὸ πλοῖον
διεπε

ιβ περὶ τῶν δύο δαιμονιζομένων:

ἐν τῇ θαλάσσῃ· ὥς
τε τὸ πλοῖον καλύ
πτεσθαι ὑπὸ τῶν
κυμάτων· αὐτὸς
δὲ ἐκάθευδε· καὶ
προσελθόντες
οἱ μαθηταί, ἤγει
ραν αὐτὸν λέγοντες· κύ
ριε· σῶσον ἡμᾶς ἀ
πολλύμεθα· καὶ
λέγει αὐτοῖς· τί δει
λοί ἐστε ὀλιγόπιστοι·
τότε ἐγερθεὶς ἐπε
τίμησε τοῖς ἀνέ
μοις καὶ τῇ θαλάσ
σῃ, καὶ ἐγένετο γα
λήνη μεγάλη· οἱ δὲ
ἄνθρωποι ἐθαύμασαν
λέγοντες· ποτα
πός ἐστιν οὗτος, ὅ
τι καὶ οἱ ἄνεμοι
καὶ ἡ θάλασσα ὑπακού
ουσιν αὐτῷ· τέλος καὶ τῇ τ…

ἐλθόντι αὐτῷ εἰς
τὸ πέραν· εἰς τὴν
χώραν τῶν γεργεση
νῶν, ὑπήντησαν
αὐτῷ δύο δαιμονι
ζόμενοι· ἐκ τῶν
μνημείων ἐξερχό
μενοι, χαλεποὶ λί
αν· ὥστε μὴ ἰσχύ
ειν τινὰ παρελ
θεῖν διὰ τῆς ὁδοῦ
ἐκείνης· καὶ ἰδοὺ
ἔκραξαν λέγοντες·
τί ἡμῖν καὶ σοί, ἰῦ
υἱὲ τοῦ θῦ· ἦλθες
ὧδε πρὸ καιροῦ
βασανίσαι ἡμᾶς·
ἦν δὲ μακρὰν ἀπ' αὐ
τῶν, ἀγέλη χοίρων
πολλῶν βοσκομέ
νη· οἱ δὲ δαίμονες
παρεκάλουν αὐτὸν
λέγοντες· εἰ ἐκβάλ

διατί μετὰ τῶν τε
λωνῶν καὶ ἁμαρ
τωλῶν ἐσθίει ὁ δι
δάσκαλος ὑμῶν·
ο̄γ̄ β Ὁ δὲ ἰσ̄ ἀκούσας εἶ
πεν αὐτοῖς· οὐ
χρείαν ἔχουσιν οἱ ἰ
σχύοντες ἰατροῦ
ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχον
τες· πορευθέν
τες δὲ μάθετε τί ἐ
στιν ἔλεον θέλω
καὶ οὐ θυσίαν· οὐ
γὰρ ἦλθον καλέσαι
δικαίους, ἀλλὰ ἁ
μαρτωλοὺς εἰς με
τάνοιαν· τότε ξ̄ε̄ / ε / ι
προσέρχονται αὐ
τῷ οἱ μαθηταὶ
ἰωάννου λέγοντες·
διατί ἡμεῖς καὶ οἱ
φαρισαῖοι νηστεύ
ομεν πολλά, οἱ δὲ

μαθηταί σου οὐ νη
στεύουσιν· καὶ εἶπεν
αὐτοῖς ὁ ἰσ̄· μὴ δύ
νανται οἱ υἱοὶ τοῦ
νυμφῶνος πεν
θεῖν· ἐφ' ὅσον μετ' αὐ
τῶν ἐστὶν ὁ νυμφίος· ἐλεύ
σονται δὲ ἡμέ
ραι ὅταν ἀπαρθῇ
ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος·
καὶ τότε νηστεύσου
σιν· οὐδεὶς δὲ ἐπιβάλ
λει ἐπίβλημα ῥά
κους ἀγνάφου ἐπὶ
ἱματίῳ παλαιῷ·
αἴρει γὰρ τὸ πλήρω
μα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ
ἱματίου, καὶ χεῖρον
σχίσμα γίνεται· οὐ
δὲ βάλλουσιν οἶνον
νέον εἰς ἀσκοὺς πα
λαιούς· εἰ δὲ μήγε,
ῥήγνυνται οἱ ἀσκοί·

ἱνατί ὑμεῖς ἐνθυ-
μεῖσθε πονηρὰ
ἐν ταῖς καρδίαις
ὑμῶν· τί γάρ ἐστιν
εὐκοπώτερον·
εἰπεῖν ἀφέωνταί
σου αἱ ἁμαρτίαι,
ἢ εἰπεῖν ἔγειραι
καὶ περιπάτει·
ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅ-
τι ἐξουσίαν ἔχει ὁ
υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ
τῆς γῆς ἀφιέναι
ἁμαρτίας, τότε
λέγει τῷ παραλυ-
τικῷ· ἐγερθεὶς,
ἆρόν σου τὴν κλί-
νην καὶ ὕπαγε εἰς
τὸν οἶκόν σου·
ἐγερθεὶς, ἀπῆλ-
θεν εἰς τὸν οἶκον
αὐτοῦ· ἰδόντες
δὲ οἱ ὄχλοι ἐθαύ-

μασαν· καὶ ἐδόξα-
σαν τὸν θεόν, τὸν
δόντα ἐξουσίαν
τοιαύτην τοῖς ἀνθρώποις·
οα β ιδ ι Καὶ παράγων ὁ ἰς ἐ-
κεῖθεν, εἶδεν ἄνθρωπον
καθήμενον ἐπὶ
τὸ τελώνιον· μα-
τθαῖον λεγόμενον,
καὶ λέγει αὐτῷ· ἀκο-
λούθει μοι· καὶ ἀνα-
στὰς ἠκολούθησεν
αὐτῷ· καὶ ἐγένετο
οβ β αὐτοῦ ἀνακειμένου
ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ ἰ-
δοὺ πολλοὶ τελῶναι
καὶ ἁμαρτωλοὶ ἐλ-
θόντες, συνανέκειντο
τῷ ἰῦ καὶ τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ·
Καὶ ἰδόντες οἱ φαρι-
σαῖοι, εἶπον τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ·

ιζ περὶ τῶν δύο τυφλῶν:

θάδει· καὶ κατεγέ-
λων αὐτοῦ· ὅτε δὲ
ἐξεβλήθη ὁ ὄχλος,
εἰσελθὼν ἐκράτη-
σε τῆς χειρὸς αὐ-
τῆς· καὶ ἠγέρθη τὸ
κοράσιον· καὶ ἐξῆλ-
θεν ἡ φήμη αὕτη,
εἰς ὅλην τὴν γῆν ἐκεί-
οε νην· καὶ παράγον-
Τι ἐκεῖθεν τῷ ἰῦ,
ἠκολούθησαν αὐτῷ
δύο τυφλοὶ κράζον-
τες καὶ λέγοντες·
ἐλέησον ἡμᾶς
υἱὲ δαδ· ἐλθόντι
δὲ εἰς τὴν οἰκίαν,
προσῆλθον αὐτῷ
οἱ τυφλοί· καὶ λέ-
γει αὐτοῖς ὁ ἰς· πι-
στεύετε ὅτι δύναμαι
τοῦτο ποιῆσαι;
λέγουσιν αὐτῷ· ναὶ

κε· τότε ἥψατο τῶν
ὀφθαλμῶν αὐτῶν
λέγων· κατὰ τὴν
πίστιν ὑμῶν γενη-
θήτω ὑμῖν· καὶ ἀ-
νεῴχθησαν αὐτῶν
οἱ ὀφθαλμοί· καὶ ἐ-
νεβριμήσατο αὐτοῖς
ὁ ἰς λέγων· ὁρᾶτε,
μηδεὶς γινωσκέτω·
οἱ δὲ ἐξελθόντες,
διεφήμισαν αὐτὸν
ἐν ὅλῃ τῇ γῇ ἐκείνῃ·
ιη Αὐτῶν δὲ ἐξερχομέ-
νων, ἰδοὺ προσήνε-
γκαν αὐτῷ ἄνθρωπον
κωφὸν δαιμονιζό-
μενον· καὶ ἐκβλη-
θέντος τοῦ δαιμο-
νίου, ἐλάλησεν ὁ κω-
φός· καὶ ἐθαύμα-
σαν οἱ ὄχλοι λέγοντες·
οὐδέποτε ἐφάνη οὕτως

ιη περὶ τοῦ δαιμονιζομένου κωφοῦ:

ιε ι — περὶ τῆς θυγατρὸς τοῦ ἀρχισυναγώγου :–

καὶ ὁ οἶνος ἐκχεῖται,
καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολοῦν-
ται· ἀλλὰ βάλλου-
σιν οἶνον νέον εἰς
ἀσκοὺς καινούς, καὶ
ἀμφότεροι συντη-
ροῦνται· ταῦτα
αὐτοῦ λαλοῦντος αὐ-
τοῖς, ἰδοὺ ἄρχων
εἰσελθὼν προ-
σεκύνει αὐτῷ λέ-
γων· ὅτι ἡ θυγάτηρ
μου ἄρτι ἐτελεύτη-
σεν· ἀλλὰ ἐλθὼν
ἐπίθες τὴν χεῖρά
σου ἐπ' αὐτὴν καὶ
ζήσεται· καὶ ἐγερ-
θεὶς ὁ Ἰς ἠκολούθη-
σεν αὐτῷ καὶ οἱ μα-
θηταὶ αὐτοῦ· καὶ
ις ι Ἰδοὺ γυνὴ αἱμορρο-
οῦσα δώδεκα ἔτη
προσελθοῦσα ὄπι-
σθεν ἥψατο τοῦ κρα-
σπέδου τοῦ ἱματί-
ου αὐτοῦ· ἔλεγε γὰρ
ἐν ἑαυτῇ· ἐὰν μό-
νον ἅψωμαι τοῦ ἱ-
ματίου αὐτοῦ, σω-
θήσομαι· ὁ δὲ Ἰς
ἐπιστραφεὶς καὶ ἰ-
δὼν αὐτήν, εἶπεν·
θάρσει θύγατερ, ἡ
πίστις σου σέσωκέ
σε· καὶ ἐσώθη ἡ γυ-
νὴ ἀπὸ τῆς ὥρας
ἐκείνης· καὶ ἐλ-
θὼν ὁ Ἰς εἰς τὴν οἰ-
κίαν τοῦ ἄρχοντος·
καὶ ἰδὼν τοὺς αὐ-
λητὰς· καὶ τὸν ὄ-
χλον θορυβούμε-
νον, λέγει αὐτοῖς·
ἀναχωρεῖτε· οὐ
γὰρ ἀπέθανε τὸ
κοράσιον, ἀλλὰ κα-

[margin: ευ ς σα β ιε ι — τῷ κ(αιρῷ) ἐκ(είνῳ) ἄρχων τις προσελθὼν τῷ Ἰυ προσεκύνει αὐτῷ λέγων· ... ταῦτα ... εἰς ...]

ις ε ς — περὶ τῆς αἱμορροούσης :–

μων ὁ λεγόμενος,
πέτρος. καὶ ἀνδρέ-
ας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ·
ἰάκωβος ὁ τοῦ ζε-
βεδαίου, καὶ ἰωάν-
νης ὁ ἀδελφὸς
αὐτοῦ· φίλιππος
καὶ βαρθολομαῖος·
θωμᾶς καὶ ματθαῖ-
ος ὁ τελώνης· ἰά-
κωβος ὁ τοῦ ἀλφαίου·
καὶ λεββαῖος ὁ ἐπι-
κληθεὶς θαδδαῖος·
σίμων ὁ κανανί-
της, καὶ ἰούδας ἰ-
σκαριώτης ὁ καὶ
παραδοὺς αὐτόν:
ἀρχ(ή) Τούτους τοὺς δώδεκα
καὶ ἀπέστειλεν ὁ
ἰσ̄. παραγγείλας
αὐτοῖς λέγων· εἰς
ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀ-
πέλθητε καὶ εἰς

πόλιν σαμαρειτῶν
μὴ εἰσέλθητε· πο-
ρεύεσθε δὲ μᾶλλον
πρὸς τὰ πρόβατα
τὰ ἀπολωλότα
οἴκου ἰσλ̄· πορευό-
μενοι δὲ, κηρύσσε-
τε λέγοντες· ὅτι ἤγγι-
κεν ἡ βασιλεία τῶν
πε οὐρανῶν· ἀσθενοῦντας
β Θεραπεύετε· λεπροὺς
καθαρίζετε· δαι-
μόνια ἐκβάλλετε·
δωρεὰν ἐλάβετε·
δωρεὰν δότε. τέλος μὴ
κτήσησθε χρυσὸν μηδὲ
ἄργυρον, μηδὲ
χαλκὸν εἰς τὰς ζώ-
νας ὑμῶν· μὴ πή-
ραν εἰς ὁδόν· μηδὲ
δύο χιτῶνας· μηδὲ
ὑποδήματα·
μηδὲ ῥάβδον· ἄξι-

ὀν τῶ ἰηλ· οἱ δὲ
φαρισαῖοι ἔλεγον·
ἐν τῶ ἄρχοντι τῶν
δαιμονίων ἐκβάλ
λει τὰ δαιμόνια.
οϛ β Καὶ περιῆγεν ὁ ἰς
τὰς πόλεις πά
σας καὶ τὰς κώμας·
διδάσκων ἐν ταῖς
συναγωγαῖς αὐτῶν·
καὶ κηρύσσων τὸ
εὐαγγέλιον τῆς βα
σιλείας. καὶ θερα
πεύων πᾶσαν νό
σον καὶ πᾶσαν μα
οζ ϛ λακίαν· ἰδὼν δὲ
τοὺς ὄχλους, ἐσπλα
γχνίσθη περὶ αὐ
τῶν· ὅτι ἦσαν ἐ
σκυλμένοι καὶ ἐρ
ριμμένοι, ὡσεὶ
πρόβατα μὴ ἔχο
ντα ποιμένα·

οη Τότε λέγει τοῖς μα
θηταῖς αὐτοῦ· ὁ
μὲν θερισμὸς πο
λύς. οἱ δὲ ἐργάται
ὀλίγοι· δεήθητε οὖν
τοῦ κυρίου τοῦ θε
ρισμοῦ. ὅπως ἐκ
βάλῃ ἐργάτας εἰς
τὸν θερισμὸν αὐ
τοῦ· καὶ προσκα
οθ λεσάμενος τοὺς
δώδεκα μαθητὰς
αὐτοῦ· ἔδωκεν
αὐτοῖς ἐξουσίαν
πνευμάτων ἀκαθάρτ.
ὥστε ἐκβάλλειν
αὐτά. καὶ θεραπεύ
ειν πᾶσαν νόσον
καὶ πᾶσαν μαλα
κίαν· τῶν δὲ δώ
π β δεκα ἀποστόλων τὰ
ὀνόματά ἐστι ταῦ
τα· πρῶτος σί

ἕνεκεν ἐμοῦ. εἰς
μαρτύριον αὐτοῖς
καὶ τοῖς ἔθνεσιν·
πη/β Ὅταν δὲ παραδιδῶ
σιν ὑμᾶς, μὴ μερι
μνήσητε πῶς ἢ
τί λαλήσετε· δοθή
σεται γὰρ ὑμῖν ἐν
ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τί
λαλήσετε· οὐ γὰρ ὑ
μεῖς ἐστε οἱ λαλοῦντες·
ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τοῦ
πατρὸς ὑμῶν τὸ λαλοῦν
ἐν ὑμῖν· παραδώ
σει δὲ ἀδελφὸς ἀ
δελφὸν εἰς θάνα
τον· καὶ πατὴρ τέκνον·
καὶ ἐπαναστήσον
ται τέκνα ἐπὶ γονεῖς,
καὶ θανατώσουσιν
αὐτούς· καὶ ἔσεσθε
μισούμενοι ὑπὸ
πάντων διὰ τὸ ὄ

νομά μου· ὁ δὲ ὑπο
μείνας εἰς τέλος,
πθ οὗτος σωθήσεται·
ι Ὅταν δὲ διώκωσιν
ὑμᾶς ἐν τῇ πόλει
ταύτῃ, φεύγετε εἰς τὴν
ἄλλην· ἀμὴν γὰρ λέ
γω ὑμῖν· οὐ μὴ τελέ
σητε τὰς πόλεις
τοῦ Ἰσραὴλ ἕως ἂν ἔλ
θῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου·
ϟ Οὐκ ἔστι μαθητὴς
ὑπὲρ τὸν διδάσκα
λον· οὐδὲ δοῦλος
ὑπὲρ τὸν κύριον
αὐτοῦ· ἀρκετὸν τῷ
μαθητῇ ἵνα γένη
ται ὡς ὁ διδάσκα
λος αὐτοῦ· καὶ ὁ δοῦ
λος ὡς ὁ κύριος αὐτοῦ·
ϟα Εἰ τὸν οἰκοδεσπότην
βεελζεβοὺλ ἐκάλεσαν,
πόσῳ μᾶλλον τοὺς οἰ

γὰρ ὁ ἐργάτης τῆς
τροφῆς αὐτοῦ ἐστί·
πγ/β Εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν ἢ
κώμην εἰσέλθητε,
ἐξετάσατε τίς ἐν
αὐτῇ ἄξιός ἐστι·
κἀκεῖ μείνατε ἕως
πδ/ε ἂν ἐξέλθητε· εἰ
Σερχόμενοι δὲ εἰς
τὴν οἰκίαν, ἀσπά
σασθε αὐτήν· καὶ
ἐὰν μὲν ᾖ ἡ οἰκία
ἀξία, ἐλθέτω ἡ εἰ
ρήνη ὑμῶν ἐπ' αὐτήν·
Ἐὰν δὲ μὴ ᾖ ἀξία,
ἡ εἰρήνη ὑμῶν πρὸς
ὑμᾶς ἐπιστραφή
πε/β τω· καὶ ὃς ἐὰν μὴ
Δέξηται ὑμᾶς· μη
δὲ ἀκούσῃ τοὺς λό
γους ὑμῶν, ἐξερχό
μενοι τῆς οἰκίας
ἢ τῆς πόλεως ἐκεί

νης, ἐκτινάξατε
τὸν κονιορτὸν τῶν
ποδῶν ὑμῶν· ἀμὴν
λέγω ὑμῖν· ἀνεκτό
τερον ἔσται γῇ σοδό
μων καὶ γομόρρων
ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως,
ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ·
πς/ε Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω
ὑμᾶς ὡς πρόβα
τα ἐν μέσῳ λύκων·
γίνεσθε οὖν φρόνι
μοι ὡς οἱ ὄφεις, καὶ
ἀκέραιοι ὡς αἱ πε
πζ ριστεραί· προσέ
α Χετε δὲ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων·
παραδώσουσι γὰρ
ὑμᾶς εἰς συνέδρια·
καὶ ἐν ταῖς συναγω
γαῖς αὐτῶν μαστι
γώσουσιν ὑμᾶς· καὶ
ἐπὶ ἡγεμόνας δὲ καὶ
βασιλεῖς ἀχθήσεσθε

τοῦ ἐν οὐνοῖς· μὴ νο-
μίσητε ὅτι ἦλθον
βαλεῖν εἰρήνην ἐ-
πὶ τὴν γῆν· οὐ-
κ ἦλθον βαλεῖν εἰ-
ρήνην, ἀλλὰ μάχαι-
ραν· ἦλθον γὰρ
διχάσαι ἄνον κατὰ
τοῦ πρς αὐτοῦ·
καὶ θυγατέρα κατὰ
τῆς μρς αὐτῆς·
καὶ νύμφην κατὰ
τῆς πενθερᾶς
αὐτῆς· καὶ ἐχθροὶ
τοῦ ἀνου οἱ οἰκει-
ακοὶ αὐτοῦ· ὁ φι-
λῶν πρα ἢ μρα ὑ-
πὲρ ἐμέ, οὐκ ἔστι
μου ἄξιος· καὶ ὁ
φιλῶν υἱὸν ἢ θυ-
γατέρα ὑπὲρ ἐμέ,
οὐκ ἔστι μου ἄξιος·
καὶ ὃς οὐ λαμβά-

νει τὸν σρὸν αὐτοῦ,
καὶ ἀκολουθεῖ ὀπί-
σω μου, οὐκ ἔστι μου
ἄξιος· ὁ εὑρὼν
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἀπο-
λέσει αὐτήν· καὶ ὁ ἀ-
πολέσας τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ,
εὑρήσει αὐτήν· ὁ
δεχόμενος ὑμᾶς, ἐ-
μὲ δέχεται· καὶ ὁ ἐ-
μὲ δεχόμενος, δέ-
χεται τὸν ἀποστείλαν-
τά με· ὁ δεχόμενος
προφήτην εἰς ὄνο-
μα προφήτου, μι-
σθὸν προφήτου
λήψεται· καὶ ὁ δεχό-
μενος δίκαιον εἰς
ὄνομα δικαίου, μι-
σθὸν δικαίου λήψεται·
καὶ ὃς ἐὰν ποτίσῃ
ἕνα τῶν μικρῶν τού-
των

ωη παλ· εἰς ἐγερσε· ἀποκριθεὶς δὲ ὁ πέτρ.

κιακοὺς αὐτοῦ·
μὴ οὖν φοβηθῆτε
αὐτούς· οὐδὲν
ϟβ / β γάρ ἐστι κεκαλυμμέ-
νον, ὃ οὐ γνωσθή-
σεται· ὃ λέγω ὑμῖν
ϟγ / ε ἐν τῇ σκοτίᾳ, εἴ-
πατε ἐν τῷ φω-
τί· καὶ ὃ εἰς τὸ οὖς
ἀκούετε, κηρύξα-
τε ἐπὶ τῶν δω-
μάτων· καὶ μὴ
φοβεῖσθε ἀπὸ τῶν
ἀποκτενόντων
τὸ σῶμα, τὴν δὲ
ψυχὴν μὴ δυναμέ-
νων ἀποκτεῖναι·
φοβήθητε δὲ μᾶλ-
λον, τὸν δυνάμε-
νον καὶ τὴν ψυχὴν
καὶ τὸ σῶμα ἀπο-
λέσαι ἐν γεέννῃ·
οὐχὶ δύο στρουθία

ἀσσαρίου πωλεῖται;
καὶ ἓν ἐξ αὐτῶν οὐ
πεσεῖται ἐπὶ τὴν
γῆν, ἄνευ τοῦ πατρὸς
ὑμῶν· ὑμῶν δὲ
καὶ αἱ τρίχες τῆς
κεφαλῆς πᾶσαι ἠ-
ριθμημέναι εἰσί·
μὴ οὖν φοβηθῆτε·
πολλῶν στρουθί-
ων διαφέρετε ὑμεῖς·
πᾶς οὖν ὅστις ὁμολο-
γήσει ἐν ἐμοὶ ἔμ-
προσθεν τῶν ἀνθρώπων,
ὁμολογήσω κἀγὼ ἐν
αὐτῷ ἔμπροσθεν
τοῦ πατρός μου τοῦ
ϟδ ἐν οὐρανοῖς· ὅστις
β δ' ἂν ἀρνήσηταί με
ἔμπροσθεν τῶν
ἀνθρώπων, ἀρνήσομαι
αὐτὸν κἀγὼ ἔμπρο-
σθεν τοῦ πατρός μου

ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς
ἱματίοις ἠμφιε
σμένον; ἰδοὺ οἱ τὰ
μαλακὰ φοροῦντες
ἐν τοῖς οἴκοις τῶν
βασιλέων εἰσίν· ἀλ
λὰ τί ἐξήλθετε ἰδεῖν;
προφήτην; ναὶ
λέγω ὑμῖν καὶ περισ
σότερον προφήτου·
ργ β Οὗτος γάρ ἐστι περὶ
οὗ γέγραπται· ἰδοὺ
ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν
ἄγγελόν μου πρὸ προ
σώπου σου, ὃς κα
τασκευάσει τὴν ὁ
δόν σου ἔμπροσθέν
ρδ ε σου· ἀμὴν λέγω
ὑμῖν· οὐκ ἐγήγερται
ἐν γεννητοῖς γυ
ναικῶν, μείζων
Ἰωάννου τοῦ βα
πτιστοῦ· ὁ δὲ μικρό

τερος ἐν τῇ βασι
λείᾳ τῶν οὐρανῶν
ρε μείζων αὐτοῦ ἐστι·
ε Ἀπὸ δὲ τῶν ἡμερῶν
Ἰωάννου τοῦ βαπτι
στοῦ ἕως ἄρτι, ἡ βα
σιλεία τῶν οὐρανῶν
βιάζεται· καὶ βια
σταὶ ἁρπάζουσιν
ρϛ αὐτήν· πάντες
ι γὰρ οἱ προφῆται καὶ
ὁ νόμος, ἕως Ἰωάννου
προεφήτευσαν· καὶ
εἰ θέλετε δέξασθαι, αὐ
τός ἐστιν Ἠλίας ὁ μέλ
λων ἔρχεσθαι· ὁ
ἔχων ὦτα ἀκούειν
ρζ ἀκουέτω· τίνι δὲ ε ου λ τ τ προ
ε Ὁμοιώσω τὴν γενε
ὰν ταύτην; ὁμοία
ἐστὶ παιδίοις ἐν ἀγο
ραῖς καθημένοις,
καὶ προσφωνοῦσι

κ ι περὶ τῶν ἀποσταλέντων παρὰ Ἰω(άννου):—

ποτήριον ψυχροῦ
μόνον εἰς ὄνομα μα-
θητοῦ, ἀμὴν λέγω
ὑμῖν οὐ μὴ ἀπολέ-
σῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ.
ρα ι Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέ-
λεσεν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς διατάσ-
σων τοῖς δώδεκα
μαθηταῖς αὐτοῦ,
μετέβη ἐκεῖθεν τοῦ
διδάσκειν καὶ κηρύσ-
σειν ἐν ταῖς πόλε-
σιν αὐτῶν. Ὁ δὲ
ρβ ε Ἰωάννης ἀκούσας ἐν
τῷ δεσμωτηρίῳ
τὰ ἔργα τοῦ Χ(ριστο)ῦ,
πέμψας δύο τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ
εἶπεν αὐτῷ· σὺ
εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ
ἕτερον προσδο-
κῶμεν· καὶ ἀπο-
κριθεὶς ὁ Ἰ(ησοῦ)ς εἶπεν
αὐτοῖς· πορευθέν-
τες ἀπαγγείλατε Ἰ-
ωάννῃ ἃ ἀκούετε καὶ
βλέπετε· τυφλοὶ
ἀναβλέπουσι. καὶ
χωλοὶ περιπατοῦσι·
λεπροὶ καθαρίζον-
ται. καὶ κωφοὶ ἀκού-
ουσι· νεκροὶ ἐγείρον-
ται. καὶ πτωχοὶ εὐ-
αγγελίζονται· καὶ
μακάριός ἐστιν, ὃς
ἐὰν μὴ σκανδαλισθῇ
ἐν ἐμοί. τούτων
δὲ πορευομένων, ἤρ-
ξατο ὁ Ἰ(ησοῦ)ς λέγειν τοῖς
ὄχλοις περὶ Ἰω-
άννου· τί ἐξήλθε-
τε εἰς τὴν ἔρημον
θεάσασθαι· κάλα-
μον ὑπὸ ἀνέμου
σαλευόμενον; ἀλλὰ
τί ἐξήλθετε ἰδεῖν·

ἔμειναν ἂν μέχρι
τῆς σήμερον· πλὴν
λέγω ὑμῖν· ὅτι γῆ
σοδόμων ἀνεκτό
τερον ἔσται ἐν ἡμέ
ρα κρίσεως ἢ σοί:
ρι ε Ἐν ἐκείνω τῶ καιρῶ
ἀποκριθεὶς ὁ ις
εἶπεν· ἐξομολο
γοῦμαί σοι πάτερ.
κε τοῦ οὐνοῦ καὶ τῆς
γῆς· ὅτι ἀπέκρυ
ψας ταῦτα ἀπὸ σο
φῶν καὶ συνετῶν,
καὶ ἀπεκάλυψας
αὐτὰ νηπίοις·
ναὶ ὁ πηρ ὅτι οὕτ
ως ἐγένετο εὐδοκία ἔμ
ρια Γ προσθέν σου· πά
Τα μοι παρεδόθη
ὑπὸ τοῦ πρς μου.
ριβ Γ Καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώ
σκει τὸν υν. εἰ μὴ

ὁ πηρ· οὐδὲ τὸν πρα
τίς ἐπιγινώσκει.
εἰ μὴ ὁ υς· καὶ ᾧ ἐ
ὰν βούληται ὁ υς ἀ
ριγ ι ποκαλύψαι. Δεῦτε
Πρός με πάντες οἱ
κοπιῶντες καὶ
πεφορτισμένοι.
κἀγὼ ἀναπαύσω
ὑμᾶς· ἄρατε τὸν
ζυγόν μου ἐφ᾽ ὑμᾶς·
καὶ μάθετε ἀπ᾽ ἐμοῦ
ὅτι πρᾶός εἰμι καὶ
ταπεινὸς τῆ καρ
δία, καὶ εὑρήσετε ἀ
νάπαυσιν ταῖς ψυ
χαῖς ὑμῶν· ὁ γὰρ
ζυγός μου χρηστὸς,
καὶ τὸ φορτίον μου
ρια ἐλαφρόν ἐστιν τέλ.
β Ἐν ἐκείνω τῶ καιρῶ ἐ
πορεύθη ὁ ις τοῖς
σάββασι διὰ τῶν σπορίμων.

τοῖς ἑταίροις αὐτῶν
καὶ λέγουσιν· ηὐλή-
σαμεν ὑμῖν, καὶ οὐ-
κ ὠρχήσασθε· ἐθρη-
νήσαμεν ὑμῖν,
καὶ οὐκ ἐκόψασθε·
ἦλθε γὰρ ἰωάννης
μήτε ἐσθίων μή-
τε πίνων, καὶ λέ-
γουσι δαιμόνιον
ἔχει· ἦλθεν ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου ἐσθίων
καὶ πίνων, καὶ λέ-
γουσιν· ἰδοὺ ἄνθρωπος
φάγος καὶ οἰνοπό-
της, τελωνῶν φί-
λος καὶ ἁμαρτω-
λῶν· καὶ ἐδικαι-
ώθη ἡ σοφία ἀπὸ
τῶν τέκνων αὐτῆς·
ρκε Τότε ἤρξατο ὀνειδί-
ζειν τὰς πόλεις
ἐν αἷς ἐγένοντο
αἱ πλεῖσται δυνάμει-
ς αὐτοῦ, ὅτι οὐ
μετενόησαν· οὐ-
αί σοι χοραζίν· οὐ-
αί σοι βηθσαϊδά·
ὅτι εἰ ἐν τύρῳ καὶ
σιδῶνι ἐγένοντο
αἱ δυνάμεις αἱ γε-
νόμεναι ἐν ὑμῖν,
πάλαι ἂν ἐν σάκ-
κῳ καὶ σποδῷ μετε-
νόησαν· πλὴν λέ-
γω ὑμῖν· τύρῳ καὶ
σιδῶνι ἀνεκτότε-
ρον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ
κρίσεως, ἢ ὑμῖν·
καὶ σὺ καπερναούμ·
ἡ ἕως τοῦ οὐρανοῦ ὑ-
ψωθεῖσα, ἕως ᾅδου
καταβιβασθήσῃ·
ρθ ὅτι εἰ ἐν σοδόμοις ἐγέ-
νοντο αἱ δυνάμεις
αἱ γενόμεναι ἐν σοί,

θεραπεῦσαι· ἵνα
κατηγορήσωσιν αὐ-
τοῦ. ὁ δὲ εἶπεν
αὐτοῖς· τίς ἔσται
ἐξ ὑμῶν ἄνθρωπος ὃς
ἕξει πρόβατον
ἕν. καὶ ἐὰν ἐμπέσῃ
τοῦτο τοῖς σάββα-
σιν εἰς βόθυνον, οὐ-
χὶ κρατήσει αὐτὸ
καὶ ἐγερεῖ· πόσῳ
οὖν διαφέρει ἄνθρωπος
προβάτου. ὥστε
ἔξεστι τοῖς σάββα-
σι καλῶς ποιεῖν.
τότε λέγει τῷ ἀνθρώπῳ·
τῷ ἐξηραμμένην
ἔχοντι τὴν χεῖρα·
ἔκτεινόν σου τὴν χεῖ-
ρά σου. καὶ ἐξέτεινε·
καὶ ἀποκατεστά-
θη ὑγιὴς ὡς ἡ ἄλλη.
ρι̅ζ δ̅ Οἱ δὲ φαρισαῖοι συμ-

βούλιον ἔλαβον κα-
τ' αὐτοῦ ἐξελθόν-
τες, ὅπως αὐτὸν
ἀπολέσωσιν. ὁ δὲ
ἰησοῦς γνοὺς, ἀνεχώρησεν
ρι̅η ς̅ ἐκεῖθεν. καὶ ἠκο-
λούθησαν αὐτῷ ὄχλοι
πολλοί, καὶ ἐθερά-
πευσεν αὐτοὺς πάν-
τας· καὶ ἐπετίμη-
σεν αὐτοῖς, ἵνα μὴ
φανερὸν αὐτὸν ποι-
ήσωσιν. ὅπως πλη-
ρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ
ἠσαΐου τοῦ προφή-
του λέγοντος· ἰδοὺ
ὁ παῖς μου ὃν ᾑρέτι-
σα, ὁ ἀγαπητός μου,
εἰς ὃν εὐδόκησεν
ἡ ψυχή μου. θήσω
τὸ πνεῦμά μου ἐπ' αὐτόν,
καὶ κρίσιν τοῖς ἔθνε-
σιν ἀπαγγελεῖ. οὐ

σα(ββάτῳ) μετ(ὰ) τ(ὰ) χ(ριστοῦ) τέλος:
ἀρχ(ή): τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἠκολού-
θησαν τῷ ἰ(ησο)ῦ ὄχλοι
πολλοί.

κα περὶ τοῦ ξηρὰν ἔχοντος τὴν χεῖρα:
ι

ὅτι γὰρ
τοῖς σαβ-
βασι τῇ
τοῦ ἔργου
χάριν
ναοῦ
κεκμηκ(ότα)
αὐτοῖς
τοῖς ἱερεῦ-
σι ξυλοφο-
ρ(οῦ)σ(ι)· ὡς πρ(ὸ)
ἢ ταφῆν·
νεκρὰ
νόμος·
ἀπὸ τῶν
μενόν-
των καὶ
μὴ πλη-
ρ(ου)σ(ι)
σαββάτ(ου)
οὐκ ἐπε-
τρέπον το·
ὡς ἐπὶ θυσι-
ῶν τῇ γρα-
φῇ κεκμ-
ημένον τὸ· ἀ-
μὰ περὶ
αὐτοῦ
τοῦ νόμου
κεκλεισμέ-
νον· ὥσπερ
μένουσι με
βεβηλοῦ-
σι μὲν

οἱ δὲ μαθηταὶ αὐτοῦ
ἐπείνασαν, καὶ ἤρ-
ξαντο τίλλειν στά-
χυας καὶ ἐσθίειν.
Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἰδόν-
τες, εἶπον αὐτῷ·
ἰδοὺ οἱ μαθηταί σου
ποιοῦσιν, ὃ οὐκ ἔ-
ξεστι ποιεῖν ἐν σαβ-
βάτῳ. ὁ δὲ ἰ(ησοῦ)ς εἶ-
πεν αὐτοῖς· οὐκ ἀ-
νέγνωτε τί ἐποίη-
σε Δαβίδ, ὅτε ἐπεί-
νασεν αὐτὸς καὶ
οἱ μετ᾽ αὐτοῦ· πῶς
εἰσῆλθεν εἰς τὸν
οἶκον τοῦ θ(εο)ῦ, καὶ τοὺς
ἄρτους τῆς προθέ-
σεως ἔφαγεν· οὓς
οὐκ ἐξὸν ἦν αὐτῷ
φαγεῖν, οὐδὲ τοῖς
μετ᾽ αὐτοῦ, εἰ μὴ τοῖς
ἱερεῦσι μόνοις;

ριε
ι
Ἢ οὐκ ἀνέγνωτε ἐν τῷ
νόμῳ, ὅτι τοῖς σαβ-
βασιν οἱ ἱερεῖς ἐν τῷ
ἱερῷ τὸ σάββατον
βεβηλοῦσι, καὶ ἀναί-
τιοί εἰσι. λέγω δὲ
ὑμῖν, ὅτι τοῦ ἱεροῦ
μεῖζόν ἐστιν ὧδε.
εἰ δὲ ἐγνώκειτε τί
ἐστιν, ἔλεον θέλω, καὶ
οὐ θυσίαν, οὐκ ἂν
κατεδικάσατε τοὺς
ἀναιτίους. κύριος
γάρ ἐστι καὶ τοῦ σαβ-
βάτου, ὁ υἱὸς τοῦ ἀν(θρώπ)ου.
ρις
β
Καὶ μεταβὰς ἐκεῖθεν,
ἦλθεν εἰς τὴν συ-
κα
ι
ναγωγὴν αὐτῶν. καὶ
ἰδοὺ ἄνθρωπος ἦν, τὴν
χεῖρα ἔχων ξηράν.
καὶ ἐπηρώτησαν
αὐτὸν λέγοντες· εἰ
ἔξεστι τοῖς σάββασι

τὸ σάββατον τῇ ἐργασίᾳ· ἀναιτίους εἶναι τοὺς ἱερεῖς τῇ ἀφορμῇ τῆς χρείας:

καὶ εἰ ἐγὼ ἐν βεελζε
βουλ ἐκβάλλω τὰ
δαιμόνια, οἱ υἱοὶ
ὑμῶν ἐν τίνι ἐκ
βάλλουσι· διὰ τοῦ
το αὐτοὶ ὑμῶν ἔσον
ται κριταί· εἰ δὲ
ἐν πνεύματι θεοῦ ἐγὼ ἐκ
βάλλω τὰ δαιμό
νια, ἄρα ἔφθασεν
ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεί
α τοῦ θεοῦ· ἢ πῶς
δύναταί τις εἰσελ
θεῖν εἰς τὴν οἰκί
αν τοῦ ἰσχυροῦ· καὶ
τὰ σκεύη αὐτοῦ δι
αρπάσαι, ἐὰν μὴ
πρῶτον δήσῃ τὸν
:τέλ: ἰσχυρόν, καὶ τότε
τὴν οἰκίαν αὐτοῦ
διαρπάσει· ὁ μὴ
ὢν μετ' ἐμοῦ, κατ' ἐ
μοῦ ἐστι· καὶ ὁ μὴ

συνάγων μετ' ἐμοῦ,
ρμγ σκορπίζει· διὰ
β τοῦτο λέγω ὑμῖν· πᾶ
σα ἁμαρτία καὶ βλα
σφημία, ἀφεθήσε
ται τοῖς ἀνθρώποις· ἡ
δὲ τοῦ πνεύματος βλασφη
μία, οὐκ ἀφεθήσε
ται τοῖς ἀνθρώποις· καὶ
ὃς ἂν εἴπῃ λόγον
κατὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ
ἀνθρώπου, ἀφεθήσεται
αὐτῷ· ὃς δ' ἂν εἴπῃ
κατὰ τοῦ πνεύματος τοῦ
ἁγίου, οὐκ ἀφεθή
σεται αὐτῷ· οὔτε
ἐν τούτῳ τῷ αἰῶνι,
οὔτε ἐν τῷ μέλλον
ρμδ τι· ἢ ποιήσατε τὸ
ι δένδρον καλὸν, καὶ
τὸν καρπὸν αὐτοῦ
καλόν· ἢ ποιήσατε
τὸ δένδρον σαπρὸν

κύριος οὐδὲ κραυ
γάσει. οὐδὲ ἀκούσει
τις ἐν ταῖς πλα
τείαις τὴν φωνὴν
αὐτοῦ· κάλαμον
συντετριμμένον
οὐ κατεάξει. καὶ
λίνον τυφόμενον
οὐ σβέσει. ἕως ἂν
ἐκβάλῃ εἰς νῖκος
τὴν κρίσιν. καὶ
τῷ ὀνόματι αὐτοῦ
ἔθνη ἐλπιοῦσιν.
ριθ ε κβ Τότε προσηνέχθη
αὐτῷ δαιμονιζό
μενος, τυφλὸς
καὶ κωφός. καὶ ἐ
θεράπευσεν αὐ
τόν· ὥστε τὸν
ρκ ζ Τυφλὸν καὶ κωφὸν
καὶ λαλεῖν καὶ βλέ
πειν. καὶ ἐξίσταντο
πάντες οἱ ὄ

χλοι καὶ ἔλεγον· μή
τι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς
ρια β δαδ; οἱ δὲ φαρι
σαῖοι ἀκούσαντες
εἶπον· οὗτος οὐ
κ ἐκβάλλει τὰ δαι
μόνια, εἰ μὴ ἐν τῷ
βεελζεβοὺλ ἄρχο
ρκβ β ντι τῶν δαιμονίων·
Εἰδὼς δὲ ὁ ἰς̅ τὰς
ἐνθυμήσεις αὐτῶν
εἶπεν αὐτοῖς· πᾶ
σα βασιλεία μερι
σθεῖσα καθ᾽ ἑαυτῆς,
ἐρημοῦται· καὶ πᾶ
σα πόλις ἢ οἰκία
μερισθεῖσα καθ᾽ ἑ
αυτῆς, οὐ σταθήσεται·
καὶ εἰ ὁ σατανᾶς τὸ
ν σατανᾶν ἐκβάλλει,
ἐφ᾽ ἑαυτὸν ἐμερί
σθη· πῶς οὖν σταθή
σεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ·

κβ περὶ τοῦ δαιμονιζομένου τυφλοῦ καὶ κωφοῦ:-

ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ρκθ / ε
ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς
γῆς· τρεῖς ἡμέρας
καὶ τρεῖς νύκτας.
ἄνδρες νινευῖται ἀνα-
στήσονται ἐν τῇ
κρίσει μετὰ τῆς γε-
νεᾶς ταύτης καὶ
κατακρινοῦσιν αὐ-
τήν, ὅτι μετενόη-
σαν εἰς τὸ κήρυγμα
ἰωνᾶ· καὶ ἰδοὺ
πλεῖον ἰωνᾶ ὧδε·
βασίλισσα νότου ἐ-
γερθήσεται ἐν τῇ
κρίσει μετὰ τῆς γε-
νεᾶς ταύτης καὶ κα-
τακρινεῖ αὐτήν, ὅ-
τι ἦλθεν ἐκ τῶν
περάτων τῆς γῆς
ἀκοῦσαι τὴν σοφί-
αν σολομῶνος· ϛ
ἰδοὺ πλεῖον σολο-
μῶνος ὧδε· ὅταν
δὲ τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα
ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου,
διέρχεται δι᾽ ἀνύδρων
τόπων ζητοῦν ἀ-
νάπαυσιν. καὶ οὐχ εὑ-
ρίσκει· τότε λέγει· ἐ-
πιστρέψω εἰς τὸν
οἶκόν μου ὅθεν ἐξῆλ-
θον· καὶ ἐλθὸν εὑ-
ρίσκει σχολάζοντα·
σεσαρωμένον, καὶ
κεκοσμημένον·
τότε πορεύεται καὶ
παραλαμβάνει
μεθ᾽ ἑαυτοῦ ἕτερα ἕ-
τερα πνεύματα πο-
νηρότερα ἑαυτοῦ·
καὶ εἰσελθόντα
κατοικεῖ ἐκεῖ· καὶ
γίνεται τὰ ἔσχατα
τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου,
χείρονα τῶν πρώτων·

κγ περὶ τῶν αἰτούντων σημεῖον:

καὶ τὸν καρπὸν αὐ-
τοῦ σαπρόν· ἐκ γὰρ
τοῦ καρποῦ, τὸ δέν-
δρον γινώσκεται·
γεννήματα ἐχιδνῶν·
πῶς δύνασθε ἀγα-
θὰ λαλεῖν, πονηροὶ
ὄντες· ἐκ γὰρ τοῦ
περισσεύματος
τῆς καρδίας, τὸ στό-
ρκε μα λαλεῖ· ὁ ἀγαθὸς
ε Ἄνθρωπος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ
θησαυροῦ ἐκβάλλει
ἀγαθά· καὶ ὁ πονη-
ρὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ
πονηροῦ θησαυροῦ,
ἐκβάλλει πονηρά·
ρκς ι Λέγω δὲ ὑμῖν· ὅτι πᾶν
ῥῆμα ἀργόν· ὃ ἐὰν
λαλήσωσιν οἱ ἄνθρωποι
ἀποδώσουσι περὶ
αὐτοῦ λόγον ἐν ἡμέ-
ρα κρίσεως· ἐκ

γὰρ τῶν λόγων σου δι-
καιωθήσῃ, καὶ ἐκ τῶν
λόγων σου καταδι-
ρκζ κασθήσῃ· τότε ἀ-
ε Πεκρίθησάν τινες
τῶν γραμματέων
κγ ι καὶ φαρισαίων λέ-
γοντες· διδάσκα-
λε· θέλομεν ἀπὸ
σοῦ σημεῖον ἰδεῖν·
ρκη ε Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶ-
πεν αὐτοῖς· γε-
νεὰ πονηρὰ καὶ
μοιχαλὶς· σημεῖον
ἐπιζητεῖ· καὶ σημεῖ-
ον οὐ δοθήσεται
αὐτῇ, εἰ μὴ τὸ σημεῖ-
ον ἰωνᾶ τοῦ προ-
φήτου· ὥσπερ
γὰρ ἦν ἰωνᾶς ἐν τῇ
κοιλίᾳ τοῦ κήτους·
τρεῖς ἡμέρας καὶ
τρεῖς νύκτας, οὕτως

[illegible]

π(ερὶ) τ(ῶν) παραβολῶν :-

ΚΔ / Ι ἰδοὺ ἐξῆλθεν ὁ σπεί-
ρων τοῦ σπείρειν·
καὶ ἐν τῷ σπείρειν
αὐτὸν· ἃ μὲν ἔπε-
σε παρὰ τὴν ὁ-
δόν. καὶ ἦλθε τὰ
πετεινὰ καὶ κα-
τέφαγεν αὐτά· ἄλ-
λα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ
τὰ πετρώδη ὅπου
οὐκ εἶχε γῆν πολ-
λήν. καὶ εὐθέως
ἐξανέτειλε διὰ τὸ
μὴ ἔχειν βάθος γῆς·
ἡλίου δὲ ἀνατείλαν-
τος, ἐκαυματί-
σθη· καὶ διὰ τὸ μὴ
ἔχειν ῥίζαν ἐξη-
ράνθη· ἄλλα δὲ
ἔπεσεν ἐπὶ τὰς
ἀκάνθας· καὶ ἀ-
νέβησαν αἱ ἄκαν-
θαι, καὶ ἀπέπνι-
ξαν αὐτά· ἄλλα δὲ
ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν
τὴν καλήν, καὶ ἐδί-
δου καρπόν· ὃ μὲν
ἑκατόν· ὃ δὲ ἑξή-
κοντα, ὃ δὲ τριά-
κοντα· ὁ ἔχων ὦ-
τα ἀκούειν ἀκου-
έτω· καὶ προσελ-
θόντες οἱ μαθηταὶ
εἶπον αὐτῷ· διὰ
τί ἐν παραβολαῖς
λαλεῖς αὐτοῖς· ὁ δὲ
ἀποκριθεὶς εἶπεν
αὐτοῖς· ὅτι ὑμῖν
δέδοται γνῶναι τὰ
μυστήρια τῆς βασι-
λείας τῶν οὐρανῶν·
ἐκείνοις δὲ οὐ δέ-
ΡΛΒ / Ε δοται· ὅστις γὰρ
ἔχει, δοθήσεται αὐτῷ
καὶ περισσευθή-
σεται· ὅστις δὲ οὐκ ἔχει,

[illegible]

οὕτως ἔσται καὶ τῇ
γενεᾷ ταύτῃ τῇ
πονηρᾷ. ἔτι δὲ
ρλ β αὐτοῦ λαλοῦντος
τοῖς ὄχλοις, ἰδοὺ
ἡ μή(τη)ρ καὶ οἱ ἀδελ-
φοὶ αὐτοῦ εἱστήκει-
σαν ἔξω, ζητοῦντ(ες)
αὐτῷ λαλῆσαι. εἶ-
πε δέ τις αὐτῷ·
ἰδοὺ ἡ μή(τη)ρ σου καὶ
οἱ ἀδελφοί σου ἔ-
ξω ἑστήκασι, ζητοῦ(ν)-
τές σοι λαλῆσαι. ὁ
δὲ ἀποκριθεὶς
εἶπε τῷ εἰπόν-
τι αὐτῷ· τίς ἐστιν
ἡ μή(τη)ρ μου, καὶ τί-
νες εἰσὶν οἱ ἀδελ-
φοί μου· καὶ ἐκ-
τείνας τὴν χεῖρα αὐ-
τοῦ ἐπὶ τοὺς μα-
θητὰς αὐτοῦ, εἶπ(ε)·

ἰδοὺ ἡ μή(τη)ρ μου καὶ
οἱ ἀδελφοί μου·
ὅστις γὰρ ἂν ποι-
ήσῃ τὸ θέλημα τοῦ
π(ατ)ρ(ό)ς μου τοῦ ἐν
οὐ(ρα)νοῖς, αὐτός μου
ἀδελφὸς καὶ ἀδελ-
ρλα φὴ καὶ μή(τη)ρ ἐστίν.
Ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ ἐκεί-
νῃ ἐξελθὼν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς
ἀπὸ τῆς οἰκίας,
ἐκάθητο παρὰ
τὴν θάλασσαν. καὶ
συνήχθησαν πρὸς
αὐτὸν ὄχλοι πολ-
λοί· ὥστε αὐτὸν
εἰς τὸ πλοῖον ἐμ-
βάντα καθῆσθαι·
καὶ πᾶς ὁ ὄχλος
ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν
εἱστήκει. καὶ ἐλάλη-
σεν αὐτοῖς πολλὰ
ἐν παραβολαῖς λέγ(ων)

νιέντος. ἔρχεται ὁ
πονηρὸς καὶ ἁρπά-
ζει τὸ ἐσπαρμένον
ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ·
οὗτός ἐστιν ὁ παρὰ
τὴν ὁδὸν σπαρείς·
ὁ δὲ ἐπὶ τὰ πετρώ-
δη σπαρείς· οὗτος
ἐστίν. ὁ τὸν λόγον ἀ-
κούων, καὶ εὐθὺς
μετὰ χαρᾶς λαμβά-
νων αὐτόν· οὐκ ἔχει
δὲ ῥίζαν ἐν ἑαυτῷ,
ἀλλὰ πρόσκαιρός
ἐστι· γενομένης δὲ
θλίψεως ἢ διωγμοῦ
διὰ τὸν λόγον, εὐθὺς
σκανδαλίζεται· ὁ
δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας
σπαρείς, οὗτός ἐστιν
ὁ τὸν λόγον ἀκούων·
καὶ ἡ μέριμνα τοῦ
αἰῶνος τούτου· ζ

ἡ ἀπάτη τοῦ πλού-
του, συμπνίγει τὸν
λόγον, καὶ ἄκαρπος
γίνεται· ὁ δὲ ἐπὶ
τὴν γῆν τὴν καλὴν σπα-
ρείς, οὗτός ἐστιν ὁ
τὸν λόγον ἀκούων
καὶ συνιῶν· ὃς δὴ
καρποφορεῖ καὶ
ποιεῖ· ὃ μὲν ἑκα-
τόν· ὁ δὲ ἑξήκον-
τα, ὁ δὲ τριάκον-
ρλς τα· ἄλλην παρα-
ι βολὴν παρέθηκεν
αὐτοῖς λέγων· ὡμοι-
ώθη ἡ βασιλεία τῶν
οὐρανῶν, ἀνθρώπῳ σπείρο-
ντι καλὸν σπέρμα
ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ·
ἐν δὲ τῷ καθεύδειν
τοὺς ἀνθρώπους ἦλθεν
αὐτοῦ ὁ ἐχθρὸς. καὶ
ἐπέσπειρε ζιζάνια

καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται
ρλγ α ἀπ' αὐτοῦ· διὰ τοῦ-
Το ἐν παραβολαῖς
αὐτοῖς λαλῶ, ὅτι
βλέποντες οὐ βλέ-
πουσι· καὶ ἀκού-
οντες οὐκ ἀκούου-
σιν οὐδὲ συνιοῦσι·
καὶ ἀναπληροῦ-
ται αὐτοῖς ἡ προ-
φητεία Ἡσαΐου ἡ
λέγουσα· ἀκοῇ ἀ-
κούσετε καὶ οὐ μὴ συ-
νῆτε· καὶ βλέπον-
τες βλέψετε, καὶ οὐ
μὴ ἴδητε· ἐπαχύ-
νθη γὰρ ἡ καρδία
τοῦ λαοῦ τούτου·
καὶ τοῖς ὠσὶ βαρέ-
ως ἤκουσαν, καὶ τοὺς
ὀφθαλμοὺς αὐτῶν
ἐκάμμυσαν· μή-
ποτε ἴδωσι τοῖς

ὀφθαλμοῖς καὶ τοῖς
ὠσὶν ἀκούσωσι·
καὶ τῇ καρδίᾳ συ-
νῶσι, καὶ ἐπιστρέ-
ψωσι καὶ ἰάσομαι
ρλδ ε αὐτούς· ὑμῶν δὲ
Μακάριοι οἱ ὀφθαλ-
μοί, ὅτι βλέπουσι·
καὶ τὰ ὦτα ὑμῶν,
ὅτι ἀκούει· ἀμὴν
γὰρ λέγω ὑμῖν· ὅτι
πολλοὶ προφῆται
καὶ δίκαιοι ἐπεθύ-
μησαν ἰδεῖν ἃ βλέ-
πετε, καὶ οὐκ εἶδον·
καὶ ἀκοῦσαι ἃ ἀκού-
ρλε ετε, καὶ οὐκ ἤκουσαν·
β Ὑμεῖς οὖν ἀκούσατε
τὴν παραβολὴν
τοῦ σπείροντος·
παντὸς ἀκούον-
τος τὸν λόγον τῆς
βασιλείας καὶ μὴ συ-

ὁ μικρότερον μέν
ἐστι πάντων τῶν
σπερμάτων· ὅ
ταν δὲ αὐξηθῇ, μεῖ
ζον τῶν λαχάνων
ἐστί· καὶ γίνεται δέν
δρον· ὥστε ἐλθεῖν
τὰ πετεινὰ τοῦ οὐ
ρανοῦ, καὶ κατασκη
νοῦν ἐν τοῖς κλά
ρλε ε δοις αὐτοῦ· ἄλλην
Παραβολὴν ἐλάλη
σεν αὐτοῖς· ὁμοί
α ἐστὶν ἡ βασιλεία
τῶν οὐρανῶν ζύμῃ
ἣν λαβοῦσα γυνὴ
ἐνέκρυψεν εἰς ἀ
λεύρου σάτα τρία
ἕως οὗ ἐζυμώθη
ρλϛ ϛ ὅλον· ταῦτα πάν
Τα ἐλάλησεν ὁ Ἰς ἐν
παραβολαῖς τοῖς
ὄχλοις, καὶ χωρὶς

παραβολῆς οὐκ ἐλά
ρλζ ι λει αὐτοῖς· ὅπως
Πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν
διὰ τοῦ προφήτου
λέγοντος· ἀνοίξω
ἐν παραβολαῖς
τὸ στόμα μου, ἐρεύ
ξομαι κεκρυμμένα
ἀπὸ καταβολῆς
κόσμου· τότε ἀφεὶς
τοὺς ὄχλους ἦλθεν
εἰς τὴν οἰκίαν ὁ Ἰς·
καὶ προσῆλθον αὐ
τῷ οἱ μαθηταὶ αὐ
τοῦ λέγοντες· φρά
σον ἡμῖν τὴν πα
ραβολὴν τῶν ζιζα
νίων τοῦ ἀγροῦ· ὁ
δὲ ἀποκριθεὶς εἶ
πεν αὐτοῖς· ὁ σπεί
ρων τὸ καλὸν σπέρ
μα, ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου· ὁ δὲ ἀγρός ἐστιν ὁ
κόσμος·

ἀνὰ μέσον τοῦ σί-
του καὶ ἀπῆλθε.
ὅτε δὲ ἐβλάστησεν
ὁ χόρτος καὶ καρ-
πὸν ἐποίησε, τό-
τε ἐφάνη καὶ τὰ
ζιζάνια. προσελ-
θόντες δὲ οἱ δοῦλοι
τοῦ οἰκοδεσπότου
εἶπον αὐτῷ· κε·
οὐχὶ καλὸν σπέρμα
ἔσπειρας ἐν τῷ σῷ
ἀγρῷ; πόθεν οὖν
ἔχει ζιζάνια. ὁ
δὲ ἔφη αὐτοῖς· ἐ-
χθρὸς ἄνθρωπος τοῦτο
ἐποίησεν. οἱ δὲ
δοῦλοι εἶπον αὐτῷ·
θέλεις οὖν ἀπελθόν-
τες συλλέξωμεν
αὐτά; ὁ δὲ ἔφη· οὔ·
μήποτε συλλέγον-
τες τὰ ζιζάνια,

ἐκριζώσητε ἅμα
αὐτοῖς τὸν σῖτον·
ἄφετε συναυξάνεσθαι
ἀμφότερα μέχρι
τοῦ θερισμοῦ· καὶ
ἐν καιρῷ τοῦ θερι-
σμοῦ, ἐρῶ τοῖς θε-
ρισταῖς· συλλέξατε
πρῶτον τὰ ζιζά-
νια καὶ δήσατε αὐ-
τὰ εἰς δέσμας πρὸς
τὸ κατακαῦσαι αὐ-
τά· τὸν δὲ σῖτον,
συναγάγετε εἰς τὴν
ρλζ ἀποθήκην μου·
Β Ἄλλην παραβολὴν
παρέθηκεν αὐτοῖς
λέγων· ὁμοία ἐστὶν
ἡ βασιλεία τῶν οὐ-
ρανῶν, κόκκῳ σινά-
πεως· ὃν λαβὼν
ἄνθρωπος, ἔσπειρεν ἐν
τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ·

καλοὺς μαργαρίτας·
ὃς εὑρὼν ἕνα πολύ-
τιμον μαργαρί-
την, ἀπελθὼν πέ-
πρακε πάντα ὅ-
σα εἶχε. καὶ ἠγόρα-
σεν αὐτόν· πάλιν
ὁμοία ἐστὶν ἡ βασι-
λεία τῶν οὐρανῶν
σαγήνῃ· βληθείσῃ εἰς
τὴν θάλασσαν. καὶ
ἐκ παντὸς γένους
συναγαγούσῃ· ἣν ὅ-
τε ἐπληρώθη· ἀνα-
βιβάσαντες ἐπὶ τὸν
αἰγιαλὸν καὶ καθί-
σαντες, συνέλεξαν
τὰ καλὰ εἰς ἄγγη·
τὰ δὲ σαπρὰ ἔξω
ἔβαλον. οὕτως
ἔσται ἐν τῇ συντελεί-
α τοῦ αἰῶνος· ἐξε-
λεύσονται οἱ ἄγγελοι·

καὶ ἀφοριοῦσι τοὺς
πονηροὺς ἐκ μέσου
τῶν δικαίων. καὶ
βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς
τὴν κάμινον τοῦ
πυρός· ἐκεῖ ἔσται ὁ
κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς
τῶν ὀδόντων. λέ-
γει αὐτοῖς ὁ ἰς· συνή-
κατε ταῦτα πάντα;
λέγουσιν αὐτῷ· ναὶ
κε. ὁ δὲ εἶπεν αὐ-
τοῖς· διὰ τοῦτο πᾶς
γραμματεὺς μαθη-
τευθεὶς εἰς τὴν βα-
σιλείαν τῶν οὐρανῶν,
ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰ-
κοδεσπότῃ· ὅστις
ἐκβάλλει ἐκ τοῦ θη-
σαυροῦ αὐτοῦ, καινὰ
καὶ παλαιά· καὶ ἐγένετο
ὅτε ἐτέλεσεν ὁ ἰς τὰς
παραβολὰς ταύτας,

τὸ δὲ καλὸν σπέρμα
οὗτοί εἰσιν οἱ υἱοὶ
τῆς βασιλείας· τὰ
δὲ ζιζάνιά εἰσιν
οἱ υἱοὶ τοῦ πονηροῦ·
ὁ δὲ ἐχθρὸς ὁ σπείρας
αὐτά, ἐστὶν ὁ διάβο
λος· ὁ δὲ θερισμὸς
συντέλεια τοῦ αἰ
ῶνός ἐστιν· οἱ δὲ θε
ρισταὶ ἄγγελοί εἰσιν·
ὥσπερ οὖν συλλέγεται
τὰ ζιζάνια καὶ
πυρὶ καίεται, οὕτως
ἔσται ἐν τῇ συντε
λείᾳ τοῦ αἰῶνος
τούτου· ἀποστελεῖ
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τοὺς
ἀγγέλους αὐτοῦ· καὶ
συλλέξουσιν ἐκ τῆς
βασιλείας αὐτοῦ πά
ντα τὰ σκάνδαλα,
καὶ τοὺς ποιοῦντας

τὴν ἀνομίαν, καὶ βα
λοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν
κάμινον τοῦ πυρός·
ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς
καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀ
δόντων· τότε οἱ δί
καιοι ἐκλάμψουσιν ὡς
ὁ ἥλιος ἐν τῇ βασιλεί
ᾳ τοῦ πατρὸς αὐτῶν·
ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν
ἀκουέτω· πάλιν ὁ
μοία ἐστὶν ἡ βασιλεία
τῶν οὐρανῶν, θησαυρῷ
κεκρυμμένῳ ἐν τῷ
ἀγρῷ· ὃν εὑρὼν ἄνθρωπος
ἔκρυψε· καὶ ἀπὸ τῆς
χαρᾶς αὐτοῦ ὑπάγει
καὶ πάντα ὅσα ἔχει
πωλεῖ, καὶ ἀγοράζει
τὸν ἀγρὸν ἐκεῖνον·
πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βα
σιλεία τῶν οὐρανῶν,
ἀνθρώπῳ ἐμπόρῳ ζητοῦντι

εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τὴν παραβολὴν ταύτην·
ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν, ἀνθρώπῳ

σεν αὐτόν. καὶ ἔθε
το ἐν φυλακῇ διὰ
ἡρωδιάδα τὴν γυ
ναῖκα φιλίππου
τοῦ ἀδελφοῦ αὐ
τοῦ· ἔλεγε γὰρ αὐ
τῷ ὁ ἰωάννης· οὐκ
ἔξεστί σοι ἔχειν αὐ
τήν· καὶ θέλων αὐ
τὸν ἀποκτεῖναι,
ἐφοβήθη τὸν ὄχλον,
ὅτι ὡς προφήτην
αὐτὸν εἶχον· τέλος
ρμε ιϛ Γενεσίων δὲ ἀγομένων
τοῦ ἡρώδου, ὠρχή
σατο ἡ θυγάτηρ τῆς
ἡρωδιάδος ἐν τῷ
μέσῳ, καὶ ἤρεσε τῷ
ἡρώδῃ· ὅθεν μεθ'
ὅρκου ὡμολόγη
σεν αὐτῇ δοῦναι,
ὃ ἐὰν αἰτήσηται·
ἡ δὲ προβιβασθεῖ

σα ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐ
τῆς, δός μοι φησίν
ὧδε ἐπὶ πίνακι
τὴν κεφαλὴν ἰωάν
νου τοῦ βαπτιστοῦ·
καὶ ἐλυπήθη ὁ βασι
λεύς· διὰ δὲ τοὺς
ὅρκους καὶ τοὺς συ
νανακειμένους,
ἐκέλευσε δοθῆναι·
καὶ πέμψας, ἀπε
κεφάλισε τὸν ἰω
άννην ἐν τῇ φυλα
κῇ· καὶ ἠνέχθη ἡ κε
φαλὴ αὐτοῦ ἐπὶ πί
νακι, καὶ ἐδόθη
τῷ κορασίῳ· καὶ ἤ
νεγκε τῇ μητρὶ αὐτῆς·
καὶ προσελθόντες
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ,
ἦραν τὸ σῶμα καὶ
ἔθαψαν αὐτό· καὶ
ἐλθόντες ἀπήγγειλαν
τῷ ἰησοῦ·

κε/ι περὶ ἰωάννου καὶ ἡρώδου:-

μετῆρεν ἐκεῖθεν·
καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν
πατρίδα αὐτοῦ, ἐδί-
δασκεν αὐτοὺς ἐν
τῇ συναγωγῇ αὐτῶν·
ὥστε ἐκπλήσσε-
σθαι αὐτοὺς καὶ λέ-
γειν· πόθεν τού-
τῳ ἡ σοφία αὕτη
καὶ αἱ δυνάμεις·
οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τοῦ
τέκτονος υἱός; οὐ-
χὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ λέ-
γεται μαριάμ· καὶ
οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ
ἰάκωβος καὶ ἰωσῆς
καὶ σίμων καὶ ἰού-
δας; καὶ αἱ ἀδελ-
φαὶ αὐτοῦ οὐχὶ πᾶ-
σαι πρὸς ἡμᾶς εἰσί;
πόθεν οὖν τούτῳ
ταῦτα πάντα·
καὶ ἐσκανδαλίζο-

ρμβ/α ντο ἐν αὐτῷ· ὁ δὲ ἰς
Εἶπεν αὐτοῖς· οὐ
κ ἔστι προφήτης
ἄτιμος, εἰ μὴ ἐν τῇ
πατρίδι αὐτοῦ καὶ ἐν
τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ·
καὶ οὐκ ἐποίησεν ἐ-
κεῖ δυνάμεις πολ-
λὰς, διὰ τὴν ἀπι-
ρμγ/β στίαν αὐτῶν· ἐν ἐ-
Κείνῳ τῷ καιρῷ ἤ-
κουσεν ἡρώδης ὁ
κε/ι τετράρχης τὴν ἀ-
κοὴν ἰῦ, καὶ εἶπε
τοῖς παισὶν αὐτοῦ·
οὗτός ἐστιν ἰωάννης
ὁ βαπτιστής· αὐτὸς
ἠγέρθη ἀπὸ τῶν
νεκρῶν, καὶ διὰ τοῦ-
το αἱ δυνάμεις ἐνερ-
ρμδ/β γοῦσιν ἐν αὐτῷ· ὁ
Γὰρ ἡρώδης κρατή-
σας τὸν ἰωάννην ἔδη-

κζ περὶ τοῦ ἐν θαλάσσῃ περιπατοῦντος :–

τοῖς ἄρτοις· οἱ δὲ
μαθηταὶ τοῖς ὄ-
χλοις· καὶ ἔφαγον
πάντες καὶ ἐχορτά-
σθησαν· καὶ ἦραν
τὸ περισσεῦον τῶν
κλασμάτων, δώδεκα
καὶ κοφίνους πλή-
ρεις· οἱ δὲ ἐσθίοντες
ἦσαν, ἄνδρες ὡσεὶ
πεντακισχίλιοι·
χωρὶς γυναικῶν καὶ
παιδίων· καὶ εὐ-
θέως ἠνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς
τοὺς μαθητὰς αὐ-
τοῦ ἐμβῆναι εἰς
τὸ πλοῖον καὶ προ-
άγειν αὐτὸν εἰς τὸ
πέραν, ἕως οὗ αὐ-
τὸς ἀπολύσῃ τοὺς ὄχλους·
Καὶ ἀπολύσας τοὺς
ὄχλους, ἀνέβη εἰς
τὸ ὄρος κατ᾽ ἰδίαν

προσεύξασθαι· ὀ-
ψίας δὲ γενομένης,
μόνος ἦν ἐκεῖ· τὸ
δὲ πλοῖον ἤδη μέσον
τῆς θαλάσσης ἦν βα-
σανιζόμενον
ὑπὸ τῶν κυμάτων·
ἦν γὰρ ἐναντίος ὁ ἄ-
νεμος· τετάρτῃ
δὲ φυλακῇ τῆς νυκτὸς,
ἀπῆλθε πρὸς αὐ-
τοὺς ὁ Ἰησοῦς περιπατῶν
τῶν ἐπὶ τῆς θαλάσ-
σης· καὶ ἰδόντες
αὐτὸν οἱ μαθηταὶ
ἐπὶ τὴν θάλασσαν
περιπατοῦντα,
ἐταράχθησαν λέγον-
τες, ὅτι φάντασμά
ἐστι· καὶ ἀπὸ τοῦ φό-
βου ἔκραξαν· ὁ
δὲ εὐθέως ἐλάλησεν
αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγων· θαρσεῖ-
τε·

[Marginal liturgical and section notes: κζ; ρμ Δ; ρμη; ρμθ Β; κυ θ; τῇ [illegible]; ε τη η; [illegible]]

:κϛ περὶ τῶν ε ἄρτων καὶ τῶν β ἰχθύων:–

ρμϛ / γ Καὶ ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς, ἀνε-
χώρησεν ἐκεῖθεν ἐν
πλοίῳ εἰς ἔρη-
μον τόπον κατ' ἰ-
δίαν· καὶ ἀκούσαν-
τες οἱ ὄχλοι, ἠκολού-
θησαν αὐτῷ πε-
:κυ π:– ζῇ ἀπὸ τῶν πό-
τῷ καιρῷ ἐκείνῳ λεων· καὶ ἐξελθὼν
εἶδεν ὁ Ἰησοῦς ὁ Ἰησοῦς, εἶδεν πολὺν ὄ-
πολὺν χλον· καὶ ἐσπλαγ-
ὄχλον· χνίσθη ἐπ' αὐτοῖς,
καὶ ἐθεράπευσε
τοὺς ἀρρώστους
ρμζ / α αὐτῶν· ὀψίας δὲ
κϛ / Ι γενομένης, προσ-
ῆλθον αὐτῷ οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ
λέγοντες· ἔρημός
ἐστιν ὁ τόπος, καὶ
ἡ ὥρα ἤδη παρῆλ-
θεν· ἀπόλυσον
τοὺς ὄχλους· ἵνα
ἀπελθόντες εἰς
τὰς κώμας, ἀγορά-
σωσιν ἑαυτοῖς βρώ-
ματα. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν
αὐτοῖς· οὐ χρείαν
ἔχουσιν ἀπελθεῖν·
δότε αὐτοῖς ὑμεῖς
φαγεῖν· οἱ δὲ λέγου-
σιν αὐτῷ· οὐκ ἔχο-
μεν ὧδε, εἰ μὴ πέν-
τε ἄρτους καὶ δύο
ἰχθύας· ὁ δὲ εἶπε·
φέρετέ μοι αὐτοὺς
ὧδε· καὶ κελεύσας
τοὺς ὄχλους ἀνα-
κλιθῆναι ἐπὶ τοὺς
χόρτους, λαβὼν
τοὺς πέντε ἄρτους
καὶ τοὺς δύο ἰχθύ-
ας, ἀναβλέψας εἰς
τὸν οὐρανὸν, εὐλόγησε·
καὶ κλάσας, ἔδωκε
τοῖς μαθηταῖς

κη ι περὶ παραβάσεως τῆς ἐντολῆς τοῦ θυ:-

ἱματίου αὐτοῦ· καὶ
ὅσοι ἥψαντο διε
σώθησαν· τότε
ρνδ ς προσέρχονται τῷ
κη ι ἰυ οἱ ἀπὸ ἱεροσολύ
μων γραμματεῖς
καὶ φαρισαῖοι λέ
γοντες· διατί οἱ
μαθηταί σου πα
ραβαίνουσι τὴν πα
ράδοσιν τῶν πρε
σβυτέρων· οὐ γὰρ
νίπτονται τὰς χεῖ
ρας αὐτῶν, ὅταν
ἄρτον ἐσθίωσιν·
ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶ
πεν αὐτοῖς· δια
τί καὶ ὑμεῖς παρα
βαίνετε τὴν ἐντο
λὴν τοῦ θυ, διὰ
τὴν παράδοσιν
ὑμῶν· ὁ γὰρ θς
ἐνετείλατο λέγων·

τίμα τὸν πατέρα σου
καὶ τὴν μητέρα· καὶ ὁ κα
κολογῶν πατέρα ἢ μητέρα
θανάτῳ τελευτά
τω· ὑμεῖς δὲ λέγετε·
ὃς ἂν εἴπῃ τῷ πατρὶ
ἢ τῇ μητρί· δῶρον ὃ
ἐὰν ἐξ ἐμοῦ ὠφεληθῇς·
καὶ οὐ μὴ τιμή
σῃ τὸν πατέρα αὐτοῦ
ἢ τὴν μητέρα αὐτοῦ·
καὶ ἠκυρώσατε τὴν
ἐντολὴν τοῦ θυ,
διὰ τὴν παράδοσιν
ὑμῶν· ὑποκριταί·
καλῶς προεφή
τευσε περὶ ὑμῶν
ἡσαΐας λέγων· ἐγγί
ζει μοι ὁ λαὸς οὗτος τῷ
στόματι αὐτῶν· καὶ
τοῖς χείλεσί με τι
μᾷ· ἡ δὲ καρδία αὐτῶν
πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ·

ἐγώ εἰμι μὴ φοβεῖ-
ρνα ϛ σθε· ἀποκριθεὶς
δὲ αὐτῷ ὁ πέτρος
εἶπε· κε· εἰ σὺ εἶ,
κέλευσόν με πρὸς
σὲ ἐλθεῖν ἐπὶ τὰ
ὕδατα· ὁ δὲ εἶπεν·
ἐλθέ· καὶ καταβὰς
ἀπὸ τοῦ πλοίου
ὁ πέτρος, περιε-
πάτησεν ἐπὶ τὰ
ὕδατα, ἐλθεῖν
πρὸς τὸν ιν· βλέ-
πων δὲ τὸν ἄνεμον
ἰσχυρὸν ἐφοβήθη·
καὶ ἀρξάμενος
καταποντίζεσθαι,
ἔκραξε λέγων· κε
σῶσόν με· εὐθέ-
ως δὲ ὁ ις ἐκτεί-
νας τὴν χεῖρα, ἐπε-
λάβετο αὐτοῦ καὶ
λέγει αὐτῷ· ὀλιγό-

πιστε, εἰς τί ἐδί-
ρνβ ς στασας· καὶ ἐμβάντ-
ων αὐτῶν εἰς τὸ πλοῖον,
ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος·
οἱ δὲ ἐν τῷ πλοίῳ
ἐλθόντες, προσ-
εκύνησαν αὐτῷ λέ-
γοντες· ἀληθῶς
θυ υἱὸς εἶ· καὶ δια-
περάσαντες ἦλ-
θον εἰς τὴν γῆν γεν-
ρνγ β νησαρέτ· τε καὶ ἐπι τῷ τ·
γνόντες αὐτὸν οἱ ἄν-
δρες τοῦ τόπου
ἐκείνου, ἀπέστει-
λαν εἰς ὅλην τὴν
περίχωρον ἐκείνην,
καὶ προσήνεγκαν
αὐτῷ πάντας τοὺς
κακῶς ἔχοντας·
καὶ παρεκάλουν αὐτὸν,
ἵνα μόνον ἅψωνται
τοῦ κρασπέδου τοῦ

:κθ περὶ τῆς χαναναίας:

ματος· ἐκ τῆς καρ
δίας ἐξέρχεται. κἀ
κεῖνα κοινοῖ τὸν ἄν
θρωπον· ἐκ γὰρ
τῆς καρδίας ἐξέρ
χονται διαλογισμοὶ
πονηροί· φόνοι·
μοιχεῖαι· πορνεῖ
αι· κλοπαί· ψευδο
μαρτυρίαι· βλασ
φημίαι· ταῦτά
ἐστι τὰ κοινοῦντα
τὸν ἄνθρωπον· τὸ δὲ ἀ
κγ ιζ νίπτοις χερσὶ φα
κθ γεῖν, οὐ κοινοῖ τὸν
ἄνθρωπον· καὶ ἐξελθὼν
Ἐκεῖθεν ὁ ἰησοῦς, ἀνεχώ
ρησεν εἰς τὰ μέρη
τύρου καὶ σιδῶνος·
καὶ ἰδοὺ γυνὴ χανα
ναία· ἀπὸ τῶν ὁρί
ων ἐκείνων ἐξελ
θοῦσα, ἐκραύγασε

αὐτῷ λέγουσα· ἐλέ
ησόν με κύριε υἱὲ δαδ·
ἡ θυγάτηρ μου κακῶς
δαιμονίζεται· ὁ δὲ
οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ
λόγον· καὶ προσελ
θόντες οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ, ἠρώτων αὐ
τὸν λέγοντες· ἀπό
λυσον αὐτήν, ὅτι
κράζει ὄπισθεν
ρνη ε ἡμῶν· ὁ δὲ ἀπο
κριθεὶς εἶπεν· οὐκ
ἀπεστάλην, εἰ μὴ
εἰς τὰ πρόβατα
τὰ ἀπολωλότα οἴ
ρνθ ς κου ἰσλ· ἡ δὲ ἐλθοῦ
σα, προσεκύνησεν
αὐτῷ λέγουσα· κε
βοήθει μοι· ὁ δὲ ἀ
ποκριθεὶς εἶπεν·
οὐκ ἔστι καλὸν λαβεῖν
τὸν ἄρτον τῶν τέκνων,

μάτην δὲ σέβονταί
με· διδάσκοντες
διδασκαλίας, ἐν-
τάλματα ἀνθρώπων·
Καὶ προσκαλεσάμε-
νος τὸν ὄχλον, εἶ-
πεν αὐτοῖς· ἀκού-
ετε καὶ συνίετε· οὐ
τὸ εἰσερχόμενον
εἰς τὸ στόμα κοινοῖ
τὸν ἄνθρωπον· ἀλλὰ τὸ
ἐκπορευόμενον
ἐκ τοῦ στόματος,
τοῦτο κοινοῖ τὸν
ρνε ι ἄνθρωπον· τότε προ-
σελθόντες οἱ μαθη-
ταὶ αὐτοῦ, εἶπον
αὐτῷ· οἶδας ὅτι οἱ
φαρισαῖοι ἀκούσαν-
τες τὸν λόγον ἐσκαν-
δαλίσθησαν; ὁ δὲ
ἀποκριθεὶς εἶπε·
πᾶσα φυτεία ἣν

οὐκ ἐφύτευσεν ὁ πατήρ
μου ὁ οὐράνιος, ἐκρι-
ζωθήσεται· ἄφετε αὐ-
ρνς ε τούς· ὁδηγοί εἰσι
τυφλοὶ τυφλῶν· τυ-
φλὸς δὲ τυφλὸν ἐ-
ὰν ὁδηγῇ, ἀμφότε-
ροι εἰς βόθυνον ἐμ-
ρνζ ς πεσοῦνται· ἀπο-
κριθεὶς δὲ ὁ πέτρος
εἶπεν αὐτῷ· φρά-
σον ἡμῖν τὴν παρα-
βολὴν ταύτην· ὁ δὲ
ἰησοῦς εἶπεν· ἀκμὴν
καὶ ὑμεῖς ἀσύνετοί
ἐστε; οὔπω νοεῖτε
ὅτι πᾶν τὸ εἰσπο-
ρευόμενον εἰς τὸ στό-
μα· εἰς τὴν κοιλί-
αν χωρεῖ, καὶ εἰς
ἀφεδρῶνα ἐκβάλ-
λεται· τὰ δὲ ἐκπο-
ρευόμενα ἐκ τοῦ στό-

ὅτι ἤδη ἡμέραι τρεῖς
προσμένουσί μοι, καὶ οὐκ
ἔχουσι τί φάγωσι·
καὶ ἀπολῦσαι αὐτοὺς
νήστεις οὐ θέλω, μή
ποτε ἐκλυθῶσιν
ἐν τῇ ὁδῷ· καὶ λέ
γουσιν αὐτῷ οἱ μα
θηταὶ αὐτοῦ· πό
θεν ἡμῖν ἐν ἐρημίᾳ
ἄρτοι τοσοῦτοι,
ὥστε χορτάσαι ὄ
χλον τοσοῦτον·
Καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
πόσους ἄρτους
ἔχετε· οἱ δὲ εἶπον·
ἑπτά· καὶ ὀλίγα ἰ
χθύδια· καὶ ἐκέ
λευσε τοῖς ὄχλοις
ἀναπεσεῖν ἐπὶ τὴν
γῆν· καὶ λαβὼν
τοὺς ἑπτὰ ἄρτους
καὶ τοὺς ἰχθύας,

εὐχαριστήσας ἔκλα
σε καὶ ἔδωκε τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ·
οἱ δὲ μαθηταὶ τῷ
ὄχλῳ· καὶ ἔφαγον
πάντες καὶ ἐχορ
τάσθησαν· καὶ ἦ
ραν τὸ περισσεῦ
ον τῶν κλασμάτων,
ἑπτὰ σπυρίδας
πλήρεις· οἱ δὲ ἐ
σθίοντες ἦσαν τε
τρακισχίλιοι ἄνδρες
χωρὶς γυναικῶν
καὶ παιδίων· τε ἀ
πολύσας τοὺς ὄ
χλους, ἐνέβη εἰς
τὸ πλοῖον καὶ ἦλ
θεν εἰς τὰ ὅρια
ρξα Μαγδαλά· καὶ προ ε
σελθόντες οἱ Φα
ρισαῖοι καὶ Σαδδου
καῖοι, πειράζοντες

λα΄ ἀρχ τῇ ε΄ περὶ τῶν ἑπτὰ ἄρτων :-

καὶ βαλεῖν τοῖς κυ-
ναρίοις· ἡ δὲ εἶπε·
ναὶ κε· καὶ γὰρ τὰ
κυνάρια ἐσθίει ἀ-
πὸ τῶν ψιχίων τῶν
πιπτόντων, ἀ-
πὸ τῆς τραπέ-
ζης τῶν κυρίων
αὐτῶν· τότε ἀπο-
κριθεὶς ὁ Ἰς εἶπεν
αὐτῇ· ὦ γύναι, με-
γάλη σου ἡ πίστις·
γενηθήτω σοι ὡς
θέλεις· καὶ ἰάθη
ἡ θυγάτηρ αὐτῆς,
ἀπὸ τῆς ὥρας ἐ-
ιγ κείνης· τέλ καὶ μετα-
λ Βὰς ἐκεῖθεν ὁ Ἰς, ἦλ-
θε παρὰ τὴν θά-
λασσαν τῆς γαλι-
λαίας· καὶ ἀναβὰς
εἰς τὸ ὄρος, ἐκάθη-
το ἐκεῖ· καὶ

λ τέλ τοῦ θεραπεύει ὄχλων :

προσῆλθον αὐτῷ
ὄχλοι πολλοί, ἔχον-
τες μεθ' ἑαυτῶν
χωλούς· τυφλούς·
κωφούς· κυλλούς·
καὶ ἑτέρους πολλούς·
καὶ ἔρριψαν αὐτοὺς
παρὰ τοὺς πόδας
τοῦ Ἰυ, καὶ ἐθερά-
πευσεν αὐτούς· ὥσ-
τε τοὺς ὄχλους
θαυμάσαι· βλέπον-
τας κωφοὺς λαλοῦν-
τας· κυλλοὺς ὑγιεῖς·
χωλοὺς περιπα-
τοῦντας· καὶ τυ-
φλοὺς βλέποντας,
καὶ ἐδόξασαν τὸν θν
ρξ ἰηλ· ὁ δὲ Ἰς προσ-
ς λα Καλεσάμενος τοὺς
μαθητὰς αὐτοῦ εἶ-
πε· σπλαγχνίζο-
μαι ἐπὶ τὸν ὄχλον·

μεθ' ὁ Ἰς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ εἶπε· σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον :-

τῶν πεντακι
σχιλίων, καὶ πό
σους κοφίνους ἐλά
βετε; οὐδὲ τοὺς ἑ
πτὰ ἄρτους τῶν
τετρακισχιλίων,
καὶ πόσας σπυρί
δας ἐλάβετε; πῶς
οὐ νοεῖτε ὅτι οὐ
περὶ ἄρτου εἶπον
ὑμῖν προσέχειν
ἀπὸ τῆς ζύμης
τῶν φαρισαίων
καὶ σαδδουκαίων.
τότε συνῆκαν ὅτι
οὐκ εἶπε προσέ
χειν ἀπὸ τῆς ζύ
μης τοῦ ἄρτου,
ἀλλ' ἀπὸ τῆς διδα
χῆς τῶν φαρισαί ρξζ
ων καὶ σαδδουκαί ι
ρξη ων. ἐλθὼν δὲ ὁ
Ἰς εἰς τὰ μέρη καισα

ρείας τῆς φιλίππου,
ἠρώτα τοὺς μαθη
τὰς αὐτοῦ λέγων·
τίνα με λέγουσιν οἱ
ἄνθρωποι εἶναι τὸν υἱὸν
τοῦ ἀνθρώπου· οἱ δὲ εἶ
πον· οἱ μὲν ἰωάν
νην τὸν βαπτιστήν·
ἄλλοι δὲ ἠλίαν· ἕτε
ροι δὲ ἱερεμίαν, ἢ
ἕνα τῶν προφη
τῶν· λέγει αὐτοῖς·
ὑμεῖς δὲ τίνα με
λέγετε εἶναι· ἀπο
κριθεὶς δὲ σίμων
πέτρος εἶπε· σὺ
εἶ ὁ χς ὁ υἱὸς τοῦ θῦ
τοῦ ζῶντος· καὶ
ἀποκριθεὶς ὁ ἰς
εἶπεν αὐτῷ· μα
κάριος εἶ σίμων βὰρ
ἰωνᾶ· ὅτι σὰρξ
καὶ αἷμα οὐκ ἀπεκάλυψέ σοι·

… ἐλθὼν ὁ ἰς εἰς τὰ μέρη …
λγ περὶ τῆς ἐν καισαρείᾳ ἐπερωτήσεως :-
… εἰς …

ἐπηρώτησαν αὐτὸν
σημεῖον ἐκ τοῦ οὐ
ρανοῦ ἐπιδεῖξαι αὐ
τοῖς. ὁ δὲ ἀπο
ρξβ/ε κριθεὶς εἶπεν αὐ
τοῖς. ὀψίας γενο
μένης, λέγετε εὐδί
α. πυρράζει γὰρ
ὁ οὐρανός. καὶ πρω
ΐ, σήμερον χειμών.
πυρράζει γὰρ στυ
γνάζων ὁ οὐρανός.
ὑποκριταί. τὸ μὲν
πρόσωπον τοῦ
οὐρανοῦ γινώσκετε
διακρίνειν. τὰ
δὲ σημεῖα τῶν και
ρῶν οὐ δύνασθε;
γενεὰ πονηρὰ
καὶ μοιχαλίς, ση
μεῖον ἐπιζητεῖ.
ρξγ/ς Καὶ σημεῖον οὐ δοθή
σεται αὐτῇ, εἰ μὴ τὸ

σημεῖον ἰωνᾶ τοῦ
προφήτου. καὶ κα
ταλιπὼν αὐτοὺς ἀ
πῆλθε. καὶ ἐλθόν
τες οἱ μαθηταὶ αὐ
τοῦ εἰς τὸ πέραν,
ἐπελάθοντο ἄρτους
ρξδ λαβεῖν. ὁ δὲ ἰς εἶπεν
β Αὐτοῖς. ὁρᾶτε καὶ
λβ/ι προσέχετε ἀπὸ
τῆς ζύμης τῶν
φαρισαίων καὶ σαδ
ρξε δουκαίων. οἱ δὲ δι
ς ελογίζοντο ἐν ἑαυτοῖς
λέγοντες. ὅτι ἄρτους
οὐκ ἐλάβομεν. γνοὺς
δὲ ὁ ἰς εἶπεν αὐτοῖς.
τί διαλογίζεσθε ἐν
ἑαυτοῖς ὀλιγόπιστοι,
ὅτι ἄρτους οὐκ ἐλά
βετε. οὔπω νοεῖτε
οὐδὲ μνημονεύετε
τοὺς πέντε ἄρτους

40

οὐ φρονεῖς τὰ τοῦ
θ(εο)ῦ, ἀλλὰ τὰ τῶν
ἀν(θρώπ)ων. τότε ὁ ἰ(ησοῦ)ς
ρο β Εἶπε τοῖς μαθη-
ταῖς αὐτοῦ· εἴ τις
θέλει ὀπίσω μου
ἐλθεῖν, ἀπαρνη-
σάσθω ἑαυτόν, καὶ
ἀράτω τὸν σταυρὸν
αὐτοῦ καὶ ἀκολου-
θείτω μοι. ὃς γὰρ
ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ σῶσαι, ἀπο-
λέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν
ἀπολέσῃ τὴν ψυ-
χὴν αὐτοῦ ἕνεκεν
ἐμοῦ, εὑρήσει αὐτ(ήν).
τί γὰρ ὠφελεῖται
ἄνθρωπος ἐὰν τὸν κό-
σμον ὅλον κερδή-
σῃ, τὴν δὲ ψυχὴν
αὐτοῦ ζημιωθῇ·
ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀν-

τάλλαγμα τῆς ψυχ(ῆς)
ρο α αὐτοῦ· μέλλει γὰρ
ὁ υἱὸς τοῦ ἀν(θρώπ)ου ἔρχεσθαι
ἐν τῇ δόξῃ τοῦ π(ατ)ρ(ὸ)ς
αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀγγέ-
λων αὐτοῦ, καὶ τότε
ἀποδώσει ἑκάστῳ κα-
τὰ τὴν πρᾶξιν αὐτ(οῦ).
ρο β Ἀμὴν λέγω ὑμῖν·
εἰσί τινες ὧδε ἑστῶ-
τες, οἵτινες οὐ μὴ
γεύσονται θανάτ(ου),
ἕως ἂν ἴδωσι τὸν υἱὸν
τοῦ ἀν(θρώπ)ου ἐρχόμενον
λα ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτ(οῦ).
Καὶ μεθ' ἡμέρας ἓξ
παραλαμβάνει ὁ ἰ(ησοῦ)ς
τὸν πέτρον καὶ ἰά-
κωβον, καὶ ἰωάννην
τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ·
καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς
εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ'
ἰδίαν· καὶ μετεμορφώθη

λδ τέ(λος) π(ερὶ) τ(ῆς) μεταμορφώσεως:-

ἐγὼ εἰς ... μεμορφ... τ(ῆς) ψυχ(ῆς)

ἀλλ᾽ ὁ πὴρ μου ὁ ἐν
τοῖς οὐνοῖς· κα-
γὼ δέ σοι λέγω· ὅτι
σὺ εἶ πέτρος· ϛ
ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέ-
τρα οἰκοδομήσω
μου τὴν ἐκκλησί-
αν, καὶ πύλαι ἅ-
δου οὐ κατισχύσου-
σιν αὐτῆς· καὶ δώ-
σω σοι τὰς κλεῖς τῆς
βασιλείας τῶν οὐ-
νῶν· καὶ ὃ ἐὰν δή-
σης ἐπὶ τῆς γῆς, ρξθ
ἔσται δεδεμένον
ἐν τοῖς οὐνοῖς·
καὶ ὃ ἐὰν λύσης ἐπὶ
τῆς γῆς, ἔσται λελυ-
ρξη β μένον ἐν τοῖς οὐ-
ρανοῖς· τέλος
Ἐπετίμησε τοῖς μα-
θηταῖς αὐτοῦ, ἵνα
μηδενὶ εἴπωσιν

ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ χς.
ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ
ις δεικνύειν τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ,
ὅτι δεῖ αὐτὸν ἀπελ-
θεῖν εἰς ἱεροσόλυ-
μα· καὶ πολλὰ πα-
θεῖν ἀπὸ τῶν πρε-
σβυτέρων καὶ ἀρ-
χιερέων καὶ γραμμα-
τέων, καὶ ἀποκτα-
θῆναι. καὶ τῇ τρί-
τῃ ἡμέρα ἐγερθῆ-
ναι· καὶ προσλα-
ϛ βόμενος αὐτὸν ὁ πέ-
τρος, ἤρξατο ἐπι-
τιμᾶν αὐτῷ λέγων·
ἵλεώς σοι κε, οὐ μὴ
ἔσται σοι τοῦτο· ὁ δὲ
στραφεὶς εἶπε τῷ
πέτρῳ· ὕπαγε ὀπί-
σω μου σατανᾶ· σκάν-
δαλόν μου εἶ· ὅτι

ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθη-
ταὶ αὐτοῦ λέγοντες·
τί οὖν οἱ γραμματεῖς
λέγουσιν ὅτι Ἠλίαν
δεῖ ἐλθεῖν πρῶ-
τον· ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπο-
κριθεὶς εἶπεν αὐ-
τοῖς· Ἠλίας μὲν ἔρ-
χεται πρῶτον, καὶ
ἀποκαταστήσει πάν-
τα· λέγω δὲ ὑμῖν· ὅ-
τι Ἠλίας ἤδη ἦλθε, καὶ
οὐκ ἐπέγνωσαν αὐ-
τόν· ἀλλ' ἐποίησαν
ἐν αὐτῷ ὅσα ἠθέ-
λησαν· οὕτω καὶ ὁ
υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει
πάσχειν ὑπ' αὐτῶν·
τότε συνῆκαν οἱ μα-
θηταὶ, ὅτι περὶ Ἰωάννου
ἀνθρώπου τοῦ βαπτιστοῦ
ρο β λε εἶπεν αὐτοῖς·
Ἐλθόντων αὐτῶν

τέλος τοῦ σεληνιαζομένου:

πρὸς τὸν ὄχλον,
προσῆλθεν αὐτῷ
ἄνθρωπος γονυπετῶν αὐ-
τὸν καὶ λέγων· κύριε
ἐλέησόν μου τὸν υἱὸν,
ὅτι σεληνιάζεται καὶ
κακῶς πάσχει· πολ-
λάκις γὰρ πίπτει
εἰς τὸ πῦρ· καὶ πολ-
λάκις εἰς τὸ ὕδωρ·
καὶ προσήνεγκα αὐ-
τὸν τοῖς μαθηταῖς
σου, καὶ οὐκ ἠδυνήθη-
σαν αὐτὸν θεραπεῦσαι·
ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶ-
πεν· ὦ γενεὰ ἄπιστος
καὶ διεστραμμένη· ἕ-
ως πότε ἔσομαι μεθ'
ὑμῶν· ἕως πότε
ἀνέξομαι ὑμῶν· φέ-
ρετέ μοι αὐτὸν ὧδε· καὶ
ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς,
καὶ ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ

κυριακῇ ι΄: τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ, γονυπετῶν αὐτὸν καὶ λέγων· κύριε:-

ἔμπροσθεν αὐτῶν·
καὶ ἔλαμψε τὸ πρό-
σωπον αὐτοῦ ὡς
ὁ ἥλιος· τὰ δὲ ἱμά-
τια αὐτοῦ ἐγένοντο λευ-
κὰ ὡς τὸ φῶς·
Καὶ ἰδοὺ ὤφθησαν
αὐτοῖς μωσῆς καὶ
ἠλίας, μετ' αὐτοῦ
συλλαλοῦντες· ἀ-
ποκριθεὶς δὲ ὁ πέ-
τρος εἶπε τῷ ἰυ·
κε· καλόν ἐστιν ἡμᾶς
ὧδε εἶναι· εἰ θέλεις
ποιήσωμεν ὧδε
τρεῖς σκηνάς· σοὶ
μίαν· καὶ μωσῇ μί-
αν, καὶ μίαν ἠλίᾳ·
Ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος,
ἰδοὺ νεφέλη φωτει-
νὴ ἐπεσκίασεν αὐ-
τούς· καὶ ἰδοὺ φω-
νὴ ἐκ τῆς νεφέλης ρος ϛ

λέγουσα· οὗτός ἐστιν ὁ
υς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ
εὐδόκησα· αὐτοῦ ἀκού-
ετε· καὶ ἀκούσαντες
οἱ μαθηταί, ἔπεσον ἐπὶ
πρόσωπον αὐτῶν
καὶ ἐφοβήθησαν σφό-
δρα· καὶ προσελ-
θὼν ὁ ἰς, ἥψατο αὐτῶν
καὶ εἶπεν· ἐγέρθη-
τε καὶ μὴ φοβεῖσθε·
ἐπάραντες δὲ τοὺς
ὀφθαλμοὺς αὐτῶν,
οὐδένα εἶδον εἰ μὴ
τὸν ἰν μόνον· καὶ
καταβαινόντων
αὐτῶν ἐκ τοῦ ὄρους,
ἐνετείλατο αὐτοῖς
ὁ ἰς λέγων· μηδενὶ
εἴπητε τὸ ὅραμα
ἕως οὗ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνου ἐκ νεκρῶν ἀ-
ναστῇ· τέ καὶ ὥσπερ τέ τῆ μορφ

τῆς γῆς. ἀπὸ τίνων
λαμβάνουσι τέλη
ἢ κῆνσον· ἀπὸ τῶν
υἱῶν αὐτῶν, ἢ ἀπὸ
τῶν ἀλλοτρίων; λέ-
γει αὐτῷ ὁ Πέτρος·
ἀπὸ τῶν ἀλλοτρί-
ων· ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
ἄρα γε ἐλεύθεροί εἰ-
σιν οἱ υἱοί· ἵνα δὲ
μὴ σκανδαλίσωμεν
αὐτούς, πορευθεὶς
εἰς θάλασσαν βάλε
ἄγκιστρον· καὶ τὸν
ἀναβαίνοντα πρῶ-
τον ἰχθὺν ἆρον· καὶ
ἀνοίξας τὸ στόμα
αὐτοῦ, εὑρήσεις στα-
τῆρα· ἐκεῖνον λα-
βών, δὸς αὐτοῖς ἀν-
τὶ ἐμοῦ καὶ σοῦ·

ροη / Β / λζ Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ,
προσῆλθον οἱ μα-
θηταὶ τῷ Ἰησοῦ λέγοντες·
τίς ἄρα μείζων ἐσ-
τὶν ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν
οὐρανῶν· καὶ προσκα-
λεσάμενος ὁ Ἰησοῦς παι-
δίον, ἔστησεν αὐτὸ ἐν
μέσῳ αὐτῶν καὶ εἶπε·
ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν
μὴ στραφῆτε καὶ γέ-
νησθε ὡς τὰ παιδία,
οὐ μὴ εἰσέλθητε
εἰς τὴν βασιλείαν τῶν
οὐρανῶν· ὅστις οὖν τα-
πεινώσει ἑαυτὸν ὡς
τὸ παιδίον τοῦτο,
οὗτός ἐστιν ὁ μείζων
ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν
οὐρανῶν· τέλ. καὶ ὃς ἐὰν τέλ. (ἀρχή):
δέξηται παιδίον τοι-
οῦτον ἓν ἐπὶ τῷ ὀνό-
ματί μου, ἐμὲ δέχεται·

ροθ / Β Ὃς δ' ἂν σκανδαλίσῃ ἕνα
τῶν μικρῶν τούτων

τέλ. λέγοντες τίς μείζων:

τὸ δαιμόνιον· καὶ
ἐθεραπεύθη ὁ παῖς
ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκ(εί)ν(ης)
ροε ε μης· τότε προσ-
ελθόντες οἱ μα-
θηταὶ τῷ ἰυ, κατ' ἰ-
δίαν εἶπον· διατί
ἡμεῖς οὐκ ἠδυνή-
θημεν ἐκβαλεῖν
αὐτό· ὁ δὲ ἰσ εἶπ(εν)
αὐτοῖς· διὰ τὴν ἀ-
πιστίαν ὑμῶν· ἀ-
μὴν γὰρ λέγω ὑμῖν· ἐ-
ὰν ἔχητε πίστιν ὡς
κόκκον σινάπεως,
ἐρεῖτε τῷ ὄρει τού-
τῳ μετάβηθι ἐντεῦ-
θεν ἐκεῖ, καὶ μεταβή-
σεται· καὶ οὐδὲν
ἀδυνατήσει ὑμῖν·
τοῦτο δὲ τὸ γένος
οὐκ ἐκπορεύεται, εἰ
μὴ ἐν προσευχῇ

ρος ς καὶ νηστείᾳ· ἀναστρε-
φομένων δὲ αὐτῶν ἐν
τῇ γαλιλαίᾳ, εἶπεν
αὐτοῖς ὁ ἰσ· μέλλει ὁ
υἱὸς τοῦ ἀνου παρα-
δίδοσθαι εἰς χεῖρας
ἀνων· καὶ ἀποκτε-
νοῦσιν αὐτόν, καὶ τῇ
τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστή-
σεται· καὶ ἐλυπή-
ροζ ι θησαν σφόδρα· ἐλ-
θόντων δὲ αὐτῶν εἰς
λς καπερναούμ, προσ-
ῆλθον οἱ τὰ δίδραχ-
μα λαμβάνοντες τῷ
πέτρῳ καὶ εἶπον·
ὁ διδάσκαλος ὑμῶν
οὐ τελεῖ τὰ δίδραχμα;
λέγει· ναί· καὶ ὅτε εἰσ-
ῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν,
προέφθασεν αὐτὸν
ὁ ἰσ λέγων· τί σοι δοκεῖ
σίμων· οἱ βασιλεῖς

λς ἐπὶ τῶν αἰτούντων τὰ δίδραχμα:-

πλανηθῇ ἓν ἐξ αὐτῶν·
οὐχὶ ἀφεὶς τὰ ἐνε
νήκοντα ἐννέα, ἐ
πὶ τὰ ὄρη πορευθεὶς
ζητεῖ τὸ πλανώμε
νον; καὶ ἐὰν γένη
ται εὑρεῖν αὐτό, ἀμὴν
λέγω ὑμῖν· ὅτι χαί
ρει ἐπ' αὐτῷ μᾶλλον,
ἢ ἐπὶ τοῖς ἐνενήκο
τα ἐννέα τοῖς μὴ
πεπλανημένοις·
οὕτως οὐκ ἔστι θέλη
μα ἔμπροσθεν τοῦ
πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν
οὐρανοῖς, ἵνα ἀπό
ληται εἷς τῶν μικρῶν
ρπγ/ε τούτων· ἐὰν δὲ ἁ
μαρτήσῃ εἰς σὲ ὁ ἀδελ
φός σου, ὕπαγε καὶ
ἔλεγξον αὐτὸν μετα
ξὺ σοῦ καὶ αὐτοῦ μό
νου· ἐάν σου ἀκού

σῃ, ἐκέρδησας τὸν
ρπδ/ι ἀδελφόν σου· ἐὰν
Δὲ μὴ ἀκούσῃ, παρά
λαβε μετὰ σοῦ ἔτι ἕνα
ἢ δύο· ἵνα ἐπὶ στόμα
τος δύο μαρτύρων
ἢ τριῶν, σταθῇ πᾶν
ῥῆμα· ἐὰν δὲ παρα
κούσῃ αὐτῶν, εἰπὲ
τῇ ἐκκλησίᾳ· ἐὰν δὲ
καὶ τῆς ἐκκλησίας
παρακούσῃ, ἔστω σοι
ὥσπερ ὁ ἐθνικὸς καὶ
ρπε/ζ ὁ τελώνης· ἀμὴν
λέγω ὑμῖν· ὅσα ἐὰν δή
σητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται
δεδεμένα ἐν τῷ οὐρανῷ· ὅσα ἐὰν λύ σητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένα ἐν τῷ οὐρανῷ:—
ρπϛ/ι Πάλιν ἀμὴν λέγω ὑμῖν·
ὅτι ἐὰν δύο ὑμῶν συμ
φωνήσωσιν ἐπὶ τῆς
γῆς· περὶ παντὸς
πράγματος οὗ ἐὰν
αἰτήσωνται, γενήσεται

ρπ̄ ς̄

τῶν πιστευόντων
εἰς ἐμέ, συμφέρει
αὐτῷ ἵνα κρεμασθῇ
μύλος ὀνικὸς εἰς τὸν
τράχηλον αὐτοῦ, καὶ
καταποντισθῇ ἐν
τῷ πελάγει τῆς θα-
λάσσης· οὐαὶ τῷ κό-
σμῳ ἀπὸ τῶν σκαν-
δάλων· ἀνάγκη γάρ
ἐστιν ἐλθεῖν τὰ σκάν-
δαλα· πλὴν οὐαὶ τῷ
ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ, δι' οὗ τὸ
σκάνδαλον ἔρχεται·
Εἰ δὲ ἡ χείρ σου ἢ ὁ πούς
σου σκανδαλίζει σε,
ἔκκοψον αὐτὰ καὶ
βάλε ἀπὸ σοῦ· κα-
λόν σοι ἐστὶν εἰσελ-
θεῖν εἰς τὴν ζωὴν
χωλὸν ἢ κυλλόν, ἢ δύο
χεῖρας ἢ δύο πόδας
ἔχοντα, βληθῆναι εἰς

τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον·
καὶ εἰ ὁ ὀφθαλμός σου
σκανδαλίζει σε, ἔξελε
αὐτὸν καὶ βάλε ἀπὸ
σοῦ· καλόν σοι ἐστὶ μονό-
φθαλμον εἰς τὴν ζω-
ὴν εἰσελθεῖν, ἢ δύο
ὀφθαλμοὺς ἔχοντα,
βληθῆναι εἰς τὴν γέ-
ενναν τοῦ πυρός·

ρπ̄α ι̅

Ὁρᾶτε μὴ καταφρονή-
σητε ἑνὸς τῶν μικρῶν
τούτων· λέγω γὰρ ὑμῖν
ὅτι οἱ ἄγγελοι αὐτῶν
ἐν οὐρανοῖς, διαπαντὸς
βλέπουσι τὸ πρόσωπον
τοῦ πατρός μου
τοῦ ἐν οὐρανοῖς· ἦλθε
γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου σῶ-
σαι τὸ ἀπολωλός·

ρπ̄β ε̄ λη̂

Τί ὑμῖν δοκεῖ; ἐὰν γέ-
νηταί τινι ἀνθρώπῳ ἑκα-
τὸν πρόβατα καὶ

λη̂ π̄ε̄ τ̄ ρ̄ προβάτ πβολή:-

ἐξελθὼν δὲ ὁ δοῦλος
ἐκεῖνος, εὗρεν ἕνα
τῶν συνδούλων
αὐτοῦ, ὃς ὤφειλεν
αὐτῷ ἑκατὸν δη-
νάρια· καὶ κρατή-
σας αὐτὸν, ἔπνιγε
λέγων· ἀπόδος
μοι εἴ τι ὀφείλεις·
πεσὼν οὖν ὁ σύνδου-
λος αὐτοῦ εἰς τοὺς
πόδας αὐτοῦ, πα-
ρεκάλει αὐτὸν λέγων·
μακροθύμησον
ἐπ' ἐμοὶ, καὶ ἀπο-
δώσω σοι· ὁ δὲ οὐκ
ἤθελεν· ἀλλ' ἀπ-
ελθὼν ἔβαλεν
αὐτὸν εἰς φυλακὴν,
ἕως οὗ ἀποδῷ τὸ
ὀφειλόμενον· ἰ-
δόντες δὲ οἱ σύνδου-
λοι αὐτοῦ τὰ γενόμε-
να, ἐλυπήθησαν
σφόδρα· καὶ ἐλθόν-
τες διεσάφησαν
τῷ κυρίῳ ἑαυτῶν πά-
ντα τὰ γενόμενα·
τότε προσκαλεσά-
μενος αὐτὸν ὁ κύρι-
ος αὐτοῦ, λέγει αὐτῷ·
δοῦλε πονηρέ· πᾶ-
σαν τὴν ὀφειλὴν ἐκεί-
νην ἀφῆκά σοι, ἐπεὶ
παρεκάλεσάς με·
οὐκ ἔδει καὶ σὲ ἐλεῆ-
σαι τὸν σύνδουλόν σου,
ὡς καὶ ἐγώ σε ἠλέησα;
καὶ ὀργισθεὶς ὁ κύριος
αὐτοῦ, παρέδωκεν
αὐτὸν τοῖς βασανι-
σταῖς, ἕως οὗ ἀποδῷ
πᾶν τὸ ὀφειλό-
μενον αὐτῷ· οὕτως
καὶ ὁ πατήρ μου ὁ ἐπουράνιος
ποιήσει ὑμῖν, ἐὰν

λθ´ περὶ τοῦ ὀφείλοντος μυρία τάλαντα :–

αὐτοῖς παρὰ τοῦ
πρς μου τοῦ ἐν
οὐνοῖς· οὐ γάρ εἰσι
δύο ἢ τρεῖς συνηγ-
μένοι εἰς τὸ ἐμὸν
ὄνομα, ἐκεῖ εἰμὶ
ρπζ / ε ἐν μέσῳ αὐτῶν· τέλ(ος) ε ε / τ τ β / τ η:
Προσελθὼν αὐτῷ
ὁ πέτρος, εἶπε· κε·
ποσάκις ἁμαρτή-
σει εἰς ἐμὲ ὁ ἀδελ-
φός μου καὶ ἀφή-
σω αὐτῷ· ἕως ἑπτά-
κις; λέγει αὐτῷ ὁ ἰς·
οὐ λέγω σοι ἕως ἑπτά-
κις, ἀλλ' ἕως ἑβδο-
κυ(ριακῇ) ια: λθ μηκοντάκις ἑπτά·
ρπη / ι Διὰ τοῦτο ὡμοιώθη
ἡ βασιλεία τῶν οὐ-
ρανῶν, ἀνῳ βασιλεῖ·
ὃς ἠθέλησε συνᾶ-
ραι λόγον μετὰ τῶν
δούλων αὐτοῦ· ἀρ-

ξαμένου δὲ αὐτοῦ
συναίρειν, προση-
νέχθη αὐτῷ εἷς ὀφει-
λέτης μυρίων ταλάν-
των· μὴ ἔχοντος
δὲ αὐτοῦ ἀποδοῦναι,
ἐκέλευσεν αὐτὸν ὁ
κύριος αὐτοῦ πρα-
θῆναι· καὶ τὴν γυ-
ναῖκα αὐτοῦ καὶ τὰ
τέκνα· καὶ πάν-
τα ὅσα εἶχε, καὶ ἀ-
ποδοθῆναι. πε-
σὼν οὖν ὁ δοῦλος, προ-
σεκύνει αὐτῷ λέγων·
κε· μακροθύμησον
ἐπ' ἐμοί, καὶ πάν-
τα σοι ἀποδώσω·
σπλαγχνισθεὶς δὲ
ὁ κύριος τοῦ δούλου
ἐκείνου, ἀπέλυσεν
αὐτόν, καὶ τὸ δάνει-
ον ἀφῆκεν αὐτῷ·

εἶπεν ὁ κς τὴν παραβολὴν ταύτην· ὡμοιώθη ἡ βα(σιλεία)...

αὐτήν· λέγ αὐτοῖς·
ὅτι μωσῆς πρὸς
τὴν σκληροκαρδί
αν ὑμῶν, ἐπέτρε
ψεν ὑμῖν ἀπολῦ
σαι τὰς γυναῖκας
ὑμῶν· ἀπ' ἀρχῆς
δὲ οὐ γέγονεν οὕτως·
ρϛ β Λέγω δὲ ὑμῖν· ὅτι
ὃς ἂν ἀπολύσῃ τὴν
γυναῖκα αὐτοῦ μὴ
ἐπὶ πορνείᾳ· καὶ
γαμήσῃ ἄλλην, μοι
χᾶται· καὶ ὁ ἀπο
λελυμένην γαμή
ρζα ι σας μοιχᾶται· λέ
Γουσιν αὐτῷ οἱ μα
θηταὶ αὐτοῦ· εἰ οὕ
τως ἐστὶν ἡ αἰτία
τοῦ ἀνθρώπου μετὰ τῆς
γυναικός, οὐ συμ
φέρει γαμῆσαι· ὁ
δὲ εἶπεν αὐτοῖς·

οὐ πάντες χωροῦσι
τὸν λόγον τοῦτον·
ἀλλ' οἷς δέδοται· εἰ
σὶ γὰρ εὐνοῦχοι, οἵτι
νες ἐκ κοιλίας μητρὸς
ἐγεννήθησαν οὕτως·
καὶ εἰσὶν εὐνοῦχοι, οἵ
τινες εὐνουχίσθησαν
ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων·
καὶ εἰσὶν εὐνοῦχοι, οἵ
τινες εὐνούχισαν
ἑαυτοὺς διὰ τὴν βασι
λείαν τῶν οὐρανῶν·
ὁ δυνάμενος χωρεῖν,
ρζβ χωρείτω· τέλ. τέλ σαβ:-
β Προσηνέχθη αὐτῷ
παιδία, ἵνα τὰς
χεῖρας ἐπιθῇ αὐτοῖς
καὶ προσεύξηται·
οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπε
τίμησαν αὐτοῖς· ὁ
δὲ ἰς̅ εἶπεν· ἄφετε
τὰ παιδία καὶ μὴ κω

μὴ ἀφῆτε ἕκαστος
τῷ ἀδελφῷ αὐ
τοῦ ἀπὸ τῶν καρ
διῶν ὑμῶν τὰ πα
ραπτώματα αὐτῶν. τέλος κυ(ριακῆς) ια

ρπθ / ς Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέ
λεσεν ὁ ἰ(ησοῦ)ς τοὺς λό
γους τούτους, μετ
ῆρεν ἀπὸ τῆς
γαλιλαίας, καὶ ἦλ
θεν εἰς τὰ ὅρια
τῆς ἰουδαίας, πέ
ραν τοῦ ἰορδάνου·
καὶ ἠκολούθησαν
αὐτῷ ὄχλοι πολ
λοί, καὶ ἐθεράπευ
σεν αὐτοὺς ἐκεῖ·

ε ια Καὶ προσῆλθον αὐ
τῷ οἱ φαρισαῖοι, πει
ράζοντες αὐτὸν
καὶ λέγοντες αὐτῷ·
εἰ ἔξεστιν ἀν(θρώπ)ῳ ἀπο
λῦσαι τὴν γυναῖκα
αὐτοῦ κατὰ πᾶσαν
αἰτίαν; ὁ δὲ ἀπο
κριθεὶς εἶπεν αὐ
τοῖς· οὐκ ἀνέγνωτε
ὅτι ὁ ποιήσας ἀπ' ἀρ
χῆς, ἄρσεν καὶ θῆ
λυ ἐποίησεν αὐτούς;
Καὶ εἶπεν· ἕνεκεν
τούτου καταλείψει
ἄν(θρωπ)ος τὸν πατέρα αὐτοῦ
καὶ τὴν μητέρα, καὶ προ
κολληθήσεται τῇ γυ
ναικὶ αὐτοῦ, καὶ ἔ
σονται οἱ δύο εἰς σάρ
κα μίαν· ὥστε οὐ
κέτι εἰσὶ δύο· ἀλλὰ
σὰρξ μία· ὃ οὖν ὁ θ(εὸ)ς
συνέζευξεν, ἄν(θρωπ)ος
μὴ χωριζέτω· λέ
γουσιν αὐτῷ· τί οὖν
μωσῆς ἐνετείλατο
δοῦναι βιβλίον ἀπο
στασίου, καὶ ἀπολῦ(σαι)

π(ερὶ) τ(οῦ) ἐπερω(τῆσαι) εἰ ἔξεστιν ἀπολῦσαι τὴν γυναῖκα:-

ἦν γὰρ ἔχων κτήματα
πολλά· ὁ δὲ
ἰ(ησοῦ)ς εἶπε τοῖς μα-
θηταῖς αὐτοῦ· ἀ-
μὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι
δυσκόλως πλού-
σιος εἰσελεύσεται εἰς
τὴν βασιλείαν τῶν
οὐρανῶν· πάλιν
λέγω ὑμῖν· εὐκοπώ-
τερόν ἐστι κάμηλον
διὰ τρυπήματος
ῥαφίδος διελ-
θεῖν, ἢ πλούσιον
εἰς τὴν βασιλείαν
τοῦ θ(εο)ῦ εἰσελθεῖν·
ἀκούσαντες δὲ οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ,
ἐξεπλήσσοντο
σφόδρα λέγοντες·
τίς ἄρα δύναται
σωθῆναι· ἐμβλέ-
ψας δὲ ὁ ἰ(ησοῦ)ς εἶπεν

αὐτοῖς· παρὰ ἀνθρώποις
τοῦτο ἀδύνατον
ἐστί· παρὰ δὲ θ(ε)ῷ,
πάντα δυνατά
ἐστι· τότε ἀπο-
Κριθεὶς ὁ πέτρος εἶ- ἀρχ(ή)
πεν αὐτῷ· ἰδοὺ ἡ- πάντ(α)
μεῖς ἀφήκαμεν ἀποκρι(θεὶς)
πάντα καὶ ἠκολου- ὁ πέ(τρος):-
θήσαμέν σοι· τί
ρξε ἄρα ἔσται ἡμῖν· ὁ δὲ
ἰ(ησοῦ)ς εἶπεν αὐτοῖς·
ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι
ὑμεῖς οἱ ἀκολουθή-
σαντές μοι, ἐν τῇ
παλιγγενεσίᾳ ὅταν
καθίσῃ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀν(θρώπ)ου ἐπὶ θρόνου
ρξς δόξης αὐτοῦ, καθή-
ε σεσθε καὶ ὑμεῖς ἐπὶ
δώδεκα θρόνους,
κρίνοντες τὰς δώ-
δεκα φυλὰς τοῦ ἰ(σρα)ήλ·

μα̅ ι̅ — τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐπηρώτησαν τὸν ἰ̅ν̅·

λύετε αὐτὰ ἐλθεῖν
πρός με· τῶν γὰρ
τοιούτων ἐστὶν ἡ
βασιλεία τῶν οὐρανῶν·
καὶ ἐπιθεὶς αὐτοῖς
τὰς χεῖρας, ἐπο-
ρεύθη ἐκεῖθεν·

κυ ιβ ρζ̅ε̅ β̅ μα̅ ι̅ — τῷ κ(αιρῷ) ἐκείνῳ νεανίσκος τις προσῆλθε τῷ ἰ̅υ̅ γονυπετῶν αὐτὸν καὶ λέγων· διδάσκαλε ἀγαθέ· τί

Ἰδοὺ εἷς προσελ-
θὼν εἶπεν αὐτῷ·
διδάσκαλε ἀγαθέ·
τί ἀγαθὸν ποιή-
σω, ἵνα ἔχω ζωὴν
αἰώνιον· ὁ δὲ εἶ-
πεν αὐτῷ· τί με
λέγεις ἀγαθόν· οὐ-
δεὶς ἀγαθὸς εἰ μὴ
εἷς ὁ θ̅ς̅· εἰ δὲ θέ-
λεις εἰσελθεῖν εἰς
τὴν ζωήν, τήρη-
σον τὰς ἐντολάς·
λέγει αὐτῷ· ποίας·
ὁ δὲ ἰ̅ς̅ εἶπε· τὸ
οὐ φονεύσεις· οὐ
μοιχεύσεις· οὐ κλέ-
ψεις· οὐ ψευδομαρ-
τυρήσεις· τίμα
τὸν πατέρα σου καὶ
τὴν μητέρα· καὶ ἀγα-
πήσεις τὸν πλη-
σίον σου ὡς σεαυτόν·
λέγει αὐτῷ ὁ νεανί-
σκος· πάντα ταῦ-
τα ἐφυλαξάμην
ἐκ νεότητός μου·
ρζ̅δ̅ τί ἔτι ὑστερῶ· ἔφη

β̅ Αὐτῷ ὁ ἰ̅ς̅· εἰ θέλεις
τέλειος εἶναι, ὕπα-
γε πώλησόν σου τὰ
ὑπάρχοντα καὶ
δὸς πτωχοῖς· καὶ
ἕξεις θησαυρὸν ἐν
οὐρανοῖς· καὶ δεῦρο
ρζ̅ε̅ ἀκολούθει μοι·

β̅ Ἀκούσας δὲ ὁ νεανί-
σκος τὸν λόγον, ἀ-
πῆλθε λυπούμενος·

σιν αὐτῶι· ὅτι οὐδεὶς
ἡμᾶς ἐμισθώσατο·
λέγει αὐτοῖς· ὑπά-
γετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν
ἀμπελῶνα, καὶ ὃ
ἐὰν ἦι δίκαιον λή-
ψεσθε· ὀψίας δὲ γε-
νομένης· λέγει ὁ κύ-
ριος τοῦ ἀμπελῶ-
νος τῶι ἐπιτρόπωι
αὐτοῦ· κάλεσον τοὺς
ἐργάτας, καὶ ἀπό-
δος αὐτοῖς τὸν μι-
σθόν· ἀρξάμενος
ἀπὸ τῶν ἐσχάτων
ἕως τῶν πρώτων·
καὶ ἐλθόντες οἱ περὶ
τὴν ἑνδεκάτην
ὥραν, ἔλαβον ἀνὰ
δηνάριον· ἐλθόν-
τες δὲ οἱ πρῶτοι,
ἐνόμισαν ὅτι πλεῖον
λήψονται·

ἔλαβον καὶ αὐτοὶ ἀ-
νὰ δηνάριον· λαβόν-
τες δὲ, ἐγόγγυζον
κατὰ τοῦ οἰκοδεσπό-
του λέγοντες· ὅτι
οὗτοι οἱ ἔσχατοι, μί-
αν ὥραν ἐποίησαν·
καὶ ἴσους ἡμῖν αὐτοὺς
ἐποίησας, τοῖς βα-
στάσασι τὸ βάρος τῆς
ἡμέρας καὶ τὸν καύ-
σωνα· ὁ δὲ ἀποκρι-
θεὶς εἶπεν ἑνὶ αὐτῶν·
ἑταῖρε· οὐκ ἀδικῶ
σε· οὐχὶ δηναρίου
συνεφώνησάς μοι;
ἆρον τὸ σὸν καὶ ὕπα-
γε· θέλω δὲ τούτωι
τῶι ἐσχάτωι δοῦναι
ὡς καὶ σοί· ἢ οὐκ ἔξε-
στί μοι ποιῆσαι ὃ θέ-
λω ἐν τοῖς ἐμοῖς·
εἰ ὁ ὀφθαλμός σου

ρϛη β Καὶ πᾶς ὃς ἀφῆκεν
οἰκίας· ἢ ἀδελφοὺς·
ἢ ἀδελφὰς· ἢ πατέρα·
ἢ μητέρα· ἢ γυναῖκα·
ἢ τέκνα· ἢ ἀγροὺς·
ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός
μου, ἑκατονταπλασίονα λή-
ψεται, καὶ ζωὴν αἰώ-
νιον κληρονομή-
ρϛθ β σει· πολλοὶ δὲ ἔσον-
ται πρῶτοι ἔσχατοι
καὶ ἔσχατοι πρῶτοι·
ὁμοία γάρ ἐστιν
ἡ βασιλεία τῶν
οὐρανῶν, ἀνθρώπῳ οἰκο-
δεσπότῃ ὅστις ἐξῆλ-
θεν ἅμα πρωΐ,
μισθώσασθαι ἐρ-
γάτας εἰς τὸν ἀμ-
πελῶνα αὐτοῦ·
Καὶ συμφωνήσας
μετὰ τῶν ἐργατῶν

ἐκ δηναρίου τὴν ἡ-
μέραν, ἀπέστειλεν
αὐτοὺς εἰς τὸν ἀμπε-
λῶνα αὐτοῦ· καὶ ἐ-
ξελθὼν περὶ τρίτην
ὥραν, εἶδεν ἄλλους
ἑστῶτας ἐν τῇ ἀγορᾷ
ἀργούς, καὶ ἐκείνοις
εἶπεν· ὑπάγετε καὶ
ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπε-
λῶνα· καὶ ὃ ἐὰν ᾖ
δίκαιον, δώσω ὑμῖν·
οἱ δὲ ἀπῆλθον· πά-
λιν ἐξελθὼν περὶ
ἕκτην καὶ ἐνάτην
ὥραν, ἐποίησεν ὡσ-
αύτως· περὶ δὲ τὴν
ἑνδεκάτην ὥραν ἐξελ-
θὼν, εὗρεν ἄλλους
ἑστῶτας ἀργοὺς καὶ
λέγει αὐτοῖς· τί ὧδε
ἑστήκατε ὅλην τὴν
ἡμέραν ἀργοί· λέγ(ουσιν)

Marginal note: τ(ῷ) μ(ε)γ(άλῳ) ... ιβ εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τὴν παραβολὴν ταύτην· ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ ...

ιβ τοῦ μισθοῦ τῶν ἐργατῶν :~

τήριον ὃ ἐγὼ μέλλω
πίνειν, ἢ τὸ βάπτι
σμα ὃ ἐγὼ βαπτίζο
μαι βαπτισθῆναι;
λέγουσιν αὐτῷ· δυ
νάμεθα· καὶ λέ
γει αὐτοῖς· τὸ μὲν
ποτήριον μου πί
εσθε· καὶ τὸ βάπτι
σμα ὃ ἐγὼ βαπτί
ζομαι, βαπτισθή
σεσθε· τὸ δὲ κα
θίσαι ἐκ δεξιῶν
μου καὶ ἐξ εὐωνύ
μων μου, οὐκ ἔστιν
ἐμὸν δοῦναι· ἀλ
λ' οἷς ἡτοίμασται
ὑπὸ τοῦ πατρός μου·

ρ̅ς̅ β Καὶ ἀκούσαντες οἱ
δέκα, ἠγανάκτη
σαν περὶ τῶν δύ
ο ἀδελφῶν· ὁ δὲ
Ἰς προσκαλεσάμε
νος αὐτοῖς εἶπεν·
οἴδατε ὅτι οἱ ἄρχον
τες τῶν ἐθνῶν
κατακυριεύουσιν
αὐτῶν, καὶ οἱ μεγά
λοι κατεξουσιάζου
σιν αὐτῶν· οὐχ οὕ
τως δὲ ἔσται ἐν ὑ
μῖν· ἀλλ' ὃς ἐὰν θέ
λῃ ἐν ὑμῖν μέγας
γενέσθαι, ἔσται ὑμῶν
διάκονος· καὶ ὃς
ἐὰν θέλῃ ἐν ὑμῖν
εἶναι πρῶτος,
ἔσται πάντων δοῦλος·

ρ̅ζ̅ β Ὥσπερ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
οὐκ ἦλθε διακονη
θῆναι ἀλλὰ δια
κονῆσαι, καὶ δοῦναι
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
λύτρον ἀντὶ πολλῶν· τέλ ιβ:-

ρ̅η̅ β Καὶ ἐκπορευομένου
αὐτοῦ ἀπὸ Ἱεριχώ,

τῇ ἱ... ... ... τοῖς ἱεριχ·

ρ̅λ̅
ι̅ε̅ π τῶν δύο τυφλῶν:-

ΜΤ· ΠΕ ΤΗ ΥΙΩΝ ΖΕΒΕΔΑΙΟΥ·

πονηρός ἐστιν, ὅτι
ἐγὼ ἀγαθός εἰμι· οὕ
τως ἔσονται οἱ ἔ
σχατοι πρῶτοι, καὶ
οἱ πρῶτοι ἔσχα
τοι· πολλοὶ γάρ
εἰσιν κλητοί, ὀλίγοι
δὲ ἐκλεκτοί. καὶ
ἀναβαίνων ὁ ἰς εἰς
ἱεροσόλυμα, παρέ
λαβε τοὺς δώδε
κα μαθητὰς κατ'
ἰδίαν ἐν τῇ ὁδῷ
καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
ἰδοὺ ἀναβαίνομεν
εἰς ἱεροσόλυμα· καὶ
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου πα
ραδοθήσεται τοῖς
ἀρχιερεῦσι καὶ γραμ
ματεῦσι, καὶ κα
τακρινοῦσιν αὐ
τὸν θανάτῳ· καὶ
παραδώσουσιν

αὐτὸν τοῖς ἔθνεσι
εἰς τὸ ἐμπαῖξαι καὶ
μαστιγῶσαι καὶ σταυρῶ
σαι, καὶ τῇ τρίτῃ
ἡμέρᾳ ἀναστήσεται.
Τότε προσῆλθεν
αὐτῷ ἡ μήτηρ τῶν υἱ
ῶν Ζεβεδαίου μετὰ
τῶν υἱῶν αὐτῆς,
προσκυνοῦσα καὶ
αἰτοῦσά τι παρ' αὐ
τοῦ. ὁ δὲ εἶπεν
αὐτῇ· τί θέλεις;
λέγει αὐτῷ· εἰπὲ
ἵνα καθίσωσιν οὗτοι
οἱ δύο υἱοί μου· εἷς
ἐκ δεξιῶν σου καὶ
εἷς ἐξ εὐωνύμων σου,
ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.
ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἰς
εἶπεν· οὐκ οἴδατε
τί αἰτεῖσθε· δύνα
σθε πιεῖν τὸ πο

πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν
διὰ τοῦ προφήτου
λέγοντος· εἴπατε
τῇ θυγατρὶ σιών· σβ α
ἰδοὺ ὁ βασιλεύς σου
ἔρχεταί σοι πραῢς·
ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ
ὄνον καὶ πῶλον,
υἱὸν ὑποζυγίου·
ση β Πορευθέντες δὲ οἱ
μαθηταὶ καὶ ποι-
ήσαντες καθὼς
προσέταξεν αὐτοῖς
ὁ ἰς̄, ἤγαγον τὴν ὄνον
καὶ τὸν πῶλον· καὶ
ἐπέθηκαν ἐπάνω
αὐτῶν τὰ ἱμάτια
αὐτῶν, καὶ ἐπεκά-
θισεν ἐπάνω αὐτῶν·
ὁ δὲ πλεῖστος ὄχλος
ἔστρωσαν ἑαυτῶν
τὰ ἱμάτια ἐν τῇ
ὁδῷ· ἄλλοι δὲ ἔκο-

πτον κλάδους ἀπὸ
τῶν δένδρων, καὶ
ἐστρώννυον ἐν τῇ
ὁδῷ· οἱ δὲ ὄχλοι οἱ
προάγοντες καὶ οἱ
ἀκολουθοῦντες, ἔκρα-
ζον λέγοντες· ὡσαν-
νὰ τῷ υἱῷ δαδ·
εὐλογημένος ὁ ἐρχό-
μενος ἐν ὀνόματι
κῡ· ὡσαννὰ ἐν τοῖς
ὑψίστοις· καὶ εἰσελ- σι ι
θόντος αὐτοῦ εἰς ἱε-
ροσόλυμα, ἐσείσθη
πᾶσα ἡ πόλις λέγου-
σα· τίς ἐστιν οὗτος·
οἱ δὲ ὄχλοι ἔλεγον·
οὗτός ἐστιν ἰς̄ ὁ προ-
φήτης, ὁ ἀπὸ ναζα-
ρὲτ τῆς γαλιλαίας· τέλ τῆς β
σια α ι Καὶ εἰσῆλθεν ὁ ἰς̄ εἰς
τὸ ἱερὸν τοῦ θῡ· καὶ
ἐξέβαλε πάντας

οἱ μὲν προάγοντες σημαίνουσι τοὺς πρὸ τῆς παρουσίας· οἱ δὲ ἀκολουθοῦντες τοὺς μετὰ τὴν παρουσίαν· [illegible]

ΣΕ / Ι — τὸ ὅμοιον κυριακῇ τοῦ πώλου·

τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ὅτε ἤγγισεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα

ἠκολούθησεν αὐτῷ
ὄχλος πολύς. Καὶ
ἰδοὺ δύο τυφλοὶ κα-
θήμενοι παρὰ τὴν
ὁδόν· ἀκούσαντες
ὅτι Ἰησοῦς παράγει, ἔκρ-
αξαν λέγοντες· ἐλέ-
ησον ἡμᾶς κύριε, υἱὸς
Δαυίδ. ὁ δὲ ὄχλος ἐ-
πετίμησεν αὐτοῖς,
ἵνα σιωπήσωσιν·
οἱ δὲ μεῖζον ἔκρα-
ζον λέγοντες· ἐλέ-
ησον ἡμᾶς κύριε υἱὸς
Δαυίδ. καὶ στὰς ὁ Ἰησοῦς
ἐφώνησεν αὐτοὺς
καὶ εἶπε· τί θέλε-
τε ποιήσω ὑμῖν·
λέγουσιν αὐτῷ· κύριε
ἵνα ἀνοιχθῶσιν
ἡμῶν οἱ ὀφθαλ-
μοί. σπλαγχνισθεὶς
δὲ ὁ Ἰησοῦς ἥψατο τῶν

ὀφθαλμῶν αὐτῶν.
καὶ εὐθέως ἀνέβλεψαν
αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί,
καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ.
ΣϚ / Β Καὶ ὅτε ἤγγισαν εἰς Ἱε-
ροσόλυμα· καὶ ἦλθον
εἰς Βηθφαγὴ πρὸς
τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν,
τότε ὁ Ἰησοῦς ἀπέστειλε
δύο μαθητὰς λέγων
αὐτοῖς· πορεύθητε
εἰς τὴν κώμην τὴν
ἀπέναντι ὑμῶν· καὶ
εὐθέως εὑρήσετε ὄνον
δεδεμένην καὶ πῶ-
λον μετ᾽ αὐτῆς· λύσαν-
τες ἀγάγετέ μοι· καὶ
ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ
τι, ἐρεῖτε ὅτι ὁ κύ-
ριος αὐτῶν χρείαν
ἔχει· εὐθέως δὲ ἀπο-
στέλλει αὐτούς. τοῦ-
ΣΖ / Ι Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα

ἀρχ(ὴ) τῇ ε' ἐπερώτησαν τὸν κν̄ ἀρχιερεῖς :–

ἀρθὲν ἐν αὐτῇ, εἰ μὴ
φύλλα μόνον· καὶ
λέγει αὐτῇ· μηκέτι
ἐκ σοῦ καρπὸς γένη-
ται εἰς τὸν αἰῶνα·
καὶ ἐξηράνθη πα-
ραχρῆμα ἡ συκῆ·
καὶ ἰδόντες οἱ μα-
θηταὶ, ἐθαύμασαν
λέγοντες· πῶς
παραχρῆμα ἐξη-
ράνθη ἡ συκῆ· ἀπο-
σιε ς Κριθεὶς δὲ ὁ Ἰς̄ εἶπεν
αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω
ὑμῖν· ἐὰν ἔχητε
πίστιν καὶ μὴ διακρι-
θῆτε· οὐ μόνον τὸ
τῆς συκῆς ποιήσε-
τε, ἀλλὰ κἂν τῷ ὄ-
ρει τούτῳ εἴπητε·
ἄρθητι καὶ βλήθη-
τι εἰς τὴν θάλασσαν,
σις α γενήσεται· καὶ πάν-

Τα ὅσα ἂν αἰτήσητε
ἐν τῇ προσευχῇ
πιστεύοντες, λήψεσθε·
σις β Καὶ ἐλθόντι αὐτῷ εἰς
τὸ ἱερὸν, προσῆλ-
θον αὐτῷ διδάσκο-
ντι οἱ ἀρχιερεῖς καὶ
οἱ πρεσβύτεροι τοῦ
λαοῦ λέγοντες· ἐν
ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦ-
τα ποιεῖς· καὶ τίς
σοι ἔδωκε τὴν ἐξου-
σίαν ταύτην· ἀπο-
Κριθεὶς δὲ ὁ Ἰς̄ εἶπεν
αὐτοῖς· ἐρωτήσω
ὑμᾶς κἀγὼ λόγον ἕνα·
ὃν ἐὰν εἴπητέ μοι,
κἀγὼ ὑμῖν ἐρῶ ἐν ποίᾳ
ἐξουσίᾳ ταῦτα ποι-
ῶ· τὸ βάπτισμα ἰω-
άννου πόθεν ἦν· ἐξ οὐνοῦ
ἢ ἐξ ἀνθρώπων· οἱ δὲ δι-
ελογίζοντο παρ' ἑαυτ(οῖς)

τοὺς πωλοῦντας
καὶ ἀγοράζοντας
ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ
τὰς τραπέζας
τῶν κολλυβιστῶν
κατέστρεψε· καὶ
τὰς καθέδρας τῶν
πωλούντων τὰς
περιστερὰς. καὶ λέ
γει αὐτοῖς· γέγρα
πται· ὁ οἶκός μου,
οἶκος προσευχῆς
κληθήσεται· ὑμεῖς
δὲ αὐτὸν ἐποιήσα
τε σπήλαιον λῃστῶν·
σιβ δ Καὶ προσῆλθον αὐ
τῷ χωλοὶ καὶ τυ
φλοὶ ἐν τῷ ἱερῷ,
ζ ἀρ τβ λ καὶ ἐθεράπευσεν
αὐτοὺς· ἀρξ ἰδόντες
σιγ ε Δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ
οἱ γραμματεῖς τὰ
θαυμάσια ἃ ἐποίη
σε· καὶ τοὺς παῖδας
κράζοντας ἐν τῷ
ἱερῷ καὶ λέγοντας·
ὡσαννὰ τῷ υἱῷ
δαδ, ἠγανάκτη
σαν καὶ εἶπον αὐτῷ·
ἀκούεις τί οὗτοι λέ
γουσιν; ὁ δὲ ἰς λέγει
αὐτοῖς· ναί· οὐδέπο
τε ἀνέγνωτε ὅτι,
ἐκ στόματος νηπί
ων καὶ θηλαζόντων
κατηρτίσω αἶνον;
σια ς Καὶ καταλιπὼν αὐ
τοὺς, ἐξῆλθεν ἔξω
τῆς πόλεως εἰς βη
θανίαν. καὶ ηὐλίσθη
ἐκεῖ· ε τ πρωΐας δὲ ε λ τ β
ε ἐπανάγων εἰς τὴν πό
μζ ι λιν, ἐπείνασε· καὶ ἰ
δὼν συκῆν μίαν ἐπὶ
τῆς ὁδοῦ, ἦλθεν ἐπ'
αὐτήν· καὶ οὐδὲν

μζ ε π ς τ θ ξηρὰν συκῆς:

Περὶ τοῦ ἀμπελῶνος:

μεις δὲ ἰδόντες οὐ
μετεμελήθητε ὕστε
ρον τοῦ πιστεῦσαι
αὐτῷ· ἄλλην παρα
βολὴν ἀκούσατε·
ἄνθρωπός τις ἦν οἰκοδεσπό
της· ὅστις ἐφύτευ
σεν ἀμπελῶνα·
φραγμὸν αὐτῷ περι
έθηκε· καὶ ὤρυ
ξεν ἐν αὐτῷ ληνόν·
καὶ ᾠκοδόμησε πύρ
γον· καὶ ἐξέδοτο αὐ
τὸν γεωργοῖς, καὶ ἀ
πεδήμησεν· ὅτε
δὲ ἤγγισεν ὁ καιρὸς
τῶν καρπῶν, ἀ
πέστειλε τοὺς δού
λους αὐτοῦ πρὸς
τοὺς γεωργοὺς, λα
βεῖν τοὺς καρποὺς
αὐτοῦ· καὶ λαβόντες
οἱ γεωργοὶ τοὺς

δούλους αὐτοῦ, ὃν μὲν
ἔδειραν· ὃν δὲ ἀπέ
κτειναν, ὃν δὲ ἐλιθο
βόλησαν· πάλιν ἀ
πέστειλεν ἄλλους δού
λους, πλείονας
τῶν πρώτων.
ἐποίησαν αὐτοῖς ὡσ
αύτως· ὕστερον δὲ
ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς
τὸν υἱὸν αὐτοῦ λέγων·
ἐντραπήσονται τὸν
υἱόν μου· οἱ δὲ γεωρ
γοὶ ἰδόντες τὸν υἱὸν,
εἶπον ἐν ἑαυτοῖς·
οὗτός ἐστιν ὁ κληρο
νόμος· δεῦτε ἀπο
κτείνωμεν αὐτόν,
κατάσχωμεν τὴν
κληρονομίαν αὐτοῦ·
καὶ λαβόντες αὐτόν,
ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω
τοῦ ἀμπελῶνος·

μθ περὶ τῶν β̄ υἱῶν ἡ παραβολή:-

λέγοντες· ἐὰν εἴπωμεν
ἐξ οὐρανοῦ, ἐρεῖ ἡ-
μῖν· διατί οὖν οὐκ ἐ-
πιστεύσατε αὐτῷ· ἐ-
ὰν δὲ εἴπωμεν ἐξ
ἀνθρώπων, φοβούμεθα
τὸν ὄχλον· πάντες
γὰρ ἔχουσι τὸν ἰωάν-
νην ὡς προφήτην·
καὶ ἀποκριθέντες
τῷ ἰῦ εἶπον· οὐ-
κ οἴδαμεν· ἔφη αὐ-
τοῖς καὶ αὐτός· οὐ-
δὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν, ἐν ποί-
ᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποι-
ῶ· τί δὲ ὑμῖν δο-
κεῖ· ἄνθρωπος εἶχε τέκνα
δύο· καὶ προσελ-
θὼν τῷ πρώτῳ,
εἶπε· τέκνον· ὕ-
παγε σήμερον ἐρ-
γάζου ἐν τῷ ἀμ-
πελῶνί μου· ὁ δὲ

ἀποκριθεὶς εἶπεν·
οὐ θέλω· ὕστερον δὲ
μεταμεληθεὶς ἀπῆλ-
θεν· καὶ προσελ-
θὼν τῷ δευτέρῳ, εἶπεν
ὡσαύτως· ὁ δὲ ἀπο-
κριθεὶς εἶπεν· ἐ-
γὼ κε· καὶ οὐκ ἀπῆλ-
θεν· τίς ἐκ τῶν δύο
ἐποίησε τὸ θέλημα
τοῦ πρς· λέγουσιν αὐτῷ·
ὁ πρῶτος· λέγει αὐ-
τοῖς ὁ ἰς· ἀμὴν λέγω
ὑμῖν· ὅτι οἱ τελῶναι
καὶ αἱ πόρναι προ-
άγουσιν ὑμᾶς· εἰς τὴν
βασιλείαν τοῦ θῦ· ἦλ-
θε γὰρ πρὸς ὑμᾶς ἰω-
άννης ἐν ὁδῷ δικαι-
οσύνης, καὶ οὐκ ἐπι-
στεύσατε αὐτῷ· οἱ δὲ
τελῶναι καὶ αἱ πόρναι·
ἐπίστευσαν αὐτῷ· ὑ-

εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τὴν π(αρα)β(ολὴν) ταύτην· ὡμοιώθη ἡ β(ασιλεία) τ(ῶν) οὐ(ρα)νῶν ἀν(θρώπ)ῳ·

λέγων· ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ· ὅστις ἐποίησε γάμους τῷ υἱῷ αὐτοῦ· καὶ ἀπέστειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ, καλέσαι τοὺς κεκλημένους εἰς τοὺς γάμους· καὶ οὐκ ἤθελον ἐλθεῖν· πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους λέγων· εἴπατε τοῖς κεκλημένοις· ἰδοὺ τὸ ἄριστόν μου ἡτοίμασα· οἱ ταῦροί μου καὶ τὰ σιτιστὰ τεθυμένα· καὶ πάντα ἕτοιμα· δεῦτε εἰς τοὺς γάμους· οἱ δὲ ἀμελήσαντες, ἀπῆλθον ὁ μὲν εἰς τὸν ἴδιον ἀγρόν· ὁ δὲ εἰς τὴν ἐμπορίαν αὐτοῦ· οἱ δὲ λοιποὶ κρατήσαντες τοὺς δούλους αὐτοῦ, ὕβρισαν καὶ ἀπέκτειναν· καὶ ἀκούσας ὁ βασιλεὺς ἐκεῖνος, ὠργίσθη· καὶ πέμψας τὰ στρατεύματα αὐτοῦ, ἀπώλεσε τοὺς φονεῖς ἐκείνους, καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν ἐνέπρησε· τότε λέγει τοῖς δούλοις αὐτοῦ· ὁ μὲν γάμος ἕτοιμός ἐστιν· οἱ δὲ κεκλημένοι οὐκ ἦσαν ἄξιοι· πορεύεσθε οὖν ἐπὶ τὰς διεξόδους τῶν ὁδῶν· καὶ ὅσους ἂν εὕρητε, καλέσατε εἰς τοὺς γάμους· καὶ ἐξελθόντες οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι εἰς τὰς ὁδούς, συνήγαγον πάντας ὅσους εὗρον.

ἀπέκτειναν· ὅτα(ν)
οὖν ἔλθῃ ὁ κύριος τοῦ
ἀμπελῶνος· τί ποι
ήσει τοῖς γεωργοῖς
ἐκείνοις· λέγουσιν
αὐτῷ· κακοὺς κα
κῶς ἀπολέσει αὐτ(ούς)·
καὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐκ
δώσεται ἄλλοις γεωρ
γοῖς, οἵτινες ἀπο
δώσουσιν αὐτῷ τοὺς
καρποὺς ἐν τοῖς
καιροῖς αὐτῶν· λέ
γει αὐτοῖς ὁ Ἰ(ησοῦ)ς· οὐδέ
ποτε ἀνέγνωτε
ἐν ταῖς γραφαῖς·
λίθον ὃν ἀπεδοκί
μασαν οἱ οἰκοδομοῦ
ντες, οὗτος ἐγενήθη
εἰς κεφαλὴν γωνίας;
παρὰ κ(υρίο)υ ἐγένετο
αὕτη, καὶ ἔστι θαυμα
στὴ ἐν ὀφθαλμοῖς

ἡμῶν· διὰ τοῦτο
λέγω ὑμῖν· ὅτι ἀρθήσεται
ἀφ' ὑμῶν ἡ βα
σιλεία τοῦ θ(εο)ῦ· καὶ δο
θήσεται ἔθνει ποιοῦ(ντι)
τοὺς καρποὺς αὐ
τῆς· καὶ ὁ πεσὼν
ἐπὶ τὸν λίθον τοῦτον,
συνθλασθήσεται· ἐ
φ' ὃν δ' ἂν πέσῃ, λικμή
σει αὐτόν· καὶ ἀκού
σαντες οἱ ἀρχιερεῖς
καὶ οἱ Φαρισαῖοι τὰς
παραβολὰς αὐτοῦ,
ἔγνωσαν ὅτι περὶ
αὐτῶν λέγει· καὶ ζη
τοῦντες αὐτὸν κρατῆ
σαι, ἐφοβήθησαν τοὺς
ὄχλους· ἐπειδὴ ὡς
προφήτην αὐτὸν
εἶχον· καὶ ἀποκρι
θεὶς ὁ Ἰ(ησοῦ)ς πάλιν, εἶπεν
αὐτοῖς ἐν παραβολαῖς

κα π(ε) τ(ῆς) καλλονικ(ης) εἰς τα :-

τοὺς πωλοῦντας
καὶ ἀγοράζοντας
ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ
τὰς τραπέζας
τῶν κολλυβιστῶν
κατέστρεψε· καὶ
τὰς καθέδρας τῶν
πωλούντων τὰς
περιστεράς, καὶ λέ-
γει αὐτοῖς· γέγρα-
πται· ὁ οἶκός μου
οἶκος προσευχῆς
κληθήσεται· ὑμεῖς
δὲ αὐτὸν ἐποιήσα-
τε σπήλαιον λῃστῶν·
ριβ/ι Καὶ προσῆλθον αὐ-
τῷ χωλοὶ καὶ τυ-
φλοὶ ἐν τῷ ἱερῷ,
ἀρχ τβ καὶ ἐθεράπευσεν
αὐτοὺς. ἀρξ
ριγ/ε Ἰδόντες δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ
οἱ γραμματεῖς τὰ
θαυμάσια ἃ ἐποίη-
σε· καὶ τοὺς παῖδας
κράζοντας ἐν τῷ
ἱερῷ καὶ λέγοντας·
ὡσαννὰ τῷ υἱῷ
Δαδ, ἠγανάκτη-
σαν καὶ εἶπον αὐτῷ·
ἀκούεις τί οὗτοι λέ-
γουσιν; ὁ δὲ Ἰς λέγει
αὐτοῖς· ναί· οὐδέπο-
τε ἀνέγνωτε ὅτι,
ἐκ στόματος νηπί-
ων καὶ θηλαζόντων
κατηρτίσω αἶνον;
ριδ/ς Καὶ καταλιπὼν αὐ-
τοὺς, ἐξῆλθεν ἔξω
τῆς πόλεως εἰς βη-
θανίαν, καὶ ηὐλίσθη
ἐκεῖ. τε Πρωΐας δὲ τέλ
ἐπανάγων εἰς τὴν πό-
μζ/ι λιν, ἐπείνασε· καὶ ἰ-
δὼν συκῆν μίαν ἐπὶ
τῆς ὁδοῦ, ἦλθεν ἐπ'
αὐτήν· καὶ οὐδὲν

μζ π τ ξηρανσ συκῆς

ἀρχ(ὴ) τῇ γ' τῆς ἐπερωτήσεως αὐτὸν τῶν ἀρχιερέων :–

εὗρεν ἐν αὐτῇ, εἰ μὴ
φύλλα μόνον· καὶ
λέγει αὐτῇ· μηκέτι
ἐκ σοῦ καρπὸς γέ-
νηται εἰς τὸν αἰῶνα·
καὶ ἐξηράνθη πα-
ραχρῆμα ἡ συκῆ·
καὶ ἰδόντες οἱ μα-
θηταὶ, ἐθαύμασαν
λέγοντες· πῶς
παραχρῆμα ἐξη-
ράνθη ἡ συκῆ· ἀπο-
σις ς Κριθεὶς δὲ ὁ Ἰ(ησοῦ)ς εἶπ(εν)
αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω
ὑμῖν· ἐὰν ἔχητε πί-
στιν καὶ μὴ διακρι-
θῆτε· οὐ μόνον τὸ
τῆς συκῆς ποιήσε-
τε, ἀλλὰ κἂν τῷ ὄ-
ρει τούτῳ εἴπητε·
ἄρθητι καὶ βλήθη-
τι εἰς τὴν θάλασσαν,
σις ζ γενήσεται· καὶ πάντα

ὅσα ἂν αἰτήσητε
ἐν τῇ προσευχῇ
πιστεύοντες λήψεσθε·
σιζ β Καὶ ἐλθόντι αὐτῷ εἰς
τὸ ἱερόν, προσῆλ-
θον αὐτῷ διδάσκο-
ντι οἱ ἀρχιερεῖς
οἱ πρεσβύτεροι τοῦ
λαοῦ λέγοντες· ἐν
ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦ-
τα ποιεῖς· καὶ τίς
σοι ἔδωκε τὴν ἐξου-
σίαν ταύτην· ἀπο-
Κριθεὶς δὲ ὁ Ἰ(ησοῦ)ς εἶπεν
αὐτοῖς· ἐρωτήσω
ὑμᾶς κἀγὼ λόγον ἕνα·
ὃ ἐὰν εἴπητέ μοι,
κἀγὼ ὑμῖν ἐρῶ ἐν ποίᾳ
ἐξουσίᾳ ταῦτα ποι-
ῶ· τὸ βάπτισμα Ἰω-
άννου πόθεν ἦν· ἐξ οὐ(ρα)νοῦ
ἢ ἐξ ἀν(θρώπ)ων· οἱ δὲ δι-
ελογίζοντο παρ' ἑαυτ(οῖς)

τῇ ε' τῆς ιβ' ἑβδ(ομάδος) ... παραβολή:-

λέγοντες· ἐὰν εἴπωμεν ἐξ οὐ-
ρανοῦ, ἐρεῖ ἡ-
μῖν· διατί οὖν οὐκ ἐ-
πιστεύσατε αὐτῷ· ἐ-
ὰν δὲ εἴπωμεν ἐξ
ἀνθρώπων, φοβούμεθα
τὸν ὄχλον· πάντες
γὰρ ἔχουσι τὸν Ἰωάν-
νην ὡς προφήτην·
καὶ ἀποκριθέντες
τῷ Ἰησοῦ εἶπον· οὐ-
κ οἴδαμεν· ἔφη αὐ-
τοῖς καὶ αὐτός· οὐ-
δὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν, ἐν ποί-
ᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποι-
ῶ· τί δὲ ὑμῖν δο-
Κ(ύριο)ς· ἄνθρωπος εἶχε τέκνα
δύο· καὶ προσελ-
θὼν τῷ πρώτῳ
εἶπε· τέκνον· ὕ-
παγε σήμερον ἐρ-
γάζου ἐν τῷ ἀμ-
πελῶνί μου· ὁ δὲ

ἀποκριθεὶς εἶπεν·
οὐ θέλω· ὕστερον δὲ
μεταμεληθεὶς ἀπῆλ-
θεν· καὶ προσελ-
θὼν τῷ δευτέρῳ, εἶπ-
εν ὡσαύτως· ὁ δὲ ἀπο-
κριθεὶς εἶπεν· ἐ-
γὼ κ(ύρι)ε· καὶ οὐκ ἀπῆλ-
θεν· τίς ἐκ τῶν δύο
ἐποίησε τὸ θέλημα
τοῦ π(ατ)ρ(ό)ς· λέγουσιν αὐτῷ·
ὁ πρῶτος· λέγει αὐ-
τοῖς ὁ Ἰ(ησοῦ)ς· ἀμὴν λέγω
ὑμῖν· ὅτι οἱ τελῶναι
καὶ αἱ πόρναι προ-
άγουσιν ὑμᾶς, εἰς τὴν
βασιλείαν τοῦ θ(εο)ῦ· ἦλ-
θε γὰρ πρὸς ὑμᾶς Ἰω-
άννης ἐν ὁδῷ δικαι-
οσύνης, καὶ οὐκ ἐπι-
στεύσατε αὐτῷ· οἱ δὲ
τελῶναι καὶ αἱ πόρναι
ἐπίστευσαν αὐτῷ· ὑ-

ιη περὶ τοῦ ἀμπελῶνος:

μεῖς δὲ ἰδόντες οὐ
μετεμελήθητε ὕστε
ρον τοῦ πιστεῦσαι
αὐτῷ· ἄλλην παρα
βολὴν ἀκούσατε·
ἄνθρωπος ἦν οἰκοδεσπό
της· ὅστις ἐφύτευ
σεν ἀμπελῶνα· καὶ
φραγμὸν αὐτῷ πε
ριέθηκε· καὶ ὤρυ
ξεν ἐν αὐτῷ ληνόν·
καὶ ᾠκοδόμησε πύρ
γον· καὶ ἐξέδοτο αὐ
τὸν γεωργοῖς, καὶ ἀ
πεδήμησεν· ὅτε
δὲ ἤγγισεν ὁ καιρὸς
τῶν καρπῶν, ἀ
πέστειλε τοὺς δού
λους αὐτοῦ πρὸς
τοὺς γεωργούς, λα
βεῖν τοὺς καρποὺς
αὐτοῦ· καὶ λαβόν
τες οἱ γεωργοὶ τοὺς

δούλους αὐτοῦ, ὃν μὲν
ἔδειραν· ὃν δὲ ἀπέ
κτειναν, ὃν δὲ ἐλιθο
βόλησαν· πάλιν ἀ
πέστειλεν ἄλλους δού
λους· πλείονας
τῶν πρώτων·
καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὡσ
αὐτως· ὕστερον δὲ
ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς
τὸν υἱὸν αὐτοῦ λέγων·
ἐντραπήσονται τὸν
υἱόν μου· οἱ δὲ γεωρ
γοὶ ἰδόντες τὸν υἱόν,
εἶπον ἐν ἑαυτοῖς·
οὗτός ἐστιν ὁ κληρο
νόμος· δεῦτε ἀπο
κτείνωμεν αὐτόν·
καὶ κατάσχωμεν τὴν
κληρονομίαν αὐτοῦ·
καὶ λαβόντες αὐτόν,
ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω
τοῦ ἀμπελῶνος·

ἀπέκτειναν· ὅταν
ἔλθῃ ὁ κύριος τοῦ
ἀμπελῶνος· τί ποι
ήσει τοῖς γεωργοῖς
ἐκείνοις· λέγουσιν
αὐτῷ· κακοὺς κα
κῶς ἀπολέσει αὐτ(ούς)·
καὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐκ
δώσεται ἄλλοις γεωρ
γοῖς, οἵτινες ἀπο
δώσουσιν αὐτῷ τοὺς
καρποὺς ἐν τοῖς
καιροῖς αὐτῶν· λέ
γει αὐτοῖς ὁ ἰς· οὐδέ
ποτε ἀνέγνωτε
ἐν ταῖς γραφαῖς·
λίθον ὃν ἀπεδοκί
μασαν οἱ οἰκοδομοῦ
ντες, οὗτος ἐγενήθη
εἰς κεφαλὴν γωνίας;
παρὰ κυ ἐγένετο
αὕτη, καὶ ἔστι θαυμα
στὴ ἐν ὀφθαλμοῖς

ἡμῶν· διὰ τοῦτο λέγω
ὑμῖν· ὅτι ἀρθή
σεται ἀφ' ὑμῶν ἡ βα
σιλεία τοῦ θῦ· καὶ δο
θήσεται ἔθνει ποιοῦ
ντι τοὺς καρποὺς αὐ
τῆς· καὶ ὁ πεσὼν
ἐπὶ τὸν λίθον τοῦτον,
συνθλασθήσεται· ἐ
φ' ὃν δ' ἂν πέσῃ, λικμή
σει αὐτόν· καὶ ἀκού
σαντες οἱ ἀρχιερεῖς
καὶ οἱ φαρισαῖοι τὰς
παραβολὰς αὐτοῦ,
ἔγνωσαν ὅτι περὶ
αὐτῶν λέγει· καὶ ζη
τοῦντες αὐτὸν κρατῆ
σαι, ἐφοβήθησαν τοὺς
ὄχλους· ἐπειδὴ ὡς
προφήτην αὐτὸν
εἶχον· καὶ ἀποκρι
θεὶς ὁ ἰς πάλιν εἶπεν
αὐτοῖς ἐν παραβολαῖς

[illegible]

[illegible]

λέγων· ὡμοιώθη ἡ βα-
σιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώ-
πω βασιλεῖ· ὅστις ἐποί-
ησε γάμους τῷ υἱῷ
αὐτοῦ· καὶ ἀπέστει-
λε τοὺς δούλους αὐ-
τοῦ, καλέσαι τοὺς
κεκλημένους εἰς τοὺς
γάμους· καὶ οὐκ ἤ-
θελον ἐλθεῖν· πά-
λιν ἀπέστειλεν ἄλλους
δούλους λέγων· εἴπα-
τε τοῖς κεκλημέ-
νοις· ἰδοὺ τὸ ἄριστόν
μου ἡτοίμασα· οἱ
ταῦροί μου καὶ τὰ
σιτιστὰ τεθυμένα·
καὶ πάντα ἕτοιμα·
δεῦτε εἰς τοὺς γάμους·
οἱ δὲ ἀμελήσαντες,
ἀπῆλθον ὁ μὲν εἰς
τὸν ἴδιον ἀγρόν· ὁ
δὲ εἰς τὴν ἐμπορί-
αν αὐτοῦ· οἱ δὲ λοιποὶ
κρατήσαντες τοὺς
δούλους αὐτοῦ, ὕβρι-
σαν καὶ ἀπέκτειναν·
Καὶ ἀκούσας ὁ βασιλεὺς
ἐκεῖνος, ὠργίσθη· καὶ
πέμψας τὰ στρατεύ-
ματα αὐτοῦ, ἀπώ-
λεσε τοὺς φονεῖς ἐκεί-
νους, καὶ τὴν πόλιν
αὐτῶν ἐνέπρησε·
τότε λέγει τοῖς δούλοις
αὐτοῦ· ὁ μὲν γάμος
ἕτοιμός ἐστιν· οἱ δὲ
κεκλημένοι οὐκ ἦσαν
ἄξιοι· πορεύεσθε
ἐπὶ τὰς διεξόδους
τῶν ὁδῶν· καὶ ὅσους
ἂν εὕρητε, καλέσατε
εἰς τοὺς γάμους·
ἐξελθόντες οἱ δοῦλοι
ἐκεῖνοι εἰς τὰς ὁδοὺς,
συνήγαγον πάντας ὅσους
εὗρον.

ΝΒ περὶ τῶν ἐπερωτησάντων διὰ τὸν κῆνσον :-

πονηρούς τε καὶ ἀγα-
θούς· καὶ ἐπλήσθη
ὁ γάμος ἀνακειμέ-
νων· εἰσελθὼν δὲ

σκβ / δ ὁ βασιλεὺς θεάσασθαι
τοὺς ἀνακειμένους,
εἶδεν ἐκεῖ ἄνθρωπον οὐκ
ἐνδεδυμένον ἔν-
δυμα γάμου, καὶ λέ-
γει αὐτῷ· ἑταῖρε· πῶς
εἰσῆλθες ὧδε μὴ
ἔχων ἔνδυμα γάμου·
ὁ δὲ ἐφιμώθη· τό-
τε εἶπεν ὁ βασιλεὺς
τοῖς διακόνοις·
δήσαντες αὐτοῦ πό-
δας καὶ χεῖρας, ἄρα-
τε αὐτὸν καὶ ἐκβά-
λετε εἰς τὸ σκότος
τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ
ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ
ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόν-
των· πολλοὶ γάρ

εἰσι κλητοί, ὀλίγοι δὲ
ἐκλεκτοί· τότε πο-
ρευθέντες οἱ Φαρισαῖοι,
συμβούλιον ἔλαβον
ὅπως αὐτὸν παγι-
δεύσωσιν ἐν λόγῳ· καὶ
ἀποστέλλουσιν αὐτῷ
τοὺς μαθητὰς αὐ-
τῶν μετὰ τῶν Ἡρω-
διανῶν λέγοντες·
διδάσκαλε· οἴδα-
μεν ὅτι ἀληθὴς εἶ·
καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ θεοῦ
ἐν ἀληθείᾳ διδάσκεις·
καὶ οὐ μέλει σοι περὶ
οὐδενός· οὐ γὰρ βλέ-
πεις εἰς πρόσωπον
ἀνθρώπων· εἰπὲ οὖν ἡ-
μῖν, τί σοι δοκεῖ· ἔξεστι
δοῦναι κῆνσον καί-
σαρι, ἢ οὔ· γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς
τὴν πονηρίαν αὐτῶν,
εἶπε· τί με πειράζετε

νγ περὶ τῶν σαδδουκαίων :-

ὑποκριταί· ἐπιδεί
ξατέ μοι τὸ νόμισμα
τοῦ κήνσου· οἱ δὲ
προσήνεγκαν αὐτῷ
δηνάριον· καὶ λέγει
αὐτοῖς· τίνος ἡ εἰ
κὼν αὕτη καὶ ἡ ἐπι
γραφή· λέγουσιν
αὐτῷ· καίσαρος·
τότε λέγει αὐτοῖς· ἀ
πόδοτε οὖν τὰ καίσα
ρος καίσαρι, καὶ τὰ
τοῦ θεοῦ τῷ θεῷ·
ἀκούσαντες ἐθαύ
μασαν, καὶ ἀφέντες
αὐτὸν ἀπῆλθον· τέλ ἀρχ
νγ Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ
προσῆλθον αὐτῷ
σαδδουκαῖοι, λέγον
τες μὴ εἶναι ἀνάστα
σιν· καὶ ἐπηρώτη
σαν αὐτὸν λέγοντες·
διδάσκαλε· μωσῆς

εἶπεν· ἐάν τις ἀπο
θάνῃ μὴ ἔχων τέκνα,
ἐπιγαμβρεύσει ὁ ἀδελ
φὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖ
κα αὐτοῦ, καὶ ἀναστή
σει σπέρμα τῷ ἀδελ
φῷ αὐτοῦ· ἦσαν δὲ
παρ᾽ ἡμῖν ἑπτὰ ἀδελ
φοί· καὶ ὁ πρῶτος
γαμήσας ἐτελεύτησε·
καὶ μὴ ἔχων σπέρμα,
ἀφῆκε τὴν γυναῖκα
αὐτοῦ τῷ ἀδελφῷ
αὐτοῦ· ὁμοίως καὶ ὁ
δεύτερος καὶ ὁ τρίτος,
ἕως τῶν ἑπτά· ὕστερον
δὲ πάντων, ἀπέθα
νε καὶ ἡ γυνή· ἐν τῇ οὖν
ἀναστάσει τίνος τῶν
ἑπτὰ ἔσται γυνή· πάν
τες γὰρ ἔσχον αὐτήν·
ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἰησοῦς εἶ
πεν αὐτοῖς· πλανᾶσθε

μὴ εἰδότες τὰς γρα-
φάς. μηδὲ τὴν δύ-
ναμιν τοῦ θυ̃· ὅταν
γὰρ τῇ ἀναστάσει. οὔ-
τε γαμοῦσιν οὔτε
ἐκγαμίζονται· ἀλ-
λ' ὡς ἄγγελοι τοῦ θυ̃
ἐν οὐρανοῖς εἰσί· περὶ
δὲ τῆς ἀναστάσεως
τῶν νεκρῶν, οὐκ ἀ-
νέγνωτε τὸ ῥηθὲν
ὑμῖν ὑπὸ τοῦ θυ̃
λέγοντος· ἐγώ εἰμι
ὁ θσ̃ ἀβραάμ· καὶ
ὁ θσ̃ ἰσαάκ, καὶ ὁ θσ̃
ἰακώβ; οὐκ ἔστιν ὁ
θσ̃· θσ̃ νεκρῶν, ἀλλὰ
ζώντων· καὶ ἀκού-
σαντες οἱ ὄχλοι, ἐξε-
πλήσσοντο ἐπὶ τῇ
διδαχῇ αὐτοῦ· οἱ
δὲ φαρισαῖοι ἀκούσαν-
τες· ὅτι ἐφίμωσε

τοὺς σαδδουκαίους,
συνήχθησαν ἐπὶ τὸ
αὐτό· καὶ ἐπηρώτη-
σεν εἷς ἐξ αὐτῶν νο-
μικὸς, πειράζων
αὐτὸν καὶ λέγων· δι-
δάσκαλε· ποία ἐν-
τολὴ μεγάλη ἐν τῷ
νόμῳ· ὁ δὲ ἰσ̃ ἔφη
αὐτῷ· ἀγαπήσεις
κν̃ τὸν θν̃ σου, ἐξ ὅ-
λης καρδίας σου· καὶ
ἐξ ὅλης ψυχῆς σου, καὶ
ἐξ ὅλης τῆς διανοίας
αὕτη ἐστὶ πρώτη καὶ
μεγάλη ἐντολή· δευτέ-
ρα δὲ ὁμοία, αὕτη·
ἀγαπήσεις τὸν πλη-
σίον σου ὡς σεαυτόν·
ἐν ταύταις ταῖς δυ-
σὶν ἐντολαῖς, ὅλος
ὁ νόμος καὶ οἱ προ-
φῆται κρέμανται·

μα περὶ τοῦ ἐπερωτήσαντος νομικοῦ:-

με ... τοῦ κυ ἐπερωτήσεως :–

Συνηγμένων δὲ τῶν
φαρισαίων, ἐπηρώ-
τησεν αὐτοὺς ὁ ἰς
λέγων· τί ὑμῖν δο-
κεῖ περὶ τοῦ χυ· τί-
νος υἱός ἐστι· λέγουσιν
αὐτῷ· τοῦ δαδ· λέ-
γει αὐτοῖς· πῶς οὖν
δαδ ἐν πνι κν αὐ-
τὸν καλεῖ λέγων· εἶ-
πεν ὁ κς τῷ κω μου·
κάθου ἐκ δεξιῶν μου,
ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐ-
χθρούς σου ὑποπό-
διον τῶν ποδῶν
σου· εἰ οὖν δαδ κα-
λεῖ αὐτὸν κν, πῶς
υἱὸς αὐτοῦ ἐστι· καὶ
Οὐδεὶς ἠδύνατο αὐ-
τῷ ἀποκριθῆναι
λόγον· οὐδὲ ἐτόλ-
μησέ τις ἀπ' ἐκεί-
νης τῆς ἡμέρας.
ἐπερωτῆσαι αὐτὸν
οὐκέτι τὸ τέλος

Λάλησε τοῖς ὄχλοις
καὶ τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ λέγων· ἐπὶ τῆς
μωσέως καθέδρας
ἐκάθισαν οἱ γραμ-
ματεῖς καὶ οἱ φαρι-
σαῖοι· πάντα οὖν ὅ-
σα ἂν εἴπωσιν ὑμῖν
τηρεῖν, τηρεῖτε καὶ
ποιεῖτε· κατὰ δὲ
τὰ ἔργα αὐτῶν μὴ
ποιεῖτε· λέγουσι γὰρ
καὶ οὐ ποιοῦσι· δε-
σμεύουσι γὰρ φορτία
βαρέα καὶ δυσβάστα-
κτα, καὶ ἐπιτιθέα-
σιν ἐπὶ τοὺς ὤμους
τῶν ἀνθρώπων· τῷ δὲ
δακτύλῳ αὐτῶν οὐ
θέλουσι κινῆσαι αὐτά.
Πάντα δὲ τὰ ἔργα αὐτ

ποιοῦσι· πρὸς τὸ
θεαθῆναι τοῖς ἀν-
θρώποις· πλα-
τύνουσι δὲ τὰ φυ-
λακτήρια αὐτῶν·
καὶ μεγαλύνουσι τὰ
κράσπεδα τῶν ἱμα-
τίων αὐτῶν· φιλοῦ-
σί τε τὴν πρωτο-
κλισίαν ἐν τοῖς δεί- σλα ε
πνοις· καὶ τὰς
πρωτοκαθεδρί-
ας ἐν ταῖς συναγω-
γαῖς· καὶ τοὺς ἀσπα- σλβ ε
σμοὺς ἐν ταῖς ἀγο-
ραῖς, καὶ καλεῖσθαι
ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ῥαβ-
βὶ ῥαββί· ὑμεῖς δὲ
Μὴ κληθῆτε ῥαββί·
εἷς γάρ ἐστιν ὑμῶν
ὁ καθηγητής· ὁ χ(ριστό)ς·
πάντες δὲ ὑμεῖς
ἀδελφοί ἐστε· καὶ

πατέρα μὴ καλέσητε
ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς·
εἷς γάρ ἐστιν ὁ πατὴρ
ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς·
ἐὰν δὲ κληθῆτε καθη-
γηταί· εἷς γὰρ ὑμῶν
ἐστιν ὁ καθηγητής,
ὁ χ(ριστό)ς· ὁ δὲ μείζων
ὑμῶν, ἔσται ὑμῶν
διάκονος· ὅστις
δὲ ὑψώσει ἑαυτὸν, τα-
πεινωθήσεται· καὶ
ὅστις ταπεινώσει
ἑαυτὸν, ὑψωθήσεται·
Οὐαὶ δὲ ὑμῖν γραμμα-
τεῖς καὶ φαρισαῖοι
ὑποκριταί· ὅτι κα-
τεσθίετε τὰς οἰκίας
τῶν χηρῶν· καὶ προ-
φάσει, μακρὰ προ-
σευχόμενοι· διὰ
τοῦτο λήψεσθε πε-
ρισσότερον κρίμα·

ης ... τοῦ ταλανίζει τοὺς γραμματεῖς

σλγ / ε / ι Οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς
καὶ φαρισαῖοι
ὑποκριταί· ὅτι κλείε-
τε τὴν βασιλείαν τῶν
οὐρανῶν ἔμπροσθεν
τῶν ἀνθρώπων· ὑμεῖς
γὰρ οὐκ εἰσέρχεσθε.
οὐδὲ τοὺς εἰσερχο-
μένους ἀφίετε εἰ-
σλδ / ε σελθεῖν· οὐαὶ ὑμῖν
Γραμματεῖς καὶ φα-
ρισαῖοι ὑποκριταί·
ὅτι περιάγετε τὴν
θάλασσαν καὶ τὴν
ξηράν, ποιῆσαι ἕνα
προσήλυτον· καὶ
ὅταν γένηται, ποι-
εῖτε αὐτὸν υἱὸν γε-
έννης διπλότερον
ὑμῶν· οὐαὶ ὑ-
μῖν ὁδηγοὶ τυφλοί·
οἱ λέγοντες ὃς ἂν ὀ-
μόσῃ ἐν τῷ ναῷ,

οὐδέν ἐστιν· ὃς δ' ἂν
ὀμόσῃ ἐν τῷ χρυσῷ
τοῦ ναοῦ ὀφείλει. μω-
ροὶ καὶ τυφλοί· τίς
γὰρ μείζων ἐστίν·
ὁ χρυσὸς, ἢ ὁ ναὸς ὁ
ἁγιάζων τὸν χρυσόν·
καὶ ὃς ἐὰν ὀμόσῃ ἐν
τῷ θυσιαστηρίῳ, οὐ-
δέν ἐστιν· ὃς δ' ἂν ὀ-
μόσῃ ἐν τῷ δώρῳ
τῷ ἐπάνω αὐτοῦ,
ὀφείλει· μωροὶ καὶ
τυφλοί· τί γὰρ μεῖ-
ζον· τὸ δῶρον, ἢ τὸ
θυσιαστήριον τὸ ἁγι-
άζον τὸ δῶρον· ὁ
ὀμόσας ἐν τῷ θυσι-
αστηρίῳ, ὀμνύει ἐν
αὐτῷ καὶ ἐν πᾶσι
τοῖς ἐπάνω αὐτοῦ·
καὶ ὁ ὀμόσας ἐν τῷ ναῷ,
ὀμνύει ἐν αὐτῷ·

ἐν τῷ κατοικοῦν-
τι αὐτόν· καὶ ὁ ὀ-
μόσας ἐν τῷ οὐρανῷ,
ὀμνύει ἐν τῷ θρό-
νῳ τοῦ θ(εο)ῦ καὶ ἐν
τῷ καθημένῳ
ἐπάνω αὐτοῦ· οὐ-
αὶ ὑμῖν γραμματεῖς
καὶ φαρισαῖοι ὑπο-
κριταί· ὅτι ἀπο-
δεκατοῦτε τὸ ἡδύ-
οσμον καὶ τὸ ἄνηθον
καὶ τὸ κύμινον, καὶ
ἀφήκατε τὰ βαρύ-
τερα τοῦ νόμου·
τὴν κρίσιν καὶ τὸ
ἔλεον καὶ τὴν πί-
στιν· ταῦτα ἔδει
ποιῆσαι, κἀκεῖνα
σλε μὴ ἀφιέναι· ὁδη-
ι γοὶ τυφλοί· οἱ διϋ-
λίζοντες τὸν κώ-
νωπα, τὴν δὲ κάμ-

μηλον καταπίνον-
σλς τες· οὐαὶ ὑμῖν γραμ-
ε ματεῖς καὶ φαρισαῖοι
ὑποκριταί· ὅτι κα-
θαρίζετε τὸ ἔξωθεν
τοῦ ποτηρίου καὶ
τῆς παροψίδος·
ἔσωθεν δὲ γέμουσιν
ἐξ ἁρπαγῆς καὶ ἀ-
κρασίας· φαρισαῖε
τυφλέ· καθάρισον
πρῶτον τὸ ἐντὸς
τοῦ ποτηρίου καὶ
τῆς παροψίδος,
ἵνα γένηται καὶ τὸ
ἐκτὸς αὐτῶν καθα-
σλζ ρόν· οὐαὶ ὑμῖν γραμ-
ματεῖς καὶ φαρισαῖ-
οι ὑποκριταί· ὅτι
παρομοιάζετε
τάφοις κεκονια-
μένοις· οἵτινες
ἔξωθεν μὲν φαί-

νονται ὡραῖοι· ἔσω-
θεν δὲ γέμουσιν
ὀστέων νεκρῶν καὶ
πάσης ἀκαθαρ-
σίας· οὕτω καὶ ὑ-
μεῖς· ἔξωθεν μὲν
φαίνεσθε τοῖς ἀν-
θρώποις δίκαι-
οι· ἔσωθεν δὲ με-
στοὶ ἐστὲ ὑποκρίσε-
ως καὶ ἀνομίας·
Οὐαὶ ὑμῖν γραμμα-
τεῖς καὶ φαρισαῖ-
οι ὑποκριταί· ὅτι
οἰκοδομεῖτε τοὺς
τάφους τῶν προ-
φητῶν· καὶ κοσμεῖ-
τε τὰ μνημεῖα
τῶν δικαίων, καὶ
λέγετε· εἰ ἤμεθα ἐν
ταῖς ἡμέραις τῶν
πατέρων ἡμῶν, οὐκ
ἂν ἤμεθα κοινωνοὶ
αὐτῶν ἐν τῷ αἵμα-
τι τῶν προφητῶν·
ὥστε μαρτυρεῖτε
ἑαυτοῖς, ὅτι υἱοί ἐστε
τῶν φονευσάντων
τοὺς προφήτας·
Καὶ ὑμεῖς πληρώ-
σατε τὸ μέτρον τῶν
πατέρων ὑμῶν· ὄφεις
γεννήματα ἐχιδνῶν·
πῶς φύγητε ἀπὸ
τῆς κρίσεως τῆς
γεέννης· διὰ τοῦ-
το ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλ-
λω πρὸς ὑμᾶς προ-
φήτας καὶ σοφοὺς
καὶ γραμματεῖς·
καὶ ἐξ αὐτῶν ἀπο-
κτενεῖτε καὶ σταυρώ-
σετε· καὶ ἐξ αὐτῶν
μαστιγώσετε ἐν ταῖς
συναγωγαῖς ὑμῶν·
καὶ διώξετε ἀπὸ

ἀλλήλους· καὶ πολ-
λοὶ ψευδοπροφῆ-
ται ἐγερθήσονται,
καὶ πλανήσουσι πολ-
λούς· καὶ διὰ τὸ
πληθυνθῆναι τὴν
ἀνομίαν, ψυγήσεται
ἀρχ ἡ ἀγάπη τῶν πολ-
σμε ς λῶν· ὁ δὲ ὑπομεί-
νας εἰς τέλος, οὗτος
σωθήσεται· καὶ κη-
ρυχθήσεται τοῦτο τὸ
εὐαγγέλιον τῆς βα-
σιλείας ἐν ὅλῃ τῇ οἰ-
κουμένῃ, εἰς μαρ-
τύριον πᾶσι τοῖς
ἔθνεσι· καὶ τότε
σμζ ς ἥξει τὸ τέλος. Ὅ-
ταν οὖν ἴδητε τὸ βδέ-
λυγμα τῆς ἐρημώ-
σεως, τὸ ῥηθὲν διὰ
Δανιὴλ τοῦ προ-
φήτου, ἑστὼς ἐν τό-

πῳ ἁγίῳ, ὁ ἀναγινώ-
σμη β σκων νοείτω· τό-
τε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ
φευγέτωσαν ἐπὶ τὰ
ὄρη· ὁ ἐπὶ τοῦ δώ-
ματος, μὴ καταβαι-
νέτω ἆραί τι ἐκ
τῆς οἰκίας αὐτοῦ·
καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ, μὴ
ἐπιστρεψάτω ὀπίσω ἆραι
τὰ ἱμάτια αὐτοῦ·
σμθ β Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γα-
στρὶ ἐχούσαις καὶ ταῖς
θηλαζούσαις ἐν
ἐκείναις ταῖς ἡμέ-
σν ς ραις· προσεύχεσθε
δὲ ἵνα μὴ γένηται
ἡ φυγὴ ὑμῶν χειμῶ-
σνα β νος, μηδὲ σαββά-
τῳ· ἔσται γὰρ τότε
θλῖψις μεγάλη, οἵα
οὐ γέγονεν ἀπ᾽ ἀρχῆς
κόσμου ἕως τοῦ νῦν,

οὐδὲ οὐ μὴ γένηται·
σνβ/ς β Καὶ εἰ μὴ ἐκολοβώθη-
σαν αἱ ἡμέραι ἐκεῖ-
ναι, οὐκ ἂν ἐσώθη
πᾶσα σάρξ· διὰ
δὲ τοὺς ἐκλεκτοὺς
κολοβωθήσονται
αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι·
σνγ/β γ Τότε ἐάν τις ὑμῖν
εἴπῃ· ἰδοὺ ὧδε ὁ
χ(ριστὸ)ς ἢ ὧδε, μὴ πι-
σνδ/ς στεύσητε· ἐγερθή-
σονται γὰρ ψευδό-
χριστοι καὶ ψευδο-
προφῆται· καὶ
δώσουσι σημεῖα
μεγάλα καὶ τέρα-
τα, ὥστε πλα-
νῆσαι εἰ δυνατὸν
καὶ τοὺς ἐκλεκτούς·
ἰδοὺ προείρηκα
σνε/ε ὑμῖν· ἐὰν οὖν εἴπ(ωσιν)
ὑμῖν· ἰδοὺ ἐν
τῇ ἐρήμῳ ἐστί, μὴ
ἐξέλθητε· ἰδοὺ
ἐν τοῖς ταμείοις,
σνς/ε μὴ πιστεύσητε·
Ὥσπερ γὰρ ἡ ἀστραπὴ
ἐξέρχεται ἀπὸ ἀνα-
τολῶν καὶ φαίνεται
ἕως δυσμῶν, οὕτως
ἔσται ἡ παρουσία
σνζ/ε τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀν(θρώπο)υ·
Ὅπου γὰρ ἐὰν ᾖ τὸ
πτῶμα, ἐκεῖ συνα-
σνη/β χθήσονται οἱ ἀετοί·
Εὐθέως δὲ μετὰ τὴν
θλῖψιν τῶν ἡμερῶν
ἐκείνων, ὁ ἥλιος σκο-
τισθήσεται· καὶ ἡ σε-
λήνη οὐ δώσει τὸ φέγ-
γος αὐτῆς· καὶ οἱ ἀ-
στέρες πεσοῦνται
ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ
αἱ δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν σαλευθήσονται·

...ὥρας:-

καὶ τότε φανήσεται
τὸ σημεῖον τοῦ υἱοῦ
τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῷ οὐρανῷ·
καὶ τότε κόψονται
πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς
γῆς· καὶ ὄψονται
σνθ β τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου,
ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν
νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ,
μετὰ δυνάμεως καὶ
δόξης πολλῆς· καὶ
ἀποστελεῖ τοὺς ἀγγέ-
λους αὐτοῦ μετὰ
σάλπιγγος καὶ φω-
νῆς μεγάλης, καὶ ἐπι-
συνάξουσι τοὺς ἐκ-
λεκτοὺς αὐτοῦ ἐκ
τῶν τεσσάρων ἀνέ-
μων, ἀπ' ἄκρων
οὐρανῶν ἕως ἄκρων
αὐτῶν· ἀπὸ δὲ τῆς
συκῆς μάθετε τὴν
παραβολήν· ὅταν

ἤδη ὁ κλάδος αὐτῆς
γένηται ἁπαλός·
καὶ τὰ φύλλα ἐκφυῇ,
γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς
τὸ θέρος· οὕτως καὶ
ὑμεῖς· ὅταν ἴδητε
πάντα ταῦτα,
γινώσκετε ὅτι ἐγγύς
ἐστιν ἐπὶ θύραις·
ἀμὴν λέγω ὑμῖν· οὐ
μὴ παρέλθῃ ἡ γενε-
ὰ αὕτη, ἕως ἂν πά-
ντα ταῦτα γένηται·
ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρε-
λεύσονται, οἱ δὲ
λόγοι μου οὐ μὴ πα-
ρέλθωσι· περὶ δὲ
σξ ς τῆς ἡμέρας ἐκείνης
καὶ ὥρας, οὐδεὶς οἶδεν·
οὐδὲ οἱ ἄγγελοι τῶν
οὐρανῶν· εἰ μὴ ὁ πατὴρ
μου μόνος· ὥσπερ
σξα ε δὲ αἱ ἡμέραι τοῦ Νῶε,

οὕτως ἔσται καὶ ἡ πα-
ρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ
ἀνθρώπου. ὥσπερ γὰρ
ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέ-
ραις ταῖς πρὸ τοῦ
κατακλυσμοῦ, τρώ-
γοντες καὶ πίνοντες
γαμοῦντες
ἐκγαμίζοντες ἄ-
χρι ἧς ἡμέρας εἰ-
σῆλθεν Νῶε εἰς τὴν
κιβωτόν. καὶ οὐκ
ἔγνωσαν ἕως ἦλ-
θεν ὁ κατακλυσμὸς
καὶ ἦρεν ἅπαντας,
οὕτως ἔσται καὶ ἡ πα-
ρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ
ἀνθρώπου. τότε δύο ἔ-
σονται ἐν τῷ ἀγρῷ·
ὁ εἷς παραλαμβάνε-
ται, καὶ ὁ εἷς ἀφίε-
ται. δύο ἀλήθουσαι
ἐν τῷ μύλωνι· μία
παραλαμβάνεται, καὶ
μία ἀφίεται. γρηγο-
ρεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἴ-
δατε ποίᾳ ὥρᾳ ὁ
κύριος ὑμῶν ἔρχεται.
ἐκεῖνο δὲ γινώσκετε,
ὅτι εἰ ᾔδει ὁ οἰκοδε-
σπότης ποίᾳ φυ-
λακῇ ὁ κλέπτης ἔρχεται,
ἐγρηγόρησεν ἂν καὶ
οὐκ ἂν εἴασεν διορυ-
γῆναι τὴν οἰκίαν αὐ-
τοῦ. διὰ τοῦτο καὶ
ὑμεῖς γίνεσθε ἕτοιμοι·
ὅτι ᾗ ὥρᾳ οὐ δοκεῖ-
τε, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
ἔρχεται. τίς ἄρα
ἐστὶν ὁ πιστὸς δοῦλος
καὶ φρόνιμος, ὃν
κατέστησεν ὁ κύριος
αὐτοῦ ἐπὶ τῆς θε-
ραπείας αὐτοῦ, τοῦ
διδόναι αὐτοῖς τὴν

μθ περὶ τῶν δέκα παρθένων:-

τροφὴν ἐν καιρῷ·
σξς ι Μακάριος ὁ δοῦλος
ἐκεῖνος. ὃν ἐλθὼν
ὁ κύριος αὐτοῦ εὑ-
ρήσει ποιοῦντα
οὕτως· ἀμὴν λέ-
γω ὑμῖν· ὅτι ἐπὶ
πᾶσι τοῖς ὑπάρ-
χουσιν αὐτοῦ, κα-
σξζ ι ταστήσει αὐτόν· τέλ
Ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ κακὸς
δοῦλος ἐκεῖνος
ἐν τῇ καρδίᾳ αὐ-
τοῦ· χρονίζει ὁ
κύριός μου ἐλθεῖν·
καὶ ἄρξηται τύ-
πτειν τοὺς συνδού-
λους· ἐσθίειν δὲ
καὶ πίνειν μετὰ
τῶν μεθυόντων·
ἥξει ὁ κύριος τοῦ
δούλου ἐκείνου
ἐν ἡμέρᾳ ᾗ οὐ

προσδοκᾷ καὶ ἐν
ὥρᾳ ᾗ οὐ γινώσκει·
καὶ διχοτομήσει αὐ-
τόν, καὶ τὸ μέρος
αὐτοῦ μετὰ τῶν ὑ-
ποκριτῶν θήσει·
ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς
καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν
σξη ι ὀδόντων· τότε
μθ Ὁμοιωθήσεται ἡ βασι-
λεία τῶν οὐρανῶν
δέκα παρθένοις·
αἵτινες λαβοῦσαι
τὰς λαμπάδας
αὐτῶν, ἐξῆλθον εἰς
ἀπάντησιν τοῦ
νυμφίου· πέντε
δὲ ἦσαν ἐξ αὐτῶν
φρόνιμοι, καὶ αἱ πέν-
τε μωραί· αἵτινες
μωραὶ λαβοῦσαι τὰς
λαμπάδας αὐτῶν,
οὐκ ἔλαβον μεθ' ἑαυτῶν

ἔλαιον· αἱ δὲ φρό-
νιμοι, ἔλαβον ἔλαιον
ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐτῶν,
μετὰ τῶν λαμπάδων
αὐτῶν· χρονίζον-
τος δὲ τοῦ νυμφίου,
ἐνύσταξαν πᾶσαι
καὶ ἐκάθευδον· μέ-
σης δὲ νυκτὸς κραυ-
γὴ γέγονεν· ἰδοὺ ὁ
νυμφίος ἔρχεται,
ἐξέρχεσθε εἰς ἀπάν-
τησιν αὐτοῦ· τό-
τε ἠγέρθησαν πᾶ-
σαι αἱ παρθένοι ἐ-
κεῖναι, καὶ ἐκόσμη-
σαν τὰς λαμπά-
δας αὐτῶν· αἱ δὲ
μωραὶ ταῖς φρονί-
μοις εἶπον· δότε
ἡμῖν ἐκ τοῦ ἐλαίου
ὑμῶν, ὅτι αἱ λαμπά-
δες ἡμῶν σβέν-

νυνται· ἀπεκρί-
θησαν δὲ αἱ φρόνιμοι
λέγουσαι· μήποτε
οὐκ ἀρκέσῃ ἡμῖν καὶ
ὑμῖν· πορεύεσθε
δὲ μᾶλλον πρὸς
τοὺς πωλοῦντας,
καὶ ἀγοράσατε ἑαυ-
ταῖς· ἀπερχομέ-
νων δὲ αὐτῶν ἀγορά-
σαι ἦλθεν ὁ νυμφί-
ος· καὶ αἱ ἕτοιμοι
εἰσῆλθον μετ' αὐτοῦ
εἰς τοὺς γάμους, καὶ
ἐκλείσθη ἡ θύρα·
ὕστερον δὲ ἔρχονται
καὶ αἱ λοιπαὶ παρ-
θένοι λέγουσαι· κύ-
ριε κύριε ἄνοιξον ἡμῖν· ὁ
δὲ ἀποκριθεὶς εἶ-
πεν· ἀμὴν λέγω ὑμῖν
οὐκ οἶδα ὑμᾶς· γρη-
γορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἴδατε

ιε' τῆς [illegible] τὰ τάλαντα λαβών:

σξ/β

τὴν ἡμέραν οὐδὲ
τὴν ὥραν, ἐν ᾗ ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.
Ὥσπερ γὰρ ἄνθρωπος ἀ-
ποδημῶν ἐκάλεσε
τοὺς ἰδίους δούλους,
καὶ παρέδωκεν
αὐτοῖς τὰ ὑπάρχον-
τα αὐτοῦ. καὶ ᾧ μὲν
ἔδωκε πέντε τά-
λαντα· ᾧ δὲ δύο,
ᾧ δὲ ἕν· ἑκάστῳ κα-
τὰ τὴν ἰδίαν δύ-
ναμιν, καὶ ἀπεδή-
μησεν εὐθέως. πο-
ρευθεὶς δὲ ὁ τὰ πέν-
τε τάλαντα λαβὼν,
εἰργάσατο ἐν αὐτοῖς
καὶ ἐποίησεν ἄλλα
πέντε τάλαντα.
ὡσαύτως καὶ ὁ τὰ
δύο, ἐκέρδησε καὶ
αὐτὸς ἄλλα δύο. ὁ
δὲ τὸ ἓν λαβὼν ἀ-
πελθὼν ὤρυξεν
ἐν τῇ γῇ, καὶ ἀπέκρυ-
ψε τὸ ἀργύριον τοῦ
κυρίου αὐτοῦ. Με-
τὰ δὲ χρόνον πολύν,
ἔρχεται ὁ κύριος τῶν
δούλων ἐκείνων.
συναίρει μετ' αὐτῶν
λόγον. καὶ προσ-
ελθὼν ὁ τὰ πέντε
τάλαντα λαβὼν,
προσήνεγκεν ἄλλα
πέντε τάλαντα
λέγων· κύριε, πέντε
τάλαντά μοι παρέ-
δωκας, ἴδε ἄλλα πέν-
τε τάλαντα ἐκέρδη-
σα ἐπ' αὐτοῖς. ἔφη
δὲ αὐτῷ ὁ κύριος
αὐτοῦ· εὖ δοῦλε ἀγα-
θὲ καὶ πιστέ· ἐπὶ ὀλί-
γα ἦς πιστός, ἐπὶ

πολλῶν σε κατα
στήσω· εἴσελθε εἰς
τὴν χαρὰν τοῦ κυ
ρίου σου· προσελ
θὼν δὲ καὶ ὁ τὰ δύο
τάλαντα λαβών, εἶ
πε· κύριε· δύο τάλαντα
μοι παρέδωκας·
ἴδε ἄλλα δύο τάλαν
τα ἐκέρδησα ἐπ' αὐ
τοῖς· ἔφη αὐτῷ ὁ
κύριος αὐτοῦ· εὖ δοῦ
λε ἀγαθὲ καὶ πιστέ·
ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστός·
ἐπὶ πολλῶν σε κα
ταστήσω· εἴσελθε
εἰς τὴν χαρὰν τοῦ
κυρίου σου· προ
σελθὼν δὲ καὶ ὁ τὸ
ἓν τάλαντον εἰλη
φώς, εἶπε· κύριε· ἔ
γνων σε ὅτι σκληρὸς εἶ
ἄνθρωπος· θερίζων

ὅπου οὐκ ἔσπειρας·
καὶ συνάγων ὅθεν οὐ
διεσκόρπισας· καὶ
φοβηθείς, ἀπελθὼν
ἔκρυψα τὸ τάλαντόν σου
ἐν τῇ γῇ· ἴδε ἔχεις
τὸ σόν· ἀποκριθεὶς
δὲ ὁ κύριος αὐτοῦ
εἶπεν αὐτῷ· πονη
ρὲ δοῦλε καὶ ὀκνηρέ·
ᾔδεις ὅτι θερίζω
ὅπου οὐκ ἔσπειρα·
καὶ συνάγω ὅθεν οὐ
διεσκόρπισα· ἔδει
σε οὖν βαλεῖν τὸ ἀργύ
ριόν μου τοῖς τρα
πεζίταις· καὶ ἐλ
θὼν ἐγὼ ἐκομισά
μην ἂν τὸ ἐμὸν σὺν
τόκῳ· ἄρατε οὖν
ἀπ' αὐτοῦ τὸ τάλαν
τον, καὶ δότε τῷ
ἔχοντι τὰ δέκα τάλαντα·

ξα περὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ χ(ριστο)ῦ:-

τῷ γὰρ ἔχοντι παν-
τὶ δοθήσεται καὶ πε-
ρισσευθήσεται· ἀ-
πὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχον-
τος, καὶ ὃ ἔχει ἀρθή-
σεται ἀπ' αὐτοῦ· καὶ
σοβ / ε Τὸν ἀχρεῖον δοῦλον
ἐκβάλετε εἰς τὸ σκό-
τος τὸ ἐξώτερον·
ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς
κυ(ριακή) τ(ῆς) ἀποκ(ρέω) καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν
ὀδόντων· τέλος. εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς
σογ / ι Δὲ ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀν(θρώπ)ου ἐν τῇ δόξῃ αὐ-
τοῦ· καὶ πάντες
οἱ ἅγιοι ἄγγελοι μετ'
αὐτοῦ, τότε καθί-
σει ἐπὶ θρόνου
δόξης αὐτοῦ· καὶ
συναχθήσονται
ἔμπροσθεν αὐτοῦ
πάντα τὰ ἔθνη·
καὶ ἀφοριεῖ αὐτοὺς
ἀπ' ἀλλήλων, ὥσπερ
ὁ ποιμὴν ἀφορίζει
τὰ πρόβατα ἀπὸ
τῶν ἐρίφων· καὶ
στήσει τὰ μὲν πρό-
βατα ἐκ δεξιῶν
αὐτοῦ, τὰ δὲ ἐρίφι-
α ἐξ εὐωνύμων. τό-
τε ἐρεῖ ὁ βασιλεὺς
τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ·
δεῦτε οἱ εὐλογημέ-
νοι τοῦ πατρός μου,
κληρονομήσατε τὴν
ἡτοιμασμένην ὑμῖν
βασιλείαν ἀπὸ κα-
ταβολῆς κόσμου·
ἐπείνασα γάρ, καὶ
ἐδώκατέ μοι φα-
γεῖν· ἐδίψησα, καὶ
ἐποτίσατέ με· ξέ-
νος ἤμην, καὶ συ-
νηγάγετέ με· γυμνός,
καὶ περιεβάλετέ με·

ἠσθένησα, καὶ ἐπι
σκέψασθέ με· ἐν
φυλακῇ ἤμην, καὶ
ἤλθετε πρός με·
Τότε ἀποκριθήσον
ται αὐτῷ οἱ δίκαιοι
λέγοντες· κε· πό
τε σε εἴδομεν πει
νῶντα καὶ ἐθρέ
ψαμεν· ἢ διψῶν
τα καὶ ἐποτίσαμεν·
πότε δέ σε εἴδομεν
ξένον καὶ συνηγάγο
μεν. ἢ γυμνὸν καὶ
περιεβάλομεν·
πότε δέ σε εἴδομεν
ἀσθενῆ ἢ ἐν φυλα
κῇ, καὶ ἤλθομεν
πρός σε· καὶ ἀπο
κριθεὶς ὁ βασιλεὺς
ἐρεῖ αὐτοῖς· ἀμὴν
λέγω ὑμῖν· ἐφ᾽ ὅσον
ἐποιήσατε ἑνὶ τού

των τῶν ἀδελφῶν
μου τῶν ἐλαχίστων,
ἐμοὶ ἐποιήσατε·
Τότε ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐ
ξ εὐωνύμων· πορεύ
εσθε ἀπ᾽ ἐμοῦ οἱ κα
τηραμένοι εἰς τὸ
πῦρ τὸ αἰώνιον,
τὸ ἡτοιμασμένον
τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς
ἀγγέλοις αὐτοῦ· ἐπεί
νασα γάρ, καὶ οὐκ ἐ
δώκατέ μοι φαγεῖν·
ἐδίψησα, καὶ οὐκ ἐ
ποτίσατέ με· ξέ
νος ἤμην, καὶ οὐ
συνηγάγετέ με· γυ
μνός, καὶ οὐ περιε
βάλετέ με· ἀσθενὴς
καὶ ἐν φυλακῇ, καὶ
οὐκ ἐπεσκέψασθέ με·
Τότε ἀποκριθήσον
ται καὶ αὐτοὶ λέγοντες·

κε· πότε σε εἴδομεν
πεινῶντα ἢ διψῶν-
τα· ἢ ξένον· ἢ γυ-
μνόν· ἢ ἀσθενῆ· ἢ
ἐν φυλακῇ, καὶ οὐ
διηκονήσαμέν σοι·
τότε ἀποκριθήσεται
αὐτοῖς λέγων· ἀ-
μὴν λέγω ὑμῖν· ἐφ' ὅ-
σον οὐκ ἐποιήσατε
ἑνὶ τούτων τῶν
ἐλαχίστων, οὐδὲ ἐ-
μοὶ ἐποιήσατε· ς
ἀπελεύσονται οὗτοι
εἰς κόλασιν αἰώνιον,
οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν
αἰώνιον· τε καὶ ε τ α
ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν
ὁ ις πάντας τοὺς
λόγους τούτους, εἶ-
πε τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ· οἴδατε ὅτι
μετὰ δύο ἡμέρας τὸ

:τῇ δ ε:
σοδ
α
εἶπεν ὁ ις τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς

πάσχα γίνεται. καὶ
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνου πα-
ραδίδοται εἰς τὸ
σοε σταυρωθῆναι· τε τότε συ- ε τ τ
ς Η νήχθησαν οἱ ἀρχι-
ερεῖς καὶ οἱ γραμ-
ματεῖς καὶ οἱ πρε-
σβύτεροι τοῦ λαοῦ,
εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ
ἀρχιερέως τοῦ λεγο-
μένου καϊάφα· ς
συνεβουλεύσαντο ἵ-
να τὸν ιν δόλῳ κρα-
τήσωσι καὶ ἀπο-
κτείνωσιν· ἔλεγον
δέ· μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ,
ἵνα μὴ θόρυβος γένηται
ἐν τῷ λαῷ· τε
σος Τοῦ
α
δὲ ιυ γενομένου ἐν
ζβ βηθανίᾳ· ἐν οἰκίᾳ
σίμωνος τοῦ λεπροῦ,
προσῆλθεν αὐτῷ
γυνή· ἀλάβαστρον

μύρου ἔχουσα βαρυ-
τίμου, καὶ κατέχεεν
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν
αὐτοῦ ἀνακειμένου·
ἰδόντες δὲ οἱ μαθη-
ταὶ αὐτοῦ, ἠγανά-
κτησαν λέγοντες·
εἰς τί ἡ ἀπώλεια
αὕτη· ἠδύνατο γὰρ
τοῦτο τὸ μύρον πρα-
θῆναι πολλοῦ, καὶ
δοθῆναι πτωχοῖς·
γνοὺς δὲ ὁ ἰς εἶπεν
σοζ΄ αὐτοῖς· τί κόπους
παρέχετε τῇ γυναικί·
ἔργον γὰρ καλὸν ἠρ-
γάσατο εἰς ἐμέ· τοὺς
πτωχοὺς γὰρ πάν-
τοτε ἔχετε μεθ' ἑαυ-
τῶν, ἐμὲ δὲ οὐ πάν-
τοτε ἔχετε· βαλοῦ-
σα γὰρ αὕτη τὸ μύρον
τοῦτο ἐπὶ τοῦ σώ-

ματός μου, πρὸς
τὸ ἐνταφιάσαι με
ἐποίησεν· ἀμὴν λέ-
γω ὑμῖν· ὅπου ἐὰν
κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλι-
ον τοῦτο ἐν ὅλῳ τῷ
κόσμῳ, λαληθήσεται
καὶ ὃ ἐποίησεν αὕτη
εἰς μνημόσυνον αὐτῆς·
σοη΄ Τότε πορευθεὶς εἷς
τῶν δώδεκα· ὁ λεγό-
μενος ἰούδας ἰσκα-
ριώτης πρὸς τοὺς
ἀρχιερεῖς εἶπεν· τί
θέλετέ μοι δοῦναι, κἀγὼ
ὑμῖν παραδώσω
αὐτόν· οἱ δὲ ἔστησαν
αὐτῷ τριάκοντα
ἀργύρια· καὶ ἀπὸ
τότε ἐζήτει εὐκαι-
ρίαν, ἵνα αὐτὸν πα-
ραδῷ· τέλος τῆς δ΄ τέλος:-

ζτ΄ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ πρ...

ζτ΄ ... ἑτοιμασίας τοῦ ... ἐρωτ...

σῆλθον οἱ μαθηταὶ τῷ
τῷ ἰῦ λέγοντες αὐ
τῷ· ποῦ θέλεις ἑ
τοιμάσωμέν σοι φα
γεῖν τὸ πάσχα· ὁ
δὲ εἶπεν· ὑπάγετε εἰς
τὴν πόλιν πρὸς
τὸν δεῖνα, καὶ εἴπ
πατε αὐτῷ· ὁ διδά
σκαλος λέγει· ὁ καιρός
μου ἐγγύς ἐστι· πρὸς
σὲ ποιῶ τὸ πάσχα
μετὰ τῶν μαθητῶν
μου· καὶ ἐποίησαν
οἱ μαθηταὶ ὡς συ
νέταξεν αὐτοῖς ὁ
ἰς. καὶ ἡτοίμασαν
τὸ πάσχα· ὀψίας

σοα / λ — [illegible]

δὲ γενομένης, ἀνέ
κειτο μετὰ τῶν ιβ
δεκα· καὶ ἐσθιόν
των αὐτῶν εἶπεν·
ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι

εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώ
σπ / α σει με· καὶ λυπού
μενοι σφόδρα, ἤρξα
το λέγειν αὐτῷ ἕκα
στος αὐτῶν· μήτι
σπα ἐγώ εἰμι κε; ὁ δὲ
β ἀποκριθεὶς εἶπεν·
ὁ ἐμβάψας μετ' ἐμοῦ
ἐν τῷ τρυβλίῳ τὴν
χεῖρα, οὗτός με πα
σπβ ραδώσει· ὁ μὲν υἱὸς
ς τοῦ ἀνθρώπου, ὑπάγει κα
θὼς γέγραπται πε
ρὶ αὐτοῦ· οὐαὶ δὲ τῷ
ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ, δι' οὗ ὁ
υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παρα
δίδοται· καλὸν ἦν
αὐτῷ, εἰ οὐκ ἐγεννή
θη ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος·
σπγ / ι ἀποκριθεὶς δὲ ἰούδας
δας ὁ παραδιδοὺς
αὐτὸν εἶπεν· μήτι
ἐγώ εἰμι ῥαββί; λέγει

[illegible] καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν εἶπ· ἀμὴν λέγω ὑμῖν [illegible]

ϛ λ π τῇ πέμπτῃ

αὐτὸς εἶπεν· σὺ εἶπας· ἐ
Ἐσθιόντων δὲ αὐτῶν
λαβὼν ὁ ἰς τὸν ἄρ
τον· καὶ εὐχαριστή
σας, ἔκλασε καὶ ἐδί
δου τοῖς μαθηταῖς
καὶ εἶπεν· λάβετε
φάγετε· τοῦτό ἐστι τὸ
σῶμά μου· καὶ λα
βὼν τὸ ποτήριον καὶ
εὐχαριστήσας, ἔδω
κεν αὐτοῖς λέγων·
πίετε ἐξ αὐτοῦ πάν
τες· τοῦτο γάρ ἐστι
τὸ αἷμά μου τὸ τῆς
καινῆς διαθήκης·
τὸ περὶ πολλῶν
ἐκχυνόμενον, εἰς
ἄφεσιν ἁμαρτιῶν·
λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι
οὐ μὴ πίω ἀπ' ἄρ
τι ἐκ τούτου τοῦ
γεννήματος τῆς
ἀμπέλου ἕως τῆς
ἡμέρας ἐκείνης
ὅταν αὐτὸ πίνω μεθ'
ὑμῶν καινὸν ἐν
τῇ βασιλείᾳ τοῦ
πατρός μου· καὶ ὑμνή
σαντες ἐξῆλθον εἰς
τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν·
Τότε λέγει αὐτοῖς ὁ ἰς·
πάντες ὑμεῖς σκανδα
λισθήσεσθε ἐν ἐμοὶ
ἐν τῇ νυκτὶ ταύ
τῃ· γέγραπται γάρ·
Πατάξω τὸν ποιμέ
να, καὶ διασκορπι
σθήσονται τὰ πρόβα
τα τῆς ποίμνης·
μετὰ δὲ τὸ ἐγερθῆ
ναί με, προάξω ὑ
μᾶς εἰς τὴν γαλιλαί
αν· ἀποκριθεὶς δὲ
ὁ πέτρος εἶπεν αὐ
τῷ· εἰ καὶ πάντες σκαν

δαλισθήσονται ἐν
σοί, ἐγὼ οὐδέποτε
σκανδαλισθήσομαι·
σξζ ς Ἔφη αὐτῷ ὁ ἰσ̄· ἀμὴν
λέγω σοι· ὅτι ἐν ταύ
τῃ τῇ νυκτὶ· πρὶ
ἀλέκτορα φωνῆσαι,
τρὶς ἀπαρνήσῃ
με· λέγει αὐτῷ ὁ πέ
τρος· κἂν δέῃ με
σὺν σοὶ ἀποθανεῖν,
οὐ μή σε ἀπαρνήσο
μαι· ὁμοίως δὲ καὶ
πάντες οἱ μαθη
ταὶ εἶπον· τότε
σξα α Ἔρχεται μετ' αὐτῶν ὁ
ἰσ̄, εἰς χωρίον λεγό
μενον γεθσημα
σξβ ε νῆ· καὶ λέγει τοῖς
Μαθηταῖς· καθίσα
τε αὐτοῦ, ἕως οὗ ἀ
πελθὼν προσεύ
ξωμαι ἐκεῖ· καὶ πα

ραλαβὼν τὸν πέτρον
καὶ τοὺς δύο υἱοὺς ζε
βεδαίου, ἤρξατο λυ
πεῖσθαι καὶ ἀδημο
σξγ νεῖν· τότε λέγει αὐ
α Τοῖς ὁ ἰσ̄· περίλυπός
ἐστιν ἡ ψυχή μου ἕως
θανάτου· μείνατε
ὧδε καὶ γρηγορεῖτε
σξδ μετ' ἐμοῦ· καὶ προ
α Ἐλθὼν μικρὸν, ἔπε
σεν ἐπὶ πρόσωπον
αὐτοῦ προσευχόμε
σξε νος καὶ λέγων· πάτερ
α Μου· εἰ δυνατόν ἐστι·
παρελθέτω ἀπ' ἐμοῦ
τὸ ποτήριον τοῦτο·
πλὴν οὐχ ὡς ἐγὼ θέ
σξς λω, ἀλλ' ὡς σύ· καὶ
β Ἔρχεται πρὸς τοὺς
μαθητὰς καὶ εὑρί
σκει αὐτοὺς καθεύ
δοντας, καὶ λέγει τῷ πέ
α
π ὑπὸ θ ἐρ ω δε ς
αρ ἔρχη πρ' τοῖς μαθ ὁ ἀρί

οὕτως οὐκ ἰσχύσα
τε μίαν ὥραν γρη
γορῆσαι μετ' ἐμοῦ;
γρηγορεῖτε καὶ προ
σεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσ
έλθητε εἰς πει
ρασμόν· τὸ μὲν
πνεῦμα πρόθυμον, ἡ
δὲ σὰρξ ἀσθενής·
Πάλιν ἐκ δευτέρου ἀ
πελθὼν, προσηύξα
το λέγων· πάτερ μου·
εἰ οὐ δύναται τοῦ
το τὸ ποτήριον
παρελθεῖν ἀπ' ἐ
μοῦ ἐὰν μὴ αὐτὸ πί
ω, γενηθήτω τὸ θέ
λημά σου· καὶ ἐλ
θὼν εὑρίσκει αὐτοὺς
πάλιν καθεύδον
τας· ἦσαν γὰρ αὐ
τῶν οἱ ὀφθαλμοὶ
βεβαρημένοι·

ἀφεὶς αὐτούς. ἀπελ
θὼν πάλιν προ
σηύξατο ἐκ τρίτου
τὸν αὐτὸν λόγον εἰ
πών· Τότε ἔρχεται
πρὸς τοὺς μαθητὰς
αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτοῖς·
καθεύδετε τὸ λοιπὸν
καὶ ἀναπαύεσθε· ἰ
δοὺ ἤγγικεν ἡ ὥρα·
καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
παραδίδοται εἰς
χεῖρας ἁμαρτωλῶν·
ἐγείρεσθε ἄγωμεν· ἰ
δοὺ ἤγγικεν ὁ πα
ραδιδούς με· καὶ
ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος,
ἰδοὺ Ἰούδας εἷς τῶν
δώδεκα ἦλθε· καὶ
μετ' αὐτοῦ ὄχλος
πολὺς μετὰ μαχαι
ρῶν καὶ ξύλων, ἀ
πὸ τῶν ἀρχιερέων

περὶ προδοσίας τοῦ Ἰησοῦ:

καὶ πρεσβυτέρων
τοῦ λαοῦ· ὁ δὲ πα
ραδιδοὺς αὐτὸν, ἔ
δωκεν αὐτοῖς ση
μεῖον λέγων· ὃν ἂν
φιλήσω, αὐτός
ἐστι· κρατήσατε
αὐτόν· καὶ εὐθέως
προσελθὼν τῷ
ἰῦ εἶπε· χαῖρε
ῥαββί· καὶ κατε
φίλησεν αὐτόν· ὁ
δὲ ἰσ̅ εἶπεν αὐτῷ·
ἑταῖρε, ἐφ' ᾧ πάρει·
τότε προσελθόν
τες· ἐπέβαλον τὰς
χεῖρας ἐπὶ τὸν ἰν̅,
καὶ ἐκράτησαν αὐ
τόν· καὶ ἰδοὺ εἷς
τῶν μετὰ ἰῦ· ἐκτεί
νας τὴν χεῖρα, ἀ
πέσπασε τὴν μά
χαιραν αὐτοῦ· καὶ
πατάξας τὸν δοῦ
λον τοῦ ἀρχιερέως,
ἀφεῖλεν αὐτοῦ τὸ ὠ
τίον· τότε λέγει αὐ
τῷ ὁ ἰσ̅· ἀπόστρεψόν
σου τὴν μάχαιραν,
εἰς τὸν τόπον αὐτῆς·
πάντες γὰρ οἱ λα
βόντες μάχαιραν,
ἐν μαχαίρᾳ ἀπολοῦ
νται· ἢ δοκεῖς
ὅτι οὐ δύναμαι ἄρτι
παρακαλέσαι τὸν
πατέρα μου· καὶ πα
ραστήσει μοι πλεί
ους ἢ δώδεκα λεγε
ῶνας ἀγγέλων· πῶς
οὖν πληρωθῶσιν αἱ
γραφαί, ὅτι οὕτως
δεῖ γενέσθαι· ἐν ἐκεί
νῃ τῇ ὥρᾳ, εἶπεν
ὁ ἰσ̅ τοῖς ὄχλοις·
ὡς ἐπὶ λῃστὴν ἐξήλ

θετε μετὰ μαχαιρῶν.
καὶ ξύλων συλλαβεῖν
με; καθ' ἡμέραν
πρὸς ὑμᾶς ἐκα
θεζόμην διδάσκων
ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ οὐκ
ἐκρατήσατέ με·
τοῦτο δὲ ὅλον γέγο
νεν, ἵνα πληρω
θῶσιν αἱ γραφαὶ
τῶν προφητῶν.
Τότε οἱ μαθηταὶ
πάντες, ἀφέντες
αὐτὸν ἔφυγον. οἱ
Δὲ κρατήσαντες τὸν
ἰν̅, ἀπήγαγον
πρὸς καϊάφαν,
τὸν ἀρχιερέα, ὅ
που οἱ γραμματεῖς
καὶ οἱ πρεσβύτε
ροι συνήχθησαν.
Ὁ δὲ πέτρος ἠκολού
θει αὐτῷ ἀπὸ μα

κρόθεν. ἕως τῆς
αὐλῆς τοῦ ἀρχιερέ
ως· καὶ εἰσελθὼν
ἔσω, ἐκάθητο μετὰ
τῶν ὑπηρετῶν ἰδεῖν
τὸ τέλος· οἱ δὲ ἀρχ
ιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύ
τεροι· καὶ τὸ συνέ
δριον ὅλον, ἐζήτουν
ψευδομαρτυρίαν
κατὰ τοῦ ἰυ̅ ὅπως
θανατώσωσιν αὐ
τόν. καὶ οὐχ εὗρον·
καὶ πολλῶν ψευδο
μαρτύρων προσ
ελθόντων, οὐχ εὗ
ρον· ὕστερον δὲ προ
σελθόντες δύο ψευ
δομάρτυρες, εἶπον·
οὗτος ἔφη· δύναμαι
καταλῦσαι τὸν να
ὸν τοῦ θ̅υ̅, καὶ διὰ
τριῶν ἡμερῶν οἰκο

δομῆσαι αὐτόν· καὶ
ἀναστὰς ὁ ἀρχιερεὺς
εἶπεν αὐτῷ· οὐ
δὲν ἀποκρίνῃ; τί
οὗτοί σου καταμαρ
τυροῦσιν· ὁ δὲ ἰς
ἐσιώπα· καὶ ἀπο
κριθεὶς ὁ ἀρχιερεὺς
εἶπεν αὐτῷ· ἐξορ
κίζω σε κατὰ τοῦ
θῦ τοῦ ζῶντος·
ἵνα ἡμῖν εἴπῃς· εἰ
σὺ εἶ ὁ χς ὁ υς τοῦ θῦ·
τι α Λέγει αὐτῷ ὁ ἰς· σὺ εἶ
πας· πλὴν λέγω ὑ
μῖν· ἀπ' ἄρτι ὄψε
σθε τὸν υν τοῦ ἀνου
καθήμενον ἐκ δε
ξιῶν τῆς δυνάμε
ως, καὶ ἐρχόμενον
ἐπὶ τῶν νεφελῶν
τι α ς τοῦ οὐρανοῦ· τότε ὁ
Ἀρχιερεὺς διέρρηξε

τὰ ἱμάτια αὐτοῦ
λέγων· ὅτι ἐβλασφή
τι β μησε· τί ἔτι χρείαν
β Ἔχομεν μαρτύρων·
ἴδε νῦν ἠκούσατε
τὴν βλασφημίαν αὐ
τοῦ· τί ὑμῖν δοκεῖ·
οἱ δὲ ἀποκριθέντες
εἶπον· ἔνοχος θα
τι γ νάτου ἐστί· τότε
α Ἐνέπτυσαν εἰς τὸ πρό
σωπον αὐτοῦ, καὶ ἐ
κολάφισαν αὐτόν·
οἱ δὲ ἐρράπισαν λέ
γοντες· προφήτευ
σον ἡμῖν χε, τίς ἐστιν
τι δ ὁ παίσας σε· ὁ δὲ
α Πέτρος, ἔξω ἐκάθη
το ἐν τῇ αὐλῇ· καὶ
προσῆλθεν αὐτῷ
μία παιδίσκη λέγου
σα· καὶ σὺ ἦσθα με
τὰ ἰῦ τοῦ γαλιλαίου·

ξς ἀρνήσεις πέτρου:

ξς ι ὁ δὲ ἠρνήσατο ἔμ-
προσθεν αὐτῶν
πάντων λέγων·
οὐκ οἶδα τί λέγεις·
τιε α Ἐξελθόντα δὲ αὐτὸν
εἰς τὸν πυλῶνα,
εἶδεν αὐτὸν ἄλλη, καὶ
λέγει αὐτοῖς· ἐκεῖ
καὶ οὗτος ἦν, μετὰ
ἰῦ τοῦ ναζωραίου·
καὶ πάλιν ἠρνήσα-
το μεθ' ὅρκου, ὅτι οὐκ
οἶδα τὸν ἄνθρωπον· με-
τὰ μικρὸν δὲ προσ-
ελθόντες οἱ ἑστῶ-
τες, εἶπον τῷ πέ-
τρῳ· ἀληθῶς καὶ
σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ· καὶ
γὰρ ἡ λαλιά σου, δῆ-
λόν σε ποιεῖ· τότε
ἤρξατο καταθεμα-
τίζειν καὶ ὀμνύ-
ειν, ὅτι οὐκ οἶδα τὸν

ἄνθρωπον· καὶ εὐθέως
ἀλέκτωρ ἐφώνησε·
τις β Καὶ ἐμνήσθη ὁ πέτρος
τοῦ ῥήματος ἰῦ εἰρη-
κότος αὐτῷ, ὅτι πρὶν
ἀλέκτορα φωνῆσαι,
τρὶς ἀπαρνήσῃ με·
καὶ ἐξελθὼν ἔξω ἔ-
κλαυσε πικρῶς·
τιζ β Πρωΐας δὲ γενομένης
συμβούλιον ἔλαβον
πάντες οἱ ἀρχιερεῖς
καὶ οἱ πρεσβύτεροι
τοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ
ἰῦ, ὥστε θανατῶσαι
αὐτόν· καὶ δήσαντες
τιη α αὐτόν, ἀπήγαγον
καὶ παρέδωκαν αὐ-
τὸν ποντίῳ πιλά-
τῳ τῷ ἡγεμόνι· τό-
τιθ ι ξζ τε ἰδὼν ἰούδας ὁ πα-
ραδιδοὺς αὐτὸν ὅτι
κατεκρίθη, μεταμε-

ξζ περὶ ἰούδα μεταμελείας:-

λην θεὶσ. ἀπέστρεψε
τὰ τριάκοντα
ἀργύρια τοῖσ ἀρχι
ερεῦσι καὶ τοῖσ πρε
σβυτέροισ λέγων·
ἥμαρτον παρα
δοὺσ αἷμα ἀθῶον·
οἱ δὲ εἶπον· τί πρὸσ
ἡμᾶσ· σὺ ὄψει· καὶ
ῥίψασ τὰ ἀργύρια
ἐν τῷ ναῷ ἀνε
χώρησε. καὶ ἀπελ
θὼν ἀπήγξατο·
οἱ δὲ ἀρχιερεῖσ λαβό
τεσ τὰ ἀργύρια,
εἶπον· οὐκ ἔξεστι
βαλεῖν αὐτὰ εἰσ τὸν
κορβανᾶν, ἐπεὶ τι
μὴ αἵματόσ ἐστι·
συμβούλιον δὲ λα
βόντεσ. ἠγόρασαν
ἐξ αὐτῶν τὸν ἀγρὸν
τοῦ κεραμέωσ,

εἰσ ταφὴν τοῖσ ξέ
νοισ· διὸ ἐκλήθη
ὁ ἀγρὸσ ἐκεῖνοσ, ἀγρὸσ
αἵματοσ, ἕωσ τῆσ
σήμερον· τότε ἐ
πληρώθη τὸ ῥηθὲν
διὰ ἱερεμίου τοῦ
προφήτου λέγοντοσ·
Καὶ ἔλαβον τὰ τριά
κοντα ἀργύρια, τὴν
τιμὴν τοῦ τετιμη
μένου· ὃν ἐτιμή
σαντο ἀπὸ υἱῶν ἰσλ·
καὶ ἔδωκαν αὐτὰ
εἰσ τὸν ἀγρὸν τοῦ
κεραμέωσ, καθὰ
συνέταξέ μοι κσ·
τη α Ὁ δὲ ἰσ ἔστη ἔμπρο
σθεν τοῦ ἡγεμόνοσ·
καὶ ἐπηρώτησεν
αὐτὸν ὁ ἡγεμὼν
λέγων· σὺ εἶ ὁ βα
σιλεὺσ τῶν ἰουδαίων;

ὁ δὲ ἰς̅ ἔφη αὐτῷ·
τκα σὺ λέγεις· καὶ ἐν τῷ
α Κατηγορεῖσθαι αὐ
τὸν ὑπὸ τῶν ἀρ
χιερέων καὶ πρε
σβυτέρων, οὐδὲν
ἀπεκρίνατο· τό
τε λέγει αὐτῷ ὁ πι
λᾶτος· οὐκ ἀκού
εις πόσα σου κατα
μαρτυροῦσι; καὶ
οὐκ ἀπεκρίθη αὐ
τῷ πρὸς οὐδὲ ἓν
ῥῆμα, ὥστε θαυ
μάζειν τὸν ἡγε
τκβ μόνα λίαν· κατὰ
β Δὲ ἑορτήν, εἰώθει ὁ
ἡγεμὼν ἀπολύ
ειν ἕνα τῷ ὄχλῳ
δέσμιον, ὃν ἤθε
τκγ λον· εἶχον δὲ τό
α Τε δέσμιον ἐπίση
μον, λεγόμενον βα

ραββᾶν· συνηγμέ
νων οὖν αὐτῶν, εἶ
πεν αὐτοῖς ὁ πι
λᾶτος· τίνα θέλε
τε ἀπολύσω ὑμῖν·
βαραββᾶν, ἢ ἰν̅ τὸν
λεγόμενον χν̅· ᾔ
δει γὰρ ὅτι διὰ φθό
νον παρέδωκαν
τκδ αὐτόν· καθημέ
ι Νου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ
βήματος, ἀπέστει
λε πρὸς αὐτὸν ἡ
γυνὴ αὐτοῦ λέγουσα·
μηδέν σοι καὶ τῷ
δικαίῳ ἐκείνῳ· πολ
λὰ γὰρ ἔπαθον σή
μερον κατ' ὄναρ δι'
τκε αὐτόν· οἱ δὲ ἀρχι
α ερεῖς καὶ οἱ πρεσβύ
τεροι ἔπεισαν τοὺς
ὄχλους, ἵνα αἰτή
σωνται τὸν βαραββᾶν·

τὸν δὲ ἰν̄ ἀπολέσω
σιν· ἀποκριθεὶς
δὲ ὁ ἡγεμὼν εἶπεν
αὐτοῖς· τίνα θέ
λετε ἀπὸ τῶν δύο ἀ
πολύσω ὑμῖν· οἱ
δὲ εἶπον· βαραβ
βᾶν· λέγει αὐτοῖς
τκϛ α ὁ πιλᾶτος· τί οὖν
Ποιήσω ἰν̄, τὸν λεγό
μενον χν̄· λέγουσιν
αὐτῷ πάντες·
σταυρωθήτω· ὁ δὲ ἡγε
μὼν ἔφη· τί γὰρ
κακὸν ἐποίησεν·
οἱ δὲ περισσῶς ἔ
κραζον λέγοντες·
σταυρωθήτω· ἰδὼν
τκζ ι Δὲ ὁ πιλᾶτος ὅτι οὐ
δὲν ὠφελεῖ· ἀλλὰ
μᾶλλον θόρυβος γί
νεται, λαβὼν ὕδωρ,
ἀπενίψατο τὰς
χεῖρας, ἀπέναντι
τοῦ ὄχλου λέγων·
ἀθῷός εἰμι ἀπὸ τοῦ
αἵματος τοῦ δικαί
ου τούτου· ὑμεῖς ὄ
ψεσθε· καὶ ἀποκρι
θεὶς πᾶς ὁ λαὸς
εἶπε· τὸ αἷμα αὐτοῦ
ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ
τκη α τέκνα ἡμῶν· τό
Τε ἀπέλυσεν αὐτοῖς
τὸν βαραββᾶν· τὸν
δὲ ἰν̄ φραγελλώσας,
παρέδωκεν ἵνα
τκθ α σταυρωθῇ· τότε
Οἱ στρατιῶται τοῦ
ἡγεμόνος παρα
λαβόντες τὸν ἰν̄
εἰς τὸ πραιτώρι
ον, συνήγαγον ἐπ' αὐ
τὸν ὅλην τὴν σπεῖραν·
καὶ ἐκδύσαντες αὐ
τόν, περιέθηκαν

αὐτῷ χλαμύδα
κοκκίνην· καὶ πλέ
ξαντες στέφανον
ἐξ ἀκανθῶν, ἐπέθη
καν ἐπὶ τὴν κεφα
λὴν αὐτοῦ· καὶ κά
λαμον ἐπὶ τὴν δεξ
ιὰν αὐτοῦ· καὶ γο
νυπετήσαντες ἔμ
προσθεν αὐτοῦ, ἐ
νέπαιζον αὐτῷ
λέγοντες· χαῖρε
ὁ βασιλεὺς τῶν ἰου
δαίων· καὶ ἐμπτύ
τέλ ς σαντες εἰς αὐτὸν, ἔ
λαβον τὸν κάλαμον
καὶ ἔτυπτον εἰς τὴν
κεφαλὴν αὐτοῦ· ς
ὅτε ἐνέπαιξαν αὐ
τῷ, ἐξέδυσαν αὐ
τὸν τὴν χλαμύ
δα· καὶ ἐνέδυσαν
αὐτὸν τὰ ἱμάτια

αὐτοῦ, καὶ ἀπήγα
γον αὐτὸν εἰς τὸ σταυ
τέλ α ρῶσαι· ἐξερχόμενοι
α δὲ, εὗρον ἄνθρωπον κυρη
ναῖον, ὀνόματι σί
μωνα· τοῦτον ἠγγά
ρευσαν ἵνα ἄρῃ τὸν
τέλ β σταυρὸν αὐτοῦ· τέλ καὶ ἐλ
α θόντες εἰς τόπον
τέλ γ λεγόμενον γολγοθᾶ·
α ὅ ἐστι λεγόμενος κρα
νίου τόπος, ἔδωκαν
αὐτῷ πιεῖν
ὄξος μετὰ χολῆς
μεμιγμένον· καὶ
γευσάμενος, οὐκ ἤ
τέλ θελε πιεῖν· σταυρώ
α σαντες δὲ αὐτὸν, δι
εμερίσαντο τὰ ἱ
μάτια αὐτοῦ βά
λοντες κλῆρον· ς
καθήμενοι, ἐτή
ρουν αὐτὸν ἐκεῖ·

ἀρχ ζ
τῷ καιρῷ ἐκείνῳ·
ἐλθόντες
οἱ στρα
τιῶται
εἰς τό
πον

τλε α Καὶ ἐπέθηκαν ἐπά-
νω τῆς κεφαλῆς
αὐτοῦ, τὴν αἰτίαν
αὐτοῦ γεγραμμέ-
νην· οὗτός ἐστιν ἰησοῦς
ὁ βασιλεὺς τῶν ἰ-
τλϛ α ουδαίων· τότε σταυ-
ροῦνται σὺν αὐτῷ
τλζ δύο λῃσταί· εἷς ἐκ
δεξιῶν καὶ εἷς ἐξ εὐω-
νύμων· οἱ δὲ πα-
ραπορευόμενοι ἐ-
βλασφήμουν αὐτόν,
κινοῦντες τὰς κε-
φαλὰς αὐτῶν καὶ
λέγοντες· ὁ κατα-
λύων τὸν ναόν·
ἐν τρισὶν ἡμέραις
οἰκοδομῶν, σῶσον
σεαυτόν· εἰ υἱὸς εἶ τοῦ
θεοῦ, κατάβηθι ἀ-
τλη β πὸ τοῦ σταυροῦ· ὁμοί-
ως δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς
ἐμπαίζοντες με-
τὰ τῶν γραμμα-
τέων καὶ πρεσβυ-
τέρων καὶ φαρισαί-
ων, ἔλεγον· ἄλλους
ἔσωσεν· ἑαυτὸν οὐ
δύναται σῶσαι;
εἰ βασιλεὺς ἰσραήλ ἐστι,
καταβάτω νῦν ἀπὸ
τοῦ σταυροῦ, καὶ πιστεύ-
σομεν αὐτῷ· πέ-
ποιθεν ἐπὶ τὸν θεόν,
ῥυσάσθω νῦν αὐτὸν
εἰ θέλει αὐτόν· εἶπε
τλθ β γὰρ ὅτι θεοῦ εἰμι υἱός·
Τὸ δ' αὐτὸ καὶ οἱ λῃσταὶ
οἱ συσταυρωθέντες
αὐτῷ ὠνείδιζον
τμ β αὐτόν· ἀπὸ δὲ ἕκτης
ὥρας· σκότος ἐγένετο
ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν
ἕως ὥρας ἐνάτης·
τμα Περὶ δὲ τὴν ἐνάτην

ὥρας, ἀμέσως ἀνέκραξεν
ὁ ἰς φωνῇ μεγάλῃ
λέγων· ἠλί· ἠλί· λι
μὰ σαβαχθανί·
τοῦτ᾽ ἔστι· θεέ μου
θεέ μου, ἱνατί με
ἐγκατέλιπες· τι
νὲς δὲ τῶν ἐκεῖ ἑ
στώτων ἀκούσαν
τες, ἔλεγον· ὅτι ἠ
λίαν φωνεῖ οὗτος·
Καὶ εὐθέως δραμὼν
εἷς ἐξ αὐτῶν· καὶ
λαβὼν σπόγγον·
πλήσας τε ὄξους
καὶ περιθεὶς κα
λάμῳ, ἐπότιζεν
αὐτόν· οἱ δὲ λοιποὶ
ἔλεγον· ἄφες ἴδω
μεν, εἰ ἔρχεται ἠλί
ας σώσων αὐτόν·
Ὁ δὲ ἰς πάλιν κράξας
φωνῇ μεγάλῃ, ἀφῆ
κε τὸ πνεῦμα· καὶ ἰδοὺ
Τὸ καταπέτασμα τοῦ
ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο,
ἀπὸ ἄνωθεν ἕως
κάτω· καὶ ἡ γῆ ἐσεί
σθη· καὶ αἱ πέτραι
ἐσχίσθησαν· καὶ τὰ
μνημεῖα ἀνεῴχθη
σαν· καὶ πολλὰ σώ
ματα τῶν κεκοιμη
μένων ἁγίων ἠγέρ
θη· καὶ ἐξελθόν
τες ἐκ τῶν μνημεί
ων μετὰ τὴν ἔγερσιν
αὐτοῦ, εἰσῆλθον εἰς
τὴν ἁγίαν πόλιν καὶ
ἐνεφανίσθησαν
πολλοῖς· ὁ δὲ ἑκα
Τόνταρχος καὶ οἱ με
τ᾽ αὐτοῦ τηροῦντες
τὸν ἰν· ἰδόντες
τὸν σεισμὸν καὶ τὰ
γενόμενα, ἐφοβή

ξη περὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ κυριακοῦ σώματος:-

-θησαν σφόδρα·
λέγοντες· ἀληθῶς
θ(εο)ῦ υἱὸς ἦν οὗτος.
Ἦσαν δὲ καὶ γυναῖ-
κες πολλαὶ, ἀπὸ
μακρόθεν θεωροῦ-
σαι· αἳ τὴν ὁδὸν ἠκο-
λούθησαν τῷ ι(ησο)ῦ
ἀπὸ τῆς γαλιλαίας
διακονοῦσαι αὐτῷ·
ἐν αἷς ἦν μαρία ἡ
μαγδαληνή· καὶ
μαρία ἡ τοῦ ἰακώ-
βου καὶ ἰωσῆ μήτηρ.
καὶ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν
ζεβεδαίου· ὀψίας
Δὲ γενομένης· ἦλ-
θεν ἀνὴρ πλού-
σιος ἀπὸ ἀριμα-
θαίας, τοὔνομα
ἰωσήφ· ὃς καὶ αὐτὸς
ἐμαθήτευσε τῷ
ι(ησο)ῦ· οὗτος προσελ-
-θὼν τῷ πιλάτῳ,
ᾐτήσατο τὸ σῶμα
τοῦ ι(ησο)ῦ· τότε ὁ πι-
λάτος, ἐκέλευσεν ἀ-
ποδοθῆναι τὸ σῶμα·
Καὶ λαβὼν τὸ σῶμα
ὁ ἰωσήφ, ἐνετύλιξεν
αὐτὸ σινδόνι καθα-
ρᾷ· καὶ ἔθηκεν αὐ-
τὸ ἐν τάφῳ καινῷ
αὐτοῦ μνημείῳ, ὃ
ἦν λελατομημένον ἐν πέ-
τρᾳ· καὶ προσ-
κυλίσας λίθον μέγαν
τῇ θύρᾳ τοῦ μνη-
μείου, ἀπῆλθεν·
Ἦν δὲ μαρία ἡ μαγδα-
ληνὴ καὶ ἡ ἄλλη μα-
ρία, καθήμεναι ἀ-
πέναντι τοῦ τά-
φου. τῇ δὲ ἐπαύριον
ἥτις ἐστὶ μετὰ τὴν πα-
ρασκευήν, συνήχθη-

τέλος ἁγίων πα ιβ:

τῶν ἐπαύριον ... μετὰ

τέλος ... κ(υριακ)ῆς ... :-

Συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ
οἱ φαρισαῖοι πρὸς
πιλᾶτον λέγοντες·
κύριε· ἐμνήσθημεν·
ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλά-
νος εἶπεν ἔτι ζῶν·
μετὰ τρεῖς ἡμέρας
ἐγείρομαι· κέλευσον
οὖν ἀσφαλισθῆναι τὸν
τάφον, ἕως τῆς
τρίτης ἡμέρας·
μήποτε ἐλθόντες
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
κλέψωσιν αὐτὸν καὶ
εἴπωσι τῷ λαῷ·
ἠγέρθη ἀπὸ τῶν
νεκρῶν· καὶ ἔσται
ἡ ἐσχάτη πλάνη
χείρων τῆς πρώ-
της· ἔφη δὲ αὐτοῖς
ὁ πιλᾶτος· ἔχετε
κουστωδίαν· ὑπά-
γετε ἀσφαλίσασθε
ὡς οἴδατε· οἱ δὲ
πορευθέντες ἠσ-
φαλίσαντο τὸν τά-
φον· σφραγίσαντες
τὸν λίθον μετὰ τῆς
κουστωδίας· τέλος
Τῇ α τῶν σαββάτων· τῇ
ἐπιφωσκούσῃ εἰς
μίαν σαββάτων, ἦλ-
θε μαρία ἡ μαγδα-
ληνὴ καὶ ἡ ἄλλη μα-
ρία, θεωρῆσαι τὸν
τάφον· καὶ ἰδοὺ
σεισμὸς ἐγένετο μέ-
γας· ἄγγελος γὰρ κυρίου
καταβὰς ἐξ οὐρανοῦ·
προσελθὼν, ἀπε-
κύλισε τὸν λίθον ἀ-
πὸ τῆς θύρας, καὶ
ἐκάθητο ἐπάνω
αὐτοῦ· ἦν δὲ ἡ ἰδέα
αὐτοῦ, ὡς ἀστραπή·
καὶ τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ

λευκὸν ὡσεὶ χιών·
ἀπὸ δὲ τοῦ φόβου
αὐτοῦ, ἐσείσθησαν
οἱ τηροῦντες. καὶ
ἐγένοντο ὡσεὶ νε-
τηγ β κροί· ἀποκριθεὶς
δὲ ὁ ἄγγελος. εἶπε
ταῖς γυναιξί· μὴ
φοβεῖσθε ὑμεῖς·
οἶδα γὰρ ὅτι ἰν̄ τὸν
ἐσταυρωμένον ζητεῖ-
τε· οὐκ ἔστιν ὧδε·
ἠγέρθη γὰρ καθὼς
εἶπεν· δεῦτε ἴδε-
τε τὸν τόπον ὅπου
ἔκειτο ὁ κς̄· καὶ τα-
χὺ πορευθεῖσαι,
εἴπατε τοῖς μα-
θηταῖς αὐτοῦ· ὅ-
τι ἠγέρθη ἀπὸ τῶν
νεκρῶν, καὶ ἰδοὺ
προάγει ὑμᾶς εἰς
τὴν γαλιλαίαν· ἐ-

κεῖ αὐτὸν ὄψεσθε· ἰδοὺ
τηδ εἶπον ὑμῖν· καὶ ἐξελ-
β θοῦσαι ταχὺ ἀπὸ τοῦ
μνημείου· μετὰ φό-
βου καὶ χαρᾶς μεγά-
λης, ἔδραμον ἀπαγ-
γεῖλαι τοῖς μαθη-
τηε ταῖς αὐτοῦ· ὡς δὲ
ι ἐπορεύοντο ἀπαγγεῖ-
λαι τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ ἰς̄
ἀπήντησεν αὐταῖς
λέγων· χαίρετε· αἱ
δὲ προσελθοῦσαι,
ἐκράτησαν αὐτοῦ
τοὺς πόδας καὶ προ-
σεκύνησαν αὐτῷ·
τότε λέγει αὐταῖς ὁ
ἰς̄· μὴ φοβεῖσθε· ὑ-
πάγετε ἀπαγγείλα-
τε τοῖς ἀδελφοῖς
μου· ἵνα ἀπέλθω-
σιν εἰς τὴν γαλιλαίαν,

καὶ ἐκεῖ με ὄψονται·
πορευομένων δὲ αὐ-
τῶν, ἰδού τινες
τῆς κουστωδίας
ἐλθόντες εἰς τὴν
πόλιν, ἀπήγγειλαν
τοῖς ἀρχιερεῦσιν
ἅπαντα τὰ γενό-
μενα· καὶ συνα-
χθέντες μετὰ τῶν
πρεσβυτέρων·
συμβούλιόν τε λα-
βόντες, ἀργύρια
ἱκανὰ ἔδωκαν
τοῖς στρατιώταις
λέγοντες· εἴπα-
τε ὅτι οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ νυκτὸς ἐλ-
θόντες ἔκλεψαν
αὐτὸν, ἡμῶν κοιμω-
μένων· καὶ ἐὰν ἀ-
κουσθῇ τοῦτο ἐπὶ
τοῦ ἡγεμόνος, ἡ-
μεῖς πείσομεν αὐ-
τὸν, καὶ ὑμᾶς ἀμε-
ρίμνους ποιήσομεν·
οἱ δὲ λαβόντες τὰ
ἀργύρια, ἐποίησαν
ὡς ἐδιδάχθησαν·
καὶ διεφημίσθη ὁ λό-
γος οὗτος παρὰ ἰ-
ουδαίοις, μέχρι τῆς
σήμερον· οἱ δὲ ἕν-
δεκα μαθηταὶ ἐπο-
ρεύθησαν εἰς τὴν γα-
λιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος
οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς
ὁ ἰς· καὶ ἰδόντες
αὐτὸν, προσεκύ-
νησαν αὐτῷ· οἱ δὲ
ἐδίστασαν· καὶ προ-
σελθὼν ὁ ἰς, ἐλάλη-
σεν αὐτοῖς λέγων·
ἐδόθη μοι πᾶσα
ἐξουσία, ἐν οὐρανῷ
καὶ ἐπὶ γῆς· πορευ-

ἑωθινὸν α

θέντες μαθητεύ-
σατε πάντα τὰ ἔ-
θνη· βαπτίζοντες
αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνο-
μα τοῦ πατρὸς καὶ
τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ
ἁγίου πνεύματος· διδά-
σκοντες αὐτοὺς τη-
ρεῖν, πάντα ὅσα
ἐνετειλάμην ὑμῖν·
καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑ-
μῶν εἰμι πάσας
τὰς ἡμέρας, ἕως
τῆς συντελείας
τοῦ αἰῶνος
ἀμήν:

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον·
: ϙι β χ :

Τὸ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέλιον ἐ-
ξεδόθη ὑπ' αὐτοῦ
ἐν Ἱερουσαλήμ, μετὰ χρό-
νους η̅ τῆς Χριστοῦ ἀνα-
λήψεως:

∴ Τίτλοι τοῦ κατὰ Μάρκον εὐαγγελίου ∴

α περὶ τοῦ δαιμονιζομένου:
β περὶ τῆς πενθερᾶς Πέτρου:
γ περὶ τῶν ἰαθέντων ἀπὸ ποικίλων νόσων:
δ περὶ τοῦ λεπροῦ:
ε περὶ τοῦ παραλυτικοῦ:–
ϛ περὶ Λευὶ τοῦ τελώνου:
ζ περὶ τοῦ ξηρὰν ἔχοντος τὴν χεῖρα:
η περὶ τῆς τῶν ἀποστόλων ἐκλογῆς:
θ περὶ τοῦ σπόρου παραβολῆς:
ι περὶ τῆς ἐπιτιμήσεως τῶν ὑδάτων:–
ια περὶ τοῦ λεγεῶνος:
ιβ περὶ τῆς θυγατρὸς τοῦ ἀρχισυναγώγου:
ιγ περὶ τῆς αἱμορροούσης:
ιδ περὶ τῆς τῶν ἀποστόλων διαταγῆς:
ιε περὶ Ἰωάννου καὶ Ἡρώδου:
ιϛ περὶ τῶν ε ἄρτων καὶ τῶν β ἰχθύων:
ιζ περὶ τοῦ ἐν θαλάσσῃ περιπάτου:
ιη περὶ τῆς παραβάσεως τῆς ἐντολῆς τοῦ θεοῦ:
ιθ περὶ τῆς φοινικίσσης:
κ περὶ τοῦ μογιλάλου:
κα περὶ τῶν ζ ἄρτων:
κβ περὶ τῆς ζύμης τῶν φαρισαίων:
κγ περὶ τοῦ τυφλοῦ:
κδ περὶ τῆς ἐν Καισαρείᾳ ἐπερωτήσεως:
κε περὶ τῆς μεταμορφώσεως τοῦ Ἰησοῦ:
κϛ περὶ τοῦ σεληνιαζομένου:
κζ περὶ τῶν διαλογιζομένων τίς μείζων:
κη περὶ τῶν ἐπερωτησάντων φαρισαίων εἰ ἔξεστιν ἀπολῦσαι τὴν γυναῖκα:
κθ περὶ τοῦ ἐπερωτήσαντος πλουσίου τὸν Ἰησοῦν:
λ περὶ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου:
λα περὶ τοῦ Βαρτιμαίου:
λβ περὶ τοῦ πώλου:
λγ περὶ τῆς ξηρανθείσης συκῆς:
λδ περὶ ἀμνησικακίας:
λε περὶ τῶν ἐπερωτώντων τὸν κύριον ἀρχιερέων καὶ πρεσβυτέρων:
λϛ περὶ τοῦ ἀμπελῶνος:–

ησάντων διὰ τὸν κῆνσον:

λζ π(ερὶ) τῶν ἐπερωτ- λθ π(ερὶ) τοῦ γραμματέως:

λη π(ερὶ) τῶν σαδδουκαίων: μα π(ερὶ) τῆς τὰ β λεπτά:

μ π(ερὶ) τῆς τοῦ κ(υρίο)υ ἐπερωτ(ήσεως): μγ π(ερὶ) τῆς ἡμέρας καὶ ὥρας:

π(ερὶ) συντελείας:

μβ π(ερὶ) συντελείας:

μδ π(ερὶ) τῆς ἀλειψάσης τὸν κ(ύριο)ν μύρω:

μϛ π(ερὶ) τῆς παραδό(σεως) προφητ(εία):

με π(ερὶ) τοῦ πάσχα: μη π(ερὶ) τ(οῦ) αἰτήσα(ντος) τὸ σῶμα τοῦ κ(υρίο)υ:–

μζ ~ ἄρνησις Πέτρου:

✝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΚΑΤ ΜΑΡΚΟΝ:

Ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελίου
ἰυ̃ χυ̃ υἱοῦ τοῦ θυ̃.
ὡς γέγραπται ἐν
τοῖς προφήταις·
ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω
τὸν ἄγγελόν μου πρὸ
προσώπου σου,
ὃς κατασκευάσει
τὴν ὁδόν σου ἔμ-
προσθέν σου· Φω-
νὴ βοῶντος ἐν τῇ
ἐρήμῳ· ἑτοιμάσατε
τὴν ὁδὸν κυ̃·
εὐθείας ποιεῖτε
τὰς τρίβους αὐτοῦ·

Ἐγένετο ἰωάννης βα-
πτίζων ἐν τῇ ἐρή-
μῳ, καὶ κηρύσσων
βάπτισμα μετανοί-
ας εἰς ἄφεσιν ἁμαρ-
τιῶν· καὶ ἐξεπορεύ-
ετο πρὸς αὐτὸν
πᾶσα ἡ ἰουδαία χώ-
ρα καὶ οἱ ἱεροσολυμῖ-
ται· καὶ ἐβαπτίζον-
το πάντες ἐν τῷ
ἰορδάνῃ ποταμῷ
ὑπ' αὐτοῦ, ἐξομολο-
γούμενοι τὰς ἁμαρ-
τίας αὐτῶν· ἦν δὲ

Ὁ ἰωάννης ἦν ἐνδεδυ
μένος τρίχας κα
μήλου, καὶ ζώνην
δερματίνην περὶ
τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ· ς
ἐσθίων ἀκρίδας ς
καὶ μέλι ἄγριον· καὶ ἐκή
ρυσσε λέγων· ἔρχε
ται ὁ ἰσχυρότερός μου
ὀπίσω μου· οὗ οὐ
κ εἰμὶ ἱκανός, κύψας
λῦσαι τὸν ἱμάντα
τῶν ὑποδημάτων
αὐτοῦ· ἐγὼ μὲν ἐβά
πτισα ὑμᾶς ἐν ὕδα
τι· αὐτὸς δὲ βαπτί
σει ὑμᾶς ἐν πνεύματι ἁ
γίῳ· καὶ ἐγένετο ἐν
ἐκείναις ταῖς ἡμέ
ραις, ἦλθεν ἰ̅ς̅ ἀ
πὸ ναζαρὲτ τῆς
γαλιλαίας, καὶ ἐβα
πτίσθη ὑπὸ ἰωάννου

εἰς τὸν ἰορδάνην· ς
εὐθέως ἀναβαίνων
ἀπὸ τοῦ ὕδατος,
εἶδε σχιζομένους
τοὺς οὐρανούς· καὶ τὸ
πνεῦμα ὡσεὶ περιστερὰν
καταβαῖνον ἐπ' αὐ
τόν· καὶ φωνὴ ἐγέ
νετο ἐκ τῶν οὐρανῶν·
σὺ εἶ ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπη
τός, ἐν ᾧ εὐδόκησα·
ς β Καὶ εὐθὺς τὸ πνεῦμα αὐ
τὸν ἐκβάλλει εἰς τὴν
ἔρημον· καὶ ἦν ἐκεῖ
ἐν τῇ ἐρήμῳ ἡμέρας
τεσσαράκοντα πει
ραζόμενος ὑπὸ
τοῦ σατανᾶ· καὶ ἦν
μετὰ τῶν θηρίων· ς
ζ ς Οἱ ἄγγελοι διηκόνουν
αὐτῷ· μετὰ δὲ τὸ
παραδοθῆναι τὸν ἰωάν
νην, ἦλθεν ἰ̅ς̅ εἰς τὴν

γαλιλαίαν, κηρύσσων
τὸ εὐαγγέλιον τῆς
βασιλείας τοῦ θεοῦ· καὶ
λέγων· ὅτι πεπλήρω-
ται ὁ καιρός, καὶ
ἤγγικεν ἡ βασιλεία
τοῦ θεοῦ· μετανοεῖ-
τε καὶ πιστεύετε ἐν
τῷ εὐαγγελίῳ. περι-
πατῶν δὲ παρὰ
τὴν θάλασσαν τῆς
γαλιλαίας, εἶδε σίμω-
να καὶ ἀνδρέαν τὸν
ἀδελφὸν αὐτοῦ τοῦ
σίμωνος, βάλλον-
τας ἀμφίβληστρον
ἐν τῇ θαλάσσῃ· ἦσαν
γὰρ ἁλιεῖς, καὶ εἶπεν
αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς· δεῦτε
ὀπίσω μου, καὶ ποι-
ήσω ὑμᾶς γενέσθαι
ἁλιεῖς ἀνθρώπων· καὶ εὐ-
θέως ἀφέντες τὰ

δίκτυα αὐτῶν, ἠ-
κολούθησαν αὐτῷ.
ι̅α̅ / ϛ̅ Καὶ προβὰς ἐκεῖθεν
ὀλίγον, εἶδεν ἰάκω-
βον τὸν τοῦ ζεβε-
δαίου καὶ ἰωάννην
τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ·
καὶ αὐτοὺς ἐν τῷ
πλοίῳ καταρτίζον-
τας τὰ δίκτυα, καὶ
εὐθέως ἐκάλεσεν αὐ-
τούς· καὶ ἀφέντες
τὸν πατέρα αὐτῶν ζε-
βεδαῖον ἐν τῷ πλοί-
ῳ μετὰ τῶν μισθωτῶν,
ἀπῆλθον ὀπίσω
ι̅β̅ / η̅ αὐτοῦ· καὶ εἰσπο-
ρεύονται εἰς καπερ-
ναούμ· καὶ εὐθέως
τοῖς σάββασιν εἰ-
σελθὼν εἰς τὴν συ-
ναγωγὴν ἐδίδασκε·
ι̅γ̅ / α̅ καὶ ἐξεπλήττοντο ἐπὶ

τῇ διδαχῇ αὐτοῦ·
ἦν γὰρ διδάσκων
αὐτοὺς ὡς ἐξουσί-
αν ἔχων, καὶ οὐχ ὡς
οἱ γραμματεῖς·
ιδ α Καὶ ἦν ἐν τῇ συναγω-
γῇ αὐτῶν, ἄνθρωπος ἐν
πνεύματι ἀκαθάρτῳ·
καὶ ἀνέκραξε λέγων·
ἔα· τί ἡμῖν καὶ
σοὶ ἰησοῦ ναζαρηνέ·
ἦλθες ἀπολέσαι ἡ-
μᾶς· οἶδά σε τίς εἶ·
ὁ ἅγιος τοῦ θεοῦ· καὶ
ἐπετίμησεν αὐτῷ
ὁ ἰησοῦς λέγων· φιμώ-
θητι καὶ ἔξελθε
ἐξ αὐτοῦ· καὶ σπα-
ράξαν αὐτὸν τὸ
πνεῦμα τὸ ἀκάθαρ-
τον· καὶ κράξαν
φωνῇ μεγάλῃ, ἐξῆλ-
θεν ἐξ αὐτοῦ· καὶ

ἐθαμβήθησαν πάν-
τες· ὥστε συζη-
τεῖν πρὸς ἑαυτοὺς
λέγοντας· τί ἐστι
τοῦτο· τίς ἡ διδα-
χὴ ἡ καινὴ αὕτη· ὅ-
τι κατ' ἐξουσίαν καὶ
τοῖς πνεύμασι τοῖς
ἀκαθάρτοις ἐπι-
τάσσει, καὶ ὑπακού-
ουσιν αὐτῷ· ἐξῆλθε
δὲ ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ εὐθὺς,
εἰς ὅλην τὴν περί-
χωρον τῆς γαλιλαί-
ας· καὶ εὐθέως ἐκ
ιε β Τῆς συναγωγῆς ἐξελ-
θόντες, ἦλθον εἰς
τὴν οἰκίαν σίμω-
νος καὶ ἀνδρέου,
μετὰ ἰακώβου καὶ
ἰωάννου· ἡ δὲ πεν-
θ β θερὰ σίμωνος, κα-
τέκειτο πυρέσσουσα·

καὶ εὐθέως λέγου
σιν αὐτῷ περὶ
αὐτῆς· καὶ προσ
ελθὼν ἤγειρεν
αὐτήν, κρατήσας
τῆς χειρὸς αὐτῆς·
καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν
ὁ πυρετὸς εὐθέ
ως. καὶ διηκόνει
αὐτοῖς· ὀψίας
ιε Δὲ γενομένης· ὅ
τε ἔδυ ὁ ἥλιος, ἔ
φερον πρὸς αὐ
τὸν πάντας τοὺς
κακῶς ἔχοντας
καὶ τοὺς δαιμονι
ζομένους· καὶ ἡ
πόλις ὅλη ἐπισυ
νηγμένη ἦν πρὸς
ις τὴν θύραν· καὶ
κη Ἐθεράπευσε πολ
λοὺς κακῶς ἔχον
τας ποικίλαις

νόσοις· καὶ δαιμό
νια πολλὰ ἐξέβα
λε· καὶ οὐκ ἤφιε λα
λεῖν τὰ δαιμόνια,
ὅτι ᾔδεισαν αὐτόν·
ιζ π Καὶ πρωῒ ἔννυχον
λίαν, ἀναστὰς ἐξῆλ
θε καὶ ἀπῆλθεν
εἰς ἔρημον τό
πον, κἀκεῖ προσ
ηύχετο· καὶ κατε
δίωξαν αὐτὸν ὁ σί
μων καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ·
καὶ εὑρόντες αὐτόν,
λέγουσιν αὐτῷ ὅτι
πάντες σε ζητοῦ
σι· καὶ λέγει αὐτοῖς·
ἄγωμεν εἰς τὰς ἐχο
μένας κωμοπό
λεις, ἵνα καὶ ἐκεῖ
κηρύξω· εἰς τοῦτο
γὰρ ἐξελήλυθα·
ἦν κηρύσσων ἐν

δ̄ ι̅ ιε περὶ τοῦ λεπροῦ·

ταῖς συναγωγαῖς
αὐτῶν εἰς ὅλην τὴν
γαλιλαίαν, καὶ τὰ
δαιμόνια ἐκβαλ-
ιη β δ̄ ι̅ λων· καὶ ἔρχεται
Πρὸς αὐτὸν λεπρὸς,
παρακαλῶν αὐ-
τὸν καὶ γονυπετῶν
αὐτὸν. καὶ λέ-
γων αὐτῷ· ὅτι ἐὰν
θέλῃς, δύνασαί
με καθαρίσαι· ὁ
δὲ ἰς σπλαγχνισθεὶς,
ἐκτείνας τὴν χεῖ-
ρα ἥψατο αὐτοῦ,
καὶ λέγει αὐτῷ· θέ-
λω· καθαρίσθητι·
καὶ εἰπόντος αὐ-
τοῦ, εὐθέως ἀπῆλ-
θεν ἀπ' αὐτοῦ ἡ λέ-
πρα καὶ ἐκαθαρί-
σθη· καὶ ἐμβριμη-
σάμενος αὐτῷ εὐ-

θέως, ἐξέβαλεν
αὐτὸν καὶ λέγει αὐτῷ·
ὅρα μηδενὶ μηδὲν
εἴπῃς· ἀλλ' ὕπα-
γε σεαυτὸν δεῖξον
τῷ ἱερεῖ· καὶ προ-
σένεγκε περὶ τοῦ
καθαρισμοῦ σου
ἃ προσέταξε μω-
σῆς, εἰς μαρτύρι-
ιθ ε ον αὐτοῖς· ὁ δὲ ἐξελ-
Θὼν, ἤρξατο κηρύσ-
σειν πολλὰ καὶ δι-
αφημίζειν τὸν λό-
γον· ὥστε μηκέτι
αὐτὸν δύνασθαι φα-
νερῶς εἰς πόλιν
εἰσελθεῖν, ἀλλ' ἔξω
ἐν ἐρήμοις τόποις
ἦν· καὶ ἤρχοντο
πρὸς αὐτὸν πάν-
κ α ταχόθεν· καὶ εἰσῆλ-
Θεν πάλιν εἰς καπερ-

κυ β τη

τῃ κυ ε κυ· εἰσῆλθεν ὁ ις εἰς καπερ-
ναούμ

μανοῦμ δι' ἡμερῶν·
καὶ ἠκούσθη ὅτι εἰς οἶ-
κόν ἐστι· καὶ εὐθέ-
ως συνήχθησαν
πολλοὶ, ὥστε μη-
κέτι χωρεῖν μηδὲ
τὰ πρὸς τὴν θύ-
ραν· καὶ ἐλάλει αὐ-
τοῖς τὸν λόγον· ς
Ἔρχονται πρὸς αὐ-
τὸν παραλυτικὸν
φέροντες, αἰρόμε-
νον ὑπὸ τεσσάρων·
καὶ μὴ δυνάμενοι
προσεγγίσαι αὐτῷ
διὰ τὸν ὄχλον, ἀ-
πεστέγασαν τὴν
στέγην ὅπου ἦν· ς
ἐξορύξαντες, χα-
λῶσι τὸν κράβαττον,
ἐφ' ᾧ ὁ παραλυτι-
κὸς κατέκειτο· ἰ-
δὼν δὲ ὁ ἰ(ησοῦ)ς τὴν πί-
στιν αὐτῶν, λέγει τῷ
παραλυτικῷ· τέ-
κνον· ἀφέωνταί
σοι αἱ ἁμαρτίαι σου·
Ἦσαν δέ τινες τῶν
γραμματέων ἐκεῖ
καθήμενοι, καὶ δι-
αλογιζόμενοι ἐν
ταῖς καρδίαις αὐ-
τῶν· τί οὗτος, οὕ-
τως λαλεῖ βλασφη-
μίας· τίς δύναται
ἀφιέναι ἁμαρτίας
εἰ μὴ εἷς ὁ θ(εό)ς· καὶ εὐ-
θέως ἐπιγνοὺς ὁ ἰ(ησοῦ)ς
τῷ πν(εύματ)ι αὐτοῦ· ὅ-
τι οὕτως αὐτοὶ δι-
αλογίζονται ἐν ἑ-
αυτοῖς, εἶπεν αὐ-
τοῖς· τί ταῦτα δι-
αλογίζεσθε ἐν ταῖς
καρδίαις ὑμῶν· τί
ἐστιν εὐκοπώτερον

ις περὶ Λευῒ τοῦ τελώνου:–

εἰπεῖν τῷ παρα
λυτικῷ· ἀφέων
ταί σου αἱ ἁμαρτί
αι, ἢ εἰπεῖν· ἔγειραι
καὶ ἆρόν σου τὸν
κράβαττον καὶ περι
πάτει· ἵνα
δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξου
σίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου ἀφιέναι ἐπὶ
τῆς γῆς ἁμαρτί
ας, λέγει τῷ πα
ραλυτικῷ· σοὶ λέ
γω· ἔγειραι· καὶ ἆ
ρον τὸν κράβαττόν
σου, καὶ ὕπαγε εἰς
τὸν οἶκόν σου·
Ἠγέρθη εὐθέως·
ἄρας τὸν κράβαττον
ἐξῆλθεν ἔμπροσθεν
πάντων· ὥστε
ἐξίστασθαι πάν
τας καὶ δοξάζειν

τὸν θεὸν λέγοντας,
ὅτι οὐδέποτε οὕ
τως εἴδομεν. τέλος:–
Ἐξῆλθε πάλιν πα
ρὰ τὴν θάλασσαν·
καὶ πᾶς ὁ ὄχλος
ἤρχετο πρὸς αὐτόν·
καὶ ἐδίδασκεν αὐ
τούς· καὶ παράγων
εἶδε Λευῒν τὸν τοῦ
Ἀλφαίου καθήμε
νον ἐπὶ τὸ τελώ
νιον, καὶ λέγει αὐτῷ·
ἀκολούθει μοι· καὶ
ἀναστὰς ἠκολούθη
σεν αὐτῷ· καὶ ἐγέ
νετο ἐν τῷ κατακεῖ
σθαι αὐτὸν ἐν τῇ
οἰκίᾳ αὐτοῦ, καὶ
πολλοὶ τελῶναι καὶ
ἁμαρτωλοὶ συνανέ
κειντο τῷ Ἰησοῦ καὶ
τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ

ἦσαν γὰρ πολλοὶ
καὶ ἠκολούθησαν
αὐτῷ· καὶ οἱ γραμ
ματεῖς καὶ οἱ φαρι
σαῖοι· ἰδόντες
αὐτὸν ἐσθίοντα
μετὰ τῶν τελωνῶν
καὶ ἁμαρτωλῶν,
ἔλεγον τοῖς μαθη
ταῖς αὐτοῦ· τί ὅτι
μετὰ τῶν τελωνῶν
καὶ ἁμαρτωλῶν
ἐσθίει καὶ πίνει·
κϛ β Καὶ ἀκούσας ὁ ἰς
λέγει αὐτοῖς· οὐ
χρείαν ἔχουσιν οἱ
ἰσχύοντες ἰατροῦ,
ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχον
τες· οὐκ ἦλθον
καλέσαι δικαίους,
ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς
εἰς μετάνοιαν·
Καὶ ἦσαν οἱ μαθηταὶ

ἰωάννου καὶ οἱ τῶν
φαρισαίων νηστεύ
οντες· καὶ ἔρχον
ται καὶ λέγουσιν αὐ
τῷ· διατί οἱ μα
θηταὶ ἰωάννου
καὶ οἱ τῶν φαρισαί
ων νηστεύουσιν, οἱ
δὲ σοὶ μαθηταὶ οὐ
νηστεύουσι· καὶ εἶπεν
αὐτοῖς ὁ ἰς· μὴ δύ
νανται οἱ υἱοὶ τοῦ
νυμφῶνος· ἐν ᾧ
ὁ νυμφίος μετ' αὐ
τῶν ἐστι, νηστεύειν;
ὅσον χρόνον μεθ'
ἑαυτῶν ἔχουσι
τὸν νυμφίον, οὐ
δύνανται νηστεύ
ειν· ἐλεύσονται δὲ
ἡμέραι ὅταν ἀπαρ
θῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ
νυμφίος, καὶ τότε

μηστεύουσιν ἐν ἐκεί-
ναις ταῖς ἡμέραις·
Καὶ οὐδεὶς ἐπίβλη-
μα ῥάκους ἀγνάφου
ἐπιρράπτει ἐπὶ ἱ-
ματίῳ παλαιῷ· εἰ
δὲ μή, αἴρει τὸ πλή-
ρωμα αὐτοῦ τὸ και-
νὸν τοῦ παλαιοῦ,
καὶ χεῖρον σχίσμα
γίνεται· καὶ οὐδεὶς
βάλλει οἶνον νέον
εἰς ἀσκοὺς παλαι-
ούς· εἰ δὲ μή, ῥήσσει
ὁ οἶνος ὁ νέος τοὺς
ἀσκούς· καὶ ὁ οἶνος
ἐκχεῖται, καὶ οἱ ἀ-
σκοὶ ἀπολοῦνται·
ἀλλὰ οἶνον νέον, εἰς
ἀσκοὺς καινοὺς βλη-
τέον· καὶ ἀμφ…

τέλ(ος) τῆς η'
κδ
β
τῷ κ(αιρῷ) ἐκ(είνῳ) παρεπορεύ(ετο)
ὁ Ἰ(ησοῦ)ς τοῖς σάββασι:

Παραπορεύεσθαι
αὐτὸν ἐν τοῖς σαβ-
βασι διὰ τῶν σπορί-
μων· καὶ ἤρξαντο
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
ὁδὸν ποιεῖν, τίλ-
λοντες τοὺς στάχυ-
ας· καὶ οἱ φαρισαῖ-
οι ἔλεγον αὐτῷ· ἴδε
τί ποιοῦσιν ἐν τοῖς
σάββασιν, ὃ οὐκ ἔξε-
στι· καὶ αὐτὸς ἔλε-
γεν αὐτοῖς· οὐδέπο-
τε ἀνέγνωτε τί ἐποί-
ησε Δαβίδ· ὅτε χρεί-
αν ἔσχε καὶ ἐπείνασεν
αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ·
πῶς εἰσῆλθεν εἰς
τὸν οἶκον τοῦ θ(εο)ῦ
ἐπὶ Ἀβιάθαρ ἀρχι-
ερέως· καὶ τοὺς ἄρ-
τους τῆς προθέσε-
ως ἔφαγεν· οὓς οὐ-
κ ἔξεστι φαγεῖν εἰ μὴ
τοῖς ἱερεῦσι· καὶ ἔ-

δωκε καὶ τοῖς σὺν
αὐτῷ οὖσι· καὶ ἔλε
γεν αὐτοῖς· τὸ σαβ
κε β Βατον διὰ τὸν ἄνθρωπον
ἐγένετο· οὐχ ὁ ἄνθρωπος
διὰ τὸ σάββατον·
ὥστε κύριός ἐστιν
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ
σαββάτου· καὶ εἰ
ιζ σῆλθε πάλιν εἰς τὴν
συναγωγήν· καὶ ἦν
ἐκεῖ ἄνθρωπος ἐξηραμ
μένην ἔχων τὴν χεῖ
ρα· καὶ παρετήρουν
αὐτὸν εἰ τοῖς σάβ
βασι θεραπεύσει
αὐτόν, ἵνα κατη
γορήσωσιν αὐτοῦ·
καὶ λέγει τῷ ἀνθρώπῳ τῷ
ἐξηραμμένην ἔχον
τι τὴν χεῖρα· ἔγει
ραι εἰς τὸ μέσον·
λέγει αὐτοῖς· ἔξεστι
τοῖς σάββασιν ἀγα
θοποιῆσαι ἢ κακο
ποιῆσαι· ψυχὴν σῶ
σαι ἢ ἀποκτεῖναι·
οἱ δὲ ἐσιώπων·
περιβλεψάμενος
αὐτοὺς μετ' ὀργῆς·
συλλυπούμενος
ἐπὶ τῇ πωρώσει τῆς
καρδίας αὐτῶν, λέ
γει τῷ ἀνθρώπῳ· ἔκτει
νον τὴν χεῖρά σου·
καὶ ἐξέτεινε· καὶ ἀ
ποκατεστάθη ἡ χεὶρ
αὐτοῦ ὑγιὴς ὡς ἡ
κς δ ἄλλη· καὶ ἐξελθόν
Τες οἱ φαρισαῖοι εὐ
θέως μετὰ τῶν ἡρω
διανῶν, συμβούλιον
ἐποίουν κατ' αὐτοῦ
ὅπως αὐτὸν ἀπολέ
σωσι· καὶ ὁ ἰησοῦς ἀνε
χώρησε μετὰ τῶν μαθη
τῶν αὐτοῦ

ι περὶ τοῦ λεπροῦ ι—

ταῖς συναγωγαῖς
αὐτῶν εἰς ὅλην τὴν
γαλιλαίαν. καὶ τὰ
δαιμόνια ἐκβάλ-
ιη β λων· καὶ ἔρχεται
πρὸς αὐτὸν λεπρὸς
παρακαλῶν αὐ-
τὸν καὶ γονυπετῶν
αὐτόν. καὶ λέ-
γων αὐτῷ· ὅτι ἐὰν
θέλῃς, δύνασαί
με καθαρίσαι· ὁ
δὲ Ἰησοῦς σπλαγχνισθεὶς
ἐκτείνας τὴν χεῖ-
ρα ἥψατο αὐτοῦ
καὶ λέγει αὐτῷ· θέ-
λω· καθαρίσθητι·
καὶ εἰπόντος αὐ-
τοῦ, εὐθέως ἀπῆλ-
θεν ἀπ' αὐτοῦ ἡ λέ-
πρα καὶ ἐκαθαρί-
σθη· καὶ ἐμβριμη-
σάμενος αὐτῷ εὐ-

κυ ε τῇ κυ

θέως, ἐξέβαλεν
αὐτὸν καὶ λέγει αὐτῷ·
ὅρα μηδενὶ μηδὲν
εἴπῃς· ἀλλ' ὕπα-
γε σεαυτὸν δεῖξον
τῷ ἱερεῖ· καὶ προ-
σένεγκε περὶ τοῦ
καθαρισμοῦ σου
ἃ προσέταξε μω-
σῆς, εἰς μαρτύρι-
ιθ ι ον αὐτοῖς· τέλος ὁ δὲ ἐξελ-
θὼν ἤρξατο κηρύσ-
σειν πολλὰ καὶ δι-
αφημίζειν τὸν λό-
γον· ὥστε μηκέτι
αὐτὸν δύνασθαι φα-
νερῶς εἰς πόλιν
εἰσελθεῖν, ἀλλ' ἔξω
ἐν ἐρήμοις τόποις
ἦν· καὶ ἤρχοντο
πρὸς αὐτὸν πάν-
κ α ταχόθεν· καὶ εἰσῆλ-
θεν πάλιν εἰς καπερ-

τῇ κυ ε κυ· εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς καπερναούμ

ε' περὶ τοῦ παραλυτικοῦ:-

ναοὺμ δι' ἡμερῶν. καὶ ἠκούσθη ὅτι εἰς οἶκόν ἐστι· καὶ εὐθέως συνήχθησαν πολλοί, ὥστε μηκέτι χωρεῖν μηδὲ τὰ πρὸς τὴν θύραν· καὶ ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον.

Ἔρχονται πρὸς αὐτὸν παραλυτικὸν φέροντες, αἰρόμενον ὑπὸ τεσσάρων· καὶ μὴ δυνάμενοι προσεγγίσαι αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον, ἀπεστέγασαν τὴν στέγην ὅπου ἦν· ἐξορύξαντες χαλῶσι τὸν κράβαττον ἐφ' ᾧ ὁ παραλυτικὸς κατέκειτο· ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν, λέγει τῷ παραλυτικῷ· τέκνον, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου·

Ἦσαν δέ τινες τῶν γραμματέων ἐκεῖ καθήμενοι, καὶ διαλογιζόμενοι ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν· τί οὗτος οὕτως λαλεῖ βλασφημίας· τίς δύναται ἀφιέναι ἁμαρτίας εἰ μὴ εἷς ὁ Θεός· καὶ εὐθέως ἐπιγνοὺς ὁ Ἰησοῦς τῷ πνεύματι αὐτοῦ· ὅτι οὕτως αὐτοὶ διαλογίζονται ἐν ἑαυτοῖς, εἶπεν αὐτοῖς· τί ταῦτα διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν· τί ἐστιν εὐκοπώτερον

ις περὶ λευὶ τοῦ τελώνου :–

εἰπεῖν τῷ παρα-
λυτικῷ· ἀφέωνται
σου αἱ ἁμαρτίαι· κα β
ἢ εἰπεῖν· ἔγειραι
καὶ ἆρόν σου τὸν ις ι
κράβαττον καὶ πε-
ριπάτει· ἵνα
δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξου-
σίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου ἀφιέναι ἐπὶ
τῆς γῆς ἁμαρτί-
ας. λέγει τῷ πα-
ραλυτικῷ· σοὶ λέ-
γω· ἔγειραι· καὶ ἆ-
ρον τὸν κράβαττόν
σου. καὶ ὕπαγε εἰς κβ β
τὸν οἶκόν σου· ς
Ἠγέρθη εὐθέως· ς
ἄρας τὸν κράβαττον
ἐξῆλθεν ἐναντί-
ον πάντων· ὥσ-
τε ἐξίστασθαι πάν-
τας καὶ δοξάζειν

τὸν θεὸν λέγοντας·
ὅτι οὐδέποτε οὕ-
τως εἴδομεν. ε τις ε τηβ :–
Ἐξῆλθε πάλιν πα-
ρὰ τὴν θάλασσαν·
καὶ πᾶς ὁ ὄχλος
ἤρχετο πρὸς αὐτόν· ε γ
καὶ ἐδίδασκεν αὐ- τ ηγ
τούς. καὶ παράγων
εἶδε λευὶν τὸν τοῦ
ἀλφαίου καθήμε-
νον ἐπὶ τὸ τελώ-
νιον. καὶ λέγει αὐτῷ·
ἀκολούθει μοι· καὶ
ἀναστὰς ἠκολούθη-
σεν αὐτῷ· καὶ ἐγέ-
νετο ἐν τῷ κατακεῖ-
σθαι αὐτὸν ἐν τῇ
οἰκίᾳ αὐτοῦ· καὶ
πολλοὶ τελῶναι καὶ
ἁμαρτωλοὶ συνανέ-
κειντο τῷ ἰησοῦ καὶ
τοῖς μαθηταῖς αὐτ

ἦσαν γὰρ πολλοὶ
καὶ ἠκολούθησαν
αὐτῷ· καὶ οἱ γραμ-
ματεῖς καὶ οἱ φαρι-
σαῖοι· ἰδόντες
αὐτὸν ἐσθίοντα
μετὰ τῶν τελωνῶν
καὶ ἁμαρτωλῶν,
ἔλεγον τοῖς μαθη-
ταῖς αὐτοῦ· τί ὅτι
μετὰ τῶν τελωνῶν
καὶ ἁμαρτωλῶν
ἐσθίει καὶ πίνει·
κϛ β Καὶ ἀκούσας ὁ ἰς
λέγει αὐτοῖς· οὐ
χρείαν ἔχουσιν οἱ
ἰσχύοντες ἰατροῦ,
ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχον-
τες· οὐκ ἦλθον
καλέσαι δικαίους,
ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς
εἰς μετάνοιαν·
Καὶ ἦσαν οἱ μαθηταὶ

ἰωάννου καὶ οἱ τῶν
φαρισαίων νηστεύ-
οντες· καὶ ἔρχον-
ται καὶ λέγουσιν αὐ-
τῷ· διατί οἱ μα-
θηταὶ ἰωάννου
καὶ οἱ τῶν φαρισαί-
ων νηστεύουσιν, οἱ
δὲ σοὶ μαθηταὶ οὐ
νηστεύουσι· καὶ εἶπεν
αὐτοῖς ὁ ἰς· μὴ δύ-
νανται οἱ υἱοὶ τοῦ
νυμφῶνος· ἐν ᾧ
ὁ νυμφίος μετ' αὐ-
τῶν ἐστι, νηστεύειν;
ὅσον χρόνον μεθ'
ἑαυτῶν ἔχουσι
τὸν νυμφίον, οὐ
δύνανται νηστεύ-
ειν· ἐλεύσονται δὲ
ἡμέραι ὅταν ἀπαρ-
θῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ
νυμφίος, καὶ τότε

μη τότε νηστεύσουσιν ἐν ἐκεί-
ναις ταῖς ἡμέραις·
Καὶ οὐδεὶς ἐπίβλημα ῥά-
κους ἀγνάφου ἐπιρ-
ράπτει ἐπὶ ἱ-
ματίῳ παλαιῷ· εἰ
δὲ μή, αἴρει τὸ πλή-
ρωμα αὐτοῦ τὸ και-
νὸν τοῦ παλαιοῦ,
καὶ χεῖρον σχίσμα
γίνεται· καὶ οὐδεὶς
βάλλει οἶνον νέον
εἰς ἀσκοὺς παλαι-
ούς· εἰ δὲ μή, ῥήσσει
ὁ οἶνος ὁ νέος τοὺς
ἀσκούς· καὶ ὁ οἶνος
ἐκχεῖται, καὶ οἱ ἀ-
σκοὶ ἀπολοῦνται·
Τέλ(ος) τ(ῆς) κυ(ριακῆς): ἀλλὰ οἶνον νέον εἰς
ἀσκοὺς καινοὺς βλη-
κα
β
τέον· καὶ ἐγένετο
τῷ σ(αββάτῳ) Παραπορεύεσθαι
παρεπορεύετο αὐτὸν ἐν τοῖς σαβ-
ὁ Ἰ(ησοῦ)ς τοῖς σάββασι:

ιζ

σιν διὰ τῶν σπορί-
μων· καὶ ἤρξαντο
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
ὁδὸν ποιεῖν, τίλ-
λοντες τοὺς στάχυ-
ας· καὶ οἱ φαρισαῖ-
οι ἔλεγον αὐτῷ· ἴδε
τί ποιοῦσιν ἐν τοῖς
σάββασιν, ὃ οὐκ ἔξε-
στι· καὶ αὐτὸς ἔλε-
γεν αὐτοῖς· οὐδέπο-
τε ἀνέγνωτε τί ἐποί-
ησε Δαβίδ, ὅτε χρεί-
αν ἔσχε, καὶ ἐπείνασεν
αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ·
πῶς εἰσῆλθεν εἰς
τὸν οἶκον τοῦ θ(εο)ῦ
ἐπὶ Ἀβιάθαρ ἀρχι-
ερέως, καὶ τοὺς ἄρ-
τους τῆς προθέσε-
ως ἔφαγεν, οὓς οὐ-
κ ἔξεστι φαγεῖν εἰ μὴ
τοῖς ἱερεῦσι; καὶ ἔ-

κε
β

ιζ

ἔδωκε καὶ τοῖς σὺν
αὐτῷ οὖσι· καὶ ἔλε
κε/β γεν αὐτοῖς· τὸ σάβ
βατον διὰ τὸν ἄνθρωπον
ἐγένετο· οὐχ ὁ ἄνθρωπος
διὰ τὸ σάββατον·
ὥστε κύριός ἐστιν
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ
σαββάτου· καὶ εἰ
κζ/ι σῆλθε πάλιν εἰς τὴν
συναγωγήν· καὶ ἦν
ἐκεῖ ἄνθρωπος ἐξηραμ
μένην ἔχων τὴν χεῖ
ρα· καὶ παρετήρουν
αὐτὸν εἰ τοῖς σάβ
βασι θεραπεύσει
αὐτόν, ἵνα κατη
γορήσωσιν αὐτοῦ·
Καὶ λέγει τῷ ἀνθρώπῳ τῷ
ἐξηραμμένην ἔχον
τι τὴν χεῖρα· ἔγει
ραι εἰς τὸ μέσον· ς
λέγει αὐτοῖς· ἔξεστι

τοῖς σάββασιν ἀγα
θοποιῆσαι ἢ κακο
ποιῆσαι· ψυχὴν σῶ
σαι ἢ ἀποκτεῖναι·
οἱ δὲ ἐσιώπων· ς
περιβλεψάμενος
αὐτοὺς μετ' ὀργῆς·
συλλυπούμενος
ἐπὶ τῇ πωρώσει τῆς
καρδίας αὐτῶν, λέ
γει τῷ ἀνθρώπῳ· ἔκτει
νον τὴν χεῖρά σου·
καὶ ἐξέτεινε· καὶ ἀ
ποκατεστάθη ἡ χεὶρ
αὐτοῦ ὑγιὴς ὡς ἡ
κς/α ἄλλη· καὶ ἐξελθόν
τες οἱ Φαρισαῖοι εὐ
θέως μετὰ τῶν Ἡρῳ
διανῶν, συμβούλιον
ἐποίουν κατ' αὐτοῦ
ὅπως αὐτὸν ἀπο
λέσωσι· καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀνε
χώρησε μετὰ τῶν μαθη
τῶν αὐτοῦ

πρὸς τὴν θάλασ
σαν· καὶ πολὺ
ρ̅ι̅ζ Πλῆθος ἀπὸ τῆς
γαλιλαίας ἠκολού
θησεν αὐτῷ· καὶ
ἀπὸ τῆς ἰουδαί
ας· καὶ ἀπὸ ἱερο
σολύμων· καὶ ἀ
πὸ τῆς ἰδουμαί
ας· καὶ πέραν τοῦ
ἰορδάνου· καὶ οἱ
περὶ τύρον καὶ σι
δῶνα πλῆθος πο
λύ· ἀκούσαντες
ὅσα ἐποίει, ἦλθον
πρὸς αὐτόν· καὶ
εἶπε τοῖς μαθη
ταῖς αὐτοῦ, ἵνα
πλοιάριον προσ
καρτερῇ αὐτῷ διὰ
τὸν ὄχλον, ἵνα
μὴ θλίβωσιν αὐτόν·
πολλοὺς γὰρ ἐθε
ράπευσεν· ὥστε
ἐπιπίπτειν αὐτῷ,
ἵνα αὐτοῦ ἅψωνται
ὅσοι εἶχον μάστιγας·
κη Καὶ τὰ πνεύματα τὰ
ἀκάθαρτα ὅταν
αὐτὸν ἐθεώρει, προσ
έπιπτεν αὐτῷ καὶ
ἔκραζε λέγοντα·
ὅτι σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ·
καὶ πολλὰ ἐπετίμα
αὐτοῖς, ἵνα μὴ φα
νερὸν αὐτὸν ποι
ήσωσι· καὶ ἀναβαί
κθ/β Νει εἰς τὸ ὄρος· καὶ
προσκαλεῖται οὓς
ἤθελεν αὐτός· καὶ
ἀπῆλθον πρὸς
αὐτόν· καὶ ἐποίη
λ/ι σε δώδεκα, ἵνα ὦσι
μετ' αὐτοῦ· καὶ ἵνα
ἀποστέλλῃ αὐτοὺς
κηρύσσειν· καὶ ἔχειν

λα/ι ... ἐπικλοσοεις

ἐξουσίαν θερα-
πεύειν τὰς νόσους
καὶ ἐκβάλλειν τὰ
λα/β δαιμόνια· καὶ ἐ-
Πέθηκε τῷ σίμω-
νι ὄνομα πέτρον·
καὶ ἰάκωβον τὸν
τοῦ ζεβεδαίου·
καὶ ἰωάννην τὸν
ἀδελφὸν τοῦ ἰα-
κώβου· καὶ ἐπέθη-
κεν αὐτοῖς ὀνόμα-
τα βοανεργές·
ὅ ἐστιν υἱοὶ βροντῆς·
καὶ ἀνδρέαν· καὶ
φίλιππον· καὶ
βαρθολομαῖον·
καὶ ματθαῖον· ς
θωμᾶν· καὶ ἰά-
κωβον τὸν τοῦ ἀλ-
φαίου· καὶ θαδ-
δαῖον· καὶ σίμω-
να τὸν κανανίτην·

καὶ ἰούδαν ἰσκαρι-
ώτην, ὃς καὶ πα-
ρέδωκεν αὐτόν·
λα/β Καὶ ἔρχονται εἰς οἶ-
κον· καὶ συνέρχεται
πάλιν ὄχλος, ὥσ-
τε μὴ δύνασθαι αὐ-
τοὺς μήτε ἄρτον
φαγεῖν· καὶ ἀκού-
σαντες οἱ παρ' αὐτοῦ·
ἐξῆλθον κρατῆ-
σαι αὐτόν· ἔλεγον
γὰρ ὅτι ἐξέστη· ς
λβ/β Οἱ γραμματεῖς οἱ
ἀπὸ ἱεροσολύμων
καταβάντες ἔλε-
γον· ὅτι βεελζε-
βοὺλ ἔχει· καὶ ὅτι ἐν
τῷ ἄρχοντι τῶν
δαιμονίων ἐκβάλ-
λει τὰ δαιμόνια·
λγ/β Καὶ προσκαλεσάμε-
νος αὐτοὺς ἐν πα-

ραβολαῖς ἔλεγεν
αὐτοῖς· πῶς δύ
ναται σατανᾶς σα
τανᾶν ἐκβάλλειν·
Καὶ ἐὰν βασιλεία ἐ
φ' ἑαυτὴν μερισθῇ
οὐ δύναται σταθῆ
ναι ἡ βασιλεία ἐκεί
νη· καὶ ἐὰν οἰκία
ἐφ' ἑαυτὴν μερι
σθῇ, οὐ δύναται στα
θῆναι ἡ οἰκία ἐκεί
νη· καὶ εἰ ὁ σατα
νᾶς ἀνέστη ἐφ' ἑαυτὸν
καὶ μεμέρισται, οὐ
δύναται σταθῆναι
ἀλλὰ τέλος ἔχει·
οὐδεὶς δύναται τὰ
σκεύη τοῦ ἰσχυροῦ
εἰσελθὼν εἰς τὴν
οἰκίαν αὐτοῦ διαρ
πάσαι, ἐὰν μὴ πρῶ
τον τὸν ἰσχυρὸν

δήσῃ, καὶ τότε τὴν
οἰκίαν αὐτοῦ διαρ
λδ β πάσει· ἀμὴν λέγω
ὑμῖν· ὅτι πάντα
ἀφεθήσεται τὰ ἁμαρ
τήματα τοῖς υἱοῖς
τῶν ἀνθρώπων· καὶ βλα
σφημίαι ὅσας ἂν βλα
σφημήσωσιν· ὃς δ' ἂν
βλασφημήσῃ εἰς τὸ
πνεῦμα τὸ ἅγιον, οὐκ ἔ
χει ἄφεσιν εἰς τὸν
αἰῶνα· ἀλλ' ἔνοχός
ἐστιν αἰωνίου κρί
σεως· ὅτι ἔλεγον
πνεῦμα ἀκάθαρτον
λε β ι ἔχει· ἔρχονται οὖν οἱ
Ἀδελφοὶ καὶ ἡ μήτηρ αὐ
τοῦ· καὶ ἔξω ἑστῶτες
ἀπέστειλαν πρὸς
αὐτὸν φωνοῦντες
αὐτόν· καὶ ἐκάθητο
ὄχλος περὶ αὐτόν·

εἰπόντων δὲ αὐτῷ· ἰ-
δοὺ ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ
ἀδελφοί σου καὶ αἱ
ἀδελφαί σου, ἔξω
ζητοῦσί σε· καὶ ἀπε-
κρίθη αὐτοῖς λέγων·
τίς ἐστιν ἡ μήτηρ μου
ἢ οἱ ἀδελφοί μου·
καὶ περιβλεψάμε-
νος κύκλῳ τοὺς
περὶ αὐτὸν καθη-
μένους λέγει· ἴδε ἡ
μήτηρ μου καὶ οἱ ἀ-
δελφοί μου· ὃς
γὰρ ἂν ποιήσῃ τὸ
θέλημα τοῦ θ(εο)ῦ, οὗ-
τος ἀδελφός μου
καὶ ἀδελφή μου
λϛ / Β καὶ μήτηρ ἐστί· καὶ
Πάλιν ἤρξατο διδά-
σκειν παρὰ τὴν
θάλασσαν· καὶ συ-
νήχθη πρὸς αὐτὸν
ὄχλος πολύς· ὥστε
αὐτὸν ἐμβάντα
εἰς τὸ πλοῖον, κα-
θῆσθαι ἐν τῇ θαλάσ-
σῃ· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος
πρὸς τὴν θάλασσαν
ἐπὶ τῆς γῆς ἦν· καὶ
ἐδίδασκεν αὐτοὺς
ἐν παραβολαῖς
πολλά, καὶ ἔλεγεν
αὐτοῖς ἐν τῇ δι-
δαχῇ αὐτοῦ· ἀκού-
θ̅ / ι̅ ετε· ἰδοὺ ἐξῆλθεν
ὁ σπείρων τοῦ σπεῖ-
ραι· καὶ ἐγένετο ἐν
τῷ σπείρειν, ὃ μὲν
ἔπεσε παρὰ τὴν
ὁδόν, καὶ ἦλθε τὰ
πετεινὰ καὶ κατέ-
φαγεν αὐτό· ἄλλο δὲ
ἔπεσεν ἐπὶ τὸ πετρῶ-
δες, ὅπου οὐκ εἶχε
γῆν πολλήν· καὶ εὐθέως

ἐξανέτειλε διὰ τὸ
μὴ ἔχειν βάθος γῆς·
ἡλίου δὲ ἀνατείλαν
τος ἐκαυματίσθη,
καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν
ῥίζαν ἐξηράνθη·
καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὰς
ἀκάνθας· καὶ ἀνέ
βησαν αἱ ἄκανθαι
καὶ συνέπνιξαν αὐ
τό, καὶ καρπὸν οὐκ
ἔδωκε· καὶ ἄλλο
ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν
τὴν καλήν, καὶ ἐ
δίδου καρπὸν ἀ
ναβαίνοντα καὶ
αὐξάνοντα· καὶ
ἔφερεν ἓν τριά
κοντα· καὶ ἓν ἑξή
κοντα, καὶ ἓν ἑκα
τόν· καὶ ἔλεγεν·
ὁ ἔχων ὦτα ἀκού
ειν ἀκουέτω· ὅτε
δὲ ἐγένετο καταμό
νας, ἠρώτησαν αὐ
τὸν οἱ περὶ αὐτὸν
σὺν τοῖς δώδεκα
τὴν παραβολήν·
καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς·
ὑμῖν δέδοται γνῶ
ναι τὸ μυστήριον τῆς
βασιλείας τοῦ θῦ·
κζ / δ ἐκείνοις δὲ τοῖς ἔξω
ἐν παραβολαῖς
τὰ πάντα γίνεται· ἵ
να βλέποντες βλέ
πωσι, καὶ μὴ ἴδω
σι· καὶ ἀκούοντες
ἀκούωσι, καὶ μὴ
συνιῶσι· μήποτε
ἐπιστρέψωσι, καὶ
ἀφεθῇ αὐτοῖς τὰ
ἁμαρτήματα·
καὶ λέγει αὐτοῖς· οὐ
κ οἴδατε τὴν πα
ραβολὴν ταύτην,

καὶ πῶς πάσας
τὰς παραβολὰς
γνώσεσθε· ὁ σπεί
ρων, τὸν λόγον σπεί
ρει· οὗτοι δέ εἰσιν
οἱ παρὰ τὴν ὁδόν,
ὅπου σπείρεται ὁ
λόγος· καὶ ὅταν
ἀκούσωσιν, εὐθέ
ως ἔρχεται ὁ σατα
νᾶς καὶ αἴρει τὸν
λόγον τὸν ἐσπαρ
μένον ἐν ταῖς
καρδίαις αὐτῶν·
καὶ οὗτοί εἰσιν ὁμοίως
οἱ ἐπὶ τὰ πε
τρώδη σπειρόμε
νοι, οἳ ὅταν ἀκού
σωσι τὸν λόγον εὐ
θέως μετὰ χαρᾶς
λαμβάνουσιν αὐ
τόν· καὶ οὐκ ἔχου
σι ῥίζαν ἐν ἑαυτοῖς,

ἀλλὰ πρόσκαιροί
εἰσιν· εἶτα γενο
μένης θλίψεως
ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν
λόγον, εὐθέως σκαν
δαλίζονται· καὶ οὗ
τοί εἰσιν οἱ εἰς τὰς
ἀκάνθας σπειρό
μενοι, οἱ τὸν λόγον
ἀκούοντες· καὶ αἱ
μέριμναι τοῦ αἰῶ
νος τούτου· καὶ ἡ
ἀπάτη τοῦ πλού
του· καὶ αἱ περὶ
τὰ λοιπὰ ἐπιθυ
μίαι εἰσπορευόμε
ναι, συμπνίγουσι
τὸν λόγον καὶ ἄκαρ
πος γίνεται· καὶ
οὗτοί εἰσιν οἱ ἐπὶ
γῆν τὴν καλὴν σπα
ρέντες· οἵτινες
ἀκούουσι τὸν λόγον

καὶ παραδέχονται·
καὶ καρποφοροῦ
σιν· ἓν τριάκοντα
καὶ ἓν ἑξήκοντα,
λθ/Β καὶ ἓν ἑκατόν· ς
Ἔλεγεν αὐτοῖς· μή
τι ὁ λύχνος ἔρχε
ται ἵνα ὑπὸ τὸν
μόδιον τεθῇ ἢ ὑ
πὸ τὴν κλίνην; οὐ
χ ἵνα ἐπὶ τὴν λυ
χνίαν ἐπιτεθῇ;
μ/Β Οὐ γάρ ἐστί τι κρυπτὸν
ὃ ἐὰν μὴ φανερω
θῇ· οὐδὲ ἐγένετο
ἀπόκρυφον, ἀλλ'
ἵνα εἰς φανερὸν ἔλ
θῃ· εἴ τις ἔχει ὦτα
ἀκούειν ἀκουέτω·
μα/Β Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς·
βλέπετε τί ἀκού
ετε· ἐν ᾧ μέτρῳ
μετρεῖτε, μετρη

θήσεται ὑμῖν· καὶ
προστεθήσεται ὑμῖν
μβ/Β τοῖς ἀκούουσιν· ὃς
γὰρ ἂν ἔχῃ δοθήσεται
αὐτῷ· καὶ ὃς οὐκ ἔχει,
καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται
ἀπ' αὐτοῦ· ς ἔλεγεν·
μγ/Ι Οὕτως ἐστὶν ἡ βασι
λεία τοῦ θεοῦ, ὡς ἐ
ὰν ἄνθρωπος βάλῃ τὸν
σπόρον ἐπὶ τῆς γῆς·
καὶ καθεύδῃ καὶ ἐγεί
ρηται νύκτα καὶ ἡ
μέραν. καὶ ὁ σπόρος
βλαστάνει καὶ μηκύ
νηται ὡς οὐκ οἶδεν
αὐτός· αὐτομάτη
γὰρ ἡ γῆ καρποφο
ρεῖ, πρῶτον χόρτον·
εἶτα στάχυν· εἶτα
πλήρη σῖτον ἐν τῷ
στάχυϊ· ὅταν δὲ πα
ραδῷ ὁ καρπός,

εὐθέως ἀποστέλλει
τὸ δρέπανον ὅτι
παρέστηκεν ὁ θερι
μδ/β σμός· καὶ ἔλεγε·
Τίνι ὁμοιώσωμεν
τὴν βασιλείαν τοῦ
θῦ, ἢ ἐν ποίᾳ πα
ραβολῇ παραβά
λωμεν αὐτήν· ὡς
κόκκον σινάπεως·
ὃς ὅταν σπαρῇ ἐπὶ
τῆς γῆς, μικρότε
ρος πάντων τῶν
σπερμάτων ἐστὶ τῶν
ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ
ὅταν σπαρῇ, ἀνα
βαίνει καὶ γίνεται
πάντων τῶν λα
χάνων μείζων, καὶ
ποιεῖ κλάδους με
γάλους· ὥστε δύ
νασθαι ὑπὸ τὴν σκι
ὰν αὐτοῦ, τὰ πετει

νὰ τοῦ οὐνοῦ κατα
σκηνοῦν· καὶ τοι
με/ς Αὐταις παραβο
λαῖς πολλαῖς ἐλά
λει αὐτοῖς τὸν λόγον,
καθὼς ἠδύναντο
ἀκούειν· χωρὶς
δὲ παραβολῆς οὐ
μς/ι κ ἐλάλει αὐτοῖς· κατ'
ἰδίαν δὲ τοῖς μαθη
ταῖς αὐτοῦ ἐπέλυε
μζ/β πάντα· καὶ λέγει
αὐτοῖς ἐν ἐκείνῃ τῇ
ἡμέρᾳ ὀψίας γενο
μένης· διέλθωμεν
εἰς τὸ πέραν· καὶ
ἀφέντες τὸν ὄχλον
παραλαμβάνουσιν
αὐτὸν ὡς ἦν ἐν τῷ
πλοίῳ· καὶ ἄλλα
δὲ πλοιάρια ἦν μετ'
αὐτοῦ· καὶ γίνεται
λαῖλαψ ἀνέμου μεγάλη·

τὰ δὲ κύματα ἐπέ
βαλλεν εἰς τὸ
πλοῖον, ὥστε αὐ
τὸ ἤδη γεμίζεσθαι·
Καὶ ἦν αὐτὸς ἐπὶ τῇ
πρύμνῃ ἐπὶ τὸ
προσκεφάλαιον
καθεύδων· καὶ δι
εγείρουσιν αὐτὸν,
καὶ λέγουσιν αὐτῷ·
διδάσκαλε· οὐ μέ
λει σοι ὅτι ἀπολ
λύμεθα; καὶ δι
εγερθεὶς ἐπετίμη
σε τῷ ἀνέμῳ καὶ
εἶπε τῇ θαλάσσῃ·
σιώπα· πεφίμω
σο· καὶ ἐκόπασεν
ὁ ἄνεμος, καὶ ἐγέ
νετο γαλήνη μεγά
λη· καὶ εἶπεν αὐ
τοῖς· τί δειλοί ἐ
στε οὕτως· πῶς

οὐκ ἔχετε πίστιν·
ἐφοβήθησαν φόβον
μέγαν, καὶ ἔλεγον πρὸς
ἀλλήλους· τίς ἄρα
οὗτός ἐστιν, ὅτι καὶ
ὁ ἄνεμος καὶ ἡ θάλασ
σα ὑπακούουσιν
αὐτῷ· καὶ ἦλθον
Εἰς τὸ πέραν τῆς
θαλάσσης, εἰς τὴν ια
χώραν τῶν γαδα
ρηνῶν· καὶ ἐξελ
θόντι αὐτῷ ἐκ τοῦ
πλοίου, εὐθέως
ἀπήντησεν αὐτῷ
ἐκ τῶν μνημείων
ἄνθρωπος ἐν πνεύματι ἀκα
θάρτῳ· ὃς τὴν κα
τοίκησιν εἶχεν ἐν
τοῖς μνήμασι· καὶ
οὔτε ἁλύσεσιν οὐ
δεὶς ἐδύνατο αὐτὸν
δῆσαι, διὰ τὸ αὐτὸν

πολλάκις πέ-
δαις καὶ ἁλύσεσι δε-
δέσθαι, καὶ διεσπά-
σθαι ὑπ' αὐτοῦ τὰς
ἁλύσεις καὶ τὰς
πέδας συντετρί-
φθαι· καὶ οὐδεὶς
αὐτὸν ἴσχυε δα-
μάσαι· καὶ δια-
παντὸς νυκτὸς
καὶ ἡμέρας, ἐν τοῖς
ὄρεσι καὶ ἐν τοῖς
μνήμασιν ἦν κρά-
ζων, καὶ κατακό-
πτων ἑαυτὸν λί-
θοις· ἰδὼν δὲ τὸν
ἰν̄ ἀπὸ μακρόθεν,
ἔδραμε καὶ προ-
σεκύνησεν αὐτῷ·
καὶ κράξας φω-
νῇ μεγάλῃ εἶπε· τί
ἐμοὶ καὶ σοὶ ἰῡ υἱ-
ὲ τοῦ θῦ τοῦ ὑψί-

στου· ὁρκίζω σε τὸν
θν̄, μή με βασανί-
σῃς· ἔλεγε γὰρ αὐτῷ·
ἔξελθε τὸ πνεῦμα
τὸ ἀκάθαρτον ἐκ
τοῦ ἀν̄ου· καὶ ἐπη-
ρώτα αὐτόν· τί
σοι ὄνομα· καὶ ἀπε-
κρίθη λέγων· λεγε-
ὼν ὄνομά μοι· ὅτι
πολλοί ἐσμεν· καὶ
παρεκάλει αὐτὸν πολ-
λὰ ἵνα μὴ αὐτοὺς
ἀποστείλῃ ἔξω τῆς
χώρας· ἦν δὲ ἐκεῖ
πρὸς τῷ ὄρει, ἀγέλη
χοίρων μεγάλη βο-
σκομένη· καὶ παρε-
κάλεσαν αὐτὸν
πάντες οἱ δαίμο-
νες λέγοντες· πέμ-
ψον ἡμᾶς εἰς τοὺς
χοίρους, ἵνα εἰς αὐτ-

εἰσέλθωμεν· καὶ
ἐπέτρεψεν αὐτοῖς
εὐθέως ὁ ἰς· καὶ ἐ
ξελθόντα τὰ πνεύμα
τα τὰ ἀκάθαρτα
εἰσῆλθον εἰς τοὺς
χοίρους· καὶ ὥρμη
σεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ
κρημνοῦ εἰς τὴν θά
λασσαν· ἦσαν δὲ
ὡς δισχίλιοι· καὶ
ἐπνίγοντο ἐν τῇ
θαλάσσῃ· οἱ δὲ βό
σκοντες τοὺς χοί
ρους ἔφυγον, καὶ ἀ
νήγγειλαν εἰς τὴν
πόλιν καὶ εἰς τοὺς
ἀγρούς· καὶ ἐξῆλ
θον ἰδεῖν τί ἐστι τὸ
γεγονός· καὶ ἔρχο
νται πρὸς τὸν ἰν,
καὶ θεωροῦσι τὸν
δαιμονιζόμενον

καθήμενον καὶ ἱμα
τισμένον καὶ σωφρο
νοῦντα τὸν ἐσχη
κότα τὸν λεγεῶνα
καὶ ἐφοβήθησαν· δι
ηγήσαντο δὲ αὐτοῖς
οἱ ἰδόντες, πῶς ἐ
γένετο τῷ δαιμονι
ζομένῳ· καὶ περὶ
τῶν χοίρων· καὶ
ἤρξαντο παρακα
λεῖν αὐτόν, ἀπελ
θεῖν ἀπὸ τῶν ὁρίων
αὐτῶν· καὶ ἐμβάν
Τος αὐτοῦ εἰς τὸ πλοῖ
ον, παρεκάλει αὐτὸν
ὁ δαιμονισθεὶς ἵνα
ἦ μετ' αὐτοῦ· ὁ δὲ ἰς
οὐκ ἀφῆκεν αὐτόν·
ἀλλὰ λέγει αὐτῷ· ὕπα
γε εἰς τὸν οἶκόν σου
πρὸς τοὺς σούς, καὶ
ἀνάγγειλον αὐτοῖς ὅ

σα σοι ὁ κ(ύριο)ς πεποίηκε
καὶ ἠλέησέ σε· καὶ ἀ-
πῆλθε καὶ ἤρξατο κη-
ρύσσειν ἐν τῇ δεκα-
πόλει, ὅσα ἐποίη-
σεν αὐτῷ ὁ ἰ(ησοῦ)ς· καὶ
πάντες ἐθαύμα-
μθ/β ζον· καὶ διαπερά-
σαντος τοῦ ἰ(ησο)ῦ ἐν τῷ
πλοίῳ πάλιν εἰς
τὸ πέραν, συνήχθη
ὄχλος πολὺς ἐπ' αὐ-
τόν. καὶ ἦν παρὰ
τὴν θάλασσαν·
ιβ/ι Ἰδοὺ ἔρχεται εἷς τῶν
ἀρχισυναγώγων,
ὀνόματι ἰάειρος·
καὶ ἰδὼν αὐτόν, πί-
πτει πρὸς τοὺς
πόδας αὐτοῦ καὶ
παρεκάλει αὐτὸν
πολλὰ λέγων· ὅτι
τὸ θυγάτριόν μου,

ἐσχάτως ἔχει· ἵνα
ἐλθὼν ἐπιθῇς αὐ-
τῇ τὰς χεῖρας, ὅπως
σωθῇ καὶ ζήσεται·
καὶ ἀπῆλθε μετ' αὐτοῦ·
καὶ ἠκολούθει αὐτῷ
[illegible]σ πολύς. καὶ
συνέθλιβον αὐτόν·
ιγ Καὶ γυνή τις οὖσα ἐν
ῥύσει αἵματος ἔτη
δώδεκα· καὶ πολ-
λὰ παθοῦσα ὑπὸ
πολλῶν ἰατρῶν·
καὶ δαπανήσασα
τὰ παρ' αὐτῆς πάν-
τα καὶ μηδὲν ὠφε-
ληθεῖσα· ἀλλὰ μᾶλ-
λον εἰς τὸ χεῖρον ἐλ-
θοῦσα, ἀκούσασα
περὶ τοῦ ἰ(ησο)ῦ· ἐλθοῦ-
σα ἐν τῷ ὄχλῳ ὄπι-
σθεν, ἥψατο τοῦ ἱμα-
τίου αὐτοῦ· ἔλεγε γάρ·

[illegible]
ἠκολούθει
[illegible] ὄ-
χλοι πολ-
λοὶ· συνέ-
θλιβον
αὐτόν

ιε/ι περὶ τῆς αἱμορρ[illegible]

ὅτι κἂν τῶν ἱματί-
ων αὐτοῦ ἅψωμαι,
σωθήσομαι. καὶ εὐ-
θέως ἐξηράνθη
ἡ πηγὴ τοῦ αἵμα-
τος αὐτῆς. καὶ ἔ-
γνω τῷ σώματι,
ὅτι ἴαται ἀπὸ τῆς
μάστιγος. καὶ εὐ-
θέως ὁ ἰς ἐπιγνοὺς
ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐξ αὐ-
τοῦ δύναμιν ἐξελ-
θοῦσαν, ἐπιστρα-
φεὶς ἐν τῷ ὄχλῳ
ἔλεγε· τίς μου ἥ-
ψατο τῶν ἱματί-
ων· καὶ ἔλεγον αὐ-
τῷ οἱ μαθηταὶ αὐ-
τοῦ· βλέπεις τὸν
ὄχλον συνθλίβον-
τά σε, καὶ λέγεις τίς
μου ἥψατο; καὶ
περιεβλέπετο ἰ-
δεῖν τὴν τοῦτο ποι-
ήσασαν. ἡ δὲ γυ-
νὴ φοβηθεῖσα καὶ
τρέμουσα. εἰδυῖα
ὃ γέγονεν ἐπ' αὐτῇ,
ἦλθε καὶ προσέπε-
σεν αὐτῷ, καὶ εἶπεν
αὐτῷ πᾶσαν τὴν
ἀλήθειαν. ὁ δὲ εἶ-
πεν αὐτῇ· θύγα-
τερ. ἡ πίστις σου
σέσωκέ σε· ὕπαγε
εἰς εἰρήνην. καὶ ἴ-
σθι ὑγιὴς ἀπὸ τῆς
μάστιγός σου. ἔτι
αὐτοῦ λαλοῦντος,
ἔρχονται ἀπὸ τοῦ
ἀρχισυναγώγου λέ-
γοντες· ὅτι ἡ θυ-
γάτηρ σου ἀπέθα-
νε, τί ἔτι σκύλλεις
τὸν διδάσκαλον;
ὁ δὲ ἰς εὐθέως ἀκού-

τὸν λόγον λαλού
μενον, λέγει τῷ
ἀρχισυναγώγῳ·
μὴ φοβοῦ· μόνον
πίστευε· καὶ οὐκ ἀ
φῆκεν οὐδένα
αὐτῷ συνακολου
θῆσαι, εἰ μὴ πέ
τρον καὶ ἰάκωβον
καὶ ἰωάννην τὸν
ἀδελφὸν ἰακώ
βου· καὶ ἔρχεται
εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀρ
χισυναγώγου· καὶ
θεωρεῖ θόρυβον,
κλαίοντας καὶ ἀ
λαλάζοντας πολ
λά· καὶ εἰσελθὼν
λέγει αὐτοῖς· τί
θορυβεῖσθε καὶ
κλαίετε· τὸ παι
δίον οὐκ ἀπέθα
νεν, ἀλλὰ καθεύ

δει· καὶ κατεγέλων
αὐτοῦ· ὁ δὲ ἐκβα
λὼν πάντας, πα
ραλαμβάνει τὸν
πατέρα τοῦ παιδίου
καὶ τὴν μητέρα καὶ
τοὺς μετ' αὐτοῦ, καὶ
εἰσπορεύεται ὅπου
ἦν τὸ παιδίον ἀνα
κείμενον· καὶ κρα
τήσας τῆς χειρὸς
τοῦ παιδίου, λέ
γει αὐτῇ· ταλιθὰ
κοῦμι· ὅ ἐστι μεθερ
μηνευόμενον· τὸ
κοράσιον· σοὶ λέ
γω· ἔγειραι· καὶ εὐ
θέως ἀνέστη τὸ κο
ράσιον καὶ περι
επάτει· ἦν γὰρ ἐ
τῶν δώδεκα·
καὶ ἐξέστησαν ἐκστάσει
μεγάλῃ· ὁ δὲ διεστείλατο

αὐτοῖς πολλά, ἵνα
μηδεὶς γνῷ τοῦτο·
καὶ εἶπε δοθῆναι
αὐτῇ φαγεῖν· καὶ ἐ-
ξῆλθεν ἐκεῖθεν. Ϛ
Ἦλθεν εἰς τὴν πατρί-
δα αὐτοῦ· καὶ ἀ-
κολουθοῦσιν αὐτῷ
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ·
καὶ γενομένου σαβ-
βάτου, ἤρξατο ἐν
τῇ συναγωγῇ διδά-
σκειν· καὶ πολλοὶ
ἀκούοντες, ἐξε-
πλήσσοντο λέγον-
τες· πόθεν τούτῳ
ταῦτα· καὶ τίς ἡ
σοφία ἡ δοθεῖσα
αὐτῷ· καὶ δυνά-
μεις τοιαῦται διὰ
τῶν χειρῶν αὐτοῦ
γίνονται· οὐχ οὗ-
τός ἐστιν ὁ τέκτων

ὁ υἱὸς Μαρίας· ἀδελ-
φὸς δὲ Ἰακώβου
καὶ Ἰωσῆ καὶ Ἰούδα
καὶ Σίμωνος; καὶ
οὐκ εἰσὶν αἱ ἀδελ-
φαὶ αὐτοῦ ὧδε πρὸς
ἡμᾶς; καὶ ἐσκαν-
ΝΑ/Α δαλίζοντο ἐν αὐτῷ.
Ἔλεγε δὲ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
ὅτι οὐκ ἔστι προφή-
της ἄτιμος, εἰ μὴ
ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ
καὶ ἐν τοῖς συγγενέ-
σι καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ
αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἠδύ-
νατο ἐκεῖ οὐδεμί-
αν δύναμιν ποιῆ-
σαι· εἰ μὴ ὀλίγοις ἀρ-
ρώστοις ἐπιθεὶς
τὰς χεῖρας ἐθερά-
πευσε· καὶ ἐθαύμα-
ζε διὰ τὴν ἀπιστί-
ΝΒ/Β αν αὐτῶν· καὶ περι-
εἰς ἔλαιον ἀρρώστους:
τέλος κ΄ ... πρὸ κα... ὁ Ἰησοῦς τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ ἤρξατο αὐτοὺς ἀπο-

Ἦν τὰς κώμας κύ-
ΝΓ Β κλῳ διδάσκων·
ιδ Προσκαλεῖται τοὺς
δώδεκα· καὶ ἤρξα-
τέλ το αὐτοὺς ἀποστέλ-
λειν δύο δύο· καὶ ἐ-
δίδου αὐτοῖς ἐξου-
σίαν, τῶν πνευμάτων
τῶν ἀκαθάρτων·
καὶ παρήγγειλεν
αὐτοῖς, ἵνα μηδὲν
αἴρωσιν εἰς ὁδόν·
εἰ μὴ ῥάβδον μόνον·
μὴ πήραν· μὴ ἄρ-
τον· μὴ εἰς τὴν ζώ-
νην χαλκόν· ἀλλ᾽
ὑποδεδεμένους
σανδάλια· καὶ μὴ
ἐνδύσησθε δύο χιτῶ-
νας· καὶ ἔλεγεν αὐ-
ΝΔ Β τοῖς· ὅπου ἐὰν εἰ-
σέλθητε εἰς οἰκίαν,
ἐκεῖ μένετε ἕως ἂν

ΝΕ ἐξέλθητε ἐκεῖθεν·
Β Καὶ ὅσοι ἂν μὴ δέξων-
ται ὑμᾶς μηδὲ ἀκού-
σωσιν ὑμῶν, ἐκπο-
ρευόμενοι ἐκεῖθεν,
ἐκτινάξατε τὸν
χοῦν τὸν ὑποκάτω
τῶν ποδῶν ὑμῶν
εἰς μαρτύριον αὐ-
τοῖς· ἀμὴν λέγω ὑ-
μῖν· ἀνεκτότερον
ἔσται Σοδόμοις ἢ Γομόρ-
ροις ἐν ἡμέρᾳ κρί-
σεως, ἢ τῇ πόλει ἐ-
ΝS Η κείνῃ· καὶ ἐξελθόν-
τες, ἐκήρυσσον ἵνα
μετανοήσωσι· καὶ [illegible]
δαιμόνια πολλὰ
ἐξέβαλον· καὶ ἤλει-
φον ἐλαίῳ πολλοὺς
ἀρρώστους καὶ ἐθε-
ΝΖ ράπευον. τέλος. καὶ ἤκου-
Β ΙΕ σεν ὁ βασιλεὺς ἡρώδης·

ιε περὶ ἰωάννου καὶ ἡρῴδου :-

φανερὸν γὰρ ἐγέ-
νετο τὸ ὄνομα αὐ-
τοῦ. καὶ ἔλεγεν·
ὅτι ἰωάννης ὁ βα-
πτίζων ἐκ νεκρ(ῶν)
ἠγέρθη. καὶ διὰ
τοῦτο ἐνεργοῦσιν
αἱ δυνάμεις ἐν
ξη / ι αὐτῷ· ἄλλοι ἔλε-
γον· ὅτι ἠλίας ἐστίν·
ἄλλοι δὲ ἔλεγον· ὅτι
προφήτης ἐστὶν
ὡς εἷς τῶν προ-
φητῶν· ἀκούσας
δὲ ἡρώδης εἶπεν·
ὅτι ὃν ἐγὼ ἀπεκε-
φάλισα ἰωάννην,
οὗτός ἐστιν· αὐτὸς
ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν·
ξθ / β Αὐτὸς γὰρ ὁ ἡρώδης
ἀποστείλας, ἐκρά-
τησε τὸν ἰωάννην
καὶ ἔδησεν αὐτὸν

ἐν φυλακῇ. διὰ ἡ-
ρωδιάδα τὴν γυ-
ναῖκα φιλίππου
τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.
ὅτι αὐτὴν ἐγάμησεν·
ἔλεγε γὰρ ὁ ἰωάννης
τῷ ἡρώδῃ· ὅτι οὐκ
ἔξεστί σοι ἔχειν τὴν
γυναῖκα τοῦ ἀδελ-
φοῦ σου· ἡ δὲ ἡρω-
διὰς ἐνεῖχεν αὐτῷ
καὶ ἤθελεν αὐτὸν
ἀποκτεῖναι καὶ
οὐκ ἠδύνατο· ὁ γὰρ
ἡρώδης ἐφοβεῖτο
τὸν ἰωάννην, εἰδὼς
αὐτὸν ἄνδρα δίκαιον
καὶ ἅγιον· καὶ συνε-
τήρει αὐτόν· καὶ ἀ-
κούων αὐτοῦ, πολ-
λὰ ἐποίει· καὶ ἡδέ-
ως αὐτοῦ ἤκουεν·
ο / ϛ Καὶ γενομένης ἡμέρας

ὐκαίρου· ὅτε ἡρώ
δης τοῖς γενεσίοις
αὐτοῦ δεῖπνον
ἐποίει τοῖς μεγι
στᾶσιν αὐτοῦ καὶ
τοῖς χιλιάρχοις
καὶ τοῖς πρώτοις
τῆς γαλιλαίας· καὶ
εἰσελθούσης τῆς
θυγατρὸς αὐτῆς
τῆς ἡρωδιάδος
καὶ ὀρχησαμένης·
καὶ ἀρεσάσης τῷ
ἡρώδῃ καὶ τοῖς
συνανακειμένοις
εἶπεν ὁ βασιλεὺς
τῷ κορασίῳ· αἴ
τησόν με ὃ ἐὰν θέ
λῃς. καὶ δώσω σοι·
καὶ ὤμοσεν αὐτῇ·
ὅτι ὃ ἐάν με αἰτή
σῃς. δώσω σοι· ἕ
ως ἡμίσους τῆς

βασιλείας μου· ἡ δὲ
ἐξελθοῦσα, εἶπε
τῇ μητρὶ αὐτῆς· τί
αἰτήσομαι· ἡ δὲ εἶ
πε· τὴν κεφαλὴν
ἰωάννου τοῦ βαπτι
στοῦ· καὶ εἰσελθοῦ
σα εὐθέως μετὰ
σπουδῆς πρὸς τὸν
βασιλέα, ᾐτήσατο
λέγουσα· θέλω ἵνα
μοι δῷς ἐξαυτῆς
ἐπὶ πίνακι, τὴν
κεφαλὴν ἰωάννου
τοῦ βαπτιστοῦ· καὶ
περίλυπος γενόμε
νος ὁ βασιλεὺς· διὰ
τοὺς ὅρκους καὶ
τοὺς συνανακειμέ
νους. οὐκ ἠθέλησεν
αὐτὴν ἀθετῆσαι·
Καὶ εὐθέως ἀποστεί
λας ὁ βασιλεὺς σπεκου
λάτωρα,

ἐπέταξεν ἐνεχθῆ-
ναι τὴν κεφαλὴν
αὐτοῦ· ὁ δὲ ἀπελ-
θὼν, ἀπεκεφάλη-
σεν αὐτὸν ἐν τῇ φυ-
λακῇ. καὶ ἤνεγκε τὴν
κεφαλὴν αὐτοῦ ἐπὶ
πίνακι. καὶ ἔδω-
κεν αὐτὴν τῷ κο-
ρασίῳ· καὶ τὸ κορά-
σιον, ἔδωκεν αὐ-
τὴν τῇ μρὶ αὐτῆς·
ϗ ἀκούσαντες οἱ μα-
θηταὶ αὐτοῦ, ἦλθον
καὶ ἦραν τὸ πτῶμα
αὐτοῦ καὶ ἔθηκαν
αὐτὸ ἐν μνημείῳ·
ξα η Καὶ συνάγονται οἱ ἀ-
πόστολοι πρὸς τὸν
ἰν̄· καὶ ἀπήγγειλαν
αὐτῷ πάντα. ϛ
ὅσα ἐποίησαν, καὶ
ὅσα ἐδίδαξαν· τέλ
ἀρχ

ξβ ι Καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
δεῦτε ὑμεῖς αὐτοὶ
κατ' ἰδίαν εἰς ἔρη-
μον τόπον, καὶ ἀ-
ναπαύεσθε ὀλίγον·
ἦσαν γὰρ οἱ ἐρχόμε-
νοι καὶ οἱ ὑπάγοντες
πολλοί, καὶ οὐδὲ φα-
γεῖν εὐκαίρουν· καὶ
ἀπῆλθεν εἰς ἔρη-
μον τόπον τῷ πλοί-
ῳ κατ' ἰδίαν· καὶ
εἶδον αὐτοὺς ὑπά-
γοντας, καὶ ἐπέγνω-
σαν αὐτὸν πολλοί·
καὶ πεζῇ ἀπὸ πα-
σῶν τῶν πόλεων
συνέδραμον ἐκεῖ·
καὶ προῆλθον αὐ-
τούς, καὶ συνῆλθον
πρὸς αὐτόν· καὶ
ξγ ϛ ἐξελθὼν, εἶδεν ὁ ἰς̄
πολὺν ὄχλον καὶ

ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐ
τοῖς· ὅτι ἦσαν ὡς
πρόβατα μὴ ἔχον
τα ποιμένα· καὶ
ἤρξατο διδάσκειν
ξδ/ς αὐτοὺς πολλά· καὶ
Ἤδη ὥρας πολλῆς
γενομένης· προσ
ις/ι ελθόντες αὐτῷ
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
λέγουσιν· ὅτι ἔρη
μός ἐστιν ὁ τόπος,
καὶ ἤδη ὥρα πολ
λή· ἀπόλυσον αὐ
τούς, ἵνα ἀπελ
θόντες εἰς τοὺς
κύκλῳ ἀγροὺς καὶ
κώμας, ἀγοράσωσιν
ἑαυτοῖς ἄρτους·
τί γὰρ φάγωσιν οὐκ
ἔχουσιν· ὁ δὲ ἀπο
κριθεὶς εἶπεν αὐ
τοῖς· δότε αὐτοῖς

ὑμεῖς φαγεῖν· καὶ
λέγουσιν αὐτῷ· ἀ
πελθόντες ἀγοράσω
μεν δηναρίων δι
ακοσίων ἄρτους,
καὶ δῶμεν αὐτοῖς
φαγεῖν; ὁ δὲ λέγει αὐ
τοῖς· πόσους ἄρ
τους ἔχετε· ὑπάγετε
καὶ ἴδετε· καὶ γνόν
τες λέγουσιν· πέν
τε καὶ δύο ἰχθύας·
Καὶ ἐπέταξεν αὐτοῖς
ἀνακλῖναι πάντας
συμπόσια συμπό
σια, ἐπὶ τῷ χλω
ρῷ χόρτῳ· καὶ ἀ
νέπεσον πρασιαὶ
πρασιαί, ἀνὰ ἑκα
τὸν καὶ ἀνὰ πεν
τήκοντα· καὶ λα
βὼν τοὺς πέντε
ἄρτους καὶ τοὺς δύο

ἰχθύας, ἀναβλέ-
ψας εἰς τὸν οὐρανὸν
εὐλόγησε· καὶ κα-
τέκλασε τοὺς ἄρ-
τους καὶ ἐδίδου
τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ, ἵνα παρα-
θῶσιν αὐτοῖς·
τοὺς δύο ἰχθύας
ἐμέρισε πᾶσι·
ἔφαγον πάντες
καὶ ἐχορτάσθησαν·
καὶ ἦραν κλασμά-
των δώδεκα κο-
φίνους πλήρεις·
καὶ ἀπὸ τῶν ἰχθύ-
ων· καὶ ἦσαν οἱ φα-
γόντες τοὺς ἄρτ(ους)
πεντακισχίλιοι
ἄνδρες· καὶ εὐθέ-
ως ἠνάγκασε τοὺς
μαθητὰς αὐτοῦ
ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖ-
ον καὶ προάγειν εἰς
τὸ πέραν πρὸς
βηθσαϊδάν, ἕως
αὐτὸς ἀπολύσῃ τὸν
ξς ὄχλον· καὶ ἀπο-
β ταξάμενος αὐτοῖς,
ἀπῆλθεν εἰς τὸ
ξζ ὄρος προσεύξασθαι·
δ Καὶ ὀψίας γενομένης,
ἦν τὸ πλοῖον ἐν
μέσῳ τῆς θαλάσ-
σης, καὶ αὐτὸς μό-
νος ἐπὶ τῆς γῆς·
καὶ εἶδεν αὐτοὺς βα-
σανιζομένους ἐν
τῷ ἐλαύνειν· ἦν
γὰρ ὁ ἄνεμος ἐναν-
ξζ τίος αὐτοῖς· καὶ
περὶ τετάρτην φυ-
λακὴν τῆς νυκτὸς,
ἔρχεται πρὸς αὐ-
τοὺς περιπατῶν
ἐπὶ τῆς θαλάσσης·

ξζ ι π(ερὶ) τ(οῦ) ἐν θαλ(άσσῃ) περιπατ(οῦντος)

καὶ ἤθελεν παρελ
θεῖν αὐτούς· οἱ δὲ
ἰδόντες αὐτὸν πε
ριπατοῦντα ἐπὶ
τῆς θαλάσσης, ἔ
δοξαν φάντασμα
εἶναι καὶ ἀνέκρα
ξαν· πάντες γὰρ
αὐτὸν εἶδον καὶ ἐ
ταράχθησαν· καὶ
εὐθέως ἐλάλησε
μετ' αὐτῶν· καὶ λέ
γει αὐτοῖς· θαρσεῖ
τε· ἐγώ εἰμι μὴ φο
ξη βεῖσθε· καὶ ἀνέ
ς βη πρὸς αὐτοὺς
εἰς τὸ πλοῖον, καὶ
ἐκόπασεν ὁ ἄνε
μος· καὶ λίαν ἐκ
περισσοῦ ἐν ἑαυ
τοῖς ἐξίσταντο καὶ
ἐθαύμαζον· οὐ
γὰρ συνῆκαν ἐπὶ
τοῖς ἄρτοις· ἦν
γὰρ αὐτῶν ἡ καρδία
πεπωρωμένη·
καὶ διαπεράσαν
τες, ἦλθον ἐπὶ τὴν
γῆν Γεννησαρὲτ καὶ
ξθ προσωρμίσθησαν·
β Καὶ ἐξελθόντων αὐ
τῶν ἐκ τοῦ πλοίου,
εὐθέως ἐπιγνόν
τες αὐτόν· περιέ
δραμον ὅλην
τὴν περίχωρον
ἐκείνην, ἤρξαντο
ἐπὶ τοῖς κραβάττοις
τοὺς κακῶς ἔχον
τας περιφέρειν·
ὅπου ἤκουον ὅτι
ἐκεῖ ἐστι· καὶ ὅπου
ἂν εἰσεπορεύετο
εἰς κώμας· ἢ πόλεις·
ἢ ἀγρούς, ἐν ταῖς
ἀγοραῖς ἐτίθουν τοὺς

ιη περὶ παραβάσεως τῆς ἐντολῆς τοῦ θεοῦ

·101·

ἀσθενοῦντας· παρεκάλουν αὐτὸν ἵνα κἂν τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ ἅψωνται· καὶ ὅσοι ἂν ἥπτοντο αὐτοῦ, ἐσώζοντο·

Καὶ συνάγονται πρὸς αὐτὸν οἱ φαρισαῖοι· καί τινες τῶν γραμματέων ἐλθόντες ἀπὸ ἱεροσολύμων· καὶ ἰδόντες τινὰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, κοιναῖς χερσί· τουτέστιν ἀνίπτοις ἐσθίοντας ἄρτον ἐμέμψαντο· οἱ γὰρ φαρισαῖοι καὶ πάντες οἱ ἰουδαῖοι· ἐὰν μὴ πυγμῇ νίψωνται τὰς χεῖρας, οὐκ ἐσθίουσι· κρατοῦντες τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων· καὶ ἀπὸ ἀγορᾶς ἐὰν μὴ βαπτίσωνται, οὐκ ἐσθίουσι· καὶ ἄλλα πολλά ἐστιν, ἃ παρέλαβον κρατεῖν· βαπτισμοὺς ποτηρίων καὶ ξεστῶν, καὶ χαλκίων καὶ κλινῶν·

ξα/ϛ

ιη Ἔπειτα ἐπερωτῶσιν αὐτὸν οἱ φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς· διατί οἱ μαθηταί σου οὐ περιπατοῦσι κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων· ἀλλὰ ἀνίπτοις χερσὶν ἐσθίουσι τὸν ἄρτον; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν

αὐτοῖς· ὅτι καλῶς
προεφήτευσεν ἠσαΐ
ας περὶ ὑμῶν τῶν
ὑποκριτῶν· ὡς
γέγραπται· οὗτος ὁ
λαὸς τοῖς χείλεσί
με τιμᾷ· ἡ δὲ καρ
δία αὐτῶν πόρρω
ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ·
μάτην δὲ σέβονταί
με· διδάσκοντες
διδασκαλίας ἐν
τάλματα ἀνθρώπων·
ἀφέντες γὰρ τὴν
ἐντολὴν τοῦ θεοῦ
κρατεῖτε τὴν πα
ράδοσιν τῶν ἀν
θρώπων· καὶ
βαπτισμοὺς ξεστῶν
καὶ ποτηρίων·
ἄλλα παρόμοια
τοιαῦτα πολλὰ
ποιεῖτε· καὶ ἔλε

γεν αὐτοῖς· καλῶς
ἀθετεῖτε τὴν ἐντο
λὴν τοῦ θεοῦ, ἵνα τὴν
παράδοσιν ὑμῶν
τηρήσητε· μωϋ
σῆς γὰρ εἶπε· τίμα
τὸν πατέρα σου καὶ
τὴν μητέρα σου· καὶ
ὁ κακολογῶν πατέ
ρα ἢ μητέρα θανάτῳ τε
λευτάτω· ὑμεῖς
δὲ λέγετε· ἐὰν εἴπῃ
ἄνθρωπος τῷ πατρὶ ἢ τῇ
μητρί· κορβᾶν· ὅ ἐστι
δῶρον· ὃ ἐὰν ἐξ ἐ
μοῦ ὠφεληθῇς· καὶ
οὐκ ἔτι ἀφίετε αὐτὸν
οὐδὲν ποιῆσαι τῷ
πατρὶ αὐτοῦ ἢ τῇ μητρὶ
αὐτοῦ· ἀκυροῦν
τες τὸν λόγον τοῦ
θεοῦ τῇ παραδόσει
ὑμῶν ᾗ παρεδώκατε·

καὶ παρόμοια τοι
αῦτα πολλὰ ποι
εῖτε· καὶ προσκα
λεσάμενος πάντα
τὸν ὄχλον, ἔλε
γεν αὐτοῖς· ἀκού
ετέ μου πάντες
καὶ συνίετε· οὐδέ
ἐστιν ἔξωθεν τοῦ
ἀνθρώπου εἰσπορευό
μενον εἰς αὐτόν,
ὃ δύναται αὐτὸν
κοινῶσαι· ἀλλὰ
τὰ ἐκπορευόμε
να ἀπ' αὐτοῦ, ἐκεῖ
νά ἐστι τὰ κοινοῦν
τα τὸν ἄνθρωπον· εἴ
τις ἔχει ὦτα ἀ
κούειν ἀκουέτω·
οβ ς Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς
οἶκον ἀπὸ τοῦ ὄ
χλου, ἐπηρώτων
αὐτὸν οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ περὶ τῆς
παραβολῆς· καὶ
λέγει αὐτοῖς· οὕτως
καὶ ὑμεῖς ἀσύνετοί
ἐστε; οὐ νοεῖτε ὅτι
πᾶν τὸ ἔξωθεν
εἰσπορευόμενον
εἰς τὸν ἄνθρωπον, οὐ δύ
ναται αὐτὸν κοινῶ
σαι; ὅτι οὐκ εἰσπορ- εύεται αὐτοῦ εἰς τὴν καρδίαν ἀλλ' εἰς τὴν κοιλίαν καὶ εἰς τὸν ἀφεδρῶνα
χωρεῖ· καθαρίζον
πάντα τὰ βρώ
ματα· ἔλεγε δὲ
ὅτι τὸ ἐκ τοῦ ἀνθρώπου
ἐκπορευόμενον,
ἐκεῖνο κοινοῖ τὸν
ἄνθρωπον· ἔσωθεν γὰρ
ἐκ τῆς καρδίας
τῶν ἀνθρώπων, οἱ δια
λογισμοὶ οἱ κακοὶ
ἐκπορεύονται·
μοιχεῖαι· πορνεῖαι·
φόνοι· κλοπαί·

πλεονεξίαι· πονηρίαι· δόλος· ἀσέλγεια· ὀφθαλμὸς πονηρός· βλασφημία· ὑπερηφανία· ἀφροσύνη· πάντα ταῦτα τὰ πονηρὰ ἔσωθεν ἐκπορεύεται, καὶ κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον· καὶ ἐκεῖθεν ἀναστὰς, ἀπῆλθεν εἰς τὰ μεθόρια Τύρου καὶ Σιδῶνος· καὶ εἰσελθὼν εἰς οἰκίαν, οὐδένα ἤθελε γνῶναι· καὶ οὐκ ἠδυνήθη λαθεῖν·
ιθ ἀκούσασα γὰρ γυνὴ περὶ αὐτοῦ· ἧς εἶχε τὸ θυγάτριον αὐτῆς πνεῦμα ἀκάθαρτον, ἐλθοῦσα προσέπεσε πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ· ἦν δὲ ἡ γυνὴ ἑλληνίς· συροφοινίκισσα τῷ γένει· καὶ ἠρώτα αὐτὸν, ἵνα τὸ δαιμόνιον ἐκβάλῃ ἐκ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς· ὁ δὲ ἰσ̅ εἶπεν αὐτῇ· ἄφες πρῶτον χορτασθῆναι τὰ τέκνα· οὐ γάρ καλόν ἐστι λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων, καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις· ἡ δὲ ἀπεκρίθη καὶ λέγει αὐτῷ· ναὶ κε· καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ὑποκάτω τῆς τραπέζης ἐσθίει, ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν παιδίων· καὶ εἶπεν αὐτῇ·

τοῦ μογιλάλου:

διὰ τοῦτον τὸν λό
γον, ὕπαγε· ἐξελή
λυθε τὸ δαιμόνι
ον ἐκ τῆς θυγα
τρός σου· καὶ ἀ
πελθοῦσα εἰς τὸν
οἶκον αὐτῆς, εὗρε
τὸ δαιμόνιον ἐ
ξεληλυθὸς, καὶ
τὴν θυγατέρα
βεβλημένην ἐπὶ
τῆς κλίνης·
Καὶ πάλιν ἐξελθὼν
ἐκ τῶν ὁρίων τύ
ρου καὶ σιδῶνος,
ἦλθε πρὸς τὴν
θάλασσαν τῆς
γαλιλαίας, ἀνὰ μέ
σον τῶν ὁρίων δε
καπόλεως·
φέρουσιν αὐτῷ
κωφὸν μογιλά
λον· καὶ παρακα

λοῦσιν αὐτὸν, ἵνα
ἐπιθῇ αὐτῷ τὴν
χεῖρα· καὶ ἀπο
λαβόμενος αὐτὸν
ἀπὸ τοῦ ὄχλου
κατ' ἰδίαν, ἔβαλε
τοὺς δακτύλους
αὐτοῦ εἰς τὰ ὦτα
αὐτοῦ· καὶ πτύσας,
ἥψατο τῆς γλώσ
σης αὐτοῦ· καὶ ἀ
ναβλέψας εἰς τὸν
οὐρανὸν, ἐστέναξε
καὶ λέγει αὐτῷ· ἐφ
φαθά· ὅ ἐστι δια
νοίχθητι· καὶ εὐ
θέως διηνοίχθη
σαν αὐτοῦ αἱ ἀκοαὶ,
καὶ ἐλύθη ὁ δεσμὸς
τῆς γλώσσης αὐτοῦ,
καὶ ἐλάλει ὀρθῶς·
καὶ διεστείλατο αὐ
τοῖς, ἵνα μηδενὶ

οε η εἴπωσιν· ὅσον δὲ
αὐτὸς αὐτοῖς δι-
εστέλλετο, μᾶλλον
περισσότερον ἐ-
κήρυσσον, καὶ ὑ-
περπερισσῶς
ἐξεπλήσσοντο λέ-
γοντες· καλῶς
πάντα πεποίη-
κε· καὶ τοὺς κω-
φοὺς ποιεῖ ἀκ-
ούειν, καὶ τοὺς ἀλά-
λους λαλεῖν· τέλος
οϛ ϛ κα Κ(αὶ) ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέ-
ραις· παμπόλλου
ὄχλου ὄντος· καὶ
μὴ ἐχόντων τί φά-
γωσι, προσκαλε-
σάμενος ὁ Ἰ(ησοῦ)ς τοὺς
μαθητὰς αὐτοῦ
λέγει αὐτοῖς· σπλα-
γχνίζομαι ἐπὶ
τὸν ὄχλον· ὅτι ἤ-
δη ἡμέρας τρεῖς
προσμένουσί μοι,
καὶ οὐκ ἔχουσι τί φά-
γωσι· καὶ ἐὰν ἀπο-
λύσω αὐτοὺς νήστεις
εἰς οἶκον αὐτῶν,
ἐκλυθήσονται ἐν
τῇ ὁδῷ· τινὲς
γὰρ αὐτῶν μακρό-
θεν ἥκουσι· καὶ ἀ-
πεκρίθησαν αὐτῷ
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ·
πόθεν τούτους
δυνήσεταί τις ὧδε
χορτάσαι ἄρτων
ἐπ' ἐρημίας· καὶ ἐ-
πηρώτα αὐτούς·
πόσους ἔχετε ἄρτους·
οἱ δὲ εἶπον· ἑπτά·
Καὶ παρήγγειλε τῷ
ὄχλῳ ἀναπεσεῖν
ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ λα-
βὼν τοὺς ἑπτὰ ἄρτους·

ιζ

ε̄ π(ερὶ) τοῦ μογιλάλου:

διὰ τοῦτον τὸν λό
γον, ὕπαγε· ἐξελή
λυθε τὸ δαιμόνι
ον ἐκ τῆς θυγα
τρός σου· καὶ ἀ
πελθοῦσα εἰς τὸν
οἶκον αὐτῆς, εὗρε
τὸ δαιμόνιον ἐ
ξεληλυθὸς, καὶ
τὴν θυγατέρα
βεβλημένην ἐπὶ
τῆς κλίνης·
Πάλιν ἐξελθὼν
ἐκ τῶν ὁρίων Τύ
ρου καὶ Σιδῶνος,
ἦλθε πρὸς τὴν
θάλασσαν τῆς
Γαλιλαίας, ἀνὰ μέ
σον τῶν ὁρίων δε
καπόλεως·
φέρουσιν αὐτῷ
κωφὸν μογιλά
λον· καὶ παρακα
λοῦσιν αὐτὸν, ἵνα
ἐπιθῆ αὐτῷ τὴν
χεῖρα· καὶ ἀπο
λαβόμενος αὐτὸν
ἀπὸ τοῦ ὄχλου
κατ' ἰδίαν, ἔβαλε
τοὺς δακτύλους
αὐτοῦ εἰς τὰ ὦτα
αὐτοῦ· καὶ πτύσας,
ἥψατο τῆς γλώσ
σης αὐτοῦ· καὶ ἀ
ναβλέψας εἰς τὸν
οὐρανὸν, ἐστέναξε
καὶ λέγει αὐτῷ· ἐφ
φαθά· ὅ ἐστι δια
νοίχθητι· καὶ εὐ
θέως διηνοίχθη
σαν αὐτοῦ αἱ ἀκοαὶ,
καὶ ἐλύθη ὁ δεσμὸς
τῆς γλώσσης αὐτοῦ,
καὶ ἐλάλει ὀρθῶς·
καὶ διεστείλατο αὐ
τοῖς, ἵνα μηδενὶ

οι ἀκούωσιν· ὅσον δὲ
η αὐτὸς αὐτοῖς δι
εστέλλετο, μᾶλλον
περισσότερον ἐ
κήρυσσον, καὶ ὑ
περπερισσῶς
ἐξεπλήσσοντο λέ
γοντες· καλῶς
πάντα πεποίη
κε· καὶ τοὺς κω
φοὺς ποιεῖ ἀκού
ειν, καὶ τοὺς ἀλά
λους λαλεῖν· τέλος
οϛ ϛ κα Ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέ
ραις· παμπόλ
λου ὄχλου ὄντος· καὶ
μὴ ἐχόντων τί φά
γωσι, προσκαλε
σάμενος ὁ Ἰς τοὺς
μαθητὰς αὐτοῦ
λέγει αὐτοῖς· σπλά
γχνίζομαι ἐπὶ
τὸν ὄχλον· ὅτι ἤδη

ἡμέραι τρεῖς
προσμένουσί μοι,
καὶ οὐκ ἔχουσι τί φά
γωσι· καὶ ἐὰν ἀπο
λύσω αὐτοὺς νήστεις
εἰς οἶκον αὐτῶν,
ἐκλυθήσονται ἐν
τῇ ὁδῷ· τινὲς
γὰρ αὐτῶν, μακρό
θεν ἥκουσι· καὶ ἀ
πεκρίθησαν αὐτῷ
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ·
πόθεν τούτους
δυνήσεταί τις ὧδε
χορτάσαι ἄρτων
ἐπ' ἐρημίας· καὶ ἐ
πηρώτα αὐτούς·
πόσους ἔχετε ἄρτους·
οἱ δὲ εἶπον· ἑπτά·
Καὶ παρήγγειλε τῷ
ὄχλῳ ἀναπεσεῖν
ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ λα
βὼν τοὺς ἑπτὰ ἄρτους.

εὐχαριστήσας, ἔ-
κλασε καὶ ἐδίδου
τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ, ἵνα παρα-
θῶσι· καὶ παρέ-
θηκαν τῷ ὄχλῳ·
καὶ εἶχον ἰχθύ-
δια ὀλίγα· καὶ εὐ-
λογήσας, εἶπε
παραθῆναι καὶ
αὐτά· ἔφαγον δὲ
καὶ ἐχορτάσθησαν·
καὶ ἦραν περισ-
σεύματα κλασμά-
των, ἑπτὰ σπυρί-
δας· ἦσαν δὲ οἱ φα-
γόντες, ὡς τετρα-
κισχίλιοι· καὶ ἀπέ-
λυσεν αὐτούς·
Καὶ εὐθέως ἐμβὰς
εἰς τὸ πλοῖον με-
τὰ τῶν μαθητῶν
αὐτοῦ, ἦλθεν εἰς

τὰ μέρη δαλμανου-
θά· καὶ ἐξῆλθον
οἱ φαρισαῖοι, καὶ
ἤρξαντο συζητεῖν
αὐτῷ· ζητοῦντες
παρ' αὐτοῦ σημεῖ-
ον ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ,
πειράζοντες αὐ-
τόν· καὶ ἀναστε-
νάξας τῷ πνεύματι
αὐτοῦ λέγει· τί ἡ
Γενεὰ αὕτη σημεῖ-
ον ἐπιζητεῖ· ἀμὴν
λέγω ὑμῖν· εἰ δο-
θήσεται τῇ γενεᾷ
ταύτῃ σημεῖον·
ἀφεὶς αὐτούς, ἐμ-
βὰς πάλιν εἰς πλοῖ-
ον, ἀπῆλθεν εἰς
τὸ πέραν· καὶ ἐπε-
λάθοντο λαβεῖν
ἄρτους· καὶ εἰ μὴ
ἕνα ἄρτον, οὐκ εἶχον

κβ περὶ τῆς ζύμης τῶν φαρισαίων :-

μεθ' ἑαυτῶν ἐν τῷ
οθ β κβ ι πλοίῳ· καὶ διε-
στέλλετο αὐτοῖς λέ-
γων· ὁρᾶτε· βλέ-
πετε ἀπὸ τῆς ζύ-
μης τῶν φαρισαί-
ων, καὶ τῆς ζύμ-
ης ἡρῴδου· καὶ διε-
πς ς λογίζοντο πρὸς
ἀλλήλους λέγοντες·
ὅτι ἄρτους οὐκ ἔ-
χομεν· καὶ γνοὺς
ὁ ἰς̄ λέγει αὐτοῖς·
τί διαλογίζεσθε
ὅτι ἄρτους οὐκ ἔ-
χετε· οὔπω νοεῖτε
οὐδὲ συνίετε;
ἔτι πεπωρωμένην
ἔχετε τὴν καρ-
δίαν ὑμῶν; ὀ-
φθαλμοὺς ἔχον-
τες οὐ βλέπετε,
καὶ ὦτα ἔχοντες

οὐκ ἀκούετε· καὶ οὐ
μνημονεύετε ὅτι
τοὺς πέντε ἄρτους
ἔκλασα εἰς τοὺς
πεντακισχιλίους;
πόσους κοφίνους
πλήρεις κλασμά-
των ἤρατε· λέγου-
σιν αὐτῷ· δώδεκα·
ὅτε δὲ τοὺς ἑπτὰ
εἰς τοὺς τετρακι-
σχιλίους, πόσων
σπυρίδων πλη-
ρώματα κλασμά-
των ἤρατε· οἱ δὲ
εἶπον· ἑπτά· ς
καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς·
πῶς οὐ συνίετε·
πα ι Καὶ ἔρχεται εἰς βηθ-
σαϊδάν· καὶ φέρου-
κς ι σιν αὐτῷ τυφλὸν,
καὶ παρακαλοῦ-
σιν αὐτὸν, ἵνα αὐτοῦ ἅ-
ψηται·

κγ περὶ τοῦ τυφλοῦ :-

κδ περὶ τῆς ἐν Καισαρείᾳ ἐπερωτήσεως:-

καὶ ἐπιλαβόμενος
τῆς χειρὸς τοῦ τυ
φλοῦ, ἐξήγαγεν αὐ
τὸν ἔξω τῆς κώμης·
καὶ πτύσας εἰς τὰ
ὄμματα αὐτοῦ, ἐ
πιθεὶς τὰς χεῖρας
αὐτῷ, ἐπηρώτα
αὐτὸν εἴ τι βλέπει·
καὶ ἀναβλέψας ἔ
λεγεν· βλέπω τοὺς
ἀνθρώπους, ὅτι ὡς δέν
δρα ὁρῶ περιπα
τοῦντας· εἶτα
πάλιν ἐπέθηκε τὰς
χεῖρας ἐπὶ τοὺς ὀ
φθαλμοὺς αὐτοῦ,
καὶ ἐποίησεν αὐτὸν
ἀναβλέψαι· καὶ ἀ
ποκατεστάθη·
ἐνέβλεψε τηλαυ
γῶς ἅπαντας·
ἀπέστειλεν αὐτὸν

εἰς οἶκον αὐτοῦ λέγων·
μηδὲ εἰς τὴν κώμην
εἰσέλθῃς, μηδὲ εἴπῃς
πβ τινὶ ἐν τῇ κώμῃ·
Ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μα
κδ θηταὶ αὐτοῦ, εἰς τὰς
κώμας Καισαρείας
τῆς Φιλίππου· καὶ
ἐν τῇ ὁδῷ ἐπηρώ
τα τοὺς μαθητὰς
αὐτοῦ λέγων αὐτοῖς·
τίνα με λέγουσιν οἱ
ἄνθρωποι εἶναι· οἱ δὲ εἶ
πον· Ἰωάννην τὸν
βαπτιστήν· καὶ ἄλλοι
Ἠλίαν· ἄλλοι δὲ ἕνα
τῶν προφητῶν·
καὶ αὐτὸς λέγει αὐτοῖς·
ὑμεῖς δὲ τίνα με
λέγετε εἶναι· ἀπο
κριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος
λέγει αὐτῷ· σὺ εἶ ὁ Χριστός·
καὶ ἐπετίμησεν αὐτοῖς,

ἵνα μηδενὶ λέγωσι
πγ περὶ αὐτοῦ· καὶ ἤρ
β ξατο διδάσκειν αὐ
τούς, ὅτι δεῖ τὸν
υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πολ
λὰ παθεῖν· καὶ ἀ
ποδοκιμασθῆναι
ἀπὸ τῶν πρεσβυ
τέρων καὶ τῶν ἀρ
χιερέων καὶ τῶν
γραμματέων, καὶ
ἀποκτανθῆναι,
καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέ
ρας ἀναστῆναι· τέλ
παρρησίᾳ τὸν λό
πλ γον ἐλάλει· καὶ προ
ς λαβόμενος αὐτὸν
ὁ πέτρος, ἤρξατο
ἐπιτιμᾶν αὐτῷ·
ὁ δὲ ἐπιστραφεὶς
καὶ ἰδὼν τοὺς μα
θητὰς αὐτοῦ, ἐπε
τίμησε τῷ πέτρῳ

λέγων· ὕπαγε ὀπί
σω μου σατανᾶ· ὅ
τι οὐ φρονεῖς τὰ
τοῦ θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τῶν
πδ ἀνθρώπων· καὶ προσ
β καλεσάμενος τὸν ὄ
χλον σὺν τοῖς μα
θηταῖς αὐτοῦ εἶπεν
αὐτοῖς· ὅστις θέ
λει ὀπίσω μου ἐλ
θεῖν, ἀπαρνησάσθω
ἑαυτόν, καὶ ἀράτω
τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ
ἀκολουθείτω μοι·
ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι,
ἀπολέσει αὐτήν·
ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν
ἑαυτοῦ ψυχὴν ἕνε
κεν ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐ
αγγελίου, οὗτος σώ
σει αὐτήν· τί γὰρ ὠ
φελήσει ἄνθρωπον, ἐὰν

κερδήσῃ τὸν κό-
σμον ὅλον, καὶ ζη-
μιωθῇ τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ· ἢ τί δώσει
ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα
τῆς ψυχῆς αὐτοῦ·
πϛ̄ / ε Ὃς γὰρ ἐὰν ἐπαι-
σχυνθῇ με καὶ τοὺς
ἐμοὺς λόγους· ἐν
τῇ γενεᾷ ταύτῃ
τῇ μοιχαλίδι καὶ
ἁμαρτωλῷ, καὶ
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαι-
σχυνθήσεται αὐτόν·
ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ
δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐ-
τοῦ μετὰ τῶν ἀγγέ-
λων τῶν ἁγίων·
πζ̄ / β Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς·
ἀμὴν λέγω ὑμῖν·
ὅτι εἰσί τινες τῶν
ὧδε ἑστηκότων· οἵ-
τινες οὐ μὴ γεύσων-

ται θανάτου, ἕως
ἂν ἴδωσι τὴν βασι-
λείαν τοῦ θεοῦ ἐλη-
λυθυῖαν ἐν δυνάμει·
μει· καὶ μεθ' ἡμέ- ἐν τῷ
ρας ἕξ· παραλαμ-
κε̄ βάνει ὁ ἰς̄ τὸν πέ-
τρον καὶ τὸν ἰάκω-
βον καὶ ἰωάννην·
καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς
εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ'
ἰδίαν μόνους· καὶ
μετεμορφώθη ἔμ-
προσθεν αὐτῶν·
καὶ τὰ ἱμάτια αὐ-
τοῦ ἐγένετο στίλβον-
τα, λευκὰ λίαν ὡς
χιών· οἷα γναφεὺς
ἐπὶ τῆς γῆς οὐ δύ-
ναται λευκᾶναι· καὶ
ὤφθη αὐτοῖς ἠλίας
σὺν μωσῇ, καὶ ἦσαν
συλλαλοῦντες τῷ ἰυ̅·

καὶ ἀποκριθεὶς ὁ
πέτρος λέγει τῷ ἰῦ·
ῥαββί· καλόν ἐστιν
ἡμᾶς ὧδε εἶναι·
καὶ ποιήσωμεν
σκηνὰς τρεῖς·
σοὶ μίαν· καὶ μωσῇ
μίαν· καὶ ἠλίᾳ
μίαν· οὐ γὰρ ᾔδει
τί λαλήσῃ· ἦσαν
γὰρ ἔκφοβοι· καὶ
ἐγένετο νεφέλη
ἐπισκιάζουσα
αὐτοῖς· καὶ ἦλθε
φωνὴ ἐκ τῆς νεφέ
λης· οὗτός ἐστιν
ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπη
τός· αὐτοῦ ἀκούε
τε· καὶ ἐξάπι
να περιβλεψάμε
νοι, οὐκέτι οὐδένα
εἶδον· ἀλλὰ τὸν ἰν̄
μόνον μεθ᾽ ἑαυτῶν·

Καταβαινόντων
δὲ αὐτῶν ἀπὸ τοῦ
ὄρους, διεστείλατο
αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ
διηγήσωνται ἃ εἶ
δον, εἰ μὴ ὅταν ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνου ἐκ νεκρῶν
πη / ι ἀναστῇ· καὶ τὸν λό
Γον ἐκράτησαν πρὸς
ἑαυτούς, συζητοῦν
τες, τί ἐστι τὸ ἐκ νε
κρῶν ἀναστῆναι·
πθ / ϛ Καὶ ἐπηρώτων αὐτὸ
λέγοντες· ὅτι λέ
γουσιν οἱ γραμμα
τεῖς, ὅτι ἠλίαν δεῖ
ἐλθεῖν πρῶτον·
ὁ δὲ ἀποκριθεὶς
εἶπεν αὐτοῖς· ἠ
λίας μὲν ἐλθὼν
πρῶτον ἀποκα
θιστᾷ πάντα· καὶ
πῶς γέγραπται

θῇ· τὸν υἱὸν τοῦ
ἀνθρώπου ἵνα πολλὰ
πάθῃ καὶ ἐξουδε
νωθῇ· ἀλλὰ λέγω
ὑμῖν· ὅτι καὶ ἡλίας
ἐλήλυθε· καὶ ἐποίη
σαν αὐτῷ ὅσα ἠ
θέλησαν καθὼς
γέγραπται ἐπ' αὐτόν·

ϟε
Καὶ ἐλθὼν πρὸς
τοὺς μαθητὰς,
εἶδεν ὄχλον πο
λὺν περὶ αὐτοὺς,
καὶ γραμματεῖς
συζητοῦντας αὐ
τοῖς· καὶ εὐθέως
πᾶς ὁ ὄχλος ἰδὼν
αὐτὸν ἐξεθαμβή
θη· καὶ προστρέ
χοντες ἠσπάζον
το αὐτόν· καὶ ἐπη
ρώτησε τοὺς γραμ
ματεῖς, τί συζητεῖτε

πρὸς αὐτούς·

ϟϛ
Καὶ ἀποκριθεὶς εἷς
ἐκ τοῦ ὄχλου εἶπε·
διδάσκαλε· ἤνεγκα
κϛ τὸν υἱόν μου πρός
σε, ἔχοντα πνεῦμα ἄ
λαλον· καὶ ὅπου
ἂν αὐτὸν καταλάβῃ,
ῥήσσει αὐτὸν καὶ ἀ
φρίζει· καὶ τρίζει
τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ
καὶ ξηραίνεται· καὶ
εἶπον τοῖς μαθη
ταῖς σου ἵνα αὐτὸ
ἐκβάλωσι· καὶ οὐ
κ ἴσχυσαν· ὁ δὲ ἀ
ποκριθεὶς αὐτοῖς λέ
γει· ὦ γενεὰ ἄπι
στος· ἕως πότε
πρὸς ὑμᾶς ἔσομαι·
ἕως πότε ἀνέξο
μαι ὑμῶν· φέρετε
αὐτόν πρός με·

καὶ ἤνεγκαν αὐτὸν
πρὸς αὐτόν· ϛ
ἰδὼν αὐτὸν εὐθέως
τὸ πνεῦμα, ἐσπάρα
ξεν αὐτόν· καὶ πε
σὼν ἐπὶ τῆς γῆς,
ἐκυλίετο ἀφρίζων·
καὶ ἐπηρώτησε τὸν
πατέρα αὐτοῦ· πόσος
χρόνος ἐστὶν, ὡς
τοῦτο γέγονεν αὐτῷ·
ὁ δὲ εἶπεν· παιδι
όθεν· καὶ πολλά
κις αὐτὸν καὶ εἰς
τὸ πῦρ ἔβαλε·
καὶ εἰς ὕδατα, ἵνα
ἀπολέσῃ αὐτόν·
ἀλλ' εἴ τι δύνασαι
βοήθησον ἡμῖν,
σπλαγχνισθεὶς
ἐφ' ἡμᾶς· ὁ δὲ Ἰ(ησοῦ)ς
εἶπεν αὐτῷ· τὸ
εἰ δύνασαι πιστεῦ
σαι· πάντα δυνα
τὰ τῷ πιστεύον
τι· καὶ εὐθέως κρά
ξας ὁ πατὴρ τοῦ παι
δίου, μετὰ δακρύ
ων ἔλεγε· πιστεύ
ω κύριε· βοήθει μου
τῇ ἀπιστίᾳ· ἰδὼν
δὲ ὁ Ἰ(ησοῦ)ς ὅτι ἐπισυν
τρέχει ὄχλος, ἐπε
τίμησε τῷ πνεύ
ματι τῷ ἀκαθάρτῳ
λέγων αὐτῷ· τὸ
πνεῦμα τὸ ἄλαλον καὶ
κωφόν· ἐγώ σοι ἐπι
τάσσω· ἔξελθε
ἐξ αὐτοῦ, καὶ μηκέ
τι εἰσέλθῃς εἰς
αὐτόν· καὶ κράξαν·
καὶ πολλὰ σπαρά
ξαν αὐτόν, ἐξῆλθε·
καὶ ἐγένετο ὡσεὶ νε
κρός· ὥστε πολλοὺς

λέγειν, ὅτι ἀπέθα
νεν· ὁ δὲ ἰς κρα
τήσας αὐτὸν τῆς
χειρὸς, ἤγειρεν αὐ
τὸν καὶ ἀνέστη·
ρβ Εἰσελθόντα αὐτὸν
εἰς οἶκον, οἱ μαθη
ταὶ αὐτοῦ ἐπηρώ
των αὐτὸν κατ' ἰ
δίαν· ὅτι ἡμεῖς
οὐκ ἠδυνήθημεν
ἐκβαλεῖν αὐτό·
εἶπεν αὐτοῖς·
τοῦτο τὸ γένος ἐν οὐ
δενὶ δύναται ἐ
ξελθεῖν, εἰ μὴ ἐν
προσευχῇ καὶ νη
στείᾳ· καὶ ἐκεῖθεν
ργ Ἐξελθόντες, πα
ρεπορεύοντο διὰ
τῆς γαλιλαίας·
οὐκ ἤθελεν ἵνα
τις γνῷ· ἐδίδα

σκε γὰρ τοὺς μα
θητὰς αὐτοῦ καὶ ἔ
λεγεν αὐτοῖς· ὅτι
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνου πα
ραδίδοται εἰς χεῖ
ρας ἀνων, καὶ ἀπο
κτενοῦσιν αὐτόν·
καὶ ἀποκτανθεὶς,
τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ
ἀναστήσεται· οἱ δὲ ἠ
γνόουν τὸ ῥῆμα· καὶ ἐ
φοβοῦντο αὐτὸν ἐπε
ρωτῆσαι· καὶ ἦλθεν
Εἰς καπερναούμ·
κζ καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ γε
νόμενος, ἐπηρώ
τα αὐτούς· τί ἐν τῇ
ὁδῷ πρὸς ἑαυτοὺς
διελογίζεσθε· οἱ δὲ
ἐσιώπων· πρὸς
Ἀλλήλους γὰρ διελέ
χθησαν ἐν τῇ ὁδῷ
τίς μείζων· καὶ

καθίσας ἐφώνη-
σε τοὺς δώδεκα
καὶ λέγει αὐτοῖς·
εἴ τις θέλει πρῶ-
τος εἶναι, ἔσται πά-
ντων ἔσχατος, καὶ
πάντων διάκο-
νος· καὶ λαβὼν
παιδίον, ἔστησεν
αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐ-
τῶν· καὶ ἐναγκαλι-
σάμενος αὐτὸ,
εἶπεν αὐτοῖς·
ὃς ἐὰν ἓν τῶν τοι-
ούτων παιδίων
δέξηται ἐπὶ τῷ
ὀνόματί μου, ἐμὲ
δέχεται· καὶ ὃς ἐ-
ὰν ἐμὲ δέξηται, οὐ-
κ ἐμὲ δέχεται· ἀλ-
λὰ τὸν ἀποστεί-
λαντά με· ἀπε-
κρίθη δὲ αὐτῷ ὁ Ἰω-
άννης λέγων· δι-
δάσκαλε, εἴδομέν
τινα τῷ ὀνόματί
σου ἐκβάλλοντα
δαιμόνια· ὃς οὐ-
κ ἀκολουθεῖ ἡμῖν,
καὶ ἐκωλύσαμεν
αὐτὸν, ὅτι οὐκ ἀκο-
λουθεῖ ἡμῖν· ὁ δὲ
Ἰησοῦς εἶπε· μὴ κω-
λύετε αὐτόν· οὐδεὶς
γάρ ἐστιν ὃς ποιή-
σει δύναμιν ἐπὶ
τῷ ὀνόματί μου,
καὶ δυνήσεται τα-
χὺ κακολογῆσαί
με· ὃς γὰρ οὐκ ἔστι
καθ' ὑμῶν, ὑπὲρ
ὑμῶν ἐστιν· ὃς γὰρ
ἂν ποτίσῃ ὑμᾶς
ποτήριον ὕδατος
ἐν ὀνόματί μου
ὅτι Χριστοῦ ἐστε, ἀμὴν λέγω

ὑμῖν οὐ μὴ ἀπολέ
σῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ· τέ(λος)
ξθ Καὶ ὃς ἐὰν σκανδα
Β λίσῃ ἕνα τῶν μι
κρῶν τῶν πιστευ
όντων εἰς ἐμέ, κα
λόν ἐστιν αὐτὸν
μᾶλλον· εἰ περί
κειται λίθος μυλι
κὸς περὶ τὸν τρά
χηλον αὐτοῦ, καὶ
βέβληται εἰς τὴν
θάλασσαν· καὶ ἐ
ρβ ς Ἂν σκανδαλίζῃ
ἡ χείρ σου, ἀπόκο
ψον αὐτήν· καλόν
σοί ἐστι· κυλλὸν εἰς
τὴν ζωὴν εἰσελ
θεῖν, ἢ τὰς δύο χεῖ
ρας ἔχοντα ἀπελ
θεῖν εἰς τὴν γέεν
ναν, εἰς τὸ πῦρ
τὸ ἄσβεστον· ὅπου

ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ
τελευτᾷ, καὶ τὸ
πῦρ οὐ σβέννυται·
ρα ι Καὶ ἐὰν ὁ πούς σου
σκανδαλίζῃ σε, ἀ
πόκοψον αὐτόν·
καλόν ἐστί σοι εἰσελ
θεῖν εἰς τὴν ζωὴν
χωλόν, ἢ τοὺς δύο
πόδας ἔχοντα,
βληθῆναι εἰς τὴν γέ
ενναν, εἰς τὸ πῦρ
τὸ ἄσβεστον· ὅπου
ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ
τελευτᾷ καὶ τὸ
πῦρ οὐ σβέννυται·
Καὶ ἐὰν ὁ ὀφθαλμός
σου σκανδαλίζῃ σε,
ἔκβαλε αὐτόν· κα
λόν σοι ἐστὶ μονόφθαλ
μον εἰσελθεῖν εἰς
τὴν βασιλείαν τοῦ
θεοῦ, ἢ δύο ὀφθαλμοὺς

ἔρχονται, ἀπελθεῖν
εἰς τὴν γέενναν
τοῦ πυρός· ὅπου
ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ
τελευτᾷ, καὶ τὸ
πῦρ οὐ σβέννυται·
πᾶς γὰρ πυρὶ ἁλι-
σθήσεται· καὶ
πᾶσα θυσία ἁλὶ
ρβ β ἁλισθήσεται. Κα-
λὸν τὸ ἅλας· ἐὰν δὲ
τὸ ἅλας ἄναλον γέ-
νηται, ἐν τίνι αὐ-
τὸ ἀρτύσετε· ἔχε-
τε ἐν ἑαυτοῖς ἅ-
λας, καὶ εἰρηνεύ-
ετε ἐν ἀλλήλοις·
ρε ς Κἀκεῖθεν ἀναστὰς
ἔρχεται εἰς τὰ ὅρι-
α τῆς Ἰουδαίας·
διὰ τοῦ πέραν
τοῦ Ἰορδάνου· καὶ
συμπορεύονται

πάλιν ὄχλοι πρὸς
αὐτόν· καὶ ὡς εἰ-
ώθει πάλιν ἐδί-
δασκεν αὐτούς·
κη̄ καὶ προσελθόντες οἱ
φαρισαῖοι, ἐπηρώ-
τησαν αὐτόν· εἰ
ἔξεστιν ἀνδρὶ γυ-
ναῖκα ἀπολῦσαι·
πειράζοντες
αὐτόν· ὁ δὲ ἀπο-
κριθεὶς εἶπεν αὐ-
τοῖς· τί ὑμῖν ἐ-
νετείλατο Μωσῆς·
οἱ δὲ εἶπον· Μω-
σῆς ἐπέτρεψε, βιβλί-
ον ἀποστασίου γρά-
ψαι καὶ ἀπολῦσαι·
Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰ(ησοῦ)ς
εἶπεν αὐτοῖς· πρὸς
τὴν σκληροκαρδί-
αν ὑμῶν, ἔγραψεν
ὑμῖν τὴν ἐντολὴν
ταύτην·

ἀπὸ δὲ ἀρχῆς κτί
σεως, ἄρσεν καὶ
θῆλυ ἐποίησεν
αὐτοὺς ὁ θς̅· ἕνε
κεν τούτου κατα
λείψει ἄνθρωπος τὸν
πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν
μρα̅. καὶ προσκολ
ληθήσεται πρὸς
τὴν γυναῖκα αὐ
τοῦ, καὶ ἔσονται
οἱ δύο εἰς σάρκα
μίαν· ὥστε οὐ
κέτι εἰσὶ δύο, ἀλλὰ
μία σάρξ· ὃ οὖν
ὁ θς̅ συνέζευξεν,
ἄνθρωπος μὴ χωριζέ
ρδ/ι τω· καὶ ἐν τῇ οἰ
κίᾳ πάλιν οἱ μα
θηταὶ αὐτοῦ, πε
ρὶ τοῦ αὐτοῦ ἐπη
ρώτησαν αὐτόν·
καὶ λέγει αὐτοῖς·

ρε/β ὃς ἐὰν ἀπολύσῃ τὴν
γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ
γαμήσῃ ἄλλην, μοι
χᾶται ἐπ' αὐτήν·
Καὶ ἐὰν γυνὴ ἀπολύ
σῃ τὸν ἄνδρα αὐτῆς
καὶ γαμηθῇ ἄλλῳ,
ρς μοιχᾶται· καὶ προ
β σέφερον αὐτῷ παι
δία, ἵνα ἅψηται
αὐτῶν· οἱ δὲ μα
θηταὶ ἐπετίμων
τοῖς προσφέρου
σιν· ἰδὼν δὲ ὁ ἰς̅,
ἠγανάκτησε καὶ
εἶπεν αὐτοῖς· ἄ
φετε τὰ παιδία
ἔρχεσθαι πρός με·
μὴ κωλύετε αὐτά·
τῶν γὰρ τοιούτων
ἐστὶν ἡ βασιλεία
τοῦ θυ̅· ἀμὴν λέ
γω ὑμῖν· ὃς ἐὰν

μὴ δέξηται τὴν
βασιλείαν τοῦ
θῦ ὡς παιδίον,
οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς
αὐτήν· καὶ ἐναγ
καλισάμενος αὐ
τὰ, τιθεὶς τὰς
χεῖρας ἐπ' αὐτὰ
ηὐλόγει αὐτά· ⁊
ρζ β κθ Ἐκπορευομένου
αὐτοῦ εἰς ὁδὸν,
προσδραμὼν
εἷς καὶ γονυπετή
σας αὐτὸν, ἐπηρώ
τα αὐτόν· διδά
σκαλε ἀγαθέ· τί
ποιήσω, ἵνα ζω
ὴν αἰώνιον κλη
ρονομήσω· ὁ δὲ
ἰς εἶπεν αὐτῷ·
τί με λέγεις ἀγα
θόν· οὐδεὶς ἀγα
θὸς, εἰ μὴ εἷς ὁ θς·

τὰς ἐντολὰς οἶδας·
μὴ μοιχεύσῃς· μὴ
φονεύσῃς· μὴ κλέ
ψῃς· μὴ ψευδομαρ
τυρήσῃς· μὴ ἀπο
στερήσῃς· τίμα
τὸν πατέρα σου καὶ
τὴν μητέρα· ὁ δὲ ἀ
ποκριθεὶς εἶπεν
αὐτῷ· διδάσκα
λε· ταῦτα πάντα
ἐφυλαξάμην
ἐκ νεότητός μου·
ρη β Ὁ δὲ ἰς ἐμβλέψας
αὐτῷ, ἠγάπησεν
αὐτὸν καὶ εἶπεν
αὐτῷ· ἕν σοι ὑστε
ρεῖ· ὕπαγε ὅσα ἔ
χεις πώλησον καὶ
δὸς πτωχοῖς· καὶ
ἕξεις θησαυρὸν
ἐν οὐρανῷ, καὶ δεῦρο
ἀκολούθει μοι ἄρας

ρθ
β

τὸν ἀγρόν· ὁ δὲ ἐστυ-
γνάσας ἐπὶ τῷ λό-
γῳ, ἀπῆλθε λυ-
πούμενος· ἦν γὰρ
ἔχων κτήματα
πολλά· καὶ πε-
ριβλεψάμενος ὁ ἰς
λέγει τοῖς μαθη-
ταῖς αὐτοῦ· πῶς
δυσκόλως οἱ τὰ
χρήματα ἔχον-
τες, εἰς τὴν βασι-
λείαν τοῦ θῦ εἰ-
σελεύσονται· οἱ
δὲ μαθηταὶ ἐθαμ-
βοῦντο ἐπὶ τοῖς
λόγοις αὐτοῦ· ὁ δὲ
ἰς πάλιν ἀποκρι-
θεὶς λέγει αὐτοῖς·
τέκνα· πῶς δύ-
σκολόν ἐστι τοὺς
πεποιθότας ἐπὶ
χρήμασιν, εἰς

τὴν βασιλείαν τοῦ
θῦ εἰσελθεῖν· εὐ-
κοπώτερόν ἐστι
κάμηλον διὰ τῆς
τρυμαλιᾶς τῆς ῥα-
φίδος εἰσελθεῖν,
ἢ πλούσιον εἰς τὴν
βασιλείαν τοῦ θῦ
εἰσελθεῖν· οἱ δὲ
περισσῶς ἐξεπλήσ-
σοντο λέγοντες
πρὸς ἑαυτούς· καὶ
τίς δύναται σωθῆναι·
ἐμβλέψας δὲ αὐτοῖς
ὁ ἰς λέγει· παρὰ
ἀνοις ἀδύνατον·
ἀλλ' οὐ παρὰ τῷ θῷ·
πάντα γὰρ δυνα-
τά ἐστι παρὰ τῷ
θῷ· ἤρξατο ὁ πε-
τρος λέγειν αὐτῷ·
ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφήκα-
μεν πάντα καὶ ἠ-

κολουθήσαμέν
ρι β σοι· ἀποκριθεὶς
Ὁ ἰς̅ εἶπεν· ἀμὴν
λέγω ὑμῖν· οὐδείς
ἐστιν ὃς ἀφῆκεν
οἰκίαν· ἢ ἀδελ
φοὺς ἢ ἀδελφάς·
ἢ πρ̅α· ἢ μρ̅α· ἢ
γυναῖκα· ἢ τέκνα·
ἢ ἀγρούς· ἕνεκεν
ἐμοῦ καὶ ἕνεκεν
τοῦ εὐαγγελίου,
ἐὰν μὴ λάβῃ ἑκα
τονταπλασίο
να νῦν ἐν τῷ καιρῷ
τούτῳ, οἰκίας καὶ
ἀδελφοὺς καὶ ἀ
δελφάς, καὶ μη
τέρας καὶ τέκνα
καὶ ἀγροὺς μετὰ
διωγμῶν· καὶ ἐν
τῷ αἰῶνι τῷ ἐρ
χομένῳ, ζωὴν

ρια αἰώνιον· πολλοὶ
β δὲ ἔσονται πρῶτοι
ἔσχατοι, καὶ ἔσχα
ριβ τοι πρῶτοι· ἦσαν
β δὲ ἐν τῇ ὁδῷ ἀνα
βαίνοντες εἰς ἱερο
σόλυμα· καὶ ἦν προ
άγων αὐτοὺς ὁ ἰς̅· καὶ
ἐθαμβοῦντο· καὶ
ἀκολουθοῦντες ἐφο
βοῦντο· καὶ παρα
λαβὼν πάλιν τοὺς
δώδεκα, ἤρξατο
αὐτοῖς λέγειν τὰ
μέλλοντα αὐτῷ
συμβαίνειν· ὅτι
ἰδοὺ ἀναβαίνομεν
εἰς ἱεροσόλυμα· καὶ
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου πα
ραδοθήσεται τοῖς
ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς
γραμματεῦσι· καὶ
κατακρινοῦσιν αὐτὸν

κυ̅ ε̅ τ̅ ... τῷ καιρῷ [illegible] παραλαβὼν ὁ ἰς̅ τοὺς δώδεκα [illegible] ἤρξατο λέγειν

λ΄ περὶ τῶν υἱῶν ζεβεδαίου:

θανάτῳ· καὶ πα-
ραδώσουσιν αὐτὸν
τοῖς ἔθνεσι· καὶ
ἐμπαίξουσιν αὐ-
τῷ· καὶ μαστιγώ-
σουσιν αὐτόν· καὶ
ἐμπτύσουσιν αὐ-
τῷ· καὶ ἀποκτε-
νοῦσιν αὐτόν, καὶ
τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ
ἀναστήσεται· καὶ
ρις΄ ς προσπορεύον-
ται αὐτῷ ἰάκω-
βος καὶ ἰωάννης
οἱ υἱοὶ ζεβεδαί-
ου λέγοντες· δι-
δάσκαλε· θέλομεν
ἵνα ὃ ἐὰν αἰτήσω-
μεν ποιήσῃς ἡ-
μῖν· ὁ δὲ εἶπεν
αὐτοῖς· τί θέλε-
τε ποιῆσαί με
ὑμῖν· οἱ δὲ εἶπον

αὐτῷ· δὸς ἡμῖν ἵ-
να εἷς ἐκ δεξιῶν
σου καὶ εἷς ἐξ εὐω-
νύμων σου καθί-
σωμεν ἐν τῇ δόξῃ
σου· ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν
αὐτοῖς· οὐκ οἴδα-
τε τί αἰτεῖσθε·
δύνασθε πιεῖν τὸ
ποτήριον ὃ ἐγὼ πί-
νω· καὶ τὸ βάπτι-
σμα ὃ ἐγὼ βαπτίζο-
μαι βαπτισθῆναι;
οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ·
δυνάμεθα· ὁ δὲ
ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς·
τὸ μὲν ποτήριον
ὃ ἐγὼ πίνω πίεσθε·
καὶ τὸ βάπτισμα
ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι
βαπτισθήσεσθε·
τὸ δὲ καθίσαι ἐκ
δεξιῶν μου καὶ ἐξ

ωνύμων, οὐκ ἔστιν
ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ' οἷς
ἡτοίμασται· καὶ
ρια β Ἀκούσαντες οἱ δέ-
κα, ἤρξαντο ἀγα-
νακτεῖν περὶ
ἰακώβου καὶ ἰω-
άννου· ὁ δὲ ἰς
προσκαλεσάμενος
αὐτοὺς. λέγει αὐ-
τοῖς· οἴδατε ὅτι οἱ
δοκοῦντες
ἄρχειν τῶν ἐθνῶν,
κατακυριεύουσιν
αὐτῶν· καὶ οἱ
μεγάλοι αὐτῶν, κα-
τεξουσιάζουσιν
αὐτῶν· οὐχ οὕ-
τως δὲ ἔσται ἐν ὑ-
μῖν· ἀλλ' ὃς ἐὰν
θέλῃ γενέσθαι
μέγας ἐν ὑμῖν, ἔ-
σται ὑμῶν διάκο-

νος· καὶ ὃς ἐὰν
θέλῃ ὑμῶν γενέσθαι
πρῶτος, ἔσται πάν-
των δοῦλος·
ριε δ Γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
οὐκ ἦλθε διακονη-
θῆναι, ἀλλὰ δι-
ακονῆσαι, καὶ δοῦ-
ναι τὴν ψυχὴν αὐ-
τοῦ λύτρον ἀντὶ
πολλῶν· τέλος καὶ ἔρ- τε κυ ε
ρις β Χονται εἰς ἰεριχώ·
καὶ ἐκπορευομένου
λα ι αὐτοῦ ἀπὸ ἰεριχὼ
καὶ τῶν μαθητῶν
αὐτοῦ καὶ ὄχλου
ἱκανοῦ, ὁ υἱὸς τιμαί-
ου βαρτιμαῖος
ὁ τυφλὸς, ἐκάθη-
το παρὰ τὴν ὁδὸν
προσαιτῶν· καὶ
ἀκούσας ὅτι ἰς ὁ να-
ζωραῖός ἐστιν, ἤρξατο

λβ̄ π(ερὶ) τοῦ πώλου :-

κράζειν καὶ λέγειν·
ὁ υἱὸς Δαβὶδ Ἰ(ησο)ῦ ἐλέη-
σόν με· καὶ ἐπετί-
μων αὐτῷ πολ-
λοὶ ἵνα σιωπήσῃ·
ὁ δὲ πολλῷ μᾶλλον
ἔκραζεν· υἱὲ
Δαβὶδ ἐλέησόν με·
καὶ στὰς ὁ Ἰ(ησοῦ)ς εἶπεν αὐ-
τὸν φωνηθῆναι·
καὶ φωνοῦσι τὸν
τυφλὸν λέγοντες
αὐτῷ· θάρσει· ἔγει-
ραι, φωνεῖ σε· ὁ δὲ
ἀποβαλὼν τὸ ἱμά-
τιον αὐτοῦ, ἀνα-
στὰς ἦλθε πρὸς
τὸν Ἰ(ησοῦ)ν· καὶ ἀπο-
κριθεὶς λέγει αὐτῷ
ὁ Ἰ(ησοῦ)ς· τί θέλεις
ποιήσω σοι· ὁ δὲ
τυφλὸς εἶπεν
αὐτῷ· ῥαββουνί,

ἵνα ἀναβλέψω· ὁ
δὲ Ἰ(ησοῦ)ς εἶπεν αὐτῷ· ὕ-
παγε· ἡ πίστις σου
σέσωκέ σε· καὶ εὐθέ-
ως ἀνέβλεψε, καὶ ἠ-
κολούθησε τῷ Ἰ(ησο)ῦ
ρις ἐν τῇ ὁδῷ· καὶ ὅτε
β Ἐγγίζουσιν εἰς Ἱ(ερουσα)λὴμ
λβ εἰς Βηθφαγὴ καὶ Βη-
θανίαν πρὸς τὸ
ὄρος τῶν ἐλαιῶν,
ἀποστέλλει δύο τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ
καὶ λέγει αὐτοῖς·
ὑπάγετε εἰς τὴν κώμην
τὴν κατέναντι ὑ-
μῶν· καὶ εὐθέως
εἰσπορευόμενοι
εἰς αὐτήν, εὑρήσετε
πῶλον δεδεμένον,
ἐφ' ὃν οὐδεὶς ἀνθρώπων
κεκάθικε· λύσαντες
αὐτὸν ἀγάγετε·

καὶ ἐάν τις ὑμῖν εἴ
πῃ· τί ποιεῖτε
τοῦτο, εἴπατε ὅ
τι ὁ κ(ύριο)ς αὐτοῦ χρεί
αν ἔχει· καὶ εὐθέως
αὐτὸν ἀποστελεῖ
ρῑη ὧδε· ἀπῆλθον
β Δὲ καὶ εὗρον πῶλον
δεδεμένον πρὸς
τὴν θύραν, ἔξω ἐ
πὶ τοῦ ἀμφόδου
καὶ λύουσιν αὐτόν·
καί τινες τῶν ἐκεῖ
ἑστηκότων ἔλεγον
αὐτοῖς· τί ποιεῖ
τε λύοντες τὸν πῶ
λον· οἱ δὲ εἶπον
αὐτοῖς, καθὼς ἐ
νετείλατο ὁ ἰ(ησοῦ)ς· ζ
ἀφῆκαν αὐτούς. ς
ἤγαγον τὸν πῶλον
πρὸς τὸν ἰ(ησοῦ)ν· καὶ
ἐπέβαλον αὐτῷ

τὰ ἱμάτια αὐτῶν,
καὶ ἐκάθισεν ἐπ' αὐ
τῷ· πολλοὶ δὲ τὰ
ἱμάτια αὐτῶν ἔ
στρωσαν εἰς τὴν ὁδόν·
ἄλλοι δὲ στοιβάδας
ἔκοπτον ἐκ τῶν δέν
δρων, καὶ ἐστρώννυ
ρῑθ ον εἰς τὴν ὁδόν. ς
α Οἱ προάγοντες καὶ οἱ
ἀκολουθοῦντες, ἔκρα
ζον λέγοντες· ὡσαν
νά, εὐλογημένος
ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀ
νόματι κ(υρίο)υ· εὐλογη
μένη ἡ ἐρχομένη
βασιλεία ἐν ὀνόμα
τι κ(υρίο)υ τοῦ π(ατ)ρ(ὸ)ς ἡμῶν
Δαδ· ὡσαννὰ ἐν τοῖς
ρκ ὑψίστοις· καὶ εἰσῆλ
ς Θεν εἰς ἱεροσόλυμα
ὁ ἰ(ησοῦ)ς καὶ εἰς τὸ ἱερόν·
καὶ περιβλεψάμενος

λγ περὶ τῆς ξηρανθείσης συκῆς:-

πάντα· ὀψίας ἤδη
οὔσης τῆς ὥρας,
ἐξῆλθεν εἰς βηθα-
νίαν μετὰ τῶν δώ-
δεκα· καὶ τῇ ἐπαύ-
λγ
Ι
ριον ἐξελθόντων
αὐτῶν ἀπὸ βηθα-
νίας, ἐπείνασε·
καὶ ἰδὼν συκῆν μα-
κρόθεν ἔχουσαν
φύλλα, ἦλθεν εἰ ἄ-
ρα εὑρήσει τι ἐν αὐ-
τῇ· καὶ ἐλθὼν ἐ-
π' αὐτὴν, οὐδὲν
εὗρεν εἰ μὴ φύλλα·
οὐ γὰρ ἦν καιρὸς
σύκων· καὶ ἀπο-
κριθεὶς ὁ ἰησοῦς εἶπεν
αὐτῇ· μηκέτι ἐκ
σοῦ εἰς τὸν αἰῶνα
μηδεὶς καρπὸν
φάγοι· καὶ ἤκουον
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ·

ρπα
α Καὶ ἔρχονται εἰς ἱερο-
σόλυμα· καὶ εἰσελ-
θὼν ὁ ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν
ἤρξατο ἐκβάλλειν
τοὺς πωλοῦντας
καὶ ἀγοράζοντας
ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ
τὰς τραπέζας
τῶν κολλυβιστῶν,
καὶ τὰς καθέδρας
τῶν πωλούντων
τὰς περιστερὰς
κατέστρεψε· καὶ οὐκ
ἤφιεν ἵνα τις δι-
ενέγκῃ σκεῦος δι-
ὰ τοῦ ἱεροῦ· καὶ ἐδί-
δασκε λέγων αὐτοῖς·
οὐ γέγραπται ὅτι ὁ οἶ-
κός μου· οἶκος προ-
σευχῆς κληθήσεται
πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν;
ὑμεῖς δὲ ἐποιήσα-
τε αὐτὸν σπήλαιον

ρκβ/α ληστῶν· καὶ ἤκουσ
αν οἱ γραμματεῖς
καὶ οἱ ἀρχιερεῖς,
καὶ ἐζήτουν πῶς
αὐτὸν ἀπολέσω
σιν· ἐφοβοῦντο
γὰρ αὐτόν, ὅτι πᾶς
ὁ ὄχλος ἐξεπλήσ
σετο ἐπὶ τῇ διδα
ρκγ/ι χῇ αὐτοῦ· καὶ ὅ
τε ὀψὲ ἐγένετο, ἐξε
πορεύετο ἔξω τῆς
πόλεως· καὶ πρω
ῒ παραπορευόμε
νοι, εἶδον τὴν συ
κῆν ἐξηραμμένην
ἐκ ῥιζῶν· καὶ ἀ
ναμνησθεὶς ὁ πέ
τρος, λέγει αὐτῷ·
ῥαββί· ἴδε ἡ συ
κῆ ἣν κατηράσω
ρκδ/ε ἐξήρανται· καὶ
ἀποκριθεὶς ὁ ἰς

λέγει αὐτοῖς· ἔχε
τε πίστιν θεοῦ· ἀμὴν
γὰρ λέγω ὑμῖν· ὅτι
ὃς ἂν εἴπῃ τῷ ὄ
ρει τούτῳ ἄρθητι
καὶ βλήθητι εἰς τὴν
θάλασσαν· καὶ μὴ
διακριθῇ ἐν τῇ
καρδίᾳ αὐτοῦ· ἀλ
λὰ πιστεύσῃ ὅτι ἃ
λαλεῖ γίνηται, ἔσται
αὐτῷ ὃ ἐὰν εἴπῃ·
ρκε/δ διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν·
πάντα ὅσα ἂν προ
σευχόμενοι αἰτεῖ
σθε, πιστεύετε ὅτι
λαμβάνετε· καὶ ἔσται
ρκς/ς ὑμῖν· καὶ ὅταν
στήκητε προσευ
λδ/ι χόμενοι, ἀφίετε
εἴ τι ἔχετε κατά τινος·
ἵνα καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν
ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,

λδ/ι τέλος· περὶ ἀμνησικακίας :—

λε περὶ τῶν ἐπερωτησάντων τὸν κύριον ἀρχιερέων καὶ πρεσβυτέρων :-

ἀφῇ ὑμῖν τὰ παρα
πτώματα ὑμῶν·
εἰ δὲ ὑμεῖς οὐκ ἀ
φίετε, οὐδὲ ὁ πατὴρ
ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς
οὐρανοῖς ἀφήσει τὰ
παραπτώματα
ρπζ β ὑμῶν· καὶ ἔρχον
Πάλιν εἰς ἱερο
λε ι σόλυμα· καὶ ἐν τῷ
ἱερῷ περιπατοῦν
τος αὐτοῦ, ἔρχον
ται πρὸς αὐτὸν
οἱ ἀρχιερεῖς καὶ
οἱ γραμματεῖς
καὶ οἱ πρεσβύτε
ροι, καὶ λέγουσιν
αὐτῷ· ἐν ποίᾳ ἐ
ξουσίᾳ ταῦτα ποι
εῖς· καὶ τίς σοι τὴν
ἐξουσίαν ταύτην
ἔδωκεν, ἵνα ταῦ
τα ποιῇς· ὁ δὲ Ἰησοῦς

ἀποκριθεὶς εἶπεν
αὐτοῖς· ἐπερωτή
σω ὑμᾶς κἀγὼ ἕνα
λόγον καὶ ἀποκρί
θητέ μοι, καὶ ἐρῶ
ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξου
σίᾳ ταῦτα ποιῶ·
τὸ βάπτισμα ἰωάννου·
ἐξ οὐρανοῦ ἦν ἢ ἐξ ἀνθρώπων·
ἀποκρίθητέ μοι·
καὶ ἐλογίζοντο πρὸς
ἑαυτοὺς λέγοντες·
ἐὰν εἴπωμεν ἐξ
οὐρανοῦ, ἐρεῖ· διατί
οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε
αὐτῷ· ἀλλ᾽ ἐὰν εἴπωμεν
ἐξ ἀνθρώπων; ἐφοβοῦν
το τὸν λαόν· ἅπαν
τες γὰρ εἶχον τὸν
ἰωάννην, ὅτι ὄντως
προφήτης ἦν· καὶ
ἀποκριθέντες λέγου
σι τῷ Ἰησοῦ· οὐκ οἴδαμεν·

καὶ ὁ ἰ(ησοῦ)ς ἀποκριθεὶς
λέγει αὐτοῖς· οὐδὲ
ἐγὼ λέγω ὑμῖν, ἐν ποί
ᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα
ρκη / β ποιῶ· καὶ ἤρξατο
λϛ Αὐτοῖς ἐν παραβο
λαῖς λέγειν· ἀμ
πελῶνα ἐφύτευ
σεν ἄν(θρωπ)ος· καὶ περι
έθηκε φραγμόν·
καὶ ὤρυξεν ὑπο
λήνιον· καὶ ᾠκο
δόμησε πύργον,
καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν
γεωργοῖς καὶ ἀπε
δήμησε· καὶ ἀπέ
στειλε πρὸς τοὺς γε
ωργοὺς τῷ καιρῷ
δοῦλον, ἵνα παρὰ
τῶν γεωργῶν
λάβῃ ἀπὸ τοῦ καρ
ποῦ τοῦ ἀμπε
λῶνος· οἱ δὲ λα
βόντες αὐτὸν, ἔδει
ραν καὶ ἀπέστειλαν
κενόν· καὶ πάλιν
ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς
ἄλλον δοῦλον· κα
κεῖνον λιθοβολήσαν
τες, ἐκεφαλαίωσαν
καὶ ἀπέστειλαν ἠτι
μωμένον· καὶ πά
λιν ἄλλον ἀπέστειλε,
κἀκεῖνον ἀπέκτει
ναν· καὶ πολλοὺς
ἄλλους· τοὺς μὲν δέ
ροντες· τοὺς δὲ
ἀποκτένοντες·
Ἔτι οὖν ἕνα υἱὸν ἔχων
ἀγαπητὸν αὐτοῦ, ἀ
πέστειλε καὶ αὐτὸν
πρὸς αὐτοὺς ἔσχατον
λέγων· ὅτι ἐντρα
πήσονται τὸν υἱόν μου·
ἐκεῖνοι δὲ οἱ γεωργοὶ
εἶπον πρὸς ἑαυτούς·

ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ κλη
ρονόμος· δεῦτε ἀ
ποκτείνωμεν αὐ
τόν, καὶ ἡμῶν ἔσται
ἡ κληρονομία· καὶ
λαβόντες αὐτὸν ἀ
πέκτειναν, καὶ ἐ
ξέβαλον ἔξω τοῦ
ἀμπελῶνος· τί
οὖν ποιήσει ὁ κύριος
τοῦ ἀμπελῶνος; ἐ
λεύσεται καὶ ἀπο
λέσει τοὺς γεωργούς,
καὶ δώσει τὸν ἀμπε
λῶνα ἄλλοις· οὐ
δὲ τὴν γραφὴν ταύ
την ἀνέγνωτε· λί
θον ὃν ἀπεδοκί
μασαν οἱ οἰκοδο
μοῦντες, οὗτος ἐ
γενήθη εἰς κεφαλὴν
γωνίας; παρὰ
κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ

ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀ
φθαλμοῖς ἡμῶν·
ρκθ α Καὶ ἐζήτουν αὐτὸν κρα
τῆσαι, καὶ ἐφοβή
θησαν τὸν ὄχλον·
ἔγνωσαν γὰρ ὅτι πρὸς
αὐτοὺς τὴν παρα
βολὴν εἶπε· καὶ ἀ
φέντες αὐτὸν ἀπῆλ
θον·
ρλ β Καὶ ἀποστέλλουσι πρὸς αὐτόν τι
λζ νας τῶν φαρισαίων
καὶ τῶν ἡρῳδιανῶν,
ἵνα αὐτὸν ἀγρεύσω
σι λόγῳ· οἱ δὲ ἐλ
θόντες λέγουσιν
αὐτῷ· διδάσκαλε·
οἴδαμεν ὅτι ἀληθὴς
εἶ, καὶ οὐ μέλει σοι
περὶ οὐδενός· οὐ
γὰρ βλέπεις εἰς πρό
σωπον ἀνθρώπων, ἀλλ᾽
ἐπ᾽ ἀληθείας τὴν ὁδὸν

τοῦ θυ διδάσκεις·
ἔξεστι κῆνσον καίσα
ρι δοῦναι, ἢ οὔ· δῶ
μεν ἢ μὴ δῶμεν·
ὁ δὲ εἰδὼς αὐτῶν
τὴν ὑπόκρισιν, εἶ
πεν αὐτοῖς· τί με
πειράζετε· φέρε
τέ μοι δηνάριον
ἵνα ἴδω· οἱ δὲ ἤνεγ
καν· καὶ λέγει αὐτ·
τίνος ἡ εἰκὼν αὕ
τη καὶ ἡ ἐπιγρα
φή· οἱ δὲ εἶπον
αὐτῷ· καίσαρος·
καὶ ἀποκριθεὶς
ὁ ἰς εἶπεν αὐτοῖς·
ἀπόδοτε τὰ καί
σαρος καίσαρι, καὶ
τὰ τοῦ θυ τῷ θῷ·
καὶ ἐθαύμασαν ἐ
λη π' αὐτῷ· καὶ ἔρ
χονται σαδδουκαῖ

οι πρὸς αὐτὸν, οἵτι
νες λέγουσιν ἀνά
στασιν μὴ εἶναι· καὶ
ἐπηρώτησαν αὐτὸν
λέγοντες· διδά
σκαλε· μωσῆς ἔγρα
ψεν ἡμῖν· ὅτι ἐὰν
τινὸς ἀδελφὸς ἀ
ποθάνῃ· καὶ κατα
λίπῃ γυναῖκα· καὶ
τέκνα μὴ ἀφῇ, ἵ
να λάβῃ ὁ ἀδελφὸς
αὐτοῦ τὴν γυναῖκα
αὐτοῦ, καὶ ἐξαναστή
σῃ σπέρμα τῷ ἀ
δελφῷ αὐτοῦ· ἑπτὰ
ἀδελφοὶ ἦσαν· καὶ
ὁ πρῶτος ἔλαβε
γυναῖκα· καὶ ἀπο
θνήσκων οὐκ ἀφῆ
κε σπέρμα· καὶ ὁ
δεύτερος ἔλαβεν αὐ
τὴν καὶ ἀπέθανε.

λη περὶ τῶν σαδδουκαίων:

λθ π(ερὶ) τοῦ γραμματέως:

οὐδὲ αὐτὸς ἀφῆκε
σπέρμα· καὶ ὁ τρί-
τος ὡσαύτως· καὶ ἔ-
λαβον αὐτὴν οἱ ἑπτὰ
καὶ οὐκ ἀφῆκεν σπέρ-
μα· ἐσχάτη πάν-
των ἀπέθανε καὶ
ἡ γυνή· ἐν τῇ ἀνα-
στάσει ὅταν ἀναστῶ-
σι, τίνος αὐτῶν ἔσται
γυνή· οἱ γὰρ ἑπτὰ
ἔσχον αὐτὴν γυναῖ-
κα· καὶ ἀποκριθεὶς
ὁ ἰς εἶπεν αὐτοῖς·
οὐ διὰ τοῦτο πλα-
νᾶσθε, μὴ εἰδότες
τὰς γραφὰς μηδὲ
τὴν δύναμιν τοῦ
θῦ; ὅταν γὰρ ἐκ
νεκρῶν ἀναστῶσιν,
οὔτε γαμοῦσιν οὔ-
τε γαμίσκονται·
ἀλλ' εἰσὶν ὡς ἄγγελοι

οἱ ἐν τοῖς οὐνοῖς·
περὶ δὲ τῶν νεκρῶν ὅ-
τι ἐγείρονται, οὐκ ἀ-
νέγνωτε ἐν τῇ βίβλῳ
μωσέως ἐπὶ τοῦ βά-
του· ὡς εἶπεν αὐτῷ
ὁ θς λέγων· ἐγὼ ὁ θς
ἀβραὰμ καὶ ὁ θς ἰ-
σαὰκ καὶ ὁ θς ἰακώβ;
οὐκ ἔστιν ὁ θς θς νε-
κρῶν, ἀλλὰ θς ζών-
των· ὑμεῖς οὖν πολὺ
ρλα πλανᾶσθε· καὶ προσ-
ς ελθὼν εἷς τῶν γραμ-
λθ ματέων· ἀκούσας
Ι αὐτῶν συζητούντων·
εἰδὼς ὅτι καλῶς
αὐτοῖς ἀπεκρίθη,
ἐπηρώτησεν αὐτόν·
ποία ἐστὶ πρώτη
πάντων ἐντολή·
ὁ δὲ ἰς ἀπεκρίθη αὐ-
τῷ· ὅτι πρώτη πάν-

τῶν τῶν ἐντολῶν;
ἄκουε ἰσραήλ· κ(ύριο)ς ὁ θ(εὸ)ς
ἡμῶν, κ(ύριο)ς εἷς ἐστί· καὶ
ἀγαπήσεις κ(ύριο)ν τὸν θ(εό)ν
σου ἐξ ὅλης τῆς καρ
δίας σου· καὶ ἐξ ὅ
λης τῆς ψυχῆς σου·
καὶ ἐξ ὅλης τῆς δι
ανοίας σου, καὶ ἐξ ὅ
λης τῆς ἰσχύος σου·
αὕτη πρώτη ἐντο
λή· καὶ δευτέρα
ὁμοία αὐτῇ· ἀγαπή
σεις τὸν πλησίον
σου ὡς σεαυτόν· μεί
ζων τούτων ἄλλη
ἐντολὴ οὐκ ἔστι· καὶ
ρλβ ι Εἶπεν αὐτῷ ὁ γραμ
ματεύς· καλῶς
διδάσκαλε· ἐπ' ἀ
ληθείας εἶπας ὅ
τι εἷς ἐστι καὶ οὐκ ἔ
στιν ἄλλος πλὴν

αὐτοῦ· καὶ τὸ ἀγα
πᾶν αὐτὸν ἐξ ὅλης
τῆς καρδίας, καὶ
ἐξ ὅλης τῆς συνέσε
ως· καὶ ἐξ ὅλης τῆς
ψυχῆς· καὶ ἐξ ὅλης
τῆς ἰσχύος· καὶ τὸ
ἀγαπᾶν τὸν πλησί
ον ὡς ἑαυτόν, πλεῖ
όν ἐστι πάντων τῶν
ὁλοκαυτωμάτων
καὶ θυσιῶν· καὶ ὁ ἰ(ησοῦ)ς
ἰδὼν αὐτὸν ὅτι νου
νεχῶς ἀπεκρίθη, εἶ
πεν αὐτῷ· οὐ μακρὰν
εἶ ἀπὸ τῆς βασιλεί
ρλγ ας τοῦ θ(εο)ῦ· καὶ οὐ
β δεὶς οὐκ ἔτι ἐτόλμα
αὐτὸν ἐπερωτῆσαι·
ρλδ β Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰ(ησοῦ)ς
ἔλεγε διδάσκων
ἐν τῷ ἱερῷ· πῶς
λέγουσιν οἱ γραμματεῖς

ὅτι ὁ Χ(ριστὸ)ς υἱὸς ἐστὶ δα(υὶ)δ·
αὐτὸς γὰρ εἶπεν ἐν
δα(υὶ)δ ἐν πν(εύματ)ι ἁγίῳ·
λέγει ὁ κ(ύριο)ς τῷ κ(υρί)ῳ μου·
κάθου ἐκ δεξιῶν
μου, ἕως ἂν θῶ
τοὺς ἐχθρούς σου
ὑποπόδιον τῶν
ποδῶν σου· αὐτὸς
οὖν δα(υὶ)δ λέγει αὐτὸν
κ(ύριο)ν, καὶ πόθεν
υἱὸς αὐτοῦ ἐστὶ· καὶ
ὁ πολὺς ὄχλος,
ἤκουεν αὐτοῦ ἡ-
δέως· καὶ ἔλεγεν
ρλε β Αὐτοῖς ἐν τῇ διδα-
χῇ αὐτοῦ· βλέπε-
τε ἀπὸ τῶν γραμ-
ματέων· τῶν θε-
λόντων ἐν στολαῖς
περιπατεῖν· καὶ
ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς
ἀγοραῖς· καὶ πρω-
τοκαθεδρίας ἐν
ταῖς συναγωγαῖς·
καὶ πρωτοκλισί-
ας ἐν τοῖς δείπνοις·
ρλς η Οἱ κατεσθίοντες τὰς
οἰκίας τῶν χηρῶν·
καὶ προφάσει, μα-
κρὰ προσευχόμε-
νοι· οὗτοι λήψον-
ται περισσότερον
κρίμα· καὶ καθί-
μα τ Σας ὁ ἰ(ησοῦ)ς κατέναντι
τοῦ γαζοφυλακί(ου),
ἐθεώρει πῶς ὁ ὄ-
χλος βάλλει χαλκὸν
εἰς τὸ γαζοφυλάκι-
ον· καὶ πολλοὶ πλού-
σιοι ἔβαλλον πολ-
λά· καὶ ἐλθοῦσα
μία χήρα πτωχὴ,
ἔβαλε λεπτὰ δύο·
ὅ ἐστι κοδράντης·
καὶ προσκαλεσάμεν(ος)

τοὺς μαθητὰς
αὐτοῦ, λέγει αὐτοῖς·
ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅ
τι ἡ χήρα αὕτη ἡ πτω
χὴ πλεῖον πάν
των βέβληκε τῶν
βαλλόντων εἰς τὸ
γαζοφυλάκιον·
πάντες γὰρ ἐκ
τοῦ περισσεύον
τος αὐτοῖς ἔβαλον·
αὕτη δὲ ἐκ τῆς
ὑστερήσεως αὐτῆς
πάντα ὅσα εἶχεν
ἔβαλεν, ὅλον τὸν
ρλζ βίον αὐτῆς· καὶ
β Ἐκπορευομένου αὐ
τοῦ ἐκ τοῦ ἱεροῦ,
λέγει αὐτῷ εἷς τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ·
διδάσκαλε· ἴδε
ποταποὶ λίθοι,
καὶ ποταπαὶ οἰ
κοδομαί· καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀ
ποκριθεὶς εἶπεν
αὐτῷ· βλέπεις ταύ
τας τὰς μεγάλας οἰ
κοδομάς; οὐ μὴ ἀ
φεθῇ λίθος ἐπὶ λί
θῳ, ὃς οὐ μὴ κατα
ρλη λυθῇ· καὶ καθημέ
β Νου αὐτοῦ εἰς τὸ ὄρος
μθ τῶν ἐλαιῶν κατέ
ναντι τοῦ ἱεροῦ, ἐ
πηρώτων αὐτὸν
κατ' ἰδίαν Πέτρος
Ἰάκωβος καὶ Ἰωάν
νης καὶ Ἀνδρέας·
εἰπὲ ἡμῖν πότε ταῦ
τα ἔσται· καὶ τί τὸ
σημεῖον ὅταν μέλ
λῃ πάντα ταῦτα
συντελεῖσθαι· ὁ δὲ
Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς αὐτοῖς
ἤρξατο λέγειν· βλέ
πετε μή τις ὑμᾶς

πλανήσῃ· πολλοὶ
γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ
τῷ ὀνόματί μου,
λέγοντες ὅτι ἐγώ
εἰμι, καὶ πολλοὺς
πλανήσουσιν· ὅ-
ταν δὲ ἀκούσητε πο-
λέμους καὶ ἀκοὰς
πολέμων, μὴ θρο-
εῖσθε· δεῖ γὰρ γενέ-
σθαι, ἀλλ' οὔπω τὸ
τέλος· ἐγερθήσε-
ται γὰρ ἔθνος ἐπὶ ἔ-
θνος· καὶ βασιλεία
ἐπὶ βασιλείαν·
καὶ ἔσονται σεισμοὶ
κατὰ τόπους· ς
ἔσονται λιμοὶ καὶ
ταραχαί· ἀρχὴ
ὠδίνων ταῦτα·
ρλθ α Βλέπετε δὲ ὑμεῖς ἑ-
αυτούς· παραδώ-
σουσι γὰρ ὑμᾶς εἰς
συνέδρια· καὶ εἰς
συναγωγὰς δαρήσεσθε·
καὶ ἐπὶ ἡγεμόνων
καὶ βασιλέων σταθή-
σεσθε ἕνεκεν ἐμοῦ,
εἰς μαρτύριον αὐ-
τοῖς· καὶ εἰς πάν-
ρμ ς Τα τὰ ἔθνη δεῖ πρῶ-
τον κηρυχθῆναι τὸ
ρμα β εὐαγγέλιον· ὅταν δὲ
ἀγάγωσιν ὑμᾶς πα-
ραδιδόντες, μὴ
προμεριμνᾶτε
τί λαλήσητε, μηδὲ
μελετᾶτε· ἀλλ' ὃ ἐὰν
δοθῇ ὑμῖν ἐν ἐκεί-
νῃ τῇ ὥρᾳ, τοῦτο
λαλεῖτε· οὐ γάρ ἐστε
ὑμεῖς οἱ λαλοῦντες·
ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον·
παραδώσει δὲ ἀδελ-
φὸς ἀδελφὸν εἰς
θάνατον· καὶ πατὴρ

τεκνον· και ἰδουσα αυ
φασον ται τεκνα
ἐπὶ γονεῖς και θα
νατωσουσιν αυτους
και ἐσεσθε μισουμε
νοι ὑπο παντων [illegible]
δια το ονομα μου·
ὁ δε ὑπομεινας εἰς
τελος, ουτος σω
θησεται [illegible]

ρμα
ς Ἴδετε [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ουδ ἐι [illegible]
[illegible]

ρμβ
β Οἱ δε [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

ρμγ ς Π [illegible]

[illegible]

καὶ
καὶ
αὐτο
μσ,
λεε
αὐτ,
τὸ

ἤδη ὁ κλάδος αὐτῆς ἁπα-
λὸς γένηται καὶ
ἐκφύῃ τὰ φύλλα,
γινώσκετε ὅτι ἐγ-
γὺς τὸ θέρος ἐστί·
οὕτω καὶ ὑμεῖς· ὅ-
ταν ταῦτα ἴδητε
γινόμενα, γινώ-
σκετε ὅτι ἐγγύς ἐ-
στιν ἐπὶ θύραις·
ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅ-
τι οὐ μὴ παρέλ-
θῃ ἡ γενεὰ αὕτη,
μέχρις οὗ πάν-
τα ταῦτα γένη-
ται· ὁ οὐρανὸς καὶ
ἡ γῆ παρελεύσον-
ται, οἱ δὲ λόγοι μου
οὐ μὴ παρέλθω-
ρμβ σιν· περὶ δὲ τῆς
ς Ἡμέρας ἐκείνης,
ἢ ὥρας, οὐδεὶς οἶ-
δεν· οὐδὲ οἱ ἄγγε-

πατὴρ ἢ υἱὸς καὶ ὥρας:

λοι οἱ ἐν τῷ οὐρανῷ·
ρμγ ς Οὐδὲ ὁ υἱός, εἰ μὴ ὁ πατήρ·
βλέπετε· ἀγρυπνεῖ-
τε καὶ προσεύχεσθε·
οὐκ οἴδατε γὰρ πό-
τε ὁ καιρός ἐστιν·
ρμδ β Ὡς ἄνθρωπος ἀπόδημος
ἀφεὶς τὴν οἰκίαν
αὐτοῦ· καὶ δοὺς τοῖς
δούλοις αὐτοῦ τὴν
ἐξουσίαν, καὶ ἑκά-
στῳ τὸ ἔργον αὐτοῦ·
καὶ τῷ θυρωρῷ
ἐνετείλατο ἵνα γρη-
γορῇ· γρηγορεῖτε οὖν·
ρμε β Οὐκ οἴδατε γὰρ πό-
τε ὁ κύριος τῆς οἰκίας
ἔρχεται· ὀψέ, ἢ με-
σονυκτίου· ἢ ἀλε-
κτοροφωνίας, ἢ
πρωΐ· μὴ ἐλθὼν
ἐξαίφνης, εὕρῃ ὑμᾶς
καθεύδοντας· ὃ δὲ

ἀλλὰ διὰ τοὺς ἐκ
λεκτοὺς οὓς ἐξε
λέξατο, ἐκολόβω
σε τὰς ἡμέρας. ⸎
ρμη Β Τότε ἐάν τις ὑμῖν
εἴπῃ ἰδοὺ ὧδε ὁ
χ(ριστό)ς· ἢ ἰδοὺ ἐκεῖ, μὴ
πιστεύετε. ἐγερθή
ρμθ ς σονται γὰρ ψευδό
χριστοι καὶ ψευδο
προφῆται· καὶ
δώσουσι σημεῖα
καὶ τέρατα, πρὸς
τὸ ἀποπλανᾶν εἰ
δυνατὸν καὶ τοὺς
ἐκλεκτούς· ὑμεῖς
δὲ βλέπετε, ἰδοὺ προ
είρηκα ὑμῖν πάν
ρν Β τα· ἀλλ' ἐν ἐκεί
ναις ταῖς ἡμέραις
μετὰ τὴν θλῖψιν
ἐκείνην, ὁ ἥλιος
σκοτισθήσεται. ⸎

ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ
φέγγος αὐτῆς· καὶ
οἱ ἀστέρες πεσοῦνται
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· καὶ
αἱ δυνάμεις αἱ ἐν
τοῖς οὐρανοῖς σαλευ
ρνα Β θήσονται· καὶ τό
τε ὄψονται τὸν υἱὸν
τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμε
νον ἐν νεφέλαις,
μετὰ δυνάμεως
πολλῆς καὶ δόξης·
⸎ τότε ἀποστελεῖ
τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ,
καὶ ἐπισυνάξει
τοὺς ἐκλεκτοὺς
αὐτοῦ ἐκ τῶν τεσ
σάρων ἀνέμων·
ἀπ' ἄκρου γῆς, ἕως
ἄκρου οὐρανοῦ· ἀπὸ
δὲ τῆς συκῆς μάθε
τε τὴν παραβο
λήν· ὅταν αὐτῆς

ἤδη ὁ κλάδος ἁπα-
λὸς γένηται· καὶ
ἐκφύῃ τὰ φύλλα,
γινώσκετε ὅτι ἐγ-
γὺς τὸ θέρος ἐστί·
οὕτω καὶ ὑμεῖς· ὅ-
ταν ταῦτα ἴδητε
γινόμενα, γινώ-
σκετε ὅτι ἐγγύς ἐ-
στιν ἐπὶ θύραις·
ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅ-
τι οὐ μὴ παρέλ-
θῃ ἡ γενεὰ αὕτη,
μέχρις οὗ πάν-
τα ταῦτα γένη-
ται· ὁ οὐρανὸς καὶ
ἡ γῆ παρελεύσον-
ται, οἱ δὲ λόγοι μου
οὐ μὴ παρέλθω-
ρμβ σιν· περὶ δὲ τῆς
ς Ἡμέρας ἐκείνης,
ἢ ὥρας, οὐδεὶς οἶ-
δεν· οὐδὲ οἱ ἄγγε-

π τ ἡμ ἢ ὥρας:

λοι οἱ ἐν τῷ οὐρανῷ·
ρμγ ς Οὐδὲ ὁ υἱός, εἰ μὴ ὁ πατήρ·
βλέπετε· ἀγρυπνεῖ-
τε καὶ προσεύχεσθε·
οὐκ οἴδατε γὰρ πό-
τε ὁ καιρός ἐστιν·
ρμδ β Ὡς ἄνθρωπος ἀπόδημος
ἀφεὶς τὴν οἰκίαν
αὐτοῦ· καὶ δοὺς τοῖς
δούλοις αὐτοῦ τὴν
ἐξουσίαν, καὶ ἑκά-
στῳ τὸ ἔργον αὐτοῦ·
καὶ τῷ θυρωρῷ
ἐνετείλατο ἵνα γρη-
ρμε γορῇ· γρηγορεῖτε οὖν·
β Οὐκ οἴδατε γὰρ πό-
τε ὁ κ(ύριο)ς τῆς οἰκίας
ἔρχεται· ὀψέ, ἢ με-
σονυκτίου· ἢ ἀλε-
κτοροφωνίας, ἢ
πρωΐ· μὴ ἐλθὼν
ἐξαίφνης, εὕρῃ ὑμᾶς
καθεύδοντας· ἃ δὲ

λα
Ι π(ερὶ) τῆς ἀλειψάσης τὸν κ(ύριο)ν μύρῳ :-

ὑμῖν λέγω, πᾶσι λέ-
γω· γρηγορεῖτε·
ρνϛ α Ἦν δὲ τὸ πάσχα καὶ
τὰ ἄζυμα, μετὰ
δύο ἡμέρας· καὶ
ρνζ ϛ ἐζήτουν οἱ ἀρχιερεῖς
καὶ οἱ γραμματεῖς,
πῶς αὐτὸν ἐν δό-
λῳ κρατήσαντες
ἀποκτείνωσιν·
ἔλεγον δὲ μὴ ἐν τῇ
ἑορτῇ· μήποτε
θόρυβος ἔσται τοῦ
λαοῦ· καὶ ὄντος
ρνη α λα Ι αὐτοῦ ἐν βηθανίᾳ
ἐν τῇ οἰκίᾳ σίμω-
νος τοῦ λεπροῦ,
κατακειμένου
αὐτοῦ, ἦλθε γυνὴ
ἔχουσα ἀλάβαστρον
μύρου· νάρδου πι-
στικῆς πολυτελοῦς·
καὶ συντρίψασα τὸ
ἀλάβαστρον, κατέ-
χεεν αὐτοῦ κατὰ
τῆς κεφαλῆς· ἦσαν
δέ τινες ἀγανακτοῦν-
τες πρὸς ἑαυτοὺς
καὶ λέγοντες· εἰς τί
ἡ ἀπώλεια αὕτη
τοῦ μύρου γέγονε·
ἠδύνατο γὰρ τοῦ-
το πραθῆναι ἐπάνω
τριακοσίων δη-
ναρίων, καὶ δοθῆναι
τοῖς πτωχοῖς· καὶ
ἐνεβριμῶντο αὐ-
τῇ· ὁ δὲ ἰ(ησοῦ)ς εἶπεν· ἄ-
ρνθ λ φετε αὐτήν· τί αὐτῇ
κόπους παρέχετε·
καλὸν ἔργον εἰργά-
σατο ἐν ἐμοί· πάν-
τοτε γὰρ τοὺς πτω-
χοὺς ἔχετε μεθ' ἑαυ-
τῶν, καὶ ὅταν θέλητε, δύ-
νασθε αὐτοῖς ἀπο-

ποιῆσαι· ἐμὲ δὲ οὐ πά
ντοτε ἔχετε· ὃ ἔσχεν
αὕτη ἐποίησεν·
προέλαβε μυρίσαι
μου τὸ σῶμα εἰς
τὸν ἐνταφιασμόν·
ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅ
που ἐὰν κηρυχθῇ
τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο
εἰς ὅλον τὸν κόσμον,
καὶ ὃ ἐποίησεν αὕτη,
λαληθήσεται εἰς μνη
μόσυνον αὐτῆς·
ρζ/β Καὶ ὁ Ἰούδας ὁ Ἰσκα
ριώτης εἷς τῶν δώ
δεκα, ἀπῆλθε πρὸς
τοὺς ἀρχιερεῖς,
ἵνα παραδῷ αὐ
τὸν αὐτοῖς· οἱ δὲ
ἀκούσαντες ἐχάρη
σαν, καὶ ἐπηγγείλαν
το αὐτῷ ἀργύριον
δοῦναι· καὶ ἐζήτει

πῶς εὐκαίρως αὐ
τὸν παραδῷ· ς
μς Τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῶν
ἀζύμων, ὅτε τὸ
πάσχα ἔθυον, λέγου
σιν αὐτῷ οἱ μαθη
ταὶ αὐτοῦ· ποῦ θέ
λεις ἀπελθόντες
ἑτοιμάσωμεν, ἵνα
φάγῃς τὸ πάσχα·
καὶ ἀποστέλλει δύο τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ,
καὶ λέγει αὐτοῖς· ὑ
πάγετε εἰς τὴν πόλιν·
καὶ ἀπαντήσει ὑμῖν
ἄνθρωπος κεράμιον ὕ
δατος βαστάζων·
ἀκολουθήσατε αὐτῷ·
καὶ ὅπου ἐὰν εἰσέλ
θῃ, εἴπατε τῷ οἰ
κοδεσπότῃ· ὅτι ὁ
διδάσκαλος λέγει·
ποῦ ἐστι τὸ κατάλυμα,

ὅπου τὸ πάσχα
μετὰ τῶν μαθητῶν
μου φάγω· καὶ αὐτὸ(ς)
ὑμῖν δείξει ἀνώγεο-
ον μέγα ἐστρωμέ-
νον, ἐκεῖ ἑτοιμά-
σατε ἡμῖν· καὶ ἐ-
ξῆλθον οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ καὶ ἦλθον
εἰς τὴν πόλιν· καὶ εὗ-
ρον καθὼς εἶπεν
αὐτοῖς, καὶ ἡτοίμα-
σαν τὸ πάσχα·
ρξα δ μϛ Ὀψίας γενομένης
ἔρχεται μετὰ τῶν
δώδεκα· καὶ ἀνα-
κειμένων αὐτῶν
καὶ ἐσθιόντων, εἶπεν
ὁ Ἰ(ησοῦ)ς· ἀμὴν λέγω ὑ-
μῖν, ὅτι εἷς ἐξ ὑ-
μῶν παραδώσει με·
ὁ ἐσθίων μετ' ἐμοῦ·
ρξβ α Οἱ δὲ ἤρξαντο λυπεῖ-
σθαι καὶ λέγειν αὐτῷ
εἷς καθ' εἷς· μήτι ἐγώ;
καὶ ἄλλος· μήτι ἐγώ;
ρξγ β Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶ-
πεν αὐτοῖς· εἷς ἐκ
τῶν δώδεκα· ὁ ἐμ-
βαπτόμενος μετ' ἐ-
μοῦ εἰς τὸ τρυβλίον·
ρξδ α Ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀν(θρώπ)ου
ὑπάγει καθὼς γέγρα-
πται περὶ αὐτοῦ·
οὐαὶ δὲ τῷ ἀν(θρώπ)ῳ ἐκεί-
νῳ, δι' οὗ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀν(θρώπ)ου παραδίδοται·
καλὸν ἦν αὐτῷ εἰ οὐ-
κ ἐγεννήθη ὁ ἄν(θρωπ)ος ἐ-
ρξε α κεῖνος· καὶ ἐσθιόν-
των αὐτῶν, λαβὼν ὁ
Ἰ(ησοῦ)ς ἄρτον· εὐλογή-
σας, ἔκλασε καὶ ἔ-
δωκεν αὐτοῖς καὶ εἶ-
πεν· λάβετε φάγετε·
τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου.

ρξϛ β Καὶ λαβὼν τὸ ποτήρι-
ον, εὐχαριστήσας
ἔδωκεν αὐτοῖς·
καὶ ἔπιον ἐξ αὐτοῦ
πάντες. καὶ εἶπεν
αὐτοῖς· τοῦτό ἐστι
τὸ αἷμά μου τῆς
καινῆς διαθήκης,
τὸ περὶ πολλῶν
ἐκχυνόμενον· ἀ-
μὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι
οὐκέτι οὐ μὴ πίω
ἐκ τοῦ γεννήματος
τῆς ἀμπέλου ἕως
τῆς ἡμέρας ἐκεί-
νης ὅταν αὐτὸ πί-
νω καινὸν ἐν τῇ
βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ·
ρξζ ϛ Καὶ ὑμνήσαντες,
ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρος
τῶν ἐλαιῶν.
ρξη α Λέγει αὐτοῖς ὁ ἰς· ὅτι
πάντες σκανδα-
ρξθ λισθήσεσθε· ὅτι ἐν ἐμοί·
ϛ Γέγραπται· πατάξω
τὸν ποιμένα, καὶ
διασκορπισθήσον-
ται τὰ πρόβατα·
ἀλλὰ μετὰ τὸ ἐγερ-
θῆναί με, προάξω
ὑμᾶς εἰς τὴν γαλι-
ρο α λαίαν· ὁ δὲ πέτρος
Ἔφη αὐτῷ· καὶ εἰ πάν-
τες σκανδαλισθή-
σονται, ἀλλ' οὐκ ἐγώ·
ροα ϛ Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ ἰς· ἀ-
μὴν λέγω σοι· ὅτι σὺ
σήμερον ἐν τῇ νυ-
κτὶ ταύτῃ· πρὶν
ἢ δὶς ἀλέκτορα φω-
νῆσαι, τρὶς ἀπαρ-
νήσῃ με· ὁ δὲ ἐκ
περισσοῦ ἔλεγε μᾶλ-
λον· ἐάν με δέῃ συν-
αποθανεῖν σοι,
οὐ μή σε ἀπαρνήσομαι·

ροβ α ὡσαύτως δὲ, καὶ πάν
τες ἔλεγον· καὶ ἔρ
χονται εἰς χωρίον,
οὗ τὸ ὄνομα γεθση
μανῆ· καὶ λέγει τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ·
καθίσατε ὧδε, ἕ
ως προσεύξωμαι·
ρογ ς Καὶ παραλαμβάνει
τὸν πέτρον καὶ ἰά
κωβον καὶ ἰωάννην
μεθ' ἑαυτοῦ, καὶ ἤρ
ξατο ἐκθαμβεῖσθαι
καὶ ἀδημονεῖν· καὶ
λέγει αὐτοῖς· πε
ροδ δ ρίλυπός ἐστιν ἡ ψυ
χή μου ἕως θανά
του· μείνατε ὧδε
καὶ γρηγορεῖτε·
ροε α Προελθὼν μικρὸν,
ἔπεσεν ἐπὶ τῆς γῆς
καὶ προσηύχετο ἵ
να εἰ δυνατόν ἐστι,

παρέλθη ἀπ' αὐτοῦ
ρος α ἡ ὥρα· καὶ ἔλεγεν·
Ἀββᾶ ὁ πατήρ· πάντα
δυνατά σοι· παρέ
νεγκε τὸ ποτήριον
ἀπ' ἐμοῦ τοῦτο· ἀλλ' οὐ
τί ἐγὼ θέλω· ἀλλὰ τί
ροζ β σύ· καὶ ἔρχεται καὶ
εὑρίσκει αὐτοὺς κα
θεύδοντας, καὶ λέ
γει τῷ πέτρῳ· σίμων·
καθεύδεις; οὐκ ἴ
σχυσας μίαν ὥραν
γρηγορῆσαι; γρηγο
ρεῖτε καὶ προσεύ
χεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλ
θητε εἰς πειρασμόν·
ροη δ Τὸ μὲν πνεῦμα πρό
θυμον, ἡ δὲ σὰρξ
ροθ ς ἀσθενής· καὶ πάλιν
ἀπελθὼν προ
σηύξατο, τὸν αὐτὸν
λόγον εἰπών· καὶ ὑ

ποστρέψας. εὗρεν
αὐτοὺς πάλιν κα
θεύδοντας· ἦσαν
γὰρ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐ
τῶν καταβαρυνόμε
νοι, καὶ οὐκ ᾔδεισαν
τί αὐτῷ ἀποκρι
ρπ δ θῶσι· καὶ ἔρχεται
Τὸ τρίτον καὶ λέγει
αὐτοῖς· καθεύδε
τε λοιπὸν καὶ ἀνα
παύεσθε· ἀπέχει·
ἦλθεν ἡ ὥρα· ἰδοὺ
παραδίδοται ὁ
υ̅ς̅ τοῦ ἀ̅ν̅ο̅υ̅ εἰς τὰς
χεῖρας τῶν ἁμαρ
τωλῶν· ἐγείρεσθε
ἄγωμεν· ἰδοὺ ὁ πα
ραδιδούς με ἤγγι
ρπα α κεν· καὶ εὐθέως
Ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος
παραγίνεται Ἰού
δας εἷς τῶν δώ

δεκα· καὶ μετ' αὐτοῦ
ὄχλος πολὺς. μετὰ
μαχαιρῶν καὶ ξύλων·
παρὰ τῶν ἀρχιερέ(ων)
καὶ τῶν γραμματέ(ων)
ρπβ β καὶ τῶν πρεσβυτέρ(ων)·
Δεδώκει δὲ ὁ παρα
διδοὺς αὐτὸν σύσ
σημον αὐτοῖς λέγων·
ὃν ἂν φιλήσω, αὐτός
ἐστι· κρατήσατε αὐ
τὸν καὶ ἀπαγάγετε
ἀσφαλῶς· καὶ ἐλθὼν
εὐθέως προσελθὼν
αὐτῷ, λέγει αὐτῷ· ῥαβ
βὶ ῥαββί· καὶ κατε
φίλησεν αὐτόν· οἱ δὲ
ἐπέβαλον ἐπ' αὐτὸ(ν)
τὰς χεῖρας αὐτῶν,
ρπγ α ι καὶ ἐκράτησαν αὐτόν.
Εἷς δέ τις τῶν παρε
στηκότων σπασάμενος
τὴν μάχαιραν, ἔπαισε

τὸν δοῦλον τοῦ ἀρ
χιερέως, καὶ ἀφεῖ
λεν αὐτοῦ τὸ ὠτί
ον· καὶ ἀποκριθεὶς
ρπδ / α Ὁ ι̅ς̅ εἶπεν αὐτοῖς·
ὡς ἐπὶ λῃστὴν ἐξήλ
θετε μετὰ μαχαι
ρῶν καὶ ξύλων συλ
λαβεῖν με; καθ' ἡ
μέραν ἤμην πρὸς
ὑμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ
διδάσκων, καὶ οὐκ
ἐκρατήσατέ με·
ἀλλ' ἵνα πληρωθῶ
σιν αἱ γραφαί· ς
ρπε / ς Ἀφέντες αὐτὸν πάν
τες ἔφυγον· καὶ
ρπς / β Εἷς τις νεανίσκος
ἠκολούθησεν αὐτῷ
περιβεβλημένος
σινδόνα ἐπὶ γυ
μνοῦ· καὶ κρατοῦ
σιν αὐτὸν οἱ νεανί
σκοι· ὁ δὲ καταλιπὼν
τὴν σινδόνα, γυμνὸς
ἔφυγεν ἀπ' αὐτῶν·
ρπζ / α Καὶ ἀπήγαγον τὸν ι̅ν̅
πρὸς τὸν ἀρχιερέα·
καὶ συνέρχονται
αὐτῷ πάντες οἱ ἀρ
χιερεῖς καὶ οἱ πρε
σβύτεροι καὶ οἱ γραμ
ρπη / δ ματεῖς· καὶ ὁ πέτρος
Ἀπὸ μακρόθεν ἠκο
λούθησεν αὐτῷ, ἕως
ἔσω εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ
ἀρχιερέως· καὶ ἦν
συγκαθήμενος με
τὰ τῶν ὑπηρετῶν
καὶ θερμαινόμενος
πρὸς τὸ φῶς· οἱ δὲ
ρπθ / β Ἀρχιερεῖς καὶ ὅλον τὸ
συνέδριον, ἐζήτουν
κατὰ τοῦ ι̅υ̅ μαρτυρί
αν εἰς τὸ θανατῶσαι
αὐτὸν καὶ οὐχ εὕρισκον·

πολλοὶ γὰρ ἐψευδο
μαρτύρουν κατ' αὐ
τοῦ. καὶ ἴσαι αἱ μαρ
τυρίαι οὐκ ἦσαν.
ρξ ϛ Καί τινες ἀναστάν
τες. ἐψευδομαρτύ
ρουν κατ' αὐτοῦ λέ
γοντες· ὅτι ἡμεῖς
ἠκούσαμεν αὐτοῦ
λέγοντος· ὅτι ἐγὼ
καταλύσω τὸν να
ὸν τοῦτον τὸν χει
ροποίητον, καὶ
διὰ τριῶν ἡμερῶν
ἄλλον ἀχειροποί
ητον οἰκοδομήσω.
καὶ οὐδὲ οὕτως ἴ
ση ἦν ἡ μαρτυρία
αὐτῶν. καὶ ἀναστὰς
ὁ ἀρχιερεὺς εἰς μέ
σον· ἐπηρώτησε
τὸν ἰησοῦν λέγων· οὐ
κ ἀποκρίνῃ οὐδέν; ρζ β

τί οὗτοί σου κατα
μαρτυροῦσιν· ὁ δὲ
ἐσιώπα καὶ οὐδὲν
ἀπεκρίνατο· πά ρζα
λιν ὁ ἀρχιερεὺς ἐπη
ρώτα αὐτὸν καὶ λέ
γει αὐτῷ· σὺ εἶ ὁ χς,
ὁ υἱὸς τοῦ εὐλογητοῦ;
ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν· ἐγώ
εἰμι· καὶ ὄψεσθε τὸν
υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ
δεξιῶν καθήμενον
τῆς δυνάμεως,
καὶ ἐρχόμενον με
τὰ τῶν νεφελῶν
τοῦ οὐρανοῦ· ὁ δὲ ἀρ ρζ ϛ
χιερεὺς διαρρήξας
τοὺς χιτῶνας αὐτοῦ
λέγει· τί ἔτι χρείαν
ἔχομεν μαρτύρων·
ἠκούσατε τῆς βλα
σφημίας. τί ὑμῖν
φαίνεται· οἱ δὲ πάν

σκζ ἄρνησις πέτρου:

ι

Τῶ κατέκριναν αὐ
τὸν, εἶναι ἔνοχον
θανάτου· καὶ ἤρ
ρξδ ξαντο τινὲς ἐμπτύ
ειν αὐτῶ· καὶ πε
ρικαλύπτειν τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ
καὶ κολαφίζειν
αὐτὸν, καὶ λέγειν
αὐτῶ· προφήτευ
σον· καὶ οἱ ὑπηρέ
ται ῥαπίσμασιν αὐ
τὸν ἔβαλον· καὶ
ρξε α Ὄντος τοῦ πέτρου
ἐν τῇ αὐλῇ κάτω,
σκζ ι ἔρχεται μία τῶν
παιδισκῶν τοῦ
ἀρχιερέως· καὶ ἰ
δοῦσα τὸν πέτρον
θερμαινόμενον,
ἐμβλέψασα αὐτῶ
λέγει· καὶ σὺ μετὰ
τοῦ ναζαρηνοῦ

ἰυ̅ ἦσθα· ὁ δὲ ἠρνήσα
το λέγων· οὐκ οἶδα
οὔτε ἐπίσταμαι τί σὺ
ρξς λέγεις· καὶ ἐξῆλθεν
α Ἔξω εἰς τὸ προαύλιον,
καὶ ἀλέκτωρ ἐφώ
νησε· καὶ ἡ παιδίσκη
ἰδοῦσα αὐτὸν πάλιν,
ἤρξατο λέγειν τοῖς
παρεστηκόσιν· ὅτι
οὗτος ἐξ αὐτῶν ἐστίν·
ὁ δὲ πάλιν ἠρνεῖτο·
Καὶ μετὰ μικρὸν πάλιν
οἱ παρεστῶτες ἔλε
γον τῶ πέτρω· ἀλη
θῶς ἐξ αὐτῶν εἶ·
καὶ γὰρ γαλιλαῖος εἶ·
καὶ ἡ λαλιά σου ὁμοι
άζει· ὁ δὲ ἤρξατο
ἀναθεματίζειν
καὶ ὀμνύναι, ὅτι
οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον
τοῦτον ὃν λέγετε·

καὶ ἐκ δευτέρου ἀλέ-
κτωρ ἐφώνησε·
ρξζ β Καὶ ἀνεμνήσθη ὁ πέτρος
τὸ ῥῆμα ὃ εἶπεν
αὐτῷ ὁ ἰς· ὅτι πρὶ(ν)
ἀλέκτορα φωνῆσαι
δίς, ἀπαρνήσῃ με
τρίς· καὶ ἐπιβαλὼν
ἔκλαιε· καὶ
ρξη β Εὐθέως ἐπὶ τὸ πρωῒ
συμβούλιον ποιή-
σαντες οἱ ἀρχιε-
ρεῖς μετὰ τῶν πρε-
σβυτέρων καὶ γραμ-
ματέων· καὶ ὅλον
τὸ συνέδριον, δή-
ρξθ α σαντες τὸν ἰν ἀπή-
νεγκαν καὶ παρέ-
δωκαν τῷ πιλά-
τῳ· καὶ ἐπηρώ-
Τησεν αὐτὸν ὁ πιλά-
τος· σὺ εἶ ὁ βασι-
λεὺς τῶν ἰουδαίων;

σα δ Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶ-
πεν αὐτῷ· σὺ λέγεις·
καὶ κατηγόρουν αὐ-
τοῦ οἱ ἀρχιερεῖς
πολλά· ὁ δὲ πιλά-
τος πάλιν ἐπηρώ-
τησεν αὐτὸν λέγων·
οὐκ ἀποκρίνῃ οὐδέν;
ἴδε πόσα σου κατα-
μαρτυροῦσιν· ὁ δὲ
ἰς οὐκέτι οὐδὲν ἀ-
πεκρίθη· ὥστε
θαυμάζειν τὸν πι-
λάτον· κατὰ δὲ
σβ β Ἑορτὴν, ἀπέλυεν
αὐτοῖς ἕνα δέσμιον,
ὅνπερ ᾐτοῦντο·
σγ δ Ἦν δὲ ὁ λεγόμενος βα-
ραββᾶς, μετὰ τῶν
στασιαστῶν δεδε-
μένος· οἵτινες ἐν
τῇ στάσει φόνον
πεποιήκεισαν·

ἀναβοήσας ὁ ὄχλος,
ἤρξατο αἰτεῖσθαι
καθὼς ἀεὶ ἐποίει
αὐτοῖς. ὁ δὲ πιλᾶ-
τος ἀπεκρίθη αὐ-
τοῖς λέγων· θέλε-
τε ἀπολύσω ὑμῖν
τὸν βασιλέα τῶν
ἰουδαίων; ἐγίνω-
σκε γὰρ ὅτι διὰ
φθόνον παραδε-
δώκεισαν αὐτὸν
οἱ ἀρχιερεῖς. οἱ
ρξδ/α Δὲ ἀρχιερεῖς ἀνέ-
σεισαν τὸν ὄχλον,
ἵνα μᾶλλον τὸν
βαραββᾶν ἀπο-
λύσῃ αὐτοῖς. ὁ δὲ
ρξε/α Πιλᾶτος ἀποκρι-
θεὶς πάλιν εἶπεν αὐ-
τοῖς· τί οὖν θέ-
λετε ποιήσω, ὃν
λέγετε βασιλέα τῶν

ἰουδαίων· οἱ δὲ πά-
λιν ἔκραξαν· σταύ-
ρωσον αὐτόν. ὁ δὲ
πιλᾶτος ἔλεγεν αὐ-
τοῖς· τί γὰρ κακὸν
ἐποίησεν; οἱ δὲ πε-
ρισσοτέρως ἔκρα-
ξαν· σταύρωσον αὐτόν.
ρξς/α Ὁ δὲ πιλᾶτος βου-
λόμενος τῷ ὄχλῳ
τὸ ἱκανὸν ποιῆσαι,
ἀπέλυσεν αὐτοῖς
τὸν βαραββᾶν·
καὶ παρέδωκε τὸν
ἰησοῦν φραγελλώσας ἵ-
να σταυρωθῇ. οἱ δὲ
ρξζ/α Στρατιῶται ἀπή-
γαγον αὐτὸν ἔσω τῆς
αὐλῆς, ὅ ἐστι πραι-
τώριον· καὶ συγκα-
λοῦσιν ὅλην τὴν
σπεῖραν· καὶ ἐνδύ-
ουσιν αὐτὸν πορ-

[illegible]

φύραν· καὶ περι-
τιθέασιν αὐτῷ
πλέξαντες ἀκάν-
θινον στέφανον·
Καὶ ἤρξαντο ἀσπά-
ζεσθαι αὐτόν· χαῖ-
ρε ὁ βασιλεὺς τῶν
ἰουδαίων· καὶ ἔτυ-
πτον αὐτοῦ τὴν
κεφαλὴν καλάμῳ·
καὶ ἐνέπτυον αὐτῷ·
καὶ τιθέντες τὰ
γόνατα, προσε-
κύνουν αὐτῷ·
Ὅτε ἐνέπαιξαν αὐ-
τῷ, ἐξέδυσαν αὐ-
τὸν τὴν πορφύ-
ραν, καὶ ἐνέδυσαν
αὐτὸν τὰ ἱμάτια
αὐτοῦ ἴδια· καὶ ἐ-
ξάγουσιν αὐτὸν ἵνα
σταυρώσωσιν αὐτόν·
καὶ ἀγγαρεύουσι πα-
ράγοντά τινα σίμω-
να κυρηναῖον, ἐρχό-
μενον ἀπ' ἀγροῦ· τὸν
πατέρα ἀλεξάνδρου
καὶ ῥούφου, ἵνα ἄρῃ
τὸν σταυρὸν αὐτοῦ·
Καὶ φέρουσιν αὐτὸν
ἐπὶ γολγοθᾶν τόπον,
ὅ ἐστι μεθερμηνευό-
μενον κρανίου τό-
πος· καὶ ἐδίδουν
αὐτῷ πιεῖν ἐσμυρ-
νισμένον οἶνον·
ὁ δὲ οὐκ ἔλαβε·
Σταυρώσαντες αὐτὸν
διαμερίζονται
τὰ ἱμάτια αὐτοῦ,
καὶ βάλλοντες κλῆ-
ρον ἐπ' αὐτὰ τίς τί
ἄρῃ· ἦν δὲ ὥρα
τρίτη καὶ ἐσταύρωσαν
αὐτόν· καὶ ἦν ἡ ἐ-
πιγραφὴ τῆς

αἰτίας αὐτοῦ ἐπιγε-
γραμμένη· ὁ βασι-
λεὺς τῶν ἰουδαίων·
σιε/α Καὶ σὺν αὐτῷ σταυ-
ροῦσι δύο λῃστάς· ἕ-
να ἐκ δεξιῶν, καὶ
ἕνα ἐξ εὐωνύμων
αὐτοῦ· καὶ ἐπλη-
σις/η ρώθη ἡ γραφὴ ἡ λέ-
γουσα· καὶ μετὰ ἀνό-
μων ἐλογίσθη·
σιζ/ς Οἱ παραπορευόμε-
νοι ἐβλασφήμουν
αὐτόν, κινοῦντες
τὰς κεφαλὰς αὐτῶν
καὶ λέγοντες· οὐά·
ὁ καταλύων τὸν να-
ὸν καὶ ἐν τρισὶν ἡ-
μέραις οἰκοδομῶν·
σῶσον σεαυτὸν καὶ
κατάβα ἀπὸ τοῦ
σταυροῦ· ὁμοίως
σιη/β Οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαί-
ζοντες, πρὸς ἀλλή-
λους μετὰ τῶν γραμ-
ματέων ἔλεγον· ἄλ-
λους ἔσωσεν· ἑαυτὸν
οὐ δύναται σῶσαι·
ὁ χριστὸς ὁ βασιλεὺς τοῦ
ἰσραὴλ· καταβάτω νῦν
ἀπὸ τοῦ σταυροῦ· ἵνα
ἴδωμεν καὶ πιστεύ-
σιθ/β σωμεν· καὶ οἱ συνεσταυρω-
μένοι αὐτῷ, ὠνείδι-
σκ/β ζον αὐτόν· γενομέ-
νης δὲ ὥρας ἕκτης,
σκότος ἐγένετο ἐφ᾽ ὅ-
λην τὴν γῆν ἕως ὥρας
σκα/ς ἐνάτης· καὶ τῇ ὥρᾳ
τῇ ἐνάτῃ, ἐβόησεν ὁ ἰησοῦς
φωνῇ μεγάλῃ λέγων·
ἐλωΐ, ἐλωΐ· λιμᾶ
σαβαχθανί· ὅ ἐστι με-
θερμηνευόμενον· ὁ
θεός μου ὁ θεός μου, εἰς
τί με ἐγκατέλιπες·

Καί τινες τῶν παρε
στηκότων ἀκούσαν
τες, ἔλεγον· ἰδοὺ ἠ
λίαν φωνεῖ· δρα

σκβ
β
Μὼν δὲ εἷς καὶ γεμί
σας σπόγγον ὄξους·
περιθείς τε καλά
μῳ, ἐπότιζεν αὐ
τὸν λέγων· ἄφετε
ἴδωμεν εἰ ἔρχεται
ἠλίας καθελεῖν αὐ
τόν. ὁ δὲ ἰς̅· ἀφεὶς

σκγ
α
Φωνὴν μεγάλην ἐξέ
πνευσεν· καὶ τὸ

σκδ
β
Καταπέτασμα τοῦ
ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύ
ο. ἀπὸ ἄνωθεν ἕ
ως κάτω· ἰδὼν δὲ

σκε
β
Ὁ κεντυρίων ὁ πα
ρεστηκὼς ἐξ ἐναν
τίας αὐτοῦ· ὅτι
οὕτως κράξας ἐξέ
πνευσεν, εἶπεν·

ἀληθῶς ὁ ἄνθρωπος οὗτος
υἱὸς ἦν θυ̅· ἦσαν δὲ

σκς
Καὶ γυναῖκες ἀπὸ μα
κρόθεν θεωροῦσαι·
ἐν αἷς ἦν καὶ μαρία
ἡ μαγδαληνή· καὶ μα
ρία ἡ τοῦ ἰακώβου
τοῦ μικροῦ, καὶ ἰωσῆ
μήτηρ· καὶ σαλώμη·
αἳ καὶ ὅτε ἦν ἐν τῇ
γαλιλαίᾳ, ἠκολούθουν
αὐτῷ καὶ διηκόνουν
αὐτῷ· καὶ ἄλλαι πολ
λαὶ αἱ συναναβᾶσαι
αὐτῷ εἰς ἱεροσόλυμα·

σκζ
α
Καὶ ἤδη ὀψίας γενομέ
νης· ἐπεὶ ἦν παρα
σκευή· ὅ ἐστι προσ
άββατον, ἐλθὼν ἰ
ωσὴφ ὁ ἀπὸ ἀριμα
θαίας· εὐσχήμων βου
λευτής· ὃς καὶ αὐτὸς
ἦν προσδεχόμενος·

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

τὴν βασιλείαν τοῦ
θ(εο)ῦ· τολμήσας εἰ-
σῆλθε πρὸς πιλᾶ-
τον, καὶ ᾐτήσατο
τὸ σῶμα τοῦ ἰ(ησο)ῦ· ὁ
δὲ πιλᾶτος ἐθαύ-
μασεν εἰ ἤδη τέθνη-
κε· καὶ προσκα-
λεσάμενος τὸν κεν-
τυρίωνα, ἐπηρώ-
τησεν αὐτὸν εἰ πά-
λαι ἀπέθανε· καὶ
γνοὺς ἀπὸ τοῦ κεν-
τυρίωνος, ἐδωρή-
σατο τὸ σῶμα τῷ
τέλ(ος) κυ(ριακῆς) α ἰωσήφ· καὶ ἀγορά-
σας σινδόνα· καὶ κα-
θελὼν αὐτὸν, ἐνεί-
λησε τῇ σινδόνι· καὶ
κατέθηκεν αὐτὸν
ἐν μνημείῳ, ὃ ἦν
λελατομημένον
ἐκ πέτρας· καὶ

προσεκύλισε λίθον
ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ
σκθ ϛ μνημείου· ἡ δὲ μαρία
Ἡ μαγδαληνὴ καὶ μαρία
ἰωσῆ, ἐθεώρουν ποῦ
σλ η τίθεται· καὶ διαγε-
Νομένου τοῦ σαββά-
ἑω(θινὸν) β του· μαρία ἡ μαγδα-
ληνὴ· καὶ μαρία ἡ ἰα-
κώβου καὶ σαλώμη,
ἠγόρασαν ἀρώματα
ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλεί-
ψωσιν αὐτόν· καὶ λίαν
σλα α Πρωῒ τῆς μιᾶς σαββά-
των, ἔρχονται ἐπὶ
τὸ μνημεῖον ἀνα-
τείλαντος τοῦ ἡλίου·
καὶ ἔλεγον πρὸς ἑ-
αυτάς· τίς ἀποκυ-
λίσει ἡμῖν τὸν λί-
θον ἐκ τῆς θύρας τοῦ
μνημείου· καὶ ἀνα-
βλέψασαι, θεωροῦσιν

ὅτι ἦν ἀποκεκυλισμέ-
νος ὁ λίθος· ἦν γὰρ μέ-
γας σφόδρα. καὶ
εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ
μνημεῖον, εἶδον
νεανίσκον καθή-
μενον ἐν τοῖς δε-
ξιοῖς· περιβεβλη-
μένον στολὴν λευ-
κήν, καὶ ἐξεθαμ-
βήθησαν. ὁ δὲ
λέγει αὐταῖς· μὴ ἐκ-
θαμβεῖσθε. Ἰησοῦν ζη-
τεῖτε· τὸν Ναζα-
ρηνὸν τὸν ἐσταυρω-
μένον; ἠγέρθη· οὐκ
ἔστιν ὧδε· ἴδε ὁ
τόπος ὅπου ἔθη-
καν αὐτόν. ἀλλ' ὑ-
πάγετε εἴπατε τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ
καὶ τῷ Πέτρῳ,
ὅτι προάγει ὑμᾶς
εἰς τὴν Γαλιλαίαν·
ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε,
καθὼς εἶπεν ὑμῖν.
Καὶ ἐξελθοῦσαι ἔφυ-
γον ἀπὸ τοῦ μνημεί-
ου· εἶχε δὲ αὐτὰς τρό-
μος καὶ ἔκστασις·
καὶ οὐδενὶ οὐδὲν
εἶπον· ἐφοβοῦντο
γάρ. Ἀναστὰς δέ,
Πρωῒ πρώτῃ σαββά-
του ἐφάνη πρῶ-
τον Μαρίᾳ τῇ Μα-
γδαληνῇ, ἀφ' ἧς ἐκ-
βεβλήκει ἑπτὰ δαι-
μόνια. ἐκείνη πο-
ρευθεῖσα, ἀπήγγειλε
τοῖς μετ' αὐτοῦ γε-
νομένοις πενθοῦ-
σι καὶ κλαίουσι· κἀ-
κεῖνοι ἀκούσαντες
ὅτι ζῇ καὶ ἐθεάθη
ὑπ' αὐτῆς, ἠπίστη-

μετὰ δὲ ταῦτα δυσὶ
ἐξ αὐτῶν περιπα
τοῦσιν, ἐφα
νερώθη ἐν ἑτέρᾳ
μορφῇ. πορευομέ
νοις εἰς ἀγρόν. κἀ
κεῖνοι ἀπελθόν
τες, ἀπήγγειλαν
τοῖς λοιποῖς. οὐ
δὲ ἐκείνοις ἐπίστευ
σαν. ὕστερον, ἀνα
κειμένοις αὐτοῖς
τοῖς ἕνδεκα ἐφα
νερώθη. καὶ ὠνεί
δισε τὴν ἀπιστίαν
αὐτῶν καὶ σκληρο
καρδίαν, ὅτι τοῖς
θεασαμένοις αὐ
τὸν ἐγηγερμένον
οὐκ ἐπίστευσαν. ͅ
εἶπεν αὐτοῖς. πο
ρευθέντες εἰς τὸν
κόσμον ἅπαντα

κηρύξατε τὸ εὐαγγέ
λιον πάσῃ τῇ κτίσει.
ὁ πιστεύσας καὶ βα
πτισθεὶς, σωθήσε
ται. ὁ δὲ ἀπιστήσας,
κατακριθήσεται.
σημεῖα δὲ τοῖς πι
στεύσασι, ταῦτα πα
ρακολουθήσει. ἐν
τῷ ὀνόματί μου
δαιμόνια ἐκβαλοῦ
σι. γλώσσαις λα
λήσουσι καιναῖς, ὄ
φεις ἀροῦσι. κἂν
θανάσιμόν τι πί
ωσιν, οὐ μὴ αὐτοὺς
βλάψῃ. ἐπὶ ἀρρώ
στους χεῖρας ἐπιθή
σουσι. καὶ καλῶς
ἕξουσιν. ὁ μὲν οὖν
κύριος μετὰ τὸ λαλῆσαι
αὐτοῖς, ἀνελήφθη
εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐ

κ(αὶ) ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν
τοῦ θ(εο)ῦ· ἐκεῖνοι
δὲ ἐξελθόντες,
ἐκήρυξαν παν-
ταχοῦ· τοῦ κ(υρίο)υ
συνεργοῦντος· κ(αὶ)
τὸν λόγον βεβαιοῦ-
ντος, διὰ τῶν
ἐπακολουθούν-
των σημεί-
ων ἀμήν:-

✠ εὐαγγέλ(ιον) κ(α)τ(ὰ) μ(ά)ρ(κον) στίχ(οι) ͵αχ —
Τὸ κ(α)τ(ὰ) μ(ά)ρ(κον) εὐαγγέλ(ιον)· ἐξε-
δόθη. μετὰ χρόνους ι'
τῆς Χ(ριστο)ῦ ἀναλήψεως:-

∴ τοῦ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγελίου τίτλοι ∴

α περὶ τῆς ἀπογραφῆς : β περὶ τῶν ἀγραυλούντων ποιμένων :

γ περὶ Συμεῶνος : δ περὶ Ἄννης τῆς προφήτιδος :—

ε περὶ τοῦ γενομένου ῥήματος πρὸς Ἰωάννην :—

ς περὶ τῶν ἐπερωτησάντων τὸν Ἰωάννην :—

ζ περὶ τοῦ πειρασμοῦ τοῦ σωτῆρος : η περὶ τοῦ ἔχοντος πνεῦμα δαιμονίου :—

θ περὶ τῆς πενθερᾶς Πέτρου : ι περὶ τῶν ἰαθέντων ἀπὸ ποικίλων νόσων :—

ια περὶ τῆς ἄγρας τῶν ἰχθύων : ιβ περὶ τοῦ λεπροῦ :—

ιγ περὶ τοῦ παραλυτικοῦ : ιδ περὶ Λευὶ τοῦ τελώνου :—

ιε περὶ τοῦ ξηρὰν ἔχοντος χεῖρα :—

ις περὶ τῆς τῶν ἀποστόλων ἐκλογῆς :—

ιζ περὶ τῶν μακαρισμῶν :— ιη περὶ τοῦ ἑκατοντάρχου :—

ιθ περὶ τοῦ υἱοῦ τῆς χήρας : κ περὶ τῶν ἀποσταλέντων παρὰ Ἰωάννου :—

κα περὶ τῆς ἀλειψάσης τὸν κύριον μύρῳ : κβ περὶ τῆς παραβολῆς τοῦ σπείροντος :—

κγ περὶ τῆς ἐπιτιμήσεως τῶν ὑδάτων : κδ περὶ τοῦ λεγεῶνος :—

κε περὶ τῆς θυγατρὸς τοῦ ἀρχισυναγώγου :—

κς περὶ τῆς αἱμορροούσης : κζ περὶ τῆς ἀποστολῆς τῶν ιβ :—

κη περὶ τῶν ε ἄρτων καὶ τῶν δύο ἰχθύων :—

κθ περὶ τῆς τοῦ κυρίου ἐπερωτήσεως : λ περὶ τῆς μεταμορφώσεως :—

λα περὶ τοῦ σεληνιαζομένου : λβ περὶ τῶν διαλογιζομένων τίς μείζων :

λγ περὶ τοῦ μὴ ἐπιτραπέντος ἀκολουθῆσαι : λδ περὶ τῶν ἀναδειχθέντων ο :—

λε περὶ τοῦ ἐπερωτήσαντος νομικοῦ : λς περὶ τοῦ ἐμπεσόντος εἰς λῃστάς :—

λζ περὶ Μάρθας καὶ Μαρίας· λη περὶ προσευχῆς :—
λθ περὶ τοῦ ἔχοντος δαιμόνιον κωφοῦ· μ περὶ τῆς ἐκ τοῦ ὄχλου ἐπαράσης φωνήν :—
μα περὶ τῶν αἰτούντων σημεῖον· μβ περὶ τοῦ Φαρισαίου τοῦ καλέσαντος τὸν Ἰησοῦν :—
μγ περὶ τοῦ ταλανισμοῦ τῶν νομικῶν· μδ περὶ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων :—
με περὶ τοῦ θέλοντος μερίσαι τὴν κληρονομίαν :—
μς περὶ τοῦ εὐφορήσαντος ἐν τῇ χώρᾳ πλουσίου :—
μζ περὶ τῶν Γαλιλαίων καὶ τῶν ἐν τῷ Σιλωάμ :—
μη περὶ τῆς ἐχούσης πνεῦμα ἀσθενείας :—
μθ περὶ τῶν παραβολῶν :— ν περὶ τοῦ ἐπερωτήσαντος εἰ ὀλίγοι οἱ σωζόμενοι :—
να περὶ τῶν εἰπόντων τῷ Ἰησοῦ περὶ Ἡρῴδου :—
νβ περὶ τοῦ ὑδρωπικοῦ· νγ περὶ τοῦ μὴ ἀγαπᾶν τὰς πρωτοκλισίας :—
νδ περὶ τῶν καλουμένων ἐν τῷ δείπνῳ :—
νε περὶ οἰκοδομῆς πύργου καὶ βασιλέως· νς περὶ προβάτου καὶ δραχμῆς :—
νζ περὶ τοῦ ἀποδημήσαντος εἰς χώραν μακράν :—
νη περὶ τοῦ οἰκονόμου τῆς ἀδικίας :—
νθ περὶ τοῦ πλουσίου καὶ τοῦ Λαζάρου :—
ξ περὶ τῶν δέκα λεπρῶν :— ξα περὶ τοῦ κριτοῦ τῆς ἀδικίας :—
ξβ περὶ τοῦ Φαρισαίου καὶ τοῦ τελώνου :—
ξγ περὶ τοῦ ἐπερωτήσαντος τὸν Ἰησοῦν πλουσίου :—
ξδ περὶ τοῦ τυφλοῦ :— ξε περὶ Ζακχαίου :—
ξς περὶ τοῦ πορευθέντος λαβεῖν ἑαυτῷ βασιλείαν :—
ξζ περὶ τῶν λαβόντων τὰς μνᾶς :—
ξη περὶ τοῦ πώλου :—

ξθ περὶ τῶν ἐπερωτησάντων τὸν κύριον ἀρχιερέων καὶ γραμματέων :—
ο περὶ τοῦ ἀμπελῶνος :—
οα περὶ τῶν ἐγκαθέτων ἐπὶ τῶν κῆνσον :—
οβ περὶ τῶν σαδδουκαίων :—
ογ περὶ τῆς τοῦ κυρίου ἐπερωτήσεως πρὸς τοὺς φαρισαίους :—
οδ περὶ τῆς τὰ β λεπτά : οε περὶ τῆς συντελείας :—
ος περὶ τοῦ πάσχα :— οζ περὶ τῶν φιλονεικούντων τίς μείζων :—
οη περὶ τῆς ἐξαιτήσεως τοῦ σατανᾶ :—
οθ ἐξουθενήσεως ἡρώδου :—
π περὶ τῶν κοπτομένων γυναικῶν :—
πα περὶ τοῦ μετανοήσαντος λῃστοῦ :—
πβ περὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ σώματος τοῦ κυρίου :—
πγ περὶ κλεόπα :—

✝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ:

α ι Ἐπειδήπερ πολ-
λοὶ ἐπεχείρησαν
ἀνατάξασθαι δι-
ήγησιν περὶ τῶν
πεπληροφορημέ-
νων ἐν ἡμῖν πρα-
γμάτων· καθὼς
παρέδοσαν ἡμῖν
οἱ ἀπ' ἀρχῆς αὐτό-
πται καὶ ὑπηρέται
γενόμενοι τοῦ λό-
γου, ἔδοξε κἀμοὶ
παρηκολουθηκό-
τι ἄνωθεν πᾶσιν
ἀκριβῶς, καθεξῆς
σοι γράψαι κράτι-
στε θεόφιλε· ἵνα
ἐπιγνῷς περὶ ὧν
κατηχήθης λό-
γων τὴν ἀσφάλειαν.
Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡ-
μέραις ἡρώδου τοῦ
βασιλέως τῆς ἰου-
δαίας, ἱερεύς τις
ὀνόματι ζαχαρί-
ας ἐξ ἐφημερίας
ἀβιά· καὶ ἡ γυνὴ αὐ-
τοῦ ἐκ τῶν θυγα-
τέρων ἀαρών, καὶ
τὸ ὄνομα αὐτῆς

ἐλισάβετ· ἦσαν
δὲ δίκαιοι ἀμφότεροι
ἐνώπιον τοῦ θῦ·
πορευόμενοι ἐν
πάσαις ταῖς ἐν
τολαῖς καὶ δικαι
ώμασι τοῦ κῦ ἄ
μεμπτοι· καὶ οὐ
κ ἦν αὐτοῖς τέκνο(ν)·
καθότι ἦν ἐλισά
βετ στεῖρα· καὶ
ἀμφότεροι προ
βεβηκότες ἐν ταῖς
ἡμέραις αὐτῶν
ἦσαν· ἐγένετο δὲ
ἐν τῷ ἱερατεύειν
αὐτὸν ἐν τῇ τά
ξει τῆς ἐφημερί
ας αὐτοῦ ἔναντι
τοῦ θῦ· κατὰ τὸ
ἔθος τῆς ἱερατεί
ας, ἔλαχε τοῦ θυ
μιᾶσαι εἰσελθὼν

εἰς τὸν ναὸν τοῦ κῦ·
καὶ πᾶν τὸ πλῆθος
ἦν τοῦ λαοῦ, προσευ
χόμενον ἔξω τῇ ὥρᾳ
τοῦ θυμιάματος·
ὤφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος
κῦ, ἑστὼς ἐκ δεξιῶν
τοῦ θυσιαστηρίου
τοῦ θυμιάματος·
καὶ ἐταράχθη ζα
χαρίας ἰδών, καὶ
φόβος ἐπέπεσεν
ἐπ' αὐτόν· εἶπε δὲ
πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγγελος·
μὴ φοβοῦ ζαχαρία·
διότι εἰσηκούσθη
ἡ δέησίς σου· καὶ ἡ
γυνή σου ἐλισάβετ
γεννήσει υἱόν σοι,
καὶ καλέσεις τὸ ὄνο
μα αὐτοῦ ἰωάννην·
καὶ ἔσται χαρά σοι
καὶ ἀγαλλίασις· καὶ πολ

ἐπὶ τῇ γεννήσει αὐ
τοῦ χαρήσονται.
ἔσται γὰρ μέγας ἐνώ
πιον κυρίου. καὶ οἶνον
καὶ σίκερα οὐ μὴ
πίῃ· καὶ πνεύματος ἁγί
ου πλησθήσεται
ἔτι ἐκ κοιλίας μητρὸς
αὐτοῦ· καὶ πολ
λοὺς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ
ἐπιστρέψει ἐπὶ κύριον
τὸν θεὸν αὐτῶν· καὶ
αὐτὸς προελεύ
σεται ἐνώπιον
αὐτοῦ, ἐν πνεύματι καὶ
δυνάμει Ἠλίου· ἐ
πιστρέψαι καρδί
ας πατέρων ἐπὶ τέ
κνα, καὶ ἀπειθεῖς
ἐν φρονήσει δικαί
ων· ἑτοιμάσαι κυρίῳ
λαὸν κατεσκευα
σμένον. καὶ εἶπε

Ζαχαρίας πρὸς τὸν
ἄγγελον· κατὰ τί γνώ
σομαι τοῦτο; ἐγὼ γὰρ
εἰμι πρεσβύτης·
καὶ ἡ γυνή μου προ
βεβηκυῖα ἐν ταῖς
ἡμέραις αὐτῆς.
Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ
ἄγγελος εἶπεν αὐτῷ·
ἐγώ εἰμι Γαβριὴλ ὁ
παρεστηκὼς ἐνώ
πιον τοῦ θεοῦ, καὶ ἀ
πεστάλην λαλῆσαι
πρὸς σὲ καὶ εὐαγγε
λίσασθαί σοι ταῦτα·
καὶ ἰδοὺ ἔσῃ σιωπῶν
καὶ μὴ δυνάμενος
λαλῆσαι, ἄχρι ἧς
ἡμέρας γένηται
ταῦτα· ἀνθ' ὧν οὐκ
ἐπίστευσας τοῖς
λόγοις μου, οἵτινες
πληρωθήσονται

εἰς τὸν καιρὸν αὐτῶν·
Καὶ ἦν ὁ λαὸς προσδο-
κῶν τὸν Ζαχαρίαν·
καὶ ἐθαύμαζον ἐν
τῷ χρονίζειν αὐ-
τὸν ἐν τῷ ναῷ·
ἐξελθὼν δὲ, οὐκ ἠ-
δύνατο λαλῆσαι
αὐτοῖς· καὶ ἐπέγνω-
σαν ὅτι ὀπτασίαν
ἑώρακεν ἐν τῷ
ναῷ· καὶ αὐτὸς
ἦν διανεύων αὐτοῖς,
καὶ διέμενεν κωφός·
Καὶ ἐγένετο ὡς ἐπλη-
σθησαν αἱ ἡμέραι
τῆς λειτουργίας
αὐτοῦ, ἀπῆλθεν
εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ·
Μετὰ δὲ ταύτας τὰς
ἡμέρας, συνέλαβεν
Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ αὐ-
τοῦ, καὶ περιέκρυ-

βεν ἑαυτὴν μῆνας
πέντε· λέγουσα· ὅτι
οὕτως μοι πεποίη-
κεν ὁ κύριος ἐν ἡμέραις
αἷς ἐπεῖδεν ἀφελεῖν
τὸ ὄνειδός μου ἐν
ἀνθρώποις· ἐν δὲ τῷ μη-
νὶ τῷ ἕκτῳ, ἀπεστά-
λη ὁ ἄγγελος γαβρι-
ὴλ ὑπὸ τοῦ θεοῦ εἰς
πόλιν τῆς γαλιλαίας
ᾗ ὄνομα ναζαρὲθ·
πρὸς παρθένον
μνηστευμένην ἀνδρὶ,
ᾧ ὄνομα ἰωσὴφ ἐξ οἴ-
κου Δαβίδ· καὶ τὸ ὄνο-
μα τῆς παρθένου
μαριάμ· καὶ εἰσελ-
θὼν ὁ ἄγγελος πρὸς
αὐτὴν εἶπε· χαῖρε
κεχαριτωμένη ὁ κύριος
μετὰ σοῦ· εὐλογη-
μένη σὺ ἐν γυναιξί·

μη(νὶ) μαρ(τίῳ) κε΄ εἰς εὐαγγελισμό(ν)·

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ Ζαχ(αρίου) τοῦ ἱερέως

ἡ δὲ ἰδοῦσα, διεταρά
χθη ἐπὶ τῷ λόγῳ
αὐτοῦ· καὶ διελογί
ζετο ποταπὸς εἴη
ὁ ἀσπασμὸς οὗτος·
καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος
αὐτῇ· μὴ φοβοῦ μα
ριάμ· εὗρες γὰρ χά
ριν παρὰ τῷ θεῷ·
καὶ ἰδοὺ συλλήψῃ
ἐν γαστρὶ· καὶ τέξῃ
υἱόν· καὶ καλέσεις τὸ
ὄνομα αὐτοῦ ἰησοῦν· οὗ
τος ἔσται μέγας· καὶ
υἱὸς ὑψίστου κληθή
σεται· καὶ δώσει αὐ
τῷ κύριος ὁ θεὸς τὸν θρό
νον δαβὶδ τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ, καὶ βασιλεύ
σει ἐπὶ τὸν οἶκον ἰ
ακὼβ εἰς τοὺς αἰ
ῶνας· καὶ τῆς βα
σιλείας αὐτοῦ οὐ

κ ἔσται τέλος· εἶπε
δὲ μαριὰμ πρὸς τὸν
ἄγγελον· πῶς ἔσται
τοῦτο, ἐπεὶ ἄνδρα
β̅ ε̅ οὐ γινώσκω· καὶ ἀ
ποκριθεὶς ὁ ἄγγελος
εἶπεν αὐτῇ· πνεῦμα
ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ
σέ, καὶ δύναμις ὑ
ψίστου ἐπισκιάσει σοι·
διὸ καὶ τὸ γεννώμε
νον ἅγιον, κληθήσεται
γ̅ υἱὸς θεοῦ· καὶ ἰδοὺ
ἐλισάβετ ἡ συγγενής
σου, καὶ αὐτὴ συνει
ληφυῖα υἱὸν ἐν γή
ρει αὐτῆς· καὶ οὗτος
μὴν ἕκτος ἐστὶν αὐτῇ
τῇ καλουμένῃ στεί
ρα· ὅτι οὐκ ἀδυνα
τήσει παρὰ τοῦ θεοῦ
πᾶν ῥῆμα· εἶπε δὲ
μαριάμ· ἰδοὺ ἡ δούλη
κυρίου,

γένοιτό μοι κατὰ
τὸ ῥῆμά σου· καὶ
ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτῆς
ὁ ἄγγελος.
Ἀναστᾶσα δὲ Μαρι-
ὰμ ἐν ταῖς ἡμέ-
ραις ταύταις, ἐ-
πορεύθη εἰς τὴν
ὀρεινὴν μετὰ σπου-
δῆς εἰς πόλιν Ἰού-
δα· καὶ εἰσῆλθεν
εἰς τὸν οἶκον Ζα-
χαρίου, καὶ ἠσπά-
σατο τὴν Ἐλισάβετ.
Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκου-
σεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν
ἀσπασμὸν τῆς
Μαρίας, ἐσκίρτη-
σε τὸ βρέφος ἐν
τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς·
καὶ ἐπλήσθη πνς ἁγί-
ου ἡ Ἐλισάβετ·
καὶ ἀνεφώνησε

φωνῇ μεγάλῃ καὶ εἶ-
πεν· εὐλογημένη
σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐ-
λογημένος ὁ καρπὸς
τῆς κοιλίας σου·
καὶ πόθεν μοι τοῦ-
το, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ
τοῦ κυ μου πρός με·
ἰδοὺ γὰρ ὡς ἐγένετο
ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπα-
σμοῦ σου εἰς τὰ ὦτά
μου, ἐσκίρτησε τὸ
βρέφος ἐν ἀγαλλιά-
σει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου·
καὶ μακαρία ἡ πι-
στεύσασα ὅτι ἔσται
τελείωσις τοῖς λε-
λαλημένοις αὐτῇ
παρὰ κυ· καὶ εἶ-
πε Μαριάμ· Μεγα-
λύνει ἡ ψυχή μου τὸν
κν, καὶ ἠγαλλίασε
τὸ πνα μου ἐπὶ τῷ θῷ

θ(ε)ῷ τῷ σ(ωτή)ρί μου·
ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ
τὴν ταπείνω-
σιν τῆς δούλης
αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ
ἀπὸ τοῦ νῦν μα-
καριοῦσί με πᾶσαι
αἱ γενεαί· ὅτι
ἐποίησέ μοι μεγα-
λεῖα ὁ δυνατός,
καὶ ἅγιον τὸ ὄνο-
μα αὐτοῦ· καὶ τὸ
ἔλεος αὐτοῦ εἰς
γενεὰς γενεῶν,
τοῖς φοβουμέ-
νοις αὐτόν· ἐποί-
ησε κράτος ἐν βρα-
χίονι αὐτοῦ· δι-
εσκόρπισεν ὑπε-
ρηφάνους διανοί-
ᾳ καρδίας αὐ-
τῶν· καθεῖλε
δυνάστας ἀπὸ θρό-
νων, καὶ ὕψωσε τα-
πεινούς· πεινῶν-
τας ἐνέπλησεν ἀ-
γαθῶν, καὶ πλου-
τοῦντας ἐξαπέστει-
λε κενούς· ἀντελά-
βετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐ-
τοῦ· μνησθῆναι ἐ-
λέους· καθὼς ἐλά-
λησε πρὸς τοὺς πα-
τέρας ἡμῶν, τῷ ἀβρα-
ὰμ καὶ τῷ σπέρ-
ματι αὐτοῦ εἰς τὸν
αἰῶνα. ἔμεινε δὲ
μαριὰμ σὺν αὐτῇ
ὡσεὶ μῆνας τρεῖς,
καὶ ὑπέστρεψεν
εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς·
τῇ δὲ ἐλισάβετ ἐπλή-
σθη ὁ χρόνος τοῦ
τεκεῖν αὐτήν, καὶ
ἐγέννησεν υἱόν·
καὶ ἤκουσαν οἱ περίοικοι

καὶ οἱ συγγενεῖς
αὐτῆς ὅτι ἐμεγά-
λυνεν κύριος τὸ ἔλεος
αὐτοῦ μετ' αὐτῆς·
καὶ συνέχαιρον αὐ-
τῇ· καὶ ἐγένετο ἐν
τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ ἦλ-
θον περιτεμεῖν
τὸ παιδίον. καὶ
ἐκάλουν αὐτὸ ἐπὶ
τῷ ὀνόματι τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ Ζαχα-
ρίαν· καὶ ἀποκρι-
θεῖσα ἡ μήτηρ αὐτοῦ
εἶπεν· οὐχί· ἀλλὰ
κληθήσεται Ἰωάν-
νης· καὶ εἶπον
πρὸς αὐτήν· ὅτι
οὐδείς ἐστιν ἐν τῇ
συγγενείᾳ σου, ὃς
καλεῖται τῷ ὀνό-
ματι τούτῳ· ἐνέ-
νευον δὲ τῷ πατρὶ

αὐτοῦ, τὸ τί ἂν θέλῃ
καλεῖσθαι αὐτόν·
καὶ αἰτήσας πινα-
κίδιον, ἔγραψε λέ-
γων· Ἰωάννης ἐστὶ
τὸ ὄνομα αὐτοῦ·
καὶ ἐθαύμασαν πάν-
τες· ἀνεῴχθη δὲ
τὸ στόμα αὐτοῦ πα-
ραχρῆμα καὶ ἡ γλῶσ-
σα αὐτοῦ, καὶ ἐλά-
λει εὐλογῶν τὸν θεόν·
καὶ ἐγένετο ἐπὶ πάν-
τας φόβος τοὺς
περιοικοῦντας
αὐτούς· καὶ ἐν ὅλῃ
τῇ ὀρεινῇ τῆς Ἰου-
δαίας, διελαλεῖτο
πάντα τὰ ῥήματα
ταῦτα· καὶ ἔ-
θεντο πάντες οἱ ἀ-
κούσαντες ἐν τῇ
καρδίᾳ αὐτῶν λέγοντες·

τί ἄρα τὸ παιδί-
ον τοῦτο ἔσται· καὶ
χεὶρ κυ ἦν μετ' αὐτοῦ·
καὶ Ζαχαρίας ὁ
πατὴρ αὐτοῦ ἐπλή-
σθη πνς ἁγίου, ς
προεφήτευσε λέ-
γων· εὐλογητὸς
κς ὁ θς τοῦ ιηλ, ὅτι
ἐπεσκέψατο καὶ ἐ-
ποίησε λύτρωσιν
τῷ λαῷ αὐτοῦ·
καὶ ἤγειρε κέρας σω-
τηρίας ἡμῖν, ἐν τῷ οἴ-
κῳ δαδ τοῦ παι-
δὸς αὐτοῦ· καὶ ἐ-
λάλησε διὰ στόμα-
τος τῶν ἁγίων τῶν
ἀπ' αἰῶνος προ-
φητῶν αὐτοῦ·
σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡ-
μῶν, καὶ ἐκ χειρὸς
πάντων τῶν μι-
σούντων ἡμᾶς· ποι-
ῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν
πατέρων ἡμῶν, καὶ
μνησθῆναι διαθή-
κης ἁγίας αὐτοῦ· ὅρ-
κον ὃν ὤμοσε πρὸς
ἀβραὰμ τὸν πατέρα
ἡμῶν· τοῦ δοῦναι
ἡμῖν ἀφόβως ἐκ χει-
ρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν
ῥυσθέντας· λατρεύ-
ειν αὐτῷ ἐν ὁσιότη-
τι καὶ δικαιοσύνῃ ἐ-
νώπιον αὐτοῦ πά-
σας τὰς ἡμέρας τῆς
ζωῆς ἡμῶν· καὶ σὺ
παιδίον προφήτης
ὑψίστου κληθήσῃ·
προπορεύσῃ γὰρ
πρὸ προσώπου
κυ ἑτοιμάσαι ὁδοὺς
αὐτοῦ· τοῦ δοῦναι
γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ
αὐτοῦ

ε

περὶ τῆς ἀπογραφῆς·

ἐν ἀφέσει ἁμαρτι-
ῶν αὐτῶν, διὰ σπλά-
γχνα ἐλέους θεοῦ
ἡμῶν· ἐν οἷς ἐπε-
σκέψατο ἡμᾶς ἀ-
νατολὴ ἐξ ὕψους·
ἐπιφᾶναι τοῖς
ἐν σκότει καὶ σκι-
ᾷ θανάτου καθη-
μένοις· τοῦ κα-
τευθῦναι τοὺς πό-
δας ἡμῶν εἰς ὁδὸν
εἰρήνης· τὸ δὲ
παιδίον ηὔξανε
ἐκραταιοῦτο πνι·
καὶ ἦν ἐν ταῖς ἐ-
ρήμοις, ἕως ἡμέ-
ρας ἀναδείξεως
αὐτοῦ πρὸς τὸν
ἰηλ· ἐγένετο δὲ ἐν
ταῖς ἡμέραις ἐκεί-
ναις· ἐξῆλθε δό-
γμα παρὰ καί-

σαρος αὐγούστου, ἀ-
πογράφεσθαι πᾶ-
σαν τὴν οἰκουμέ-
νην· αὕτη ἡ ἀπο-
γραφὴ πρώτη ἐγέ-
νετο ἡγεμονεύοντ(ος)
τῆς συρίας κυρηνί-
ου· αὕτη ἡ ἀπογρα-
φὴ πρώτη ἐγένε-
το ἡγεμονεύοντος
τῆς συρίας κυρηνί·
καὶ ἐπορεύοντο πά-
ντες ἀπογράφεσθαι·
ἕκαστος εἰς τὴν ἰ-
δίαν πόλιν· ἀνέ-
βη δὲ καὶ ἰωσὴφ ἀπὸ
τῆς γαλιλαίας ἐκ
πόλεως ναζαρὲτ
εἰς τὴν ἰουδαίαν
εἰς πόλιν δαδ· ἥ-
τις καλεῖται βη-
θλεέμ, διὰ τὸ εἶ-
ναι αὐτὸν ἐξ οἴκου

καὶ πατριᾶς δα(υί)δ·
ἀπογράψασθαι
σὺν μαριὰμ τῆ
μεμνηστευμένη
αὐτῷ γυναικί· οὔ
ση ἐγκύῳ· ἐγένε(το)
δὲ ἐν τῷ εἶναι αὐ
τοὺς ἐκεῖ· ἐπλή
σθησαν αἱ ἡμέραι
τοῦ τεκεῖν αὐτήν·
καὶ ἔτεκε τὸν υἱὸν
αὐτῆς τὸν πρωτό
τοκον· καὶ ἐ
σπαργάνωσεν αὐ
τὸν· καὶ ἀνέκλι
νεν αὐτὸν ἐν τῆ
φάτνη· διότι οὐ
κ ἦν αὐτοῖς τόπος
ἐν τῷ καταλύμα
τι· καὶ ποιμέ(νες)
β' ι Ἦσαν ἐν τῆ χώ
ρα τῆ αὐτῆ· ἀγραυ
λοῦντες καὶ φυ
λάσσοντες φυλα(κὰς)
τῆς νυκτὸς ἐ
πὶ τὴν ποίμνην
αὐτῶν· καὶ ἰδοὺ
ἄγγελος κ(υρίο)υ ἐπέστη
αὐτοῖς· καὶ δόξα
κ(υρίο)υ περιέλαμψεν
αὐτούς· καὶ ἐφοβή
θησαν φόβον μέγα(ν)·
καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ
ἄγγελος· μὴ φοβεῖ
σθε· ἰδοὺ γὰρ εὐαγγε
λίζομαι ὑμῖν χα
ρὰν μεγάλην, ἥτις
ἔσται παντὶ τῷ λα
ῷ· ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν
σήμερον σ(ωτ)ήρ· ὅς ἐστι
χ(ριστὸ)ς κ(ύριο)ς, ἐν πόλει δα(υί)δ·
Κ(αὶ) τοῦτο ὑμῖν τὸ ση
μεῖον· εὑρήσετε βρέ
φος ἐσπαργανωμέ
νον, κείμενον ἐν
φάτνη· καὶ ἐξαίφ(νης)

ἐγένετο σὺν τῷ ἀγγέ-
λῳ πλῆθος στρα-
τιᾶς οὐρανίου, αἰνούν-
των τὸν θν̄ καὶ λε-
γόντων· δόξα ἐν
ὑψίστοις θῷ· καὶ
ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν
ἀνοις εὐδοκία. ς
Ἐγένετο ὡς ἀπῆλθον
ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸν
οὐρανὸν οἱ ἄγγελοι, ς
οἱ ἄνοι οἱ ποιμέ-
νες εἶπον πρὸς
ἀλλήλους· διέλθω-
μεν δὴ ἕως εἰς βη-
θλεέμ, καὶ ἴδω-
μεν τὸ ῥῆμα τοῦ-
το τὸ γεγονός, ὃ ὁ κς̄
ἐγνώρισεν ἡμῖν·
Καὶ ἦλθον σπεύσαν-
τες· καὶ ἀνεῦρον
τήν τε μαριὰμ ς
τὸν ἰωσήφ, καὶ τὸ

βρέφος κείμενον
ἐν τῇ φάτνῃ· ἰδόν-
τες δέ, διεγνώρισαν
περὶ τοῦ ῥήματος
τοῦ λαληθέντος
αὐτοῖς περὶ τοῦ
παιδίου τούτου·
καὶ πάντες οἱ ἀκού-
σαντες ἐθαύμασαν
περὶ τῶν λαληθέν-
των ὑπὸ τῶν ποι-
μένων πρὸς αὐτούς·
Ἡ δὲ μαριὰμ πάν-
τα συνετήρει τὰ ῥή-
ματα ταῦτα, συμ-
βάλλουσα ἐν τῇ καρ-
δίᾳ αὐτῆς· καὶ ὑ-
πέστρεψαν οἱ ποιμέ-
νες δοξάζοντες
καὶ αἰνοῦντες τὸν
θν̄, ἐπὶ πᾶσιν οἷς
ἤκουσαν καὶ εἶδον,
καθὼς ἐλαλήθη πρὸς

Τῇ α' τοῦ ἰα(νουαρίου) μη(νός)· ἡ περιτομὴ τοῦ χ(ριστο)ῦ· κ(αὶ) τοῦ ἁγ(ίου) βασιλείου

αὐτοῖς· Καὶ ὅτε ἐ-
πλήσθησαν αἱ ἡμέραι
ὀκτὼ τοῦ περιτε-
μεῖν αὐτόν, καὶ ἐ-
κλήθη τὸ ὄνομα
αὐτοῦ ἰ(ησοῦ)ς· τὸ κλη-
θὲν ὑπὸ τοῦ ἀγγέ-
λου πρὸ τοῦ συλ-
ληφθῆναι αὐτὸν
ἐν τῇ κοιλίᾳ· Καὶ
ὅτε ἐπλήσθησαν αἱ
ἡμέραι τοῦ καθα-
ρισμοῦ αὐτῶν κα-
τὰ τὸν νόμον μω-
σέως, ἀνήγαγον αὐ-
τὸν εἰς ἱεροσόλυ-
μα παραστῆσαι
τῷ κ(υρί)ῳ, καθὼς γέ-
γραπται ἐν νόμῳ
κ(υρίο)υ· ὅτι πᾶν ἄρ-
σεν διανοῖγον μή-
τραν, ἅγιον τῷ κ(υρί)ῳ
κληθήσεται· καὶ
τοῦ δοῦναι θυσίαν
κατὰ τὸ εἰρημένον
ἐν νόμῳ κ(υρίο)υ, ζεῦγ(ος)
τρυγόνων ἢ δύο νε-
οσσοὺς περιστερῶν·
Ἰδοὺ ἄν(θρωπ)ος ἦν ἐν ἰ(ερουσα)λ(ὴ)μ
ᾧ ὄνομα συμεών·
καὶ ὁ ἄν(θρωπ)ος οὗτος, δί-
καιος καὶ εὐλαβής·
προσδεχόμενος
παράκλησιν τοῦ
ἰ(σρα)ήλ· καὶ π(νεῦ)μα ἦν ἅγι-
ον ἐπ' αὐτόν· καὶ ἦν
αὐτῷ κεχρηματι-
σμένον ὑπὸ τοῦ
π(νεύματο)ς τοῦ ἁγίου· μὴ
ἰδεῖν θάνατον, πρὶν
ἢ ἴδῃ τὸν χ(ριστὸ)ν κ(υρίο)υ·
καὶ ἦλθεν ἐν τῷ
π(νεύματ)ι εἰς τὸ ἱερόν·
ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν τοὺς
γονεῖς τὸ παιδίον
ἰ(ησοῦ)ν· τοῦ ποιῆσαι αὐτοὺς

κατὰ τὸ εἰθισμέ-
νον τοῦ νόμου πε-
ρὶ αὐτοῦ, καὶ αὐτὸ(ς)
ἐδέξατο αὐτὸ εἰς
τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ
(καὶ) εὐλόγησε τὸν θ(εό)ν
καὶ εἶπε· νῦν ἀ-
πολύεις τὸν δοῦλό(ν)
σου δέσποτα κα-
τὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν
εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον
οἱ ὀφθαλμοί μου
τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοί-
μασας κατὰ πρό-
σωπον πάντων
τῶν λαῶν· φῶς
εἰς ἀποκάλυψιν
ἐθνῶν, καὶ δόξαν
λαοῦ σου ἰσ(ρα)ήλ· καὶ
ἦν ἰωσὴφ καὶ ἡ μή(τη)ρ
αὐτοῦ θαυμάζο(ντες)
ἐπὶ τοῖς λα-
λουμένοις πε-
ρὶ αὐτοῦ· καὶ εὐλόγη-
σεν αὐτοὺς συμεών·
καὶ εἶπεν πρὸς
μαριὰμ τὴν μη(τέ)ρα
αὐτοῦ· ἰδοὺ οὗτος
κεῖται εἰς πτῶσιν
καὶ ἀνάστασιν πολ-
λῶν ἐν τῷ ἰσ(ραή)λ, (καὶ)
εἰς σημεῖον ἀντιλε-
γόμενον· καὶ σοῦ
δὲ αὐτῆς τὴν ψυχὴν
διελεύσεται ῥομφαία·
ὅπως ἂν ἀποκαλυ-
φθῶσιν ἐκ πολ-
λῶν καρδιῶν δια-
λογισμοί· καὶ ἦν
ἄννα προφῆτις
θυγάτηρ φανουήλ
ἐκ φυλῆς ἀσήρ·
αὕτη προβεβηκυῖα
ἐν ἡμέραις πολλαῖς·
ζήσασα ἔτη μετὰ
ἀνδρὸς ἑπτὰ ἀπὸ

τοὺς πατριάρχας αὐ
τούς· καὶ αὐτὸν χα
ρων, ὧν ἐξ ὧν ὁ γρα
ηκομ ταυτὸ σαρ·
κὸς οὐκ ἀφορίζεται το
ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ·
μαστίγας καὶ δὲ
κόσμημα τρόπου
μὲν ταῖς καὶ ὁμι
ρων· καὶ αὐτὸ δεῖ
τὸ τὸ ὀρθῶς ἐδ
Ἐπ' ἀφ' τὸ ὁμολο
το τῷ καὶ ἐλ
λειν περὶ αὐτοῦ
παρ' ὁ τοῖς παρο
δεχομένοις λύπη
σιν ὀργῆς· καὶ
ὅσ ἐξ ἱερᾶς ὡς α
τὰ τὴν κατὰ τὸν
νόμον αὐτοῦ, ὑπὲρ ἱ
λωσεις τὴν γαμ
λαίαν εἰς τὴν π
λιν ἑαυτὸν ἀνδ

ἀρ τ τ ττ
ρέ· τὸ δὲ πᾶν δὴ
ὁ σοῦζ ... καὶ ἕτερο
τα οὕτω πάντα
ρουμένον σφίσι
καὶ χάρις ... ὅμοι
... αὐτοῦ ... καὶ ...
ρθαρτοῦ γὰρ ἑαυτὸν τὸν
τοῦ καὶ ...
ἱλασμ... τοῦ ... τῆς
τοῦ ... καὶ
τι ... ἐξ ... δὲ
δ... καὶ ... τὸ
αὐτὸν εἰς ἱερο
μ... αὐτοῦ
τοὺς ... τοὺς· καὶ
λειοσ ... τὸν
ἡμέρας ...
περὶ ... αὐτὸς
ὑπερ... ἰ ...
... ἱλασμ...
...
... αὐτοῦ· ...
... δὲ αὐτοῦ ...

τῆι συνοδίαι εἶναι,
ἦλθον ἡμέρας ὁ
δόν· καὶ ἀνεζή
τουν αὐτὸν ἐν τοῖς
συγγενέσι καὶ ἐν
τοῖς γνωστοῖς· καὶ
μὴ εὑρόντες αὐτόν,
ὑπέστρεψαν εἰς
ἰλ̄ημ ζητοῦντες
αὐτόν· καὶ ἐγένετο
μεθ' ἡμέρας τρεῖς,
εὗρον αὐτὸν ἐν τῷ
ἱερῷ καθεζόμε
νον ἐν μέσῳ τῶν
διδασκάλων· καὶ
ἀκούοντα αὐτῶν
καὶ ἐπερωτῶντα
ιδ αὐτούς· ἐξίσταν
το δὲ πάντες οἱ ἀ
κούοντες αὐτοῦ,
ἐπὶ τῇ συνέσει καὶ
ιε ταῖς ἀποκρίσε
σιν αὐτοῦ· καὶ ἰδό

ντες αὐτὸν ἐξεπλάγησαν·
καὶ πρὸς αὐτὸν ἡ
μήτηρ αὐτοῦ εἶπε·
τέκνον· τί ἐποίησας
ἡμῖν οὕτως· ἰδοὺ
ὁ πατήρ σου κἀγὼ ὀδυ
νώμενοι ἐζητοῦμέν
σε· καὶ εἶπε πρὸς
αὐτούς· τί ὅτι ἐζητεῖ
τέ με· οὐκ ᾔδειτε ὅ
τι ἐν τοῖς τοῦ πατρός
μου δεῖ εἶναί με;
καὶ αὐτοὶ οὐ συνῆκαν
τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησεν
αὐτοῖς· καὶ κατέβη
μετ' αὐτῶν καὶ ἦλθεν
εἰς Ναζαρέθ· καὶ ἦν
ὑποτασσόμενος αὐ
τοῖς· καὶ ἡ μήτηρ αὐ
τοῦ διετήρει πάντα
τὰ ῥήματα ταῦτα
ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς·
καὶ ἰς̄ προέκοπτεν

π(ερὶ) τοῦ γενομένου ῥήματος πρὸς ἰω(άννην) :-

σοφίᾳ καὶ ἡλικίᾳ
καὶ χάριτι παρὰ
θῷ καὶ ἀνοις· ἐν
Ἐν ἔτει δὲ πεντε
δεκάτῳ τῆς ἡγε
μονίας τιβερίου
καίσαρος· ἡγεμο
νεύοντος ποντί
ου πιλάτου τῆς
ἰουδαίας· καὶ τε
τραρχοῦντος τῆς
γαλιλαίας ἡρώδου·
φιλίππου δὲ τοῦ
ἀδελφοῦ αὐτοῦ
τετραρχοῦντος
τῆς ἰτουραίας καὶ
τραχωνίτιδος
χώρας· καὶ λυσα
νίου τῆς ἀβιληνῆς
τετραρχοῦντος·
ἐπὶ ἀρχιερέως
ἄννα καὶ καϊάφα·
Ἐγένετο ῥῆμα θῦ
ἐπὶ ἰωάννην τὸν
ζαχαρίου υἱὸν ἐν
τῇ ἐρήμῳ· καὶ ἦλ
θεν εἰς πᾶσαν τὴν
περίχωρον τοῦ
ἰορδάνου, κηρύσ
σων βάπτισμα με
τανοίας εἰς ἄφεσιν
ἁμαρτιῶν· ὡς γέ
γραπται ἐν βίβλῳ
λόγων ἠσαΐου τοῦ
προφήτου λέγον
τος· φωνὴ βοῶν
τος ἐν τῇ ἐρήμῳ·
ἑτοιμάσατε τὴν ὁ
δὸν κυ· εὐθείας
ποιεῖτε τὰς τρί
βους αὐτοῦ· πᾶσα
φάραγξ πληρωθή
σεται· καὶ πᾶν ὄρος
καὶ βουνὸς ταπει
νωθήσεται· καὶ ἔσ
ται τὰ σκολιὰ εἰς εὐθεῖαν·

καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς
ὁδοὺς λείας· καὶ
ὄψεται πᾶσα σὰρξ
τὸ σωτήριον τοῦ θῦ·
Ἔλεγεν οὖν τοῖς ἐκ-
πορευομένοις ὄ-
χλοις βαπτισθῆναι
ὑπ' αὐτοῦ· γεν-
νήματα ἐχιδνῶν·
τίς ὑπέδειξεν
ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ
τῆς μελλούσης
ὀργῆς· ποιήσατε
οὖν καρποὺς
ἀξίους τῆς μετα-
νοίας· καὶ μὴ ἄρ-
ξησθε λέγειν ἐν ἑ-
αυτοῖς, πατέρα ἔχο-
μεν τὸν Ἀβραάμ·
λέγω γὰρ ὑμῖν· ὅ-
τι δύναται ὁ θς
ἐκ τῶν λίθων τού-
των ἐγεῖραι τέ-
κνα τῷ Ἀβραάμ·
ἤδη δὲ καὶ ἡ ἀξίνη
πρὸς τὴν ῥίζαν
τῶν δένδρων κεῖ-
ται· πᾶν οὖν δέν-
δρον μὴ ποιοῦν
καρπὸν καλὸν ἐκ-
κόπτεται καὶ εἰς πῦρ
βάλλεται· καὶ ἐπη-
ρώτων αὐτὸν οἱ ὄ-
χλοι λέγοντες· τί
οὖν ποιήσομεν·
ἀποκριθεὶς δὲ λέ-
γει αὐτοῖς· ὁ ἔχων
δύο χιτῶνας, μετα-
δότω τῷ μὴ ἔχον-
τι· καὶ ὁ ἔχων βρώ-
ματα ὁμοίως ποι-
είτω· ἦλθον δὲ κ(αὶ)
τελῶναι βαπτι-
σθῆναι, καὶ εἶπον
πρὸς αὐτόν· διδά-
σκαλε τί ποιήσωμεν·

ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐ-
τούς· μηδὲν
πλέον παρὰ τὸ
διατεταγμένον
ὑμῖν πράσσετε·
ἐπηρώτων δὲ αὐ-
τὸν καὶ στρατευό-
μενοι λέγοντες·
καὶ ἡμεῖς τί ποιή-
σομεν· καὶ εἶπεν
πρὸς αὐτούς·
μηδένα διασείση-
τε, μηδὲ συκοφαν-
τήσητε· καὶ ἀρ-
κεῖσθε τοῖς ὀψω-
νίοις ὑμῶν. προσ-
δοκῶντος δὲ τοῦ
λαοῦ· καὶ διαλο-
γιζομένων πάν-
των ἐν ταῖς καρ-
δίαις αὐτῶν περὶ
τοῦ ἰωάννου
μήποτε αὐτὸς

ι εἴη ὁ χ(ριστό)ς· ἀπεκρί-
Νατο ὁ ἰωάννης ἅ-
πασι λέγων· ἐγὼ
μὲν ὕδατι βαπτίζω
ὑμᾶς· ἔρχεται
δὲ ὁ ἰσχυρότερός
μου, οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκα-
νὸς λῦσαι τὸν ἱμάν-
τα τῶν ὑποδημά-
των αὐτοῦ· αὐτὸς
ὑμᾶς βαπτίσει ἐν
πν(εύματ)ι ἁγίῳ καὶ πυρί·
ια Οὗ τὸ πτύον ἐν τῇ
χειρὶ αὐτοῦ, καὶ δι-
ακαθαριεῖ τὴν ἅ-
λωνα αὐτοῦ· καὶ
συνάξει τὸν σῖτον
εἰς τὴν ἀποθήκην
αὐτοῦ· τὸ δὲ ἄχυ-
ρον, κατακαύσει
πυρὶ ἀσβέστῳ· πολ-
λὰ μὲν οὖν καὶ ἕτερα
παρακαλῶν, εὐηγγε-

λίζετο τὸν λαόν· τέλ(ος) ματικῷ εἴδει ὡσεὶ

ιβ β Ὁ δὲ ἡρώδης ὁ τετράρ
χης ἐλεγχόμενος
ὑπ' αὐτοῦ περὶ ἡ
ρωδιάδος τῆς γυ
ναικὸς τοῦ ἀδελ
φοῦ αὐτοῦ· καὶ πε
ρὶ πάντων ὧν ἐ
ποίησε πονηρῶν
ὁ ἡρώδης, προσέ
θηκε καὶ τοῦτο ἐ
πὶ πᾶσι· καὶ κα
τέκλεισε τὸν ἰω
άννην ἐν τῇ φυ
λακῇ· ἀρχή·

ιγ α Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ βαπτισθῆ
ναι ἅπαντα τὸν λα
όν· καὶ ἰ(ησο)ῦ βαπτι
σθέντος καὶ προ
σευχομένου, ἀνεῳ
χθῆναι τὸν οὐρανόν·
καὶ καταβῆναι τὸ
πν(εῦμ)α τὸ ἅγιον σω

περιστερὰν ἐπ' αὐτόν·
καὶ φωνὴν ἐξ οὐρα
νοῦ γενέσθαι λέγουσαν·
σὺ εἶ ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπη
τός· ἐν σοὶ ηὐδόκησα·

ιδ ε Καὶ αὐτὸς ἦν ὁ ἰ(ησοῦ)ς ὡσεὶ
ἐτῶν τριάκοντα·
ἀρχόμενος ὢν ὡς
ἐνομίζετο υἱὸς ἰωσήφ·
τοῦ ἡλί· τοῦ ματθάτ·
τοῦ λευΐ· τοῦ μελχί·
τοῦ ἰαννά· τοῦ ἰω
σήφ· τοῦ ματταθίου·
τοῦ ἀμώς· τοῦ να
ούμ· τοῦ ἐσλί· τοῦ
ναγγαί· τοῦ μαάθ·
τοῦ ματταθίου·
τοῦ σεμεΐ· τοῦ ἰω
σήφ· τοῦ ἰούδα·
τοῦ ἰωνάν· τοῦ ῥη
σά· τοῦ ζοροβάβελ· τοῦ
τοῦ σαλαθιήλ·

νηρί· τοῦ μελχί·
τοῦ ἀδδί· τοῦ κω
σάμ· τοῦ ἐλμω
δάμ· τοῦ ἤρ· τοῦ
ἰωσῆ· τοῦ ἐλιέζερ·
τοῦ ἰωρείμ· τοῦ
ματθάτ· τοῦ λευΐ·
τοῦ συμεών· τοῦ
ἰούδα· τοῦ ἰωσήφ·
τοῦ ἰωνάμ· τοῦ ἐ
λιακείμ· τοῦ με
λεά· τοῦ μαϊνάν·
τοῦ ματταθά· τοῦ
νάθαν· τοῦ δαυίδ·
τοῦ ἰεσσαί· τοῦ ὠ
βήδ· τοῦ βοόζ·
τοῦ σαλμών· τοῦ
ναασσών· τοῦ ἀ
μιναδάβ· τοῦ ἀ
ράμ· τοῦ ἰωράμ·
τοῦ ἐσρώμ· τοῦ
φαρές· τοῦ ἰούδα·
τοῦ ἰακώβ· τοῦ

ἰσαάκ· τοῦ ἀβρα
άμ· τοῦ θάρρα·
τοῦ ναχώρ· τοῦ σε
ρούχ· τοῦ ῥαγαῦ·
τοῦ φαλέκ· τοῦ
ἕβερ· τοῦ σαλά·
τοῦ καϊνάν· τοῦ ἀρ
φαξάδ· τοῦ σήμ·
τοῦ νῶε· τοῦ λάμεχ·
τοῦ μαθουσάλα·
τοῦ ἐνώχ· τοῦ ἰά
ρεδ· τοῦ μαλελεήλ·
τοῦ καϊνάν· τοῦ
ἐνώς· τοῦ σήθ· τοῦ
ἀδάμ· τοῦ θεοῦ·

ιε β
Ἰς̅ δὲ πν̅ς ἁγίου πλή
ρης ὑπέστρεψεν ἀ
πὸ τοῦ ἰορδάνου,
καὶ ἤγετο ἐν τῷ πν̅ι
εἰς τὴν ἔρημον ἡμέ
ρας τεσσαράκοντα
πειραζόμενος
ὑπὸ τοῦ διαβόλου·

ζ ις ε ζ

πε τοῦ πειρασμοῦ τοῦ χ̅ρ̅ς̅ :-

Καὶ οὐκ ἔφαγεν οὐ
δὲν ἐν ταῖς ἡμέ
ραις ἐκείναις· καὶ
συντελεσθεισῶν
αὐτῶν, ὕστερον ἐ
πείνασε. καὶ εἶπεν
αὐτῷ ὁ διάβολος·
εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θ̅ῦ̅, εἰ
πὲ τῷ λίθῳ τού
τῳ ἵνα γένηται
ἄρτος. καὶ ἀπε
κρίθη ἰ̅σ̅ πρὸς
αὐτὸν λέγων· γέ
γραπται ὅτι οὐκ ἐ
π' ἄρτῳ μόνῳ ζή
σεται ἄνθρωπος· ἀλλ' ἐπὶ
παντὶ ῥήματι
θ̅ῦ̅. καὶ ἀναγαγὼν
αὐτὸν ὁ διάβολος,
εἰς ὄρος ὑψηλόν, ἔ
δειξεν αὐτῷ πά
σας τὰς βασιλεί
ας τῆς οἰκουμένης
ἐν στιγμῇ χρόνου.
καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ
διάβολος· σοὶ δώσω
τὴν ἐξουσίαν
ταύτην ἅπασαν
καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν,
ὅτι ἐμοὶ παραδέ
δοται, καὶ ᾧ ἐὰν θέ
λω δίδωμι αὐτήν·
σὺ οὖν ἐὰν προσκυ
νήσῃς ἐνώπιον
ἐμοῦ, ἔσται σου πάν
τα. καὶ ἀποκριθεὶς
αὐτῷ εἶπεν ὁ ἰ̅σ̅·
ὕπαγε ὀπίσω μου
σατανᾶ· γέγραπται·
προσκυνήσεις κ̅ν̅
τὸν θ̅ν̅ σου, καὶ αὐ
τῷ μόνῳ λατρεύσεις.
Καὶ ἤγαγεν αὐτὸν εἰς ἱ̅λ̅ή̅μ̅
καὶ ἔστησεν αὐτὸν ἐ
πὶ τὸ πτερύγιον
τοῦ ἱεροῦ, καὶ εἶπεν

αὐτῷ· εἰ σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ
θυ̅, βάλε σεαυτὸν
ἐντεῦθεν κάτω·
γέγραπται γάρ· ὅ-
τι τοῖς ἀγγέλοις
αὐτοῦ ἐντελεῖται
περὶ σοῦ, τοῦ δι-
αφυλάξαι σε· καὶ
ὅτι ἐπὶ χειρῶν ἀροῦ-
σί σε, μήποτε προσκόψῃς
πρὸς λίθον τὸν
πόδα σου· καὶ ἀ-
ποκριθεὶς εἶπεν
αὐτῷ ὁ ἰς̅· ὅτι εἴ-
ρηται οὐκ ἐκπει-
ράσεις κν̅ τὸν θν̅
σου· καὶ συντελέ-
σας πάντα πει-
ρασμὸν ὁ διάβο-
λος, ἀπέστη ἀπ' αὐ-
τοῦ ἄχρι καιροῦ·
ιζ Καὶ ὑπέστρεψεν ὁ
ἰς̅ ἐν τῇ δυνάμει
τοῦ πνς̅ εἰς τὴν γα-
λιλαίαν· καὶ φήμη
ἐξῆλθεν καθ' ὅλης
τῆς περιχώρου
περὶ αὐτοῦ· καὶ
αὐτὸς ἐδίδασκεν
ἐν ταῖς συναγωγαῖς
αὐτῶν, δοξαζόμε-
νος ὑπὸ πάντων·
ιη Καὶ ἦλθεν εἰς τὴν να-
ζαρέτ, οὗ ἦν τεθραμ-
μένος· καὶ εἰσῆλ-
θεν κατὰ τὸ εἰωθὸς
αὐτῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ
τῶν σαββάτων
εἰς τὴν συναγωγήν·
καὶ ἀνέστη ἀναγνῶναι·
καὶ ἐπεδόθη αὐτῷ
βιβλίον ἡσαΐου τοῦ
προφήτου· καὶ ἀ-
ναπτύξας τὸ βιβλίον,
εὗρε τὸν τόπον
οὗ ἦν γεγραμμένον·

πνα κυ ἐπ' ἐμέ·
οὗ εἵνεκεν ἔχρισέ
με· εὐαγγελίσασθαι
πτωχοῖς ἀπέσταλ
κέ με· ἰάσασθαι
τοὺς συντετριμμέ
νους τὴν καρδίαν·
κηρύξαι αἰχμα
λώτοις ἄφεσιν,
καὶ τυφλοῖς ἀνά
βλεψιν· ἀποστεῖλαι
τεθραυσμένους
ἐν ἀφέσει· κηρύ
ξαι ἐνιαυτὸν κυ
δεκτόν· καὶ πτύ
ξας τὸ βιβλίον, ἀ
ποδοὺς τῷ ὑπηρέτῃ,
ἐκάθισε· καὶ
πάντων ἐν τῇ συ
ναγωγῇ οἱ ὀφθαλ
μοὶ ἦσαν ἀτενίζον
τες αὐτῷ. ἤρξα
το δὲ λέγειν πρὸς
αὐτούς· ὅτι σήμερον
πεπλήρωται ἡ γρα
φὴ αὕτη ἐν τοῖς ὠ
σὶν ὑμῶν· καὶ πάν
τες ἐμαρτύρουν
αὐτῷ. καὶ ἐθαύμα
ζον ἐπὶ τοῖς λόγοις
τῆς χάριτος τοῖς
ἐκπορευομένοις
ἐκ τοῦ στόματος
αὐτοῦ καὶ ἔλεγον·
οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς
ἰωσήφ; καὶ εἶπε
πρὸς αὐτούς· πάν
τως ἐρεῖτέ μοι τὴν
παραβολὴν ταύτην·
ἰατρὲ θεράπευσον
σεαυτόν· ὅσα ἠκού
σαμεν γενόμενα
ἐν τῇ καπερναούμ,
ποίησον καὶ ὧδε
ἐν τῇ πατρίδι σου.
Εἶπε δέ· ἀμὴν λέγω ὑμῖν

λέγω· ὅτι οὐδεὶς
προφήτης δεκτός
ἐστιν ἐν τῇ πατρίδι
αὐτοῦ· ἐπ' ἀληθεί
κβ ι Ας δὲ λέγω ὑμῖν·
πολλαὶ χῆραι ἦ
σαν ἐν ταῖς ἡμέ
ραις ἠλίου ἐν τῷ
ἰσραήλ· ὅτε ἐκλείσθη
ὁ οὐρανὸς ἐπὶ ἔτη τρί
α καὶ μῆνας ἕξ· ὡς
ἐγένετο λιμὸς μέγας
ἐπὶ πᾶσαν τὴν
γῆν· καὶ πρὸς οὐ
δεμίαν αὐτῶν ἐ
πέμφθη ἠλίας,
εἰ μὴ εἰς σάρεφθα
τῆς σιδῶνος πρὸς
γυναῖκα χήραν·
Καὶ πολλοὶ λεπροὶ
ἦσαν ἐπὶ ἐλισσαί
ου τοῦ προφήτου
ἐν τῷ ἰσραήλ· καὶ οὐ

δεὶς αὐτῶν ἐκαθα
ρίσθη, εἰ μὴ νεεμὰν
ὁ σύρος· καὶ ἐπλή
σθησαν πάντες θυ
μοῦ ἐν τῇ συναγω
γῇ ἀκούοντες ταῦ
τα· καὶ ἀναστάν
τες, ἐξέβαλον αὐ
τὸν ἔξω τῆς πόλε
ως· καὶ ἤγαγον αὐτὸν
ἕως ὀφρύος τοῦ ὄ
ρους· ἐφ' οὗ ἡ πόλις
αὐτῶν ᾠκοδόμητο,
εἰς τὸ κατακρημνί
σαι αὐτόν· αὐτὸς δὲ
διελθὼν διὰ μέσου
αὐτῶν ἐπορεύετο·
κγ ι Καὶ κατῆλθεν εἰς κα
περναοὺμ πόλιν
τῆς γαλιλαίας· καὶ
ἦν διδάσκων ἐν τοῖς
σάββασιν· καὶ ἐξε
κδ β Πλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδ

διδαχῇ αὐτοῦ· ὅτι
ἐν ἐξουσίᾳ ἦν ὁ λό-
γος αὐτοῦ· καὶ ἐν
κε τῇ συναγωγῇ ἦν ἄνθρω-
πος ἔχων πν(εῦμ)α δαιμο-
νίου ἀκαθάρτου·
καὶ ἀνέκραξε φω-
νῇ μεγάλῃ λέγων·
ἔα· τί ἡμῖν καὶ
σοὶ ἰ(ησο)ῦ ναζαρηνέ·
ἦλθες ἀπολέσαι
ἡμᾶς· οἶδά σε τίς
εἶ· ὁ ἅγιος τοῦ θ(εο)ῦ·
καὶ ἐπετίμησεν
αὐτῷ ὁ ἰ(ησοῦ)ς λέγων·
φιμώθητι καὶ
ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ·
καὶ ῥίψαν αὐτὸν
τὸ δαιμόνιον εἰς
μέσον, ἐξῆλθεν
ἀπ' αὐτοῦ μηδὲν
βλάψαν αὐτόν·
καὶ ἐγένετο θάμβος

ἐπὶ πάντας· καὶ
συνελάλουν πρὸς
ἀλλήλους λέγοντες·
τίς ὁ λόγος οὗτος·
ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ καὶ
δυνάμει ἐπιτάσ-
σει τοῖς ἀκαθάρ-
τοις πν(εύμ)ασι καὶ ἐ-
ξέρχονται· καὶ ἐ-
ξεπορεύετο ἦχος πε-
ρὶ αὐτοῦ, εἰς πάν-
τα τόπον τῆς
κϛ β περιχώρου· ἀνα-
στὰς δὲ ἐκ τῆς συ-
ναγωγῆς, εἰσῆλθεν
εἰς τὴν οἰκίαν σίμω-
νος· πενθερὰ δὲ
τοῦ σίμωνος ἦν
συνεχομένη πυρε-
τῷ μεγάλῳ· καὶ ἠρώτη-
σαν αὐτὸν περὶ αὐτ(ῆς)·
καὶ ἐπιστὰς ἐπάνω
αὐτῆς, ἐπετίμησε

θ π(ερὶ) τῆς πενθερᾶς πέτρου

τῷ πυρετῷ· καὶ
ἀφῆκεν αὐτήν·
παραχρῆμα δὲ ἀ-
ναστᾶσα, διηκό-
νει αὐτοῖς· δύνον-
τος δὲ τοῦ ἡλίου,
πάντες ὅσοι εἶ-
χον ἀσθενοῦντας
νόσοις ποικίλαις,
ἤγαγον αὐτοὺς πρὸς
αὐτόν· ὁ δὲ ἑνὶ ἑ-
κάστῳ αὐτῶν τὰς
χεῖρας ἐπιθείς,
ἐθεράπευσεν αὐ-
τούς· ἐξήρχετο
δὲ καὶ δαιμόνια
ἀπὸ πολλῶν,
κράζοντα καὶ λέ-
γοντα· ὅτι σὺ εἶ
ὁ χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ·
καὶ ἐπιτιμῶν οὐκ
εἴα αὐτὰ λαλεῖν,
ὅτι ᾔδεισαν τὸν
χριστὸν αὐτὸν εἶναι·
Γενομένης δὲ ἡμέ-
ρας, ἐξελθὼν ἐπο-
ρεύθη εἰς ἔρημον
τόπον· καὶ οἱ
ὄχλοι ἐζήτουν
αὐτόν· καὶ ἦλθον
ἕως αὐτοῦ, καὶ κα-
τεῖχον αὐτὸν τοῦ
μὴ πορεύεσθαι ἀπ'
αὐτῶν· ὁ δὲ εἶ-
πεν πρὸς αὐτούς· ὅ-
τι καὶ ταῖς ἑτέραις πό-
λεσιν εὐαγγελίσα-
σθαί με δεῖ τὴν βα-
σιλείαν τοῦ θεοῦ· ὅ-
τι εἰς τοῦτο ἀπέ-
σταλμαι· καὶ ἦν κη-
ρύσσων ἐν ταῖς συ-
ναγωγαῖς τῆς γα-
λιλαίας· ἀρχή
Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ τὸν ὄχλον
ἐπικεῖσθαι αὐτῷ

ια περὶ τῆς ἄγρας τῶν ἰχθύων·

τοῦ ἀκούειν τὸν
λόγον τοῦ θῦ. καὶ
αὐτὸς ἦν ἑστὼς πα
ρὰ τὴν λίμνην γεν
νησαρέτ. καὶ εἶδε
δύο πλοῖα ἑστῶτα
παρὰ τὴν λίμνην·
οἱ δὲ ἁλιεῖς ἀποβ
άντες ἀπ' αὐτῶν,
ἀπέπλυναν τὰ
δίκτυα. ἐμβὰς
δὲ εἰς ἓν τῶν πλοί
ων ὃ ἦν τοῦ σίμω
νος, ἠρώτησεν
αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς
ἐπαναγαγεῖν ὀλίγον.
Καὶ καθίσας, ἐδί
δασκεν ἐκ τοῦ
πλοίου τοὺς ὄχλους.
ὡς δὲ ἐπαύσατο
λαλῶν, εἶπε πρὸς
τὸν σίμωνα. ἐ
πανάγαγε εἰς τὸ
βάθος, καὶ χαλάσα
τε τὰ δίκτυα ὑμῶν
εἰς ἄγραν. καὶ ἀπο
κριθεὶς ὁ σίμων εἶ
πεν αὐτῷ. ἐπιστά
τα. δι' ὅλης τῆς
νυκτὸς κοπιάσαν
τες, οὐδὲν ἐλάβομεν.
ἐπὶ δὲ τῷ ῥήματί σου
χαλάσω τὸ δίκτυον.
Καὶ τοῦτο ποιήσαν
τες, συνέκλεισαν
πλῆθος ἰχθύων πο
λύ. διερρήγνυτο δὲ
τὸ δίκτυον αὐτῶν. καὶ
κατένευσαν τοῖς μετό
χοις τοῖς ἐν τῷ ἑτέ
ρῳ πλοίῳ, τοῦ ἐλ
θόντας συλλαβέσθαι
αὐτοῖς. καὶ ἦλθον
καὶ ἔπλησαν ἀμφό
τερα τὰ πλοῖα, ὥσ
τε βυθίζεσθαι αὐτά.

λα ι Ἰδὼν δὲ σίμων πέ
τρος, προσέπεσε
τοῖς γόνασιν
ἰυ λέγων· ἔξελθε
ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι ἀνὴρ
ἁμαρτωλός εἰμι
κε· θάμβος γὰρ
περιέσχεν αὐτὸν
καὶ πάντας τοὺς
σὺν αὐτῷ, ἐπὶ τῇ
ἄγρα τῶν ἰχθύων,
ᾗ συνέλαβον· ὁ
μοίως δὲ καὶ ἰάκω
βον καὶ ἰωάννην
υἱοὺς ζεβεδαίου,
οἳ ἦσαν κοινωνοὶ
τῷ σίμωνι· καὶ
λβ β Εἶπε πρὸς τὸν σί
μωνα ὁ ἰς· μὴ φο
βοῦ· ἀπὸ τοῦ νῦν,
ἀνους ἔσῃ ζωγρῶν·
καὶ καταγαγόντες
τὰ πλοῖα ἐπὶ τὴν

γῆν, ἀφέντες ἅπαν
τα ἠκολούθησαν
λγ β αὐτῷ· καὶ ἐγένετο
ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν
ἐν μιᾷ τῶν πόλε
ιβ ι ων, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ
πλήρης λέπρας.
καὶ ἰδὼν τὸν ἰν, πε
σὼν ἐπὶ πρόσωπον
ἐδεήθη αὐτοῦ λέγων·
κε· ἐὰν θέλῃς, δύ
νασαί με καθαρίσαι·
καὶ ἐκτείνας τὴν
χεῖρα, ἥψατο αὐτοῦ
εἰπών· θέλω κα
θαρίσθητι· καὶ εὐ
θέως ἡ λέπρα ἀπῆλ
θεν ἀπ' αὐτοῦ· καὶ
αὐτὸς παρήγγειλεν
αὐτῷ μηδενὶ εἰπεῖν·
ἀλλὰ ἀπελθὼν, δεῖ
ξον σεαυτὸν τῷ ἱερεῖ·
καὶ προσένεγκε

περὶ τοῦ καθαρι-
σμοῦ σου καθὼς
προσέταξε μω-
σῆς, εἰς μαρτύρι-
ον αὐτοῖς. διήρ-
λδ/ς χετο δὲ μᾶλλον ὁ λό-
γος περὶ αὐτοῦ·
καὶ συνήρχοντο ὄ-
χλοι πολλοὶ, ἀ-
κούειν καὶ θερα-
πεύεσθαι ὑπ' αὐτοῦ
ἀπὸ τῶν ἀσθενει-
ῶν αὐτῶν. αὐτὸς δὲ
λε/β ἦν ὑποχωρῶν ἐν
ταῖς ἐρήμοις καὶ
προσευχόμενος.
ϙβ: λς/β Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ
τῶν ἡμερῶν, καὶ
αὐτὸς ἦν διδάσκων·
καὶ ἦσαν καθήμε-
νοι φαρισαῖοι καὶ
νομοδιδάσκαλοι·
οἳ ἦσαν ἐληλυθότες

ἐκ πάσης κώμης
τῆς γαλιλαίας καὶ
ἰουδαίας, καὶ ἱερουσαλήμ·
καὶ δύναμις κυρίου ἦν,
εἰς τὸ ἰᾶσθαι αὐτούς.
λζ/α Καὶ ἰδοὺ ἄνδρες φέρο-
ντες ἐπὶ κλίνης ἄνθρωπον,
ιγ ὃς ἦν παραλελυμέ-
νος· καὶ ἐζήτουν αὐ-
τὸν εἰσενεγκεῖν καὶ
θεῖναι ἐνώπιον
αὐτοῦ· καὶ μὴ εὑρό-
ντες ποίας εἰσενέγ-
κωσιν αὐτὸν διὰ τὸν
ὄχλον, ἀναβάντες
ἐπὶ τὸ δῶμα, διὰ
τῶν κεράμων καθῆ-
καν αὐτὸν σὺν
τῷ κλινιδίῳ εἰς
τὸ μέσον, ἔμπροσ-
θεν τοῦ ἰησοῦ· καὶ ἰ-
δὼν τὴν πίστιν αὐ-
τῶν, εἶπεν αὐτῷ·

ἄνθρωπε· ἀφέωνταί σοι
αἱ ἁμαρτίαι σου·
καὶ ἤρξαντο διαλο
γίζεσθαι οἱ
γραμματεῖς καὶ
οἱ φαρισαῖοι λέ
γοντες· τίς ἐστιν
οὗτος ὃς λαλεῖ βλα
σφημίας· τίς δύ
ναται ἀφιέναι ἁ
μαρτίας, εἰ μὴ μό
νος ὁ θεός· ἐπιγνοὺς
δὲ ὁ ἰησοῦς τοὺς διαλο
γισμοὺς αὐτῶν,
ἀποκριθεὶς εἶ
πε πρὸς αὐτούς·
τί διαλογίζεσθε
ἐν ταῖς καρδίαις
ὑμῶν· τί ἐστιν εὐ
κοπώτερον· εἰ
πεῖν ἀφέωνταί
σοι αἱ ἁμαρτίαι σου,
ἢ εἰπεῖν ἔγειραι

καὶ περιπάτει·
ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι
ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς
ἀφιέναι ἁμαρτίας,
εἶπε τῷ παραλε
λυμένῳ· σοὶ λέγω·
ἔγειραι· καὶ ἄρας τὸ
κλινίδιόν σου, πο
ρεύου εἰς τὸν οἶκον
σου· καὶ παραχρῆ
μα ἀναστὰς ἐνώπι
ον αὐτῶν· ἄρας ἐφ' ὃ
κατέκειτο, ἀπῆλ
θεν εἰς τὸν οἶκον αὐ
τοῦ δοξάζων τὸν
θεόν· καὶ ἔκστασις
ἔλαβεν ἅπαντας.
καὶ ἐδόξαζον τὸν
θεόν· καὶ ἐπλήσθησαν
φόβου λέγοντες· ὅ
τι εἴδομεν παρά
δοξα σήμερον· καὶ

ιδ περὶ Λευὶ τοῦ τελώνου:–

λζ
ιδ
Μετὰ ταῦτα ἐξῆλθε
καὶ ἐθεάσατο τε
λώνην ὀνόματι
Λευὶν καθήμενον
ἐπὶ τὸ τελώνιον,
καὶ εἶπεν αὐτῷ·
ἀκολούθει μοι. καὶ
καταλιπὼν ἅπαν
τα, ἀναστὰς ἠκο
λούθησεν αὐτῷ·
λθ
β
Καὶ ἐποίησε δοχὴν
μεγάλην Λευὶς αὐτῷ
ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ·
καὶ ἦν ὄχλος τε
λωνῶν πολὺς καὶ
ἄλλων, οἳ ἦσαν μετ'
αὐτῶν κατακεί
μενοι· καὶ ἐγόγγυ
ζον οἱ γραμματεῖς
αὐτῶν καὶ οἱ Φαρι
σαῖοι πρὸς τοὺς
μαθητὰς αὐτοῦ
λέγοντες· διατί
μετὰ τελωνῶν καὶ
ἁμαρτωλῶν ἐσθίετε
μ
β
καὶ πίνετε· καὶ ἀπο
κριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε
πρὸς αὐτούς· οὐ
χρείαν ἔχουσιν οἱ ὑγι
αίνοντες ἰατροῦ,
ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες·
οὐκ ἐλήλυθα καλέσαι
δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρ
τωλοὺς εἰς μετάνοιαν·
οἱ δὲ εἶπον πρὸς
αὐτόν· διατί οἱ μα
θηταὶ Ἰωάννου νη
στεύουσι πυκνὰ, καὶ
δεήσεις ποιοῦνται·
ὁμοίως καὶ οἱ τῶν Φα
ρισαίων. οἱ δὲ σοὶ ἐσθί
ουσι καὶ πίνουσιν·
ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐ
τούς· μὴ δύνασθε
τοὺς υἱοὺς τοῦ νυμφῶ
νος ἐν ᾧ ὁ νυμφίος

μεθ' αὐτῶν ἐστι· ποιῆ
σαι νηστεύειν· ἐλεύ
σονται δὲ ἡμέραι·
καὶ ὅταν ἀπαρθῇ
ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφί
ος, τότε νηστεύσου
σιν ἐν ἐκείναις ταῖς
ἡμέραις· ἔλεγε
δὲ καὶ παραβολὴν
πρὸς αὐτούς· ὅτι
οὐδεὶς ἐπίβλημα
ἱματίου καινοῦ,
ἐπιβάλλει ἐπὶ ἱμά
τιον παλαιόν· εἰ
δὲ μήγε, καὶ τὸ και
νὸν σχίζει· καὶ τῷ
παλαιῷ οὐ συμ
φωνεῖ τὸ ἀπὸ τοῦ
καινοῦ· καὶ οὐδεὶς
βάλλει οἶνον νέον
εἰς ἀσκοὺς παλαι
ούς· εἰ δὲ μήγε, ῥή
ξει ὁ νέος οἶνος τοὺς
ἀσκούς· καὶ αὐτὸς
ἐκχυθήσεται, καὶ οἱ ἀ
σκοὶ ἀπολοῦνται· ἀλ
λ' οἶνον νέον εἰς ἀ
σκοὺς καινοὺς βλη
τέον, καὶ ἀμφότεροι
συντηροῦνται· καὶ
οὐδεὶς πιὼν πα
λαιόν, εὐθέως θέ
λει νέον· λέγει γάρ·
ὁ παλαιὸς χρηστό
τερός ἐστιν· Ἐγένε
το δὲ ἐν σαββάτῳ δευ
τεροπρώτῳ, δια
πορεύεσθαι αὐτὸν
διὰ τῶν σπορίμων·
καὶ ἔτιλλον οἱ μαθη
ταὶ αὐτοῦ τοὺς στά
χυας καὶ ἤσθιον, ψώ
χοντες ταῖς χερσί·
τινὲς δὲ τῶν Φαρι
σαίων, εἶπον αὐτοῖς·
τί ποιεῖτε ὃ οὐκ ἔξεστι

ιε περὶ τοῦ ξηρὰν ἔχοντος χεῖρα:

ποιεῖν ἐν τοῖς σαβ
βασι· καὶ ἀποκρι
θεὶς πρὸς αὐτοὺς
εἶπεν ὁ ἰ(ησοῦ)ς· οὐδὲ
ιε τοῦτο ἀνέγνωτε
ὃ ἐποίησε δα(βί)δ· ὁ
πότε ἐπείνασεν
αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐ
τοῦ ὄντες· ὡς εἰ
σῆλθεν εἰς τὸν οἶ
κον τοῦ θ(εο)ῦ καὶ τοὺς
ἄρτους τῆς προ
θέσεως ἔλαβε
ἔφαγε· καὶ ἔδω
κε καὶ τοῖς μετ' αὐ
τοῦ· οὓς οὐκ ἔξεστι
φαγεῖν, εἰ μὴ μό
νους τοὺς ἱερεῖς;
καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς·
ὅτι κύριός ἐστιν ὁ
υἱὸς τοῦ ἀν(θρώπ)ου καὶ
τοῦ σαββάτου· π
κβ/β Ἐγένετο δὲ καὶ ἐν ἑτέ

ρῳ σαββάτῳ εἰσελ
θεῖν αὐτὸν εἰς τὴν
συναγωγὴν καὶ δι
δάσκειν· ἐκεῖ καὶ ἦν κγ/θ
ἄν(θρωπ)ος· καὶ ἡ χεὶρ αὐ
τοῦ ἡ δεξιὰ ἦν ξη
ρά· παρετήρουν
δὲ οἱ γραμματεῖς
καὶ οἱ φαρισαῖοι εἰ
ἐν τῷ σαββάτῳ θε
ραπεύσει· ἵνα εὕρω
σιν κατηγορίαν αὐτοῦ·
αὐτὸς δὲ ᾔδει τοὺς
διαλογισμοὺς αὐτῶν·
καὶ εἶπε τῷ ἀν(θρώπ)ῳ
τῷ ξηρὰν ἔχοντι τὴν
χεῖρα· ἔγειρε καὶ
στῆθι εἰς τὸ μέσον·
ὁ δὲ ἀναστὰς ἔστη·
εἶπεν οὖν ὁ ἰ(ησοῦ)ς πρὸς
αὐτούς· ἐπερωτήσω
ὑμᾶς· τί ἔξεστι
τοῖς σάββασιν· ἀγα

738

θοποιῆσαι, ἢ κακο-
ποιῆσαι· ψυχὴν
σῶσαι ἢ ἀποκτεῖ-
ναι· καὶ περιβλε-
ψάμενος πάν-
τας αὐτούς, εἶπεν
αὐτῷ· ἔκτεινον
τὴν χεῖρά σου· ὁ δὲ
ἐποίησεν οὕτως·
καὶ ἀποκατεστά-
θη ἡ χεὶρ αὐτοῦ
ὑγιὴς ὡς ἡ ἄλλη· τέλος
αὐτοὶ δὲ ἐπλήσθη-
σαν ἀνοίας· καὶ δι-
ελάλουν πρὸς ἀλ-
λήλους, τί ἂν ποι-
ήσειαν τῷ ι̅υ̅· ἐ-
μβ Γένετο δὲ ἐν ταῖς
ἡμέραις ταύταις,
ἐξῆλθεν εἰς τὸ ὄ-
ρος προσεύξασθαι·
καὶ ἦν διανυκτε-
ρεύων ἐν τῇ προ-
σευχῇ τοῦ θ̅υ̅· καὶ ὅ-
Τε ἐγένετο ἡμέρα, προ-
σεφώνησε τοὺς μα-
θητὰς αὐτοῦ· καὶ
ιϛ ἐκλεξάμενος ἀπ'
ι αὐτῶν δώδεκα,
οὓς καὶ ἀποστόλους
ὠνόμασε· σίμωνα,
ὃν καὶ ὠνόμασε πέ-
τρον· καὶ ἀνδρέαν
τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ·
ἰάκωβον καὶ ἰωάν-
νην· φίλιππον καὶ
βαρθολομαῖον·
ματθαῖον καὶ θωμᾶν·
ἰάκωβον τὸν τοῦ
ἀλφαίου, καὶ σίμω-
να τὸν καλούμενον
ζηλωτήν· ἰούδαν
ἰακώβου, καὶ ἰούδαν
ἰσκαριώτην· ὃς καὶ
ἐγένετο προδότης·
μγ Καὶ καταβὰς μετ' αὐτῶν·

μ(ηνὶ) ἰουνί(ῳ) τ(ῇ) ... προκ(είμενον):-
τῷ κ(αιρῷ) ἐκ(είνῳ) ἦλθον πρὸς τὸν ἰ(ησοῦ)ν ὄχλος πολὺς ... αὐτ(οῦ)·

καὶ πλῆθ(ος) πολὺ τοῦ λαοῦ

ἀρχ(ή) ... καὶ πλῆθ(ος)

τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ... ὄχλος

τ(ῇ) αὐτ(ῇ) ... ἱλαρίωνο(ς):-

δὲ ἦλθον τὸ πλῆθος πολὺ τοῦ
δήμου· καὶ ὄχλος ἱκανὸς αὐτοῦ
πολὺ τοῦ λαοῦ, ἀπὸ
πάσης τῆς ἰουδαί
ας καὶ ἰλήμ· καὶ
τῆς παραλίου τύ
ρου καὶ σιδῶνος·
οἳ ἦλθον ἀκοῦσαι
αὐτοῦ, καὶ ἰαθῆναι
ἀπὸ τῶν νόσων
αὐτῶν· καὶ οἱ ὀ
χλούμενοι ἀπὸ
πνευμάτων ἀκαθάρ
των, καὶ ἐθεραπεύ
οντο· καὶ πᾶς ὁ
ὄχλος ἐζήτει ἅπτε
σθαι αὐτοῦ, ὅτι
δύναμις παρ' αὐ
τοῦ ἐξήρχετο καὶ ἰ
ᾶτο πάντας.

Καὶ αὐτὸς ἐπάρας τοὺς
ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ
εἰς τοὺς μαθητὰς

τ(ῇ) ... προκ(είμενον) ... καὶ συγκαλεσάμενος ... τοὺς δώδεκα μαθ(ητὰς) αὐτ(οῦ).

ιζ ε(ὐαγγέλιον) π(ερὶ) τῶν μακαρισμῶν:-

αὐτοῦ ἔλεγε· μακά
ριοι οἱ πτωχοί, ὅτι ὑ
μετέρα ἐστὶν ἡ βασι
λεία τοῦ θ(εο)ῦ· μα

Κάριοι οἱ κλαίοντες νῦν, ὅτι γελάσετε·

Μακάριοι ἐστὲ ὅταν
μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ
ἄν(θρωπ)οι· καὶ ὅταν ἀφο
ρίσωσιν ὑμᾶς καὶ ὀ
νειδίσωσι· καὶ ἐκ
βάλωσι τὸ ὄνομα
ὑμῶν ὡς πονηρόν,
ἕνεκεν τοῦ υἱοῦ τοῦ
ἀν(θρώπ)ου· χάρητε ἐν ἐκεί
νῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ σκιρ
τήσατε· ἰδοὺ γὰρ ὁ
μισθὸς ὑμῶν πολὺς
ἐν τοῖς οὐ(ρα)νοῖς· κατὰ ταῦτα
γὰρ ἐποίουν τοῖς
προφήταις οἱ π(ατέ)ρες
αὐτῶν· πλὴν οὐαὶ
ὑμῖν τοῖς πλουσίοις,

ὅτι ἀπέχετε τὴν πα-
ράκλησιν ὑμῶν.
οὐαὶ ὑμῖν οἱ ἐμπεπ-
πλησμένοι· ὅτι
πεινάσετε. οὐαὶ
ὑμῖν οἱ γελῶντες νῦν·
ὅτι πενθήσετε
καὶ κλαύσετε. οὐαὶ
να/ι Ὅταν καλῶς ὑμᾶς
εἴπωσιν οἱ ἄνθρωποι·
κατὰ ταῦτα γὰρ
ἐποίουν τοῖς ψευ-
δοπροφήταις οἱ
πατέρες αὐτῶν. ἀλλ'
νβ/ε ὑμῖν λέγω τοῖς ἀκού-
ουσιν· ἀγαπᾶτε
τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν·
καλῶς ποιεῖτε
τοῖς μισοῦσιν ὑ-
μᾶς· εὐλογεῖτε τοὺς
καταρωμένους
ὑμῖν· προσεύχε-
σθε ὑπὲρ τῶν ἐπη-

ρεαζόντων ὑμᾶς.
νγ/ε Τῷ τύπτοντί σε ἐπὶ
τὴν σιαγόνα, πάρε-
χε καὶ τὴν ἄλλην·
καὶ ἀπὸ τοῦ αἴροντός σε
τὸ ἱμάτιον, καὶ
τὸν χιτῶνα μὴ κω-
λύσῃς. παντὶ δὲ
τῷ αἰτοῦντί σε δί-
δου· καὶ ἀπὸ τοῦ
αἴροντος τὰ σὰ μὴ
νδ/ε ἀπαίτει. καὶ καθὼς
θέλετε ἵνα ποιῶσιν
ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὑμεῖς
ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοί-
ως. καὶ εἰ ἀγαπᾶτε
νε/ε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς,
ποία ὑμῖν χάρις
ἐστί; καὶ γὰρ οἱ ἁμαρ-
τωλοὶ τοὺς ἀγαπῶν-
τας αὐτοὺς ἀγαπῶσι.
καὶ ἐὰν ἀγαθοποιῆ-
τε τοὺς ἀγαθοποιοῦ(ντας)
ὑμᾶς

ποιοῦσιν ὑμῖν, ποία ὑμῖν χάρις
ἐστί; καὶ γὰρ οἱ ἁμαρ
τωλοὶ τὸ αὐτὸ ποι
οῦσι. καὶ ἐὰν δα ΜϚ
νείζητε παρ' ὧν Β
ἐλπίζετε ἀπολα
βεῖν, ποία ὑμῖν
χάρις ἐστί; καὶ γὰρ
ἁμαρτωλοὶ ἁμαρ
τωλοῖς δανείζου
σιν, ἵνα ἀπολάβω
σι τὰ ἴσα. πλὴν
ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθρ(οὺς)
ὑμῶν. καὶ ἀγαθο
ποιεῖτε. καὶ δα
νείζετε μηδὲν ἀ
πελπίζοντες, καὶ
ἔσται ὁ μισθὸς ὑμῶν
πολύς. καὶ ἔσεσθε ΜΖ
υἱοὶ ὑψίστου. ὅτι αὐ Ε
τὸς χρηστός ἐστιν ἐ
πὶ τοὺς ἀχαρίστους
καὶ πονηρούς. γί

νεσθε οὖν οἰκτίρμο
νες, καθὼς καὶ ὁ πατὴρ
ὑμῶν οἰκτίρμων
ἐστί. τέλ. μὴ κρίνετε καὶ
Οὐ μὴ κριθῆτε. μὴ
καταδικάζετε καὶ
οὐ μὴ καταδικασθῆ
τε. ἀπολύετε, καὶ ἀ
πολυθήσεσθε. δί
δοτε, καὶ δοθήσεται
ὑμῖν. μέτρον καλὸν
πεπιεσμένον καὶ
σεσαλευμένον καὶ
ὑπερεκχυνόμενον,
δώσουσιν εἰς τὸν κόλ
πον ὑμῶν. τῷ γὰρ
αὐτῷ μέτρῳ ᾧ με
τρεῖτε, ἀντιμετρη
θήσεται ὑμῖν. εἶπε
Δὲ παραβολὴν αὐτοῖς.
μήτι δύναται τυ
φλὸς τυφλὸν ὁδη
γεῖν; οὐχὶ ἀμφότεροι

εἰς βόθυνον πεσοῦν-
ται; οὐκ ἔστι μαθη-
νη/ι τὴς ὑπὲρ τὸν διδά-
σκαλον αὐτοῦ· κα-
τηρτισμένος δὲ
πᾶς ἔσται ὡς ὁ δι-
δάσκαλος αὐτοῦ·
νθ/ε Τί δὲ βλέπεις τὸ κάρ-
φος τὸ ἐν τῷ ὀ-
φθαλμῷ τοῦ ἀ-
δελφοῦ σου, τὴν
δὲ δοκὸν τὴν ἐν τῷ
ἰδίῳ ὀφθαλμῷ
οὐ κατανοεῖς· ἢ
πῶς δύνασαι λέ-
γειν τῷ ἀδελφῷ
σου· ἀδελφέ, ἄφες
ἐκβάλω τὸ κάρφος
τὸ ἐν τῷ ὀφθαλ-
μῷ σου, αὐτὸς τὴν
ἐν τῷ ὀφθαλμῷ
σου δοκὸν οὐ βλέ-
πων· ὑποκριτά·

ἔκβαλε πρῶτον
τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀ-
φθαλμοῦ σου, καὶ
τότε διαβλέψεις
ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος
τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ
τοῦ ἀδελφοῦ σου·
ξ/ε Οὐ γάρ ἐστι δένδρον
καλὸν, ποιοῦν καρ-
πὸν σαπρόν· οὐδὲ
δένδρον σαπρὸν,
ποιοῦν καρπὸν κα-
λόν· ἕκαστον γὰρ
δένδρον, ἐκ τοῦ ἰδί-
ου καρποῦ γινώσκε-
ται· οὐ γὰρ ἐξ ἀκαν-
θῶν συλλέγουσι σῦ-
κα· οὐδὲ ἐκ βάτου
τρυγῶσι σταφυλήν·
ξα/ι Ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος, ἐκ τοῦ
ἀγαθοῦ θησαυροῦ
τῆς καρδίας αὐτοῦ,
προφέρει τὸ ἀγαθόν·

καὶ ὁ πονηρὸς ἄν-
θρωπος, ἐκ τοῦ πονη-
ροῦ θησαυροῦ τῆς
καρδίας αὐτοῦ προ-
φέρει τὸ πονηρόν·
ἐκ γὰρ τοῦ περισ-
σεύματος τῆς καρ-
δίας λαλεῖ τὸ στόμα
ξζ ϛ αὐτοῦ· τί δέ με
Καλεῖτε κε κε, καὶ οὐ
ποιεῖτε ἃ λέγω·
ξη Δ Πᾶς ὁ ἐρχόμενος
πρός με καὶ ἀκού-
ων μου τῶν λόγων
καὶ ποιῶν αὐτούς,
ὑποδείξω ὑμῖν τί-
νι ἐστὶν ὅμοιος· ὅ-
μοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰ-
κοδομοῦντι οἰκί-
αν· ὃς ἔσκαψε καὶ
ἐβάθυνε· καὶ ἔθη-
κε θεμέλιον ἐπὶ
τὴν πέτραν· πλημ-
μύρας δὲ γενομένης
προσέρρηξεν ὁ πο-
ταμὸς τῇ οἰκίᾳ ἐκεί-
νῃ, καὶ οὐκ ἴσχυσε σα-
λεῦσαι αὐτήν· τεθε-
μελίωτο γὰρ ἐπὶ τὴν
πέτραν· ὁ δὲ ἀκού-
σας καὶ μὴ ποιήσας,
ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰ-
κοδομήσαντι οἰκίαν
ἐπὶ τὴν γῆν χωρὶς
θεμελίου· ᾗ προσ-
έρρηξεν ὁ ποτα-
μός, καὶ εὐθέως ἔπε-
σε· καὶ ἐγένετο τὸ ῥῆ-
γμα τῆς οἰκίας ἐ-
ξθ ϛ κείνης μέγα· ἐπεὶ
ιη Δὲ ἐπλήρωσε πάντα
τὰ ῥήματα αὐτοῦ
εἰς τὰς ἀκοὰς τοῦ
λαοῦ, εἰσῆλθεν εἰς
Καπερναούμ· ἑκα-
τοντάρχου δέ τινος

δοῦλος κακῶς ἔχων·
ἔμελλε τελευτᾶν·
ὃς ἦν αὐτῷ ἔντιμος·
ἀκούσας δὲ περὶ τοῦ
ἰυ̅. ἀπέστειλε πρὸς
αὐτὸν πρεσβυτέ
ρους τῶν ἰουδαίων·
ἐρωτῶν αὐτὸν, ὅ
πως ἐλθὼν δια
σώσῃ τὸν δοῦλον αὐ
τοῦ· οἱ δὲ παρα
γενόμενοι πρὸς τὸν
ἰν̅. παρεκάλουν αὐ
τὸν σπουδαίως λέ
γοντες· ὅτι ἄξιός
ἐστιν ᾧ παρέξει
τοῦτο· ἀγαπᾷ γὰρ
τὸ ἔθνος ἡμῶν,
τὴν συναγωγὴν αὐ
τὸς ᾠκοδόμησεν
ἡμῖν· ὁ δὲ ἰς̅. ἐπο
ρεύετο σὺν αὐτοῖς·
ἤδη δὲ αὐτοῦ οὐ μα

κρὰν ἀπέχοντος
ἀπὸ τῆς οἰκίας, ἔ
πεμψε πρὸς αὐ
τὸν ὁ ἑκατόνταρχος
φίλους λέγων αὐτῷ·
κε̅ μὴ σκύλλου· οὐ
γάρ εἰμι ἱκανὸς ἵ
να ὑπὸ τὴν στέγην μου
εἰσέλθῃς· διὸ οὐ
δὲ ἐμαυτὸν ἠξίωσα
πρὸς σὲ ἐλθεῖν·
ἀλλ' εἰπὲ λόγῳ· καὶ ἰ
αθήσεται ὁ παῖς μου·
καὶ γὰρ ἐγὼ ἀνος εἰμι
ὑπὸ ἐξουσίαν τασ
σόμενος, ἔχων ὑπ' ἐ
μαυτὸν στρατιώτας·
καὶ λέγω τούτῳ πο
ρεύθητι. καὶ πορεύ
εται· καὶ ἄλλῳ ἔρχου
καὶ ἔρχεται· καὶ τῷ
δούλῳ μου ποίησον
τοῦτο καὶ ποιεῖ· ἀ

καὶ ὁ πονηρὸς ἄν-
θρωπος ἐκ τοῦ πονη-
ροῦ θησαυροῦ τῆς
καρδίας αὐτοῦ προ-
φέρει τὸ πονηρόν·
ἐκ γὰρ τοῦ περισ-
σεύματος τῆς καρ-
δίας λαλεῖ τὸ στόμα
αὐτοῦ. τί δέ με
ξγ ι Καλεῖτε κε κε, καὶ οὐ
ποιεῖτε ἃ λέγω·
ξδ ι Πᾶς ὁ ἐρχόμενος
πρός με καὶ ἀκού-
ων μου τῶν λόγων
καὶ ποιῶν αὐτούς,
ὑποδείξω ὑμῖν τί-
νι ἐστὶν ὅμοιος· ὅ-
μοιός ἐστιν ἀνῳ οἰ-
κοδομοῦντι οἰκί-
αν· ὃς ἔσκαψε καὶ
ἐβάθυνε· καὶ ἔθη-
κε θεμέλιον ἐπὶ
τὴν πέτραν· πλημμ-

ύρας δὲ γενομένης
προσέρρηξεν ὁ πο-
ταμὸς τῇ οἰκίᾳ ἐκεί-
νῃ, καὶ οὐκ ἴσχυσε σα-
λεῦσαι αὐτήν· τεθε-
μελίωτο γὰρ ἐπὶ τὴν
πέτραν· ὁ δὲ ἀκού-
σας καὶ μὴ ποιήσας,
ὅμοιός ἐστιν ἀνῳ οἰ-
κοδομήσαντι οἰκί-
αν ἐπὶ τὴν γῆν χωρὶς
θεμελίου· ᾗ προσ-
έρρηξεν ὁ ποτα-
μός, καὶ εὐθέως ἔπε-
σε· καὶ ἐγένετο τὸ ῥῆ-
γμα τῆς οἰκίας ἐκεί-
νης μέγα·
ξε ι ιη Ἐπεὶ δὲ ἐπλήρωσε πάντα
τὰ ῥήματα αὐτοῦ
εἰς τὰς ἀκοὰς τοῦ
λαοῦ, εἰσῆλθεν εἰς
καπερναούμ· ἑκα-
τοντάρχου δέ τινος

δοῦλος κακῶς ἔχων·
ἤμελλε τελευτᾶν·
ὃς ἦν αὐτῷ ἔντιμος·
ἀκούσας δὲ περὶ τοῦ
ἰυ̅, ἀπέστειλε πρὸς
αὐτὸν πρεσβυτέ
ρους τῶν ἰουδαίων·
ἐρωτῶν αὐτὸν, ὅ
πως ἐλθὼν διασώ
σῃ τὸν δοῦλον αὐ
τοῦ· οἱ δὲ παραγε
νόμενοι πρὸς τὸν
ἰν̅, παρεκάλουν αὐ
τὸν σπουδαίως λέ
γοντες· ὅτι ἄξιός
ἐστιν ᾧ παρέξει
τοῦτο· ἀγαπᾷ γὰρ
τὸ ἔθνος ἡμῶν, καὶ
τὴν συναγωγὴν αὐ
τὸς ᾠκοδόμησεν
ἡμῖν· ὁ δὲ ἰς̅, ἐπο
ρεύετο σὺν αὐτοῖς·
ἤδη δὲ αὐτοῦ οὐ μα

κρὰν ἀπέχοντος
ἀπὸ τῆς οἰκίας, ἔ
πεμψε πρὸς αὐ
τὸν ὁ ἑκατόνταρχος
φίλους λέγων αὐτῷ·
κε̅ μὴ σκύλλου· οὐ
γάρ εἰμι ἱκανὸς, ἵ
να ὑπὸ τὴν στέγην
μου εἰσέλθῃς· διὸ οὐ
δὲ ἐμαυτὸν ἠξίωσα
πρὸς σὲ ἐλθεῖν·
ἀλλ' εἰπὲ λόγῳ· καὶ ἰ
αθήσεται ὁ παῖς μου·
καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι
ὑπὸ ἐξουσίαν τασ
σόμενος, ἔχων ὑπ' ἐ
μαυτὸν στρατιώτας·
καὶ λέγω τούτῳ πο
ρεύθητι, καὶ πορεύ
εται· καὶ ἄλλῳ ἔρχου
καὶ ἔρχεται· καὶ τῷ
δούλῳ μου ποίησον
τοῦτο καὶ ποιεῖ· ἀ

περὶ τοῦ υἱοῦ τῆς χήρας·

[illegible]

λεως. καὶ ἰδοὺ ἐξε
κομίζετο τεθνηκὼς
υἱὸς μονογενὴς τῇ
μητρὶ αὐτοῦ· καὶ αὐτὴ
χήρα· καὶ ὄχλος
τῆς πόλεως ἱκανὸς
σὺν αὐτῇ· καὶ ἰδὼν
αὐτὴν ὁ κ(ύριο)ς ἐσπλαγχνί
σθη ἐπ' αὐτῇ καὶ εἶ
πεν αὐτῇ· μὴ κλαῖε·
καὶ προσελθὼν ἥ
ψατο τῆς σοροῦ· οἱ
δὲ βαστάζοντες
ἔστησαν· καὶ εἶπε·
νεανίσκε· σοὶ λέγω·
ἐγέρθητι· καὶ ἀνε
κάθισεν ὁ νεκρὸς·
καὶ ἤρξατο λαλεῖν·
καὶ ἔδωκεν αὐτὸν
τῇ μητρὶ αὐτοῦ· ἔλα
βε δὲ φόβος πάντας·
καὶ ἐδόξαζον τὸν θ(εὸ)ν
λέγοντες· ὅτι προ

φήτης μέγας ἐγήγερται ἐν ἡμῖν, καὶ ὅτι ἐπεσκέψατο ὁ θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ. Καὶ ἐξῆλθεν ὁ λόγος οὗτος ἐν ὅλῃ τῇ ἰουδαίᾳ περὶ αὐτοῦ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ περιχώρῳ· καὶ ἀπήγγειλαν ἰωάννῃ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, περὶ πάντων τούτων· καὶ προσκαλεσάμενος δύο τινὰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ὁ ἰωάννης, ἔπεμψε πρὸς τὸν ἰν̄ λέγων· σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἄλλον προσδοκῶμεν· παραγενόμενοι δὲ πρὸς αὐτὸν οἱ ἄνδρες

εἶπον· ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς, ἀπέσταλκεν ἡμᾶς πρὸς σὲ λέγων· σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἄλλον προσδοκῶμεν· ἐν αὐτῇ δὲ τῇ ὥρᾳ ἐθεράπευσε πολλοὺς, ἀπὸ νόσων καὶ μαστίγων καὶ πνευμάτων πονηρῶν· καὶ τυφλοῖς πολλοῖς ἐχαρίσατο τὸ βλέπειν· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰς̄ εἶπεν αὐτοῖς· πορευθέντες ἀπαγγείλατε ἰωάννῃ ἃ εἴδετε καὶ ἠκούσατε· ὅτι τυφλοὶ ἀναβλέπουσι· χωλοὶ περιπατοῦσι· λεπροὶ καθαρίζονται· κωφοὶ ἀκούουσι· νε

οι καὶ οἱ νομικοὶ
τὴν βουλὴν τοῦ θῦ
ἠθέτησαν εἰς ἑαυ-
τούς, μὴ βαπτισθέν-
τες ὑπ' αὐτοῦ· τί-
νι οὖν ὁμοιώσω τοὺς
ἀνθρώπους τῆς γενεᾶς
ταύτης, καὶ τίνι
εἰσὶν ὅμοιοι· ὅμοι-
οί εἰσι παιδίοις
τοῖς ἐν ἀγορᾷ κα-
θημένοις, καὶ
προσφωνοῦσιν
ἀλλήλοις καὶ λέγου-
σιν· ηὐλήσαμεν ὑ-
μῖν, καὶ οὐκ ὠρχή-
σασθε· ἐθρηνήσα-
μεν ὑμῖν, καὶ οὐκ
ἐκλαύσατε· ἐλή-
λυθε γὰρ ἰωάννης
ὁ βαπτιστὴς μήτε
ἄρτον ἐσθίων μή-
τε οἶνον πίνων,
καὶ λέγετε δαιμόνιον
ἔχει· ἐλήλυθεν ὁ υἱὸς
τοῦ ἀν̄ου ἐσθίων καὶ
πίνων· καὶ λέγετε·
ἰδοὺ ἄνθρωπος φάγος καὶ
οἰνοπότης· φίλος
τελωνῶν καὶ ἁμαρ-
τωλῶν· καὶ ἐδι-
καιώθη ἡ σοφία ἀ-
πὸ τῶν τέκνων
αὐτῆς πάντων·
Ἠρώτα δέ τις αὐτὸν
τῶν φαρισαίων, ἵ-
να φάγῃ μετ' αὐτοῦ·
καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν
οἰκίαν τοῦ φαρισαί-
ου, ἀνεκλίθη· καὶ ἰ-
δοὺ γυνὴ ἐν τῇ πό-
λει ἥτις ἦν ἁμαρτω-
λός· καὶ ἐπιγνοῦσα
ὅτι ἀνάκειται ἐν
τῇ οἰκίᾳ τοῦ φαρι-
σαίου, κομίσασα ἀλά-

[illegible]

βαστρον μύρου· Ϛ
στᾶσα παρὰ τοὺς
πόδας αὐτοῦ ὀπί
σω κλαίουσα, ἤρξα
το βρέχειν τοὺς πό
δας αὐτοῦ ὀπίσω
κλαίουσα, ἤρξα
το βρέχειν τοὺς πό
δας αὐτοῦ τοῖς δά
κρυσι, καὶ ταῖς
θριξὶ τῆς κεφα
λῆς αὐτῆς ἐξέμασ
σε· καὶ κατεφίλει
τοὺς πόδας αὐτοῦ
καὶ ἤλειφε τῷ μύ
ρῳ· ἰδὼν δὲ ὁ φα
ρισαῖος ὁ καλέσας
αὐτὸν, εἶπεν ἐν ἑ
αυτῷ λέγων· οὗ
τος εἰ ἦν προφή
της, ἐγίνωσκεν
ἂν τίς καὶ ποτα
πὴ ἡ γυνὴ ἥτις ἅ
πτεται αὐτοῦ, ὅτι ἁ
μαρτωλός ἐστιν·
Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰς
εἶπε πρὸς αὐτόν·
σίμων· ἔχω σοί τι
εἰπεῖν· ὁ δέ φησι·
διδάσκαλε εἰπέ·
δύο χρεωφειλέται
ἦσαν δανειστῇ τινι·
ὁ εἷς ὤφειλε δηνά
ρια πεντακόσια,
ὁ δὲ ἕτερος πεντή
κοντα· μὴ ἐχόντων
δὲ αὐτῶν ἀποδοῦναι,
ἀμφοτέροις ἐχαρί
σατο· τίς οὖν αὐτῶν
εἰπὲ πλεῖον αὐτὸν
ἀγαπήσει· ἀποκρι
θεὶς δὲ ὁ σίμων εἶπε·
ὑπολαμβάνω ὅτι
ᾧ τὸ πλεῖον ἐχαρίσα
το· ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ·
ὀρθῶς ἔκρινας· Ϛ

στραφεὶς πρὸς τὴν
γυναῖκα, τῷ σί-
μωνι ἔφη· βλέπ-
εις ταύτην τὴν γυναῖ-
κα; εἰσῆλθόν σου
εἰς τὴν οἰκίαν· ὕ-
δωρ ἐπὶ τοὺς πό-
δας μου οὐκ ἔδω-
κας· αὕτη δὲ τοῖς
δάκρυσιν ἔβρεξέ
μου τοὺς πόδας
καὶ ταῖς θριξὶ τῆς
κεφαλῆς αὐτῆς ἐ-
ξέμαξε· φίλη-
μά μοι οὐκ ἔδωκ(ας)·
αὕτη δὲ ἀφ' ἧς εἰ-
σῆλθεν, οὐ διέλι-
πε καταφιλοῦσά
μου τοὺς πόδας·
ἐλαίῳ τὴν κεφα-
λήν μου οὐκ ἤλειψ(ας)·
αὕτη δὲ, μύρῳ ἤ-
λειψέ μου τοὺς πό-

δας· οὗ χάριν λέγω
σοι· ἀφέωνται αἱ ἁ-
μαρτίαι αὐτῆς αἱ
πολλαί, ὅτι ἠγάπη-
σε πολύ· ᾧ δὲ ὀλί-
γον ἀφίεται, ὀλίγον
ἀγαπᾷ· εἶπε δὲ
αὐτῇ· ἀφέωνται
σου αἱ ἁμαρτίαι·
Καὶ ἤρξαντο οἱ συν-
ανακείμενοι λέ-
γειν ἐν ἑαυτοῖς·
τίς οὗτός ἐστιν, ὃς
καὶ ἁμαρτίας ἀφί-
ησιν· εἶπε δὲ πρὸς
τὴν γυναῖκα· ἡ πί-
στις σου σέσωκέ σε·
πορεύου εἰς εἰρήνην.
Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ καθ-
εξῆς, καὶ αὐτὸς
διώδευε κατὰ πό-
λιν καὶ κώμην κηρύσ-
σων καὶ εὐαγγελιζόμε(νος)

τὴν βασιλείαν τοῦ
θεοῦ, καὶ οἱ δώδεκα
σὺν αὐτῷ· καὶ γυ-
ναῖκές τινες, αἳ ἦ-
σαν τεθεραπευ-
μέναι ἀπὸ πνευμά-
των πονηρῶν καὶ ἀσθε-
νειῶν· Μαρία ἡ
καλουμένη Μαγδα-
ληνή, ἀφ' ἧς δαι-
μόνια ἑπτὰ ἐξελη-
λύθει· καὶ Ἰωάν-
να γυνὴ Χουζᾶ ἐπι-
τρόπου Ἡρῴ-
δου· καὶ Σουσάννα·
καὶ ἕτεραι πολλαί·
αἵτινες διηκόνουν
αὐτοῖς ἀπὸ τῶν
ὑπαρχόντων αὐ-
ταῖς· Συνιόντος
ρις/β Δὲ ὄχλου πολλοῦ·
καὶ τῶν κατὰ πό-
λιν ἐπιπορευομέ-
νων πρὸς αὐτὸν εἶ-
πε διὰ παραβολῆς·
Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ
κβ/Ι σπεῖραι τὸν σπόρον
αὐτοῦ· καὶ ἐν τῷ
σπείρειν αὐτὸν· ὃ μὲν
ἔπεσε παρὰ τὴν ὁ-
δὸν καὶ κατεπατή-
θη· καὶ τὰ πετεινὰ
τοῦ οὐρανοῦ κατέφα-
γεν αὐτό· καὶ ἕτερον
ἔπεσεν ἐπὶ τὴν πέ-
τραν· καὶ φυὲν ἐξη-
ράνθη διὰ τὸ μὴ ἔ-
χειν ἰκμάδα· καὶ
ἕτερον ἔπεσεν ἐν μέ-
σῳ τῶν ἀκανθῶν·
καὶ συμφυεῖσαι αἱ ἄ-
κανθαι ἀπέπνιξαν
αὐτό· καὶ ἕτερον ἔπε-
σεν εἰς τὴν γῆν τὴν ἀ-
γαθήν· καὶ φυὲν ἐποί-
ησε καρπὸν ἑκατον-

τονταπλασίονα·
ταῦτα λέγων ἐφώ-
νει· ὁ ἔχων ὦτα ἀ-
κούειν ἀκουέτω·
Ἐπηρώτων δὲ αὐτὸν
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
λέγοντες· τίς εἴη
ἡ παραβολὴ αὕτη·
ὁ δὲ εἶπεν· ὑμῖν
δέδοται γνῶναι τὰ
μυστήρια τῆς βα-
σιλείας τοῦ θυ̅·
τοῖς δὲ λοιποῖς
ἐν παραβολαῖς·
ἵνα βλέποντες
μὴ βλέπωσι. καὶ ἀ-
κούοντες μὴ συνι-
ῶσιν· ἔστι δὲ αὕτη
Ἡ παραβολή· ὁ σπό-
ρος ἐστίν, ὁ λόγος
τοῦ θυ̅· οἱ δὲ πα-
ρὰ τὴν ὁδόν εἰσιν,
οἱ ἀκούοντες· εἶ-

τα ἔρχεται ὁ διάβολος,
καὶ αἴρει τὸν λόγον
ἀπὸ τῆς καρδίας αὐ-
τῶν, ἵνα μὴ πιστεύ-
σαντες σωθῶσιν·
οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πέτρας,
οἳ ὅταν ἀκούσωσι,
μετὰ χαρᾶς δέχονται
τὸν λόγον, καὶ οὗτοι
ῥίζαν οὐκ ἔχουσιν·
οἳ πρὸς καιρὸν πι-
στεύουσι, καὶ ἐν και-
ρῷ πειρασμοῦ ἀφί-
στανται· τὸ δὲ εἰς
τὰς ἀκάνθας πεσόν,
οὗτοί εἰσιν οἱ ἀκού-
σαντες· καὶ ὑπὸ με-
ριμνῶν καὶ πλούτου
καὶ ἡδονῶν τοῦ βίου
πορευόμενοι, συμ-
πνίγονται καὶ οὐ τε-
λεσφοροῦσι· τὸ δὲ
ἐν τῇ καλῇ γῇ, οὗτοί εἰσι·

οἵτινες ἐν καρδίᾳ
καλῇ καὶ ἀγαθῇ ἀ-
κούσαντες τὸν λό-
γον κατέχουσι. Ϛ
καρποφοροῦσιν
ἐν ὑπομονῇ. ταῦ-
τα λέγων ἐφώνει·
ὁ ἔχων ὦτα ἀκού-
ειν ἀκουέτω· οὐ-
εϛ̅ ο̅θ̅ β̅ εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς· οὐδεὶς δὲ λύχνον ἅψας κα... Δεὶς δὲ λύχνον ἅ-
ψας, καλύπτει
αὐτὸν σκεύει· ἢ ὑ-
ποκάτω κλίνης
τίθησιν· ἀλλ' ἐπὶ
λυχνίας ἐπιτίθη-
σιν, ἵνα οἱ εἰσπο-
ρευόμενοι βλέπω-
σι τὸ φῶς· οὐ γὰρ
πβ̅ β̅ ἐστι κρυπτὸν, ὃ οὐ φα-
νερὸν γενήσεται·
οὐδὲ ἀπόκρυφον·
ὃ οὐ γνωσθήσεται
καὶ εἰς φανερὸν

πα̅ ε̅ ἔλθῃ· βλέπετε οὖν
πῶς ἀκούετε· ὃς γὰρ
ἂν ἔχῃ, δοθήσεται
αὐτῷ· καὶ ὃς ἂν
μὴ ἔχῃ, καὶ ὃ δοκεῖ ἔ-
χειν ἀρθήσεται ἀ-
π' αὐτοῦ· παρα-
πβ̅ β̅ Γένοντο δὲ πρὸς αὐτὸν
ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ
αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠδύ-
ναντο συντυχεῖν αὐ-
τῷ διὰ τὸν ὄχλον·
Καὶ ἀπηγγέλη αὐτῷ
λεγόντων· ἡ μήτηρ σου
καὶ οἱ ἀδελφοί σου
ἑστήκασιν ἔξω, ἰδεῖν
σε θέλοντες· ὁ δὲ
ἀποκριθεὶς εἶπε
πρὸς αὐτούς· μήτηρ
μου καὶ ἀδελφοί μου
οὗτοί εἰσιν οἱ τὸν
λόγον τοῦ θεοῦ ἀκού-
οντες καὶ ποιοῦντες αὐτόν·

κγ / ι

πγ / β

κγ / ι

Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν
ἡμερῶν, καὶ αὐτὸς
ἐνέβη εἰς πλοῖον
καὶ οἱ μαθηταὶ αὐ-
τοῦ· καὶ εἶπε πρὸς
αὐτούς· διέλθω-
μεν εἰς τὸ πέραν
τῆς λίμνης· καὶ ἀ-
νήχθησαν· πλε-
όντων δὲ αὐτῶν
ἀφύπνωσε· καὶ
κατέβη λαῖλαψ ἀ-
νέμου εἰς τὴν λί-
μνην, καὶ συνε-
πληροῦντο καὶ ἐ-
κινδύνευον· προ-
σελθόντες δὲ δι-
ήγειραν αὐτὸν λέ-
γοντες· ἐπιστάτα
ἐπιστάτα ἀπολλύ-
μεθα· ὁ δὲ ἐγερ-
θεὶς, ἐπετίμησε
τῷ ἀνέμῳ καὶ
τῷ κλύδωνι τοῦ
ὕδατος, καὶ ἐπαύ-
σαντο· καὶ ἐγένετο
γαλήνη· εἶπε δὲ αὐ-
τοῖς· ποῦ ἐστιν ἡ
πίστις ὑμῶν· φο-
βηθέντες δὲ ἐθαύ-
μασαν λέγοντες
πρὸς ἀλλήλους· τίς
ἄρα οὗτός ἐστιν, ὅτι
καὶ τοῖς ἀνέμοις
ἐπιτάσσει καὶ τῷ
ὕδατι, καὶ ὑπακού-
ουσιν αὐτῷ· καὶ κα-
τέπλευσαν εἰς τὴν
χώραν τῶν γαδαρη-
νῶν, ἥτις ἐστὶν ἀντι-
πέραν τῆς γαλιλαί-
ας· ἐξελθόντι δὲ

κδ / ι

Αὐτῷ ἐπὶ τὴν γῆν,
ὑπήντησεν αὐτῷ
ἀνήρ τις ἐκ τῆς πό-
λεως, ὃς εἶχε δαιμόνι-

κδ / ι

κδ περὶ τοῦ ἔχοντος τὸν λεγεῶνα :-

ἐκ χρόνων ἱκανῶν·
καὶ ἱμάτιον οὐκ ἐ-
νεδιδύσκετο· καὶ
ἐν οἰκίᾳ οὐκ ἔμε-
νεν, ἀλλ' ἐν τοῖς
μνήμασιν· ἰδὼν
δὲ τὸν ἰν̅ καὶ ἀνα-
κράξας, προσέπε-
σεν αὐτῷ· καὶ φω-
νῇ μεγάλῃ εἶπε·
τί ἐμοὶ καὶ σοὶ ἰυ̅
υἱὲ τοῦ θυ̅ τοῦ ὑψί-
στου· δέομαί σου μή
με βασανίσῃς· πα-
ρήγγελλε γὰρ τῷ
πν̅ι τῷ ἀκαθάρ-
τῳ, ἐξελθεῖν ἀπὸ
τοῦ ἀνου̅· πολλοῖς
γὰρ χρόνοις συνηρ-
πάκει αὐτόν· ϗ
ἐδεσμεῖτο ἁλύσε-
σι καὶ πέδαις φυ-
λασσόμενος· ϗ

διαρρήσσων τὰ δεσμὰ
ἠλαύνετο ὑπὸ τοῦ
δαίμονος εἰς τὰς ἐρή-
μους· ἐπηρώτησε
δὲ αὐτὸν ὁ ἰς̅ λέγων· τί
σοι ἐστὶν ὄνομα· ὁ δὲ
εἶπε· λεγεών· ὅτι
δαιμόνια πολλὰ εἰσ-
ῆλθεν εἰς αὐτόν· ϗ
παρεκάλουν αὐτὸν,
ἵνα μὴ ἐπιτάξῃ αὐ-
τοῖς εἰς τὴν ἄβυσσον
ἀπελθεῖν· ἦν δὲ ἐ-
κεῖ ἀγέλη χοίρων ἱκα-
νῶν βοσκομένων ἐν
τῷ ὄρει· καὶ παρε-
κάλουν αὐτὸν, ἵνα ἐ-
πιτρέψῃ αὐτοῖς εἰς
ἐκείνους εἰσελθεῖν·
καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς·
ἐξελθόντα δὲ τὰ δαι-
μόνια ἀπὸ τοῦ ἀνου̅,
εἰσῆλθεν εἰς τοὺς χοί-

καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέ
λη κατὰ τοῦ κρη
μνοῦ εἰς τὴν λίμνην,
καὶ ἀπεπνίγη· ἰ
δόντες δὲ οἱ βόσκο
ντες τὸ γεγενημένον,
ἔφυγον καὶ ἀπήγγει
λαν εἰς τὴν πόλιν
καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς·
ἐξῆλθον δὲ ἰδεῖν
τὸ γεγονός· καὶ ἦλ
θον πρὸς τὸν ἰησοῦν·
καὶ εὗρον καθήμε
νον τὸν ἄνθρωπον ἀφ' οὗ
τὰ δαιμόνια ἐξε
ληλύθει, ἱματι
σμένον καὶ σωφρο
νοῦντα παρὰ
τοὺς πόδας τοῦ
ἰησοῦ, καὶ ἐφοβήθησαν·
ἀπήγγειλαν δὲ αὐ
τοῖς καὶ οἱ ἰδόντες
πῶς ἐσώθη ὁ δαι
μονισθείς· καὶ ἠρώ
τησαν αὐτὸν ἅπαν
τὸ πλῆθος τῆς
περιχώρου τῶν γα
δαρηνῶν ἀπελθεῖν
ἀπ' αὐτῶν, ὅτι φόβῳ
μεγάλῳ συνείχοντο·
αὐτὸς δὲ ἐμβὰς εἰς
τὸ πλοῖον ὑπέστρε
ψεν· ἐδεῖτο δὲ αὐ
τοῦ ὁ ἀνὴρ ἀφ' οὗ ἐξε
ληλύθει τὰ δαιμό
νια, εἶναι σὺν αὐτῷ·
ἀπέλυσε δὲ αὐτὸν
ὁ ἰησοῦς λέγων· ὑπόστρε
φε εἰς τὸν οἶκόν σου,
καὶ διηγοῦ ὅσα σοι ἐποί
ησεν ὁ θεός· καὶ ἀπῆλ
θε καθ' ὅλην τὴν πό
λιν κηρύσσων, ὅσα
ἐποίησεν αὐτῷ ὁ ἰησοῦς· τέλος
Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ὑπο
στρέψαι τὸν ἰησοῦν, ἀπεδέξατο

κε περὶ τῆς θυγατρὸς τοῦ ἀρχισυναγώγου·—

ἐκ χρόνων ἱκανῶν·
καὶ ἱμάτιον οὐκ ἐ
νεδιδύσκετο· καὶ
ἐν οἰκίᾳ οὐκ ἔμε
νεν, ἀλλ' ἐν τοῖς
μνήμασιν· ἰδὼν
δὲ τὸν ἰν̄ καὶ ἀνα
κράξας, προσέπε
σεν αὐτῷ· καὶ φω
νῇ μεγάλῃ εἶπε·
τί ἐμοὶ καὶ σοὶ ἰῡ
υἱὲ τοῦ θῡ τοῦ ὑψί
στου· δέομαί σου μὴ
με βασανίσῃς· πα
ρήγγελλε γὰρ τῷ
πνῑ τῷ ἀκαθάρ
τῳ, ἐξελθεῖν ἀπὸ
τοῦ ἀνοῡ· πολλοῖς
γὰρ χρόνοις συνηρ
πάκει αὐτόν· ⁊
ἐδεσμεῖτο ἁλύσε
σι καὶ πέδαις φυ
λασσόμενος· ⁊

διαρρήσσων τὰ δεσμὰ
ἠλαύνετο ὑπὸ τοῦ
δαίμονος εἰς τὰς ἐρή
μους· ἐπηρώτησε
δὲ αὐτὸν ὁ ἰς̄ λέγων· τί
σοι ἐστὶν ὄνομα· ὁ δὲ
εἶπε· λεγεών· ὅτι
δαιμόνια πολλὰ εἰ
σῆλθεν εἰς αὐτόν· ⁊
παρεκάλουν αὐτόν,
ἵνα μὴ ἐπιτάξῃ αὐ
τοῖς εἰς τὴν ἄβυσσον
ἀπελθεῖν· ἦν δὲ ἐ
κεῖ ἀγέλη χοίρων ἱκα
νῶν βοσκομένων ἐν
τῷ ὄρει· καὶ παρε
κάλουν αὐτόν, ἵνα ἐ
πιτρέψῃ αὐτοῖς εἰς
ἐκείνους εἰσελθεῖν·
καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς·
ἐξελθόντα δὲ τὰ δαι
μόνια ἀπὸ τοῦ ἀνοῡ,
εἰσῆλθεν εἰς τοὺς χοίρ(ους)

καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέ-
λη κατὰ τοῦ κρη-
μνοῦ εἰς τὴν λίμνην
καὶ ἀπεπνίγη· ἰ-
δόντες δὲ οἱ βόσκο-
ντες τὸ γεγενημένον
ἔφυγον καὶ ἀπήγγει-
λαν εἰς τὴν πόλιν
καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς·
ἐξῆλθον δὲ ἰδεῖν
τὸ γεγονός. καὶ ἦλ-
θον πρὸς τὸν ἰν̄.
καὶ εὗρον καθήμε-
νον τὸν ἄνθρωπον ἀφ' οὗ
τὰ δαιμόνια ἐξε-
ληλύθει, ἱματι-
σμένον καὶ σωφρο-
νοῦντα παρὰ
τοὺς πόδας τοῦ
ἰῦ. καὶ ἐφοβήθησαν·
ἀπήγγειλαν δὲ αὐ-
τοῖς καὶ οἱ ἰδόντες
πῶς ἐσώθη ὁ δαι-

μονισθείς· καὶ ἠρώ-
τησαν αὐτὸν ἅπαν
τὸ πλῆθος τῆς
περιχώρου τῶν γα-
δαρηνῶν ἀπελθεῖν
ἀπ' αὐτῶν, ὅτι φόβῳ
μεγάλῳ συνείχοντο·
αὐτὸς δὲ ἐμβὰς εἰς
τὸ πλοῖον ὑπέστρε-
πδ ψεν· ἐδεῖτο δὲ αὐ-
Τοῦ ὁ ἀνὴρ ἀφ' οὗ ἐξε-
ληλύθει τὰ δαιμό-
νια, εἶναι σὺν αὐτῷ·
ἀπέλυσε δὲ αὐτὸν
ὁ ἰς̄ λέγων· ὑπόστρε-
φε εἰς τὸν οἶκόν σου,
καὶ διηγοῦ ὅσα σοι ἐποί-
ησεν ὁ θεός· καὶ ἀπῆλ-
θε καθ' ὅλην τὴν πό-
λιν κηρύσσων, ὅσα
ἐποίησεν αὐτῷ ὁ ἰς̄· τέλος
πε β κε Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ὑπο-
στρέψαι τὸν ἰν̄. ἀπεδέξατο

κε περὶ τῆς θυγατρὸς τοῦ ἀρχισυναγώγου :—

ΚϚ Ι π̅ περὶ τῆς αἱμορροούσης:

αὐτὸν ὁ ὄχλος· ἦ
σαν γὰρ πάντες
προσδοκῶντες
αὐτόν· καὶ ἰδοὺ
ἦλθεν ἀνὴρ ᾧ ὄνο
μα ἰάειρος· καὶ
αὐτὸς ἄρχων τῆς
συναγωγῆς ὑπῆρ
χε· καὶ πεσὼν πα
ρὰ τοὺς πόδας τοῦ
ι̅υ̅, παρεκάλει αὐ
τὸν εἰσελθεῖν εἰς
τὸν οἶκον αὐτοῦ· ὅ
τι θυγάτηρ μονο
γενὴς ἦν αὐτῷ
ὡς ἐτῶν δώδεκα,
καὶ αὐτὴ ἀπέθνη
σκεν· ἐν δὲ τῷ
ὑπάγειν αὐτὸν, οἱ ὄ
χλοι συνέπνιγον
αὐτόν· καὶ γυνὴ

ΚϚ Ι Οὖσα ἐν ῥύσει αἵμα
τος ἀπὸ ἐτῶν δώ
δεκα· ἥτις ἰατροῖς
προσαναλώσασα
ὅλον τὸν βίον, οὐκ ἴ
σχυσεν ὑπ' οὐδενὸς
θεραπευθῆναι·
προσελθοῦσα ὄπι
σθεν, ἥψατο τοῦ
κρασπέδου τοῦ ἱμα
τίου αὐτοῦ· καὶ πα
ραχρῆμα ἔστη ἡ ῥύ
σις τοῦ αἵματος
αὐτῆς· καὶ εἶπεν
ὁ ι̅σ̅· τίς ὁ ἁψάμενός
μου· ἀρνουμένων
δὲ πάντων, εἶπεν
ὁ πέτρος καὶ οἱ μετ'
αὐτοῦ· ἐπιστάτα·
οἱ ὄχλοι συνέχου
σε καὶ ἀποθλίβου
σι· καὶ λέγεις τίς ὁ
ἁψάμενός μου· ὁ δὲ
ι̅σ̅ εἶπεν· ἥψατο
μού τις· ἐγὼ γὰρ ἔ

γνων δύναμιν ἐξ
ελθοῦσαν ἀπ' ἐ
μοῦ· ἰδοῦσα δὲ ἡ
γυνὴ ὅτι οὐκ ἔλαθε,
τρέμουσα ἦλθε·
καὶ προσπεσοῦσα
αὐτῷ, δι' ἣν αἰ
τίαν ἥψατο αὐτοῦ,
ἀπήγγειλεν αὐτῷ
ἐνώπιον παν
τὸς τοῦ λαοῦ· καὶ
ὡς ἰάθη παρα
χρῆμα· ὁ δὲ εἶπεν
αὐτῇ· θάρσει θύ
γατερ· ἡ πίστις
σου σέσωκέ σε· πο
ρεύου εἰς εἰρήνην·
Ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος,
ἔρχεταί τις πα
ρὰ τοῦ ἀρχισυνα
γώγου λέγων αὐ
τῷ· ὅτι τέθνη
κεν ἡ θυγάτηρ σου,

μὴ σκύλλε τὸν διδά
σκαλον· ὁ δὲ ἰς ἀκού
σας, ἀπεκρίθη αὐτῷ
λέγων· μὴ φοβοῦ·
μόνον πίστευε καὶ
σωθήσεται· ἐλθὼν
δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, οὐκ
ἀφῆκεν εἰσελθεῖν
οὐδένα· εἰ μὴ πέ
τρον καὶ ἰάκωβον
καὶ ἰωάννην, καὶ τὸν
πατέρα τῆς παιδὸς
καὶ τὴν μητέρα· ἔκλαι
ον δὲ πάντες, καὶ
ἐκόπτοντο αὐτήν·
ὁ δὲ εἶπε· μὴ κλαί
ετε· οὐκ ἀπέθανεν,
ἀλλὰ καθεύδει· καὶ
κατεγέλων αὐτοῦ,
εἰδότες ὅτι ἀπέθα
νεν· αὐτὸς δὲ ἐκ
βαλὼν ἔξω πάντας·
καὶ κρατήσας τῆς χει
ρὸς αὐτῆς·

κζ ε πε ϛ ϛ ἀποστολ(ῆς) τῶν ιβ:

ἐφώνησε λέγων·
ἡ παῖς· ἐγείρου· καὶ
ἐπέστρεψε τὸ πνεῦμα
αὐτῆς, καὶ ἀνέστη
παραχρῆμα· καὶ
διέταξεν αὐτῇ δο
θῆναι φαγεῖν· καὶ
ἐξέστησαν οἱ γονεῖς
αὐτῆς· ὁ δὲ παρ
ήγγειλεν αὐτοῖς,
μηδενὶ εἰπεῖν τὸ
γεγονός· τέλος

ἀρχ(ή) τῷ κ(αιρῷ) πρὸ(ς) ... κο(ινὸν) [illegible]

Συγκαλεσάμενος δὲ τοὺς δώ
δεκα, ἔδωκεν αὐ
τοῖς δύναμιν καὶ
ἐξουσίαν ἐπὶ πάν
τα τὰ δαιμόνια,
καὶ νόσους θερα
πεύειν· καὶ ἀπέστει
λεν αὐτοὺς κηρύσ
σειν τὴν βασιλεί
αν τοῦ θ(εο)ῦ, καὶ ἰᾶ
σθαι τοὺς ἀσθενοῦ(ντας)

τὰ πρὸς ... εἰς ...
τὰς ... καὶ εἶπε πρὸ(ς) ...
Αὐτούς· μηδὲν αἴρε(τε)
τε εἰς τὴν ὁδόν· μή
τε ῥάβδους· μήτε
πήραν· μήτε ἄρτο(ν)·
μήτε ἀργύριον· μή
τε ἀνὰ δύο χιτῶνας
ἔχειν· καὶ εἰς ἣν ἂν
οἰκίαν εἰσέλθητε,
ἐκεῖ μένετε, καὶ ἐ
κεῖθεν ἐξέρχεσθε·
Καὶ ὅσοι ἂν μὴ δέξω(νται)
ὑμᾶς, ἐξερχόμε(νοι)
ἀπὸ τῆς πόλε(ως)
ἐκείνης, καὶ τὸν
κονιορτὸν ἀπὸ τῶ(ν)
ποδῶν ὑμῶν ἀπο
τινάξατε εἰς μαρ(τύ)
ριον ἐπ' αὐτούς·
Ἐξερχόμενοι δὲ δι
ήρχοντο κατὰ τὰς
κώμας· εὐαγγελιζό
μενοι καὶ θεραπ(εύοντες)

ιον τὸν πάντα χρόνον·

ζ̄ β Ἤκουσε δὲ Ἡρώδης
ὁ τετράρχης τὰ
γινόμενα ὑπ' αὐ-
τοῦ πάντα· καὶ
διηπόρει διὰ τὸ
λέγεσθαι ὑπό τινων
ὅτι Ἰωάννης ἐγήγερ-
ται ἐκ νεκρῶν· ὑ-
πό τινων δὲ ὅτι
Ἠλίας ἐφάνη· ἄλ-
λων δὲ ὅτι προ-
φήτης εἷς τῶν ἀρ-
χαίων ἀνέστη· καὶ
εἶπεν Ἡρώδης· Ἰ-
ωάννην ἐγὼ ἀπε-
κεφάλισα· τίς δέ ἐ-
στιν οὗτος περὶ
οὗ ἐγὼ ἀκούω τοι-
αῦτα· καὶ ἐζήτει
ἰδεῖν αὐτόν· καὶ
ζ̄ γ Ὑποστρέψαντες οἱ
ἀπόστολοι διηγή-

σαντο αὐτῷ ὅσα
ζ̄ β ἐποίησαν· καὶ πα-
ραλαβὼν αὐτοὺς ὑπε-
χώρησε κατ' ἰδίαν
εἰς τόπον ἔρημον
πόλεως καλουμέ-
νης Βηθσαϊδάν·
οἱ δὲ ὄχλοι γνόν-
τες ἠκολούθησαν
αὐτῷ· καὶ δεξάμε-
νος αὐτοὺς ἐλάλει αὐ-
τοῖς περὶ τῆς βα-
σιλείας τοῦ θεοῦ· καὶ
τοὺς χρείαν ἔχον-
τας θεραπείας
ἰᾶτο· ἡ δὲ ἡμέρα
ζ̄ γ ἤρξατο κλίνειν· προ-
σελθόντες δὲ οἱ δώ-
κη / ι δεκα εἶπον αὐτῷ·
ἀπόλυσον τὸν ὄχλον·
ἵνα ἀπελθόντες
εἰς τὰς κύκλῳ κώμας
καὶ τοὺς ἀγρούς, κα-

κη / ι πε τε ἀρ κυ β ιχθύων:-

κθ ε ς τῶν μαθητῶν ἐπερωτᾷ

ι

...καταλύσωσι καὶ εὕ
ρωσιν ἐπισιτισμόν·
ὅτι ὧδε ἐν ἐρήμῳ
τόπῳ ἐσμέν· εἶ
πε δὲ πρὸς αὐτούς·
δότε αὐτοῖς ὑμεῖς
φαγεῖν· οἱ δὲ εἶπον·
οὐκ εἰσὶν ἡμῖν πλεῖ
ον ἢ πέντε ἄρτοι
καὶ ἰχθύες δύο· εἰ
μήτι πορευθέντες
ἡμεῖς ἀγοράσω
μεν εἰς πάντα τὸν
λαὸν τοῦτον
βρώματα· ἦσαν
γὰρ ὡσεὶ ἄνδρες
πεντακισχίλιοι·
εἶπε δὲ πρὸς τοὺς
μαθητὰς αὐτοῦ·
κατακλίνατε αὐ
τοὺς κλισίας, ἀνὰ
πεντήκοντα·
καὶ ἐποίησαν οὕτω,

καὶ ἀνέκλιναν ἅπαν
τας· λαβὼν δὲ τοὺς
πέντε ἄρτους
καὶ τοὺς δύο ἰχθύας
ἀναβλέψας εἰς τὸν
οὐρανὸν εὐλόγησεν
αὐτούς, καὶ κατέ
κλασε· καὶ ἐδίδου
τοῖς μαθηταῖς,
παρατιθέναι τῷ
ὄχλῳ· καὶ ἔφαγον
καὶ ἐχορτάσθησαν
πάντες· καὶ ἤρθη
τὸ περισσεῦσαν
αὐτοῖς, κλασμάτων
κόφινοι δώδεκα·
κθ Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι
αὐτὸν προσευχό
μενον καταμόνας,
συνῆσαν αὐτῷ οἱ μα
θηταί· καὶ ἐπηρώ
τησεν αὐτοὺς λέγων·
τίνα με λέγουσιν

οἱ ὄχλοι εἶναι· οἱ
δὲ ἀποκριθέντες
εἶπον· ἰωάννην
τὸν βαπτιστήν·
ἄλλοι δὲ ἠλίαν· ἄλ
λοι δὲ, ὅτι προ
φήτης τις τῶν
ἀρχαίων ἀνέστη·
εἶπε δὲ αὐτοῖς·
ὑμεῖς δὲ, τίνα με
λέγετε εἶναι· ἀπο
κριθεὶς δὲ ὁ πέτρος
εἶπε· τὸν χν̅
τοῦ θυ̅· ὁ δὲ ἐπι
ϟϛ β Τιμήσας αὐτοῖς,
παρήγγειλε μη
δενὶ εἰπεῖν τοῦ
το· εἰπὼν· ὅτι
δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ
ἀνου̅ πολλὰ παθ
εῖν, καὶ ἀποδο
κιμασθῆναι ἀπὸ
τῶν πρεσβυτέ

ρων· καὶ ἀρχιερέ
ων· καὶ γραμμα
τέων· καὶ ἀποκτα
θῆναι· καὶ τῇ τρί
τῃ ἡμέρᾳ ἐγερθῆ
ϟζ β Ἔλεγε δὲ πρὸς πάν
τας· εἴ τις θέλει ὀ
πίσω μου ἐλθεῖν,
ἀπαρνησάσθω ἑαυ
τὸν, καὶ ἀράτω τὸν σ
ταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀ
κολουθείτω μοι·
ὃς γὰρ ἂν θέλῃ
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
σῶσαι, ἀπολέσει
αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπο
λέσῃ τὴν ψυχὴν αὐ
τοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ,
οὗτος σώσει αὐτήν·
τί γὰρ ὠφελεῖται
ἄνος κερδήσας
τὸν κόσμον ὅλον, ἑ
αυτὸν δὲ ἀπολέσας

ε̄ π̄ ϛ̄ τ̄ μεταμορφώσεως:–

Ἦχος η̄ θεῖος· ὃς

Γὰρ ἂν ἐπαισχυνθῇ
με καὶ τοὺς ἐμοὺς
λόγους, τοῦτον ὁ
υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαι-
σχυνθήσεται ὅταν
ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ
αὐτοῦ καὶ τοῦ πατρὸς
καὶ τῶν ἁγίων ἀγγέ-
λων. λέγω δὲ ὑμῖν
ἀληθῶς· εἰσί τι-
νες τῶν ὧδε ἑστώ-
των· οἳ οὐ μὴ γεύ-
σονται θανάτου,
ἕως ἂν ἴδωσι τὴν
βασιλείαν τοῦ θεοῦ.
Ἐγένετο δὲ μετὰ τοὺς
λόγους τούτους
ὡσεὶ ἡμέραι ὀκτώ·
καὶ παραλαβὼν
Πέτρον καὶ Ἰωάν-
νην καὶ Ἰάκωβον,
ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος
προσεύξασθαι·
ἐγένετο ἐν τῷ προ-
σεύχεσθαι αὐτὸν τὸ
εἶδος τοῦ προσώ-
που αὐτοῦ ἕτερον·
καὶ ὁ ἱματισμὸς
αὐτοῦ λευκὸς ἐξα-
στράπτων. καὶ ἰδοὺ
ἄνδρες δύο συνελά-
λουν αὐτῷ, οἵτινες
ἦσαν Μωσῆς καὶ Ἠλί-
ας· οἳ ὀφθέντες ἐν
δόξῃ, ἔλεγον τὴν
ἔξοδον αὐτοῦ, ἣν ἔ-
μελλε πληροῦν
ἐν Ἱερουσαλήμ. ὁ δὲ Πέ-
τρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ,
ἦσαν βεβαρημένοι
ὕπνῳ· διαγρηγορή-
σαντες δὲ, εἶδον
τὴν δόξαν αὐτοῦ.
καὶ τοὺς δύο ἄνδρας
τοὺς συνεστῶτας αὐτῷ.

τῆς ἑορτῆς τῆς μεταμορφώσεως· Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ παραλαβὼν ὁ Ἰησοῦς Πέτρον καὶ Ἰωάννην καὶ Ἰάκωβον:

καὶ ἐγένετο ἐν τῷ
διαχωρίζεσθαι
αὐτοὺς ἀπ᾽ αὐτοῦ,
εἶπεν ὁ πέτρος πρὸς
τὸν ἰν̅· ἐπιστάτα·
καλόν ἐστιν ἡμᾶς
ὧδε εἶναι· καὶ
ποιήσωμεν σκη-
νὰς τρεῖς· μίαν
σοὶ· καὶ μίαν μωσῇ·
καὶ μίαν ἠλίᾳ·
μὴ εἰδὼς ὃ λέγει·
ταῦτα δὲ αὐτοῦ λέ-
γοντος, ἐγένετο νε-
φέλη καὶ ἐπεσκί-
ασεν αὐτούς· ἐφο-
βήθησαν δὲ, ἐν
τῷ ἐκείνους εἰ-
σελθεῖν εἰς τὴν
νεφέλην· καὶ φω-
νὴ ἐγένετο ἐκ τῆς
νεφέλης λέγουσα·
οὗτός ἐστιν ὁ υἱός

μου ὁ ἀγαπητός·
αὐτοῦ ἀκούετε· καὶ
ἐν τῷ γενέσθαι τὴν
φωνὴν, εὑρέθη ἰς̅
μόνος· καὶ αὐτοὶ ἐ-
σίγησαν· καὶ οὐδε-
νὶ ἀπήγγειλαν ἐν
ἐκείναις ταῖς ἡμέ-
ραις οὐδὲν, ὧν ἑω-
ράκασιν· ἐγένετο
δὲ ἐν τῇ ἑξῆς ἡμέ-
ρᾳ· κατελθόντων
αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὄ-
ρους, συνήντησεν
αὐτῷ ὄχλος πο-
λύς· καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ
ἀπὸ τοῦ ὄχλου
ἀνεβόησε λέγων· δι-
δάσκαλε· δέομαί
σου· ἐπίβλεψαι ἐπὶ
τὸν υἱόν μου, ὅτι
μονογενής ἐστί μοι·
καὶ ἰδοὺ πνεῦμα λαμβάνει

αὐτόν· καὶ ἐξαί-
φνης κράζει· καὶ
σπαράσσει αὐτὸν
μετὰ ἀφροῦ· καὶ
μόγις ἀποχωρεῖ
ἀπ' αὐτοῦ συντρί-
βον αὐτόν· καὶ ἐ-
δεήθην τῶν μα-
θητῶν σου ἵνα
ἐκβάλωσιν αὐτό·
καὶ οὐκ ἠδυνήθη-
σαν· ἀποκριθεὶς
δὲ ὁ ἰς εἶπεν· ὦ γε-
νεὰ ἄπιστος
καὶ διεστραμμέ-
νη· ἕως πότε ἔσο-
μαι πρὸς ὑμᾶς,
καὶ ἀνέξομαι ὑμῶν·
προσάγαγε τὸν υἱ-
όν σου ὧδε· ἔτι δὲ
προσερχομένου
αὐτοῦ, ἔρρηξεν
αὐτὸν τὸ δαιμόνι-

ον καὶ συνεσπάρα-
ξεν· ἐπετίμησε δὲ
ὁ ἰς τῷ πνι τῷ ἀ-
καθάρτῳ καὶ ἰάσα-
το τὸν παῖδα· καὶ
ρ / π Ἀπέδωκεν αὐτὸν
τῷ πρὶ αὐτοῦ· ἐ-
ξεπλήσσοντο δὲ πά-
ντες ἐπὶ τῇ μεγαλει-
ότητι τοῦ θυ· πά- ε / τ
ντων δὲ θαυμαζόν-
των ἐπὶ πᾶσιν
οἷς ἐποίει ὁ ἰς· εἶ-
ρα / β Πε πρὸς τοὺς μαθη-
τὰς αὐτοῦ· θέσθε
ὑμεῖς εἰς τὰ ὦτα
ὑμῶν τοὺς λόγους
τούτους· ὁ γὰρ υἱὸς
τοῦ ἀνου μέλλει πα-
ραδίδοσθαι εἰς
χεῖρας ἀνων· οἱ δὲ
ἠγνόουν τὸ ῥῆμα
τοῦτο· καὶ ἦν παρα-

κεκαλυμμένον
ἀπ' αὐτῶν, ἵνα μὴ
αἴσθωνται αὐτό·
καὶ ἐφοβοῦντο ἐ
ρωτῆσαι αὐτὸν
περὶ τοῦ ῥήματος
τούτου· εἰσῆλθε
ρβ β Δὲ διαλογισμὸς
ἐν αὐτοῖς, τὸ τίς
λβ ἂν εἴη μείζων αὐ
τῶν· ὁ δὲ ἰσ ἰδὼν
τὸν διαλογισμὸν
τῆς καρδίας αὐτῶν,
ἐπιλαβόμενος
παιδίου, ἔστησεν
αὐτὸ παρ' ἑαυτῷ·
καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
ὃς ἐὰν δέξηται
τοῦτο τὸ παιδίον ἐ
πὶ τῷ ὀνόματί
μου, ἐμὲ δέχεται·
καὶ ὃς ἐὰν ἐμὲ δέ
ξηται, δέχεται τὸν
ἀποστείλαντά με·
ὁ γὰρ μικρότερος
ἐν πᾶσιν ὑμῖν ὑ
πάρχων, οὗτος ἔ
ργ σται μέγας· ἀποκρι
Θεὶς δὲ ὁ ἰωάννης
εἶπεν· ἐπιστάτα·
εἴδομέν τινα ἐπὶ
τῷ ὀνόματί σου
ἐκβάλλοντα δαι
μόνια, καὶ ἐκωλύ
σαμεν αὐτὸν ὅτι
οὐκ ἀκολουθεῖ μεθ'
ἡμῶν· καὶ εἶπε πρὸς
αὐτὸν ὁ ἰσ· μὴ κωλύ
ετε· ὃς γὰρ οὐκ ἔστι
καθ' ἡμῶν, ὑπὲρ ἡ
ρδ ι μῶν ἐστιν· ἐγένετο
Δὲ ἐν τῷ συμπληροῦ
σθαι τὰς ἡμέρας
τῆς ἀναλήψεως αὐ
τοῦ, καὶ αὐτὸς τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ

ἐπίτρεψόν μοι ἀκολου[θῆσαι]

ἐστήριξε τοῦ πορεύ-
εσθαι εἰς ἱλήμ· καὶ
ἀπέστειλεν ἀγγέλους
πρὸ προσώπου
ἑαυτοῦ· καὶ πορευ-
θέντες, εἰσῆλθον
εἰς κώμην σαμαρ(ειτῶν)
ὥστε ἑτοιμά-
σαι αὐτῷ· καὶ οὐ-
κ ἐδέξαντο αὐτόν,
ὅτι τὸ πρόσωπον
αὐτοῦ ἦν πορευό-
μενον εἰς ἱλήμ·
ἰδόντες δὲ οἱ μαθη-
ταὶ αὐτοῦ ἰά-
κωβος καὶ ἰωάν-
νης, εἶπον· κε· θέ-
λεις εἴπωμεν
πῦρ καταβῆναι
ἀπὸ τοῦ οὐνοῦ καὶ
ἀναλῶσαι αὐτούς,
ὡς καὶ ἠλίας ἐποί-
ησεν; στραφεὶς δὲ

μγ περὶ τοῦ πορε(υομένου) · ρε · μδ τοῦ ἰυ ἐπί τις πρ(ός) · λγ · ρϛ

ἐπετίμησεν αὐτοῖς
καὶ ἐπορεύθησαν εἰς
ἑτέραν κώμην· ἀρ(χή)
Ἐγένετο δὲ πορευομένων
αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ, εἶ-
πέ τις πρὸς αὐτόν·
ἀκολουθήσω σοι ὅπου
ἂν ἀπέρχῃ κε· καὶ
εἶπεν αὐτῷ ὁ ἰς·
αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς
ἔχουσι· καὶ τὰ πε-
τεινὰ τοῦ οὐνοῦ κα-
τασκηνώσεις· ὁ
δὲ υἱὸς τοῦ ἀνου, οὐκ ἔ-
χει ποῦ τὴν κεφα-
λὴν κλίνῃ· εἶπε δὲ
Πρὸς ἕτερον· ἀκολού-
θει μοι· ὁ δὲ εἶπε·
κε· ἐπίτρεψόν μοι
ἀπελθόντι πρῶ-
τον θάψαι τὸν πρα
μου· εἶπε δὲ αὐτῷ
ὁ ἰς· ἄφες τοὺς νεκρ(ούς)

θάψαι τοὺς ἑαυτῶν
νεκρούς· σὺ δὲ ἀ-
πελθὼν, διάγγε-
λλε τὴν βασιλεί-
αν τοῦ θεοῦ· εἶπε
δὲ καὶ ἕτερος· ἀκολ-
ουθήσω σοι κύριε· πρῶ-
τον δὲ ἐπίτρεψόν
μοι ἀποτάξασθαι
τοῖς εἰς τὸν οἶκόν
μου· εἶπε δὲ ὁ ἰς
πρὸς αὐτόν· οὐ-
δεὶς ἐπιβαλὼν
τὴν χεῖρα αὐτοῦ
ἐπ' ἄροτρον· καὶ
βλέπων εἰς τὰ ὀ-
πίσω, εὔθετός ἐστιν
εἰς τὴν βασιλείαν
ρζ τοῦ θεοῦ· τέλος· μετὰ δὲ
Ταῦτα, ἀνέδειξεν
ὁ κς καὶ ἑτέρους ἑ-
βδομήκοντα· ς
ἀπέστειλεν αὐτοὺς

ἀνὰ δύο πρὸ προ-
σώπου αὐτοῦ εἰς
πᾶσαν πόλιν καὶ
τόπον, οὗ ἔμελλε
ρθ αὐτὸς ἔρχεσθαι· Ἔ-
Λεγεν οὖν πρὸς αὐτούς· ἀρχή
ὁ μὲν θερισμὸς πολύς,
οἱ δὲ ἐργάται ὀλί-
γοι· δεήθητε οὖν
τοῦ κυ τοῦ θερισμοῦ, ὅπως
ἐκβάλῃ ἐργά-
τας εἰς τὸν θερισμὸν
ρι αὐτοῦ· ὑπάγετε·
Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω
ὑμᾶς, ὡς ἄρνας
ἐν μέσῳ λύκων· μὴ
ρια Βαστάζετε βαλάντιον·
μὴ πήραν· μηδὲ
ὑποδήματα· καὶ
μηδένα κατὰ τὴν
ὁδὸν ἀσπάσησθε·
ριβ Εἰς ἣν δ' ἂν οἰκίαν εἰ-
σέρχησθε, πρῶτον

λέγετε· εἰρήνη τῷ
οἴκῳ τούτῳ· καὶ
ἐὰν ᾖ ἐκεῖ υἱὸς εἰ
ρήνης, ἐπανα
παύσεται ἐπ' αὐ
τὸν ἡ εἰρήνη ὑμῶν·
εἰ δὲ μήγε, ἐφ' ὑμᾶς
ἀνακάμψει· ἐν
ριβ Β Αὐτῇ δὲ τῇ οἰκίᾳ
μένετε, ἐσθίοντες
καὶ πίνοντες τὰ
παρ' αὐτῶν·
ἄξιος γὰρ ὁ ἐργά
της τοῦ μισθοῦ
αὐτοῦ ἐστι· μὴ με
ταβαίνετε ἐξ οἰκί
ας εἰς οἰκίαν· καὶ
ριγ ι Εἰς ἣν ἂν πόλιν εἰ
σέρχησθε καὶ δέ
χωνται ὑμᾶς,
ἐσθίετε τὰ παρα
τιθέμενα ὑμῖν·
καὶ θεραπεύετε
τοὺς ἐν αὐτῇ ἀσθε
νεῖς· καὶ λέγετε αὐτοῖς·
ἤγγικεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ
ριδ Β βασιλεία τοῦ θεοῦ·
Εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν εἰ
σέρχησθε καὶ μὴ δέ
χωνται ὑμᾶς, ἐ
ξελθόντες εἰς τὰς
πλατείας αὐτῆς
εἴπατε· καὶ τὸν
κονιορτὸν τὸν κολ
ληθέντα ἡμῖν ἐκ
τῆς πόλεως ὑμῶν
ἀπομασσόμεθα
ὑμῖν· πλὴν τοῦτο
γινώσκετε· ὅτι ἤγ
γικεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βα
σιλεία τοῦ θεοῦ· λέ
γω ὑμῖν· ὅτι Σοδό
μοις ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ ἀνεκτότε
ρον ἔσται, ἢ τῇ πό
ριε Ε λει ἐκείνῃ· οὐαί σοι

Χοραζίν· οὐαί σοι
βηθσαϊδάν· ὅτι εἰ
ἐν τύρῳ καὶ σι-
δῶνι ἐγένοντο αἱ
δυνάμεις αἱ γε-
νόμεναι ἐν ὑμῖν,
πάλαι ἂν ἐν σάκ-
κῳ καὶ σποδῷ κα-
θήμεναι μετε-
νόησαν· πλὴν
τύρῳ καὶ σιδῶ-
νι ἀνεκτότερον
ἔσται ἐν τῇ κρί-
σει, ἢ ὑμῖν· καὶ
σὺ καπερναοὺμ
ἡ ἕως τοῦ οὐρανοῦ
ὑψωθεῖσα, ἕως
ᾅδου καταβιβασ-
θήσῃ· ὁ ἀκούων ὑ-
μῶν, ἐμοῦ ἀ-
κούει· καὶ ὁ ἀθε-
τῶν ὑμᾶς, ἐμὲ
ἀθετεῖ· ὁ δὲ ἐμὲ
λέγει κ(ύριο)ς· [illegible]

ρις

ἀθετῶν, ἀθετεῖ τὸν
ἀποστείλαντά με·
Ὑπέστρεψαν δὲ οἱ
ἑβδομήκοντα μετὰ
χαρᾶς λέγοντες·
κ(ύρι)ε καὶ τὰ δαιμόνια
ὑποτάσσεται ἡμῖν
ἐν τῷ ὀνόματί σου·
εἶπε δὲ αὐτοῖς·
ἐθεώρουν τὸν σα-
τανᾶν ὡς ἀστραπὴν
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
πεσόντα· ἰδοὺ
δίδωμι ὑμῖν τὴν ἐ-
ξουσίαν τοῦ πατεῖν
ἐπάνω ὄφεων καὶ
σκορπίων, καὶ
ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύ-
ναμιν τοῦ ἐχθροῦ·
καὶ οὐδὲν ὑμᾶς
οὐ μὴ ἀδικήσει·
πλὴν ἐν τούτῳ
μὴ χαίρετε ὅτι τὰ πν(εύμ)α-
τα

λέγει ὁ κ(ύριο)ς πρὸς τὸν ἐπερωτήσαντα νομι-
κόν·

ὑμῖν ὑποτάσσεται·
χαίρετε δὲ ὅτι τὰ
ὀνόματα ὑμῶν
ἐγράφη ἐν τοῖς
οὐρανοῖς· ἐν αὐτῇ
ρι̅η̅ ε̅ τῇ ὥρᾳ ἠγαλλιάσατο
τῷ πνεύματι ὁ Ἰ(ησοῦ)ς
καὶ εἶπεν· ἐξο-
μολογοῦμαί σοι
πάτερ κ(ύρι)ε τοῦ οὐ(ρα)νοῦ
καὶ τῆς γῆς· ὅτι
ἀπέκρυψας ταῦ-
τα ἀπὸ σοφῶν καὶ
συνετῶν· καὶ ἀπε-
κάλυψας αὐτὰ νη-
πίοις· ναὶ ὁ π(ατ)ήρ·
ὅτι οὕτως ἐγένετο
εὐδοκία ἔμπροσ-
θέν σου· τέ(λος) καὶ στρα-
ρι̅θ̅ ι̅ φεὶς πρὸς τοὺς μα-
θητὰς εἶπε· πά-
ντα μοι παρεδό-
θη ὑπὸ τοῦ π(ατ)ρ(ό)ς

μου· καὶ οὐδεὶς γινώ-
σκει τίς ἐστιν ὁ υἱός,
εἰ μὴ ὁ π(ατ)ήρ· καὶ τίς
ἐστιν ὁ π(ατ)ήρ, εἰ μὴ ὁ υἱός·
καὶ ᾧ ἐὰν βούληται
ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι·
ρ̅κ̅ ε̅ Καὶ στραφεὶς πρὸς
τοὺς μαθητὰς κατ'
ἰδίαν εἶπεν·
μακάριοι οἱ ὀφθαλ-
μοὶ οἱ βλέποντες
ἃ βλέπετε· λέγω γὰρ
ὑμῖν· ὅτι πολλοὶ
προφῆται καὶ βα-
σιλεῖς ἠθέλησαν
ἰδεῖν ἃ ὑμεῖς βλέ-
πετε· καὶ οὐκ εἶδον·
καὶ ἀκοῦσαι ἃ ἀκού-
ετε, καὶ οὐκ ἤκουσαν·
ρκ̅α̅ β̅ Καὶ ἰδοὺ νομικός τις
ἀνέστη, ἐκπειρά-
ζων αὐτὸν καὶ λέ-
γων· διδάσκαλε·

λε ι

κυ(ριακῇ) η̅ τῷ και(ρῷ) ἐκ(είνῳ)· νομικός τις προσῆλθε τῷ ι(ησο)ῦ
πειράζων αὐτὸν καὶ λέγων·

λς περὶ τοῦ εἰς λῃστὰς ἐμπεσόντος

τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω. ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· ἐν τῷ νόμῳ τί γέγραπται· πῶς ἀναγινώσκεις· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· ἀγαπήσεις κύριον τὸν θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου· καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου· καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου· καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου, καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν· εἶπε δὲ αὐτῷ· ὀρθῶς ἀπεκρίθης· τοῦτο ποίει καὶ ζήσῃ·

ρκβ ι

Ὁ δὲ θέλων δικαιοῦν ἑαυτόν, εἶπε πρὸς τὸν ἰησοῦν· καὶ τίς ἐστί μου πλησίον· ὑπολαβὼν δὲ ὁ ἰησοῦς εἶπεν·

λς ι

Ἄνθρωπός τις κατέβαινεν ἀπὸ ἱερουσαλὴμ εἰς ἱεριχώ, καὶ λῃσταῖς περιέπεσεν· οἳ καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν καὶ πληγὰς ἐπιθέντες, ἀπῆλθον ἀφέντες ἡμιθανῆ τυγχάνοντα· κατὰ συγκυρίαν δὲ ἱερεύς τις κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ· καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἀντιπαρῆλθεν· ὁμοίως δὲ καὶ λευΐτης γενόμενος κατὰ τὸν τόπον, ἐλθὼν καὶ ἰδὼν ἀντιπαρῆλθε· σαμαρείτης δέ τις ὁδεύων,

λζ ι — τῆς Μάρθας καὶ Μαρίας :-

ἦλθε κατ' αὐτὸν· καὶ
ἰδὼν αὐτὸν ἐσπλαγ-
χνίσθη· καὶ προ-
σελθὼν, κατέδη-
σε τὰ τραύματα
αὐτοῦ, ἐπιχέων
ἔλαιον καὶ οἶνον·
ἐπιβιβάσας δὲ αὐ-
τὸν ἐπὶ τὸ ἴδιον
κτῆνος, ἤγαγεν αὐ-
τὸν εἰς πανδοχεῖ-
ον καὶ ἐπεμελήθη
αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ τὴν
αὔριον ἐξελθὼν, ἐκ-
βαλὼν δύο δηνάρι-
α ἔδωκε τῷ πανδο-
χεῖ καὶ εἶπεν αὐ-
τῷ· ἐπιμελήθη-
τι αὐτοῦ· καὶ ὅ τι
ἂν προσδαπα-
νήσῃς, ἐγὼ ἐν τῷ
ἐπανέρχεσθαί με
ἀποδώσω σοι·

τίς οὖν τούτων τῶν
τριῶν, πλησίον δο-
κεῖ σοι γεγονέναι τοῦ
ἐμπεσόντος εἰς τοὺς
λῃστάς· ὁ δὲ εἶπεν·
ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος
μετ' αὐτοῦ· εἶπεν οὖν
αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· πορεύου
καὶ σὺ ποίει ὁμοίως· τέλος
τῆς κυριακῆς· ὁ δὲ ἐν...
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ,
λζ ι — τ... εἰσῆλθεν εἰς κώμην
τινά· γυνὴ δέ τις
ὀνόματι Μάρθα,
ὑπεδέξατο αὐτὸν
εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς·
καὶ τῇδε ἦν ἀδελ-
φὴ καλουμένη Μα-
ρία· ἣ καὶ παρακα-
θίσασα παρὰ
τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ·
ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ·

ἡ δὲ μάρθα, πε
ριεσπᾶτο περὶ
πολλὴν διακονί
αν· ἐπιστᾶσα δὲ
εἶπε· κ(ύρι)ε· οὐ μέλει
σοι ὅτι ἡ ἀδελφή
μου μόνην με κα
τέλιπε διακονεῖν;
εἰπὲ οὖν αὐτῇ, ἵ
να μοι συναντι
λάβηται· ἀπο
κριθεὶς δὲ, εἶπεν
αὐτῇ ὁ ἰ(ησοῦ)ς· μάρ
θα μάρθα· με
ριμνᾷς καὶ τυρ
βάζῃ περὶ πολ
λά· ἑνὸς δέ ἐστι
χρεία· μαρία
δὲ τὴν ἀγαθὴν με
ρίδα ἐξελέξατο,
ἥτις οὐκ ἀφαιρε
θήσεται ἀπ' αὐτῆς·

εἶναι αὐτὸν ἐν τό
πῳ τινὶ προσευ
χόμενον· ὡς ἐπαύ
σατο, εἶπέ τις τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ
πρὸς αὐτόν· κ(ύρι)ε·
δίδαξον ἡμᾶς προ
σεύχεσθαι, καθὼς
καὶ ἰωάννης ἐδί
δαξε τοῖς μαθη
ταῖς αὐτοῦ· εἶπε
δὲ αὐτοῖς· ὅταν προ
σεύχησθε λέγετε·
πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς
οὐρανοῖς· ἁγιασθή
τω τὸ ὄνομά σου· ἐλ
θέτω ἡ βασιλεία
σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν
οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς
γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν
... τὸν ἐπιούσιον

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι ... ὁμ(οίως) δὲ ... τὸ κ(ατὰ) λ(ουκᾶν)
... προσευχῆς :-

τὴν ἡμέραν· καὶ ἄ
φες ἡμῖν τὰς ἁ
μαρτίας ἡμῶν·
καὶ γὰρ αὐτοὶ ἀφί
ομεν παντὶ ὀφεί
λοντι ἡμῖν· καὶ
μὴ εἰσενέγκῃς ἡ
μᾶς εἰς πειρασμόν·
ρκδ / ι Καὶ εἶπε πρὸς αὐ
τούς· τίς ἐξ ὑμῶν
ἕξει φίλον· καὶ
πορεύσεται πρὸς
αὐτὸν μεσονυκτί
ου καὶ εἴπῃ αὐτῷ·
φίλε χρῆσόν μοι
τρεῖς ἄρτους· ἐπει
δὴ φίλος παραγέ
νετο ἐξ ὁδοῦ πρός
με καὶ οὐκ ἔχω ὃ πα
ραθήσω αὐτῷ· κἀ
κεῖνος ἔσωθεν ἀ
ποκριθεὶς εἴπῃ·
μή μοι κόπους πά
ρεχε· ἤδη ἡ θύρα κέ
κλεισται· καὶ τὰ παι
δία μου μετ' ἐμοῦ
εἰς τὴν κοίτην εἰσίν·
οὐ δύναμαι ἀναστὰς
δοῦναί σοι· λέγω
ὑμῖν· εἰ καὶ οὐ δώ
σει αὐτῷ ἀναστὰς
διὰ τὸ εἶναι αὐτοῦ
φίλον· διά γε τὴν
ἀναίδειαν αὐτοῦ,
ἐγερθεὶς δώσει αὐ
τῷ ὅσον χρῄζει·
ρκε / ε Κἀγὼ ὑμῖν λέγω· αἰ
τεῖτε καὶ δοθήσεται
ὑμῖν· ζητεῖτε καὶ
εὑρήσετε, κρούετε καὶ
ἀνοιγήσεται ὑμῖν·
πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν
λαμβάνει· καὶ ὁ ζη
τῶν εὑρίσκει, καὶ
τῷ κρούοντι ἀνοι
γήσεται· τίνα δὲ

~ ὑμῶν τὸν πατέρα αἰ-
τήσει ὁ υἱὸς ἄρτον·
μὴ λίθον ἐπιδώ-
σει αὐτῷ; ἢ καὶ ἰ-
χθύν· μὴ ἀντὶ ἰ-
χθύος ὄφιν ἐπι-
δώσει αὐτῷ; ἢ καὶ
ἐὰν αἰτήσῃ ὠόν·
μὴ ἐπιδώσει αὐτῷ
σκορπίον; εἰ οὖν
ὑμεῖς πονηροὶ ὑ-
πάρχοντες· οἴδα-
τε δόματα ἀγαθὰ
διδόναι τοῖς τέ-
κνοις ὑμῶν· πό-
σῳ μᾶλλον ὁ πατὴρ
ὁ ἐξ οὐρανοῦ δώσει
πνεῦμα ἅγιον τοῖς αἰ-
τοῦσιν αὐτόν· ⁊

ρκϛ β λθ Ἦν ἐκβάλλων δαι-
μόνιον, καὶ αὐτὸ
ἦν κωφόν· ἐγένε-
το δὲ τοῦ δαιμο-
νίου ἐξελθόντος,
ἐλάλησεν ὁ κωφός·
καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄ-
χλοι· τινὲς δὲ ἐξ

ρκζ β Αὐτῶν εἶπον· ἐν
βεελζεβοὺλ ἄρχο-
ντι τῶν δαιμονίων
ἐκβάλλει τὰ δαιμό-
νια· καὶ ἀποκρι-
θεὶς εἶπε· πῶς
δύναται σατανᾶς
σατανᾶν ἐκβάλλειν·

ρκη β Ἕτεροι δὲ πειράζο-
ντες, σημεῖον παρ' αὐ-
τοῦ ἐζήτουν ἐξ οὐ-
ρανοῦ· αὐτὸς δὲ εἰ-
δὼς αὐτῶν τὰ δια-
νοήματα, εἶπεν
αὐτοῖς· πᾶσα βα-

ρκθ β σιλεία ἐφ' ἑαυτὴν
μερισθεῖσα ἐρημοῦ-
ται· καὶ οἶκος ἐπὶ
οἶκον πίπτει· εἰ δὲ

καὶ ὁ σατανᾶς ἐφ' ἑ-
αυτὸν διεμερίσθη,
πῶς σταθήσεται ἡ βα-
σιλεία αὐτοῦ·
ὅτι λέγετε ἐν βεελ-
ζεβοὺλ ἐκβάλλειν
με τὰ δαιμόνια·
εἰ δὲ ἐγὼ ἐν βεελ-
ζεβοὺλ ἐκβάλλω
τὰ δαιμόνια, οἱ
υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι
ἐκβάλλουσι· διὰ
τοῦτο κριταὶ ὑ-
μῶν αὐτοὶ ἔσονται·
εἰ δὲ ἐν δακτύλῳ
θεοῦ ἐκβάλλω τὰ
δαιμόνια, ἄρα ἔ-
φθασεν ἐφ' ὑμᾶς
ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ·
ὅταν ὁ ἰσχυρὸς καθ-
ωπλισμένος
φυλάσσῃ τὴν ἑαυ-
τοῦ αὐλήν, ἐν εἰρή-
νῃ ἐστὶ τὰ ὑπάρχον-
τα αὐτοῦ· ἐπὰν δὲ
ὁ ἰσχυρότερος αὐτοῦ
ἐπελθὼν νικήσῃ
αὐτόν, τὴν πανο-
πλίαν αὐτοῦ αἴρει
ἐφ' ᾗ ἐπεποίθει· καὶ
τὰ σκῦλα αὐτοῦ
διαδίδωσιν· ὁ μὴ
ὢν μετ' ἐμοῦ, κατ' ἐ-
μοῦ ἐστι· καὶ ὁ μὴ
συνάγων μετ' ἐμοῦ,
ρλ σκορπίζει· ὅταν
τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα
ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ
ἀνθρώπου, διέρχεται δι'
ἀνύδρων τόπων,
ζητοῦν ἀνάπαυσιν·
καὶ μὴ εὑρίσκον λέ-
γει· ὑποστρέψω εἰς
τὸν οἶκόν μου ὅθεν
ἐξῆλθον· καὶ ἐλ-
θὸν εὑρίσκει σεσα-

ρωμένον καὶ κεκο-
σμημένον· τότε
πορεύεται καὶ πα-
ραλαμβάνει ἑπτὰ
ἕτερα πνεύματα πο-
νηρότερα ἑαυτοῦ·
καὶ εἰσελθόντα
κατοικεῖ ἐκεῖ·
καὶ γίνεται τὰ ἔσχα-
τα τοῦ ἀνθρώπου ἐκεί-
νου χείρονα τῶν
ρλα πρώτων· ἐγένε-
το δὲ ἐν τῷ λέγειν
αὐτὸν ταῦτα, ἐ-
πάρασά τις γυ-
νὴ φωνὴν ἐκ τοῦ
ὄχλου εἶπεν αὐ-
τῷ· μακαρία ἡ
κοιλία ἡ βαστάσασά
σε· καὶ μαστοὶ
οὓς ἐθήλασας·
αὐτὸς δὲ εἶπεν·
μενοῦνγε μακά-

ριοι, οἱ ἀκούοντες τὸν
τὸν λόγον τοῦ θεοῦ
καὶ φυλάσσοντες
ρλβ αὐτόν. τῶν δὲ ὄ-
χλων ἐπαθροιζο-
μένων, ἤρξατο λέ-
μα γειν· ἡ γενεὰ αὕτη
πονηρά ἐστι· σημεῖ-
ον ἐπιζητεῖ· καὶ
σημεῖον οὐ δοθή-
σεται αὐτῇ, εἰ μὴ τὸ
σημεῖον ἰωνᾶ τοῦ
προφήτου· κα-
θὼς γὰρ ἐγένετο ἰω-
νᾶς σημεῖον τοῖς
νινευΐταις, οὕτως
ἔσται καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
τῇ γενεᾷ ταύτῃ.
Βασίλισσα νότου ἐ-
γερθήσεται ἐν τῇ
κρίσει μετὰ τῶν ἀν-
δρῶν τῆς γενεᾶς
ταύτης, καὶ κατα-

κρινεῖ αὐτούς· ὅ-
τι ἦλθεν ἐκ τῶν
περάτων τῆς γῆς
ἀκοῦσαι τὴν σοφί-
αν Σολομῶντος,
καὶ ἰδοὺ πλεῖον
Σολομῶντος ὧδε·
ἄνδρες Νινευῖται ἀνα-
στήσονται ἐν τῇ
κρίσει μετὰ τῆς γε-
νεᾶς ταύτης, καὶ
κατακρινοῦσιν
αὐτήν· ὅτι μετε-
νόησαν εἰς τὸ κή-
ρυγμα Ἰωνᾶ· καὶ
ἰδοὺ πλεῖον Ἰω-
ρλγ β νᾶ ὧδε· οὐδεὶς
λύχνον ἅψας, εἰς α γι
κρυπτὴν τίθησιν
οὐδὲ ὑπὸ τὸν μό-
διον· ἀλλ᾽ ἐπὶ τὴν
λυχνίαν· ἵνα οἱ
εἰσπορευόμενοι,

ρλδ ε τὸ φέγγος βλέπωσι·
Ὁ λύχνος τοῦ σώμα-
τός ἐστιν ὁ ὀφθαλμός·
ὅταν οὖν ὁ ὀφθαλ-
μός σου ἁπλοῦς ᾖ,
καὶ ὅλον τὸ σῶμά σου
φωτεινόν ἐστιν·
ἐπὰν δὲ πονηρὸς ᾖ,
καὶ τὸ σῶμά σου σκο-
τεινόν· σκόπει οὖν
μὴ τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ
σκότος ἐστίν· εἰ οὖν
τὸ σῶμά σου ὅλον φω-
τεινὸν μὴ ἔχον τι
μέρος σκοτεινόν,
ἔσται φωτεινὸν ὅλον·
ὡς ὅταν ὁ λύχνος
τῇ ἀστραπῇ φωτί-
ρλε β ζῃ σε· ἐν δὲ τῷ λαλῆ-
σαι, ἠρώτα αὐτὸν
μβ ι φαρισαῖός τις ὅ-
πως ἀριστήσῃ παρ᾽ αὐ-
τῷ· εἰσελθὼν δὲ

μβ ι ε π τῶν φαρισαίων καλέσαντος τὸν Ἰησοῦν

ἀνέπεσεν· ὁ δὲ φα
ρισαῖος ἰδὼν ἐ
θαύμασεν, ὅτι οὐ
πρῶτον ἐβαπτί
σθη πρὸ τοῦ ἀρί
στου· εἶπε δὲ ὁ κύριος
πρὸς αὐτόν· νῦν ὑ
μεῖς οἱ φαρισαῖοι,
τὸ ἔξωθεν τοῦ
ποτηρίου καὶ τοῦ
πίνακος καθα
ρίζετε· τὸ δὲ ἔσω
θεν, γέμει ἁρπα
γῆς καὶ πονηρίας·
ἄφρονες· οὐχ ὁ ποι
ήσας τὸ ἔξωθεν,
καὶ τὸ ἔσωθεν ἐποί
ησε; πλὴν τὰ ἐ
νόντα δότε ἐλε
ημοσύνην, καὶ ἰ
δοὺ πάντα κα
θαρὰ ὑμῖν ἐστιν·
ρλς ε Ἀλλ' οὐαὶ ὑμῖν τοῖς
φαρισαίοις· ὅτι ἀπο
δεκατοῦτε τὸ
ἡδύοσμον καὶ τὸ πή
γανον καὶ πᾶν λά
χανον, καὶ παρέρ
χεσθε τὴν κρίσιν
τὴν ἀγάπην τοῦ θεοῦ·
ταῦτα ἔδει ποιῆσαι,
κἀκεῖνα μὴ ἀφιέναι·
ρλζ β Οὐαὶ ὑμῖν τοῖς φα
ρισαίοις· ὅτι ἀγαπᾶ
τε τὴν πρωτοκα
θεδρίαν ἐν ταῖς
συναγωγαῖς, καὶ τοὺς
ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς
ρλη ε ἀγοραῖς· οὐαὶ ὑμῖν
Γραμματεῖς καὶ φα
ρισαῖοι ὑποκριταί,
ὅτι ἐστὲ ὡς τὰ μνη
μεῖα τὰ ἄδηλα·
οἱ ἄνθρωποι περιπατοῦ
ντες ἐπάνω οὐκ οἴ
δασιν· ἀποκριθεὶς

περὶ τοῦ ταλανισμοῦ τῶν νομικῶν :-

δέ τις τῶν νομικῶν,
λέγει αὐτῷ· διδά-
σκαλε, ταῦτα λέ-
γων, καὶ ἡμᾶς ὑ-
βρίζεις· ὁ δὲ εἶ-
ρλθ ε πε· καὶ ὑμῖν τοῖς
νομικοῖς οὐαί· ὅ-
τι φορτίζετε τοὺς
ἀνθρώπους φορτία
δυσβάστακτα· καὶ
αὐτοὶ ἑνὶ τῶν δα-
κτύλων ὑμῶν οὐ
προσψαύετε τοῖς
φορτίοις· οὐαὶ
ρμ ε ὑμῖν, ὅτι οἰκοδομεῖ-
τε τὰ μνημεῖα
τῶν προφητῶν·
οἱ δὲ πατέρες ὑμῶν
ἀπέκτειναν αὐ-
τούς· ἄρα μαρτυ-
ρεῖτε καὶ συνευδο-
κεῖτε τοῖς ἔργοις
τῶν πατέρων ὑμῶν·

ὅτι αὐτοὶ μὲν ἀπέ-
κτειναν αὐτούς· ὑ-
μεῖς δὲ οἰκοδομεῖτε
ρμα ε αὐτῶν τὰ μνημεῖα·
Διὰ τοῦτο καὶ ἡ σοφία
τοῦ θεοῦ εἶπεν· ἀ-
ποστελῶ εἰς αὐτοὺς
προφήτας καὶ ἀ-
ποστόλους· καὶ ἐξ
αὐτῶν ἀποκτενοῦ-
σι καὶ ἐκδιώξουσιν·
ἵνα ἐκζητηθῇ τὸ
αἷμα πάντων τῶν
προφητῶν· τὸ ἐκ-
χυνόμενον ἀπὸ κα-
ταβολῆς κόσμου,
ἀπὸ τῆς γενεᾶς
ταύτης· ἀπὸ τοῦ
αἵματος ἄβελ· ἕ-
ως τοῦ αἵματος ζα-
χαρίου τοῦ ἀπολο-
μένου μεταξὺ τοῦ
θυσιαστηρίου καὶ τοῦ

οἴκου· ναὶ λέγω ὑ
μῖν ἐκζητηθήσε
ται ἀπὸ τῆς γε
ρμβ νεᾶς ταύτης. Οὐ
αὶ ὑμῖν τοῖς νομι
κοῖς· ὅτι ἤρατε
τὴν κλεῖδα τῆς
γνώσεως· αὐτοὶ
οὐκ εἰσήλθετε· καὶ
τοὺς εἰσερχομέ
νους ἐκωλύσατε·
ρμγ Λέγοντος δὲ αὐτοῦ
ταῦτα πρὸς αὐ
τούς, ἤρξαντο οἱ
γραμματεῖς καὶ
οἱ φαρισαῖοι δει
νῶς ἐνέχειν· καὶ
ἀποστοματίζειν
αὐτὸν περὶ πλει
όνων· ἐνεδρεύον
τες αὐτόν· ζητοῦ
ντες θηρεῦσαί τι
ἐκ τοῦ στόματος

αὐτοῦ, ἵνα κατηγο
ρήσωσιν αὐτοῦ· ἐν οἷς
ἐπισυναχθεισῶν
τῶν μυριάδων τοῦ
ὄχλου ὥστε κα
ρμδ ταπατεῖν ἀλλήλους
Ἤρξατο λέγειν πρὸς
τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ
πρῶτον· προσέχε
τε ἑαυτοῖς ἀπὸ τῆς
ζύμης τῶν φαρισαί
ων· ἥτις ἐστὶν ὑπό
κρισις· οὐδὲν δὲ
συγκεκαλυμμένον
ἐστίν, ὃ οὐκ ἀποκα
λυφθήσεται· καὶ
κρυπτὸν ὃ οὐ γνω
σθήσεται· ἀνθ' ὧν
ὅσα ἐν τῇ σκοτίᾳ
εἴπατε, ἐν τῷ φω
τὶ ἀκουσθήσεται· καὶ
ὃ πρὸς τὸ οὖς ἐλα
λήσατε ἐν τοῖς τα

μέοις, κηρυχθήσε-
ται ἐπὶ τῶν δωμά-
των. λέγω δὲ ὑμῖν
τοῖς φίλοις μου·
μὴ φοβηθῆτε ἀ-
πὸ τῶν ἀποκτεν-
νόντων τὸ σῶμα
καὶ μετὰ ταῦτα μὴ
ἐχόντων περισσό-
τερόν τι ποιῆσαι.
ὑποδείξω δὲ ὑμῖν
τίνα φοβηθῆτε·
φοβήθητε τὸν με-
τὰ τὸ ἀποκτεῖναι
ἐξουσίαν ἔχοντα
ἐμβαλεῖν εἰς τὴν
γέενναν· ναὶ λέ-
γω ὑμῖν τοῦτον φοβη-
θῆτε· οὐχὶ πέντε
στρουθία πωλεῖται
ἀσσαρίων δύο; καὶ
ἓν ἐξ αὐτῶν οὐκ ἔ-
στιν ἐπιλελησμένον

ἐνώπιον τοῦ θῦ·
ἀλλὰ καὶ αἱ τρίχες
τῆς κεφαλῆς ὑμῶν
πᾶσαι ἠρίθμηνται.
μὴ οὖν φοβεῖσθε·
πολλῶν στρουθίων
διαφέρετε. λέγω δὲ
ὑμῖν· πᾶς ὃς ἂν ὁ-
μολογήσῃ ἐν ἐμοὶ
ἔμπροσθεν τῶν
ἀνῶν, καὶ ὁ υ̅ς̅ τοῦ
ἀνου ὁμολογήσει
ἐν αὐτῷ ἔμπροσθε
τῶν ἀγγέλων τοῦ
θῦ· ὁ δὲ ἀρνησά-
ε μς
β
μενός με ἐνώπιον
τῶν ἀνων, ἀπαρ-
νηθήσεται ἐνώπι-
ον τῶν ἀγγέλων τοῦ
θῦ· καὶ πᾶς ὃς ἐρεῖ
ε μζ
β
λόγον εἰς τὸν υ̅ν̅
τοῦ ἀνου, ἀφεθήσε-
ται αὐτῷ· τῷ δὲ

ἀρχ(ὴ) ς΄ ... εὐφόρησεν ἡ χώρα ...

εἰς τὸ ἅγιον πνεῦμα
βλασφημήσαντι
οὐκ ἀφεθήσεται·
Ὅταν δὲ προσφέ
ρωσιν ὑμᾶς ἐπὶ
τὰς συναγωγὰς καὶ
τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς
ἐξουσίας, μὴ με
ριμνᾶτε πῶς ἢ τί
ἀπολογήσησθε ἢ
τί εἴπητε· τὸ γὰρ
ἅγιον πνεῦμα διδά
ξει ὑμᾶς ἐν αὐτῇ
τῇ ὥρᾳ, ἃ δεῖ εἰ
πεῖν. εἶπε δέ
τις αὐτῷ ἐκ τοῦ ὄ
χλου· διδάσκα
λε· εἰπὲ τῷ ἀ
δελφῷ μου μερί
σασθαι μετ' ἐμοῦ τὴν
κληρονομίαν· ὁ
δὲ εἶπεν αὐτῷ·
ἄνθρωπε· τίς με κατέ

στησε δικαστὴν ἢ με
ριστὴν ἐφ' ὑμᾶς· εἶ
πε δὲ πρὸς αὐτούς·
ὁρᾶτε καὶ φυλάσ
σεσθε ἀπὸ τῆς πλε
ονεξίας· ὅτι οὐκ ἐν
τῷ περισσεύειν
τινὶ ἡ ζωὴ αὐτοῦ ἐστὶν
ἐκ τῶν ὑπαρχόντων
αὐτοῦ· εἶπε δὲ πα
ραβολὴν πρὸς αὐτοὺς
λέγων· ἀνθρώπου τινὸς
πλουσίου εὐφόρη
σεν ἡ χώρα· καὶ δι
ελογίζετο ἐν ἑαυτῷ
λέγων· τί ποιήσω,
ὅτι οὐκ ἔχω ποῦ συ
νάξω τοὺς καρπούς
μου· καὶ εἶπε· τοῦ
το ποιήσω· καθε
λῶ μου τὰς ἀποθή
κας, καὶ μείζονας
οἰκοδομήσω· καὶ συ

τέλ(ος) ... θέλοντος μερίσασθαι τὴν κληρονομίαν :–

μάζω ἐκεῖ πάν-
τα τὰ γεννήματά
μου καὶ τὰ ἀγαθά
μου, καὶ ἐρῶ τῇ
ψυχῇ μου· ψυχὴ
ἔχεις πολλὰ ἀγα-
θὰ, κείμενα εἰς
ἔτη πολλά· ἀνα-
παύου· φάγε· πί-
ε· εὐφραίνου· εἶ-
πε δὲ αὐτῷ ὁ θς·
ἄφρον· ταύτῃ τῇ
νυκτὶ, τὴν ψυ-
χήν σου ἀπαιτοῦ-
σιν ἀπὸ σοῦ· ἃ δὲ
ἡτοίμασας τίνι
ἔσται· οὕτως ὁ θη-
σαυρίζων ἑαυτῷ,
καὶ μὴ εἰς θν πλου-
τῶν· ταῦτα λέ-
γων ἐφώνει· ὁ ἔ-
χων ὦτα ἀκού-
ρνε ειν ἀκουέτω· εἶ-

Πε δὲ πρὸς τοὺς μα-
θητὰς αὐτοῦ· διὰ
τοῦτο ὑμῖν λέγω·
μὴ μεριμνᾶτε τῇ
ψυχῇ ὑμῶν τί φά-
γητε· μηδὲ τῷ σώ-
ματι τί ἐνδύσησθε·
ἡ ψυχὴ πλεῖόν ἐστι
τῆς τροφῆς, καὶ τὸ
σῶμα τοῦ ἐνδύμα-
τος· κατανοήσατε
τοὺς κόρακας· ὅτι
οὐ σπείρουσιν· οὐδὲ
θερίζουσιν· οἷς οὐκ
ἔστι ταμεῖον οὐδὲ
ἀποθήκη, καὶ ὁ θς
τρέφει αὐτούς· πό-
σῳ μᾶλλον ὑμεῖς δια-
φέρετε τῶν πετει-
νῶν· τίς δὲ ἐξ ὑ-
μῶν μεριμνῶν, δύναται
προσθεῖναι ἐπὶ
τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ

πῆχυν ἕνα· εἰ οὖν
οὔτε ἐλάχιστον
δύνασθε, τί περὶ
τῶν λοιπῶν
μεριμνᾶτε· κα
τανοήσατε τὰ
κρίνα πῶς αὐξά
νει· οὐ κοπιᾷ,
οὐδὲ νήθει· λέγω
δὲ ὑμῖν, οὐδὲ Σο
λομὼν ἐν πάσῃ
τῇ δόξῃ αὐτοῦ
περιεβάλετο ὡς
ἓν τούτων· εἰ δὲ
τὸν χόρτον ἐν
τῷ ἀγρῷ σήμε
ρον ὄντα καὶ αὔ
ριον εἰς κλίβανον
βαλλόμενον ὁ
θεὸς οὕτως ἀμφι
έννυσιν· πόσῳ
μᾶλλον ὑμᾶς ὀ
λιγόπιστοι·

ὑμεῖς μὴ ζητεῖτε τί
φάγητε ἢ τί πίητε·
καὶ μὴ μετεωρίζε
σθε· ταῦτα γὰρ
πάντα τὰ ἔθνη
τοῦ κόσμου ἐπιζη
τεῖ· ὑμῶν δὲ ὁ πατὴρ
οἶδεν ὅτι χρῄζετε
τούτων· πλὴν ζη
τεῖτε τὴν βασιλεί
αν τοῦ θεοῦ· καὶ ταῦ
τα πάντα προσ
τεθήσεται ὑμῖν·
ρνα ι Μὴ φοβοῦ τὸ μικρὸν
ποίμνιον· ὅτι εὐ
δόκησεν ὁ πατὴρ ὑμῶν
δοῦναι ὑμῖν τὴν βα
ρνβ σιλείαν· πωλήσα
η τε τὰ ὑπάρχοντα
ὑμῶν, καὶ δότε ἐ
ρνγ λεημοσύνην· ποι
ε ήσατε ἑαυτοῖς βαλ
λάντια μὴ παλαι

ουμεναι· θησαυ
ρὸν ἀνέκλειπτον
ἐν τοῖς οὐρανοῖς·
ὅπου κλέπτης οὐ
κ ἐγγίζει, οὐδὲ σὴς
διαφθείρει· ὅπου
γάρ ἐστιν ὁ θησαυ
ρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ καὶ
ἡ καρδία ὑμῶν ἔσται·
ρνδ ι Ἔστωσαν ὑμῶν αἱ ὀ
σφύες περιεζω
σμέναι, καὶ οἱ λύ
χνοι καιόμενοι·
καὶ ὑμεῖς ὅμοιοι
ἀνοις προσδεχο
μένοις τὸν κν̅ ἑαυ
τῶν, πότε ἀναλύ
σει ἐκ τῶν γάμων·
ἵνα ἐλθόντος καὶ
κρούσαντος, εὐθέ
ως ἀνοίξωσιν αὐ
τῷ· μακάριοι
ρνε ε Οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι,

οὓς ἐλθὼν ὁ κσ̅ εὑρή
σει γρηγοροῦντας·
ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅ
τι περιζώσεται
καὶ ἀνακλινεῖ αὐ
τούς· καὶ παρελ
θὼν διακονήσει αὐ
τοῖς· καὶ ἐὰν ἔλ
θῃ ἐν τῇ δευτέρᾳ
φυλακῇ· καὶ ἐν τῇ
τρίτῃ φυλακῇ ἔλ
θῃ· καὶ εὕρῃ οὕτως,
μακάριοί εἰσιν οἱ δοῦ
λοι ἐκεῖνοι· τοῦτο
ρνς α Γινώσκετε· ὅτι εἰ ᾔδει
ὁ οἰκοδεσπότης ποί
ᾳ ὥρᾳ ὁ κλέπτης ἔρ
χεται, ἐγρηγόρησεν
ἂν καὶ οὐκ ἂν ἀφῆκε
διορυγῆναι τὸν οἶ
κον αὐτοῦ· καὶ ὑμεῖς
οὖν γίνεσθε ἕτοιμοι·
ὅτι ᾗ ὥρᾳ οὐ δοκεῖ

τι ὁ υ̅ς̅ τοῦ ἀ̅ν̅ο̅υ̅
ἔρχεται· εἶπε
δὲ αὐτῷ ὁ πέτρος·
κ̅ε̅· πρὸς ἡμᾶς
τὴν παραβολὴν
ταύτην λέγεις· ἢ
καὶ πρὸς πάντας·
ρμζ ε Εἶπε δὲ ὁ κ̅ς̅· τίς
ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς
οἰκονόμος ὁ φρό
νιμος· ὃν κατα
στήσει ὁ κ̅ς̅ ἐπὶ τῆς
θεραπείας αὐτοῦ·
τοῦ διδόναι ἐν
καιρῷ τὸ σιτομέ
τριον· μακάριος
ὁ δοῦλος ἐκεῖνος·
ὃν ἐλθὼν ὁ κ̅ς̅ αὐ
τοῦ εὑρήσει ποιοῦ
τα οὕτως· ἀλη
θῶς λέγω ὑμῖν· ὅ
τι ἐπὶ πᾶσι τοῖς
ὑπάρχουσιν αὐτοῦ

καταστήσει αὐτόν·
ρμη ε Ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ δοῦλος
ἐκεῖνος ἐν τῇ καρ
δίᾳ αὐτοῦ· χρονί
ζει ὁ κ̅ς̅ μου ἔρχεσθαι·
καὶ ἄρξηται τύπτειν
τοὺς παῖδας καὶ
τὰς παιδίσκας·
ἐσθίειν τε καὶ πί
νειν καὶ μεθύσκεσθαι·
ἥξει ὁ κ̅ς̅ τοῦ δούλου
ἐκείνου ἐν ἡμέρᾳ
ᾗ οὐ προσδοκᾷ καὶ
ἐν ὥρᾳ ᾗ οὐ γινώ
σκει· καὶ διχοτο
μήσει αὐτὸν· καὶ τὸ
μέρος αὐτοῦ μετὰ
τῶν ἀπίστων θήσει·
ρμθ ι Ἐκεῖνος δὲ ὁ δοῦλος·
ὁ γνοὺς τὸ θέλημα
τοῦ κ̅υ̅ ἑαυτοῦ· καὶ
μὴ ἑτοιμάσας μη
δὲ ποιήσας πρὸς

τὸ θέλημα αὐτοῦ,
δαρήσεται πολλάς·
ὁ δὲ μὴ γνοὺς· ποι
ήσας δὲ ἄξια πλη
γῶν, δαρήσεται ὀ
λίγας· παντὶ δὲ
ᾧ ἐδόθη πολὺ, πο
λὺ ζητηθήσεται
παρ' αὐτοῦ· καὶ
ᾧ παρέθεντο πο
λὺ, περισσότε
ρον αἰτήσουσιν
ρξβ ε αὐτόν· πῦρ ἦλ
θον βαλεῖν εἰς τὴν
γῆν· καὶ τί θέλω
εἰ ἤδη ἀνήφθη·
βάπτισμα δὲ ἔχω
βαπτισθῆναι, καὶ
πῶς συνέχομαι
ἕως οὗ τελεσθῇ·
δοκεῖτε ὅτι εἰρήνην
παρεγενόμην δοῦ
ναι ἐν τῇ γῇ; οὐχὶ
λέγω ὑμῖν· ἀλλ' ἢ δι
αμερισμόν· ἔσονται
γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν πέν
τε ἐν οἴκῳ ἑνὶ δι
αμεμερισμένοι·
τρεῖς ἐπὶ δυσί, καὶ
δύο ἐπὶ τρισί· δι
αμερισθήσεται πατὴρ
ἐφ' υἱῷ· καὶ υἱὸς ἐπὶ
πατρί· μήτηρ ἐπὶ θυγα
τρί, καὶ θυγάτηρ
ἐπὶ μητρί· πενθερὰ
ἐπὶ τὴν νύμφην αὐτῆς,
καὶ νύμφη ἐπὶ τὴν
ρξγ πενθερὰν αὐτῆς·
ε Ἔλεγε δὲ καὶ τοῖς ὄ
χλοις· ὅταν ἴδητε
τὴν νεφέλην ἀνατέλ
λουσαν ἀπὸ δυσ
μῶν, εὐθέως λέ
γετε ὅτι ὄμβρος ἔρχεται·
καὶ γίνεται οὕτως·
καὶ ὅταν νότον πνέ

ονται, λέγετε ὅτι
καύσων ἔσται· καὶ
γίνεται. ὑποκρι
ταί· τὸ πρόσωπον
τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ
οἴδατε δοκι
μάζειν· τὸν δὲ
καιρὸν τοῦτον πῶς
οὐ δοκιμάζετε; Τί
ρξβ/ξε Δὲ καὶ ἀφ' ἑαυτῶν
οὐ κρίνετε τὸ δίκαι
ον· ὡς γὰρ ὑπά
γεις μετὰ τοῦ ἀντι
δίκου σου ἐπ' ἄρ
χοντα, ἐν τῇ ὁ
δῷ δὸς ἐργασίαν
ἀπηλλάχθαι ἀπ'
αὐτοῦ· μήποτε
κατασύρῃ σε πρὸς
τὸν κριτήν· καὶ ὁ
κριτής σε παρα
δῷ τῷ πράκτο
ρι· καὶ ὁ πράκτωρ

σε βάλῃ εἰς φυλα
κήν· λέγω σοι, οὐ μὴ
ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν,
ἕως οὗ καὶ τὸ ἔσχα
τον λεπτὸν ἀποδῷς.
ρξγ Παρῆσαν δέ τινες ἐν
αὐτῷ τῷ καιρῷ ἀπ
αγγέλλοντες αὐ
τῷ περὶ τῶν Γα
λιλαίων, ὧν τὸ αἷ
μα Πιλᾶτος ἔμι
ξε μετὰ τῶν θυσι
ῶν αὐτῶν· καὶ ἀ
ποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶ
πεν αὐτοῖς· δοκεῖ
τε ὅτι οἱ Γαλιλαῖοι
οὗτοι ἁμαρτωλοὶ
παρὰ πάντας τοὺς
Γαλιλαίους ἐγένον
το, ὅτι τοιαῦτα
πεπόνθασιν; οὐ
χὶ, λέγω ὑμῖν· ἀλ
λ' ἐὰν μὴ μετανοῆτε,

ἀρχ(ή) τέ(λος) ἔχουσα πνα ἀσθενείας:-

πάντες ὡσαύτως
ἀπολεῖσθε. ἢ ἐκεῖ-
νοι οἱ δέκα καὶ ὀκτὼ
ἐφ' οὓς ἔπεσεν ὁ πύρ-
γος ἐν τῷ Σιλωὰμ
καὶ ἀπέκτεινεν
αὐτούς, δοκεῖτε ὅ-
τι οὗτοι ὀφειλέται
ἐγένοντο παρὰ
πάντας ἀνθρώπους
τοὺς κατοικοῦντας
ἐν ἱλήμ; οὐχὶ λέ-
γω ὑμῖν. ἀλλ' ἐὰν
μὴ μετανοῆτε, πάν-
τες ὁμοίως ἀπο-
ρξδ λεῖσθε. ἔλεγε δὲ
ι ταύτην τὴν παρα-
βολήν. συκῆν εἶ-
χέ τις ἐν τῷ ἀμπε-
λῶνι αὐτοῦ πεφυ-
τευμένην· καὶ ἦλ-
θε ζητῶν καρπὸν
ἐν αὐτῇ καὶ οὐχ εὗρε.

εἶπε δὲ πρὸς τὸν
ἀμπελουργόν· ἰδοὺ
τρία ἔτη ἔρχομαι
ζητῶν καρπὸν ἐν
τῇ συκῇ ταύτῃ, καὶ
οὐχ εὑρίσκω· ἔκκο-
ψον αὐτήν, ἱνατί καὶ
τὴν γῆν καταργεῖ;
ὁ δὲ ἀποκριθεὶς λέ-
γει αὐτῷ· κε· ἄφες
αὐτὴν καὶ τοῦτο τὸ
ἔτος, ἕως ὅτου σκά-
ψω περὶ αὐτὴν καὶ
βάλω κόπρια· κἂν
μὲν ποιήσῃ καρπόν·
εἰ δὲ μήγε, εἰς τὸ
μέλλον ἐκκόψεις
αὐτήν. ἦν δὲ διδά-
σκων ἐν μιᾷ τῶν
ἀρχ(ή) συναγωγῶν ἐν τοῖς
σάββασι. καὶ ἰδοὺ
γυνὴ ἦν πνα ἔχουσα
ἀσθενείας, ἔτη δέκα

τῷ κ(αιρ)ῷ ἐκείνῳ· ἦν διδάσκων ὁ ἰς ἐν τοῖς
σάββασιν ἐν μιᾷ τῶν συναγωγῶν ἐν τοῖς

καὶ ὀκτὼ· καὶ ἦν
συγκύπτουσα καὶ
μὴ δυναμένη ἀνα-
κύψαι εἰς τὸ παν-
τελές· ἰδὼν δὲ
αὐτὴν ὁ ἰς̄ προσε-
φώνησε καὶ εἶπεν
αὐτῇ· γύναι· ἀπο-
λέλυσαι τῆς ἀσθε-
νείας σου· καὶ ἐπέ-
θηκεν αὐτῇ τὰς
χεῖρας· καὶ παρα-
χρῆμα ἀνωρθώ-
θη, καὶ ἐδόξαζε
τὸν θν̄· ἀποκρι-
ρξε ε θεὶς δὲ ὁ ἀρχισυνά-
γωγος ἀγανακτῶν
ὅτι τῷ σαββάτῳ
ἐθεράπευσεν ὁ ἰς̄,
ἔλεγε τῷ ὄχλῳ·
ὅτι ἓξ ἡμέραι εἰσὶν ἐν
αἷς δεῖ ἐργάζεσθαι·
ἐν ταύταις οὖν ἐρ-
χόμενοι θεραπεύ-
εσθε, καὶ μὴ τῇ ἡμέρᾳ
τοῦ σαββάτου· ἀ-
πη πεκρίθη οὖν αὐτῷ ὁ κς̄
εἶπεν· ὑποκριταί·
ἕκαστος ὑμῶν τῷ
σαββάτῳ οὐ λύει τὸν
βοῦν αὐτοῦ ἢ τὸν ὄνον
ἀπὸ τῆς φάτνης, καὶ
ἀπαγαγὼν ποτίζει·
ταύτην δὲ θυγατέρα
ἀβραὰμ οὖσαν· ἣν
ἔδησεν ὁ σατανᾶς
ἰδοὺ δέκα καὶ ὀκτὼ
ἔτη· οὐκ ἔδει λυθῆναι
ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ τούτου
τῇ ἡμέρᾳ τοῦ
ρξς σαββάτου; καὶ ταῦ-
τα λέγοντος αὐτοῦ,
κατῃσχύνοντο πάν-
τες οἱ ἀντικείμενοι
αὐτῷ· καὶ πᾶς ὁ ὄ-
χλος ἔχαιρεν ἐπὶ πᾶσι

τοῖς ἐνδόξοις
τοῖς γινομένοις
ὑπ' αὐτοῦ τοῦ λαοῦ
ρξζ β Ἔλεγε· τίνι ὁμοία ἐ-
στὶν ἡ βασιλεία τοῦ
θεοῦ, καὶ τίνι ὁμοι-
ώσω αὐτήν· ὁμοί-
α ἐστὶ κόκκῳ σινά-
πεως· ὃν λαβὼν ἄνθρ-
ωπος ἔβαλεν εἰς
κῆπον ἑαυτοῦ·
καὶ ηὔξησε καὶ ἐγέ-
νετο εἰς δένδρον
μέγα, καὶ τὰ πε-
τεινὰ τοῦ οὐρανοῦ
κατεσκήνωσεν
ἐν τοῖς κλάδοις
αὐτοῦ· πάλιν
ρξη ε εἶπε· τίνι ὁμοιώσω
τὴν βασιλείαν
τοῦ θεοῦ· ὁμοία ἐστὶ
ζύμῃ· ἣν λαβοῦσα
γυνή, ἐνέκρυψε

εἰς ἀλεύρου σάτα
τρία, ἕως οὗ ἐζυ-
μώθη ὅλον· καὶ
ρξθ β διεπορεύετο κατὰ
πόλεις καὶ κώμας
διδάσκων καὶ πο-
ρείαν ποιούμενος
εἰς Ἱερουσαλήμ· εἶπε
ρο ε δέ τις αὐτῷ· κύριε
εἰ ὀλίγοι οἱ σωζό-
μενοι· ὁ δὲ εἶπε πρὸς
αὐτούς· ἀγωνίζε-
σθε εἰσελθεῖν
διὰ τῆς στενῆς πύ-
λης· ὅτι πολλοί
λέγω ὑμῖν ζητή-
σουσιν εἰσελθεῖν,
καὶ οὐκ ἰσχύσουσιν·
ροα ε ἀφ' οὗ ἂν ἐγερθῇ ὁ
οἰκοδεσπότης καὶ
ἀποκλείσῃ τὴν
θύραν· καὶ ἄρξη-
σθε ἔξω ἑστάναι καὶ

νξ περὶ τοῦ ἐπερωτήσαντος εἰ ὀλίγοι
οἱ σωζόμενοι:—

κα΄ πε΄ τῇ εἰπόντ(ων) τῷ ἰῦ διαφόρως· –

κρούειν τὴν θύραν
λέγοντες· κε κε
ἄνοιξον ἡμῖν· καὶ
ἀποκριθεὶς ἐρεῖ
ὑμῖν· οὐκ οἶδα
ὑμᾶς πόθεν ἐστέ·
τότε ἄρξεσθε
λέγειν· ἐφάγομεν
ἐνώπιόν σου καὶ
ἐπίομεν· καὶ ἐν
ταῖς πλατείαις
ἡμῶν ἐδίδαξας· ρογ/β
καὶ ἐρεῖ· λέγω ὑ-
μῖν, οὐκ οἶδα ὑ-
μᾶς πόθεν ἐστέ· ἀ-
πόστητε ἀπ' ἐμοῦ
πάντες οἱ ἐργά-
ται τῆς ἀδικίας·
ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυ-
θμὸς καὶ ὁ βρυγ-
μὸς τῶν ὀδόντων·
ροβ/ε Ὅταν ὄψησθε ἀβραὰμ
καὶ ἰσαὰκ καὶ ἰ-

ακώβ, καὶ πάντας
τοὺς προφήτας
ἐν τῇ βασιλείᾳ
τοῦ θυ· ὑμᾶς δὲ
ἐκβαλλομένους
ἔξω· καὶ ἥξουσιν
ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ
δυσμῶν καὶ βορρᾶ
καὶ νότου, καὶ ἀνα-
κλιθήσονται ἐν
τῇ βασιλείᾳ τοῦ
θυ· τε καὶ ἰδοὺ εἰσὶν τε τε
ἔσχατοι, οἳ ἔσονται
πρῶτοι· καὶ εἰσὶ
πρῶτοι, οἳ ἔσονται
ροδ/ι ἔσχατοι· ἐν αὐτῇ
τῇ ἡμέρᾳ, προσῆλ-
θόν τινες φαρισαῖ-
κα οι λέγοντες αὐτῷ·
ἔξελθε καὶ πορεύ-
ου ἐντεῦθεν, ὅτι ἡρώ-
δης θέλει σε ἀπο-
κτεῖναι· καὶ εἶπεν αὐτοῖς·

πορευθέντες εἴπα-
τε τῇ ἀλώπεκι
ταύτῃ· ἰδοὺ ἐκ-
βάλλω δαιμόνια·
καὶ ἰάσεις ἐπιτε-
λῶ σήμερον καὶ
αὔριον, καὶ τῇ τρί-
τῃ τελειοῦμαι·
πλὴν δεῖ με σήμερο(ν)
καὶ αὔριον καὶ τῇ
ἐχομένῃ πορεύεσθαι· ρος ι
ὅτι οὐκ ἐνδέχεται
προφήτην ἀπο-
λέσθαι ἔξω ἰλήμ·
ροε ε Ἰλὴμ ἰλὴμ ἡ ἀπο-
κτένουσα τοὺς
προφήτας καὶ λι-
θοβολοῦσα τοὺς
ἀπεσταλμένους
πρὸς αὐτήν· πο-
σάκις ἠθέλησα
ἐπισυνάξαι τὰ τέ-
κνα σου ὃν τρόπον

ὄρνις τὴν ἑαυτῆς
νοσσιὰν ὑπὸ τὰς
πτέρυγας, καὶ οὐκ ἠ-
θελήσατε· ἰδοὺ
ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκο(ς)
ὑμῶν ἔρημος· λέγω δὲ ὑμῖ(ν)·
ὅτι οὐ μή με ἴδητε,
ἕως ἂν ἥξῃ ὅτε εἴπη-
τε εὐλογημένος ὁ
ἐρχόμενος ἐν ὀνόμα-
τι κυρίου· καὶ ἐγένετο
ΝΒ ι Ἐν τῷ ἐλθεῖν
αὐτὸν εἰς οἶκόν τι-
νος τῶν ἀρχόντων
τῶν φαρισαίων
σαββάτῳ φαγεῖν ἄρ-
τον, καὶ αὐτοὶ ἦσαν
παρατηρούμενοι
αὐτόν· καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπός
τις ἦν ὑδρωπικὸς
ἔμπροσθεν αὐτοῦ·
ροζ ε Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰ(ησοῦ)ς,
εἶπε πρὸς τοὺς

νομικοὺς καὶ φα-
ρισαίους λέγων·
εἰ ἔξεστι τῷ σαββά-
τῳ θεραπεύειν;
οἱ δὲ ἡσύχασαν· καὶ
ἐπιλαβόμενος ἰ-
άσατο αὐτὸν, καὶ
ἀπέλυσεν· καὶ ἀ-
ποκριθεὶς πρὸς
αὐτοὺς εἶπε· τίνος
ὑμῶν υἱὸς ἢ βοῦς εἰς
φρέαρ ἐμπεσεῖ-
ται, καὶ οὐκ εὐθέ-
ως ἀνασπάσει αὐ-
τὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ
τοῦ σαββάτου·
καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἀν-
ταποκριθῆναι
αὐτῷ πρὸς ταῦ-
ροη τα· ἔλεγε δὲ πρὸς
ι τοὺς κεκλημένους
παραβολὴν ἐπέ-
χων, πῶς τὰς

πρωτοκλισίας
ἐξελέγοντο, λέγων
πρὸς αὐτούς· ὅταν
κληθῇς ὑπό τινος
εἰς γάμους, μὴ κατα-
κλιθῇς εἰς τὴν πρω-
τοκλισίαν· μήποτε
ἐντιμότερος σου
ᾖ κεκλημένος ὑπ' αὐ-
τοῦ· καὶ ἐλθὼν ὁ σὲ
καὶ αὐτὸν καλέσας
ἐρεῖ σοι· δὸς τούτῳ
τόπον· καὶ τότε ἄρ-
ξῃ μετ' αἰσχύνης, τὸν
ἔσχατον τόπον κα-
τέχειν· ἀλλ' ὅταν
κληθῇς, πορευθεὶς
ἀνάπεσε εἰς τὸν
ἔσχατον τόπον· ἵνα
ὅταν ἔλθῃ ὁ κεκληκώς
σε ἐρεῖ σοι· φίλε·
προσανάβηθι ἀνώ-
τερον· τότε ἔσται σοι

νγ περὶ τοῦ μὴ ἀγαπᾶν τὰς πρωτοκλισίας:-

δόξα ἐνώπιον
τῶν συνανακει
μένων σοι· ὅτι
ρο θ Πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν
ταπεινωθήσε
ται· ἔλεγε δὲ καὶ
ρπ Τῷ κεκληκότι αὐ
τόν· ὅταν ποιῇς
ἄριστον ἢ δεῖ
πνον, μὴ φώνει
τοὺς φίλους σου
μηδὲ τοὺς ἀδελ
φούς σου· μηδὲ
τοὺς συγγενεῖς σου·
μηδὲ γείτονας
πλουσίους· μή
ποτε καὶ αὐτοί σε
ἀντικαλέσωσι· καὶ
γένηταί σοι ἀντα
πόδομα· ἀλλ᾽ ὅ
ταν ποιῇς δοχήν,
κάλει πτωχούς·
ἀναπήρους· χω
λούς· τυφλούς· καὶ
μακάριος ἔσῃ· ὅτι
οὐκ ἔχουσι ἀνταπο
δοῦναί σοι· ἀνταπο
δοθήσεται γάρ
σοι ἐν τῇ ἀναστάσει
τῶν δικαίων· ἀ
κούσας δέ τις τῶν
συνανακειμένων
ταῦτα, εἶπεν αὐτῷ·
μακάριος ὃς φάγε
ται ἄριστον ἐν τῇ
ρπα βασιλείᾳ τοῦ θυ·
Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ·
ἄνθρωπός τις ἐποίησε
νδ δεῖπνον μέγα· καὶ
ἐκάλεσε πολλούς·
καὶ ἀπέστειλε τὸν
δοῦλον αὐτοῦ τῇ
ὥρᾳ τοῦ δείπνου
εἰπεῖν τοῖς κε
κλημένοις· ἔρ
χεσθε ὅτι ἤδη ἕτοιμά

νδ περὶ τοῦ καλουμένου δείπνου:-

ἐστὶ πάντα· καὶ
ἤρξαντο ἀπὸ μι-
ᾶς παραιτεῖσθαι
πάντες· ὁ πρῶ-
τος εἶπεν αὐτῷ·
ἀγρὸν ἠγόρασα·
ἔχω ἀνάγκην ἐξελ-
θεῖν καὶ ἰδεῖν αὐ-
τόν· ἐρωτῶ σε
ἔχε με παρῃτη-
μένον· καὶ ἕτε-
ρος· ζεύγη βοῶν
ἠγόρασα πέντε
καὶ πορεύομαι δο-
κιμάσαι αὐτά· ἐ-
ρωτῶ σε ἔχε με
παρῃτημένον·
ἕτερος εἶπεν· γυ-
ναῖκα ἔγημα, καὶ
διὰ τοῦτο οὐ δύνα-
μαι ἐλθεῖν· καὶ
παραγενόμενος ὁ
δοῦλος ἐκεῖνος,

ἀπήγγειλε τῷ κ(υρί)ῳ
αὐτοῦ ταῦτα· τό-
τε ὀργισθεὶς ὁ οἰκο-
δεσπότης εἶπε τῷ
δούλῳ αὐτοῦ· ἔξελ-
θε ταχέως εἰς τὰς
πλατείας καὶ ῥύμας
τῆς πόλεως· καὶ
τοὺς πτωχοὺς καὶ
ἀναπήρους· καὶ χω-
λοὺς καὶ τυφλοὺς
εἰσάγαγε ὧδε· καὶ εἶ-
πεν ὁ δοῦλος· κ(ύρι)ε γέ-
γονεν ὡς ἐπέταξας·
καὶ ἔτι τόπος ἐστί·
Καὶ εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς πρὸς
τὸν δοῦλον· ἔξελ-
θε εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ
φραγμούς· καὶ ἀνάγ-
κασον εἰσελθεῖν,
ἵνα γεμισθῇ ὁ οἶκός
μου· λέγω γὰρ ὑμῖν·
ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀνδρῶ(ν)

ΜΕ ΙΕ παραβολὴ …

ἐκείνων τῶν κε-
κλημένων γεύσε-
ταί μου τοῦ δεί-
πνου· πολλοὶ
γάρ εἰσι κλητοί, ὀ-
λίγοι δὲ ἐκλεκτοί·
ΡΚΑ Ε συνεπορεύοντο
δὲ αὐτῷ ὄχλοι
πολλοί· καὶ στρα-
φεὶς εἶπε πρὸς
αὐτούς· εἴ τις ἔρ-
χεται πρός με·
καὶ οὐ μισεῖ τὸν
πατέρα αὐτοῦ καὶ
τὴν μητέρα· καὶ τὴν
γυναῖκα καὶ τὰ τέ-
κνα· καὶ τοὺς
ἀδελφοὺς καὶ
τὰς ἀδελφάς·
ἔτι δὲ καὶ τὴν ἑαυ-
τοῦ ψυχήν, οὐ δύ-
ναταί μου μαθη-
τὴς εἶναι· καὶ ὅσ-

τις οὐ βαστάζει τὸν
σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἔρ-
χεται ὀπίσω μου, οὐ
δύναταί μου εἶναι
μαθητής· τίς γὰρ
ἐξ ὑμῶν ὁ θέλων πύρ-
γον οἰκοδομῆσαι, οὐ-
χὶ πρῶτον καθίσας
ψηφίζει τὴν δαπά-
νην εἰ ἔχει τὰ πρὸς
ἀπαρτισμόν· ἵνα
μήποτε θέντος
αὐτοῦ θεμέλιον
καὶ μὴ ἰσχύοντος
ἐκτελέσαι, πάντες
οἱ θεωροῦντες ἄρ-
ξωνται ἐμπαίζειν
αὐτῷ λέγοντες·
ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρω-
πος ἤρξατο οἰκοδομεῖν,
καὶ οὐκ ἴσχυσεν ἐκ-
τελέσαι· ἢ τίς βα-
σιλεὺς πορευόμενος

καὶ ἀπολέσας ἓν
ἐξ αὐτῶν, οὐ κατα
λείπει τὰ ἐνενή
κοντα ἐννέα ἐν
τῇ ἐρήμῳ·
πορεύεται ἐπὶ τὸ
ἀπολωλὸς ἕως
εὕρῃ αὐτό· καὶ εὑ
ρὼν, ἐπιτίθησιν
ἐπὶ τοὺς ὤμους
ἑαυτοῦ χαίρων·
καὶ ἐλθὼν εἰς τὸν
οἶκον, συγκαλεῖ
τοὺς φίλους καὶ
τοὺς γείτονας λέ
γων αὐτοῖς· συγ
χάρητέ μοι ὅτι
εὗρον τὸ πρόβα
τόν μου τὸ ἀπο
λωλός· λέγω ὑμῖν
ὅτι οὕτω χαρὰ
ἔσται ἐν τῷ οὐρανῷ
ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρτω
λῷ μετανοοῦντι
ἢ ἐπὶ ἐνενήκοντα
ἐννέα δικαίοις
οἵτινες οὐ χρείαν
ἔχουσι μετανοίας·
ρπη ι Ἢ τίς γυνὴ δραχμὰς
ἔχουσα δέκα· ἐὰν
ἀπολέσῃ δραχμὴν
μίαν, οὐχὶ ἅπτει
λύχνον καὶ σαροῖ
τὴν οἰκίαν· καὶ ζη
τεῖ ἐπιμελῶς ἕ
ως ὅτου εὕρῃ· καὶ εὑ
ροῦσα, συγκαλεῖται
τὰς φίλας καὶ τὰς
γείτονας λέγουσα·
συγχάρητέ μοι, ὅτι
εὗρον τὴν δραχμὴν
ρπθ ε ἣν ἀπώλεσα· οὐ
τως λέγω ὑμῖν· χαρὰ
γίνεται ἐνώπιον
τῶν ἀγγέλων τοῦ
θεοῦ, ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρ

νζ περὶ τοῦ ἀποδημήσαντος εἰς χώραν μακράν :—

κυ(ριακῇ) τῶν ἀσώτων· τωλῷ μετανοοῦντι·
ρς Εἶπε δὲ· ἄνθρωπός
εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τις εἶχε δύο υἱ-
ούς· καὶ εἶπεν ὁ νεώ-
τερος αὐτῶν
τῷ πατρί· πάτερ·
δός μοι τὸ ἐπιβάλ-
λον μέρος τῆς
οὐσίας· καὶ διεῖ-
λεν αὐτοῖς τὸν
βίον· καὶ μετ' οὐ
πολλὰς ἡμέρας·
συναγαγὼν ἅπαν-
τα ὁ νεώτερος
υἱός, ἀπεδήμησεν
εἰς χώραν μακράν·
καὶ ἐκεῖ διεσκόρ-
πισε τὴν οὐσίαν
αὐτοῦ ζῶν ἀσώ-
τως· δαπανήσαν-
τος δὲ αὐτοῦ
πάντα, ἐγένετο
λιμὸς ἰσχυρὸς κα-
τὰ τὴν χώραν ἐκεί-
νην· καὶ αὐτὸς ἤρ-
ξατο ὑστερεῖσθαι·
καὶ πορευθεὶς ἐκολ-
λήθη ἑνὶ τῶν πο-
λιτῶν τῆς χώρας
ἐκείνης· καὶ ἔπεμ-
ψεν αὐτὸν εἰς τοὺς
ἀγροὺς αὐτοῦ βό-
σκειν χοίρους· καὶ
ἐπεθύμει γεμί-
σαι τὴν κοιλίαν αὐτοῦ
ἀπὸ τῶν κερατί-
ων ὧν ἤσθιον οἱ χοῖ-
ροι, καὶ οὐδεὶς ἐ-
δίδου αὐτῷ· εἰς
ἑαυτὸν δὲ ἐλθὼν
εἶπε· πόσοι μί-
σθιοι τοῦ πατρός μου
περισσεύουσιν ἄρ-
των, ἐγὼ δὲ λιμῷ
ἀπόλλυμαι· ἀνα-
στὰς πορεύσομαι

πρὸς τὸν πατέρα μου
καὶ ἐρῶ αὐτῷ·
πάτερ· ἥμαρτον εἰς
τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώ-
πιόν σου. καὶ οὐ-
κέτι εἰμὶ ἄξιος
κληθῆναι υἱός σου·
ποίησόν με ὡς
ἕνα τῶν μισθί-
ων σου· καὶ ἀνα-
στὰς ἦλθε πρὸς
τὸν πατέρα ἑαυτοῦ·
ἔτι δὲ αὐτοῦ μακρὰν
ἀπέχοντος, εἶδεν
αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ
καὶ ἐσπλαγχνίσθη·
καὶ δραμὼν ἐπέ-
πεσεν ἐπὶ τὸν
τράχηλον αὐτοῦ,
καὶ κατεφίλησεν
αὐτόν· εἶπε δὲ
αὐτῷ ὁ υἱός· πάτερ· ἥ-
μαρτον εἰς τὸν

οὐρανὸν καὶ ἐνώπιό-
ν σου. καὶ οὐκέτι εἰμὶ
ἄξιος κληθῆναι υἱός σου·
εἶπε δὲ ὁ πατὴρ πρὸς
τοὺς δούλους αὐτοῦ·
ἐξενέγκατε τὴν στο-
λὴν τὴν πρώτην,
καὶ ἐνδύσατε αὐτόν·
καὶ δότε δακτύλιον
εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ,
καὶ ὑποδήματα
εἰς τοὺς πόδας· 5
ἐνέγκαντες τὸν
μόσχον τὸν σιτευτὸν
θύσατε, καὶ φαγόν-
τες εὐφρανθῶμεν·
ὅτι οὗτος ὁ υἱός μου
νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζη-
σε. καὶ ἀπολωλὼς
ἦν καὶ εὑρέθη· καὶ
ἤρξαντο εὐφραίνεσθαι.
ἦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ
πρεσβύτερος ἐν ἀγρῷ·

καὶ ὡς ἐρχόμενος
ἤγγισε τῇ οἰκίᾳ,
ἤκουσε συμφωνί-
ας καὶ χορῶν· καὶ
προσκαλεσάμενος
ἕνα τῶν παί-
δων, ἐπυνθάνετο·
τί εἴη ταῦτα· ὁ δὲ
εἶπεν αὐτῷ· ὅτι
ὁ ἀδελφός σου ἥ-
κει· καὶ ἔθυσεν ὁ
πατήρ σου τὸν μό-
σχον τὸν σιτευτὸν,
ὅτι ὑγιαίνοντα
αὐτὸν ἀπέλαβεν·
ὠργίσθη δὲ καὶ οὐκ
ἤθελεν εἰσελθεῖν·
ὁ οὖν πατὴρ αὐτοῦ ἐξελ-
θὼν, παρεκάλει
αὐτόν· ὁ δὲ ἀπο-
κριθεὶς εἶπε τῷ
πατρί· ἰδοὺ τοσαῦ-
τα ἔτη δουλεύω σοι,

καὶ οὐδέποτε ἐντο-
λήν σου παρῆλθον·
καὶ ἐμοὶ οὐδέποτε
ἔδωκας ἔριφον,
ἵνα μετὰ τῶν φί-
λων μου εὐφραν-
θῶ· ὅτε δὲ ὁ υἱός σου
οὗτος ὁ καταφα-
γών σου τὸν βίον
μετὰ πορνῶν ἦλθεν,
ἔθυσας αὐτῷ τὸν
μόσχον τὸν σιτευ-
τόν· ὁ δὲ εἶπεν
αὐτῷ· τέκνον· σὺ
πάντοτε μετ' ἐμοῦ
εἶ· καὶ πάντα τὰ
ἐμὰ, σά ἐστιν· εὐ-
φρανθῆναι δὲ καὶ
χαρῆναι ἔδει· ὅτι
ὁ ἀδελφός σου οὗ-
τος, νεκρὸς ἦν καὶ
ἀνέζησε· καὶ ἀπο-
λωλὼς ἦν καὶ εὑρέθη· ∻

ΜΗ
Ι

περὶ τοῦ οἰκονόμου τῆς ἀδικίας:

Εἶπε δὲ καὶ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· ἄνθρωπός τις ἦν πλούσιος, ὃς εἶχεν οἰκονόμον· καὶ οὗτος διεβλήθη αὐτῷ, ὡς διασκορπίζων τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ· καὶ φωνήσας αὐτὸν εἶπεν αὐτῷ· τί τοῦτο ἀκούω περὶ σοῦ· ἀπόδος τὸν λόγον τῆς οἰκονομίας σου· οὐ γὰρ δυνήσῃ ἔτι οἰκονομεῖν· εἶπε δὲ ἐν ἑαυτῷ ὁ οἰκονόμος· τί ποιήσω· ὅτι ὁ κύριός μου ἀφαιρεῖται τὴν οἰκονομίαν ἀπ' ἐμοῦ· σκάπτειν οὐκ ἰσχύω· ἐπαιτεῖν αἰσχύνομαι· ἔγνων τί ποιήσω· ἵνα ὅταν μετασταθῶ τῆς οἰκονομίας, δέξωνταί με εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν· καὶ προσκαλεσάμενος ἕνα ἕκαστον τῶν χρεωφειλετῶν τοῦ κυρίου ἑαυτοῦ, ἔλεγε τῷ πρώτῳ· πόσον ὀφείλεις τῷ κυρίῳ μου· ὁ δὲ εἶπεν· ἑκατὸν βάτους ἐλαίου· καὶ εἶπεν αὐτῷ· δέξαι σου τὸ γράμμα, καὶ καθίσας ταχέως γράψον πεντήκοντα· ἔπειτα ἑτέρῳ εἶπε·

σὺ δὲ πόσον ὀφεί-
λεις· ὁ δὲ εἶπεν·
ἑκατὸν κόρους
σίτου· καὶ λέγει
αὐτῷ· δέξαι σου
τὸ γράμμα, καὶ
γράψον ὀγδοήκο-
ντα· καὶ ἐπῄνεσεν
ὁ κύριος τὸν οἰκο-
νόμον τῆς ἀδι-
κίας ὅτι φρονί-
μως ἐποίησεν·
ὅτι οἱ υἱοὶ τοῦ αἰ-
ῶνος τούτου, φρο-
νιμώτεροι ὑπὲρ
τοὺς υἱοὺς τοῦ φω-
τὸς εἰς τὴν γενε-
ὰν τὴν ἑαυτῶν εἰ-
σί· κἀγὼ ὑμῖν λέγω·
ποιήσατε ἑαυτοῖς
φίλους ἐκ τοῦ
μαμωνᾶ τῆς ἀ-
δικίας· ἵνα ὅταν
ἐκλείπητε, δέξων-
ται ὑμᾶς εἰς τὰς
αἰωνίους σκηνάς·
Ὁ πιστὸς ἐν ἐλαχίστῳ
καὶ ἐν πολλῷ πι-
στός ἐστι· καὶ ὁ ἐν ἐ-
λαχίστῳ ἄδικος,
ἐν πολλῷ ἄδικός
ἐστιν· εἰ οὖν ἐν τῷ
ἀδίκῳ μαμωνᾷ
πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε,
τὸ ἀληθινὸν τίς ὑ-
μῖν πιστεύσει· καὶ
εἰ ἐν τῷ ἀλλοτρίῳ
πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε,
τὸ ὑμέτερον τίς
ὑμῖν δώσει· οὐδεὶς
Οἰκέτης δύναται δυ-
σὶ κυρίοις δουλεύ-
ειν· ἢ γὰρ τὸν ἕνα
μισήσει, καὶ τὸν ἕτε-
ρον ἀγαπήσει· ἢ ἑνὸς
ἀνθέξεται, καὶ τοῦ

ἑτέρου καταφρο
νήσει· οὐ δύνασθε
θεῷ δουλεύειν καὶ
μαμωνᾷ· ἤκουον
ρξβ ι δὲ ταῦτα πάν
τα καὶ οἱ φαρισαῖοι
οἱ φιλάργυροι ὑ
πάρχοντες, καὶ
ἐξεμυκτήριζον
αὐτόν· καὶ εἶπεν
αὐτοῖς· ὑμεῖς ἐ
στε οἱ δικαιοῦντες
ἑαυτοὺς ἐνώπι
ον τῶν ἀνθρώπων· ὁ
δὲ θεὸς γινώσκει τὰς
καρδίας ὑμῶν·
ὅτι τὸ ἐν ἀνθρώποις ὑ
ψηλὸν, βδέλυγμα
ἐνώπιον τοῦ θεοῦ
ἐστίν· ὁ νόμος καὶ
ρξγ ε οἱ προφῆται ἕως
ἰωάννου· ἀπὸ τό
τε ἡ βασιλεία τοῦ

θεοῦ εὐαγγελίζεται, καὶ
πᾶς εἰς αὐτὴν βιά
ρξδ ε ζεται· εὐκοπώτε
ρον δέ ἐστι τὸν οὐρανὸν
καὶ τὴν γῆν παρελ
θεῖν, ἢ τοῦ νόμου
μίαν κεραίαν πεσεῖν:
ρξε β πᾶς ὁ ἀπολύων τὴν
γυναῖκα αὐτοῦ· καὶ
γαμῶν ἑτέραν, μοι
χεύει· καὶ πᾶς ὁ ἀ
πολελυμένην ἀπὸ
ἀνδρὸς γαμῶν, μοι
ρξϛ ι χεύει· ἄνθρωπος δέ τις
ἦν πλούσιος· καὶ ἐνε
διδύσκετο πορφύ
ραν καὶ βύσσον. εὐ
νθ ι φραινόμενος καθ'
ἡμέραν λαμπρῶς·
πτωχὸς δέ τις ἦν, ὀνό
ματι λάζαρος· ὃς
ἐβέβλητο πρὸς τὸν
πυλῶνα αὐτοῦ ἡλκω

:κυ ε: εἶπεν ὁ κς· ἄνθρωπος τις ἦν πλ

μένος. καὶ ἐπιθυ
μῶν χορτασθῆναι
ἀπὸ τῶν ψιχίων
τῶν πιπτόντων
ἀπὸ τῆς τραπέ
ζης τοῦ πλουσίου·
ἀλλὰ καὶ οἱ κύνες
ἐρχόμενοι ἀπέ
λειχον τὰ ἕλκη
αὐτοῦ· ἐγένετο δὲ
ἀποθανεῖν τὸν πτω
χόν, καὶ ἀπενε
χθῆναι αὐτὸν ὑπὸ
τῶν ἀγγέλων εἰς
τὸν κόλπον ἀ
βραάμ· ἀπέθα
νε δὲ καὶ ὁ πλού
σιος καὶ ἐτάφη· ϛ
ἐν τῷ ᾅδῃ ἐπά
ρας τοὺς ὀφθαλ
μοὺς αὐτοῦ ὑπάρ
χων ἐν βασάνοις,
ὁρᾷ τὸν ἀβραὰμ

ἀπὸ μακρόθεν. ϛ
λάζαρον ἐν τοῖς
κόλποις αὐτοῦ·
καὶ αὐτὸς φωνήσας
εἶπε· πάτερ ἀβρα
άμ· ἐλέησόν με
καὶ πέμψον λάζα
ρον. ἵνα βάψῃ τὸ ἄ
κρον τοῦ δακτύ
λου αὐτοῦ ὕδατος
καὶ καταψύξῃ τὴν
γλῶσσάν μου. ὅτι
ὀδυνῶμαι ἐν τῇ
φλογὶ ταύτῃ· εἶπε
δὲ ἀβραάμ· τέκνον·
μνήσθητι ὅτι ἀπέ
λαβες σὺ τὰ ἀγαθά
σου ἐν τῇ ζωῇ σου,
καὶ λάζαρος ὁμοί
ως τὰ κακά· νῦν
δὲ ὧδε παρακαλεῖ
ται, σὺ δὲ ὀδυνᾶσαι·
ϛ ἐπὶ πᾶσι τούτοις·

μεταξὺ ἡμῶν καὶ ὑ
μῶν, χάσμα μέ
γα ἐστήρικται· ὅ
πως οἱ θέλοντες
διαβῆναι ἔνθεν
πρὸς ὑμᾶς μὴ δύ
νωνται, μηδὲ οἱ ἐ
κεῖθεν πρὸς ἡμᾶς
διαπεράσιν· εἶ
πε δέ· ἐρωτῶ οὖν σε
πάτερ· ἵνα πέμ
ψῃς αὐτὸν εἰς τὸν
οἶκον τοῦ πρς μου·
ἔχω γὰρ πέντε ἀ
δελφούς· ὅπως
διαμαρτύρηται
αὐτοῖς, ἵνα μὴ
καὶ αὐτοὶ ἔλθω
σιν εἰς τὸν τόπον
τοῦτον τῆς βασά
νου· λέγει αὐτῷ
ἀβραάμ· ἔχουσι μω
σέα καὶ τοὺς προ

φήτας, ἀκουσάτω
σαν αὐτῶν· ὁ δὲ εἶ
πεν· οὐχὶ πάτερ ἀβρα
άμ· ἀλλ᾽ ἐάν τις ἀ
πὸ νεκρῶν πορευ
θῇ πρὸς αὐτούς,
μετανοήσουσιν·
εἶπε δὲ αὐτῷ· εἰ μω
σέως καὶ τῶν προ
φητῶν οὐκ ἀκούου ρξθ ε
σιν, οὐδὲ ἐάν τις
ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ
πεισθήσονται· τέλος
ρξ β Εἶπε δὲ πρὸς τοὺς
μαθητάς· ἀνέν
δεκτόν ἐστι τοῦ μὴ
ἐλθεῖν τὰ σκάνδα
λα· οὐαὶ δὲ δι᾽ οὗ ς ε
ἔρχεται· λυσιτελεῖ
αὐτῷ εἰ μύλος ὀνι
κὸς περίκειται πε
ρὶ τὸν τράχηλον αὐ
τοῦ καὶ ἔρριπται εἰς

ὁ ἀδελφός σου
ἐπιτίμησον αὐτῷ·
καὶ ἐὰν μετανοή-
σῃ, ἄφες αὐτῷ.
ρζθ ε ἐὰν ἑπτάκις τῆς
ἡμέρας ἁμαρτή-
σῃ εἰς σε· καὶ ἑπτά-
κις τῆς ἡμέρας
ἐπιστρέψῃ λέγων
μετανοῶ, ἀφήσεις
αὐτῷ· καὶ εἶπον
οἱ ἀπόστολοι τῷ κῳ·
πρόσθες ἡμῖν πί-
στιν· εἶπε δὲ ὁ κς·
εἰ ἔχετε πίστιν ὡς
κόκκον σινάπεως,
ἐλέγετε ἂν τῇ συ-

ἀροτριῶντα
ἢ ποιμαίνοντα
ὃς εἰσελθόντι ἐκ
τοῦ ἀγροῦ ἐρεῖ
εὐθέως παρελ-
θὼν ἀνάπεσε· ἀλλ'
οὐχὶ ἐρεῖ αὐτῷ· ἑτοί-
μασον τί δειπνήσω
καὶ περιζωσάμε-
νος διακόνει μοι
ἕως φάγω καὶ πίω·
καὶ μετὰ ταῦτα φά-
γεσαι καὶ πίεσαι
σύ· μὴ χάριν ἔχει
τῷ δούλῳ ἐκείνῳ
ὅτι ἐποίησε τὰ δι-
αταχθέντα; οὐ δοκῶ·

ξ̅ περὶ τῶν ι̅ λεπρῶν :–

οὕτως καὶ ὑμεῖς·
ὅταν ποιήσητε
πάντα τὰ δια-
ταχθέντα ὑμῖν,
λέγετε· ὅτι δοῦ-
λοι ἀχρεῖοί ἐσμεν·
ὅτι ὃ ὠφείλομεν
ποιῆσαι πεποιή-
καμεν· καὶ ἐγένετο ρπ̅ε̅ ιε
ἐν τῷ πορεύεσθαι
αὐτὸν εἰς ἱλημ·
αὐτὸς διήρχετο διὰ
μέσου σαμαρεί-
ας καὶ γαλιλαίας·
κυ ιβ
τ κυ ιζ ἀρχὴ εἶπεν ὁ ι̅ς̅ εἰς τινα κώμ. καὶ εἰσερχομένου
αὐτοῦ εἰς τινα κώ-
μην, ἀπήντησαν
αὐτῷ δέκα λε-
προὶ ἄνδρες· οἳ
ἔστησαν πόρρωθεν,
καὶ αὐτοὶ ἦραν φω-
νὴν λέγοντες· ι̅υ̅
ἐπιστάτα ἐλέη-
σον ἡμᾶς· καὶ ἰδὼν
εἶπεν αὐτοῖς· πο-
ρευθέντες ἐπιδεί-
ξατε ἑαυτοὺς τοῖς
ἱερεῦσι· καὶ ἐγένετο
ἐν τῷ ὑπάγειν αὐτοὺς,
ἐκαθαρίσθησαν·
εἷς δὲ ἐξ αὐτῶν, ἰδὼν
ὅτι ἰάθη, ὑπέστρε-
ψε μετὰ φωνῆς μεγά-
λης δοξάζων τὸν θ̅ν̅·
καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρό-
σωπον παρὰ τοὺς
πόδας αὐτοῦ, εὐχα-
ριστῶν αὐτῷ· καὶ αὐ-
τὸς ἦν σαμαρείτης·
ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ι̅ς̅ εἶ-
πεν· οὐχὶ οἱ δέκα
ἐκαθαρίσθησαν; οἱ
δὲ ἐννέα ποῦ; οὐχ
εὑρέθησαν ὑποστρέ-
ψαντες δοῦναι δό-
ξαν τῷ θ̅ω̅, εἰ μὴ ὁ

ἀλλογενὴς οὗτος·
καὶ εἶπεν αὐτῷ·
ἀναστὰς πορεύου·
ἡ πίστις σου σέσω-
κέν σε· ἐπερωτη-
ϲβ/ε Θεὶς δὲ ὑπὸ τῶν φα-
ρισαίων πότε ἔρ-
χεται ἡ βασιλεία
τοῦ θυ̅· ἀπεκρί-
θη αὐτοῖς καὶ εἶπεν·
οὐκ ἔρχεται ἡ βασι-
λεία τοῦ θυ̅ μετὰ
παρατηρήσεως·
οὐδὲ ἐροῦσιν ἰδοὺ
ὧδε ἢ ἰδοὺ ἐκεῖ·
ἰδοὺ γὰρ ἡ βασιλεί-
α τοῦ θυ̅ ἐντὸς ὑ-
μῶν ἐστιν· εἶπε
ϲγ/ι Δὲ πρὸς τοὺς μα-
θητάς· ἐλεύσονται
ἡμέραι ὅτε ἐπι-
θυμήσετε μίαν
τῶν ἡμερῶν τοῦ
υἱοῦ τοῦ ἀνου̅ ἰδεῖν
καὶ οὐκ ὄψεσθε·
ϲδ/β Ἐροῦσιν ὑμῖν· ἰδοὺ
ὧδε ἢ ἰδοὺ ἐκεῖ·
μὴ ἀπέλθητε μη-
δὲ διώξητε· ὥσ-
ϲε/ε Περ γὰρ ἡ ἀστραπὴ ἡ
ἀστράπτουσα ἐκ
τῆς ὑπ' οὐρανὸν εἰς
τὴν ὑπ' οὐρανὸν λάμ-
πει, οὕτως ἔσται ὁ
υἱὸς τοῦ ἀνου̅ ἐν τῇ
ἡμέρᾳ αὐτοῦ· πρῶ-
ϲϛ/β Τον δὲ δεῖ αὐτὸν πολ-
λὰ παθεῖν, καὶ ἀ-
ποδοκιμασθῆναι
ἀπὸ τῆς γενεᾶς
ταύτης· καὶ κα-
ϲζ/ε Θὼς ἐγένετο ἐν ταῖς
ἡμέραις νῶε, οὕτως
ἔσται καὶ ἐν ταῖς ἡ-
μέραις τοῦ υἱοῦ
τοῦ ἀνου̅· ἤσθιον·

ἔπινον· ἐγάμουν·
ἐξεγαμίζοντο·
ἄχρι ἧς ἡμέρας
εἰσῆλθε νῶε εἰς
τὴν κιβωτόν· καὶ
ἦλθεν ὁ κατα-
κλυσμὸς καὶ ἀπώ-
λεσεν ἅπαντας·
σπ/ε Ὁμοίως καὶ ὡς ἐγέ-
νετο ἐν ταῖς ἡμέ-
ραις λώτ· ἤσθιον·
ἔπινον· ἠγόραζον·
ἐπώλουν· ἐ-
φύτευον· ᾠκοδό-
μουν· ᾗ δὲ ἡμέρᾳ
ἐξῆλθε λὼτ ἀπὸ
σοδόμων· ἔβρε-
ξε πῦρ καὶ θεῖον
ἀπ' οὐρανοῦ καὶ ἀπώ-
λεσεν ἅπαντας·
κατὰ ταῦτα ἔσται
ἡ ἡμέρᾳ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου ἀποκαλύ-

σθ/β πτεσθαι· ἐν ἐκείνῃ
τῇ ἡμέρᾳ ὃς ἔσται ἐπὶ
τοῦ δώματος· καὶ
τὰ σκεύη αὐτοῦ ἐν
τῇ οἰκίᾳ, μὴ κα-
ταβάτω ἆραι αὐτά·
καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ,
ὁμοίως μὴ ἐπιστρε-
ψάτω εἰς τὰ ὀπί-
σϛ σω· μνημονεύετε
τῆς γυναικὸς λώτ·
σια/γ Ὃς ἐὰν ζητήσῃ τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι,
ἀπολέσει αὐτήν· καὶ
ὃς ἐὰν ἀπολέσῃ αὐ-
τήν, ζωογονήσει
αὐτήν· λέγω ὑμῖν·
σιβ/ε Ταύτῃ τῇ νυκτὶ ἔσο-
νται δύο ἐπὶ κλίνης
μιᾶς· εἷς παραλη-
φθήσεται, καὶ ὁ ἕτε-
ρος ἀφεθήσεται· δύο
ἔσονται ἀλήθουσαι

π(ερὶ) τοῦ κριτοῦ τῆς ἀδικίας:

ἐπὶ τὸ αὐτό· μία
παραληφθήσε-
ται, καὶ ἡ ἑτέρα
ἀφεθήσεται· δύο
ἔσονται ἐν τῷ
ἀγρῷ· ὁ εἷς πα-
ραληφθήσεται,
καὶ ὁ ἕτερος ἀφε-
θήσεται· καὶ ἀ-

σις ε Ποκριθέντες λέ-
γουσιν αὐτῷ· ποῦ
κ(ύρι)ε· ὁ δὲ εἶπεν
αὐτοῖς· ὅπου
τὸ σῶμα, ἐκεῖ
συναχθήσονται
οἱ ἀετοί· ἔλεγε

σιζ ι Δὲ καὶ παραβολὴν
αὐτοῖς, πρὸς τὸ
δεῖν πάντοτε
προσεύχεσθαι
αὐτοὺς καὶ μὴ ἐκ-
κακεῖν λέγων·
σιη κριτής τις ἦν ἐν

τινι πόλει· τὸν
θ(εὸ)ν μὴ φοβούμενος,
καὶ ἄν(θρωπ)ον μὴ ἐντρε-
πόμενος· χήρα
δὲ ἦν ἐν τῇ πόλει ἐ-
κείνῃ· καὶ ἤρχετο
πρὸς αὐτὸν λέγου-
σα· ἐκδίκησόν με
ἀπὸ τοῦ ἀντι-
δίκου μου· καὶ οὐκ
ἠθέλησεν ἐπὶ χρό-
νον· μετὰ δὲ ταῦ-
τα εἶπεν ἐν ἑαυτῷ·
εἰ καὶ τὸν θ(εὸ)ν οὐ φο-
βοῦμαι· καὶ ἄν(θρωπ)ον
οὐκ ἐντρέπομαι·
διά γε τὸ παρέχειν
μοι κόπον τὴν
χήραν ταύτην, ἐκ-
δικήσω αὐτήν· ἵ-
να μὴ εἰς τέλος
ἐρχομένη ὑπωπι-
άζῃ με· εἶπε δὲ ὁ κ(ύριο)ς·

[illegible]

ζβ ι — περὶ τοῦ φαρισαίου καὶ τοῦ τελώνου·

ἀκούσατε τί ὁ κρι-
τὴς τῆς ἀδικίας
λέγει· ὁ δὲ θεὸς οὐ μὴ
ποιήσει τὴν ἐκδί-
κησιν τῶν ἐκλε-
κτῶν αὐτοῦ· τῶν
βοώντων πρὸς
αὐτὸν ἡμέρας καὶ
νυκτός, καὶ μα-
κροθυμῶν ἐπ' αὐ-
τοῖς; λέγω ὑμῖν,
ὅτι ποιήσει τὴν
ἐκδίκησιν αὐτῶν
ἐν τάχει. πλὴν
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐλθὼν
ἆρα εὑρήσει τὴν
πίστιν ἐπὶ τῆς γῆς;
Εἶπε δὲ πρός τινας
τοὺς πεποιθότας
ἐφ' ἑαυτοῖς ὅτι εἰ-
σὶ δίκαιοι καὶ ἐξου-
θενοῦντας τοὺς
λοιπούς, τὴν πα-
ραβολὴν ταύτην·
ζβ ι Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν
εἰς τὸ ἱερὸν προσεύ-
ξασθαι· ὁ εἷς φαρι-
σαῖος, καὶ ὁ ἕτερος
τελώνης· ὁ φαρι-
σαῖος σταθεὶς πρὸς
ἑαυτὸν ταῦτα προ-
σηύχετο· ὁ θεὸς εὐχαρι-
στῶ σοι, ὅτι οὐκ εἰμὶ
ὥσπερ οἱ λοιποὶ
τῶν ἀνθρώπων· ἅρπα-
γες· ἄδικοι· μοιχοί·
ἢ καὶ ὡς οὗτος ὁ τε-
λώνης· νηστεύω
δὶς τοῦ σαββάτου,
ἀποδεκατῶ πάν-
τα ὅσα κτῶμαι·
Ὁ τελώνης μακρόθεν
ἑστὼς, οὐκ ἤθελεν
οὐδὲ τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς εἰς τὸν οὐρανὸν
ἐπᾶραι· ἀλλ' ἔτυπτε

ξζ περὶ τοῦ ἐπερωτήσαντος τὸν ἰν̄ πλ(ουσίου)

εἰς τὸ σ(τῆ)θος αὐτοῦ
λέγων· ὁ θσ̄ ἱλά-
σθητί μοι τῷ ἁ-
μαρτωλῷ. λέγω
ὑμῖν· κατέβη οὗ-
τος δεδικαιωμέ-
νος εἰς τὸν οἶκον
αὐτοῦ, ἢ γὰρ ἐκεῖ-
νος· ὅτι πᾶς ὁ
σιε/ε ὑψῶν ἑαυτὸν τα-
πεινωθήσεται. ὁ
δὲ ταπεινῶν ἑαυ-
τὸν ὑψωθήσεται.
σις/β Προσέφερον δὲ αὐ-
τῷ καὶ τὰ βρέφη,
ἵνα αὐτῶν ἅπτη-
ται· ἰδόντες δὲ
οἱ μαθηταί, ἐπε-
τίμησαν αὐτοῖς.
ὁ δὲ ἰσ̄ προσκα-
λεσάμενος αὐτὰ
εἶπεν· ἄφετε τὰ
παιδία ἔρχεσθαι

πρός με καὶ μὴ κω-
λύετε αὐτά· τῶν γὰρ
τοιούτων ἐστὶν ἡ βα-
σιζ/β σιλεία τοῦ θῦ. ἀ-
μὴν λέγω ὑμῖν· ὃς
ἐὰν μὴ δέξηται τὴν
βασιλείαν τοῦ θῦ
ὡς παιδίον, οὐ μὴ
εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν.
σιη/β Καὶ ἐπηρώτησέ τις
ξζ αὐτὸν ἄρχων λέ-
γων· διδάσκαλε
ἀγαθέ· τί ποιήσας
ζωὴν αἰώνιον κλη-
ρονομήσω· εἶπε
δὲ αὐτῷ ὁ ἰσ̄· τί με
λέγεις ἀγαθόν· οὐ-
δεὶς ἀγαθός, εἰ μὴ
εἷς ὁ θσ̄· τὰς ἐντο-
λὰς οἶδας· μὴ μοι-
χεύσῃς· μὴ φονεύ-
σῃς· μὴ κλέψῃς·
μὴ ψευδομαρτυρήσῃς.

τίμα τὸν πατέρα
σου καὶ τὴν μητέρα
σου· ὁ δὲ εἶπεν·
ταῦτα πάντα
ἐφυλαξάμην ἐκ
νεότητός μου·
Ἀκούσας δὲ ταῦτα
ὁ Ἰ(ησοῦ)ς εἶπεν αὐτῷ·
ἔτι ἕν σοι λείπει·
πάντα ὅσα ἔχεις
πώλησον καὶ διά-
δος πτωχοῖς·
καὶ ἕξεις θησαυρὸν
ἐν οὐρανῷ· καὶ δεῦ-
ρο ἀκολούθει μοι·
Ὁ δὲ ἀκούσας ταῦ-
τα, περίλυπος
ἐγένετο· ἦν γὰρ πλού-
σιος σφόδρα· ἰδὼν
δὲ αὐτὸν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς πε-
ρίλυπον γενόμε-
νον, εἶπεν· πῶς
δυσκόλως οἱ τὰ

χρήματα ἔχοντες,
εἰσελεύσονται εἰς
τὴν βασιλείαν τοῦ θ(εο)ῦ·
εὐκοπώτερον γάρ
ἐστι κάμηλον διὰ τρυ-
πήματος ῥαφίδος,
εἰσελθεῖν, ἢ πλού-
σιον εἰς τὴν βασιλεί-
αν τοῦ θ(εο)ῦ εἰσελθεῖν·
Ἐξεπλήσσοντο δὲ οἱ ἀκούσαν-
τες· καὶ τίς δύναται
σωθῆναι· ὁ δὲ
εἶπε· τὰ ἀδύνα-
τα παρὰ ἀνθρώποις,
δυνατὰ ἐστὶ παρὰ
τῷ θ(ε)ῷ· εἶπε δὲ ὁ Πέ-
τρος· ἰδοὺ ἡμεῖς
ἀφήκαμεν πάντα
καὶ ἠκολουθήσαμέν
σοι· ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς·
Ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι
οὐδείς ἐστιν ὃς ἀφῆ-
κεν οἰκίαν, ἢ γονεῖς·

ξδ̄ περὶ τοῦ τυφλοῦ:-

ἢ ἀδελφοὺς· ἢ γυ-
ναῖκα· ἢ τέκνα·
ἕνεκεν τῆς βασι-
λείας τοῦ θεοῦ, ὃς
οὐ μὴ ἀπολάβῃ
πολλαπλασίονα
ἐν τῷ καιρῷ τού-
τῳ· καὶ ἐν τῷ αἰῶ-
νι τῷ ἐρχομένῳ
ζωὴν αἰώνιον·
Παραλαβὼν δὲ τοὺς
δώδεκα, εἶπε
πρὸς αὐτούς· ἰδοὺ
ἀναβαίνομεν
εἰς ἱεροσόλυμα·
καὶ τελεσθήσε-
ται πάντα τὰ
γεγραμμένα διὰ
τῶν προφητῶν
τῷ υἱῷ τοῦ ἀνθρώπου·
παραδοθήσεται
γὰρ τοῖς ἔθνεσι·
ἐμπαιχθήσεται·

καὶ ὑβρισθήσεται·
καὶ ἐμπτυσθήσεται·
καὶ μαστιγώσαντες,
ἀποκτενοῦσιν
αὐτόν, καὶ τῇ ἡμέ-
ρᾳ τῇ τρίτῃ ἀναστή-
σεται· καὶ αὐτοὶ
οὐδὲν τούτων συ-
νῆκαν· καὶ ἦν τὸ
ῥῆμα τοῦτο κεκρυμ-
μένον ἀπ' αὐτῶν,
καὶ οὐκ ἐγίνωσκον
τὰ λεγόμενα·
Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἐγγίζειν
αὐτὸν εἰς ἱεριχώ.
τυφλός τις ἐκάθη-
το παρὰ τὴν ὁ-
δὸν προσαιτῶν·
ἀκούσας δὲ ὄχλου
διαπορευομένου,
ἐπυνθάνετο τί εἴη
τοῦτο· ἀπήγγειλαν
δὲ αὐτῷ, ὅτι ἰησοῦς ὁ να-

ξε πε ζαχαρίου

[illegible]

ξ̅ς̅ περὶ τοῦ πορευθέντος λαβεῖν ἑαυτῷ βασιλείαν·

ξ̅ς̅ εὐγενὴς ἐπορεύ
θη εἰς χώραν μα
κρὰν, λαβεῖν ἑαυ
τῷ βασιλείαν καὶ
ὑποστρέψαι. κα
σηθ/ε Λέσας δὲ δέκα δού
λους ἑαυτοῦ, ἔ
δωκεν αὐτοῖς
ξ̅ζ̅ δέκα μνᾶς, καὶ
εἶπε πρὸς αὐτούς·
πραγματεύσασθαι
ὡς ἔρχομαι·
οἱ δὲ πολῖται αὐ
τοῦ ἐμίσουν αὐ
τόν· καὶ ἀπέστει
λαν πρεσβείαν
ὀπίσω αὐτοῦ λέ
γοντες· οὐ θέλο
μεν τοῦτον βασι
λεῦσαι ἐφ' ἡμᾶς·
καὶ ἐγένετο ἐν τῷ
ἐπανελθεῖν αὐ
τὸν λαβόντα τὴν

βασιλείαν, εἶπε φω
νηθῆναι αὐτῷ τοὺς
δούλους τούτους
οἷς ἔδωκε τὸ ἀργύ
ριον· ἵνα γνῷ τίς
τί διεπραγματεύ
σατο· παρεγένετο
δὲ ὁ πρῶτος λέγων·
κ(ύρι)ε· ἡ μνᾶ σου, προ
σειργάσατο δέκα
μνᾶς· καὶ εἶπεν
αὐτῷ· εὖ ἀγαθὲ δοῦ
λε· ὅτι ἐν ἐλαχίσ
τῳ πιστὸς ἐγένου· ἴ
σθι ἐξουσίαν ἔχων
ἐπάνω δέκα πόλε
ων· καὶ ἦλθεν ὁ δεύ
τερος λέγων· κ(ύρι)ε· ἡ
μνᾶ σου ἐποίησε
πέντε μνᾶς· εἶπε
δὲ καὶ τούτῳ· καὶ
σὺ γίνου ἐπάνω
πέντε πόλεων· καὶ ὁ ἕ

ξ̅ζ̅ περὶ τῶν λαβόντων τὰς μνᾶς·

ἦλθε λέγων· κ(ύρι)ε· ἰ-
δοὺ ἡ μνᾶ σου· ἣν
εἶχον ἀποκειμέ-
νην ἐν σουδαρίῳ·
ἐφοβούμην γάρ
σε ὅτι ἄνθρωπος αὐστη-
ρὸς εἶ· αἴρεις ὃ
οὐκ ἔθηκας, καὶ
θερίζεις ὃ οὐκ ἔ-
σπειρας· λέγει δὲ
αὐτῷ· ἐκ τοῦ στό-
ματός σου κρινῶ
σε πονηρὲ δοῦλε·
ᾔδεις ὅτι ἐγὼ ἄνθρωπος
αὐστηρός εἰμι· αἴ-
ρων ὃ οὐκ ἔθηκα·
καὶ θερίζων ὃ οὐκ
ἔσπειρα· καὶ δια-
τί οὐκ ἔδωκας τὸ
ἀργύριόν μου ἐπὶ
τράπεζαν, καὶ
ἐγὼ ἐλθὼν σὺν τό-
κῳ ἂν ἔπραξα αὐ-

τό· καὶ τοῖς πα-
ρεστῶσιν εἶπεν·
ἄρατε ἀπ' αὐτοῦ
τὴν μνᾶν, καὶ δό-
τε τῷ τὰς δέκα
μνᾶς ἔχοντι· καὶ
εἶπον αὐτῷ· κ(ύρι)ε·
ἔχει δέκα μνᾶς·
τέλ β
λέγω γὰρ ὑμῖν ὅ-
τι παντὶ τῷ ἔχον-
τι δοθήσεται· ἀ-
πὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχον-
τος, καὶ ὃ ἔχει ἀρθή-
σεται ἀπ' αὐτοῦ· πλὴν
τέλ ε
τοὺς ἐχθρούς μου ἐ-
κείνους· τοὺς μὴ
θελήσαντάς με
βασιλεῦσαι ἐπ' αὐτούς,
ἀγάγετε ὧδε καὶ κα-
τασφάξατε ἔμπροσθέν μου·
ἀρχ β
Καὶ εἰπὼν ταῦτα, ἐπο-
ρεύετο ἔμπροσθεν,

ξη — ε/π τοῦ πώλου :–

ἀναβαίνων εἰς
ἱεροσόλυμα. καὶ
ἐγένετο ὡς ἤγγισεν
εἰς βηθφαγὴ καὶ
βηθανίαν πρὸς
τὸ ὄρος τὸ καλού-
μενον ἐλαιῶν, ἀ-
πέστειλε δύο τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ
εἰπών· ὑπάγετε
εἰς τὴν κατέναν-
τι κώμην· ἐν ᾗ
εἰσπορευόμενοι,
εὑρήσετε πῶλον
δεδεμένον· ἐφ᾽ ὃν
οὐδεὶς πώποτε
ἀνθρώπων ἐκάθισε·
λύσαντες αὐτὸν
ἀγάγετε· καὶ ἐάν
τις ὑμᾶς ἐρωτᾷ·
διατί λύετε, οὕ-
τως ἐρεῖτε αὐτῷ·
ὅτι ὁ κ(ύριο)ς αὐτοῦ

ς λγ / Θ

χρείαν ἔχει· ἀπελ-
θόντες δὲ οἱ ἀπεσταλ-
μένοι, εὗρον καθὼς
εἶπεν αὐτοῖς· λυόν-
των δὲ αὐτῶν τὸν
πῶλον, εἶπον οἱ κύ-
ριοι αὐτοῦ πρὸς αὐ-
τούς· τί λύετε τὸν
πῶλον· οἱ δὲ εἶπον·
ὅτι ὁ κ(ύριο)ς αὐτοῦ χρείαν
ἔχει· καὶ ἤγαγον αὐτὸν
πρὸς τὸν ἰ(ησοῦ)ν· καὶ
ἐπιρρίψαντες ἑαυ-
τῶν τὰ ἱμάτια,
ἐπὶ τὸν πῶλον, ἐ-
πεβίβασαν τὸν ἰ(ησοῦ)ν·
πορευομένου δὲ
αὐτοῦ, ὑπεστρών-
νυον τὰ ἱμάτια
αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ·

ς λδ / α

ἐγγίζοντος δὲ αὐτοῦ
ἤδη πρὸς τῇ κατα-
βάσει τοῦ ὄρους τῶν

ἐλαιῶν. ἤρξαντο
ἅπαν τὸ πλῆθος
τῶν μαθητῶν
χαίροντες αἰνεῖν
τὸν θεὸν φωνῇ με
γάλῃ περὶ πασῶν
ὧν εἶδον δυνάμε
ων λέγοντες· εὐ
λογημένος ὁ ἐρ
χόμενος βασιλεὺς ἐν
ὀνόματι κυρίου· εἰ
ρήνη ἐν οὐρανῷ, καὶ
δόξα ἐν ὑψίστοις.
σλε Καί τινες τῶν φα
ρισαίων ἀπὸ τοῦ
ὄχλου εἶπον
πρὸς αὐτόν· δι
δάσκαλε· ἐπιτί
μησον τοῖς μαθη
ταῖς σου· καὶ ἀπο
κριθεὶς εἶπεν
αὐτοῖς· λέγω ὑ
μῖν· ὅτι ἐὰν οὗ

τοι σιωπήσωσιν,
οἱ λίθοι κεκράξον
σλς ται· καὶ ὡς ἤγγι
σεν, ἰδὼν τὴν πό
λιν ἔκλαυσεν ἐπ' αὐ
τῇ, λέγων· ὅτι εἰ
ἔγνως καὶ σύ, καί
γε ἐν τῇ ἡμέρᾳ σου
ταύτῃ τὰ πρὸς εἰ
ρήνην σου· νῦν δὲ
ἐκρύβη ἀπὸ ὀ
φθαλμῶν σου· ὅτι
ἥξουσιν ἡμέραι
ἐπὶ σέ· καὶ περι
βαλοῦσιν οἱ ἐχθροί
σου χάρακά σοι·
περικυκλώσουσί σε·
καὶ συνέξουσί σε πάν
τοθεν· καὶ ἐδαφι
οῦσί σε, καὶ τὰ τέ
σλζ κνα σου ἐν σοί·
Οὐκ ἀφήσουσιν ἐν σοὶ
λίθον ἐπὶ λίθῳ,

ζθ πω ἡ ἡρώτ τ κν ἀρχ ... τῇ γραμ:-

ἀνθ' ὧν οὐκ ἔγνως
τὸν καιρὸν τῆς
ἐπισκοπῆς σου.

σλζ Καὶ εἰσελθὼν εἰς
τὸ ἱερόν, ἤρξατο
ἐκβάλλειν
τοὺς πωλοῦντας
ἐν αὐτῷ καὶ ἀγο-
ράζοντας. λέ-
γων αὐτοῖς· γέ-
γραπται· ὁ οἶκός
μου, οἶκος προ-
σευχῆς ἐστίν· ὑ-
μεῖς δὲ αὐτὸν ἐ-
ποιήσατε σπή-
λαιον λῃστῶν.

σλθ Ἦν διδάσκων τὸ
καθ' ἡμέραν ἐν
τῷ ἱερῷ· οἱ δὲ
ἀρχιερεῖς καὶ οἱ
γραμματεῖς, ἐ-
ζήτουν αὐτὸν ἀπο-
λέσαι· καὶ οἱ πρῶ-
τοι τοῦ λαοῦ, καὶ οὐχ
εὕρισκον τὸ τί ποι-
ήσωσιν· ὁ λαὸς γὰρ
ἅπας ἐξεκρέματο
αὐτοῦ ἀκούων.

σμ Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ
τῶν ἡμερῶν ἐκεί-
νων, διδάσκον-
τος αὐτοῦ τὸν λαὸν
ἐν τῷ ἱερῷ καὶ εὐ-
αγγελιζομένου,
ἐπέστησαν οἱ ἱερεῖς
καὶ οἱ γραμματεῖς
σὺν τοῖς πρεσβυ-
τέροις, καὶ εἶπον
πρὸς αὐτὸν λέγον-
τες· εἰπὲ ἡμῖν
ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ
ταῦτα ποιεῖς· ἢ
τίς ἐστιν ὁ δούς σοι
τὴν ἐξουσίαν ταύ-
την; ἀποκριθεὶς
δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς·

ἐρωτήσω ὑμᾶς
κἀγὼ ἕνα λόγον· καὶ
εἴπατέ μοι· τὸ
βάπτισμα ἰωάννου·
ἐξ οὐρανοῦ ἦν ἢ ἐξ ἀν-
θρώπων· οἱ δὲ
συνελογίζοντο
πρὸς ἑαυτοὺς
λέγοντες· ὅτι ἐ-
ὰν εἴπωμεν
ἐξ οὐρανοῦ, ἐρεῖ· δι-
ατί οὐκ ἐπιστεύ-
σατε αὐτῷ· ἐὰν
δὲ εἴπωμεν ἐξ
ἀνθρώπων, πᾶς ὁ λαὸς
καταλιθάσει ἡμᾶς·
πεπεισμένος γὰρ
ἐστιν. ἰωάννην
προφήτην εἶναι·
καὶ ἀπεκρίθησαν,
μὴ εἰδέναι
πόθεν· καὶ ὁ ἰ(ησοῦ)ς
εἶπεν αὐτοῖς· οὐ-

δὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν,
ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ
ταῦτα ποιῶ· ἤρ-
ξατο δὲ πρὸς τὸν
λαὸν λέγειν τὴν πα-
ραβολὴν ταύτην·
ἄνθρωπος ἐφύτευσεν
ἀμπελῶνα· καὶ
ἐξέδοτο αὐτὸν γε-
ωργοῖς. καὶ ἀπε-
δήμησε χρόνους
ἱκανούς· καὶ ἐν και-
ρῷ. ἀπέστειλε πρὸς
τοὺς γεωργοὺς δοῦ-
λον, ἵνα ἀπὸ τοῦ
καρποῦ τοῦ ἀμ-
πελῶνος δῶσιν αὐ-
τῷ· οἱ δὲ γεωργοὶ·
δείραντες αὐτόν,
ἐξαπέστειλαν κενόν·
Καὶ προσέθετο πέμ-
ψαι ἕτερον δοῦλον·
οἱ δὲ κἀκεῖνον δείραν-
τες

καὶ ἀτιμάσαντες,
ἐξαπέστειλαν κε-
νόν· καὶ προσέθετο
πέμψαι τρί-
τον· οἱ δὲ καὶ τοῦ-
τον τραυματίσαν-
τες, ἐξέβαλον· εἶ-
πε δὲ ὁ κύριος τοῦ ἀμπε-
λῶνος· τί ποιή-
σω· πέμψω τὸν
υἱόν μου τὸν ἀγα-
πητόν· ἴσως τοῦ-
τον ἰδόντες ἐν-
τραπήσονται·
ἰδόντες δὲ αὐτὸν
οἱ γεωργοί, διελο-
γίζοντο πρὸς
ἑαυτοὺς λέγοντες·
οὗτός ἐστιν ὁ κλη-
ρονόμος· δεῦτε ἀ-
ποκτείνωμεν αὐ-
τόν, ἵνα ἡμῶν γέ-
νηται ἡ κληρονο-

μία· καὶ ἐκβαλόν-
τες αὐτὸν ἔξω τοῦ
ἀμπελῶνος, ἀπέ-
κτειναν· τί οὖν ποι-
ήσει αὐτοῖς ὁ κύριος τοῦ
ἀμπελῶνος· ἐλεύ-
σεται καὶ ἀπολέσει
τοὺς γεωργοὺς τού-
τους, καὶ δώσει τὸν
ἀμπελῶνα ἄλλοις·
ἀκούσαντες δὲ εἶ-
πον· μὴ γένοιτο·
ὁ δὲ ἐμβλέψας αὐτοῖς
εἶπε· τί οὖν ἐστι τὸ
γεγραμμένον τοῦ-
> το· λίθον ὃν ἀπε-
> δοκίμασαν οἱ οἰκο-
> δομοῦντες, οὗτος
> ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν
> γωνίας· πᾶς ὁ
πεσὼν ἐπ᾽ ἐκεῖνον τὸν
λίθον, συνθλασθή-
σεται· ἐφ᾽ ὃν δ᾽ ἂν πέ-

σα ι — π(ερὶ) τῶν ἐγκαθέτων διὰ τὸν κῆνσον:-

λικμήσει αὐτόν·
τε(λος) α Καὶ ἐζήτησαν οἱ ἀρ-
χιερεῖς καὶ οἱ γραμ-
ματεῖς ἐπιβα-
λεῖν ἐπ' αὐτὸν τὰς
χεῖρας ἐν αὐτῇ τῇ
ὥρᾳ, καὶ ἐφοβή-
θησαν· ἔγνωσαν
γάρ, ὅτι πρὸς αὐ-
τοὺς τὴν παρα-
βολὴν ταύτην εἶ-
πε· καὶ παρα-
τε(λος) β Τηρήσαντες, ἀπέ-
στειλαν ἐγκαθέτους·
σα ζ ὑποκρινομένους
ἑαυτοὺς δικαίους
εἶναι· ἵνα ἐπιλά-
βωνται αὐτοῦ λό-
γου, εἰς τὸ παρα-
δοῦναι αὐτὸν τῇ
ἀρχῇ καὶ τῇ ἐξου-
σίᾳ τοῦ ἡγεμόνος·
καὶ ἐπηρώτησαν
αὐτὸν λέγοντες·
διδάσκαλε, οἴδα-
μεν ὅτι ὀρθῶς λέ-
γεις καὶ διδάσκεις·
καὶ οὐ λαμβάνεις
πρόσωπον, ἀλλ' ἐπ'
ἀληθείας τὴν ὁ-
δὸν τοῦ θ(εο)ῦ διδά-
σκεις· ἔξεστιν ἡμῖν
καίσαρι φόρον δοῦ-
ναι ἢ οὔ· κατανοήσας
δὲ αὐτῶν τὴν παν-
ουργίαν, εἶπε
πρὸς αὐτούς· τί
με πειράζετε·
ἐπιδείξατέ μοι
δηνάριον· τίνος
ἔχει εἰκόνα καὶ ἐπι-
γραφήν· ἀποκρι-
θέντες δὲ εἶπον·
καίσαρος· ὁ δὲ εἶπεν
αὐτοῖς· ἀπόδοτε
τοίνυν τὰ καίσαρος

καίσαρι. καὶ τὰ
τοῦ θ(εο)ῦ τῷ θ(ε)ῷ·
καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἐ-
πιλαβέσθαι αὐτ(οῦ)
ῥήματος ἐναντί-
ον τοῦ λαοῦ· καὶ
θαυμάσαντες
ἐπὶ τῇ ἀποκρί-
σει αὐτοῦ ἐσίγησαν·
οβ Προσελθόντες δὲ
τινὲς τῶν σαδ-
δουκαίων· οἱ ἀν-
τιλέγοντες ἀνά-
στασιν μὴ εἶναι,
ἐπηρώτησαν αὐ-
τὸν λέγοντες· δι-
δάσκαλε· μωϋσῆς
ἔγραψεν ἡμῖν·
ἐάν τινος ἀδελ-
φὸς ἀποθάνῃ
ἔχων γυναῖκα· καὶ
οὗτος ἄτεκνος
ἀποθάνῃ, ἵνα

λάβῃ ὁ ἀδελφὸς
αὐτοῦ τὴν γυναῖκα,
καὶ ἐξαναστήσῃ σπέρ-
μα τῷ ἀδελφῷ
αὐτοῦ· ἑπτὰ οὖν ἀ-
δελφοὶ ἦσαν· καὶ ὁ
πρῶτος λαβὼν
γυναῖκα, ἀπέθα-
νεν ἄτεκνος· καὶ
ἔλαβεν ὁ δεύτερος
τὴν γυναῖκα, καὶ
οὗτος ἀπέθανεν
ἄτεκνος· καὶ ὁ τρί-
τος ἔλαβεν αὐτὴν
ὡσαύτως· ὡσαύτ(ως)
δὲ καὶ οἱ ἑπτὰ οὐ κα-
τέλιπον τέκνα καὶ
ἀπέθανον· ὕστερον
πάντων, ἀπέθα-
νε καὶ ἡ γυνή· ἐν τῇ
οὖν ἀναστάσει, τίνος
αὐτῶν γίνεται γυνή·
οἱ γὰρ ἑπτὰ ἔσχον

ος ιε π(ερὶ) τοῦ ἐ(περωτήσεως) πῶς ὁ χ(ριστὸ)ς υἱὸς δα(υὶ)δ ἐστί:-

αὐτὴν γυναῖκα·
καὶ ἀποκριθεὶς
εἶπεν αὐτοῖς ὁ
ι(ησοῦ)ς· οἱ υἱοὶ τοῦ αἰ-
ῶνος τούτου γα-
μοῦσι καὶ ἐκγαμί-
σκονται· οἱ δὲ κα-
ταξιωθέντες τοῦ
τοῦ αἰῶνος ἐκεί-
νου τυχεῖν καὶ τῆς
ἀναστάσεως τῆς
ἐκ νεκρῶν, οὔτε
γαμοῦσιν οὔτε ἐκ-
γαμίζονται· οὐδὲ
ἔτι γὰρ ἀποθανεῖν
δύνανται· ἰσ-
άγγελοι γάρ εἰσι·
καὶ υἱοί εἰσι τοῦ θ(εο)ῦ,
τῆς ἀναστάσεως
υἱοὶ ὄντες· ὅτι δὲ
ἐγείρονται οἱ νεκροί,
καὶ μωσῆς ἐμή-
νυσεν ἐπὶ τῆς βάτου·

τοῦ ὡς λέγει· κ(ύριο)ν τὸν
θ(εὸ)ν ἀβραάμ· καὶ
τὸν θ(εὸ)ν ἰσαάκ, καὶ
τὸν θ(εὸ)ν ἰακώβ·
θ(εὸ)ς δὲ οὐκ ἔστι νεκρῶν,
ἀλλὰ ζώντων·
πάντες γὰρ αὐτῷ
ζῶσιν· ἀποκρι-
θέντες δέ τινες τῶν
γραμματέων
εἶπον· διδάσκα-
λε καλῶς εἶπας·
Οὐκ ἔτι δὲ ἐτόλμων
ἐπερωτᾶν αὐτὸν
οὐδέν· εἶπε δὲ
Πρὸς αὐτούς· πῶς
λέγουσι τὸν χ(ριστὸ)ν υἱὸν
δα(υὶ)δ εἶναι, καὶ αὐ-
τὸς δα(υὶ)δ λέγει ἐν
βίβλῳ ψαλμῶν·
εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τῷ κ(υρί)ῳ
μου· κάθου ἐκ δεξιῶν
μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς

οδ ϛ περὶ τῆς χήρας τῆς τὰ β λεπτά:·

ἐχθρούς σου ὑπο
πόδιον τῶν πο
δῶν σου· δαδ οὖν
κν αὐτὸν καλεῖ,
καὶ πῶς υἱὸς αὐτ(οῦ)
ἐστιν· ἀκούοντ(ος)

θιζ ... εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· προσέχετε·

Δὲ παντὸς τοῦ
λαοῦ, εἶπε τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ·
προσέχετε ἀπὸ
τῶν γραμματέ
ων τῶν θελόντων
περιπατεῖν ἐν
στολαῖς· καὶ φιλούν
των ἀσπασμοὺς
ἐν ταῖς ἀγοραῖς·
καὶ πρωτοκαθε
δρίας ἐν ταῖς συ
ναγωγαῖς, καὶ πρω
τοκλισίας ἐν τ(οῖς)
δείπνοις· οἳ κα

Τεσθίουσι τὰς οἰκί
ας τῶν χηρῶν,
καὶ προφάσει μα
κρὰ προσεύχονται·
οὗτοι λήψονται πε
ρισσότερον κρίμα·

οδ ϛ

Ἀναβλέψας δὲ, εἶδε
τοὺς βάλλοντας
τὰ δῶρα αὐτῶν
εἰς τὸ γαζοφυλά
κιον πλουσίους·
εἶδε δέ τινα καὶ χή
ραν πενιχράν,
βάλλουσαν ἐκεῖ δύο
λεπτά· καὶ εἶπεν·
ἀληθῶς λέγω ὑμῖν·
ὅτι ἡ χήρα ἡ πτωχὴ
αὕτη, πλεῖον πάν
των ἔβαλεν· ἅπαν
τες γὰρ οὗτοι, ἐκ
τοῦ περισσεύοντ(ος)
αὐτοῖς ἔβαλον εἰς
τὰ δῶρα τοῦ θυ·
αὕτη δὲ ἐκ τοῦ ὑστε
ρήματος αὐτῆς. ἅπαν

ἑβδ(ομάδος) ... συντελείας:

τὸν βίον ὃν εἶχεν
ἔβαλε· ταῦτα
λαλῶν ἐπεφώνει· ὁ
ἔχων ὦτα ἀκού-
ειν ἀκουέτω· καὶ
Τινῶν λεγόντων
περὶ τοῦ ἱεροῦ·
ὅτι λίθοις καλοῖς
καὶ ἀναθήμασι
κεκόσμηται· εἶ-
πε· ταῦτα ἃ θε-
ωρεῖτε· ἐλεύσον-
ται ἡμέραι· ἐν
αἷς οὐκ ἀφεθήσε-
ται λίθος ἐπὶ λί-
θῳ, ὃς οὐ κατα-
λυθήσεται· ἐπη-
ρώτησαν δὲ αὐτὸν
λέγοντες· διδά-
σκαλε· πότε οὖν
ταῦτα ἔσται, καὶ
τί τὸ σημεῖον ὅ-
ταν μέλλῃ ταῦ-

ται γίνεσθαι· ὁ δὲ
εἶπεν· βλέπετε
μὴ πλανηθῆτε·
πολλοὶ γὰρ ἐλεύ-
σονται ἐπὶ τῷ ὀνό-
ματί μου λέγοντες
ὅτι ἐγώ εἰμι, καὶ ὁ
καιρὸς ἤγγικε· μὴ
οὖν πορευθῆτε ὀπί-
σω αὐτῶν· ὅταν
δὲ ἀκούσητε πολέ-
μους καὶ ἀκατα-
στασίας, μὴ πτοηθῆ-
τε· δεῖ γὰρ ταῦτα
γενέσθαι πρῶτον,
ἀλλ' οὐκ εὐθέως τὸ
τέλος· τότε ἔλε-
γεν αὐτοῖς· ἐγερθή-
σεται ἔθνος ἐπὶ ἔθνος,
καὶ βασιλεία ἐπὶ βα-
σιλείαν· σεισμοί τε
μεγάλοι κατὰ τόπους,
καὶ λιμοὶ καὶ λοιμοὶ ἔσον-
ται·

ἀρχὴ ἐκ τ(ῆς) [illegible]
εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· προσέχετε
σνα
ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων
τέλος εἰς λοιπ(ὸν) μαρτυρ(ίου)

φόβητρά τε καὶ
σημεῖα ἀπ' οὐρανοῦ
μεγάλα ἔσται· πρὸ
δὲ τούτων ἁπάν-
των, ἐπιβαλοῦ-
σιν ἐφ' ὑμᾶς τὰς
χεῖρας αὐτῶν καὶ
διώξουσι· παρα-
διδόντες εἰς συ-
ναγωγὰς καὶ φυ-
λακάς· ἀγομέ-
νους ἐπὶ βασιλεῖς
καὶ ἡγεμόνας, ἕ-
νεκεν τοῦ ὀνό-
ματός μου· ἀπο-
βήσεται δὲ ὑμῖν
εἰς μαρτύριον·

σνα / β

Θέσθε οὖν εἰς τὰς καρ-
δίας ὑμῶν, μὴ
προμελετᾶν ἀ-
πολογηθῆναι·
ἐγὼ γὰρ δώσω ὑ-
μῖν στόμα καὶ σο-
φίαν, ᾗ οὐ δυνήσον-
ται ἀντειπεῖν οὐ-
δὲ ἀντιστῆναι πάν-
τες οἱ ἀντικείμε-
νοι ὑμῖν· παραδο-
θήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ
γονέων, καὶ συγγε(νῶν)
καὶ φίλων· καὶ ἀ-
δελφῶν· καὶ θα-
νατώσουσιν ἐξ ὑμῶν·
καὶ ἔσεσθε μισούμε-
νοι ὑπὸ πάντων
διὰ τὸ ὄνομά μου·
καὶ θρὶξ ἐκ τῆς κε-
φαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ
ἀπόληται· ἐν τῇ
ὑπομονῇ ὑμῶν
κτήσασθε τὰς ψυ-
χὰς ὑμῶν· τέλος

σνβ / ι

Ὅταν δὲ ἴδητε κυκλου-
μένην ὑπὸ στρατο-
πέδων τὴν Ἱερουσαλήμ,
τότε γνῶτε ὅτι

σμβ ἤγγικεν ἡ ἐρήμω-
σις αὐτῆς. τότε
σμγ β Οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ
φευγέτωσαν εἰς
τὰ ὄρη· καὶ οἱ ἐν
μέσῳ αὐτῆς ἐκ-
χωρείτωσαν· καὶ
οἱ ἐν ταῖς χώραις
μὴ εἰσερχέσθωσαν
εἰς αὐτήν, ὅτι ἡ-
μέραι ἐκδικήσε-
ως αὗταί εἰσι τοῦ
πλησθῆναι πάν-
τα τὰ γεγραμμέ-
σμδ β να· οὐαὶ δὲ ταῖς
ἐν γαστρὶ ἐχούσαις
καὶ ταῖς θηλαζού-
σαις ἐν ἐκείναις
ταῖς ἡμέραις.
σμε β Ἔσται γὰρ ἀνάγκη
μεγάλη ἐπὶ τῆς
γῆς, καὶ ὀργὴ ἐν
τῷ λαῷ τούτῳ·

σμς ι Καὶ πεσοῦνται στόμα-
τι μαχαίρας· καὶ
αἰχμαλωτισθήσο-
νται εἰς πάντα
τὰ ἔθνη· καὶ Ἱλημ
ἔσται πατουμένη
ὑπὸ ἐθνῶν, ἄχρι
πληρωθῶσι καιροί
ἐθνῶν· καὶ ἔσται
σημεῖα ἐν ἡλίῳ καὶ
σελήνῃ καὶ ἄστροις·
καὶ ἐπὶ τῆς γῆς συ-
νοχὴ ἐθνῶν· ἐν
ἀπορίᾳ ἠχούσης
θαλάσσης· καὶ σά-
λου ἀποψυχόντ-
ων ἀνθρώπων ἀπὸ φόβου
καὶ προσδοκίας
τῶν ἐπερχομένων
τῇ οἰκουμένῃ· αἱ
γὰρ δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν σαλευθήσον-
σμη β ται· καὶ τότε ὄψον-

Τὸν υἱὸν τοῦ ἀνου
ἐρχόμενον ἐν νε-
φέλῃ, μετὰ δυνά-
μεως καὶ δόξης
πολλῆς. ἀρχο-
μένων δὲ τούτων
γίνεσθαι, ἀνακύ-
ψατε καὶ ἐπάρα-
τε τὰς κεφαλὰς
ὑμῶν, διότι ἐγγί-
ζει ἡ ἀπολύτρω-
σις ὑμῶν· καὶ εἶ-
πε παραβολὴν αὐ-
τοῖς· ἴδετε τὴν
συκῆν καὶ πάντα
τὰ δένδρα· ὅταν
προβάλωσιν ἤδη,
βλέποντες ἀφ' ἑ-
αυτῶν γινώσκε-
τε ὅτι ἤδη ἐγγὺς τὸ
θέρος ἐστίν· οὕτω
καὶ ὑμεῖς ὅταν ἴ-
δητε ταῦτα γινό-
μενα, γινώσκετε
ὅτι ἐγγύς ἐστιν ἡ βα-
σιλεία τοῦ θῦ·
ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι
οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ
γενεὰ αὕτη, ἕως ἂν
πάντα γένηται·
ὁ οὐνὸς καὶ ἡ γῆ πα-
ρελεύσονται, οἱ δὲ
λόγοι μου οὐ μὴ
σνθ παρέλθωσιν· προ-
σέχετε δὲ ἑαυτοῖς,
μήποτε βαρυνθῶ-
σιν ὑμῶν αἱ καρδίαι
ἐν κραιπάλῃ καὶ μέ-
θῃ καὶ μερίμναις
βιωτικαῖς, καὶ αἰ-
φνίδιος ἐφ' ὑμᾶς
ἐπιστῇ ἡ ἡμέρα ἐ-
κείνη· ὡς παγὶς
γὰρ ἐπελεύσεται
ἐπὶ πάντας τοὺς κα-
θημένους ἐπὶ π

σωπον πάσης τῆς
γῆς· ἀγρυπνεῖτε
οὖν ἐν παντὶ καιρῷ
δεόμενοι· ἵνα κα-
ταξιωθῆτε ἐκ-
φυγεῖν ταῦτα
πάντα τὰ μέλλοντα γί-
νεσθαι, καὶ σταθῆ-
ναι ἔμπροσθεν
τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου·
Ἦν δὲ τὰς ἡμέρας
ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων·
τὰς δὲ νύ-
κτας ἐξερχόμε-
νος, ηὐλίζετο εἰς
τὸ ὄρος τὸ καλού-
μενον ἐλαιῶν·
καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὤρ-
θριζε πρὸς αὐ-
τὸν ἐν τῷ ἱερῷ
ἀκούειν αὐτοῦ·
Ἤγγιζε δὲ ἡ ἑορτὴ
τῶν ἀζύμων, ἡ

λεγομένη πάσχα·
Καὶ ἐζήτουν οἱ ἀρχι-
ερεῖς καὶ οἱ γραμμα-
τεῖς, τὸ πῶς ἀνέ-
λωσιν αὐτόν· ἐφο-
βοῦντο γὰρ τὸν λαόν·
Εἰσῆλθε δὲ ὁ σατανᾶς
εἰς Ἰούδαν τὸν ἐπι-
καλούμενον Ἰσκα-
ριώτην, ὄντα ἐκ
τοῦ ἀριθμοῦ τῶν
δώδεκα· καὶ ἀπελ-
θὼν συνελάλησε τοῖς
ἀρχιερεῦσι καὶ στρα-
τηγοῖς, τὸ πῶς
αὐτὸν παραδῷ
αὐτοῖς, καὶ ἐχάρησαν·
καὶ συνέθεντο αὐτῷ
ἀργύριον δοῦναι·
καὶ ἐξωμολόγησε,
καὶ ἐζήτει εὐκαιρί-
αν τοῦ παραδοῦναι
αὐτὸν αὐτοῖς ἄτερ ὄ-
χλου·

ε΄ πρὸ τοῦ πάσχα:–

Ἦλθε δὲ ἡ ἡμέρα τῶν ἀζύμων, ἐν ᾗ ἔδει θύεσθαι τὸ πάσχα· καὶ ἀπέστειλε Πέτρον καὶ Ἰωάννην εἰπών· πορευθέντες ἑτοιμάσατε ἡμῖν τὸ πάσχα ἵνα φάγωμεν. οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· ποῦ θέλεις ἑτοιμάσωμεν; ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· ἰδοὺ εἰσελθόντων ὑμῶν εἰς τὴν πόλιν, συναντήσει ὑμῖν ἄνθρωπος κεράμιον ὕδατος βαστάζων· ἀκολουθήσατε αὐτῷ εἰς τὴν οἰκίαν οὗ εἰσπορεύεται. καὶ ἐρεῖτε τῷ οἰκοδεσπότῃ τῆς οἰκίας· λέγει σοι ὁ διδάσκαλος· ποῦ ἐστι τὸ κατάλυμα, ὅπου τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου φάγω; κἀκεῖνος ὑμῖν δείξει ἀνώγαιον μέγα ἐστρωμένον· ἐκεῖ ἑτοιμάσατε. ἀπελθόντες δὲ εὗρον καθὼς εἴρηκεν αὐτοῖς, καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσχα. καὶ ὅτε ἐγένετο ἡ ὥρα, ἀνέπεσεν, καὶ οἱ δώδεκα ἀπόστολοι σὺν αὐτῷ. καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· ἐπιθυμίᾳ ἐπεθύμησα τοῦτο τὸ πάσχα φαγεῖν μεθ᾽ ὑμῶν πρὸ τοῦ με παθεῖν·

σξε β λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι
οὐκέτι οὐ μὴ φάγω
ἐξ αὐτοῦ, ἕως
ὅτου πληρωθῇ
ἐν τῇ βασιλείᾳ
τοῦ θεοῦ· καὶ δε-
ξάμενος ποτή-
ριον, εὐχαριστήσας
εἶπε· λάβετε τοῦ-
το καὶ διαμερίσα-
τε ἑαυτοῖς· λέ-
γω γὰρ ὑμῖν· ὅτι
οὐ μὴ πίω ἀπὸ
τοῦ γεννήματος
τῆς ἀμπέλου, ἕ-
ως ὅτου ἡ βασιλεί-
α τοῦ θεοῦ ἔλθῃ·
σξς α Καὶ λαβὼν ἄρτον·
εὐχαριστήσας, ἔ-
κλασε καὶ ἔδω-
κεν αὐτοῖς λέγων·
τοῦτό ἐστι τὸ σῶ-
μά μου, τὸ ὑπὲρ

ὑμῶν διδόμενον·
τοῦτο ποιεῖτε εἰς
τὴν ἐμὴν ἀνάμνη-
σξζ β σιν· ὡσαύτως καὶ
τὸ ποτήριον μετὰ
τὸ δειπνῆσαι, λέγων·
τοῦτο τὸ ποτήριον,
ἡ καινὴ διαθήκη
ἐν τῷ αἵματί μου·
τὸ ὑπὲρ ὑμῶν ἐκ-
σξη β χυνόμενον· πλὴν
ἰδοὺ ἡ χεὶρ τοῦ πα-
ραδιδόντος με
μετ' ἐμοῦ ἐπὶ τῆς
τραπέζης· καὶ ὁ
μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου πο-
ρεύεται κατὰ τὸ ὡ-
ρισμένον· πλὴν
οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκεί-
νῳ δι' οὗ παραδί-
σξθ α δοται· καὶ αὐτοὶ
ἤρξαντο συζητεῖν
πρὸς ἑαυτοὺς τὸ τίς

ΘΖ περὶ τ(ῶν) φιλονεικησάντων τίς μείζων

ἄρα αὐτὸ ἐξ αὐτῶν
ὁ τοῦτο μέλλων
πράσσειν·

σο / ι Ἐγένετο δὲ καὶ φιλονεικεία
ἐν αὐτοῖς. τὸ
τίς αὐτῶν δοκεῖ
σοζ / ζ εἶναι μείζων. ὁ
δὲ εἶπεν αὐτοῖς·
οἱ βασιλεῖς τῶν
ἐθνῶν, κυριεύου-
σιν αὐτῶν· καὶ
οἱ ἐξουσιάζον-
τες αὐτῶν, εὐερ-
γέται καλοῦνται·
ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕ-
τως· ἀλλ' ὁ μεί-
ζων ἐν ὑμῖν, γε-
νέσθω ὡς ὁ νεώ-
τερος· καὶ ὁ ἡγού-
μενος, ὡς ὁ διακο-
σοη / ι νῶν· τίς γὰρ
μείζων· ὁ ἀνακεί-
μενος, ἢ ὁ διακο-
νῶν· οὐχὶ ὁ ἀνακεί-
μενος; ἐγὼ δὲ ἐν
μέσῳ ὑμῶν εἰμι
ὡς ὁ διακονῶν·
ὑμεῖς δέ ἐστε οἱ δι-
αμεμενηκότες
μετ' ἐμοῦ ἐν τοῖς
πειρασμοῖς μου·
κἀγὼ διατίθεμαι
ὑμῖν καθὼς διέ-
θετό μοι ὁ πατήρ μου
βασιλείαν, ἵνα
ἔσθιητε καὶ πίνη-
τε ἐπὶ τῆς τρα-
σπ / ε πέζης μου· καὶ
Καθίσεσθε ἐπὶ θρό-
νων, κρίνοντες τὰς
δώδεκα φυλὰς
σπα / ι τοῦ Ἰσραήλ· Εἶπε
δὲ ὁ κ(ύριο)ς· Σίμων Σίμων
σπβ / ι ἰδοὺ ὁ σατανᾶς
ἐξῃτήσατο ὑμᾶς
τοῦ σινιάσαι ὡς τὸν σῖτον·

σπγ / ς περὶ τ(ῆς) ἐξαιτήσεως τοῦ σατανᾶ

ἐς τὸ ὄρος τῶν ἐ-
λαιῶν· ἠκολού-
θησαν δὲ αὐτῷ καὶ
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.
σπ β Γενόμενος δὲ ἐπὶ
τοῦ τόπου, εἶπε
αὐτοῖς· προσεύ-
χεσθε μὴ εἰσελθεῖν
εἰς πειρασμόν.
σπα α Καὶ αὐτὸς ἀπεσπά-
σθη ἀπ' αὐτῶν ὡ-
σεὶ λίθου βολήν·
καὶ θεὶς τὰ γόνα-
τα προσηύχετο
λέγων· πάτερ εἰ
σπβ α Βούλει παρενεγ-
κεῖν τὸ ποτήριον
τοῦτο ἀπ' ἐμοῦ·
πλὴν μὴ τὸ θέλη-
μά μου ἀλλὰ τὸ σὸν
σπγ ι Γινέσθω. ὤφθη
δὲ αὐτῷ ἄγγελος
ἀπ' οὐρανοῦ ἐνισχύ-

ων αὐτόν. καὶ γενό-
μενος ἐν ἀγωνίᾳ,
ἐκτενέστερον προ-
σηύχετο. ἐγένετο δὲ
ὁ ἱδρὼς αὐτοῦ ὡσεὶ
θρόμβοι αἵματος
καταβαίνοντες ἐ-
πὶ τὴν γῆν. καὶ ἀναστὰς
ἀπὸ τῆς προ-
σευχῆς ἐλθὼν πρὸς
τοὺς μαθητὰς,
εὗρεν αὐτοὺς κοιμω-
μένους ἀπὸ τῆς
λύπης. καὶ εἶπεν
αὐτοῖς· τί καθεύ-
δετε; ἀναστάντες
προσεύχεσθε, ἵνα
μὴ εἰσέλθητε εἰς
σπε α πειρασμόν. ἔτι δὲ
Λαλοῦντος αὐτοῦ,
ἰδοὺ ὄχλος· καὶ ὁ
λεγόμενος ἰούδας
εἷς τῶν δώδεκα

προήρχετο αὐτῶν·
Καὶ ἤγγισε τῷ ἰ(ησο)ῦ φι-
λῆσαι αὐτόν· τοῦ-
το γὰρ σημεῖον δε-
δώκει αὐτοῖς·
ὃν ἂν φιλήσω αὐ-
τός ἐστιν· ὁ δὲ ἰ(ησοῦ)ς
εἶπεν αὐτῷ· ἰούδα
φιλήματι
τὸν υἱὸν τοῦ ἀν(θρώπ)ου
παραδίδως;
Ἰδόντες δὲ οἱ περὶ
αὐτὸν τὸ ἐσόμε-
νον, εἶπον αὐτῷ·
κ(ύρι)ε· εἰ πατάξομεν
ἐν μαχαίρᾳ· καὶ
ἐπάταξεν εἷς
τις ἐξ αὐτῶν τὸν
δοῦλον τοῦ ἀρχι-
ερέως, καὶ ἀφεῖ-
λεν αὐτοῦ τὸ οὖς
τὸ δεξιόν· ἀπο-
κριθεὶς δὲ ὁ ἰ(ησοῦ)ς εἶ-

πεν· ἐᾶτε ἕως
τούτου· καὶ ἁψά-
μενος τοῦ ὠτίου
αὐτοῦ, ἰάσατο αὐτόν.
Εἶπε δὲ ὁ ἰ(ησοῦ)ς πρὸς
τοὺς παραγενομέ-
νους ἐπ' αὐτὸν ἀρ-
χιερεῖς καὶ στρα-
τηγοὺς τοῦ ἱεροῦ
καὶ πρεσβυτέρους·
ὡς ἐπὶ λῃστὴν ἐξε-
λήλυθατε μετὰ
μαχαιρῶν καὶ ξύ-
λων; καθ' ἡμέραν
ὄντος μου μεθ' ὑμῶν
ἐν τῷ ἱερῷ, οὐκ ἐ-
ξετείνατε τὰς
χεῖρας ἐπ' ἐμέ· ἀλ-
λ' αὕτη ὑμῶν ἐστὶν ἡ
ὥρα, καὶ ἡ ἐξουσία
τοῦ σκότους· συλ-
λαβόντες δὲ αὐτὸν
ἤγαγον καὶ εἰσήγαγον

αὐτὸν εἰς τὸν οἶ
κον τοῦ ἀρχιερέ
ως· ὁ δὲ πέτρος
ἠκολούθει μακρό
θεν· ἁψάντων
α Δὲ πῦρ ἐν μέσῳ τῆς
αὐλῆς· καὶ συγκα
θισάντων αὐτῶν,
ἐκάθητο ὁ πέτρος
ἐν μέσῳ αὐτῶν·
ἰδοῦσα δὲ αὐτὸν
παιδίσκη τις κα
θήμενον πρὸς
τὸ φῶς, καὶ ἀτε
νίσασα αὐτῷ εἶ
πε· καὶ οὗτος σὺν
αὐτῷ ἦν· ὁ δὲ ἠρ
νήσατο αὐτὸν λέ
γων· γύναι οὐκ οἶ
δα αὐτόν· καὶ με
τὰ βραχὺ ἕτερος ἰ
δὼν αὐτὸν ἔφη·
καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν

εἶ· ὁ δὲ πέτρος εἶπεν·
ἄνθρωπε οὐκ εἰμί· καὶ δι
αστάσης ὡσεὶ ὥρας
μιᾶς, ἄλλος τις δι
ϊσχυρίζετο λέγων·
ἐπ' ἀληθείας καὶ οὗ
τος μετ' αὐτοῦ ἦν·
καὶ γὰρ γαλιλαῖός
ἐστιν· εἶπε δὲ ὁ πέτρος·
ἄνθρωπε οὐκ οἶδα ὃ λέγεις·
καὶ παραχρῆμα
ἔτι λαλοῦντος αὐτοῦ
ἐφώνησεν ἀλέκτωρ·
β Καὶ στραφεὶς ὁ κύριος ἐνέ
βλεψε τῷ πέτρῳ·
καὶ ὑπεμνήσθη ὁ
πέτρος τοῦ λόγου
τοῦ κυρίου ὡς εἶπεν
αὐτῷ, ὅτι πρὶν ἀ
λέκτορα φωνῆσαι
ἀπαρνήσῃ με τρίς·
καὶ ἐξελθὼν ἔξω
ὁ πέτρος ἔκλαυσε

πικρῶς· καὶ οἱ ἄ-
νδρες οἱ συνέχοντες
τὸν ἰν̄. ἐνέπαιζον
αὐτῷ δέροντες·
καὶ περικαλύψαντες
αὐτὸν, ἔτυπτον
αὐτοῦ τὸ πρόσω-
πον καὶ ἐπηρώ-
των αὐτὸν λέγον-
τες· προφήτευ-
σον τίς ἐστιν ὁ παί-
σας σε· καὶ ἕτερα
πολλὰ βλασφη-
μοῦντες ἔλεγον
εἰς αὐτὸν ἀρχ καὶ ὡς
ἐγένετο ἡμέρα, συ-
νήχθη τὸ πρεσβυ-
τέριον τοῦ λαοῦ·
ἀρχιερεῖς καὶ
γραμματεῖς,
καὶ ἀνήγαγον αὐτὸν
εἰς τὸ συνέδριον
αὐτῶν λέγοντες·

εἰ σὺ εἶ ὁ χσ̄, εἰπὲ ἡ-
μῖν· εἶπε δὲ αὐτοῖς·
ἐὰν ὑμῖν εἴπω, οὐ μὴ πισ- στεύσητε· ἐὰν δὲ καὶ ἐρωτήσω, οὐ μὴ
ἀποκριθῆτέ μοι
ἢ ἀπολύσητε· ἀ-
πὸ τοῦ νῦν ἔσται ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνου καθήμε-
νος ἐκ δεξιῶν τῆς
δυνάμεως τοῦ θῦ·
εἶπον δὲ πάντες·
σὺ οὖν εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θῦ;
ὁ δὲ πρὸς αὐτοὺς
ἔφη· ὑμεῖς λέγετε
ὅτι ἐγώ εἰμι· οἱ δὲ
εἶπον· τί ἔτι χρείαν
ἔχομεν μαρτυρίας·
αὐτοὶ γὰρ ἠκούσαμεν
ἀπὸ τοῦ στόματος
αὐτοῦ· καὶ ἀναστὰν
ἅπαν τὸ πλῆθος
αὐτῶν, ἤγαγον αὐτὸν ἐπὶ τὸν
πιλάτον· ἤρξαντο
δὲ κατηγορεῖν αὐτ

λέγοντες· τοῦτον
εὕρομεν διαστρέ-
φοντα τὸ ἔθνος·
καὶ κωλύοντα καί-
σαρι φόρους διδό-
ναι· λέγοντα ἑαυ-
τὸν χριστὸν βασιλέα
εἶναι· ὁ δὲ πιλᾶ-
Τος ἐπηρώτησεν
αὐτὸν λέγων· σὺ
εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν
ἰουδαίων; ὁ δὲ ἀ-
ποκριθεὶς αὐτῷ
ἔφη· σὺ λέγεις· ὁ
Δὲ πιλᾶτος εἶπε
πρὸς τοὺς ἀρχι-
ερεῖς καὶ τοὺς ὄ-
χλους· οὐδὲν εὑ-
ρίσκω αἴτιον ἐν
τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ·
Οἱ δὲ ἐπίσχυον λέ-
γοντες· ὅτι ἀνα-
σείει τὸν λαὸν. δι-
δάσκων καθ' ὅλης τῆς
ἰουδαίας· ἀρξάμε-
νος ἀπὸ τῆς γαλιλαί-
ας ἕως ὧδε· πι-
λᾶτος δὲ ἀκούσας
γαλιλαίαν, ἐπηρώ-
τησεν εἰ ὁ ἄνθρωπος γαλι-
λαῖός ἐστι· καὶ ἐπι-
γνοὺς ὅτι ἐκ τῆς ἐξου-
σίας ἡρώδου ἐστὶν
ἀνέπεμψεν αὐτὸν
πρὸς ἡρώδην· ὄν-
τα καὶ αὐτὸν ἐν ἱ-
εροσολύμοις ἐν ταύ-
ταις ταῖς ἡμέραις·
ὁ δὲ ἡρώδης ἰδὼν
τὸν ἰησοῦν, ἐχάρη λίαν·
ἦν γὰρ θέλων ἐξ ἱκα-
νοῦ ἰδεῖν αὐτὸν,
διὰ τὸ ἀκούειν πολ-
λὰ περὶ αὐτοῦ·
καὶ ἤλπιζέ τι σημεῖ-
ον ἰδεῖν ὑπ' αὐτοῦ

ἐξουθένησις ἡρώδου :-

γινόμενον· ἐπη
ρώτα δὲ αὐτὸν ἐν
λόγοις ἱκανοῖς·
Αὐτὸς δὲ οὐδὲν ἀπ
εκρίνατο αὐτῷ·
εἱστήκεισαν δὲ οἱ
ἀρχιερεῖς καὶ οἱ
γραμματεῖς· εὐ
τόνως κατηγοροῦ
ντες αὐτοῦ· ἐξου
θενήσας δὲ αὐτὸν
ὁ ἡρώδης σὺν τοῖς
στρατεύμασιν αὐ
τοῦ καὶ ἐμπαίξας·
περιβαλὼν αὐτὸν
ἐσθῆτα λαμπρὰν·
ἀνέπεμψεν αὐτὸν
τῷ πιλάτῳ· ἐγέ
νοντο δὲ φίλοι ὅ τε
πιλάτος καὶ ὁ ἡ
ρώδης ἐν αὐτῇ τῇ
ἡμέρᾳ μετ' ἀλλή
λων· προϋπῆρ
χον γὰρ ἐν ἔχθρᾳ
ὄντες πρὸς ἑαυτούς·
Πιλάτος δὲ συγκαλεσά
μενος τοὺς ἀρχιε
ρεῖς καὶ τοὺς ἄρχο
ντας καὶ τὸν λαὸν,
εἶπε πρὸς αὐτούς·
προσηνέγκατέ μοι
τὸν ἄνθρωπον τοῦτον,
ὡς ἀποστρέφοντα
τὸν λαόν· καὶ ἰδοὺ
ἐγὼ ἐνώπιον ὑμῶν
ἀνακρίνας, οὐδὲν
εὗρον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ
τούτῳ αἴτιον ὧν κα
τηγορεῖτε κατ' αὐ
τοῦ· ἀλλ' οὐδὲ ἡρώ
δης· ἀνέπεμψα
γὰρ ὑμᾶς πρὸς αὐ
τόν· καὶ ἰδοὺ οὐδὲν
ἄξιον θανάτου ἐστὶ
πεπραγμένον αὐτῷ·
παιδεύσας οὖν αὐτὸν ἀ
πολύσω·

τι̅θ̅ β Ἀνάγκην δὲ εἶχεν
ἀπολύειν αὐτοῖς
κατὰ ἑορτὴν ἕνα·
τι̅ι̅ α Ἀνέκραξαν δὲ τι̅γ̅ α
παμπληθεὶ λέ-
γοντες· αἶρε τοῦ-
τον· ἀπόλυσον
δὲ ἡμῖν βαραββᾶν·
ὅστις ἦν διὰ στάσιν
τινὰ γενομένην τι̅δ̅ α
ἐν τῇ πόλει καὶ φό-
νον βεβλημένον
εἰς φυλακήν· πά-
τι̅α̅ α λιν οὖν ὁ πιλᾶτος
προσεφώνησε,
θέλων ἀπολῦσαι
τὸν ἰν̄· οἱ δὲ ἐπε-
φώνουν λέγοντες·
σταύρωσον σταύρωσον
αὐτόν· ὁ δὲ τρί- τι̅ε̅ α
τι̅β̅ φ τον εἶπε πρὸς αὐ-
τούς· τί γὰρ κα-
κὸν ἐποίησεν οὗτος·

οὐδὲν αἴτιον θανά-
του εὗρον ἐν αὐτῷ·
παιδεύσας οὖν αὐτὸν
ἀπολύσω· οἱ δὲ ἐπε-
κειντο φωναῖς μεγά-
λαις, αἰτούμενοι αὐ-
τὸν σταυρωθῆναι· καὶ
κατίσχυον αἱ φωναὶ
αὐτῶν καὶ τῶν ἀρ-
χιερέων· ὁ δὲ πι-
λᾶτος ἐπέκρινε γε-
νέσθαι τὸ αἴτημα
αὐτῶν· ἀπέλυσε
δὲ τὸν διὰ στάσιν
καὶ φόνον βεβλη-
μένον εἰς τὴν φυ-
λακὴν ὃν ᾐτοῦντο·
τὸν δὲ ἰν̄ παρέδω-
κε τῷ θελήματι αὐ-
τῶν· καὶ ὡς ἀπή-
γαγον αὐτόν, ἐπιλαβό-
μενοι σίμωνός τινος
κυρηναίου ἐρχομένου

π' περὶ τῶν κοπτομένων γυναικῶν:

ἀπὸ ἀγροῦ, ἐπέθη-
καν αὐτῷ τὸν σταυρὸν
φέρειν ὄπισθεν
τοῦ ι(ησο)ῦ· ἠκολού-
θει δὲ αὐτῷ πολὺ
πλῆθος τοῦ λαοῦ
καὶ γυναικῶν, αἳ
καὶ ἐκόπτοντο καὶ
ἐθρήνουν αὐτόν·
στραφεὶς δὲ πρὸς
αὐτὰς ὁ ι(ησοῦ)ς εἶπεν·
θυγατέρες ἱερουσαλήμ·
μὴ κλαίετε ἐπ' ἐμέ·
πλὴν ἐφ' ἑαυτὰς
κλαίετε καὶ ἐπὶ τὰ
τέκνα ὑμῶν· ὅτι
ἰδοὺ ἔρχονται ἡ-
μέραι ἐν αἷς ἐροῦ-
σι· μακάριαι αἱ στεῖ-
ραι καὶ αἱ κοιλίαι
αἳ οὐκ ἐγέννησαν·
καὶ μαστοὶ οἳ οὐκ ἐ-
θήλασαν· τότε ἄρ-
ξονται λέγειν τοῖς
ὄρεσι πέσετε ἐφ' ἡ-
μᾶς, καὶ τοῖς βου-
νοῖς καλύψατε ἡ-
μᾶς· ὅτι εἰ ἐν τῷ
ὑγρῷ ξύλῳ ταῦτα
ποιοῦσιν, ἐν τῷ
ξηρῷ τί γένηται·
Ἤγοντο δὲ καὶ ἕτεροι
δύο κακοῦργοι σὺν
αὐτῷ ἀναιρεθῆναι·
Καὶ ὅτε ἀπῆλθον
ἐπὶ τὸν τόπον τὸν
καλούμενον κρα-
νίον, ἐκεῖ ἐσταύρωσαν
αὐτόν· καὶ τοὺς
Κακούργους· ὃν μὲν
ἐκ δεξιῶν, ὃν δὲ ἐξ ἀ-
ριστερῶν· ὁ δὲ ι(ησοῦ)ς ἔ-
λεγε· πάτερ ἄφες αὐτ(οῖς)·
οὐ γὰρ οἴδασι τί ποι-
οῦσι· διαμεριζό-
μενοι δὲ τὰ ἱμάτια αὐτ(οῦ),

ἔβαλον κλῆρον. ϛ
εἱστήκει ὁ λαὸς θε-
τπβ/β ωρῶν· ἐξεμυκτή-
ριζον δὲ καὶ οἱ ἄρ-
χοντες σὺν αὐτοῖς
λέγοντες· ἄλλους
ἔσωσε· σωσάτω
ἑαυτόν, εἰ οὗτός
ἐστιν ὁ χς ὁ τοῦ θυ
ἐκλεκτός· ἐνέ-
τπγ/β παιζον δὲ αὐτῷ ϛ
οἱ στρατιῶται προ-
σερχόμενοι, καὶ
ὄξος προσφέρον-
τες αὐτῷ καὶ λέ-
γοντες· εἰ σὺ εἶ
ὁ βασιλεὺς τῶν ἰ-
ουδαίων, σῶσον
τπδ/α σεαυτόν· ἦν δὲ
Καὶ ἐπιγραφὴ γε-
γραμμένη ἐπ' αὐ-
τῷ, γράμμασιν
ἑλληνικοῖς καὶ

ῥωμαϊκοῖς καὶ ἑβρα-
ϊκοῖς· οὗτός ἐστιν ὁ
βασιλεὺς τῶν ἰουδαί-
τκε/β ων· εἷς δὲ τῶν κρε-
μασθέντων κακούρ-
γων, ἐβλασφήμει
αὐτὸν λέγων· εἰ σὺ εἶ
ὁ χς, σῶσον σεαυτὸν
τκϛ/γ καὶ ἡμᾶς· ἀποκρι-
θεὶς δὲ ὁ ἕτερος, ἐπετί-
μα αὐτῷ λέγων· οὐ-
δὲ φοβῇ σὺ τὸν θν,
ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ
κρίματι εἶ· καὶ ἡ-
μεῖς μὲν δικαίως·
ἄξια γὰρ ὧν ἐπρά-
ξαμεν ἀπολαμβά-
νομεν· οὗτος δὲ
τπα/ι οὐδὲν ἄτοπον ἔπρα-
ξε· καὶ ἔλεγε τῷ ιυ·
μνήσθητί μου κε,
ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου· καὶ

εἶπεν αὐτῷ ὁ ἰσ̄·
ἀμὴν λέγω σοι· σή
μερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ
ἐν τῷ παρα
δείσῳ· ἦν δὲ ὡσεὶ
Ὥρα ἕκτη· καὶ
σκότος ἐγένετο ἐ
φ' ὅλην τὴν γῆν,
ἕως ὥρας ἐνάτης·
Καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος·
καὶ ἐσχίσθη τὸ κα
ταπέτασμα τοῦ
ναοῦ μέσον· καὶ
Φωνήσας φωνῇ με
γάλῃ ὁ ἰσ̄ εἶπε·
πάτερ εἰς χεῖράς σου
παραθήσομαι
τὸ πνεῦμά μου· καὶ
ταῦτα εἰπὼν ἐ
ξέπνευσεν· ἰδὼν
Δὲ ὁ ἑκατόνταρχος
τὸ γενόμενον ἐ
δόξασε τὸν θν̄
λέγων· ὄντως ὁ
ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος
ἦν· καὶ πάντες
οἱ συμπαραγενόμε
νοι ὄχλοι ἐπὶ τὴν
θεωρίαν ταύτην·
θεωροῦντες τὰ
γενόμενα· τύπτον
τες ἑαυτῶν τὰ στή
θη ὑπέστρεφον·
εἱστήκεισαν δὲ πάν
τες οἱ γνωστοὶ αὐτοῦ
μακρόθεν· καὶ γυ
ναῖκες αἱ συνακο
λουθήσασαι αὐτῷ
ἀπὸ τῆς γαλιλαίας
ὁρῶσαι ταῦτα·
Καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ὀνόματι
ἰωσήφ· βουλευ
τὴς ὑπάρχων· ἀ
νὴρ ἀγαθὸς καὶ δί
καιος· οὗτος οὐκ ἦν
συγκατατεθειμένος

περὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ κυριακοῦ
σώματος :-

τῆ βουλῆ καὶ τῆ πρά
ξει αὐτῶν· ἀπὸ
ἀριμαθαίας πό
λεως τῶν ἰουδαί
ων· ὃς καὶ προσ
εδέχετο καὶ αὐτὸς
τὴν βασιλείαν τοῦ
θεοῦ· οὗτος προσ
ελθὼν τῶ πι
λάτω, ᾐτήσατο
τὸ σῶμα τοῦ ἰησοῦ·

τλ γ̄ α Καὶ καθελὼν αὐτὸ
ἐνετύλιξεν αὐτὸ
σινδόνι, καὶ ἔθη
κεν αὐτὸ ἐν μνήμα
τι λαξευτῶ, οὗ οὐ
κ ἦν οὐδέπω οὐ
δεὶς κείμενος·

τλ δ̄ ι Καὶ ἡμέρα ἦν πα
ρασκευή· σάββα
τον ἐπέφωσκε·
κατακολουθήσα
σαι δὲ γυναῖκες·

αἵτινες ἦσαν συνε
ληλυθυῖαι αὐτῶ
ἐκ τῆς γαλιλαίας,
ἐθεάσαντο τὸ μνη
μεῖον· καὶ ὡς ἐτέθη
τὸ σῶμα αὐτοῦ·

τλ ε̄ η Ὑποστρέψασαι δὲ ἡ
τοίμασαν ἀρώμα
τα καὶ μύρα· καὶ
τὸ μὲν σάββατον,
ἡσύχασαν κατὰ τὴν
ἐντολήν· τῆ δὲ

τλ ς̄ α Μιᾶ τῶν σαββάτων·
ὄρθρου βαθέος,
ἦλθον ἐπὶ τὸ μνῆ
μα (ἑω ἀν δ ι) φέρουσαι ἃ ἡτοί
μασαν ἀρώματα,
καί τινες σὺν αὐταῖς·
εὗρον δὲ τὸν λίθον
ἀποκεκυλισμένον
ἀπὸ τοῦ μνημείου· καὶ
εἰσελθοῦσαι οὐχ εὗ (τλ ζ̄ β)
ρον τὸ σῶμα τοῦ κυρίου ἰησοῦ

Τῆ μιᾶ τῶν σαββάτων· ὄρθρου βαθέος,
ἦλθον γυναῖκες ἐπὶ τὸ μνῆμα.

Καὶ ἐγένετο ἐν τῶ
διαπορεῖσθαι αὐ
τὰς περὶ τούτου,
καὶ ἰδοὺ ἄνδρες
δύο ἐπέστησαν αὐ
ταῖς ἐν ἐσθήσεσιν
ἀστραπτούσαις·
Ἐμφόβων δὲ γενο
μένων αὐτῶν, καὶ
κλινουσῶν τὸ πρό
σωπον εἰς τὴν γῆν·
εἶπον πρὸς αὐτάς·
τί ζητεῖτε τὸν
ζῶντα μετὰ τῶν
νεκρῶν· οὐκ ἔστιν
ὧδε, ἀλλ' ἠγέρθη·
μνήσθητε ὡς ἐλά
λησεν ὑμῖν ἔτι ὢν
ἐν τῇ γαλιλαίᾳ λέ
γων· ὅτι δεῖ τὸν
υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πα
ραδοθῆναι εἰς χεῖ
ρας ἀνθρώπων ἁμαρτω

λῶν, καὶ σταυρωθῆναι
καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρα
ἀναστῆναι· καὶ ἐμνή
σθησαν τῶν ῥημά
των αὐτοῦ· καὶ ὑ
Ποστρέψασαι ἀπὸ τοῦ
μνημείου, ἀπήγγει
λαν ταῦτα πάντα
τοῖς ἕνδεκα
καὶ πᾶσι τοῖς λοιποῖς·
Ἦσαν δὲ ἡ μαγδαληνὴ
μαρία· καὶ ἰωάννα·
καὶ μαρία ἡ ἰακώ
βου· καὶ αἱ λοιπαὶ
σὺν αὐταῖς, αἳ ἔλεγον
πρὸς τοὺς ἀποστό
λους ταῦτα· καὶ ἐ
φάνησαν ἐνώπιον
αὐτῶν ὡσεὶ λῆρος
τὰ ῥήματα αὐτῶν·
καὶ ἠπίστουν αὐταῖς·
ὁ δὲ πέτρος ἀναστὰς
ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνη
μεῖον·

πγ̅ ζ̅ π̅ κλεόπα:-

καὶ παρακύψας,
βλέπει τὰ ὀθόνι
α κείμενα μόνα·
καὶ ἀπῆλθε, πρὸς
ἑαυτὸν θαυμάζων
τὸ γεγονός· καὶ
ἰδοὺ δύο ἐξ αὐτῶν
ἦσαν πορευόμε
νοι ἐν αὐτῇ τῇ ἡ
μέρα εἰς κώμην·
ἀπέχουσαν σταδί
ους ἑξήκοντα ἀπὸ
ἱλημ̅, ᾗ ὄνομα
ἐμμαούς· καὶ αὐ
τοὶ ὡμίλουν πρὸς
ἀλλήλους, περὶ
πάντων τῶν συμ
βεβηκότων τού
των· καὶ ἐγένετο
ἐν τῷ ὁμιλεῖν αὐ
τοὺς καὶ συζητεῖν,
καὶ αὐτὸς ὁ ἰς̅ ἐγγί
σας συνεπορεύετο

αὐτοῖς· οἱ δὲ ὀφθαλ
μοὶ αὐτῶν ἐκρατοῦν
το, τοῦ μὴ ἐπιγνῶναι
αὐτόν· εἶπε δὲ πρὸς
αὐτούς· τίνες οἱ λόγοι
οὗτοι οὓς ἀντιβάλλε
τε πρὸς ἀλλήλους
περιπατοῦντες,
καὶ ἐστὲ σκυθρωποί·
ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἷς
ᾧ ὄνομα κλεόπας,
εἶπε πρὸς αὐτόν·
σὺ μόνος παροικεῖς
ἱλημ̅· καὶ οὐκ ἔγνως
τὰ γενόμενα ἐν
αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέ
ραις ταύταις; καὶ
εἶπεν αὐτοῖς· ποῖα·
οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ·
τὰ περὶ ἰῦ̅ τοῦ να
ζωραίου· ὃς ἐγένετο
ἀνὴρ προφήτης·
δυνατὸς ἐν ἔργῳ

καὶ λόγῳ ἐναντί-
ον τοῦ θεοῦ καὶ παν-
τὸς τοῦ λαοῦ· ὅ-
πως τε παρέδω-
καν αὐτὸν οἱ ἀρ-
χιερεῖς καὶ οἱ ἄρ-
χοντες ἡμῶν εἰς
κρίμα θανάτου,
καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν·
ἡμεῖς δὲ ἠλπίζο-
μεν, ὅτι αὐτός ἐ-
στιν ὁ μέλλων λυ-
τροῦσθαι τὸν Ἰσραήλ·
ἀλλά γε σὺν πᾶσι
τούτοις, τρίτην
ταύτην ἡμέραν ἄ-
γει σήμερον ἀφ᾽ οὗ
ταῦτα ἐγένετο·
ἀλλὰ καὶ γυναῖκές
τινες ἐξ ἡμῶν ἐ-
ξέστησαν ἡμᾶς, γε-
νόμεναι ὀρθριαι
ἐπὶ τὸ μνημεῖον·

καὶ μὴ εὑροῦσαι τὸ
σῶμα αὐτοῦ, ἦλθον
λέγουσαι· καὶ ὀπτα-
σίαν ἀγγέλων ἑωρα-
κέναι, οἳ λέγουσιν
αὐτὸν ζῆν· καὶ ἀ-
πῆλθόν τινες τῶν
σὺν ἡμῖν ἐπὶ τὸ μνη-
μεῖον· καὶ εὗρον οὕ-
τως, καθὼς καὶ αἱ
γυναῖκες εἶπον·
αὐτὸν δὲ οὐκ εἶδον·
Καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς
αὐτούς· ὦ ἀνόητοι
καὶ βραδεῖς τῇ καρ-
δίᾳ τοῦ πιστεύειν
ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐλά-
λησαν οἱ προφῆται·
οὐχὶ ταῦτα ἔδει
παθεῖν τὸν χριστὸν καὶ
εἰσελθεῖν εἰς τὴν δό-
ξαν αὐτοῦ; καὶ ἀρξά-
μενος ἀπὸ μωσέως

καὶ ἀπὸ πάντων
τῶν προφητῶν
διηρμήνευεν αὐτοῖς
ἐν πάσαις ταῖς
γραφαῖς τὰ πε
ρὶ ἑαυτοῦ· καὶ ἤγ
γισαν εἰς τὴν κώμην
οὗ ἐπορεύοντο· ς
αὐτὸς προσεποιεῖ
το πορρωτέρω
πορεύεσθαι· καὶ
παρεβιάσαντο
αὐτὸν λέγοντες·
μεῖνον μεθ' ἡμῶν
ὅτι πρὸς ἑσπέραν
ἐστί, καὶ κέκλικεν
ἡ ἡμέρα· καὶ εἰσῆλ
θε τοῦ μεῖναι σὺν
αὐτοῖς· καὶ ἐγένε
το ἐν τῷ κατακλι
θῆναι αὐτὸν μετ'
αὐτῶν, λαβὼν τὸν
ἄρτον εὐλόγησε· ς

κλάσας ἐπεδίδου
αὐτοῖς· αὐτῶν δὲ δι
ηνοίχθησαν οἱ ὀφθαλ
μοί, καὶ ἐπέγνωσαν
αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἄ
φαντος ἐγένετο ἀπ' αὐ
τῶν· καὶ εἶπον πρὸς
ἀλλήλους· οὐχὶ ἡ καρδί
α ἡμῶν καιομένη ἦν
ἐν ἡμῖν· ὡς ἐλάλει
ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ· καὶ
ὡς διήνοιγεν ἡμῖν
τὰς γραφάς; καὶ
ἀναστάντες αὐτῇ τῇ
ὥρᾳ ὑπέστρεψαν
εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ εὗρον
συνηθροισμένους
τοὺς ἕνδεκα καὶ
τοὺς σὺν αὐτοῖς λέγον
τας· ὅτι ἠγέρθη ὁ
κύριος ὄντως, καὶ ὤφθη
Σίμωνι· καὶ αὐτοὶ
ἐξηγοῦντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ,

[illegible]

ἑω(θινὸν) ϛ΄

καὶ ὡς ἐγνώσθη
αὐτοῖς ἐν τῇ κλά-
σει τοῦ ἄρτου·
Ταῦτα δὲ αὐτῶν λα-
λούντων, καὶ αὐ-
τὸς ὁ ἰς ἔστη ἐν μέ-
σῳ αὐτῶν καὶ λέγει
αὐτοῖς· εἰρήνη
ὑμῖν· πτοηθέντες
δὲ καὶ ἔμφοβοι γε-
νόμενοι, ἐδόκουν
πνεῦμα θεωρεῖν·
Εἶπεν αὐτοῖς· τί
τεταραγμένοι ἐστέ,
καὶ διατί διαλογι-
σμοὶ ἀναβαίνου-
σιν ἐν ταῖς καρ-
δίαις ὑμῶν· ἴδε-
τε τὰς χεῖράς μου
καὶ τοὺς πόδας
μου, ὅτι αὐτὸς ἐγώ
εἰμι· ψηλαφήσα-
τέ με καὶ ἴδετε·

ὅτι πνεῦμα, σάρκα καὶ
ὀστέα οὐκ ἔχει. καθὼς
ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχον-
τα· καὶ τοῦτο εἰπὼν,
ἐπέδειξεν αὐτοῖς
τὰς χεῖρας καὶ τοὺς
πόδας· ἔτι δὲ ἀπι-
στούντων αὐτῶν ἀπὸ
τῆς χαρᾶς καὶ θαυ-
μαζόντων, εἶπεν
αὐτοῖς· ἔχετέ τι βρώ-
σιμον ἐνθάδε;
οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐ-
τῷ ἰχθύος ὀπτοῦ
μέρος, καὶ ἀπὸ με-
λισσίου κηρίου· καὶ
λαβὼν ἐνώπιον
αὐτῶν ἔφαγεν· εἶ-
πε δὲ αὐτοῖς· οὗτοι
οἱ λόγοι οὓς ἐλάλη-
σα πρὸς ὑμᾶς ἔτι
ὢν σὺν ὑμῖν· ὅτι
δεῖ πληρωθῆναι πάν-

τὸ γεγραμμένον
ἐν τῷ νόμῳ μωσέως
καὶ προφή-
ταις καὶ ψαλμοῖς
περὶ ἐμοῦ· τότε
διήνοιξεν αὐτῶν
τὸν νοῦν τοῦ συ-
νιέναι τὰς γρα-
φάς, καὶ εἶπεν αὐ-
τοῖς· ὅτι οὕτως γέ-
γραπται· καὶ οὕ-
τως ἔδει πα-
θεῖν τὸν χν̄· καὶ
ἀναστῆναι ἐκ νε-
κρῶν τῇ τρίτῃ
ἡμέρᾳ· καὶ κηρυ-
χθῆναι ἐπὶ τῷ
ὀνόματι αὐτοῦ,
μετάνοιαν καὶ ἄ-
φεσιν ἁμαρτιῶν
εἰς πάντα τὰ
ἔθνη· ἀρξάμενον
ἀπὸ ἰλ̄ημ· ὑμεῖς

δὲ ἐστὲ μάρτυρες
τούτων· καὶ ἰδοὺ
ἐγὼ ἀποστέλλω τὴν
ἐπαγγελίαν τοῦ πρ̄ς
μου ἐφ' ὑμᾶς· ὑ-
μεῖς δὲ καθίσατε
ἐν τῇ πόλει ἰλ̄ημ,
ἕως οὗ ἐνδύσησθε
δύναμιν ἐξ ὕψους·
ἐξήγαγε δὲ αὐτοὺς ἔ-
ξω, ἕως εἰς βηθα-
νίαν· καὶ ἐπάρας
τὰς χεῖρας αὐτοῦ,
εὐλόγησεν αὐτούς·
καὶ ἐγένετο ἐν τῷ
εὐλογεῖν αὐτὸν αὐ-
τούς, διέστη ἀπ' αὐ-
τῶν καὶ ἀνεφέ-
ρετο εἰς τὸν οὐνὸν·
καὶ αὐτοὶ προσκυ-
νήσαντες αὐτόν,
ὑπέστρεψαν εἰς
ἰλ̄ημ μετὰ χαρᾶς

μεγάλης· καὶ ἦσαν
διαπαντὸς ἐν
τῷ ἱερῷ, αἰ
νοῦντες
καὶ εὐλογοῦν
τες τὸν
θεόν·
ἀμήν.

※ εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν,
στίχοι βω:–

Τὸ κατὰ Λουκᾶν εὐ
αγγέλιον ἐξεδόθη μετὰ
χρόνους ιε' τῆς Χριστοῦ ἀ
ναλήψεως:–

τοῦ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγελίου τίτλοι

α περὶ τοῦ ἐν Κανᾷ γάμου
β περὶ τῶν ἐκβληθέντων ἐκ τοῦ ἱεροῦ
γ περὶ Νικοδήμου
δ ζήτησις περὶ καθαρισμοῦ
ε περὶ τῆς Σαμαρείτιδος
ϛ περὶ τοῦ βασιλικοῦ
ζ περὶ τοῦ λη' ἔχοντος ἐν τῇ ἀσθενείᾳ
η περὶ τῶν ε' ἄρτων καὶ τῶν β' ἰχθύων
θ περὶ τοῦ ἐν θαλάσσῃ περιπάτου
ι περὶ τοῦ ἐκ γενετῆς τυφλοῦ
ια περὶ τοῦ Λαζάρου
ιβ περὶ τῆς ἀλειψάσης τὸν κύριον μύρῳ
ιγ περὶ ὧν εἶπεν Ἰούδας
ιδ περὶ τοῦ ὄνου
ιε περὶ τῶν προσελθόντων Ἑλλήνων
ιϛ περὶ τοῦ νιπτῆρος
ιζ περὶ τοῦ παρακλήτου
ιη περὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ κυριακοῦ σώματος

+ εὐαγγέλιον κατὰ ἰωάννην :

α Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λό-
γος· καὶ ὁ λόγος
ἦν πρὸς τὸν θν̄·
καὶ θς̄ ἦν ὁ λόγος·
οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ
πρὸς τὸν θν̄·
πάντα δι' αὐτοῦ
ἐγένετο· καὶ χω-
ρὶς αὐτοῦ ἐγένετο
οὐδὲ ἕν, ὃ γέγονεν·
ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν·
καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς
τῶν ἀνθρώπων· καὶ
τὸ φῶς ἐν τῇ σκο-
τίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκο-

τία αὐτὸ οὐ κατέ- : τέλ τοῦ
λαβεν· ἐγένετο πάσχα :
β Ἄνος ἀπεσταλμέ-
νος παρὰ θῦ· ὄ-
νομα αὐτῷ ἰωάν-
νης· οὗτος ἦλθεν
εἰς μαρτυρίαν,
ἵνα μαρτυρήσῃ
περὶ τοῦ φωτός·
ἵνα πάντες πι-
στεύσωσι δι' αὐτοῦ·
οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ
φῶς· ἀλλ' ἵνα μαρ-
τυρήσῃ περὶ τοῦ
φωτός· ἦν τὸ φῶς

Τὸ ἀληθινόν, ὃ φω-
τίζει πάντα
ἄνθρωπον ἐρχόμενον
εἰς τὸν κόσμον.
ἐν τῷ κόσμῳ ἦν·
καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ
ἐγένετο, καὶ ὁ κό-
σμος αὐτὸν οὐκ ἔ-
γνω· εἰς τὰ ἴδι-
α ἦλθε, καὶ οἱ ἴδιοι
αὐτὸν οὐ παρέλα-
βον· ὅσοι δὲ ἔλα-
βον αὐτόν, ἔδω-
κεν αὐτοῖς ἐξου-
σίαν τέκνα θεοῦ
γενέσθαι, τοῖς πι-
στεύουσιν εἰς τὸ ὄνο-
μα αὐτοῦ· οἳ οὐ-
κ ἐξ αἱμάτων· οὐ-
δὲ ἐκ θελήματος
σαρκός· οὐδὲ ἐκ
θελήματος ἀνδρός,
ἀλλ' ἐκ θεοῦ ἐγεννή-

θησαν· καὶ ὁ λό-
γος σὰρξ ἐγένετο, καὶ
ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν·
καὶ ἐθεασάμεθα τὴν
δόξαν αὐτοῦ, δόξα-
ν ὡς μονογενοῦς
παρὰ πατρός, πλή-
ρης χάριτος καὶ
ἀληθείας. Ἰωάν-
νης μαρτυρεῖ πε-
ρὶ αὐτοῦ, καὶ κέκρα-
γε λέγων· οὗτος ἦν
ὃν εἶπον· ὁ ὀπίσω
μου ἐρχόμενος
ἔμπροσθέν μου
γέγονεν, ὅτι πρῶ-
τός μου ἦν· καὶ
ἐκ τοῦ πληρώμα-
τος αὐτοῦ ἡμεῖς
πάντες ἐλάβο-
μεν, καὶ χάριν ἀν-
τὶ χάριτος· ὅτι
ὁ νόμος διὰ Μωϋσέως

ὡς ἐδόθη· ἡ χά
ρις καὶ ἡ ἀλήθεια
διὰ ἰῦ χῦ ἐγένετο·
Θν̄ οὐδεὶς ἑώρακε
πώποτε· ὁ μο
νογενὴς υἱὸς ὁ ὢν
εἰς τὸν κόλπον
τοῦ πρς̅, ἐκεῖνος
ἐξηγήσατο· καὶ
ῑ Αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυ
ρία τοῦ ἰωάννου·
ὅτε ἀπέστειλαν
οἱ ἰουδαῖοι ἐξ ἱε
ροσολύμων ἱερεῖς
καὶ λευΐτας. ἵνα
ἐρωτήσωσιν αὐ ῑᾱ
τόν· σὺ τίς εἶ· καὶ
ὡμολόγησε καὶ οὐ
κ ἠρνήσατο· καὶ
ὡμολόγησεν ὅτι
οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ὁ χς̅·
καὶ ἠρώτησαν αὐ
τόν· τί οὖν· ἠλί

ας εἶ σύ; καὶ λέγει·
οὐκ εἰμί· ὁ προφή
της εἶ σύ; καὶ ἀπε
κρίθη· οὔ· εἶπον
οὖν αὐτῷ· τίς εἶ·
ἵνα ἀπόκρισιν
δῶμεν τοῖς πέμ
ψασιν ἡμᾶς· τί
λέγεις περὶ σεαυ
τοῦ· ἔφη· ἐγὼ φω
νὴ βοῶντος ἐν τῇ
ἐρήμῳ· εὐθύνα
τε τὴν ὁδὸν κυ̅.
καθὼς εἶπεν ἡ
σαΐας ὁ προφήτης·
καὶ οἱ ἀπεσταλμέ
νοι ἦσαν ἐκ τῶν
φαρισαίων· καὶ
ἠρώτησαν αὐτὸν
καὶ εἶπον αὐτῷ·
τί οὖν βαπτίζεις
εἰ σὺ οὐκ εἶ ὁ χς̅· οὔ
τε ἠλίας, οὔτε ὁ προ

φήτης· ἀπεκρί
θη αὐτοῖς ὁ ἰωάν
νης λέγων· ἐγὼ
ιβ/α βαπτίζω ἐν ὕδα
τι· μέσος δὲ ὑμῶν
ἕστηκεν, ὃν ὑμεῖς
οὐκ οἴδατε· αὐτός
ἐστιν ὁ ὀπίσω μου
ἐρχόμενος, ὃς ἔμ
προσθέν μου γέ
γονεν· οὗ ἐγὼ οὐ
κ εἰμὶ ἄξιος, ἵνα
λύσω αὐτοῦ τὸν ἱ
μάντα τοῦ ὑπο
δήματος· ταῦ
[illegible] ιγ/ι τα ἐν βηθαβαρᾶ ἐ
γένετο πέραν τοῦ
[illegible] ἰορδάνου, ὅπου
[illegible] ἦν ἰωάννης βα
[illegible] πτίζων· τῇ ἐ
[illegible] παύριον βλέπει ὁ ἰω(άννης)
τὸν ἰ(ησοῦ)ν ἐρχόμενον πρὸς
αὐτὸν καὶ λέγει· ἴ

δε ὁ ἀμνὸς τοῦ θ(εο)ῦ,
ὁ αἴρων τὴν ἁμαρ
τίαν τοῦ κόσμου·
ιδ/α αὐτός ἐστιν περὶ οὗ
ἐγὼ εἶπον· ὀπί
σω μου ἔρχεται ἀ
νήρ, ὃς ἔμπροσθέ
μου γέγονεν, ὅτι
πρῶτός μου ἦν·
κἀγὼ οὐκ ᾔδειν αὐ
τόν· ἀλλ' ἵνα φα
νερωθῇ τῷ ἰ(σραή)λ,
διὰ τοῦτο ἦλθον ἐ
γὼ ἐν τῷ ὕδατι
βαπτίζων· καὶ
ιε ἐμαρτύρησεν ἰω
άννης λέγων· ὅτι
τεθέαμαι τὸ π(νεῦ)μα
καταβαῖνον ὡς
περιστερὰν ἐξ οὐ
ρανοῦ, καὶ ἔμεινεν ἐπ'
αὐτόν· κἀγὼ οὐκ
ᾔδειν αὐτόν·

ἀλλ' ὁ πέμψας με βα
πτίζειν ἐν ὕδατι ἐκεῖ
νος μοι εἶ
πεν· ἐφ' ὃν ἂν ἴδῃς
τὸ πνεῦμα καταβαῖ
νον καὶ μένον ἐπ'
αὐτόν, οὗτός ἐστιν
ὁ βαπτίζων
ἐν πνεύματι ἁγίῳ· καὶ
γὼ ἑώρακα καὶ
μεμαρτύρηκα,
ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱ
ὸς τοῦ θεοῦ. τέλος
Τῇ ἐπαύριον πάλιν
εἱστήκει ὁ Ἰωάννης.
καὶ ἐκ τῶν μαθη
τῶν αὐτοῦ δύο· καὶ
ἐμβλέψας τῷ Ἰησοῦ
περιπατοῦντι,
λέγει· ἴδε ὁ ἀμνὸς
τοῦ θεοῦ· καὶ ἤκου
σαν αὐτοῦ οἱ δύο μα
θηταὶ λαλοῦντος,

καὶ ἠκολούθησαν
τῷ Ἰησοῦ· στραφεὶς
ὁ Ἰησοῦς καὶ θεασάμενος
αὐτοὺς ἀκολουθοῦν
τας, λέγει αὐτοῖς·
τί ζητεῖτε· οἱ δὲ
εἶπον αὐτῷ· ῥαβ
βί· ὃ λέγεται ἑρμη
νευόμενον διδά
σκαλε, ποῦ μένεις·
λέγει αὐτοῖς· ἔρχε
σθε καὶ ἴδετε· ἦλ
θον καὶ εἶδον ποῦ
μένει, καὶ παρ' αὐ
τῷ ἔμειναν τὴν
ἡμέραν ἐκείνην·
ὥρα ἦν ὡς δεκάτη·
ἦν Ἀνδρέας ὁ ἀδελ
φὸς Σίμωνος Πέ
τρου, εἷς ἐκ τῶν
δύο τῶν ἀκουσάν
των παρὰ Ἰωάννου,
καὶ ἀκολουθησάν

ιζ
α

τῶν αὐτῶ· εὑ-
ρίσκει οὗτος πρῶ-
τος τὸν ἀδελφὸν
τὸν ἴδιον σίμω-
να, καὶ λέγει αὐτῶ·
εὑρήκαμεν τὸν
μεσσίαν, ὅ ἐστι μεθ-
ερμηνευόμενον
χς· καὶ ἤγαγεν αὐ-
τὸν πρὸς τὸν ιν·
ἐμβλέψας αὐτῶ
ὁ ις εἶπεν· σὺ εἶ
σίμων, ὁ υἱὸς ἰωνᾶ·
σὺ κληθήσῃ κηφᾶς,
ὃ ἑρμηνεύεται πέ-
τρος· τῇ ἐπαύ-
ριον ἠθέλησεν ἐξελ-
θεῖν εἰς τὴν γαλι-
λαίαν, καὶ εὑρίσκει
φίλιππον καὶ λέ-
γει αὐτῶ ὁ ις· ἀ-
κολούθει μοι· ἦν
δὲ ὁ φίλιππος ἀ-

πὸ βηθσαϊδὰ, ἐκ
τῆς πόλεως ἀν-
δρέου καὶ πέτρου·
εὑρίσκει φίλιππος
τὸν ναθαναὴλ
καὶ λέγει αὐτῶ· ὃν
ἔγραψε μωσῆς ἐν
τῶ νόμω καὶ οἱ
προφῆται, εὑρή-
καμεν ιν τὸν υἱ-
ὸν τοῦ ἰωσὴφ τὸν
ἀπὸ ναζαρέτ·
καὶ εἶπεν αὐτῶ
ναθαναήλ· ἐκ
ναζαρὲτ δύνα-
ταί τι ἀγαθὸν εἶναι;
λέγει αὐτῶ φίλιπ-
πος· ἔρχου καὶ
ἴδε· εἶδεν ὁ ις
τὸν ναθαναὴλ
ἐρχόμενον πρὸς
αὐτὸν, καὶ λέγει πε-
ρὶ αὐτοῦ· ἴδε ἀ-

[illegible marginal notes]

[illegible marginal notes at foot of page]

[illegible]

ληθῶς ἰσλίτης·
ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστι·
λέγει αὐτῷ ναθα-
ναήλ· πόθεν με
γινώσκεις· ἀπε-
κρίθη ὁ ις καὶ εἶπεν
αὐτῷ· πρὸ τοῦ
σε φίλιππον φω-
νῆσαι, ὄντα ὑπὸ
τὴν συκῆν εἶδόν
σε· ἀπεκρίθη
ναθαναὴλ καὶ
λέγει αὐτῷ· ῥαβ-
βί· σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ
θυ· σὺ εἶ ὁ βασι-
λεὺς τοῦ ισλ· ἀ-
πεκρίθη ις καὶ εἶ-
πεν αὐτῷ· ὅτι
εἶπόν σοι εἶδόν
σε ὑποκάτω τῆς
συκῆς πιστεύεις;
μείζω τούτων ὄ-
ψῃ· καὶ λέγει αὐτῷ·

ἀμὴν ἀμὴν λέγω
ὑμῖν· ἀπ' ἄρτι ὄ-
ψεσθε τὸν οὐρανὸν
ἀνεῳγότα, καὶ τοὺς
ἀγγέλους τοῦ θυ ἀ-
ναβαίνοντας καὶ
καταβαίνοντας
ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ
ἀνου· τέλ· καὶ τῇ
Ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ
γάμος ἐγένετο ἐν κα-
νᾶ τῆς γαλιλαίας·
καὶ ἦν ἡ μήτηρ τοῦ
ιυ ἐκεῖ· ἐκλήθη
δὲ καὶ ὁ ις καὶ οἱ μα-
θηταὶ αὐτοῦ εἰς
τὸν γάμον· καὶ ὑ-
στερήσαντος οἴνου
λέγει ἡ μήτηρ τοῦ ιυ
πρὸς αὐτόν· οἶ-
νον οὐκ ἔχουσι·
λέγει αὐτῇ ὁ ις·
τί ἐμοὶ καὶ σοὶ γύναι;

τοῦ ἐν κανᾶ γάμου·

οὔπω ἥκει ἡ ὥρα μου·
λέγει ἡ μήτηρ αὐτοῦ τοῖς
διακόνοις· ὅ τι ἂν
λέγῃ ὑμῖν ποιήσα-
τε· ἦσαν δὲ ἐκεῖ
ὑδρίαι λίθιναι ἓξ
κείμεναι, κατὰ
τὸν καθαρισμὸν
τῶν ἰουδαίων χω-
ροῦσαι ἀνὰ μετρη-
τὰς δύο ἢ τρεῖς·
λέγει αὐτοῖς ὁ ἰς̅· γε-
μίσατε τὰς ὑδρί-
ας ὕδατος· καὶ ἐ-
γέμισαν αὐτὰς ἕ-
ως ἄνω· καὶ λέγει
αὐτοῖς· ἀντλήσα-
τε νῦν καὶ φέρετε
τῷ ἀρχιτρικλίνῳ·
καὶ ἤνεγκαν· ὡς δὲ
ἐγεύσατο ὁ ἀρχιτρί-
κλινος τὸ ὕδωρ οἶ-
νον γεγενημένον.
καὶ οὐκ ᾔδει πόθεν ἐ-
στίν· οἱ δὲ διάκο-
νοι ᾔδεισαν οἱ ἠντλη-
κότες τὸ ὕδωρ·
φωνεῖ τὸν νυμφίον
ὁ ἀρχιτρίκλινος·
καὶ λέγει αὐτῷ· πᾶς
ἄνθρωπος πρῶτον τὸν
καλὸν οἶνον τίθη-
σι· καὶ ὅταν με-
θυσθῶσι, τότε τὸν
ἐλάσσω· σὺ τετή-
ρηκας τὸν καλὸν
οἶνον ἕως ἄρτι·
ταύτην ἐποίησε τὴν
ἀρχὴν τῶν σημεί-
ων ὁ ἰς̅ ἐν κανᾷ τῆς
γαλιλαίας, καὶ ἐφα-
νέρωσε τὴν δό-
ξαν αὐτοῦ· καὶ ἐπί-
στευσαν εἰς αὐτὸν
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ·
μετὰ τοῦτο κατέβη

[illegible]

ιε τῶν ἐκβληθέντων ἐκ τοῦ ἱεροῦ :-

εἰς καπερναοὺμ,
αὐτὸς καὶ ἡ μήτηρ αὐ-
τοῦ· καὶ οἱ ἀδελ-
φοὶ αὐτοῦ, καὶ οἱ μα-
θηταὶ αὐτοῦ, καὶ
ἐκεῖ ἔμειναν οὐ πολ-
λὰς ἡμέρας·
Ἐγγὺς ἦν τὸ πάσχα
τῶν ἰουδαίων, καὶ
ἀνέβη εἰς ἱεροσόλυ-
μα ὁ ἰησοῦς· καὶ εὗρεν
ἐν τῷ ἱερῷ τοὺς
πωλοῦντας βόας καὶ
πρόβατα καὶ περι-
στεράς· καὶ τοὺς
κερματιστὰς κα-
θημένους· καὶ
ποιήσας φραγέλλι-
ον ἐκ σχοινίων, πάν-
τας ἐξέβαλεν ἐκ
τοῦ ἱεροῦ· τά τε
πρόβατα καὶ τοὺς
βόας· καὶ τῶν κολλυβι-

στῶν ἐξέχεε τὸ κέρ-
μα· καὶ τὰς τρα-
πέζας ἀνέστρεψε·
καὶ τοῖς τὰς περι-
στερὰς πωλοῦσιν
εἶπεν· ἄρατε ταῦ-
τα ἐντεῦθεν· μὴ
ποιεῖτε τὸν οἶκον
τοῦ πατρός μου, οἶκον
ἐμπορίου· ε
κβ ι Ἐμνήσθησαν δὲ οἱ μα-
θηταὶ αὐτοῦ ὅτι
γεγραμμένον ἐστίν,
ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου
σου καταφάγεταί με·
κγ β Ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ ἰ-
ουδαῖοι καὶ εἶπον
αὐτῷ· τί σημεῖον
δεικνύεις ἡμῖν, ὅ-
τι ταῦτα ποιεῖς;
κδ ι Ἀπεκρίθη ὁ ἰησοῦς καὶ εἶ-
πεν αὐτοῖς· λύσα-
τε τὸν ναὸν τοῦτον·

καὶ ἐν τρισὶν ἡμέ-
ραις ἐγερῶ αὐτόν·
εἶπον οὖν οἱ ἰουδαῖοι·
τεσσαράκοντα
καὶ ἓξ ἔτεσιν ᾠκο-
δομήθη ὁ ναὸς οὗ-
τος· καὶ σὺ ἐν τρι-
σὶν ἡμέραις ἐγε-
ρεῖς αὐτόν; ἐκεῖ-
νος δὲ ἔλεγε περὶ
τοῦ ναοῦ τοῦ σώ-
ματος αὐτοῦ· ὅ-
τε οὖν ἠγέρθη ἐκ νε-
κρῶν, ἐμνήσθησαν
οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ ὅτι τοῦτο ἔ-
λεγε· καὶ ἐπίστευσαν
τῇ γραφῇ, καὶ τῷ
λόγῳ ᾧ εἶπεν ὁ ἰς.
Ὡς δὲ ἦν ἐν τοῖς ἱ-
εροσολύμοις ἐν
τῷ πάσχα ἐν τῇ
ἑορτῇ, πολλοὶ ἐ-

πίστευσαν εἰς τὸ
ὄνομα αὐτοῦ, θε-
ωροῦντες αὐτοῦ τὰ
σημεῖα ἃ ἐποίει·
αὐτὸς δὲ ὁ ἰς οὐ-
κ ἐπίστευεν ἑαυτὸν
αὐτοῖς, διὰ τὸ αὐ-
τὸν γινώσκειν πάν-
τας· καὶ ὅτι οὐ
χρείαν εἶχεν ἵνα
τὶς μαρτυρήσῃ
περὶ τοῦ ἀνου·
αὐτὸς γὰρ ἐγίνω-
σκε τί ἦν ἐν τῷ
ἀνῳ. Ἦν δὲ ἀνος
ἐκ τῶν φαρισαίων,
νικόδημος ὄνο-
μα αὐτῷ· ἄρχων
τῶν ἰουδαίων·
οὗτος ἦλθε πρὸς
τὸν ἰν νυκτὸς
καὶ εἶπεν αὐτῷ·
ῥαββί· οἴδαμεν

τε π νικοδήμου :–

ὅτι ἀπὸ θῦ ἐλήλυ-
θας διδάσκαλος·
οὐδεὶς γὰρ ταῦτα
τὰ σημεῖα δύνα-
ται ποιεῖν ἃ σὺ
ποιεῖς, ἐὰν μὴ
ἦ ὁ θς μετ' αὐτοῦ.
ἀπεκρίθη ἰς καὶ εἶ-
πεν αὐτῷ· ἀμὴν
ἀμὴν λέγω σοι· ἐ-
ὰν μή τις γεννη-
θῇ ἄνωθεν, οὐ δύ-
ναται ἰδεῖν τὴν
βασιλείαν τοῦ θῦ·
λέγει πρὸς αὐτὸν
ὁ νικόδημος· πῶς
δύναται ἄνος γεν-
νηθῆναι γέρων
ὤν· μὴ δύναται
εἰς τὴν κοιλίαν τῆς
μρς αὐτοῦ δεύτε-
ρον εἰσελθεῖν καὶ
γεννηθῆναι; ἀ-

πεκρίθη ἰς· ἀμὴν
ἀμὴν λέγω σοι· ἐὰν
μή τις γεννηθῇ
ἐξ ὕδατος καὶ πνς,
οὐ δύναται εἰσελ-
θεῖν εἰς τὴν βασι-
λείαν τοῦ θῦ· τὸ
γεγεννημένον ἐκ
τῆς σαρκὸς σάρξ
ἐστι· καὶ τὸ γεγεν-
νημένον ἐκ τοῦ
πνς πνᾶ ἐστί·
μὴ θαυμάσῃς ὅτι
εἶπόν σοι δεῖ ὑμᾶς
γεννηθῆναι ἄνω-
θεν· τὸ πνᾶ ὅπου
θέλει πνεῖ· καὶ
τὴν φωνὴν αὐτοῦ
ἀκούεις, ἀλλ' οὐκ οἶ-
δας πόθεν ἔρχεται
καὶ ποῦ ὑπάγει·
οὕτως ἐστὶ πᾶς ὁ γε-
γεννημένος ἐκ τοῦ πνς·

ἀπεκρίθη νικόδη-
μος καὶ εἶπεν αὐ-
τῷ· πῶς δύναται
ταῦτα γενέσθαι;
ἀπεκρίθη ἰς καὶ εἶ-
πεν αὐτῷ· σὺ εἶ ὁ
διδάσκαλος τοῦ
ἰηλ καὶ ταῦτα οὐ
γινώσκεις; ἀμὴν
ἀμὴν λέγω σοι· ὅτι
ὃ οἴδαμεν λαλοῦμεν
καὶ ὃ ἑωράκαμεν
μαρτυροῦμεν, καὶ
τὴν μαρτυρίαν
ἡμῶν οὐ λαμβάνε-
τε· εἰ τὰ ἐπίγεια
εἶπον ὑμῖν καὶ
οὐ πιστεύετε, πῶς
ἐὰν εἴπω ὑμῖν τὰ
ἐπουράνια πιστεύσε-
τε· καὶ οὐδεὶς
Ἀναβέβηκεν εἰς τὸν
οὐρανόν, εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ

οὐρανοῦ καταβὰς
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὢν
ἐν τῷ οὐρανῷ· καὶ
καθὼς μωσῆς ὕ-
ψωσε τὸν ὄφιν ἐν
τῇ ἐρήμῳ, οὕτως
ὑψωθῆναι δεῖ τὸν υἱὸν
τοῦ ἀνθρώπου· ἵνα
πᾶς ὁ πιστεύων εἰς
αὐτὸν μὴ ἀπόλη-
ται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν
αἰώνιον· οὕτω
Γὰρ ἠγάπησεν ὁ θς
τὸν κόσμον, ὥστε
τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν
μονογενῆ ἔδωκεν·
ἵνα πᾶς ὁ πιστεύ-
ων εἰς αὐτὸν μὴ ἀ-
πόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζω-
ὴν αἰώνιον· οὐ γὰρ
ἀπέστειλεν ὁ θς τὸν
υἱὸν αὐτοῦ εἰς τὸν
κόσμον ἵνα κρίνῃ

τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα
σωθῇ ὁ κόσμος δι'
αὐτοῦ. ὁ πιστεύ-
ων εἰς αὐτὸν οὐ κρί-
νεται· ὁ δὲ μὴ πιστεύ-
ων ἤδη κέκριται ὅ-
τι μὴ πεπίστευκεν
εἰς τὸ ὄνομα τοῦ
μονογενοῦς υἱοῦ
τοῦ θεοῦ. αὕτη δέ
ἐστιν ἡ κρίσις· ὅτι
τὸ φῶς ἐλήλυθεν
εἰς τὸν κόσμον, καὶ
ἠγάπησαν οἱ ἄνθρωποι
μᾶλλον τὸ σκότος
ἢ τὸ φῶς· ἦν γὰρ
πονηρὰ αὐτῶν τὰ
ἔργα. πᾶς γὰρ ὁ
φαῦλα πράσσων
μισεῖ τὸ φῶς καὶ οὐκ
ἔρχεται πρὸς τὸ
φῶς, ἵνα μὴ ἐλεγ-
χθῇ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

ὁ δὲ ποιῶν τὴν ἀλή-
θειαν ἔρχεται πρὸς
τὸ φῶς, ἵνα φανε-
ρωθῇ αὐτοῦ τὰ ἔρ-
γα ὅτι ἐν θεῷ ἐστιν
εἰργασμένα.

Μετὰ ταῦτα ἦλθεν
ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ εἰς τὴν Ἰου-
δαίαν γῆν, καὶ ἐκεῖ
διέτριβεν μετ' αὐτῶν
καὶ ἐβάπτιζεν.

Ἦν δὲ καὶ Ἰωάννης
βαπτίζων ἐν Αἰνὼν
ἐγγὺς τοῦ Σαλήμ, ὅ-
τι ὕδατα πολλὰ
ἦν ἐκεῖ· καὶ παρε-
γίνοντο καὶ ἐβαπ-
τίζοντο.

Οὔπω γὰρ ἦν βεβλημέ-
νος εἰς τὴν φυλα-
κὴν ὁ Ἰωάννης. ἐ-
γένετο οὖν ζήτησις

ζήτησις περὶ καθαρισμοῦ:—

ἐκ τῶν μαθητῶν
ἰωάννου μετὰ ἰου
δαίου περὶ καθα
ρισμοῦ. καὶ ἦλθον
πρὸς τὸν ἰωάν
νην καὶ εἶπον αὐ
τῷ· ῥαββί· ὃς
ἦν μετὰ σοῦ πέραν
τοῦ ἰορδάνου· ᾧ
σὺ μεμαρτύρηκας,
ἴδε οὗτος βαπτί
ζει· καὶ πάντες
ἔρχονται πρὸς
αὐτόν. ἀπεκρί
θη ἰωάννης καὶ εἶ
πεν· οὐ δύναται
ἄνθρωπος λαμβάνειν
οὐδὲν, ἐὰν μὴ ᾖ
δεδομένον αὐτῷ
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. αὐ
τοὶ ὑμεῖς μοι μαρτυ
ρεῖτε, ὅτι εἶπον
οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ὁ χριστός.

ἀλλ' ὅτι ἀπεσταλμέ
νος εἰμὶ ἔμπρο
σθεν ἐκείνου. ὁ
ἔχων τὴν νύμφην
νυμφίος ἐστίν·
ὁ δὲ φίλος τοῦ νυμ
φίου· ὁ ἑστηκὼς
καὶ ἀκούων αὐτοῦ, χα
ρᾷ χαίρει διὰ τὴν
φωνὴν τοῦ νυμφίου.
αὕτη οὖν ἡ χαρὰ ἡ
ἐμὴ πεπλήρωται.
ἐκεῖνον δεῖ αὐξά
νειν, ἐμὲ δὲ ἐλαττοῦ
σθαι. ὁ ἄνωθεν ἐρ
χόμενος, ἐπάνω
πάντων ἐστίν. ὁ
ὢν ἐκ τῆς γῆς, ἐκ
τῆς γῆς ἐστι καὶ ἐκ
τῆς γῆς λαλεῖ. ὁ
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐρχό
μενος, ἐπάνω πάν
των ἐστί· καὶ ὃ ἑώρα

ὁ οὖν ἰς̄ κεκοπιακὼς
ἐκ τῆς ὁδοιπορίας
ἐκαθέζετο οὕτως ἐ-
πὶ τῇ πηγῇ. ὥρα
ἦν ὡσεὶ ἕκτη. ἔρχε-
ται γυνὴ ἐκ τῆς
σαμαρείας, ἀντλῆ-
σαι ὕδωρ. λέγει αὐ-
τῇ ὁ ἰς̄. δός μοι
πιεῖν. οἱ γὰρ μαθη-
ταὶ αὐτοῦ, ἀπε-
ληλύθεισαν εἰς τὴν
πόλιν ἵνα τροφὰς
ἀγοράσωσι. λέγει
οὖν αὐτῷ ἡ γυνὴ ἡ σα-
μαρεῖτις. πῶς
σὺ ἰουδαῖος ὢν,
παρ' ἐμοῦ πιεῖν
αἰτεῖς. οὔσης γυ-
ναικὸς σαμαρεί-
τιδος. οὐ γὰρ συγ-
χρῶνται ἰουδαῖ-
οι σαμαρείταις.

ἀπεκρίθη ἰς̄ καὶ εἶπ-
εν αὐτῇ. εἰ ᾔδεις τὴν
δωρεὰν τοῦ θῦ.
καὶ τίς ἐστιν ὁ λέγων
σοι δός μοι πιεῖν,
σὺ ἂν ᾔτησας αὐ-
τόν. καὶ ἔδωκεν
ἄν σοι ὕδωρ ζῶν.
λέγει αὐτῷ ἡ γυνή.
κε̄. οὔτε ἄντλημα
ἔχεις καὶ τὸ φρέαρ
ἐστὶ βαθύ. πόθεν
οὖν ἔχεις τὸ ὕδωρ τὸ
ζῶν. μὴ σὺ μείζων
εἶ τοῦ πρς̄ ἡμῶν
ἰακώβ. ὃς ἔδωκεν
ἡμῖν τὸ φρέαρ;
καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ
ἔπιεν. καὶ οἱ υἱοὶ
αὐτοῦ, καὶ τὰ θρέμ-
ματα αὐτοῦ. ἀ-
πεκρίθη ἰς̄ καὶ εἶ-
πεν αὐτῇ. πᾶς

ὁ πίνων ἐκ τοῦ ὕ-
δατος τούτου, διψή-
σει πάλιν· ὃς δ᾽ ἂν
πίῃ ἐκ τοῦ ὕδατος
οὗ ἐγὼ δώσω αὐτῷ,
οὐ μὴ διψήσῃ εἰς τὸν
αἰῶνα· ἀλλὰ τὸ ὕ-
δωρ ὃ δώσω αὐτῷ,
γενήσεται ἐν αὐτῷ
πηγὴ ὕδατος ἀλλο-
μένου εἰς ζωὴν αἰ-
ώνιον. λέγει πρὸς
αὐτὸν ἡ γυνή· κε·
δός μοι τοῦτο τὸ
ὕδωρ ἵνα μὴ διψῶ,
μηδὲ ἔρχωμαι ἐν-
θάδε ἀντλεῖν. λέ-
γει αὐτῇ ὁ ἰς· ὕπα-
γε φώνησον τὸν ἄν-
δρα σου, καὶ ἐλθὲ
ἐνθάδε. ἀπεκρί-
θη ἡ γυνὴ καὶ εἶπεν·
οὐκ ἔχω ἄνδρα. λέ-

γει αὐτῇ ὁ ἰς· καλῶς
εἶπας ὅτι ἄνδρα
οὐκ ἔχω· πέντε γὰρ
ἄνδρας ἔσχες· καὶ
νῦν ὃν ἔχεις, οὐκ ἔ-
στιν σου ἀνήρ· τοῦτο
ἀληθὲς εἴρηκας.
λέγει αὐτῷ ἡ γυνή·
κε· θεωρῶ ὅτι
προφήτης εἶ σύ.
οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν
τῷ ὄρει τούτῳ
προσεκύνησαν·
καὶ ὑμεῖς λέγετε ὅ-
τι ἐν ἱεροσολύμοις
ἐστὶν ὁ τόπος ὅπου
δεῖ προσκυνεῖν.
λέγει αὐτῇ ὁ ἰς· γύ-
ναι πίστευσόν μοι·
ὅτι ἔρχεται ὥρα,
ὅτε οὔτε ἐν τῷ ὄ-
ρει τούτῳ, οὔτε ἐν
ἱεροσολύμοις προ-

σκυνήσετε τῷ πρί.
ὑμεῖς προσκυ-
νεῖτε ὃ οὐκ οἴδατε·
ἡμεῖς προσκυνοῦ-
μεν ὃ οἴδαμεν. ὅ-
τι ἡ σωτηρία ἐκ τῶν
ἰουδαίων ἐστίν·
ἀλλ᾽ ἔρχεται ὥρα
καὶ νῦν ἐστιν. ὅτε
οἱ ἀληθινοὶ προ-
σκυνηταὶ προ-
σκυνήσουσι τῷ
πρὶ ἐν πνι καὶ ἀ-
ληθεία· καὶ γὰρ
ὁ πὴρ τοιούτους
ζητεῖ τοὺς προ-
σκυνοῦντας αὐτόν·
πνα ὁ θς· καὶ τοὺς
προσκυνοῦντας αὐ-
τὸν, ἐν πνι καὶ ἀ-
ληθεία δεῖ προ-
σκυνεῖν· λέγει αὐ-
τῷ ἡ γυνή· οἶδα ὅ-

τι μεσσίας ἔρχεται
ὁ λεγόμενος χς· ὅ-
ταν ἔλθῃ ἐκεῖνος,
ἀναγγελεῖ ἡμῖν πά-
ντα· λέγει αὐτῇ ὁ ἰς·
ἐγώ εἰμι ὁ λαλῶν σοι.
Καὶ ἐπὶ τούτῳ ἦλθον
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ,
καὶ ἐθαύμαζον ὅ-
τι μετὰ γυναικὸς
ἐλάλει· οὐδεὶς μέν-
τοι εἶπε· τί ζη-
τεῖς ἢ τί λαλεῖς
μετ᾽ αὐτῆς· ἀφῆ-
κεν οὖν τὴν ὑδρίαν
αὐτῆς ἡ γυνή, καὶ
ἀπῆλθεν εἰς τὴν
πόλιν καὶ λέγει τοῖς
ἀνοις· δεῦτε ἴ-
δετε ἄνον, ὃς εἶπέ
μοι πάντα ὅσα
ἐποίησα· μήτι
οὗτός ἐστιν ὁ χς;

ἐξῆλθον οὖν ἐκ τῆς
πόλεως. καὶ ἤρχον-
το πρὸς αὐτόν·
ἐν δὲ τῷ μεταξὺ
ἠρώτων αὐτὸν.
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
λέγοντες· ῥαβ-
βί· φάγε· ὁ δὲ εἶπ(εν)
αὐτοῖς· ἐγὼ βρῶ-
σιν ἔχω φαγεῖν, ἣν
ὑμεῖς οὐκ οἴδα-
τε· ἔλεγον οὖν οἱ
μαθηταὶ πρὸς
ἀλλήλους· μή τις
ἤνεγκεν αὐτῷ φα-
γεῖν; λέγει αὐτοῖς
ὁ ἰς· ἐμὸν βρῶ-
μά ἐστιν. ἵνα ποι-
ῶ τὸ θέλημα τοῦ
πέμψαντός με,
καὶ τελειώσω αὐ-
τοῦ τὸ ἔργον· οὐχ
ὑμεῖς λέγετε· ὅτι
ἔτι τετράμηνός
ἐστιν καὶ ὁ θερισμὸς
ἔρχεται; ἰδοὺ λέγω
ὑμῖν· ἐπάρατε
τοὺς ὀφθαλμοὺς
ὑμῶν καὶ θεά-
σασθε τὰς χώρας,
ὅτι λευκαί εἰσι πρὸς
θερισμὸν ἤδη·
ὁ θερίζων μισθὸν
λαμβάνει. καὶ συ-
νάγει καρπὸν εἰς
ζωὴν αἰώνιον·
ἵνα καὶ ὁ σπείρων
ὁμοῦ χαίρῃ καὶ ὁ
θερίζων· ἐν γὰρ
τούτῳ ὁ λόγος ἐστὶν ὁ
ἀληθινός· ὅτι ἄλ-
λος ἐστὶν ὁ σπείρων,
καὶ ἄλλος ὁ θερί-
ζων· ἐγὼ ἀπέστει-
λα ὑμᾶς θερίζειν.
ὃ οὐχ ὑμεῖς κεκοπιά

κατε· ἄλλοι κεκο
πιάκασι, καὶ ὑμεῖς
εἰς τὸν κόπον αὐ
τῶν εἰσεληλύθα
τε· ἐκ δὲ τῆς πό
λεως ἐκείνης, πολ
λοὶ ἐπίστευσαν εἰς
αὐτὸν τῶν σαμα
ρειτῶν· διὰ τὸν
λόγον τῆς γυναικὸς
μαρτυρούσης,
ὅτι εἶπέ μοι πάν
τα ὅσα ἐποίησα·
ὡς οὖν ἦλθον πρὸς
αὐτὸν οἱ σαμαρεῖ
ται, ἠρώτων αὐ
τὸν μεῖναι παρ᾽ αὐ
τοῖς· καὶ ἔμεινεν
ἐκεῖ δύο ἡμέρας·
καὶ πολλῷ πλεί
ους ἐπίστευσαν διὰ
τὸν λόγον αὐτοῦ· τῇ
τε γυναικὶ ἔλεγον·

ὅτι οὐκέτι διὰ τὴν
σὴν λαλιὰν πιστεύ
ομεν· αὐτοὶ γὰρ ἀ
κηκόαμεν καὶ οἴ
δαμεν, ὅτι οὗτός
ἐστιν ἀληθῶς ὁ σωτὴρ
τοῦ κόσμου ὁ χριστός·
λδ ζ Μετὰ δὲ τὰς δύο ἡμέ
ρας ἐξῆλθεν ἐκεῖ
θεν. καὶ ἀπῆλθεν
εἰς τὴν γαλιλαίαν·
λε α αὐτὸς γὰρ ὁ ἰησοῦς ἐ
μαρτύρησεν, ὅτι
προφήτης ἐν τῇ
ἰδίᾳ πατρίδι τιμὴν
λς ι οὐκ ἔχει· ὅτε οὖν
ἦλθεν εἰς τὴν γαλι
λαίαν, ἐδέξαντο
αὐτὸν οἱ γαλιλαῖοι·
πάντα ἑωρακό
τες ἃ ἐποίησεν ἐν
ἱεροσολύμοις ἐν
τῇ ἑορτῇ, καὶ αὐτοὶ

ς ε' περὶ τοῦ βασιλικοῦ:

γὰρ ἦλθον εἰς τὴν
ἑορτήν. ἦλθεν οὖν
λζ Γ πάλιν ὁ ι̅σ̅ εἰς τὴν κα
νᾶ τῆς γαλιλαίας.
ὅπου ἐποίησε τὸ
ὕδωρ οἶνον. καὶ
ἦν τις βασιλικὸς,
οὗ ὁ υἱὸς ἠσθένει
ἐν καπερναούμ.
οὗτος ἀκούσας ὅ
τι ι̅σ̅ ἥκει ἐκ τῆς
ἰουδαίας εἰς τὴν γα
λιλαίαν, ἀπῆλθε
πρὸς αὐτὸν καὶ ἠ
ρώτα αὐτὸν, ἵνα
καταβῆ καὶ ἰάση
ται αὐτοῦ τὸν υἱόν·
ἤμελλε γὰρ ἀπο
θνήσκειν. εἶπεν
οὖν ὁ ι̅σ̅ πρὸς αὐτόν·
ἐὰν μὴ σημεῖα καὶ
τέρατα ἴδητε,
οὐ μὴ πιστεύσητε;

λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ
βασιλικός. κ̅ε̅ κα
τάβηθι πρὶν ἀπο
θανεῖν τὸ παιδί
ον μου. λέγει αὐτῷ
ὁ ι̅σ̅. πορεύου ὁ υἱός
σου ζῇ. καὶ ἐπί
στευσεν ὁ ἄ̅ν̅ο̅ς̅ τῷ
λόγῳ ᾧ εἶπεν αὐτῷ
ὁ ι̅ς̅, καὶ ἐπορεύετο.
ἤδη δὲ αὐτοῦ κατα
βαίνοντος, οἱ δοῦ
λοι αὐτοῦ ἀπήντη
σαν αὐτῷ καὶ ἀπήγ
γειλαν λέγοντες·
ὅτι ὁ παῖς σου ζῇ.
ἐπύθετο οὖν παρ'
αὐτῶν τὴν ὥραν
ἐν ᾗ κομψότερον
ἔσχε. καὶ εἶπον αὐ
τῷ· ὅτι χθὲς ὥ
ραν ἑβδόμην, ἀφῆ
κεν αὐτὸν ὁ πυρετός.

ζ περὶ τοῦ λη' ἔτη ἔχοντος ἐν ἀσθ(ενείᾳ):

ἔγνω οὖν ὁ πατὴρ ὅτι
ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ
ἐν ᾗ εἶπεν αὐ
τῷ ὁ ἰς ὅτι ὁ υἱός
σου ζῇ· καὶ ἐπίστευ
σεν αὐτὸς καὶ ἡ οἰ
κία αὐτοῦ ὅλη· τέλ(ος)
τοῦτο πάλιν δεύτερον
σημεῖον ἐποίησεν
ὁ ἰς, ἐλθὼν ἐκ τῆς
ἰουδαίας εἰς τὴν
γαλιλαίαν· τέλος

τέλ(ος) κ(υριακ)ῇ τῇ ... τῷ καιρῷ ἐκ(είνῳ) ἀνέβη ὁ ἰς εἰς ἱεροσόλυ(μα) ζ

Ταῦτα ἦν ἑορτὴ
τῶν ἰουδαίων· καὶ
ἀνέβη ὁ ἰς εἰς ἱερο
σόλυμα· ἔστι δὲ
ἐν τοῖς ἱεροσολύ
μοις ἐπὶ τῇ προ
βατικῇ κολυμβή
θρα ἡ ἐπιλεγομέ
νη ἑβραϊστὶ βη
θεσδά, πέντε στο
ὰς ἔχουσα· ἐν

ταύταις κατέκει
το πλῆθος πολὺ
τῶν ἀσθενούντων·
τυφλῶν· χωλῶν·
ξηρῶν, ἐκδεχομέ
νων τὴν τοῦ ὕδα
τος κίνησιν· ἄγ
γελος γὰρ κατὰ
καιρὸν κατέβαι
νεν ἐν τῇ κολυμ
βήθρᾳ, καὶ ἐτάρασ
σε τὸ ὕδωρ· ὁ οὖν
πρῶτος ἐμβὰς
μετὰ τὴν ταραχὴν
τοῦ ὕδατος, ὑγιὴς
ἐγένετο ᾧ δήποτε
κατείχετο νοσήμα
τι· ἦν δέ τις ἄνθρω(πος)
ἐκεῖ τριάκοντα καὶ ὀ
κτὼ ἔτη ἔχων ἐν τῇ
ἀσθενείᾳ· τοῦτον
ἰδὼν ὁ ἰς κατακεί
μενον· καὶ γνοὺς ὅτι

πολὺν χρόνον ἤδη
ἔχει. λέγει αὐτῷ· θέ
λεις ὑγιὴς γενέσθαι;
ἀπεκρίθη αὐτῷ
ὁ ἀσθενῶν· κύριε ἄν
θρωπον οὐκ ἔχω
ἵνα ὅταν ταρα
χθῇ τὸ ὕδωρ, βά
λῃ με εἰς τὴν κο
λυμβήθραν· ἐν
ᾧ δὲ ἔρχομαι ἐγώ,
ἄλλος πρὸ ἐμοῦ
καταβαίνει. λέ
γει αὐτῷ ὁ ἰς· ἔγει
ρε ἆρον τὸν κρά
βαττόν σου καὶ
περιπάτει. καὶ
εὐθέως ἐγένετο ὑ
γιὴς ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἦ
ρε τὸν κράβαττον
αὐτοῦ καὶ περιε
πάτει. ἦν δὲ
σάββατον ἐν ἐκεί

νῃ τῇ ἡμέρᾳ. ἔ
λεγον οὖν οἱ ἰουδαῖοι
τῷ τεθεραπευ
μένῳ· σάββατόν
ἐστιν· οὐκ ἔξεστί σοι
ἆραι τὸν κράβαττον.
ἀπεκρίθη αὐτοῖς·
ὁ ποιήσας με ὑγιῆ,
ἐκεῖνός μοι εἶπεν·
ἆρον τὸν κράβαττόν
σου καὶ περιπάτει.
ἠρώτησαν οὖν
αὐτόν· τίς ἐστιν
ὁ ἄνθρωπος ὁ εἰπών
σοι ἆρον τὸν κρά
βαττόν σου καὶ
περιπάτει. ὁ
δὲ ἰαθεὶς οὐκ ᾔδει
τίς ἐστιν· ὁ γὰρ ἰς
ἐξένευσεν ὄχλου
ὄντος ἐν τῷ τό
πῳ. μετὰ ταῦτα
εὑρίσκει αὐτὸν ὁ ἰς

τέ(λος) τῆς γ'

ὃν ἐν τῶι ἱερῶι· καὶ
εἶπεν αὐτῶι· ἴδε
ὑγιὴς γέγονας· μη-
κέτι ἁμάρτανε, ἵ-
να μὴ χεῖρόν τί σοι
γένηται. ἀπῆλ-
θεν ὁ ἄνθρωπος καὶ ἀ-
νήγγειλεν τοῖς ἰου-
δαίοις, ὅτι ἰησοῦς ἐστιν
ὁ ποιήσας αὐτὸν
ὑγιῆ· καὶ διὰ τοῦ-
το ἐδίωκον τὸν ἰησοῦν
οἱ ἰουδαῖοι, καὶ ἐζή-
τουν αὐτὸν ἀποκτεῖ-
ναι· ὅτι ταῦτα ἐ-
ποίει ἐν σαββάτῳ.
ὁ δὲ ἰησοῦς ἀπεκρίνα-
το αὐτοῖς· ὁ
πατήρ μου ἕως ἄρτι
ἐργάζεται, κἀγὼ
ἐργάζομαι· διὰ
τοῦτο οὖν μᾶλλον
ἐζήτουν αὐτὸν οἱ ἰου-
δαῖοι ἀποκτεῖναι,
ὅτι οὐ μόνον ἔλυ-
ε τὸ σάββατον, ἀλ-
λὰ καὶ πατέρα ἴδιον
ἔλεγε τὸν θεόν· ἴσον
ἑαυτὸν ποιῶν
τῶι θεῶι. ἀπε-
κρίνατο οὖν ὁ ἰησοῦς καὶ
εἶπεν αὐτοῖς· ἀ-
μὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν·
οὐ δύναται ὁ υἱὸς
ποιεῖν ἀφ' ἑαυτοῦ
οὐδέν, ἐὰν μή τι
βλέπῃ τὸν πατέρα
ποιοῦντα· ἃ γὰρ
ἂν ἐκεῖνος ποιῇ,
ταῦτα καὶ ὁ υἱὸς ὁ-
μοίως ποιεῖ. ὁ
γὰρ πατὴρ φιλεῖ τὸν
υἱόν, καὶ πάντα
δείκνυσιν αὐτῶι
ἃ αὐτὸς ποιεῖ· καὶ
μείζονα τούτων

δείξει αὐτῷ ἔργα,
ἵνα ὑμεῖς θαυμά-
ζητε. ὥσπερ γὰρ
ὁ πατὴρ ἐγείρει τοὺς
νεκροὺς καὶ ζωο-
ποιεῖ, οὕτως καὶ ὁ
υἱὸς οὓς θέλει ζωο-
ποιεῖ· οὐδὲ γὰρ
ὁ πατὴρ κρίνει οὐδέ-
να· ἀλλὰ τὴν κρί-
σιν πᾶσαν δέδω-
κε τῷ υἱῷ· ἵνα
πάντες τιμῶσι
τὸν υἱόν, καθὼς
τιμῶσι τὸν πατέρα.
ὁ μὴ τιμῶν τὸν υἱ-
όν, οὐ τιμᾷ τὸν
πατέρα τὸν πέμψαν-
τα αὐτόν. ἀμὴν
ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι
ὁ τὸν λόγον μου ἀ-
κούων καὶ πιστεύ-
ων τῷ πέμψαντί

με, ἔχει ζωὴν αἰώ-
νιον· καὶ εἰς κρί-
σιν οὐκ ἔρχεται, ἀλ-
λὰ μεταβέβηκεν
ἐκ τοῦ θανάτου
εἰς τὴν ζωήν.
ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑ-
μῖν· ὅτι ἔρχεται ὥ-
ρα καὶ νῦν ἐστιν, ὅ-
τε οἱ νεκροὶ ἀκού-
σονται τῆς φωνῆς
τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ·
καὶ οἱ ἀκούσαντες
ζήσονται. ὥσπερ
γὰρ ὁ πατὴρ ἔχει ζω-
ὴν ἐν ἑαυτῷ, οὕτως
ἔδωκε καὶ τῷ υἱῷ
ζωὴν ἔχειν ἐν ἑαυ-
τῷ· καὶ ἐξουσίαν
ἔδωκεν αὐτῷ, καὶ
κρίσιν ποιεῖν· ὅτι
υἱὸς ἀνθρώπου ἐστί. μὴ θαυ-
μάζετε τοῦτο· ὅτι

ἔρχεται ὥρα· ἐν ᾗ
πάντες οἱ ἐν τοῖς
μνημείοις ἀκού-
σονται τῆς φωνῆς
αὐτοῦ· καὶ ἐκπο-
ρεύσονται οἱ τὰ
ἀγαθὰ ποιήσαν-
τες, εἰς ἀνάστασιν
ζωῆς· οἱ δὲ τὰ
φαῦλα πράξαν-
τες, εἰς ἀνάστα-
σιν κρίσεως· οὐ
δύναμαι ἐγὼ ποι-
εῖν ἀπ' ἐμαυτοῦ
οὐδέν· καθὼς
ἀκούω κρίνω· καὶ
ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ
δικαία ἐστίν· ὅ-
τι οὐ ζητῶ τὸ θέλη-
μα τὸ ἐμόν, ἀλλὰ
τὸ θέλημα τοῦ
πέμψαντός με
πρς· ἐὰν ἐγὼ μαρ-
τυρῶ περὶ ἐμαυ-
τοῦ, ἡ μαρτυρί-
α μου οὐκ ἔστιν ἀλη-
θής· ἄλλος ἐστὶν
ὁ μαρτυρῶν πε-
ρὶ ἐμοῦ· καὶ οἶδα
ὅτι ἀληθής ἐστιν
ἡ μαρτυρία ἣν
μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ·
ὑμεῖς ἀπεστάλκα-
τε πρὸς Ἰωάννην,
καὶ μεμαρτύρη-
κε τῇ ἀληθείᾳ·
ἐγὼ δὲ οὐ παρὰ ἀνθρώπου
τὴν μαρτυρίαν
λαμβάνω· ἀλλὰ
ταῦτα λέγω, ἵνα
ὑμεῖς σωθῆτε·
ἐκεῖνος ἦν ὁ λύχνος
ὁ καιόμενος καὶ
φαίνων· ὑμεῖς
δὲ ἠθελήσατε ἀγαλ-
λιαθῆναι πρὸς

ὥραν ἐν τῷ φωτὶ
αὐτοῦ· ἐγὼ δὲ ἔχω
τὴν μαρτυρίαν,
μείζω τοῦ ἰωάννου·
τὰ γὰρ ἔργα ἃ ἔ-
δωκέ μοι ὁ πατὴρ ἵ-
να τελειώσω αὐτά,
αὐτὰ τὰ ἔργα ἃ
ἐγὼ ποιῶ, μαρτυ-
ρεῖ περὶ ἐμοῦ ὅ-
τι ὁ πατήρ με ἀπέ-
σταλκε· καὶ ὁ πέμ-
ψας με πατήρ, αὐτὸς
μεμαρτύρηκε
περὶ ἐμοῦ· οὔτε
φωνὴν αὐτοῦ ἀκη-
κόατε πώποτε,
οὔτε εἶδος αὐτοῦ
ἑωράκατε· καὶ
τὸν λόγον αὐτοῦ οὐ-
κ ἔχετε μένοντα
ἐν ὑμῖν· ὅτι ὃν
ἀπέστειλεν ἐκεῖνος,

τούτῳ ὑμεῖς οὐ
πιστεύετε· ἐρευνᾶ-
τε τὰς γραφάς, ὅ-
τι ὑμεῖς δοκεῖτε
ἐν αὐταῖς ζωὴν
αἰώνιον ἔχειν· καὶ
ἐκεῖναί εἰσιν αἱ
μαρτυροῦσαι πε-
ρὶ ἐμοῦ· καὶ οὐ θέ-
λετε ἐλθεῖν πρός
με, ἵνα ζωὴν ἔχη-
τε· δόξαν παρὰ
ἀνθρώπων οὐ λαμβά-
νω· ἀλλ᾽ ἔγνωκα
ὑμᾶς, ὅτι τὴν ἀγά-
πην τοῦ θεοῦ οὐκ ἔ-
χετε ἐν ἑαυτοῖς· ἐγὼ
ἐλήλυθα ἐν τῷ ὀ-
νόματι τοῦ πατρός
μου, καὶ οὐ λαμβά-
νετέ με· ἐὰν ἄλλος
ἔλθῃ ἐν τῷ ὀνό-
ματι τῷ ἰδίῳ,

η — περὶ τῶν ε΄ ἄρτων καὶ τῶν β΄ ἰχθύων

ἐκεῖνον λήψεσθε· πῶς
δύνασθε ὑμεῖς πι-
στεῦσαι, δόξαν πα-
ρὰ ἀλλήλων λαμβά-
νοντες· καὶ τὴν
δόξαν τὴν παρὰ
τοῦ μόνου θεοῦ οὐ
ζητεῖτε· μὴ δο-
κεῖτε ὅτι ἐγὼ κατη-
γορήσω ὑμῶν πρὸς
τὸν πατέρα· ἔστιν ὁ
κατηγορῶν ὑμῶν
μωσῆς, εἰς ὃν ὑμεῖς
ἠλπίκατε· εἰ γὰρ
ἐπιστεύετε μωσῇ,
ἐπιστεύετε ἂν ἐμοί·
περὶ γὰρ ἐμοῦ ἐ-
κεῖνος ἔγραψεν· εἰ
δὲ τοῖς ἐκείνου
γράμμασιν οὐ πι-
στεύετε, πῶς τοῖς
ἐμοῖς ῥήμασι πι-
στεύσετε· μετὰ ταῦτα

ἀπῆλθεν ὁ Ἰησοῦς
πέραν τῆς θαλάσ-
σης τῆς γαλιλαίας
τῆς τιβεριάδος,
καὶ ἠκολούθει αὐτῷ
ὄχλος πολύς, ὅτι
ἑώρων αὐτοῦ τὰ
σημεῖα ἃ ἐποίει
ἐπὶ τῶν ἀσθενούν-
των· ἀνῆλθε
δὲ εἰς τὸ ὄρος ὁ Ἰησοῦς,
καὶ ἐκεῖ ἐκάθητο
μετὰ τῶν μαθητῶν
αὐτοῦ· ἦν δὲ ἐγγὺς
τὸ πάσχα, ἡ ἑορτὴ
τῶν ἰουδαίων·
ἐπάρας οὖν ὁ Ἰησοῦς τοὺς
ὀφθαλμοὺς καὶ θε-
ασάμενος ὅτι πο-
λὺς ὄχλος ἔρχεται
πρὸς αὐτόν, λέ-
γει πρὸς τὸν φί-
λιππον· πόθεν

ἀγοράσωμεν ἄρ
τους ἵνα φάγωσι
ν οὗτοι· τοῦτο δὲ ἔ
λεγε, πειράζων
αὐτόν· αὐτὸς γὰρ
ᾔδει τί ἔμελλε ποι
εῖν· ἀπεκρίθη
αὐτῷ φίλιππος·
διακοσίων δηνα
ρίων ἄρτοι, οὐκ ἀρ
κοῦσιν αὐτοῖς ἵ
να ἕκαστος αὐτῶν
βραχύ τι λάβῃ· λέ
γει αὐτῷ εἷς ἐκ τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ,
ἀνδρέας ὁ ἀδελ
φὸς σίμωνος πέ
τρου· ἔστι παιδά
ριον ἓν ὧδε· ὃ ἔχει
πέντε ἄρτους κρι
θίνους καὶ δύο
ὀψάρια· ἀλλὰ ταῦ
τα τί ἐστιν εἰς το

σούτους· εἶπε δὲ
ὁ ἰ(ησοῦ)ς· ποιήσατε
τοὺς ἀνθρώπους ἀναπε
σεῖν· ἦν δὲ χόρτος
πολὺς ἐν τῷ τό
πῳ· ἀνέπεσον
οὖν ἄνδρες, τὸν
ἀριθμὸν ὡσεὶ πεν
τακισχίλιοι· ἔλα
βε δὲ τοὺς ἄρτους
ὁ ἰ(ησοῦ)ς· καὶ εὐχαριστή
σας, διέδωκε τοῖς
μαθηταῖς· οἱ δὲ
μαθηταὶ τοῖς ἀ
νακειμένοις·
ὁμοίως καὶ ἐκ τῶν
ὀψαρίων ὅσον ἤθε
λον· ὡς δὲ ἐνεπλή
σθησαν. λέγει τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ·
συναγάγετε τὰ περι
σσεύσαντα κλά
σματα, ἵνα μή τι ἀ
πόληται·

τέλ(ος) τοῦ ἐνθάδε περιπάτου :-

συνήγαγον οὖν καὶ ἐγέ-
μισαν δώδεκα
κοφίνους κλασμά-
των ἐκ τῶν πέν-
τε ἄρτων τῶν
κριθίνων, ἃ ἐπε-
ρίσσευσε τοῖς
βεβρωκόσιν· οἱ
οὖν ἄνθρωποι ἰδόντες
ὃ ἐποίησε σημεῖον
ὁ Ἰ(ησοῦ)ς, ἔλεγον· ὅτι
οὗτός ἐστιν ἀληθῶς
ὁ προφήτης ὁ
ἐρχόμενος εἰς
τὸν κόσμον· τέλ(ος)
Ἰ(ησοῦ)ς οὖν γνοὺς ὅτι μέλ-
λουσιν ἔρχεσθαι
καὶ ἁρπάζειν
αὐτὸν ἵνα ποι-
ήσωσιν αὐτὸν βα-
σιλέα, ἀνεχώρη-
σεν εἰς τὸ ὄρος
αὐτὸς μόνος·

Ὡς δὲ ὀψία ἐγένετο,
κατέβησαν οἱ μα-
θηταὶ αὐτοῦ ἐπὶ
τὴν θάλασσαν·
καὶ ἐμβάντες εἰς
τὸ πλοῖον, ἤρ-
χοντο πέραν τῆς
θαλάσσης εἰς
Καπερναούμ·
καὶ σκοτία ἤδη
ἐγεγόνει, καὶ οὐκ ἐ-
ληλύθει πρὸς
αὐτοὺς ὁ Ἰ(ησοῦ)ς· ἥ τε
θάλασσα ἀνέμου
μεγάλου πνέον-
τος διηγείρετο·
ἐληλακότες οὖν
ὡς σταδίους εἴκο-
σι πέντε ἢ τριά-
κοντα, θεωροῦ-
σι τὸν Ἰ(ησοῦ)ν περιπα-
τοῦντα ἐπὶ τῆς
θαλάσσης· καὶ ἐγ(γὺς)

τοῦ πλοίου γινό-
μενον, καὶ ἐφοβή-
θησαν· ὁ δὲ λέ-
γει αὐτοῖς· ἐγώ εἰ-
μι· μὴ φοβεῖσθε·
ἤθελον οὖν λαβεῖν
αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖ-
ον, καὶ εὐθέως τὸ
πλοῖον ἐγένετο ἐ-
πὶ τῆς γῆς εἰς ἣν ὑ-
πῆγον· τῇ ἐ-
νβ ι Παύριον ὁ ὄχλος
ὁ ἑστηκὼς πέρα-
ν τῆς θαλάσσης·
ἰδὼν ὅτι πλοιά-
ριον ἄλλο οὐκ ἦν
ἐκεῖ εἰ μὴ ἕν· ἐ-
κεῖνο εἰς ὃ ἐνέβη-
σαν οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ· καὶ ὅτι οὐ
συνεισῆλθε τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ
ὁ ἰς εἰς τὸ πλοιά-
ριον· ἀλλὰ μόνοι
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
ἀπῆλθον· ἄλλα
δὲ ἦλθε πλοιάρι-
α ἐκ τιβεριάδος·
ἐγγὺς τοῦ τόπου
ὅπου ἔφαγον τὸν
ἄρτον εὐχαριστή-
σαντος τοῦ κυ·
ὅτε οὖν εἶδεν ὁ ὄχλος
ὅτι ἰς οὐκ ἔστιν ἐκεῖ
οὐδὲ οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ, ἐνέβησαν
αὐτοὶ εἰς τὰ πλοιάρια
καὶ ἦλθον εἰς κα-
περναοὺμ ζητοῦ-
ντες τὸν ἰν· καὶ εὑ-
ρόντες αὐτὸν πέ-
ραν τῆς θαλάσ-
σης, εἶπον αὐτῷ·
ῥαββί· πότε ὧδε
γέγονας· ἀπε-
κρίθη αὐτοῖς ὁ ἰς καὶ εἶπεν·

ἀμὴν ἀμὴν λέγω
ὑμῖν· ζητεῖτέ με
οὐχ ὅτι εἴδετε σημεῖ-
α· ἀλλ' ὅτι ἐφάγε-
τε ἐκ τῶν ἄρτων
καὶ ἐχορτάσθητε.
Ἐργάζεσθε μὴ τὴν
βρῶσιν τὴν ἀπολ-
λυμένην· ἀλλὰ
τὴν βρῶσιν τὴν
μένουσαν εἰς ζω-
ὴν αἰώνιον· ἣν
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑ-
μῖν δώσει. τοῦτον
γὰρ ὁ πατὴρ ἐσφρά-
γισεν ὁ θεός. Εἶπον
οὖν πρὸς αὐτόν· τί
ποιῶμεν ἵνα ἐρ-
γαζώμεθα τὰ
ἔργα τοῦ θεοῦ· ἀ-
πεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ
εἶπεν αὐτοῖς·
τοῦτό ἐστι τὸ ἔργον
τοῦ θεοῦ· ἵνα πιστεύ-
σητε εἰς ὃν ἀπέστει-
λεν ἐκεῖνος·
Εἶπον οὖν αὐτῷ·
τί οὖν ποιεῖς σὺ ση-
μεῖον, ἵνα ἴδωμεν
καὶ πιστεύσωμέν
σοι· τί ἐργάζῃ·
Οἱ πατέρες ἡμῶν τὸ
μάννα ἔφαγον ἐν
τῇ ἐρήμῳ· καθώς
ἐστι γεγραμ-
μένον· ἄρτον
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔδω-
κεν αὐτοῖς φαγεῖν·
Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
ἀμὴν ἀμὴν λέγω
ὑμῖν· οὐ Μωσῆς
δέδωκεν ὑμῖν τὸν
ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ·
ἀλλ' ὁ πατήρ μου δί-
δωσιν ὑμῖν τὸν
ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ

τὸν ἀληθινόν·
ὁ γὰρ ἄρτος τοῦ
θ(εο)ῦ ἐστιν ὁ καταβαί-
νων ἐκ τοῦ οὐ(ρα)-
νοῦ· καὶ ζωὴν δι-
δοὺς τῷ κόσμῳ·
εἶπον οὖν πρὸς αὐ-
τόν· κ(ύρι)ε· πάντο-
τε δὸς ἡμῖν τὸν
ἄρτον τοῦτον·
εἶπε δὲ αὐτοῖς ὁ
ἰ(ησοῦ)ς· ἐγώ εἰμι ὁ
ἄρτος τῆς ζωῆς·
ὁ ἐρχόμενος πρός
με, οὐ μὴ πει-
νάσῃ· καὶ ὁ πι-
στεύων εἰς ἐμὲ οὐ
μὴ διψήσῃ πώ-
ποτε· ἀλλ' εἶπον
ὑμῖν ὅτι καὶ ἑωρ-
ακατέ με καὶ οὐ πι-
στεύετε· πᾶν ὃ δί-
δωσί μοι ὁ πατὴρ

πρὸς ἐμὲ ἥξει·
τὸν ἐρχόμενον
πρός με οὐ μὴ
ἐκβάλω ἔξω· ὅ-
τι καταβέβηκα
ἐκ τοῦ οὐ(ρα)νοῦ· οὐχ ἵ-
να ποιῶ τὸ θέ-
λημα τὸ ἐμόν,
ἀλλὰ τὸ θέλημα
τοῦ πέμψαντός
με· τοῦτο δέ ἐστι
τὸ θέλημα τοῦ
πέμψαντός με
π(ατ)ρ(ό)ς· ἵνα πᾶν
ὃ δέδωκέ μοι μὴ
ἀπολέσω ἐξ αὐτοῦ·
ἀλλὰ ἀναστήσω αὐ-
τὸ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρ(ᾳ)·
Τοῦτο δέ ἐστι τὸ θέ-
λημα τοῦ πέμ-
ψαντός με· ἵνα
πᾶς ὁ θεωρῶν τὸν
υἱὸν καὶ πιστεύων

τῇ β' τῆς δ' ἑβδ(ομάδος)

εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς πρὸς τοὺς πεπιστευκότας αὐτῷ Ἰουδαίους

ξη

καὶ τὸ αἷμά μου,
ἀληθῶς ἐστὶ πόσις·
Ὁ τρώγων μου τὴν
σάρκα· καὶ πίνων
μου τὸ αἷμα, ἐν
ἐμοὶ μένει κἀγὼ
ἐν αὐτῷ· καθὼς
ἀπέστειλέ με ὁ ζῶν
πατήρ. κἀγὼ ζῶ διὰ
τὸν πατέρα· καὶ ὁ
τρώγων με, κἀ-
κεῖνος ζήσεται
δι' ἐμέ· οὗτός ἐστιν
ὁ ἄρτος, ὁ ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ καταβάς·
Οὐ καθὼς ἔφαγον
οἱ πατέρες ὑμῶν τὸ
μάννα καὶ ἀπέ-
θανον· ὁ τρώγων
τοῦτον τὸν ἄρτον,
ζήσεται εἰς τὸν αἰῶ-
να· ταῦτα εἶπεν
ἐν συναγωγῇ, δι-

δάσκων ἐν Καπερ-
ναούμ· πολλοὶ
οὖν ἀκούσαντες ἐκ
τῶν μαθητῶν
αὐτοῦ εἶπον·
σκληρός ἐστιν οὗ-
τος ὁ λόγος· τίς
δύναται αὐτοῦ
ἀκούειν· εἰδὼς
δὲ ὁ Ἰ(ησοῦ)ς ἐν ἑαυτῷ
ὅτι γογγύζουσι
περὶ τούτου οἱ μα-
θηταὶ αὐτοῦ, εἶ-
ξθ/α πεν αὐτοῖς· τοῦ-
το ὑμᾶς σκανδα-
λίζει; ἐὰν οὖν θε-
ωρεῖτε τὸν υἱὸν
τοῦ ἀν(θρώπ)ου ἀναβαί-
νοντα ὅπου ἦν
τὸ πρότερον·
ο/Δ Τὸ πν(εῦμ)ά ἐστι τὸ ζω-
οποιοῦν· ἡ σὰρξ
οὐκ ὠφελεῖ οὐδέν·

οα/ι Τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ λα-
λῶ ὑμῖν, πνεῦμά
ἐστι καὶ ζωή ἐστιν.
ἀλλ' εἰσὶν ἐξ ὑμῶν
τινὲς οἳ οὐ πιστεύ-
οβ/δ ουσιν. ᾔδει γὰρ
ἐξ ἀρχῆς ὁ ις̄. τί-
νες εἰσὶν οἱ μὴ πι-
στεύοντες. καὶ τίς
ἐστιν ὁ παραδώ-
σων αὐτόν. καὶ ἔ-
ογ/ι λεγεν· διὰ τοῦ-
το εἴρηκα ὑμῖν ὅ-
τι οὐδεὶς δύνα-
ται ἐλθεῖν πρό-
σμε, ἐὰν μὴ ᾖ δε-
δομένον αὐτῷ
ἐκ τοῦ πρς̄ μου.
ἐκ τούτου πολλοὶ
ἀπῆλθον τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ
εἰς τὰ ὀπίσω,
καὶ οὐκέτι μετ' αὐ-

τοῦ περιεπάτουν.
εἶπεν οὖν ὁ ις̄ τοῖς
δώδεκα· μὴ καὶ
ὑμεῖς θέλετε ὑπά-
οδ/α γειν; ἀπεκρίθη
οὖν αὐτῷ Σίμων
Πέτρος· κε̄· πρὸς
τίνα ἀπελευσό-
μεθα· ῥήματα
ζωῆς αἰωνίου
ἔχεις· καὶ ἡμεῖς
πεπιστεύκαμεν
καὶ ἐγνώκαμεν.
ὅτι σὺ εἶ ὁ χς̄ ὁ υἱὸς
τοῦ θῦ τοῦ ζῶν-
οε/ι τος· τέ(λος) ἀπεκρι-
θη αὐτοῖς· οὐκ ἐγὼ
ὑμᾶς τοὺς δώ-
δεκα ἐξελεξάμην;
καὶ ἐξ ὑμῶν εἷς
διάβολός ἐστιν· ἔ-
λεγε δὲ τὸν Ἰούδαν
Σίμωνος Ἰσκαριώτην.

οὗτος γὰρ ἔμελλεν
αὐτὸν παραδι-
δόναι, εἷς ὢν ἐκ
τῶν δώδεκα. ⁘
Περιεπάτει ὁ ις
μετὰ ταῦτα ἐν
τῇ γαλιλαίᾳ· οὐ
γὰρ ἤθελεν ἐν τῇ
ἰουδαίᾳ περιπα-
τεῖν, ὅτι ἐζήτουν
αὐτὸν οἱ ἰουδαῖ-
οι ἀποκτεῖναι·
ἦν δὲ ἐγγὺς ἡ ἑορ-
τὴ τῶν ἰουδαίων
ἡ σκηνοπηγία·
εἶπον οὖν πρὸς
αὐτὸν οἱ ἀδελ-
φοὶ αὐτοῦ· μετά-
βηθι ἐντεῦθεν
καὶ ὕπαγε εἰς τὴν
ἰουδαίαν, ἵνα καὶ
οἱ μαθηταί σου
θεωρήσωσι τὰ

ἔργα σου ἃ ποιεῖς·
οὐδεὶς γὰρ ἐν κρυ-
πτῷ τι ποιεῖ· καὶ
ζητεῖ αὐτὸς ἐν
παρρησίᾳ εἶναι·
εἰ ταῦτα ποιεῖς,
φανέρωσον σε-
αυτὸν τῷ κόσμῳ·
οὐδὲ γὰρ οἱ ἀδελ-
φοὶ αὐτοῦ ἐπίστευ-
ον εἰς αὐτόν· λέ-
γει οὖν αὐτοῖς ὁ ις·
ὁ καιρὸς ὁ ἐμὸς
οὔπω πάρεστιν·
ὁ δὲ καιρὸς ὁ ὑμέ-
τερος πάντοτέ
ἐστιν ἕτοιμος· οὐ
δύναται ὁ κόσμος
μισεῖν ὑμᾶς· ἐ-
μὲ δὲ μισεῖ, ὅτι ἐ-
γὼ μαρτυρῶ
περὶ αὐτοῦ, ὅτι
τὰ ἔργα αὐτοῦ

μᾶς ἀνάβητε εἰς
τὴν ἑορτὴν ταύ
την· ὅτι ὁ καιρὸς
ὁ ἐμὸς οὔπω πε
πλήρωται· ταῦ
τα δὲ εἰπὼν αὐ
τοῖς, ἔμεινεν ἐν
τῇ γαλιλαίᾳ· ὡς
δὲ ἀνέβησαν οἱ ἀ
δελφοὶ αὐτοῦ, τό
τε καὶ αὐτὸς ἀνέ
βη εἰς τὴν ἑορτήν·
οὐ φανερῶς, ἀλ
λ' ὡς ἐν κρυπτῷ·
οἱ οὖν ἰουδαῖοι ἐ
ζήτουν αὐτὸν ἐν
τῇ ἑορτῇ καὶ ἔλε
γον· ποῦ ἐστιν ἐ
κεῖνος· καὶ γογ
γυσμὸς πολὺς πε
ρὶ αὐτοῦ ἦν ἐν τοῖς
ὄχλοις· οἱ μὲν ἔλε
γον ὅτι ἀγαθός
ἐστιν· ἄλλοι ἔλεγ
ον· οὔ· ἀλλὰ πλανᾷ
τὸν ὄχλον· οὐ
δεὶς μέντοι παρ
ρησίᾳ ἐλάλει πε
ρὶ αὐτοῦ, διὰ τὸν
φόβον τῶν ἰου
δαίων· ἤδη δὲ
τῆς ἑορτῆς μεσού
σης, ἀνέβη ὁ ἰς
εἰς τὸ ἱερὸν καὶ ἐ
δίδασκε· καὶ ἐ
θαύμαζον οἱ ἰου
δαῖοι λέγοντες·
πῶς οὗτος γράμ
ματα οἶδε μὴ με
μαθηκώς· ἀπε
κρίθη οὖν αὐτοῖς
ὁ ἰς καὶ εἶπεν·
ἡ ἐμὴ διδαχὴ οὐκ
ἔστιν ἐμή· ἀλλὰ
τοῦ πέμψαντός με·

ἐάν τις θέλῃ τὸ
θέλημα αὐτοῦ ποι-
εῖν, γνώσεται πε-
ρὶ τῆς διδαχῆς·
πότερον ἐκ τοῦ
θεοῦ ἐστιν, ἢ ἐγὼ ἀ-
π' ἐμαυτοῦ λαλῶ·
ὁ ἀφ' ἑαυτοῦ λαλῶν,
τὴν δόξαν τὴν ἰ-
δίαν ζητεῖ· ὁ δὲ
ζητῶν τὴν δόξαν
τοῦ πέμψαντος
αὐτόν, οὗτος ἀ-
ληθής ἐστι καὶ ἀ-
δικία ἐν αὐτῷ οὐ-
κ ἔστιν· οὐ Μωσῆς
δέδωκεν ὑμῖν τὸν
νόμον; καὶ οὐ-
δεὶς ἐξ ὑμῶν ποι-
εῖ τὸν νόμον· τί
με ζητεῖτε ἀπο-
κτεῖναι· ἀπεκρί-
θη ὁ ὄχλος καὶ εἶ-
πε· δαιμόνιον
ἔχεις· τίς σε ζη-
τεῖ ἀποκτεῖναι·
ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶ-
πεν αὐτοῖς· ἓν
ἔργον ἐποίησα,
καὶ πάντες θαυ-
μάζετε· διὰ τοῦ-
το Μωσῆς δέδω-
κεν ὑμῖν τὴν πε-
ριτομήν· οὐχ ὅτι
ἐκ τοῦ Μωσέως
ἐστίν, ἀλλ' ἐκ τῶν
πατέρων· καὶ ἐν
σαββάτῳ περι-
τέμνετε ἄνθρωπον· εἰ
περιτομὴν λαμ-
βάνει ἄνθρωπος ἐν σαβ-
βάτῳ, ἵνα μὴ λυ-
θῇ ὁ νόμος Μω-
σέως, ἐμοὶ χολᾶτε
ὅτι ὅλον ἄνθρωπον ὑ-
γιῆ ἐποίησα ἐν σαβ-

βάτῳ; μὴ κρίνε
τε κατ' ὄψιν, ἀλλὰ
τὴν δικαίαν κρί
σιν κρίνατε· ἔλε
γον οὖν τινὲς ἐκ τῶν
ἱεροσολυμιτῶν·
οὐχ οὗτός ἐστιν ὃν
ζητοῦσιν ἀπο
κτεῖναι; καὶ ἴδε
παρρησίᾳ λαλεῖ
καὶ οὐδὲν αὐτῷ
λέγουσι· μήπο
τε ἀληθῶς ἔγνω
σαν οἱ ἄρχοντες
ὅτι οὗτός ἐστιν ἀ
ληθῶς ὁ χσ̅· ἀλλὰ
τοῦτον οἴδαμεν
πόθεν ἐστίν· ὁ δὲ
χσ̅ ὅταν ἔρχηται,
οὐδεὶς γινώσκει
οϛ/ι πόθεν ἐστίν· Ἔ
Κραξεν οὖν ἐν τῷ
ἱερῷ διδάσκων

ὁ ἰσ̅ καὶ λέγων·
κἀμὲ οἴδατε, καὶ
οἴδατε πόθεν εἰμί·
καὶ ἀπ' ἐμαυ
τοῦ οὐκ ἐλήλυθα·
ἀλλ' ἔστιν ἀληθινὸς
ὁ πέμψας με, ὃν
ὑμεῖς οὐκ οἴδατε·
ἐγὼ οἶδα αὐτόν, ὅ
τι παρ' αὐτοῦ εἰμι·
κἀκεῖνός με ἀπέ
οζ/α στειλεν· ἐζήτουν
οὖν αὐτὸν πιάσαι·
Καὶ οὐδεὶς ἐπέβα
λεν ἐπ' αὐτὸν τὴν
χεῖρα, ὅτι οὔπω ἐ
ληλύθει ἡ ὥρα αὐτ(οῦ)·
οη/ι Πολλοὶ δὲ ἐκ τοῦ ὄχλ(ου)
ἐπίστευσαν εἰς αὐ
τὸν καὶ ἔλεγον· ὁ
χσ̅ ὅταν ἔλθῃ,
μήτι πλείονα ση
μεῖα τούτων ποιήσει·

ὧν οὗτος ἐποίη
σεν; ἤκουσαν οἱ
φαρισαῖοι τοῦ ὄ
χλου γογγύζοντ(ος)
περὶ αὐτοῦ ταῦ
οθ ι τα, καὶ ἀπέστει
λαν ὑπηρέτας οἱ
φαρισαῖοι καὶ οἱ
ἀρχιερεῖς, ἵνα
πιάσωσιν αὐτό(ν)·
εἶπεν οὖν ὁ ἰς·
π ι ἔτι μικρὸν χρό
νον μεθ' ὑμῶν εἰ
μι, καὶ ὑπάγω
πρὸς τὸν πέμ
ψαντά με· ζη
τήσετέ με καὶ οὐχ
εὑρήσετε· καὶ ὅ
πα ι που εἰμὶ ἐγὼ, ὑμεῖς
οὐ δύνασθε ἐλ
θεῖν· εἶπον οὖν οἱ
ἰουδαῖοι πρὸς
ἑαυτούς· ποῦ

οὗτος μέλλει πο
ρεύεσθαι, ὅτι ἡμεῖς
οὐχ εὑρήσομεν
αὐτόν· μὴ εἰς τὴν
διασπορὰν τῶν
ἑλλήνων μέλλει
πορεύεσθαι καὶ δι
δάσκειν τοὺς ἕλ
ληνας; τίς ἐστιν
οὗτος ὁ λόγος ὃν
εἶπεν· ζητήσε
τέ με καὶ οὐχ εὑρή
σετε· καὶ ὅπου
εἰμὶ ἐγὼ, ὑμεῖς οὐ πβ
δύνασθε ἐλθεῖν·
ἐν δὲ τῇ ἐσχάτῃ Τι
ἡμέρᾳ τῇ μεγά
λῃ τῆς ἑορτῆς,
εἱστήκει ὁ ἰς καὶ ἔ
κραζεν λέγων· ἐ
άν τις διψᾷ, ἐρ
χέσθω πρός με
καὶ πινέτω· ὁ πι

πιστεύων εἰς ἐμὲ κα-
θὼς εἶπεν ἡ γρα-
φή, ποταμοὶ ἐκ
τῆς κοιλίας αὐτοῦ
ῥεύσουσιν ὕδατος
ζῶντος. τοῦτο
δὲ εἶπεν περὶ τοῦ
πνεύματος οὗ ἔμελλον
λαμβάνειν οἱ
πιστεύοντες εἰς
αὐτόν· οὔπω γὰρ
ἦν πνεῦμα ἅγιον, ὅ-
τι Ἰησοῦς οὐδέπω
πβ ζ ἐδοξάσθη. πολ-
λοὶ οὖν ἐκ τοῦ ὄχλου
ἀκούσαντες
τὸν λόγον ἔλεγον·
οὗτός ἐστιν ἀλη-
θῶς ὁ προφήτης·
ἄλλοι ἔλεγον· οὗ-
τός ἐστιν ὁ Χριστός· ἄλ-
πγ ζ λοι ἔλεγον· μὴ γὰρ ἐκ
τῆς Γαλιλαίας

ὁ Χριστὸς ἔρχεται; οὐχὶ
ἡ γραφὴ εἶπεν ὅ-
τι ἐκ τοῦ σπέρμα-
τος Δαυῒδ καὶ ἀπὸ
Βηθλεὲμ τῆς
κώμης ὅπου ἦν
Δαυῒδ ὁ Χριστὸς ἔρχεται;
πδ ι Σχίσμα οὖν ἐν τῷ
ὄχλῳ ἐγένετο δι'
πε αὐτόν. τινὲς δὲ
α ἤθελον ἐξ αὐτῶν
πιάσαι αὐτόν.
ἀλλ' οὐδεὶς ἐπέβα-
λεν ἐπ' αὐτὸν τὰς
πϛ χεῖρας. ἦλθον
οὖν οἱ ὑπηρέται
πρὸς τοὺς ἀρχι-
ερεῖς καὶ Φαρι-
σαίους, καὶ εἶπον
αὐτοῖς ἐκεῖνοι·
διατί οὐκ ἠγάγετε
αὐτόν; ἀπεκρί-
θησαν οἱ ὑπηρέται.

οὐδέποτε οὕτως
ἐλάλησεν ἄνθρωπος,
ὡς οὗτος ὁ ἄνθρωπος.
ἀπεκρίθησαν
οὖν αὐτοῖς οἱ φα-
ρισαῖοι· μὴ καὶ
ὑμεῖς πεπλανή-
σθε; μή τις ἐκ
τῶν ἀρχόντων
ἐπίστευσεν εἰς αὐ-
τὸν ἢ ἐκ τῶν φα-
ρισαίων; ἀλλ' ὁ ὄ-
χλος οὗτος ὁ μὴ
γινώσκων τὸν νό-
μον· ἐπικατάρα-
τοί εἰσι· λέγει
Νικόδημος πρὸς
αὐτοὺς ὁ ἐλθὼν
νυκτὸς πρὸς
αὐτὸν, εἷς ὢν ἐξ
αὐτῶν· μὴ ὁ νό-
μος ἡμῶν κρίνει
τὸν ἄνθρωπον, ἐὰν μὴ
ἀκούσῃ παρ' αὐτοῦ
πρότερον καὶ γνῷ
τί ποιεῖ; ἀπε-
κρίθησαν καὶ εἶ-
πον αὐτῷ· μὴ
καὶ σὺ ἐκ τῆς γαλι-
λαίας εἶ; ἐρεύνη-
σον καὶ ἴδε, ὅτι προ-
φήτης ἐκ τῆς γα-
λιλαίας οὐκ ἐγήγερ-
ται· καὶ ἐπορεύ- τέλος
θη ἕκαστος εἰς τὸν
οἶκον αὐτοῦ· ἰς̄
δὲ ἐπορεύθη εἰς
τὸ ὄρος τῶν ἐλαι-
ῶν· ὄρθρου δὲ
πάλιν παρεγένετο
εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ
πᾶς ὁ λαὸς ἤρχετο
πρὸς αὐτόν· καὶ
καθίσας ἐδίδα-
σκεν αὐτοὺς λέγων· ἀρχή
Ἐγώ εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου.
πρὸς αὐτοὺς ὁ ἰς̄ ἐλάλησε λέγων· ἐγώ

τε τ δ εβδ :–
εἰπ(εν) ὁ κ(ύριο)ς πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν ἰουδαίους· ἐγώ εἰμι·

κόσμου· ὁ ἀκολου
θῶν ἐμοὶ οὐ μὴ
περιπατήσῃ ἐν
τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἕ
ξει τὸ φῶς τῆς
ζωῆς. εἶπον οὖν
ξς αὐτῷ οἱ φαρισαῖ
οι· σὺ περὶ σεαυ
τοῦ μαρτυρεῖς;
ἡ μαρτυρία σου
οὐκ ἔστιν ἀληθής·
ἀπεκρίθη ἰς καὶ
εἶπεν αὐτοῖς·
κἂν ἐγὼ μαρτυ
ρῶ περὶ ἐμαυτοῦ,
ἀληθής ἐστιν ἡ
μαρτυρία μου·
ὅτι οἶδα πόθεν
ἦλθον καὶ ποῦ
ὑπάγω· ὑμεῖς δ(ὲ)
οὐκ οἴδατε πό
θεν ἔρχομαι καὶ
ποῦ ὑπάγω· ὑ

μεῖς κατὰ τὴν σάρ
κα κρίνετε· ἐγὼ οὐ
κρίνω οὐδένα· ς
ἐὰν κρίνω δὲ ἐγώ,
ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ ἀλη
θής ἐστιν· ὅτι μό
νος οὐκ εἰμί· ἀλλ'
ἐγὼ καὶ ὁ πέμψας
πατήρ· καὶ ἐν τῷ
νόμῳ δὲ τῷ ὑμε
τέρῳ γέγραπται·
ὅτι δύο ἀνθρώπων ἡ μαρ
τυρία ἀληθής
ἐστιν· ἐγώ εἰμι ὁ
μαρτυρῶν περὶ
ἐμαυτοῦ, καὶ μαρ
τυρεῖ περὶ ἐμοῦ
ὁ πέμψας με πατήρ·
πε γ ἔλεγον οὖν αὐτῷ·
ποῦ ἐστιν ὁ πατήρ σου·
ἀπεκρίθη ὁ ἰς·
οὔτε ἐμὲ οἴδατε οὔ
τε τὸν πατέρα μου·

ἐμὲ ᾔδειτε, καὶ
τὸν πατέρα μου ᾔ-
δειτε ἄν· ταῦτα
τὰ ῥήματα ἐλάλη-
σεν ὁ ἰσ̅ ἐν τῷ γα-
ζοφυλακίῳ, δι-
δάσκων ἐν τῷ ἱ-
ερῷ· καὶ οὐδεὶς
ἐπίασεν αὐτόν,
ὅτι οὔπω ἐληλύ-
θει ἡ ὥρα αὐτοῦ.
Εἶπεν οὖν πάλιν
αὐτοῖς ὁ ἰσ̅· ἐγὼ
ὑπάγω. καὶ ζητή-
σετέ με· καὶ ἐν τῇ
ἁμαρτίᾳ ὑμῶν
ἀποθανεῖσθε·
ὅπου ἐγὼ ὑπάγω,
ὑμεῖς οὐ δύνασθε
ἐλθεῖν· ἔλεγον
οἱ ἰουδαῖοι· μή-
τι ἀποκτενεῖ ἑ-
αυτόν, ὅτι λέγει·
ὅπου ἐγὼ ὑπάγω
ὑμεῖς οὐ δύνασθε
ἐλθεῖν; καὶ εἶπ(εν)
αὐτοῖς· ὑμεῖς ἐκ
τῶν κάτω ἐστέ·
ἐγὼ ἐκ τῶν ἄνω εἰ-
μί· ὑμεῖς ἐκ τοῦ
κόσμου τούτου
ἐστέ· ἐγὼ οὐκ εἰμὶ
ἐκ τοῦ κόσμου
τούτου. εἶπον
οὖν ὑμῖν, ὅτι ἀπο-
θανεῖσθε ἐν ταῖς
ἁμαρτίαις ὑμῶν·
ἐὰν γὰρ μὴ πιστεύ-
σητε ὅτι ἐγώ εἰμι,
ἀποθανεῖσθε ἐν
ταῖς ἁμαρτίαις
ὑμῶν. ἔλεγον οὖν
αὐτῷ· σὺ τίς εἶ;
καὶ εἶπεν αὐτοῖς
ὁ ἰσ̅· τὴν ἀρχὴν
ὅτι καὶ λαλῶ ὑμῖν.

πολλὰ ἔχω περὶ
ὑμῶν λαλεῖν καὶ
κρίνειν· ἀλλ' ὁ
πέμψας με ἀλη-
θής ἐστι· κἀγὼ ἃ
ἤκουσα παρ' αὐτοῦ
ταῦτα λέγω εἰς τὸν
κόσμον· οὐκ ἔ-
γνωσαν ὅτι τὸν
π(ατέ)ρα αὐτοῖς ἔ-
λεγεν· εἶπεν
οὖν αὐτοῖς ὁ ἰ(ησοῦ)ς· ὅ-
ταν ὑψώσητε τὸν
υἱὸν τοῦ ἀν(θρώπ)ου,
τότε γνώσεσθε
ὅτι ἐγώ εἰμι· καὶ
ἀπ' ἐμαυτοῦ ποι-
ῶ οὐδέν· ἀλλὰ
καθὼς ἐδίδα-
ξέ με ὁ π(ατ)ήρ μου,
ταῦτα λαλῶ· καὶ
ὁ πέμψας με μετ'
ἐμοῦ ἐστιν·
οὐκ ἀφῆκέ με μό-
νον ὁ π(ατ)ήρ· ὅτι ἐ-
γὼ τὰ ἀρεστὰ αὐ-
τῷ ποιῶ πάν-
τοτε· ταῦτα αὐ-
τοῦ λαλοῦντος, πολ-
λοὶ ἐπίστευσαν εἰς
αὐτόν· ἔλεγεν
οὖν ὁ ἰ(ησοῦ)ς πρὸς
τοὺς πεπιστευ-
κότας αὐτῷ ἰου-
δαίους· ἐὰν ὑμεῖς
μείνητε ἐν τῷ λόγῳ
τῷ ἐμῷ, ἀληθῶς
μαθηταί μού ἐστε·
καὶ γνώσεσθε τὴν
ἀλήθειαν· καὶ ἡ
ἀλήθεια ἐλευθε-
ρώσει ὑμᾶς· ἀ-
πεκρίθησαν αὐτῷ·
σπέρμα ἀβραάμ
ἐσμέν· καὶ οὐδενὶ
δεδουλεύκαμεν πώ-
ποτε·

πῶς σὺ λέγεις ὅ-
τι ἐλεύθεροι γε-
νήσεσθε· ἀπεκρί-
θη αὐτοῖς ὁ ἰς· ἀ-
μὴν ἀμὴν λέγω ὑ-
μῖν· ὅτι πᾶς ὁ
ποιῶν τὴν ἁμαρ-
τίαν, δοῦλός ἐστι
τῆς ἁμαρτίας·
ὁ δὲ δοῦλος, οὐ μέ-
νει ἐν τῇ οἰκίᾳ
εἰς τὸν αἰῶνα· ὁ
υἱὸς μένει εἰς τὸν
αἰῶνα· ἐὰν οὖν
ὁ υἱὸς ὑμᾶς ἐλευθε-
ρώσῃ, ὄντως ἐ-
λεύθεροι ἔσεσθε·
οἶδα ὅτι σπέρμα
ἀβραάμ ἐστε· ἀλ-
λὰ ζητεῖτέ με ἀ-
ποκτεῖναι, ὅτι
ὁ λόγος ὁ ἐμὸς οὐ
χωρεῖ ἐν ὑμῖν· ἐ-

γὼ ὃ ἑώρακα πα-
ρὰ τῷ πρί μου λα-
λῶ· καὶ ὑμεῖς οὖν
ὃ ἑωράκατε πα-
ρὰ τῷ πρὶ ὑμῶν
ποιεῖτε· ἀπε-
κρίθησαν καὶ εἶπον
αὐτῷ· ὁ πὴρ ἡμῶν
ἀβραάμ ἐστι· λέ-
γει αὐτοῖς ὁ ἰς· εἰ
τέκνα τοῦ ἀβρα-
άμ ἦτε, τὰ ἔργα
τοῦ ἀβραάμ ἐποι-
εῖτε ἄν· νῦν δὲ
ζητεῖτέ με ἀπο-
κτεῖναι· ἄνον ὃς
τὴν ἀλήθειαν ὑ-
μῖν λελάληκα, ἣν
ἤκουσα παρὰ τοῦ
θῦ· τοῦτο ἀβρα-
ὰμ οὐκ ἐποίησεν·
ὑμεῖς ποιεῖτε
τὰ ἔργα τοῦ πρς ὑμῶν·

τῇ β' τῆς ε' ἑβδ.

ἔργα τοῦ πατρὸς ὑμῶν· αὐτῷ· ἡ-
μεῖς ἐκ πορνείας
οὐ γεγεννήμεθα·
ἕνα πατέρα ἔχομεν
τὸν θεόν. εἶπεν
αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· εἰ
ὁ θεὸς πατὴρ ὑμῶν ἦν,
ἠγαπᾶτε ἂν ἐμέ·
ἐγὼ γὰρ ἐκ τοῦ θεοῦ
ἐξῆλθον καὶ ἥκω·
οὐδὲ γὰρ ἀπ' ἐμαυ-
τοῦ ἐλήλυθα, ἀλλ'
ἐκεῖνός με ἀ-
πέστειλεν. διατί
τὴν λαλιὰν τὴν ἐ-
μὴν οὐ γινώσκε-
τε; ὅτι οὐ δύνα-
σθε ἀκούειν τὸν
λόγον τὸν ἐμόν.
ὑμεῖς ἐκ τοῦ πατρὸς
τοῦ διαβόλου ἐστὲ
καὶ τὰς ἐπιθυμί-
ας τοῦ πατρὸς ὑμῶν

θέλετε ποιεῖν. ἐ-
κεῖνος ἀνθρωπο-
κτόνος ἦν ἀπ' ἀρ-
χῆς. καὶ ἐν τῇ ἀ-
ληθείᾳ οὐχ ἕστηκεν,
ὅτι οὐκ ἔστιν ἀλήθει-
α ἐν αὐτῷ. ὅταν
λαλῇ τὸ ψεῦδος, ἐκ
τῶν ἰδίων λαλεῖ·
ὅτι ψεύστης ἐστὶ καὶ
ὁ πατὴρ αὐτοῦ. ἐγὼ
δὲ ὅτι τὴν ἀλήθει-
αν λέγω, οὐ πιστεύ-
ετέ μοι. τίς ἐξ ὑ-
μῶν ἐλέγχει με
περὶ ἁμαρτίας;
εἰ δὲ ἀλήθειαν λέγω,
διατί ὑμεῖς οὐ πι-
στεύετέ μοι; ὁ ὢν
ἐκ τοῦ θεοῦ, τὰ ῥήματα
τοῦ θεοῦ ἀκούει·
διὰ τοῦτο ὑμεῖς
οὐκ ἀκούετε, ὅτι ἐκ τοῦ θεοῦ
οὐκ ἐστέ.

ἀπεκρίθησαν οὖν
οἱ ἰουδαῖοι καὶ εἶ
πον αὐτῷ· οὐ
καλῶς λέγομεν
ἡμεῖς ὅτι σαμα
ρείτης εἶ σὺ· καὶ
δαιμόνιον ἔχεις;
ἀπεκρίθη ἰς̅· ἐ
γὼ δαιμόνιον οὐκ
ἔχω· ἀλλὰ τιμῶ
τὸν πατέρα μου,
καὶ ὑμεῖς ἀτιμά
ζετέ με· ἐγὼ δὲ οὐ
ζητῶ τὴν δόξαν
μου· ἔστιν ὁ ζητῶν
καὶ κρίνων· ἀμὴν
ἀμὴν λέγω ὑμῖν·
ἐάν τις τὸν λόγον
τὸν ἐμὸν τηρή
σῃ, θάνατον οὐ
μὴ θεωρήσῃ εἰς
τὸν αἰῶνα· τέλ
εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ ἰου
δαῖοι· νῦν ἔγνω
καμεν ὅτι δαιμό
νιον ἔχεις· ἀβρα
ὰμ ἀπέθανε καὶ
οἱ προφῆται· καὶ
σὺ λέγεις ἐάν τις
τὸν λόγον μου
τηρήσῃ, οὐ μὴ γεύ
σηται θανάτου
εἰς τὸν αἰῶνα;
μὴ σὺ μείζων εἶ
τοῦ πατρὸς ἡμῶν
ἀβραάμ, ὅστις
ἀπέθανε; καὶ οἱ
προφῆται ἀπέ
θανον· τίνα σε
αυτὸν σὺ ποιεῖς;
ἀπεκρίθη ἰς̅· ἐὰν
ἐγὼ δοξάζω ἐμαυ
τόν, ἡ δόξα μου
οὐδέν ἐστιν· ἔστιν
ὁ πατήρ μου ὁ δοξά
ζων με· ὃν ὑμεῖς

περὶ τοῦ ἐκ γενετῆς τυφλοῦ :-

λέγετε ὅτι θ(εὸ)ς ὑμῶν ἐστι· καὶ οὐκ ἐγνώκατε αὐτόν· ἐγὼ δὲ οἶδα αὐτόν· καὶ ἐὰν εἴπω ὅτι οὐκ οἶδα αὐτόν, ἔσομαι ὅμοιος ὑμῶν ψεύστης· ἀλλ' οἶδα αὐτόν, καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ τηρῶ· Ἀβραὰμ ὁ πατὴρ ὑμῶν ἠγαλλιάσατο ἵνα ἴδῃ τὴν ἡμέραν τὴν ἐμήν· καὶ εἶδε καὶ ἐχάρη· εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς αὐτόν· πεντήκοντα ἔτη οὔπω ἔχεις· καὶ Ἀβραὰμ ἑώρακας; εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰ(ησοῦ)ς· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· πρὶν Ἀβραὰμ γενέσθαι ἐγώ εἰμι· ἦραν οὖν λίθους ἵνα βάλωσιν ἐπ' αὐτόν· Ἰ(ησοῦ)ς δὲ ἐκρύβη καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ, διελθὼν διὰ μέσου αὐτῶν· καὶ παρῆγεν οὕτως·

Καὶ παράγων, εἶδεν ἄν(θρωπ)ον τυφλὸν ἐκ γενετῆς· καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες· ῥαββί· τίς ἥμαρτεν· οὗτος ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ ἵνα τυφλὸς γεννηθῇ· ἀπεκρίθη ὁ Ἰ(ησοῦ)ς· οὔτε οὗτος ἥμαρτεν· οὔτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ·

τῷ καιρῷ ἐκείνῳ παράγων ὁ Ἰ(ησοῦ)ς εἶδεν ἄν(θρωπ)ον

ἀλλ' ἵνα φανερω
θῇ τὰ ἔργα τοῦ
θ(εο)ῦ ἐν αὐτῷ· ἐ
μὲ δεῖ ἐργάζεσθαι
τὰ ἔργα τοῦ πέμ
ψαντός με, ἕως
ἡμέρα ἐστίν· ἔρ
χεται νύξ, ὅτε οὐ
δεὶς δύναται ἐρ
γάζεσθαι· ὅταν
ἐν τῷ κόσμῳ ὦ,
φῶς εἰμι τοῦ κό
σμου· ταῦτα εἰ
πών, ἔπτυσε χα
μαί, καὶ ἐποίησε
πηλὸν ἐκ τοῦ πτύ
σματος· καὶ ἐπέ
χρισε τὸν πηλὸν
ἐπὶ τοὺς ὀφθαλ
μοὺς τοῦ τυφλ(οῦ)·
καὶ εἶπεν αὐτῷ·
ὕπαγε νίψαι εἰς
τὴν κολυμβήθρα(ν)
τοῦ σιλωάμ, ὃ ἑρ
μηνεύεται ἀπεσταλ
μένος· ἀπῆλθε
οὖν καὶ ἐνίψατο, καὶ
ἦλθε βλέπων·
οἱ οὖν γείτονες καὶ
οἱ θεωροῦντες
αὐτὸν τὸ πρότε
ρον ὅτι τυφλὸς
ἦν, ἔλεγον· οὐχ οὗ
τός ἐστιν ὁ καθή
μενος καὶ προσαι
τῶν; ἄλλοι ἔλεγον ὅ
τι οὗτός ἐστιν· ἄλ
λοι δέ, ὅτι ὅμοιος
αὐτῷ ἐστιν· ἐκεῖ
νος ἔλεγεν ὅτι ἐ
γώ εἰμι· ἔλεγον οὖν
αὐτῷ· πῶς ἀ
νεῴχθησάν σου
οἱ ὀφθαλμοί· ἀ
πεκρίθη ἐκεῖνος
καὶ εἶπεν· ἄνθ(ρωπ)ος

λεγόμενος ἰησοῦς· πη
λὸν ἐποίησε καὶ
ἐπέχρισέ μου τοὺς
ὀφθαλμούς, καὶ
εἶπέ μοι· ὕπαγε
εἰς τὴν κολυμβή
θραν τοῦ σιλωὰμ
καὶ νίψαι· ἀ
πελθὼν καὶ νι
ψάμενος ἀνέ
βλεψα· εἶπον οὖν
αὐτῷ· ποῦ ἐστιν
ἐκεῖνος; λέγει· οὐκ
οἶδα· ἄγουσιν
αὐτὸν πρὸς τοὺς
φαρισαίους τὸν
ποτὲ τυφλόν·
ἦν δὲ σάββατον
ὅτε τὸν πηλὸν
ἐποίησεν ὁ ἰησοῦς. καὶ
ἀνέῳξεν αὐτοῦ
τοὺς ὀφθαλμούς·
πάλιν οὖν ἠρώτων

αὐτὸν καὶ οἱ φαρι
σαῖοι, πῶς ἀνέ
βλεψεν· ὁ δὲ εἶπεν
αὐτοῖς· πηλὸν
ἐπέθηκέ μου ἐπὶ
τοὺς ὀφθαλμούς,
καὶ ἐνιψάμην καὶ
βλέπω· ἔλεγον οὖν
ἐκ τῶν φαρισαίων
τινές· οὗτος ὁ ἄνθρωπος
οὐκ ἔστι παρὰ τοῦ
θεοῦ, ὅτι τὸ σάββα
τον οὐ τηρεῖ· ἄλ
λοι ἔλεγον· πῶς
δύναται ἄνθρωπος ἁ
μαρτωλὸς τοιαῦ
τα σημεῖα ποιεῖν·
καὶ σχίσμα ἦν ἐν
αὐτοῖς· λέγουσι
τῷ τυφλῷ πάλιν·
σὺ τί λέγεις περὶ
αὐτοῦ, ὅτι ἤνοιξέ σου
τοὺς ὀφθαλμούς·

ὁ δὲ εἶπεν· ὅτι
προφήτης ἐστί·
οὐκ ἐπίστευσαν οὖν
οἱ ἰουδαῖοι περὶ
αὐτοῦ ὅτι τυφλὸς
ἦν καὶ ἀνέβλεψεν,
ἕως ὅτου ἐφώνη-
σαν τοὺς γονεῖς
αὐτοῦ τοῦ ἀνα-
βλέψαντος. καὶ
ἠρώτησαν αὐτοὺς
λέγοντες· οὗτός
ἐστιν ὁ υἱὸς ὑμῶν,
ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅ-
τι τυφλὸς ἐγεν-
νήθη; πῶς οὖν
ἄρτι βλέπει· ἀ-
πεκρίθησαν δὲ αὐ-
τοῖς οἱ γονεῖς αὐ-
τοῦ καὶ εἶπον·
οἴδαμεν ὅτι οὗτός
ἐστιν ὁ υἱὸς ἡμῶν·
καὶ ὅτι τυφλὸς ἐγεν-

νήθη· πῶς δὲ
νῦν βλέπει, οὐκ οἴ-
δαμεν· ἢ τίς ἤ-
νοιξεν αὐτοῦ τοὺς
ὀφθαλμοὺς, ἡμεῖς
οὐκ οἴδαμεν· αὐτὸς
ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν
ἐρωτήσατε· αὐ-
τὸς περὶ ἑαυτοῦ
λαλήσει· ταῦτα
εἶπον οἱ γονεῖς αὐ-
τοῦ, ὅτι ἐφοβοῦν-
το τοὺς ἰουδαίους·
ἤδη γὰρ συνετέ-
θειντο οἱ ἰουδαῖοι·
ἵνα ἐάν τις αὐτὸν
ὁμολογήσῃ χ͞ν, ἀπο-
συνάγωγος γένη-
ται· διὰ τοῦτο οἱ
γονεῖς αὐτοῦ εἶπον·
ὅτι ἡλικίαν ἔχει, αὐ-
τὸν ἐρωτήσατε·
ἐφώνησαν οὖν ἐκ δευ-

τέρου τὸν ἄνθρωπον ὃς
ἦν τυφλὸς, καὶ εἶ
πον αὐτῷ· δὸς
δόξαν τῷ θεῷ· ἡ
μεῖς οἴδαμεν, ὅ
τι ὁ ἄνθρωπος οὗτος
ἁμαρτωλός ἐστιν·
ἀπεκρίθη οὖν
ἐκεῖνος καὶ εἶπεν·
εἰ ἁμαρτωλός ἐστιν
οὐκ οἶδα· ἓν οἶ
δα· ὅτι τυφλὸς
ὢν, ἄρτι βλέπω·
Εἶπον δὲ αὐτῷ πά
λιν· τί ἐποίησέ
σοι· πῶς ἤνοιξέ
σου τοὺς ὀφθαλ
μούς· ἀπεκρίθη
αὐτοῖς· εἶπον ὑ
μῖν ἤδη καὶ οὐκ ἠ
κούσατε· τί πά
λιν θέλετε ἀκούειν·
μὴ καὶ ὑμεῖς θέλε

τε αὐτοῦ μαθηταὶ
γενέσθαι; ἐλοιδό
ρησαν αὐτὸν καὶ εἶ
πον· σὺ εἶ μαθητὴς
ἐκείνου· ἡμεῖς
δὲ τοῦ Μωϋσέως ἐ
σμὲν μαθηταί· ἡ
μεῖς οἴδαμεν, ὅτι
Μωϋσεῖ λελάληκεν
ὁ θεός· τοῦτον δὲ οὐ
κ οἴδαμεν πόθεν
ἐστίν· ἀπεκρίθη
ὁ ἄνθρωπος καὶ εἶπεν
αὐτοῖς· ἐν γὰρ τού
τῳ θαυμαστόν ἐστιν
ὅτι ὑμεῖς οὐκ οἴδα
τε πόθεν ἐστί·
καὶ ἀνέῳξέ μου τοὺς
ὀφθαλμούς· οἴδα
μεν δὲ, ὅτι ἁμαρ
τωλῶν ὁ θεὸς οὐκ ἀ
κούει· ἀλλ' ἐάν τις
θεοσεβὴς ᾖ καὶ τὸ θέ

λημα αὐτοῦ ποιῆ,
τούτου ἀκούει· ἐκ
τοῦ αἰῶνος οὐκ ἠ-
κούσθη· ὅτι ἤνοιξέ
τις ὀφθαλμοὺς
τυφλοῦ γεγεννη-
μένου· εἰ μὴ ἦν οὗ-
τος παρὰ θεοῦ, οὐ-
κ ἠδύνατο ποιεῖν
οὐδέν· ἀπεκρίθη-
σαν καὶ εἶπον αὐτῷ·
ἐν ἁμαρτίαις σὺ
ἐγεννήθης ὅλος·
καὶ σὺ διδάσκεις
ἡμᾶς; καὶ ἐξέβα-
λον αὐτὸν ἔξω· ἤ-
κουσεν ὁ ἰησοῦς ὅτι ἐξέ-
βαλον αὐτὸν ἔξω,
καὶ εὑρὼν αὐτὸν εἶ-
πεν αὐτῷ· σὺ πι-
στεύεις εἰς τὸν υἱὸν
τοῦ θεοῦ; ἀπεκρί-
θη ἐκεῖνος καὶ εἶπε·

καὶ τίς ἐστι κύριε, ἵνα
πιστεύσω εἰς αὐτόν·
εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ ἰησοῦς·
καὶ ἑώρακας αὐ-
τόν, καὶ ὁ λαλῶν
μετὰ σοῦ ἐκεῖνος
ἐστιν· ὁ δὲ ἔφη· πι-
στεύω κύριε· καὶ προσ-
εκύνησεν αὐτῷ·
καὶ εἶπεν ὁ ἰησοῦς· εἰς
κρίμα ἐγὼ εἰς τὸν
κόσμον τοῦτον ἦλ-
θον· ἵνα οἱ μὴ βλέ-
ποντες βλέπω-
σι, καὶ οἱ βλέποντες
τυφλοὶ γένων-
ται· καὶ ἤκουσαν
ἐκ τῶν φαρισαίων
ταῦτα οἱ ὄντες
μετ' αὐτοῦ, καὶ εἶ-
πον αὐτῷ· μὴ καὶ
ἡμεῖς τυφλοί ἐ-
σμεν; εἶπεν αὐ-

τοῖς ὁ ἰ(ησοῦ)ς· εἰ τυφλοὶ
ἦτε, οὐκ ἂν εἴχετε
ἁμαρτίαν· νῦν
δὲ λέγετε ὅτι βλέπο
μεν· ἡ οὖν ἁμαρτί
α ὑμῶν μένει· ἀ
μὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν·
ὁ μὴ εἰσερχόμενος
διὰ τῆς θύρας εἰς
τὴν αὐλὴν τῶν προ
βάτων· ἀλλὰ ἀνα
βαίνων ἀλλαχόθεν,
ἐκεῖνος κλέπτης
ἐστὶ καὶ λῃστής· ὁ δὲ
εἰσερχόμενος διὰ
τῆς θύρας, ποι
μήν ἐστι τῶν προ
βάτων· τούτῳ ὁ
θυρωρὸς ἀνοίγει·
καὶ τὰ πρόβατα
τῆς φωνῆς αὐτοῦ
ἀκούει· καὶ τὰ ἴ
δια πρόβατα
καλεῖ κατ' ὄνομα
καὶ ἐξάγει αὐτά· καὶ
ὅταν τὰ ἴδια πρό
βατα ἐκβάλῃ, ἔμ
προσθεν αὐτῶν
πορεύεται· καὶ τὰ
πρόβατα αὐτῷ
ἀκολουθεῖ, ὅτι οἴ
δασι τὴν φωνὴν
αὐτοῦ· ἀλλοτρίῳ
δὲ οὐ μὴ ἀκολουθή
σωσιν· ἀλλὰ φεύ
ξονται ἀπ' αὐτοῦ,
ὅτι οὐκ οἴδασι τῶν
ἀλλοτρίων τὴν φω
νήν· ταύτην τὴν
παροιμίαν εἶπεν
αὐτοῖς ὁ ἰ(ησοῦ)ς· ἐκεῖ
νοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν
τίνα ἦν ἃ ἐλάλει
αὐτοῖς· εἶπεν οὖν
πάλιν αὐτοῖς ὁ ἰ(ησοῦ)ς·
ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν·

τέλ(ος) τα β' ...

εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς· ὁ ἐρχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων ποιμήν ἐστι τῶν προβάτων ... καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει:

ὑπ(ὸ) τὰ β' εἰς τ(ὸ) ...

ὅτι ἐγώ εἰμι ἡ θύρα
τῶν προβάτων·
πάντες ὅσοι ἦλ-
θον, κλέπται εἰσὶ καὶ
λῃσταί· ἀλλ' οὐκ ἤ-
κουσαν αὐτῶν τὰ
πρόβατα. ἐγώ
εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐ-
μοῦ ἐάν τις εἰσέλ-
θῃ, σωθήσεται· καὶ
εἰσελεύσεται καὶ ἐξε-
λεύσεται, καὶ νο-
μὴν εὑρήσει. τέλος
ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχε-
ται, εἰ μὴ ἵνα κλέ-
ψῃ καὶ θύσῃ καὶ ἀ-
πολέσῃ· ἐγὼ ἦλθον
ἵνα ζωὴν ἔχωσι,
καὶ περισσὸν ἔχω-
σιν. ἐγώ εἰμι ὁ ποι-
μὴν ὁ καλός· ὁ ποι-
μὴν ὁ καλὸς, τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ τί-

θησιν ὑπὲρ τῶν
προβάτων· ὁ
μισθωτὸς δὲ καὶ
οὐκ ὢν ποιμὴν,
οὗ οὐκ εἰσὶ τὰ πρό-
βατα ἴδια, θε-
ωρεῖ τὸν λύκον
ἐρχόμενον, καὶ
ἀφίησι τὰ πρό-
βατα καὶ φεύγει·
καὶ ὁ λύκος ἁρπά-
ζει αὐτὰ, καὶ σκορ-
πίζει τὰ πρόβα-
τα· ὁ δὲ μισθωτὸς
φεύγει, ὅτι μισθω-
τός ἐστι καὶ οὐ μέ-
λει αὐτῷ περὶ
τῶν προβάτων.
ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν
ὁ καλός· καὶ γινώσκω
τὰ ἐμὰ, καὶ
γινώσκομαι ὑπὸ
τῶν ἐμῶν· καὶ

εἰς ἱεράρχ
εἰ πν κτ. ψ
ἡμαθθ
ρλ·
δ
ε

θὼς γινώσκει με ὁ
πατήρ, κἀγὼ γινώσκω
τὸν πατέρα· καὶ τὴν
ψυχήν μου τίθημι
ὑπὲρ τῶν προβά-
των· καὶ ἄλλα
πρόβατα ἔχω, ἃ οὐκ
ἔστιν ἐκ τῆς αὐ-
λῆς ταύτης· κα-
κεῖνά με δεῖ ἀγα-
γεῖν· καὶ τῆς φω-
νῆς μου ἀκούσου-
σι· καὶ γενήσεται
μία ποίμνη, εἷς
ποιμήν· διὰ τοῦτό με
ὁ πατὴρ ἀγαπᾷ
ὅτι ἐγὼ τίθη-
μι τὴν ψυχήν μου
ἵνα πάλιν λάβω
αὐτήν· οὐδεὶς αἴρει
αὐτὴν ἀπ' ἐμοῦ·
ἀλλ' ἐγὼ τίθημι αὐ-
τὴν ἀπ' ἐμαυτοῦ·

ἐξουσίαν ἔχω θεῖ-
ναι αὐτήν, καὶ ἐξου-
σίαν ἔχω πάλιν
λαβεῖν αὐτήν· ταύ-
την τὴν ἐντολὴν ἔ-
λαβον παρὰ τοῦ
πατρός μου· σχίσμα
οὖν πάλιν ἐγένετο
τοῖς ἰουδαίοις
διὰ τοὺς λόγους τού-
τους· ἔλεγον δὲ
πολλοὶ ἐξ αὐτῶν·
δαιμόνιον ἔχει καὶ
μαίνεται, τί αὐτοῦ
ἀκούετε· ἄλλοι ἔ-
λεγον· ταῦτα τὰ
ῥήματα οὐκ ἔστι
δαιμονιζομένου·
μὴ δαιμόνιον δύ-
ναται τυφλῶν ὀ-
φθαλμοὺς ἀνοί-
γειν; ἐγένετο δὲ
τὰ ἐγκαίνια ἐν ἱε-

τῇ ϛ τ ε ε β :-

εἶπεν ὁ κς ... τὰ πρόβατα

ροσολύμοις. καὶ
χειμὼν ἦν. καὶ πε
ριεπάτει ὁ ἰς ἐν τῷ
ἱερῷ ἐν τῇ στοᾷ
σολομῶνος. ἐκύ
κλωσαν οὖν αὐτὸν οἱ
ἰουδαῖοι. καὶ ἔλε
γον αὐτῷ. ἕως πό
τε τὴν ψυχὴν ἡμῶν
αἴρεις. εἰ σὺ
εἶ ὁ χς, εἰπὲ ἡμῖν
παρρησίᾳ. ἀπε
κρίθη αὐτοῖς ὁ ἰς.
εἶπον ὑμῖν καὶ οὐ
πιστεύετε. τὰ ἔρ
γα ἃ ἐγὼ ποιῶ ἐν
τῷ ὀνόματι τοῦ
πρς μου, ταῦτα
μαρτυρεῖ περὶ
ἐμοῦ. ἀλλ' ὑμεῖς
οὐ πιστεύετε. οὐ
γὰρ ἐστε ἐκ τῶν προ
βάτων τῶν ἐμῶν

καθὼς εἶπον ὑ
μῖν. τὰ πρόβατα
τὰ ἐμὰ τῆς φω
νῆς μου ἀκούει.
κἀγὼ γινώσκω αὐτά.
καὶ ἀκολουθοῦσί
μοι. κἀγὼ ζωὴν αἰώ
νιον δίδωμι αὐ
τοῖς. καὶ οὐ μὴ
ἀπόλωνται εἰς τὸν
αἰῶνα. καὶ οὐχ ἁρ
πάσει τις αὐτὰ
ἐκ τῆς χειρός μου.
ὁ πατήρ μου ὃς δέδω
κέ μοι μείζων πάν
των ἐστί. καὶ οὐδεὶς
δύναται ἁρπά
ζειν ἐκ τῆς χειρὸς
τοῦ πρς μου.
ἐγὼ καὶ ὁ πατὴρ ἕν ἐσμεν.
ἐβάστασαν οὖν πά
λιν λίθους οἱ ἰουδαῖ
οι, ἵνα λιθάσωσιν

αὐτόν· ἀπεκρίθη
αὐτοῖς ὁ ἰς· πολ
λὰ καλὰ ἔργα ἔδει
ξα ὑμῖν ἐκ τοῦ
πρς μου· διὰ ποῖ
ον αὐτῶν ἔργον ἐμὲ
λιθάζετέ με· ἀπε
κρίθησαν αὐτῷ οἱ
ἰουδαῖοι λέγοντες·
περὶ καλοῦ ἔργου
οὐ λιθάζομέν σε·
ἀλλὰ περὶ βλασφη
μίας· καὶ ὅτι σὺ
ἄνθρωπος ὢν ποιεῖς
σεαυτὸν θν· ἀπε
κρίθη αὐτοῖς ὁ ἰς·
οὐκ ἔστι γεγραμμέ
νον ἐν τῷ νόμῳ
ὑμῶν, ἐγὼ εἶπα
θεοί ἐστε; εἰ ἐκεί
νους εἶπε θεοὺς
πρὸς οὓς ὁ λόγος τοῦ
θυ ἐγένετο· καὶ οὐ

δύναται λυθῆναι
ἡ γραφή· ὃν ὁ πὴρ
ἡγίασε καὶ ἀπέστει
λεν εἰς τὸν κόσμον·
ὑμεῖς λέγετε ὅτι βλασ
φημεῖς· ὅτι εἶπον
υἱὸς τοῦ θυ εἰμι;
εἰ οὐ ποιῶ τὰ ἔρ
γα τοῦ πρς μου,
μὴ πιστεύετέ μοι·
εἰ δὲ ποιῶ, κἂν ἐ
μοὶ μὴ πιστεύητε,
τοῖς ἔργοις πι
στεύσατε· ἵνα γνῶ
τε καὶ πιστεύσητε,
ὅτι ἐν ἐμοὶ ὁ πὴρ
κἀγὼ ἐν αὐτῷ· τέλος
Ἐζήτουν οὖν πάλιν αὐ
τὸν πιάσαι· καὶ ἐξῆλ
θεν ἐκ τῆς χειρὸς
αὐτῶν· καὶ ἀπῆλ
θε πάλιν πέραν
τοῦ ἰορδάνου εἰς

τὸν τόπον ὅπου
ἦν ἰωάννης τὸ
πρῶτον βαπτί-
ζων, καὶ ἔμεινεν
ἐκεῖ· καὶ πολλοὶ
σλα δ Ἦλθον πρὸς αὐτὸν
καὶ ἔλεγον· ὅτι ἰ-
ωάννης μὲν ση-
μεῖον ἐποίησεν οὐ-
δέν· πάντα δὲ
ὅσα εἶπεν ἰωάν-
νης περὶ τούτου,
τέ(λος) τ(οῦ) λαζ(άρου) ἀληθῆ ἦν· καὶ
ἐπίστευσαν πολ-
λοὶ ἐκεῖ εἰς αὐτόν·
Ἦν δέ τις ἀσθενῶν
λάζαρος ἀπὸ
βηθανίας· ἐκ τῆς
κώμης μαρίας
καὶ μάρθας τῆς
ἀδελφῆς αὐτῆς·
ἦν δὲ μαρία ἡ ἀλεί-
ψασα τὸν κύριον μύ-
ρῳ· καὶ ἐκμάξα-
σα τοὺς πόδας αὐ-
τοῦ ταῖς θριξὶν
αὐτῆς· ἧς ὁ ἀδελ-
φὸς λάζαρος ἠ-
σθένει· ἀπέστει-
λαν οὖν αἱ ἀδελφαὶ
πρὸς αὐτὸν λέγου-
σαι· κύριε· ἴδε ὃν φι-
λεῖς ἀσθενεῖ· ἀκού-
σας δὲ ὁ ἰησοῦς εἶπεν·
αὕτη ἡ ἀσθένεια
οὐκ ἔστι πρὸς θά-
νατον· ἀλλ' ὑπὲρ
τῆς δόξης τοῦ θεοῦ,
ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς
τοῦ θεοῦ δι' αὐτῆς·
Ἠγάπα δὲ ὁ ἰησοῦς τὴν
μάρθαν καὶ τὴν
ἀδελφὴν αὐτῆς
καὶ τὸν λάζαρον·
ὡς οὖν ἤκουσεν
ὅτι ἀσθενεῖ· τότε

μὲν ἔμεινεν ἐν ᾧ
ἦν τόπῳ δύο ἡμέ-
ρας· ἔπειτα με-
τὰ τοῦτο λέγει τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ·
ἄγωμεν εἰς τὴν ἰ-
ουδαίαν πάλιν·
λέγουσιν αὐτῷ οἱ μα-
θηταί· ῥαββί·
νῦν ἐζήτουν σε λι-
θάσαι οἱ ἰουδαῖοι·
καὶ πάλιν ὑπάγεις
ἐκεῖ; ἀπεκρίθη
ἰς̅· οὐχὶ δώδεκα
ὧραί εἰσι τῆς ἡ-
μέρας; ἐάν τις
περιπατῇ ἐν τῇ
ἡμέρᾳ οὐ προ-
σκόπτει· ὅτι τὸ φῶς
τοῦ κόσμου τούτου
βλέπει· ἐὰν δέ τις
περιπατῇ ἐν τῇ
νυκτὶ προσκόπτει,
ὅτι τὸ φῶς οὐκ ἔστιν
ἐν αὐτῷ· ταῦτα
εἶπε· καὶ μετὰ τοῦτο
λέγει αὐτοῖς· λάζα-
ρος ὁ φίλος ἡμῶν
κεκοίμηται· ἀλλὰ
πορεύομαι ἵνα ἐ-
ξυπνίσω αὐτόν·
εἶπον οὖν οἱ μαθη-
ταὶ αὐτοῦ· κε̅· εἰ
κεκοίμηται σωθή-
σεται· εἰρήκει δὲ ὁ
ἰς̅ περὶ τοῦ θανά-
του αὐτοῦ· ἐκεῖνοι
δὲ ἔδοξαν ὅτι πε-
ρὶ τῆς κοιμήσεως
τοῦ ὕπνου λέγει·
τότε οὖν εἶπεν αὐ-
τοῖς ὁ ἰς̅ παρρη-
σίᾳ· λάζαρος ἀ-
πέθανε· καὶ χαί-
ρω δι' ὑμᾶς, ἵνα
πιστεύσητε ὅτι οὐκ ἤμην
ἐκεῖ·

ἀλλ' ἄγωμεν πρὸς
αὐτόν. εἶπεν οὖν
θωμᾶς ὁ λεγόμενος
δίδυμος τοῖς συμ
μαθηταῖς· ἄγω
μεν καὶ ἡμεῖς, ἵνα
ἀποθάνωμεν
μετ' αὐτοῦ. ἐλθὼν
οὖν ὁ ἰς̄, εὗρεν αὐτὸν
τέσσαρας ἡμέρας
ἤδη ἔχοντα ἐν τῷ
μνημείῳ. ἦν δὲ ἡ
βηθανία ἐγγὺς
τῶν ἱεροσολύμων,
ὡς ἀπὸ σταδίων
δεκαπέντε· καὶ
πολλοὶ ἐκ τῶν ἰ
ουδαίων ἐληλύ
θεισαν πρὸς τὰς
περὶ μάρθαν καὶ
μαρίαν, ἵνα παρα
μυθήσωνται
αὐτὰς περὶ τοῦ

ἀδελφοῦ αὐτῶν.
ἡ οὖν μάρθα ὡς ἤκου
σεν ὅτι ἰς̄ ἔρχεται,
ὑπήντησεν αὐτῷ.
μαρία δὲ ἐν τῷ
οἴκῳ ἐκαθέζετο. εἶ
πεν οὖν μάρθα
πρὸς τὸν ἰν̄. κε̄,
εἰ ἦς ὧδε, ὁ ἀδελφός
μου οὐκ ἂν ἐτεθνή
κει. ἀλλὰ καὶ νῦν
οἶδα, ὅτι ὅσα ἂν
αἰτήσῃ τὸν θν̄, δώ
σει σοι ὁ θς̄. λέγει αὐ
τῇ ὁ ἰς̄. ἀναστήσεται
ὁ ἀδελφός σου. λέ
γει αὐτῷ ἡ μάρθα·
οἶδα ὅτι ἀναστή
σεται ἐν τῇ ἀναστά
σει ἐν τῇ ἐσχάτῃ
ἡμέρᾳ. εἶπεν
αὐτῇ ὁ ἰς̄. ἐγώ εἰμι
ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωή.

ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ
κἂν ἀποθάνῃ ζή-
σεται· καὶ πᾶς ὁ ζῶν
καὶ πιστεύων εἰς ἐ-
μὲ οὐ μὴ ἀποθά-
νῃ εἰς τὸν αἰῶνα·
πιστεύεις τοῦτο;
λέγει αὐτῷ· ναὶ κύριε·
ἐγὼ πεπίστευκα
ὅτι σὺ εἶ ὁ χριστὸς ὁ υἱὸς
τοῦ θεοῦ ὁ εἰς τὸν
κόσμον ἐρχόμενος·
Καὶ ταῦτα εἰποῦσα
ἀπῆλθε καὶ ἐφώ-
νησε μαρίαν τὴν
ἀδελφὴν αὐτῆς
λάθρα εἰποῦσα·
ὁ διδάσκαλος πά-
ρεστι καὶ φωνεῖ σε·
ἐκείνη ὡς ἤκουσεν,
ἐγείρεται ταχὺ καὶ
ἔρχεται πρὸς αὐτόν·
οὔπω δὲ ἐληλύθει

ὁ ἰησοῦς εἰς τὴν κώμην·
ἀλλ' ἦν ἐν τῷ τόπῳ
ὅπου ὑπήντησεν
αὐτῷ ἡ μάρθα·
Οἱ οὖν ἰουδαῖοι οἱ ὄν-
τες μετ' αὐτῆς ἐν τῇ
οἰκίᾳ καὶ παραμυ-
θούμενοι αὐτήν·
ἰδόντες τὴν μαρί-
αν ὅτι ταχέως ἀ-
νέστη καὶ ἐξῆλθεν,
ἠκολούθησαν αὐτῇ
λέγοντες· ὅτι ὑπά-
γει εἰς τὸ μνημεῖον,
ἵνα κλαύσῃ ἐκεῖ·
Ἡ οὖν μαρία ὡς ἦλ-
θεν ὅπου ἦν ὁ ἰησοῦς·
ἰδοῦσα αὐτὸν ἔπε-
σεν αὐτοῦ εἰς τοὺς
πόδας λέγουσα αὐ-
τῷ· κύριε εἰ ἦς ὧδε,
οὐκ ἂν ἀπέθανέ μου
ὁ ἀδελφός· ἰησοῦς οὖν ὡς εἶδεν

αὐτὴν κλαίουσαν
καὶ τοὺς συνελθόν-
τας αὐτῇ Ἰουδαί-
ους κλαίοντας, ἐ-
νεβριμήσατο τῷ
πνεύματι· καὶ ἐτάραξεν
ἑαυτὸν καὶ εἶπε·
ποῦ τεθείκατε
αὐτόν· λέγουσιν
αὐτῷ· κύριε· ἔρχου
καὶ ἴδε· ἐδάκρυ-
σεν ὁ Ἰησοῦς· ἔλεγον οὖν
οἱ Ἰουδαῖοι· ἴδε
πῶς ἐφίλει αὐτόν·
τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν
εἶπον· οὐκ ἠδύ-
νατο οὗτος ὁ ἀνοί-
ξας τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς τοῦ τυφλοῦ,
ποιῆσαι ἵνα καὶ οὗ-
τος μὴ ἀποθάνῃ;
Ἰησοῦς οὖν πάλιν ἐμβρι-
μώμενος ἐν ἑαυ-
τῷ, ἔρχεται εἰς τὸ
μνημεῖον· ἦν δὲ
σπήλαιον, καὶ λί-
θος ἐπέκειτο ἐπ' αὐτῷ·
λέγει ὁ Ἰησοῦς· ἄρατε τὸν
λίθον· λέγει αὐτῷ
ἡ ἀδελφὴ τοῦ τεθνη-
κότος Μάρθα· κύ-
ριε ἤδη ὄζει· τεταρ-
ταῖος γάρ ἐστι· λέ-
γει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· οὐκ εἶ-
πόν σοι ὅτι ἐὰν πι-
στεύσῃς, ὄψει τὴν δό-
ξαν τοῦ θεοῦ; ἦραν οὖν
τὸν λίθον, οὗ ἦν
ὁ τεθνηκὼς κείμε-
νος· ὁ δὲ Ἰησοῦς ἦρε
τοὺς ὀφθαλμοὺς ἄ-
νω καὶ εἶπε· πάτερ
εὐχαριστῶ σοι ὅτι ἤ-
κουσάς μου· ἐγὼ δὲ
ᾔδειν ὅτι πάντο-
τέ μου ἀκούεις·

ἀλλὰ διὰ τὸν ὄχλον
τὸν περιεστῶτα
εἶπον, ἵνα πιστεύ-
σωσιν ὅτι σύ με
ἀπέστειλας. καὶ
ταῦτα εἰπὼν. φω-
νῆ μεγάλη ἐκραύ-
γασε. λάζαρε δεῦ-
ρο ἔξω. καὶ ἐξῆλ-
θεν ὁ τεθνηκὼς,
δεδεμένος τοὺς
πόδας καὶ τὰς χεῖ-
ρας κειρίαις. καὶ
ἡ ὄψις αὐτοῦ σου-
δαρίω περιεδέ-
δετο. λέγει αὐτοῖς
ὁ ἰσ̄. λύσατε αὐτὸν
καὶ ἄφετε ὑπάγειν.
πολλοὶ οὖν ἐκ τῶν
ἰουδαίων οἱ ἐλθόν-
τες πρὸς τὴν
μαρίαν. καὶ θεα-
σάμενοι ἃ ἐποίησεν,

ὁ ἰσ̄. ἐπίστευσαν
εἰς αὐτόν· τινὲς
δὲ ἐξ αὐτῶν ἀπῆλθον
πρὸς τοὺς φαρι-
σαίους, καὶ εἶπον
αὐτοῖς ἃ ἐποίησεν
ὁ ἰσ̄. συνήγαγον οὖν
οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ
φαρισαῖοι συνέ-
δριον καὶ ἔλεγον·
τί ποιοῦμεν, ὅτι
οὗτος ὁ ἄνθρωπος πολ-
λὰ σημεῖα ποιεῖ.
ἐὰν ἀφῶμεν αὐτὸν
οὕτως, πάντες πι-
στεύσουσιν εἰς
αὐτόν. καὶ ἐλεύσον-
ται οἱ ῥωμαῖοι, καὶ
ἀροῦσιν ἡμῶν καὶ
τὸν τόπον καὶ τὸ
ἔθνος. εἷς δέ τις
ἐξ αὐτῶν καϊάφας.
ἀρχιερεὺς ὢν τοῦ

ἐνιαυτοῦ ἐκείν(ου).
εἶπεν αὐτοῖς· ὑ-
μεῖς οὐκ οἴδατε οὐ-
δέν· οὐδὲ διαλογί-
ζεσθε ὅτι συμφέ-
ρει ἡμῖν ἵνα εἷς
ἄνθρωπος ἀποθάνῃ
ὑπὲρ τοῦ λαοῦ· καὶ
μὴ ὅλον τὸ ἔθνος
ἀπόληται· τοῦτο
δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ οὐκ εἶ-
πεν· ἀλλὰ ἀρχιε-
ρεὺς ὢν τοῦ ἐνιαυ-
τοῦ ἐκείνου, προ-
εφήτευσεν· ὅτι ἔ-
μελλεν ὁ ἰς ἀπο-
θνήσκειν ὑπὲρ τοῦ
ἔθνους· καὶ οὐχ ὑ-
πὲρ τοῦ ἔθνους
μόνον, ἀλλ' ἵνα καὶ
τὰ τέκνα τοῦ θῦ
τὰ διεσκορπισμέ-
να συναγάγῃ εἰς ἕν·

Ἀπ' ἐκείνης οὖν τῆς
ἡμέρας συνεβου-
λεύσαντο, ἵνα ἀ-
ποκτείνωσιν αὐ-
τόν· ἰς οὖν, οὐκέτι
παρρησίᾳ περι-
επάτει ἐν τοῖς ἰ-
ουδαίοις· ἀλλὰ ἀ-
πῆλθεν ἐκεῖθεν
εἰς τὴν χώραν ἐγγὺς
τῆς ἐρήμου, εἰς ἐ-
φραὶμ λεγομένην
πόλιν· κἀκεῖ δι-
έτριβε μετὰ τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ·

Ἦν δὲ ἐγγὺς τὸ πάσχα
τῶν ἰουδαίων· καὶ
Ἀνέβησαν πολλοὶ
εἰς ἱεροσόλυμα ἐκ
τῆς χώρας πρὸ
τοῦ πάσχα, ἵνα
ἁγνίσωσιν ἑαυτούς·
ἐζήτουν οὖν τὸν ἰν̄·

ιβ περὶ τῆς ἀλειψάσης τὸν κν̄ μύρῳ:

καὶ ἔλεγον μετ᾽ ἀλλή-
λων ἐν τῷ ἱερῷ
ἑστηκότες· τί δο-
κεῖ ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ
ἔλθῃ εἰς τὴν ἑορ-
τήν· δεδώκεισαν
δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς
καὶ οἱ φαρισαῖοι
ἐντολήν· ἵνα ἐάν
τις γνῷ ποῦ ἐστι,
κυ πρὸ τῶν βαΐων μηνύσῃ· ὅπως
πιάσωσιν αὐτόν·
πρὸ ἓξ ἡμερῶν τοῦ πάσχα ἦλθεν ὁ ἰς εἰς Ὁ οὖν ἰς πρὸ ἓξ ἡμε-
ρῶν τοῦ πάσχα,
ἦλθεν εἰς βηθανί-
αν· ὅπου ἦν λάζα-
ρος ὁ τεθνηκώς,
ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν·
Ἐποίησαν οὖν αὐτῷ
δεῖπνον ἐκεῖ, καὶ
ἡ μάρθα διηκόνει·
ὁ δὲ λάζαρος εἷς
ἦν τῶν ἀνακειμέ-

νων σὺν αὐτῷ· ἡ
Ἡ οὖν μαρία λαβοῦσα
ιβ λίτραν μύρου· νάρ-
δου πιστικῆς πο-
λυτίμου, ἤλειψε
τοὺς πόδας τοῦ ἰῦ·
καὶ ἐξέμαξε ταῖς
θριξὶν αὐτῆς, τοὺς
πόδας αὐτοῦ· ἡ
δὲ οἰκία ἐπληρώ-
θη ἐκ τῆς ὀσμῆς
τοῦ μύρου· λέγει
Οὖν εἷς ἐκ τῶν μα-
ιγ θητῶν αὐτοῦ· ἰού-
δας σίμωνος ἰσκα-
ριώτης, ὁ μέλλων
αὐτὸν παραδιδό-
ναι· διατί τοῦτο
τὸ μύρον οὐκ ἐπρά-
θη τριακοσίων
δηναρίων, καὶ ἐδό-
θη πτωχοῖς· εἶπε
δὲ τοῦτο, οὐχ ὅτι περὶ

ιγ περὶ ὧν εἶπεν ἰούδας:

τῶν πτωχῶν ἔμελ
λεν αὐτῷ· ἀλλ' ὅτι
κλέπτης ἦν· καὶ τὸ
γλωσσόκομον εἶ
χε· καὶ τὰ βαλλόμε
να ἐβάσταζεν·
εἶπεν οὖν ὁ ις· ἄ
φες αὐτήν· εἰς τὴν
ἡμέραν τοῦ ἐντα
φιασμοῦ μου τε
τήρηκεν αὐτό· τοὺς
πτωχοὺς γὰρ πάν
τοτε ἔχετε μεθ' ἑαυ
τῶν· ἐμὲ δὲ οὐ πάν
τοτε ἔχετε· ἔγνω
οὖν ὄχλος πο
λὺς ἐκ τῶν ἰουδαί
ων ὅτι ἐκεῖ ἐστι· κ(αὶ)
ἦλθον· οὐ διὰ τὸν ιν
μόνον· ἀλλ' ἵνα
καὶ τὸν λάζαρον
ἴδωσιν ὃν ἤγειρεν
ἐκ νεκρῶν· ἐβου

λεύσαντο δὲ οἱ ἀρ
χιερεῖς ἵνα καὶ
τὸν λάζαρον ἀ
ποκτείνωσιν· ὅ
τι πολλοὶ δι' αὐτὸν
ὑπῆγον τῶν ἰου
δαίων καὶ ἐπίστευ
ον εἰς τὸν ιν· τῇ
ρ ἐπαύριον ὄχλος
πολὺς ὁ ἐλθὼν εἰς
τὴν ἑορτήν· ἀκού
σαντες ὅτι ἔρχε
ται ις εἰς ἱεροσόλυμα
ἔλαβον τὰ βαΐα
τῶν φοινίκων
καὶ ἐξῆλθον εἰς ὑ
πάντησιν αὐτῷ
καὶ ἔκραζον· ὡ
σαννὰ εὐλογημένος
ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀ
νόματι κυ· ὁ βασι
ρα λεὺς τοῦ ιηλ· εὑρὼ
ν δὲ ὁ ις ὀνάριον ἐκά
π τουένιου :

ἧσεν ἐπ' αὐτό· καθὼς ἐστὶ γεγραμμένον· μὴ φοβοῦ θύγατερ Σιών· ἰδοὺ ὁ βασιλεύς σου ἔρχεται καθήμενος ἐπὶ πῶλον ὄνου· ταῦτα δὲ οὐκ ἔγνωσαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τὸ πρῶτον· ἀλλ' ὅτε ἐδοξάσθη ὁ Ἰησοῦς, τότε ἐμνήσθησαν ὅτι ταῦτα ἦν ἐπ' αὐτῷ γεγραμμένα, καὶ ταῦτα ἐποίησαν αὐτῷ· ἐμαρτύρει οὖν ὁ ὄχλος ὁ ὢν μετ' αὐτοῦ· ὅτι τὸν Λάζαρον ἐφώνησεν ἐκ τοῦ μνημείου καὶ ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν·

διὰ τοῦτο καὶ ὑπήντησεν αὐτῷ ὁ ὄχλος· ὅτι ἤκουσε τοῦτο αὐτὸν πεποιηκέναι τὸ σημεῖον· οἱ οὖν Φαρισαῖοι εἶπον πρὸς ἑαυτούς· θεωρεῖτε ὅτι οὐκ ὠφελεῖτε οὐδέν; ἴδε ὁ κόσμος ὀπίσω αὐτοῦ ἀπῆλθεν·

Ἦσαν δέ τινες Ἕλληνες ἐκ τῶν ἀναβαινόντων ἵνα προσκυνήσωσιν ἐν τῇ ἑορτῇ· οὗτοι οὖν προσῆλθον Φιλίππῳ τῷ ἀπὸ Βηθσαϊδὰ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἠρώτων αὐτὸν λέγοντες· κύριε, θέλομεν τὸν Ἰησοῦν ἰδεῖν· ἔρχεται Φίλιππος

προσῆλθόν τινες Ἕλληνες :-

καὶ λέγει τῷ ἀνδρέ(ᾳ)·
καὶ πάλιν ἀνδρέας
καὶ φίλιππος λέ-
γουσι τῷ ἰῦ· ὁ δὲ
ρζ/α ἰς ἀπεκρίνατο αὐ-
τοῖς λέγων· ἐλήλυ-
θεν ἡ ὥρα, ἵνα δο-
ξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνου·
ρδ/ι ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν·
ἐὰν μὴ ὁ κόκκος τοῦ
σίτου πεσὼν εἰς
τὴν γῆν ἀποθάνῃ·
αὐτὸς μόνος μένει·
ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ,
πολὺν καρπὸν φέ-
ρει· ὁ φιλῶν τὴν
ρε/ι ψυχὴν αὐτοῦ, ἀπολέ-
σει αὐτήν· καὶ ὁ μι-
σῶν τὴν ψυχὴν αὐ-
τοῦ ἐν τῷ κόσμῳ
τούτῳ, εἰς ζωὴν αἰ-
ώνιον φυλάξει αὐ-
ρς/ι τήν· ἐὰν ἐμοί τις δι-
ακονῇ τις. ἐμοὶ ἀ-
κολουθείτω· καὶ
ὅπου εἰμὶ ἐγώ, ἐκεῖ
καὶ ὁ διάκονος ὁ ἐ-
μὸς ἔσται· καὶ ἐάν
τις ἐμοὶ διακονῇ,
τιμήσει αὐτὸν ὁ πήρ·
ρζ/α Νῦν ἡ ψυχή μου τετά-
ρακται· καὶ τί εἴπω·
πὲρ· σῶσόν με ἐκ
τῆς ὥρας ταύτης·
ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἦλ-
θον εἰς τὴν ὥραν
ρη/ι ταύτην· πὲρ δό-
ξασόν σου τὸ ὄνομα·
ἦλθεν οὖν φωνὴ ἐκ
τοῦ οὐνοῦ· καὶ ἐδό-
ξασα, καὶ πάλιν δο-
ξάσω· ὁ οὖν ὄχλος,
ὁ ἑστὼς ἀκούσας, ἔ-
λεγε βροντὴν γεγο-
νέναι· ἄλλοι ἔλεγον·
ἄγγελος αὐτῷ λελάληκε·

ἀπεκρίθη ὁ ἰς καὶ εἶ
πεν· οὐ δι' ἐμὲ αὕ
τη ἡ φωνὴ γέγονεν,
ἀλλὰ δι' ὑμᾶς· νῦν
κρίσις ἐστὶ τοῦ κόσμου
τούτου· νῦν ὁ ἄρχων
τοῦ κόσμου τούτου
ἐκβληθήσεται ἔξω·
κἀγὼ ἐὰν ὑψωθῶ
ἐκ τῆς γῆς, πάντας
ἑλκύσω πρὸς ἐμαυ
τόν· τοῦτο δὲ ἔ
λεγε σημαίνων ποί
ῳ θανάτῳ ἤμελλ
εν ἀποθνήσκειν·
ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ὄ
χλος· ἡμεῖς ἠκού
σαμεν ἐκ τοῦ νόμου
ὅτι ὁ χς μένει εἰς
τὸν αἰῶνα, καὶ πῶς
σὺ λέγεις δεῖ ὑψωθῆ
ναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου·
τίς ἐστιν οὗτος ὁ υἱὸς

τοῦ ἀνου· εἶπεν
οὖν αὐτοῖς ὁ ἰς· ἔτι μι
κρὸν χρόνον τὸ φῶς
μεθ' ὑμῶν ἐστι· πε
ριπατεῖτε ἕως τὸ
φῶς ἔχετε, ἵνα μὴ
σκοτία ὑμᾶς κα
ταλάβη· καὶ ὁ πε
ριπατῶν ἐν τῇ
σκοτίᾳ οὐκ οἶδε ποῦ
ὑπάγει· ἕως τὸ φῶς
ἔχετε, πιστεύετε εἰς
τὸ φῶς, ἵνα υἱοὶ
φωτὸς γένησθε·
ταῦτα ἐλάλησεν ὁ ἰς
καὶ ἀπελθὼν ἐκρύ
βη ἀπ' αὐτῶν· το
σαῦτα δὲ αὐτοῦ ση
μεῖα πεποιηκότος
ἔμπροσθεν αὐτῶν
οὐκ ἐπίστευον εἰς αὐ
τόν· ἵνα ὁ λόγος ἠ
σαΐου τοῦ προφήτου πλη
ρωθῇ ὃν εἶπε·

κ̅ε̅ τίς ἐπίστευσε
τῆ ἀκοῆ ἡμῶν·
ὁ βραχίων κ̅υ̅ τίνι
ἀπεκαλύφθη·

ρ̅ι̅θ̅ α Διὰ τοῦτο οὐκ ἠδύ
ναντο πιστεύειν. ὅ
τι πάλιν εἶπεν
ἠσαΐας· τετύ
φλωκεν αὐτῶν τοὺς
ὀφθαλμοὺς. καὶ
πεπώρωκεν
αὐτῶν τὴν καρδί
αν· ἵνα μὴ ἴδω
σι τοῖς ὀφθαλμοῖς·
καὶ νοήσωσι τῆ
καρδία. καὶ ἐπι
στραφῶσι καὶ ἰά
σωμαι αὐτούς·

ρ̅ι̅ ι Ταῦτα εἶπεν ἠσα
ΐας. ὅτε εἶδε τὴν
δόξαν αὐτοῦ καὶ
ἐλάλησε περὶ
αὐτοῦ· ὅμως μέν
τοι καὶ ἐκ τῶν ἀρχό
των πολλοὶ ἐπί
στευσαν εἰς αὐτόν·
ἀλλὰ διὰ τοὺς φα
ρισαίους οὐχ ὡμο
λόγουν. ἵνα μὴ ἀπο
συνάγωγοι γένων
ται· ἠγάπησαν
γὰρ τὴν δόξαν τῶν
ἀν̅ω̅ν μᾶλλον. ἤ
περ τὴν δόξαν τοῦ
θ̅υ̅· ι̅σ̅ δὲ ἔκραξε

ρ̅ι̅α̅ α Καὶ εἶπεν· ὁ πιστεύ
ων εἰς ἐμὲ. οὐ πι
στεύει εἰς ἐμὲ· ἀλλ' εἰς
τὸν πέμψαντά
με· καὶ ὁ θεωρῶν
ἐμὲ. θεωρεῖ τὸν
πέμψαντά με·

ρ̅ι̅β̅ ι Ἐγὼ φῶς εἰς τὸν κό
σμον ἐλήλυθα· ἵ
να πᾶς ὁ πιστεύ
ων εἰς ἐμὲ. ἐν τῆ

σκοτίᾳ μὴ μείνῃ·
καὶ ἐάν τίς μου ἀ-
κούσῃ τῶν ῥημά-
των καὶ μὴ πιστεύσῃ,
ἐγὼ οὐ κρίνω αὐτόν·
οὐ γὰρ ἦλθον ἵνα
κρίνω τὸν κόσμον,
ἀλλ' ἵνα σώσω τὸν
κόσμον· ὁ ἀθετῶν
ἐμὲ καὶ μὴ λαμβάνω-
ν τὰ ῥήματά
μου, ἔχει τὸν κρί-
νοντα αὐτόν· ὁ
λόγος ὃν ἐλάλησα,
ἐκεῖνος κρινεῖ αὐ-
τὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ
ἡμέρᾳ· ὅτι ἐγὼ
ἐξ ἐμαυτοῦ οὐκ ἐ-
λάλησα· ἀλλ' ὁ πέμ-
ψας με πατὴρ αὐτός
μοι ἐντολὴν δέδω-
κε τί εἴπω καὶ τί
λαλήσω· καὶ οἶδα

ὅτι ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ
ζωὴ αἰώνιός ἐστι·
ἃ οὖν λαλῶ ἐγώ, κα-
θὼς εἴρηκέ μοι ὁ
πατήρ, οὕτως λαλῶ·
Πρὸ δὲ τῆς ἑορτῆς
τοῦ πάσχα· εἰ-
δὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐλήλυ-
θεν αὐτοῦ ἡ ὥρα
ἵνα μεταβῇ ἐκ τοῦ
κόσμου τούτου
πρὸς τὸν πατέρα,
ἀγαπήσας τοὺς ἰ-
δίους τοὺς ἐν τῷ
κόσμῳ, εἰς τέλος
ἠγάπησεν αὐτούς·
ρξγ Καὶ δείπνου γενο-
μένου· τοῦ δια-
βόλου ἤδη βεβλη-
κότος εἰς τὴν καρ-
δίαν Ἰούδα Σίμω-
νος Ἰσκαριώτου,
ἵνα αὐτὸν παραδῷ·

κε τίς ἐπίστευσε
τῇ ἀκοῇ ἡμῶν·
ὁ βραχίων κυ τίνι
ἀπεκαλύφθη·
Διὰ τοῦτο οὐκ ἠδύ
ναντο πιστεύειν· ὅ
τι πάλιν εἶπεν
ἠσαΐας· τετύ
φλωκεν αὐτῶν τοὺς
ὀφθαλμοὺς· καὶ
πεπώρωκεν
αὐτῶν τὴν καρδίαν· ρια
ἵνα μὴ ἴδω
σι τοῖς ὀφθαλμοῖς·
καὶ νοήσωσι τῇ
καρδίᾳ· καὶ ἐπι
στραφῶσι καὶ ἰά
σωμαι αὐτούς·
Ταῦτα εἶπεν ἠσα
ΐας· ὅτε εἶδε τὴν
δόξαν αὐτοῦ καὶ
ἐλάλησε περὶ
αὐτοῦ· ὅμως μέν
τοι καὶ ἐκ τῶν ἀρχό
ντων πολλοὶ ἐπί
στευσαν εἰς αὐτόν·
ἀλλὰ διὰ τοὺς φα
ρισαίους οὐχ ὡμο
λόγουν· ἵνα μὴ ἀπο
συνάγωγοι γένων
ται· ἠγάπησαν
γὰρ τὴν δόξαν τῶν
ἀνθρώπων μᾶλλον· ἤ
περ τὴν δόξαν τοῦ
θυ· ἰς δὲ ἔκραξε
Καὶ εἶπεν· ὁ πιστεύ
ων εἰς ἐμὲ οὐ πι
στεύει εἰς ἐμὲ· ἀλλ' εἰς
τὸν πέμψαντά
με· καὶ ὁ θεωρῶν
ἐμὲ θεωρεῖ τὸν
πέμψαντά με·
ριβ Ἐγὼ φῶς εἰς τὸν κό
σμον ἐλήλυθα· ἵ
να πᾶς ὁ πιστεύ
ων εἰς ἐμὲ ἐν τῇ

σκοτίᾳ μὴ μείνῃ·
καὶ ἐάν τίς μου ἀ-
κούσῃ τῶν ῥημάτων
καὶ μὴ πιστεύσῃ,
ἐγὼ οὐ κρίνω αὐτό(ν)·
οὐ γὰρ ἦλθον ἵνα
κρίνω τὸν κόσμον·
ἀλλ' ἵνα σώσω τὸν
κόσμον· ὁ ἀθετῶν
ἐμὲ καὶ μὴ λαμβάνων
τὰ ῥήματά
μου, ἔχει τὸν κρί-
νοντα αὐτόν· ὁ
λόγος ὃν ἐλάλησα,
ἐκεῖνος κρινεῖ αὐ-
τὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ
ἡμέρᾳ· ὅτι ἐγὼ
ἐξ ἐμαυτοῦ οὐκ ἐ-
λάλησα· ἀλλ' ὁ πέμ-
ψας με πατήρ, αὐτός
μοι ἐντολὴν ἔδω-
κε τί εἴπω καὶ τί
λαλήσω· καὶ οἶδα

ὅτι ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ
ζωὴ αἰώνιός ἐστι·
ἃ οὖν λαλῶ ἐγώ, κα-
θὼς εἴρηκέ μοι ὁ
πατήρ, οὕτως λαλῶ·
πρὸ δὲ τῆς ἑορτῆς
τοῦ πάσχα· εἰδὼς
ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐλήλυ-
θεν αὐτοῦ ἡ ὥρα
ἵνα μεταβῇ ἐκ τοῦ
κόσμου τούτου
πρὸς τὸν πατέρα,
ἀγαπήσας τοὺς
ἰδίους τοὺς ἐν τῷ
κόσμῳ, εἰς τέλος
ἠγάπησεν αὐτούς·
ρξγ Καὶ δείπνου γενο-
μένου· τοῦ διαβό-
λου ἤδη βεβληκό-
τος εἰς τὴν καρ-
δίαν Ἰούδα Σίμωνος
Ἰσκαριώτου,
ἵνα αὐτὸν παραδῷ·

ιϛ περὶ τοῦ νιπτῆρος:

[illegible]

ρια / γ ἀρ(χή) Εἰδὼς ὁ ἰσ̄· ὅτι πά-
ντα δέδωκεν αὐτῷ
ὁ πὴρ εἰς τὰς χεῖ-
ρας· καὶ ὅτι ἀπὸ

ριε / ι θῦ ἐξῆλθε· καὶ πρὸς
τὸν θν̄ ὑπάγει· ἐγεί-
ρεται ἐκ τοῦ δείπνου
καὶ τίθησι τὰ ἱ-
μάτια· καὶ λαβὼν λέ-
ντιον, διέζωσεν
ἑαυτόν· εἶτα βάλ-
λει ὕδωρ εἰς τὸν
νιπτῆρα· καὶ ἤρ-
ξατο νίπτειν τοὺς
πόδας τῶν μα-
θητῶν, καὶ ἐκ-
μάσσειν τῷ λεν-
τίῳ· ᾧ ἦν διεζω-
σμένος· ἔρχεται
οὖν πρὸς σίμωνα
πέτρον· καὶ λέγει
αὐτῷ ἐκεῖνος· κε̄·
σύ μου νίπτεις τοὺς

πόδας; ἀπεκρί-
θη ἰσ̄ καὶ εἶπεν
αὐτῷ· ὃ ἐγὼ ποιῶ,
σὺ οὐκ οἶδας ἄρτι·
γνώσῃ δὲ μετὰ
ταῦτα· λέγει αὐτῷ
πέτρος· οὐ μὴ νίψῃς
τοὺς πόδας μου
εἰς τὸν αἰῶνα· ἀ-
πεκρίθη αὐτῷ
ὁ ἰσ̄· ἐὰν μὴ νίψω
σε, οὐκ ἔχεις μέρος
μετ' ἐμοῦ· λέγει αὐ-
τῷ σίμων πέτρος·
κε̄· μὴ τοὺς πό-
δας μου μόνον, ἀλ-
λὰ καὶ τὰς χεῖρας
καὶ τὴν κεφαλήν·
λέγει αὐτῷ ὁ ἰσ̄· ὁ
λελουμένος οὐ χρεί-
αν ἔχει, ἢ τοὺς πό-
δας νίψασθαι· ἀλλ'
ἔστι καθαρὸς ὅλος·

καὶ ὑμεῖς καθαροί
ἐστε, ἀλλ' οὐχὶ πάντ(ες).
ᾔδει γὰρ τὸν πα-
ραδιδόντα αὐτόν·
διὰ τοῦτο εἶπεν
οὐχὶ πάντες κα-
θαροί ἐστε. ὅτε
οὖν ἔνιψε τοὺς πόδ(ας)
αὐτῶν, καὶ ἔλαβε
τὰ ἱμάτια αὐτ(οῦ),
ἀναπεσὼν πάλιν
εἶπεν αὐτοῖς· γι-
ρις νώσκετε τί πεποί-
ηκα ὑμῖν; ὑμεῖς
φωνεῖτέ με ὁ δι-
δάσκαλος καὶ ὁ κ(ύριο)ς.
καὶ καλῶς λέγετε.
εἰμὶ γάρ· εἰ οὖν ἐ-
ριζ γὼ ἔνιψα ὑμῶν
τοὺς πόδας ὁ κ(ύριο)ς
καὶ ὁ διδάσκαλος,
καὶ ὑμεῖς ὀφείλετε
ἀλλήλων νίπτειν

τοὺς πόδας· ὑ-
πόδειγμα γὰρ ἔ-
δωκα ὑμῖν· ἵνα
καθὼς ἐγὼ ἐποίη-
σα ὑμῖν, καὶ ὑ-
ριη μεῖς ποιεῖτε. ἀ-
μὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν·
οὐκ ἔστιν δοῦλος μεί-
ζων τοῦ κ(υρίο)υ αὐτοῦ·
οὐδὲ ἀπόστολος
μείζων τοῦ πέμ-
ψαντος αὐτόν·
εἰ ταῦτα οἴδατε,
μακάριοί ἐστε ἐὰν
ριθ ποιῆτε αὐτά.
Περὶ πάντων ὑμῶν
λέγω· ἐγὼ οἶδα οὓς
ἐξελεξάμην· ἀλλ' ἵνα
ἡ γραφὴ πληρω-
θῇ· ὁ τρώγων μετ'
ἐμοῦ τὸν ἄρτον,
ἐπῆρεν ἐπ' ἐμὲ τὴν
πτέρναν αὐτοῦ. ἀ(μήν).

ἀπ' ἄρτι λέγω ὑμῖν
πρὸ τοῦ γενέσθαι·
ἵνα ὅταν γένηται,
πιστεύσητε ὅτι ἐγώ
ρκ εἰμι· ἀμὴν ἀμὴν
λέγω ὑμῖν· ὁ
λαμβάνων ἐάν
τινα πέμψω,
ἐμὲ λαμβάνει· ὁ δὲ
ἐμὲ λαμβάνων,
λαμβάνει τὸν πέμ
ρκα ψαντά με· Ταῦ
τα εἰπὼν ὁ ἰς ἐτα
ράχθη τῷ πνι
καὶ ἐμαρτύρησε
καὶ εἶπεν· ἀμὴν
ἀμὴν λέγω ὑμῖν·
ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν
παραδώσει με·
ρκβ Ἔβλεπον οὖν εἰς ἀλ
λήλους οἱ μαθη
ταὶ, ἀπορούμε
νοι περὶ τίνος

ρκγ λέγει· ἦν δὲ ἀνακεί
μενος εἷς τῶν μαθη
τῶν αὐτοῦ ἐν
τῷ κόλπῳ τοῦ ἰυ·
ὃν ἠγάπα ὁ ἰς· νεύ
ει οὖν τούτῳ σίμων
πέτρος πυθέσθαι,
τίς ἂν εἴη περὶ
οὗ λέγει· ἐπιπεσὼν
δὲ ἐκεῖνος οὕτως
ἐπὶ τὸ στῆθος τοῦ
ἰυ. λέγει αὐτῷ· κε
τίς ἐστιν· ἀποκρί
νεται ὁ ἰς· ἐκεῖνός
ἐστιν, ᾧ ἐγὼ βάψας
τὸ ψωμίον ἐπιδώ
ρκδ σω· καὶ ἐμβάψας
τὸ ψωμίον, δίδωσι
ἰούδα σίμωνος
ἰσκαριώτῃ· καὶ
μετὰ τὸ ψωμίον,
τότε εἰσῆλθεν εἰς
ἐκεῖνον ὁ σατανᾶς·

ρκε ι Λέγει οὖν αὐτῷ ὁ ἰς·
ὃ ποιεῖς, ποίησον
τάχιον· τοῦτο δ
οὐδεὶς ἔγνω τῶν
ἀνακειμένων,
πρὸς τί εἶπεν
αὐτῷ· τινὲς γὰρ
ἐδόκουν· ἐπεὶ τὸ
γλωσσόκομον εἶ-
χεν ὁ ἰούδας, ὅτι
λέγει αὐτῷ ὁ ἰς·
ἀγόρασον ὧν χρείαν
ἔχομεν εἰς τὴν
ἑορτήν· ἢ τοῖς
πτωχοῖς ἵνα τι
δῷ· λαβὼν οὖν
τὸ ψωμίον ἐκεῖνος
εὐθέως ἐξῆλθεν·
ἦν δὲ νύξ· ὅτε δὲ
ἐξῆλθε λέγει ὁ ἰς·
Νῦν ἐδοξάσθη ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου· καὶ ὁ θεὸς
ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ·

εἰ ὁ θεὸς ἐδοξάσθη ἐν
αὐτῷ· καὶ ὁ θεὸς
δοξάσει αὐτὸν ἐν
ἑαυτῷ· καὶ εὐθὺς
δοξάσει αὐτόν· τε-
κνία· ἔτι μικρὸν
μεθ᾽ ὑμῶν εἰμι·
ζητήσετέ με· καὶ
καθὼς εἶπον τοῖς
ἰουδαίοις· ὅτι ὅπου
ἐγὼ ὑπάγω, ὑμεῖς οὐ
δύνασθε ἐλθεῖν· καὶ ὑμῖν
λέγω ἄρτι· ἐντολὴν
καινὴν δίδωμι ὑ-
μῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε
ἀλλήλους· καθὼς
ἠγάπησα ὑμᾶς,
ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀγα-
πᾶτε ἀλλήλους· ἐν
τούτῳ γνώσονται
πάντες ὅτι ἐμοὶ
μαθηταί ἐστε, ἐὰν

ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλ
λήλοις· λέγει αὐ
ρκϛ α τῷ σίμων πέτρος·
κε̄ ποῦ ὑπάγεις· ἀ
πεκρίθη αὐτῷ ὁ
ἰς̄· ὅπου ἐγὼ ὑπά
γω, οὐ δύνασαί μοι
νῦν ἀκολουθῆσαι·
ὕστερον δὲ ἀκολου
θήσεις μοι· λέγει
αὐτῷ ὁ πέτρος·
κε̄· διατί οὐ δύνα
μαί σοι ἀκολουθῆ
σαι ἄρτι· τὴν ψυ
χήν μου ὑπὲρ σοῦ
θήσω· ἀπεκρί
θη αὐτῷ ὁ ἰς̄· τὴν ψυ
χήν σου ὑπὲρ ἐμοῦ
θήσεις; ἀμὴν ἀμὴν
λέγω σοι· οὐ μὴ
ἀλέκτωρ φωνήσει,
ἕως οὗ ἀπαρνήσῃ
τέλ ρκζ με τρίς· Μὴ τα
εἶπεν ὁ κς̄ τοῖς αὐτοῦ μαθ· μὴ ταρασσέσθω

ρασσέσθω ὑμῶν
ἡ καρδία· πιστεύ
ετε εἰς τὸν θν̄· καὶ εἰς
ἐμὲ πιστεύετε· ἐν
τῇ οἰκίᾳ τοῦ πρς̄
μου μοναὶ πολλαί
εἰσιν· εἰ δὲ μή, εἶ
πον ἂν ὑμῖν· πο
ρεύομαι ἑτοιμάσαι
τόπον ὑμῖν· καὶ
ἐὰν πορευθῶ καὶ
ἑτοιμάσω ὑμῖν τό
πον, πάλιν ἔρχο
μαι καὶ παραλή
ψομαι ὑμᾶς πρὸς
ἐμαυτόν· ἵνα ὅ
που εἰμὶ ἐγώ, καὶ
ὑμεῖς ἦτε· καὶ ὅ
που ἐγὼ ὑπάγω οἴ
δατε, καὶ τὴν ὁδὸν
οἴδατε· λέγει αὐτῷ
θωμᾶς· κε̄ οὐκ οἴ
δαμεν ποῦ ὑπάγεις·

καὶ πῶς δυνάμε-
θα τὴν ὁδὸν εἰδέ-
ναι· λέγει αὐτῷ ὁ
ἰς· ἐγώ εἰμι ἡ ὁδὸς
καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ
ζωή· οὐδεὶς ἔρ-
χεται πρὸς τὸν πρα
εἰ μὴ δι' ἐμοῦ· εἰ ἐ-
γνώκειτέ με, καὶ
τὸν πρα μου ἐ-
γνώκειτε ἄν· καὶ
ἀπάρτι γινώσκε-
τε αὐτὸν, καὶ ἑω-
ράκατε αὐτόν·
λέγει αὐτῷ φίλιπ-
πος· κε· δεῖξον
ἡμῖν τὸν πρα
καὶ ἀρκεῖ ἡμῖν·
λέγει αὐτῷ ὁ ἰς·
τοσοῦτον χρόνον
μεθ' ὑμῶν εἰμι,
καὶ οὐκ ἔγνωκάς
με φίλιππε; ὁ ἑ-
ωρακὼς ἐμὲ, ἑώ-
ρακε τὸν πρα·
καὶ πῶς σὺ λέγεις
δεῖξον ἡμῖν τὸν
πρα· οὐ πιστεύεις
ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πρι,
καὶ ὁ πὴρ ἐν ἐμοί
ἐστι; τὰ ῥήματα
ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑ-
μῖν, ἀπ' ἐμαυτοῦ
οὐ λαλῶ· ὁ δὲ πὴρ
ὁ ἐν ἐμοὶ μένων
αὐτὸς ποιεῖ τὰ
ἔργα· πιστεύετέ
μοι ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ
πρι, καὶ ὁ πὴρ ἐν
ἐμοί· εἰ δὲ μὴ,
διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ
πιστεύετέ μοι· ἀ-
μὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν·
ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ,
τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ
κἀκεῖνος ποιήσει

καὶ μείζονα τούτων
ποιήσει, ὅτι ἐγὼ
πρὸς τὸν πατέρα
μου πορεύομαι·
ρκη / δ Καὶ ὅ τι ἂν αἰτήσητε
ἐν τῷ ὀνόματί
μου, τοῦτο ποι-
ήσω· ἵνα δοξασθῇ
ὁ πατὴρ ἐν τῷ
υἱῷ· ἐάν τι αἰτή-
σητε ἐν τῷ ὀνό-
ματί μου, ἐγὼ ποι-
ήσω· ἐὰν ἀγαπᾶ-
τέ με τὰς ἐντολὰς
τὰς ἐμὰς τηρή-
σατε· καὶ ἐγὼ ἐρω-
τήσω τὸν πατέρα,
καὶ ἄλλον παρά-
κλητον δώσει ὑμῖν·
ἵνα μένῃ μεθ' ὑμῶν
εἰς τὸν αἰῶνα·
τὸ πνεῦμα τῆς ἀλη-
θείας· ὃ ὁ κόσμος

οὐ δύναται λαβεῖν,
ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτὸ
οὐδὲ γινώσκει αὐτό·
ὑμεῖς δὲ γινώσκε-
τε αὐτό, ὅτι παρ' ὑ-
μῖν μένει καὶ ἐν
ὑμῖν ἔσται· οὐκ ἀ-
φήσω ὑμᾶς ὀρφα-
νούς· ἔρχομαι
πρὸς ὑμᾶς· ἔτι
μικρόν, καὶ ὁ κό-
σμος με οὐκέτι θε-
ωρεῖ· ὑμεῖς δὲ θε-
ωρεῖτέ με, ὅτι ἐγὼ
ζῶ καὶ ὑμεῖς ζή-
σεσθε· ἐν ἐκείνῃ τῇ
ἡμέρᾳ γνώσεσθε
ὑμεῖς, ὅτι ἐγὼ ἐν
τῷ πατρί μου· καὶ
ὑμεῖς ἐν ἐμοί, κἀ-
ρκθ / α γὼ ἐν ὑμῖν· ὁ ἔ-
χων τὰς ἐντολάς
μου καὶ τηρῶν αὐτάς,

ἐκεῖνός ἐστιν ὁ ἀ-
γαπῶν με· ὁ δὲ
ἀγαπῶν με, ἀγαπη-
θήσεται ὑπὸ τοῦ
πρς μου· καὶ ἐ-
γὼ ἀγαπήσω αὐτόν,
καὶ ἐμφανίσω
ε τ ÷ θ αὐτῷ ἐμαυτόν·
ρλ ι Λέγει αὐτῷ ἰούδας
οὐχ ὁ ἰσκαριώτης·
κε· καὶ τί γέγονεν
ὅτι ἡμῖν μέλλεις
ἐμφανίζειν σε-
αυτὸν καὶ οὐχὶ τῷ
κόσμῳ· ἀπεκρί-
θη ὁ ις καὶ εἶπεν αὐ-
τῷ· ἐάν τις ἀγα-
πᾷ με, τὸν λόγον μου
τηρήσει· καὶ ὁ πηρ
μου ἀγαπήσει αὐ-
τόν· καὶ πρὸς
αὐτὸν ἐλευσόμεθα·
καὶ μονὴν παρ' αὐ-
τῷ ποιήσομεν·
ρλα ὁ μὴ ἀγαπῶν με,
τοὺς λόγους μου οὐ
τηρεῖ· καὶ ὁ λόγος
ὃν ἀκούετε, οὐκ ἔστιν
ἐμός· ἀλλὰ τοῦ πέμ-
ψαντός με πρς.
ρλβ ι Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν
παρ' ὑμῖν μένων·
ὁ δὲ παράκλητος
τὸ πνα τὸ ἅγιον·
ὃ πέμψει ὁ πηρ ἐν
τῷ ὀνόματί μου,
ἐκεῖνος ὑμᾶς διδά-
ξει πάντα· καὶ
ὑπομνήσει ὑμᾶς
πάντα ἃ εἶπον
ὑμῖν· εἰρήνην ἀ-
φίημι ὑμῖν· εἰρή-
νην τὴν ἐμὴν δί-
δωμι ὑμῖν· οὐ καθ-
ὼς ὁ κόσμος δί-
δωσιν· ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν·

μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία μηδὲ δειλιάτω· ἠκούσατε ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν, ὑπάγω καὶ ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς· εἰ ἠγαπᾶτέ με, ἐχάρητε ἄν· ὅτι εἶπον πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα· ὅτι ὁ πατήρ μου μείζων μού ἐστι· καὶ νῦν εἴρηκα ὑμῖν πρὶν γενέσθαι· ἵνα ὅταν γένηται πιστεύσητε· οὐκέτι πολλὰ λαλήσω μεθ' ὑμῶν· ἔρχεται γὰρ ὁ τοῦ κόσμου ἄρχων· καὶ ἐν ἐμοὶ οὐκ ἔχει οὐδέν· ἀλλ' ἵνα γνῷ ὁ κόσμος ὅτι ἀγαπῶ τὸν πατέρα·

καὶ καθὼς ἐνετείλατό μοι ὁ πατήρ, οὕτως ποιῶ· ἐγείρεσθε ἄγωμεν ἐντεῦθεν·

Ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, καὶ ὁ πατήρ μου ὁ γεωργός ἐστι· πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον καρπόν, αἴρει αὐτό· καὶ πᾶν τὸ καρπὸν φέρον καθαίρει αὐτό, ἵνα πλείονα καρπὸν φέρῃ· ἤδη ὑμεῖς καθαροί ἐστε διὰ τὸν λόγον ὃν λελάληκα ὑμῖν· μείνατε ἐν ἐμοί, κἀγὼ ἐν ὑμῖν· καὶ καθὼς τὸ κλῆμα οὐ δύναται καρπὸν φέρειν ἀφ' ἑαυτοῦ ἐὰν μὴ μείνῃ ἐν τῇ

ἀμπέλῳ, οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ μένητε· ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος, ὑμεῖς τὰ κλήματα· ὁ μένων ἐν ἐμοὶ κἀγὼ ἐν αὐτῷ, οὗτος φέρει καρπὸν πολύν· ὅτι χωρὶς ἐμοῦ, οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν· ἐὰν μή τις μείνῃ ἐν ἐμοί, ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλῆμα καὶ ἐξηράνθη· καὶ συνάγουσιν αὐτὰ, καὶ εἰς τὸ πῦρ βάλλουσι καὶ καίεται· ἐὰν μείνητε ἐν ἐμοί, καὶ τὰ ῥήματά μου ἐν ὑμῖν μείνῃ, ὃ ἐὰν θέλητε αἰτήσεσθε καὶ γενήσεται ὑμῖν· ἐν τούτῳ ἐδοξάσθη ὁ πατήρ μου, ἵνα καρπὸν πολὺν φέρητε, καὶ γενήσεσθε ἐμοὶ μαθηταί. καθὼς ἠγάπησέ με ὁ πατήρ, κἀγὼ ἠγάπησα ὑμᾶς· μείνατε ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ· ἐὰν τὰς ἐντολάς μου τηρήσητε, μενεῖτε ἐν τῇ ἀγάπῃ μου· καθὼς ἐγὼ τὰς ἐντολὰς τοῦ πατρός μου τετήρηκα, καὶ μένω αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγάπῃ· ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ ἐν ὑμῖν μείνῃ, καὶ ἡ χαρὰ ὑμῶν πληρωθῇ· αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ ἡ ἐμή, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους

καθὼς ἠγάπησα
ρλε ὑμᾶς· μείζονα
Ταύτης ἀγάπην οὐ
δεὶς ἔχει· ἵνα τις
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
θῇ ὑπὲρ τῶν φί
λων αὐτοῦ· ὑμεῖς
ρλς φίλοι μου ἐστέ, ἐὰν
ποιῆτε ὅσα ἐγὼ
ἐντέλλομαι ὑμῖν·
οὐκέτι ὑμᾶς λέ
γω δούλους· ὅτι ὁ
δοῦλος, οὐκ οἶδε
τί ποιεῖ αὐτοῦ ὁ
κύριος· ὑμᾶς δὲ εἴρη
κα φίλους, ὅτι πάν
τα ἃ ἤκουσα πα
ρὰ τοῦ πατρός μου
ἐγνώρισα ὑμῖν·
οὐχ ὑμεῖς με ἐξελέ
ξασθε· ἀλλ' ἐγὼ ἐξε
λεξάμην ὑμᾶς·
καὶ ἔθηκα ὑμᾶς, ρλθ

ἵνα ὑμεῖς ὑπάγη
τε καὶ καρπὸν φέ
ρητε· καὶ ὁ καρπὸς
ρλζ ὑμῶν μένῃ· ἵνα
ὅ τι ἂν αἰτήσητε τὸν
πατέρα ἐν τῷ ὀνό
ματί μου, δώσῃ ὑ
ρλη μῖν· ταῦτα ἐντέλ
λομαι ὑμῖν, ἵνα
ἀγαπᾶτε ἀλλήλους·
εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς
μισεῖ, γινώσκετε
ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑ
μῶν μεμίσηκε·
εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦ
τε, ὁ κόσμος ἂν τὸ
ἴδιον ἐφίλει· ὅτι
δὲ ἐκ τοῦ κόσμου
οὐκ ἐστέ· ἀλλ' ἐγὼ ἐξε
λεξάμην ὑμᾶς ἐκ
τοῦ κόσμου, διὰ
τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς
ὁ κόσμος· μνημο

Ἠκούσατε τοῦ λόγου οὗ ἐγὼ
εἶπον ὑμῖν. ὅτι οὐκ ἔστι
δοῦλος μείζων
τοῦ κυρίου αὐτοῦ·
ρμ / ι Εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ
ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ
τὸν λόγον μου ἐτή
ρησαν, καὶ τὸν ὑμέ
τερον τηρήσου
σιν· ἀλλὰ ταῦτα
ρμα / α πάντα ποιήσουσιν
ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομά μου·
ὅτι οὐκ οἴ
δασι τὸν πέμψαντά
ρμβ / ε με· εἰ μὴ ἦλθον
ρμγ / ι καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς,
ἁμαρτίαν οὐκ εἴ
χοσαν· νῦν δὲ πρό
φασιν οὐκ ἔχουσι
περὶ τῆς ἁμαρ
ρμδ / ι τίας αὐτῶν. Ὁ
ἐμὲ μισῶν, καὶ τὸν
πατέρα μου μισεῖ·

ρμε / ι Εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποί
ησα ἐν αὐτοῖς ἃ οὐ
δεὶς ἄλλος πεποί
ηκεν, ἁμαρτίαν
οὐκ εἴχοσαν· νῦν δὲ
καὶ ἑωράκασι καὶ
μεμισήκασι· καὶ
ἐμὲ καὶ τὸν πατέρα μου·
ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ
ὁ λόγος ὁ γεγραμμέ
νος ἐν τῷ νόμῳ
αὐτῶν. ὅτι ἐμίσησάν
με δωρεάν. Ὅταν
δὲ ἔλθῃ ὁ παράκλη
τος· ὃν ἐγὼ πέμψω
ιζ / ς ὑμῖν παρὰ τοῦ
πατρός, τὸ πνεῦμα τῆς
ἀληθείας ὃ παρὰ
τοῦ πατρὸς ἐκπο
ρεύεται, ἐκεῖνος μαρ
τυρήσει περὶ ἐμοῦ·
καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυ
ρεῖτε. ὅτι ἀπ' ἀρχῆς
μετ' ἐμοῦ ἐστε·

ταῦτα λελάληκα
ὑμῖν, ἵνα μὴ σκαν-
δαλισθῆτε· ἀπο-
συναγώγους ποιή-
σουσιν ὑμᾶς· ἀλλ'
ἔρχεται ὥρα· ἵνα
πᾶς ὁ ἀποκτείνας
ὑμᾶς, δόξῃ λατρεί-
αν προσφέρειν
τῷ θεῷ· τέλος καὶ ταῦτα
ποιήσουσιν, ὅτι
οὐκ ἔγνωσαν τὸν
πατέρα οὐδὲ ἐμέ·
ἀλλὰ ταῦτα λελά-
ληκα ὑμῖν, ἵνα ὅταν
ἔλθῃ ἡ ὥρα μνημο-
νεύητε αὐτῶν ὅτι
ἐγὼ εἶπον ὑμῖν·
Ταῦτα δὲ ὑμῖν ἐξ ἀρ-
χῆς οὐκ εἶπον, ὅτι
μεθ' ὑμῶν ἤμην·
νῦν δὲ ὑπάγω πρὸς
τὸν πέμψαντα

με, καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν
ἐρωτᾷ με· ποῦ ὑ-
πάγεις· ἀλλ' ὅτι ταῦ-
τα λελάληκα ὑμῖν,
ἡ λύπη πεπλήρω-
κεν ὑμῶν τὴν καρ-
δίαν· ἀλλ' ἐγὼ τὴν ἀ-
λήθειαν λέγω ὑμῖν·
συμφέρει ὑμῖν ἵνα
ἐγὼ ἀπέλθω· ἐὰν
γὰρ ἐγὼ μὴ ἀπέλθω,
ὁ παράκλητος οὐκ
ἐλεύσεται πρὸς
ὑμᾶς· ἐὰν δὲ πο-
ρευθῶ, πέμψω αὐ-
τὸν πρὸς ὑμᾶς·
καὶ ἐλθὼν ἐκεῖνος,
ἐλέγξει τὸν κόσμον
περὶ ἁμαρτίας· καὶ
περὶ δικαιοσύνης,
καὶ περὶ κρίσεως·
περὶ ἁμαρτίας μέν,
ὅτι οὐ πιστεύουσιν εἰς ἐμέ.

εἶπεν ὁ κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· ἀρχ.
ρμϛ / ια
πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς

ρμζ / ι

περὶ δικαιοσύνης
δέ, ὅτι πρὸς τὸν
πατέρα μου ὑπάγω
καὶ οὐκέτι θεωρεῖ-
τέ με· περὶ δὲ
κρίσεως, ὅτι ὁ ἄρ-
χων τοῦ κόσμου
τούτου κέκριται.
Ἔτι πολλὰ ἔχω λέγειν
ὑμῖν, ἀλλ᾽ οὐ δύνα-
σθε βαστάζειν ἄρ-
τι· ὅταν δὲ ἔλθῃ
ἐκεῖνος· τὸ πνεῦμα
τῆς ἀληθείας, ὁδη-
γήσει ὑμᾶς εἰς πᾶ-
σαν τὴν ἀλήθειαν·
οὐ γὰρ λαλήσει ἀφ᾽ ἑ-
αυτοῦ· ἀλλ᾽ ὅσα ἂν
ἀκούσῃ λαλήσει· καὶ
τὰ ἐρχόμενα ἀνα-
γγελεῖ ὑμῖν· ἐκεῖ-
νος ἐμὲ δοξάσει, ὅτι
ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήψεται

καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν·
Πάντα ὅσα ἔχει ὁ πατὴρ
ἐμά ἐστι· διὰ τοῦτο
εἶπον ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ
λαμβάνει καὶ ἀνα-
γγελεῖ ὑμῖν· μικρὸν
καὶ οὐ θεωρεῖτέ με·
καὶ πάλιν μικρὸν
καὶ ὄψεσθέ με, ὅτι
ὑπάγω πρὸς τὸν
πατέρα· εἶπον οὖν
ἐκ τῶν μαθητῶν
αὐτοῦ πρὸς ἀλλή-
λους· τί ἐστι τοῦτο
ὃ λέγει ἡμῖν· μικρὸν
καὶ οὐ θεωρεῖτέ με·
καὶ πάλιν μικρὸν
ὄψεσθέ με· καὶ ὅτι
ἐγὼ ὑπάγω πρὸς
τὸν πατέρα· ἔλεγον
οὖν· τοῦτο τί ἐστι τὸ μι-
κρὸν; οὐκ οἴδαμεν τί λαλεῖ·

ἔγνω οὖν ὁ ἰσ̅· ὅτι ἤθε-
λον αὐτὸν ἐρωτᾶν,
καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
περὶ τούτου ζητεῖ-
τε μετ' ἀλλήλων· ὅ-
τι εἶπον μικρὸν καὶ
οὐ θεωρεῖτέ με. καὶ
πάλιν μικρὸν καὶ
ὄψεσθέ με; ἀμὴν
ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι
κλαύσετε καὶ θρηνή-
σετε ὑμεῖς, ὁ δὲ κό-
σμος χαρήσεται· ὑ-
μεῖς δὲ λυπηθή-
σεσθε· ἀλλ' ἡ λύπη
ὑμῶν εἰς χαρὰν
γενήσεται· ἡ γυνὴ
ὅταν τίκτῃ, λύπην
ἔχει ὅτι ἦλθεν ἡ ὥ-
ρα αὐτῆς· ὅταν δὲ
γεννήσῃ τὸ παιδί-
ον, οὐκέτι μνημο-
νεύει τῆς θλίψεως

διὰ τὴν χαράν, ὅτι
ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς
τὸν κόσμον. καὶ ὑ-
μεῖς οὖν λύπην μὲν
νῦν ἔχετε· πάλιν
δὲ ὄψομαι ὑμᾶς, καὶ
χαρήσεται ὑμῶν ἡ
καρδία· καὶ τὴν
χαρὰν ὑμῶν, οὐδεὶς
αἴρει ἀφ' ὑμῶν. καὶ
ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ
ἐμὲ οὐκ ἐρωτήσετε
ρμη / δ οὐδέν· ἀμὴν
Ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι
ὅσα ἂν αἰτήσητε
τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀ-
νόματί μου, δώσει
ὑμῖν. ἕως ἄρτι
οὐκ ᾐτήσατε οὐδὲν
ἐν τῷ ὀνόματί μου·
αἰτεῖτε καὶ λήψεσθε,
ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ᾖ
πεπληρωμένη.

ρνα ι Ταῦτα ἐν παροιμί-
αις λελάληκα ὑμῖν·
ἀλλ' ἔρχεται ὥρα ὅ-
τε οὐκέτι ἐν παρ-
οιμίαις λαλήσω
ὑμῖν· ἀλλὰ παρ-
ρησίᾳ περὶ τοῦ
πατρὸς ἀναγγελῶ ὑ-
μῖν· ἐν ἐκείνῃ τῇ
ἡμέρᾳ ἐν τῷ ὀνό-
ματί μου αἰτήσε-
σθε· καὶ οὐ λέγω ὑ-
μῖν ὅτι ἐγὼ ἐρωτή-
σω τὸν πατέρα πε-
ρὶ ὑμῶν· αὐτὸς γὰρ ρνβ ι
ὁ πατὴρ φιλεῖ ὑμᾶς,
ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ πε-
φιλήκατε· καὶ πε-
πιστεύκατε, ὅτι
ἐγὼ παρὰ τοῦ θεοῦ
ἐξῆλθον· ἐξῆλ-
θον παρὰ τοῦ πατρὸς
καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸν

κόσμον· πάλιν ἀ-
φίημι τὸν κόσμον,
καὶ πορεύομαι πρὸς
τὸν πατέρα· λέγουσιν
αὐτῷ οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ· ἴδε νῦν παρ-
ρησίᾳ λαλεῖς, καὶ
παροιμίαν οὐδεμί-
αν λέγεις· νῦν οἴ-
δαμεν ὅτι οἶδας
πάντα, καὶ οὐ χρεί-
αν ἔχεις ἵνα τίς σε ἐρω-
τᾷ· ἐν τούτῳ πι-
στεύομεν ὅτι ἀπὸ
θεοῦ ἐξῆλθες· ἀπε-
κρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
ἄρτι πιστεύετε; ἰδοὺ
ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν
ἐλήλυθεν, ἵνα σκορ-
πισθῆτε ἕκαστος
εἰς τὰ ἴδια, καὶ ἐμὲ
ρνγ ι μόνον ἀφῆτε· καὶ
οὐκ εἰμὶ μόνος, ὅτι ὁ πατὴρ
μετ' ἐμοῦ ἐστι·

ταῦτα λελάληκα
ὑμῖν, ἵνα ἐν ἐμοὶ
εἰρήνην ἔχητε. ἕξετε
τῷ κόσμῳ θλῖψιν
ἔχετε. ἀλλὰ θαρσεῖτε.
ἐγὼ νενίκηκα τὸν
κόσμον. ταῦτα ἐ-
λάλησεν ὁ Ἰησοῦς. καὶ ἐπῆ-
ρε τοὺς ὀφθαλμοὺς
αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν
καὶ εἶπε· πάτερ,
ἐλήλυθεν ἡ ὥρα·
δόξασόν σου τὸν υἱ-
όν, ἵνα καὶ ὁ υἱός σου
δοξάσῃ σε. καθὼς
ἔδωκας αὐτῷ ἐξου-
σίαν πάσης σαρ-
κός, ἵνα πᾶν ὃ δέ-
δωκας αὐτῷ, δώ-
σῃ αὐτοῖς ζωὴν αἰ-
ώνιον. αὕτη δέ ἐστιν
ἡ αἰώνιος ζωή, ἵ-
να γινώσκωσί σε

κυ(ριακῇ) τ(ῶν) ἁγ(ίων) π(ατέ)ρ(ων) ... τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐπάρας ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν ... πάτερ ...

τὸν μόνον ἀληθινὸν
θεόν, καὶ ὃν ἀπέστει-
λας Ἰησοῦν Χριστόν. ἐγώ
σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς
γῆς. τὸ ἔργον ἐτελεί-
ωσα ὃ δέδωκάς μοι
ἵνα ποιήσω. καὶ
νῦν δόξασόν με σύ
πάτερ παρὰ σεαυτῷ
τῇ δόξῃ ᾗ εἶχον
πρὸ τοῦ τὸν κόσμον
εἶναι παρὰ σοί.
ἐφανέρωσά σου τὸ
ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις
οὓς δέδωκάς μοι
ἐκ τοῦ κόσμου. σοὶ
ἦσαν· καὶ ἐμοὶ αὐ-
τοὺς δέδωκας. καὶ
τὸν λόγον σου τετη-
ρήκασι. νῦν ἔγνω-
καν ὅτι πάντα ὅ-
σα δέδωκάς μοι
παρὰ σοῦ εἰσιν. ὅ-

τι τὰ ῥήματα ἃ
δέδωκάς μοι δέδω-
κα αὐτοῖς· καὶ αὐ-
τοὶ ἔλαβον καὶ ἔγνω-
σαν ἀληθῶς ὅτι πα-
ρὰ σοῦ ἐξῆλθον. καὶ
ἐπίστευσαν ὅτι σύ
με ἀπέστειλας· ἐ-
γὼ περὶ αὐτῶν ἐρω-
τῶ· οὐ περὶ τοῦ
κόσμου ἐρωτῶ·
ἀλλὰ περὶ ὧν δέ-
δωκάς μοι· ὅτι σοί
εἰσι· καὶ τὰ ἐμὰ
πάντα σά ἐστι· καὶ
τὰ σὰ ἐμά· καὶ δε-
δόξασμαι ἐν αὐτοῖς·
καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἐν
τῷ κόσμῳ· καὶ οὗ-
τοι ἐν τῷ κόσμῳ εἰσί·
σύ. καὶ ἐγὼ πρὸς
σὲ ἔρχομαι· πάτερ
ἅγιε· τήρησον αὐτοὺς

ἐν τῷ ὀνόματί σου
οὓς δέδωκάς μοι· ἵ-
να ὦσιν ἓν καθὼς
ἡμεῖς· ὅτε ἤμην
μετ' αὐτῶν ἐν τῷ
κόσμῳ, ἐγὼ ἐτήρουν
αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνό-
ματί σου· οὓς δέ-
δωκάς μοι ἐφύλα-
ξα· καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐ-
τῶν ἀπώλετο, εἰ μὴ
ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας,
ἵνα ἡ γραφὴ πλη-
ρωθῇ· νῦν δὲ πρὸς
σὲ ἔρχομαι· καὶ ταῦ-
τα λαλῶ ἐν τῷ
κόσμῳ, ἵνα ἔχωσι
τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν
πεπληρωμένην
ἐν αὐτοῖς. ἐγὼ δέ-
δωκα αὐτοῖς τὸν λό-
γον σου· καὶ ὁ κόσμος
ἐμίσησεν αὐτούς,

ὅτι οὐκ εἰσὶν ἐκ τοῦ
κόσμου, καθὼς
ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ
κόσμου. οὐκ ἐρωτῶ
ἵνα ἄρῃς αὐ-
τοὺς ἐκ τοῦ κόσμου,
ἀλλ' ἵνα τηρήσῃς
αὐτοὺς ἐκ τοῦ πονη-
ροῦ. ἐκ τοῦ κό-
σμου οὐκ εἰσί, καθὼς
ἐγὼ ἐκ τοῦ κόσμου
οὐκ εἰμί. ἁγίασον
αὐτοὺς ἐν τῇ ἀλη-
θείᾳ σου· ὁ λόγος ὁ
σὸς ἀλήθειά ἐστι.
καθὼς ἐμὲ ἀπέστει-
λας εἰς τὸν κόσμον,
κἀγὼ ἀπέστειλα αὐ-
τοὺς εἰς τὸν κόσμον.
καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἐ-
γὼ ἁγιάζω ἐμαυτόν,
ἵνα καὶ αὐτοὶ ὦσιν
ἡγιασμένοι ἐν ἀλη-
θείᾳ. οὐ περὶ τού-
των δὲ ἐρωτῶ μόνον,
ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν
πιστευόντων διὰ
τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς
ἐμέ· ἵνα πάντες
ἓν ὦσι· καθὼς σύ,
πάτερ, ἐν ἐμοὶ κἀγὼ
ἐν σοί, ἵνα καὶ αὐτοὶ
ἐν ἡμῖν ἓν ὦσιν· ἵ-
να ὁ κόσμος πιστεύ-
σῃ ὅτι σύ με ἀπέ-
στειλας. καὶ ἐγὼ τὴν
δόξαν ἣν δέδωκάς
μοι, δέδωκα αὐτοῖς,
ἵνα ὦσιν ἕν, καθὼς
ἡμεῖς ἕν ἐσμεν·
ἐγὼ ἐν αὐτοῖς, καὶ
σὺ ἐν ἐμοί· ἵνα ὦσι
τετελειωμένοι εἰς
ἕν. καὶ ἵνα γινώ-
σκῃ ὁ κόσμος ὅτι σύ
με ἀπέστειλας.

[illegible]

καὶ ἠγάπησας αὐ
τοὺς, καθὼς ἐμὲ
ἠγάπησας. Πάτερ·
οὓς δέδωκάς μοι,
θέλω ἵνα ὅπου
εἰμὶ ἐγὼ, κἀκεῖνοι
ὦσι μετ᾽ ἐμοῦ· ἵνα
θεωρῶσι τὴν δό
ξαν τὴν ἐμὴν ἣν δέ
δωκάς μοι, ὅτι ἠ
γάπησάς με πρὸ
καταβολῆς κόσμου·
ρμδ/ι Πάτερ δίκαιε, καὶ ὁ κό
σμος σε οὐκ ἔγνω·
ἐγὼ δέ σε ἔγνων·
ρμε/ι οὗτοι ἔγνωσαν ὅ
τι σύ με ἀπέστειλας·
καὶ ἐγνώρισα αὐ
τοῖς τὸ ὄνομά σου
καὶ γνωρίσω· ἵνα
ἡ ἀγάπη ἣν ἠγάπη
σάς με, ἐν αὐτοῖς
ᾖ κἀγὼ ἐν αὐτοῖς. τέλος

ρμς/α Ταῦτα εἰπὼν ὁ Ἰησοῦς,
ἐξῆλθε σὺν τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ
πέραν τοῦ χειμάρ
ρου τῶν κέδρων,
ὅπου ἦν κῆπος·
εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς
καὶ οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ. ᾔδει δὲ καὶ
ρμζ/ι Ἰούδας ὁ παραδι
δοὺς αὐτὸν τὸν τό
πον, ὅτι πολλά
κις συνήχθη ὁ Ἰησοῦς
ἐκεῖ μετὰ τῶν μα
θητῶν αὐτοῦ.
ρμη Ὁ οὖν Ἰούδας λαβὼν
τὴν σπεῖραν· καὶ
ἐκ τῶν ἀρχιερέων
καὶ φαρισαίων ὑ
πηρέτας, ἔρχεται
ἐκεῖ μετὰ φανῶν
καὶ λαμπάδων καὶ
ὅπλων. Ἰησοῦς οὖν εἰδὼς

πάντα τὰ ἐρχόμε
να ἐπ' αὐτὸν, ἐξελ
θὼν εἶπεν αὐτοῖς·
τίνα ζητεῖτε· ἀ
πεκρίθησαν αὐτῷ·
ἰ̅ν̅ τὸν ναζωραῖ
ον· λέγει αὐτοῖς ὁ
ἰ̅ς̅· ἐγώ εἰμι· εἱστήκει
δὲ καὶ ἰούδας ὁ πα
ραδιδοὺς αὐτὸν
μετ' αὐτῶν· ὡς οὖν
εἶπεν αὐτοῖς ὅτι
ἐγώ εἰμι, ἀπῆλθον
εἰς τὰ ὀπίσω καὶ
ἔπεσον χαμαί· πά
λιν οὖν αὐτοὺς ἐπη
ρώτησε· τίνα ζη
τεῖτε· οἱ δὲ εἶπον·
ἰ̅ν̅ τὸν ναζωραῖ
ον· ἀπεκρίθη ἰ̅ς̅·
εἶπον ὑμῖν ὅτι ἐ
γώ εἰμι· εἰ οὖν ἐμὲ
ζητεῖτε, ἄφετε τού

τους ὑπάγειν· ἵνα
πληρωθῇ ὁ λόγος
ὃν εἶπεν, ὅτι οὓς
δέδωκάς μοι οὐκ ἀ
πώλεσα ἐξ αὐτῶν
ρξ οὐδένα· σίμων οὖν
α Πέτρος ἔχων μάχαι
ραν, εἵλκυσεν αὐτὴν
καὶ ἔπαισε τὸν τοῦ
ἀρχιερέως δοῦλον,
καὶ ἀπέκοψεν αὐ
τοῦ τὸ ὠτίον τὸ
δεξιόν· ἦν δὲ ὄνο
μα τῷ δούλῳ μάλ
χος· εἶπεν οὖν ὁ
ἰ̅ς̅ τῷ πέτρῳ· βά
λε τὴν μάχαιραν
ρξα εἰς τὴν θήκην· τὸ
α Ποτήριον ὃ δέδωκέ
μοι ὁ π̅η̅ρ̅, οὐ μὴ
ρξβ πίω αὐτό; ἡ οὖν
α Σπεῖρα καὶ ὁ χιλίαρ
χος καὶ οἱ ὑπηρέται

τῶν ἰουδαίων. συ
νέλαβον τὸν ἰν̄ · καὶ
ρξγ ἔδησαν αὐτόν·
ι Ἀπήγαγον αὐτὸν πρὸς
ἄνναν πρῶτον·
ἦν γὰρ πενθερὸς
τοῦ καϊάφα. ὃς
ἦν ἀρχιερεὺς τοῦ
ἐνιαυτοῦ ἐκείνου·
Ἦν δὲ καϊάφας. ὁ
συμβουλεύσας
τοῖς ἰουδαίοις· ὅ
τι συμφέρει ἕνα
ἄνθρωπον ἀπολέσθαι
ρξδ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ· ἠ
δ Κολούθει δὲ τῷ ἰῡ
σίμων πέτρος. καὶ
ὁ ἄλλος μαθητής·
ρξε Ὁ δὲ μαθητὴς ἐκεῖ
ι νος. ἦν γνωστὸς
τῷ ἀρχιερεῖ· καὶ
συνεισῆλθε τῷ ἰῡ.
εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ

ρξς ἀρχιερέως· ὁ δὲ
α Πέτρος εἱστήκει πρὸς
ρξζ τῇ θύρα ἔξω· ἐ
ξῆλθεν οὖν ὁ μαθη
τὴς ὁ ἄλλος· ὃς ἦν
γνωστὸς τῷ ἀρχι
ερεῖ. καὶ εἶπε τῇ
θυρωρῷ· καὶ εἰσή
γαγε τὸν πέτρον·
ρξη α Λέγει οὖν ἡ παιδίσκη
ἡ θυρωρὸς τῷ πέ
τρῳ· μὴ καὶ σὺ ἐκ
τῶν μαθητῶν
εἶ τοῦ ἀνθρώπου τούτου;
λέγει ἐκεῖνος· οὐκ
ρξθ εἰμί· εἱστήκεισαν
α δὲ οἱ δοῦλοι καὶ οἱ ὑ
πηρέται ἀνθρακιὰν
πεποιηκότες.
ὅτι ψῦχος ἦν καὶ ἐ
θερμαίνοντο· ἦν
δὲ μετ' αὐτῶν ὁ πέτρος
ἑστὼς καὶ θερμαινόμενος·

ὁ οὖν ἀρχιερεὺς ἠ-
ρώτησε τὸν ἰν̅ πε-
ρὶ τῶν μαθητῶν
αὐτοῦ καὶ περὶ τῆς
ρο α διδαχῆς αὐτοῦ· ἀ-
Πεκρίθη αὐτῷ ὁ ἰς̅·
ἐγὼ παρρησίᾳ ἐ-
λάλησα τῷ κόσμῳ·
ἐγὼ πάντοτε ἐδί-
δαξα ἐν συναγω-
γῇ καὶ ἐν τῷ ἱερῷ
ὅπου πάντοτε
οἱ ἰουδαῖοι συνέρ-
χονται, καὶ ἐν κρυ-
πτῷ ἐλάλησα οὐ-
ροα ι δέν· τί με ἐπερω-
Τᾷς· ἐπερώτησον
τοὺς ἀκηκοότας
τί ἐλάλησα αὐτοῖς·
ἴδε οὗτοι οἴδασιν
ροβ α ἃ εἶπον ἐγώ· ταῦ
Ταῦτα δὲ αὐτοῦ εἰπόν-
τος, εἷς τῶν ὑπη-

ρετῶν παρεστηκὼς
ἔδωκε ῥάπισμα
ρογ τῷ ἰυ̅ εἰπών· οὕ
Τως ἀποκρίνῃ τῷ
ἀρχιερεῖ; ἀπεκρί-
θη αὐτῷ ὁ ἰς̅· εἰ κα-
κῶς ἐλάλησα, μαρ-
τύρησον περὶ τοῦ
κακοῦ· εἰ δὲ καλῶς,
ροδ ε τί με δέρεις· ἀ-
Πέστειλεν αὐτὸν ὁ ἄν-
νας δεδεμένον
πρὸς καϊάφαν τὸν
ροε α ἀρχιερέα· ἦν δὲ
Σίμων πέτρος ἑστὼς
καὶ θερμαινόμε-
νος· εἶπον οὖν αὐ-
τῷ· μὴ καὶ σὺ
ἐκ τῶν μαθητῶν
αὐτοῦ εἶ; ἠρνήσατο
ἐκεῖνος καὶ
εἶπεν· οὐκ εἰμί· λέ-
γει εἷς ἐκ τῶν δού-

λων τοῦ ἀρχιερέως·
συγγενὴς ὢν, οὗ ἀ-
πέκοψε Πέτρος
τὸ ὠτίον· οὐκ ἐ-
γώ σε εἶδον ἐν τῷ
κήπῳ μετ' αὐτοῦ;
πάλιν οὖν ἠρνήσατο
ὁ Πέτρος· καὶ
εὐθέως ἀλέκτωρ
ἐφώνησεν. +
Ἄγουσιν οὖν τὸν Ἰν ἀπὸ
τοῦ Καϊάφα εἰς
τὸ πραιτώριον·
ἦν δὲ πρωΐ· καὶ
Αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθον
εἰς τὸ πραιτώρι-
ον, ἵνα μὴ μιαν-
θῶσιν, ἀλλ' ἵνα
φάγωσι τὸ πάσχα.
Ἐξῆλθεν οὖν ὁ πι-
λᾶτος πρὸς αὐ-
τοὺς καὶ εἶπε·
τίνα κατηγορίαν

φέρετε κατὰ τοῦ
ἀνθρώπου τούτου; ἀ-
πεκρίθησαν καὶ εἶ-
πον αὐτῷ· εἰ μὴ ἦν
οὗτος κακοποιός,
οὐκ ἄν σοι παρεδώ-
καμεν αὐτόν. εἶ-
πεν οὖν αὐτοῖς ὁ πι-
λᾶτος· λάβετε αὐτὸν
ὑμεῖς, καὶ κατὰ
τὸν νόμον ὑμῶν
κρίνατε αὐτόν.
εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Ἰου-
δαῖοι· ἡμῖν οὐκ ἔξε-
στιν ἀποκτεῖναι οὐ-
δένα· ἵνα ὁ λόγος
τοῦ Ἰυ πληρωθῇ
ὃν εἶπε σημαίνων
ποίῳ θανάτῳ ἤ-
μελλεν ἀποθνή-
σκειν. εἰσῆλθεν οὖν
Εἰς τὸ πραιτώριον
πάλιν ὁ πιλᾶτος

καὶ ἐφώνησε τὸν
ἰν̅ καὶ εἶπεν αὐτῶ·
σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν
ροθ / ι ἰουδαίων; ἀπε
κρίθη αὐτῶ ὁ ἰσ̅·
ἀφ' ἑαυτοῦ σὺ τοῦ
το λέγεις· ἢ ἄλλοι σοι
εἶπον περὶ ἐμοῦ·
ἀπεκρίθη ὁ πιλᾶ
τος· μήτι ἐγὼ ἰου
δαῖός εἰμι; τὸ ἔ
θνος τὸ σὸν καὶ οἱ
ἀρχιερεῖς, παρέ
δωκάν σε ἐμοί· τί
ἐποίησας· ἀπε
κρίθη ἰσ̅· ἡ βασιλεία
ἡ ἐμὴ, οὐκ ἔστιν
ἐκ τοῦ κόσμου τού
του· εἰ ἐκ τοῦ κό
σμου τούτου ἦν ἡ
βασιλεία ἡ ἐμὴ, οἱ
ὑπηρέται ἂν οἱ ἐ
μοὶ ἠγωνίζοντο

ἵνα μὴ παραδοθῶ
τοῖς ἰουδαίοις·
νῦν δὲ ἡ βασιλεία
ἡ ἐμὴ, οὐκ ἔστιν ἐν
ρπ / α τεῦθεν· εἶπεν οὖν
αὐτῶ ὁ πιλᾶτος·
οὐκοῦν βασιλεὺς εἶ σύ;
ἀπεκρίθη ὁ ἰσ̅· σὺ
λέγεις ὅτι βασιλεύς
ρπα / ι εἰμι ἐγώ· ἐγὼ εἰς
τοῦτο γεγέννημαι·
καὶ εἰς τοῦτο ἐλήλυ
θα εἰς τὸν κόσμον,
ἵνα μαρτυρήσω
τῆ ἀληθεία· πᾶς
ὁ ὢν ἐκ τῆς ἀληθεί
ας, ἀκούει μου τῆς
ρπβ / α φωνῆς· λέγει αὐτῶ
ὁ πιλᾶτος· τί ἐστιν
ἀλήθεια· καὶ τοῦτο
εἰπὼν, πάλιν ἐξῆλ
θε πρὸς τοὺς ἰου
δαίους καὶ λέγει αὐτοῖς·

ἐγὼ οὐδεμίαν αἰτί
αν εὑρίσκω ἐν αὐτῷ·
ρπγ/α Ἔστι δὲ συνήθεια ὑμῖν·
ἵνα ἕνα ὑμῖν ἀπο
λύσω ἐν τῷ πάσχα·
βούλεσθε οὖν ὑμῖν
ἀπολύσω τὸν βασι
λέα τῶν ἰουδαίων;
ρπδ/α Ἐκραύγασαν οὖν πά
λιν πάντες λέγον
τες· μὴ τοῦτον·
ἀλλὰ τὸν βαραββᾶν·
ἦν δὲ ὁ βαραββᾶς
λῃστής· τότε οὖν ἔλα
ρπε/α βεν ὁ πιλάτος τὸν
ἰν̄ καὶ ἐμαστίγωσε·
καὶ οἱ στρατιῶται
πλέξαντες στέφα
νον ἐξ ἀκανθῶν,
ἐπέθηκαν αὐτοῦ
τῇ κεφαλῇ· καὶ ἱ
μάτιον πορφυροῦν
περιέβαλον αὐτόν

καὶ ἔλεγον· χαῖρε ὁ
βασιλεὺς τῶν ἰου
δαίων· καὶ ἐδίδουν
ρπς/θ αὐτῷ ῥαπίσματα·
Ἐξῆλθεν οὖν πάλιν
ἔξω ὁ πιλάτος καὶ
λέγει αὐτοῖς· ἴδε
ἄγω ὑμῖν αὐτὸν ἔξω,
ἵνα γνῶτε ὅτι ἐν
αὐτῷ οὐδεμίαν αἰ
ρπζ/α τίαν εὑρίσκω· ἐξῆλ
θεν οὖν ὁ ἰς̄ ἔξω φορῶν
τὸν ἀκάνθινον στέ
φανον καὶ τὸ πορ
φυροῦν ἱμάτιον·
καὶ λέγει αὐτοῖς· ἴδε
ρπη/α ὁ ἄνθρωπος· ὅτε οὖν εἶ
δον αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς
καὶ οἱ ὑπηρέται· ἐ
κραύγασαν λέγοντες·
σταύρωσον σταύρωσον αὐ
ρπθ/ι τόν· λέγει αὐτοῖς
ὁ πιλάτος· λάβετε

[illegible]

αὐτὸν ὑμεῖς καὶ
ρξ / θ σταυρώσατε· ἐγὼ γὰρ
οὐχ εὑρίσκω ἐν αὐτῷ
αἰτίαν. ἀπεκρί-
θησαν αὐτῷ οἱ Ἰου-
δαῖοι· ἡμεῖς νόμον
ρξα / ι ἔχομεν, καὶ κατὰ τὸν
νόμον ἡμῶν ὀφεί-
λει ἀποθανεῖν,
ὅτι ἑαυτὸν υἱὸν θεοῦ
ἐποίησεν. ὅτε οὖν
ρξβ / Α ἤκουσεν ὁ Πιλᾶτος
τοῦτον τὸν λόγον,
μᾶλλον ἐφοβήθη·
καὶ εἰσῆλθεν εἰς
τὸ πραιτώριον
πάλιν καὶ λέγει τῷ
Ἰησοῦ· πόθεν εἶ σύ;
ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπόκρισιν
οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ.
ρξγ / ι λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Πι-
λᾶτος· ἐμοὶ οὐ λα-
λεῖς; οὐκ οἶδας ὅτι
ἐξουσίαν ἔχω σταυρῶ-
σαί σε, καὶ ἐξουσίαν
ἔχω ἀπολῦσαί σε; ἀ-
πεκρίθη Ἰησοῦς· οὐκ εἶ-
χες ἐξουσίαν οὐδε-
μίαν κατ' ἐμοῦ, εἰ
μὴ ἦν σοι δεδομένον
ἄνωθεν· διὰ τοῦτο ὁ
παραδιδούς
μέ σοι, μείζονα ἁ-
μαρτίαν ἔχει· ἐκ
τούτου ἐζήτει ὁ Πιλᾶ-
τος ἀπολῦσαι αὐτόν·
οἱ δὲ Ἰουδαῖοι ἔκρα-
ζον λέγοντες· ἐὰν
τοῦτον ἀπολύσῃς,
οὐκ εἶ φίλος τοῦ Καί-
σαρος· πᾶς ὁ βασιλέα
ἑαυτὸν ποιῶν,
ἀντιλέγει τῷ Καίσα-
ρι. ὁ οὖν Πιλᾶτος
ἀκούσας τοῦτον τὸν
λόγον, ἤγαγεν ἔξω τὸν
ἀρχ· τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ὁ Πιλᾶτος ἀκούσας
τοῦτον τὸν λόγον ἤγαγεν

ἰῦ καὶ ἐκάθισεν ἐ-
πὶ τοῦ βήματος·
εἰς τόπον λεγόμε-
νον λιθόστρωτον,
ἑβραϊστὶ δὲ γαββα-
θᾶ· ἦν δὲ παρα-
σκευὴ τοῦ πάσχα·
ὥρα δὲ ὡσεὶ ἕκτη·
καὶ λέγει τοῖς ἰου-
ρξδ δαίοις· ἴδε ὁ βα-
σιλεὺς ὑμῶν· οἱ δὲ
ἐκραύγασαν· ἆρον
ἆρον σταύρωσον αὐτόν·
λέγει αὐτοῖς ὁ πι-
ρξε λᾶτος· τὸν βασι-
λέα ὑμῶν σταυρώσω;
ἀπεκρίθησαν οἱ
ἀρχιερεῖς· οὐκ ἔ-
χομεν βασιλέα εἰ
ρξς μὴ καίσαρα· τό-
τε οὖν παρέδωκεν
αὐτὸν αὐτοῖς ἵνα
ρξζ σταυρωθῇ· παρέ-

λαβον δὲ τὸν ἰῦ καὶ
ἤγαγον· καὶ βαστάζων
τὸν σταυρὸν αὐτοῦ
ἐξῆλθεν εἰς τὸν
λεγόμενον κρανί-
ου τόπον, ὃς λέγεται
ἑβραϊστὶ γολγοθᾶ·
ὅπου αὐτὸν ἐσταύρω-
ρξη σαν· καὶ μετ᾽ αὐτοῦ
ἄλλους δύο· ἐντεῦ-
θεν καὶ ἐντεῦθεν,
ρξθ μέσον δὲ τὸν ἰῦ· ἔγρα-
ψε δὲ καὶ τίτλον ὁ πι-
λᾶτος, καὶ ἔθηκεν
ἐπὶ τοῦ σταυροῦ· ἦν δὲ
γεγραμμένον· ἰς ὁ
ναζωραῖος ὁ βα-
σιλεὺς τῶν ἰουδαίων·
τοῦτον οὖν τὸν τίτλον
πολλοὶ ἀνέγνωσαν
τῶν ἰουδαίων· ὅτι
ἐγγὺς ἦν ὁ τόπος
τῆς πόλεως ὅπου

τῇ ς´ [illegible] οὖν παραλαβόντες τὸν ἰν ἤγαγον εἰς τὸ πραι[illegible]
καὶ βαστάζων τὸν σταυρὸν αὐτοῦ ἐξῆλθεν εἰς τὸν λεγόμενον κρανίου τόπον

σταυρώθη ὁ ἰσ̅· καὶ
ἦν γεγραμμένον
ἑβραϊστί· ἑλληνι
στί· ῥωμαϊστί· Ἔ
λεγον οὖν τῷ πιλάτῳ
οἱ ἀρχιερεῖς τῶν
ἰουδαίων· μὴ γρά
φε ὁ βασιλεὺς τῶν
ἰουδαίων· ἀπεκρί
θη ὁ πιλᾶτος· ὃ
γέγραφα γέγραφα·
Οἱ οὖν στρατιῶται ὅ
τε ἐσταύρωσαν τὸν ἰν̅,
ἔλαβον τὰ ἱμάτι
α αὐτοῦ· καὶ ἐποί
ησαν τέσσαρα μέ
ρη· ἑκάστῳ στρατι
ώτῃ μέρος. καὶ τὸν
χιτῶνα· ἦν δὲ ὁ
χιτὼν ἄραφος, ἐκ
τῶν ἄνωθεν ὑφαν
τὸς δι' ὅλου· εἶπον
οὖν πρὸς ἀλλήλους·
μὴ σχίσωμεν αὐτόν·
ἀλλὰ λάχωμεν πε
ρὶ αὐτοῦ, τίνος ἔσται·
ἵνα ἡ γραφὴ πλη
ρωθῇ ἡ λέγουσα· δι
εμερίσαντο τὰ ἱμά
τιά μου ἑαυτοῖς,
καὶ ἐπὶ τὸν ἱματι
σμόν μου ἔβαλον
κλῆρον· οἱ μὲν οὖν
στρατιῶται ταῦτα
ἐποίησαν·
Εἱστήκεισαν δὲ παρὰ τῷ
σταυρῷ τοῦ ἰυ̅, ἡ μήτηρ
αὐτοῦ καὶ ἡ ἀδελφὴ
τῆς μητρὸς αὐτοῦ· μα
ρία ἡ τοῦ κλωπᾶ
καὶ μαρία ἡ μαγδα
ληνή· ἰσ̅ οὖν ἰδὼν
τὴν μητέρα· καὶ τὸν μα
θητὴν παρεστῶτα
ὃν ἠγάπα, λέγει τῇ
μητρὶ αὐτοῦ· γύναι·

ἰδοὺ ὁ υἱός σου. εἶτα
λέγει τῷ μαθητῇ·
ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου. καὶ
ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥ-
ρας, ἔλαβεν ὁ μα-
θητὴς αὐτὴν εἰς
τὰ ἴδια. μετὰ ταῦτ(α)
Τ(ότε) ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς ὅτι πά-
ντα ἤδη τετέλεσται·
ἵνα τελειωθῇ ἡ γρα-
φή, λέγει· διψῶ. σκεῦ-
ος οὖν ἔκειτο ὄξους
μεστόν· οἱ δὲ πλή-
σαντες σπόγγον ὄ-
ξους· καὶ ὑσσώπῳ
περιθέντες, προ-
σήνεγκαν αὐτοῦ
τῷ στόματι. ὅτε
Οὖν ἔλαβε τὸ ὄξος ὁ
Ἰησοῦς, εἶπε· τετέλε-
σται· καὶ κλίνας τὴν
κεφαλήν, παρέ-
δωκε τὸ πνεῦμα. Οἱ

Οὖν Ἰουδαῖοι, ἵνα μὴ
μείνῃ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ
τὰ σώματα ἐν τῷ
σαββάτῳ· ἐπεὶ παρα-
σκευὴ ἦν· ἦν γὰρ
μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκεί-
νου τοῦ σαββάτου,
Ἠρώτησαν τὸν Πι-
λᾶτον ἵνα κατεαγῶ-
σιν αὐτῶν τὰ σκέλη
καὶ ἀρθῶσιν. ἦλθον
οὖν οἱ στρατιῶται·
τοῦ μὲν πρώτου
κατέαξαν τὰ σκέ-
λη, καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ
συσταυρωθέντος αὐτῷ·
ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθό-
ντες· ὡς εἶδον αὐ-
τὸν ἤδη τεθνηκότα,
οὐ κατέαξαν αὐτοῦ
τὰ σκέλη· ἀλλ' εἷς τῶν
στρατιωτῶν λόγχῃ
αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἔ-
νυξε.

καὶ ἀληθῶς ὁ ἐξῆλ-
θεν αἷμα καὶ ὕδωρ.
καὶ ὁ ἑωρακὼς
μεμαρτύρηκε.
ἀληθινὴ αὐτοῦ ἐστιν
ἡ μαρτυρία· κἀ-
κεῖνος οἶδεν ὅτι
ἀληθῆ λέγει, ἵνα ὑμεῖς
πιστεύσητε.
ἐγένετο γὰρ ταῦτα,
ἵνα ἡ γραφὴ πλη-
ρωθῇ· ὀστοῦν οὐ
συντριβήσεται αὐ-
τοῦ. καὶ πάλιν ἑ-
τέρα γραφὴ λέ-
γει· ὄψονται εἰς ὃν
ἐξεκέντησαν.
Μετὰ ταῦτα ἠρώτη-
σε τὸν πιλάτον
ἰωσὴφ ὁ ἀπὸ ἀρι-
μαθαίας· ὢν μα-
θητὴς τοῦ ἰῦ· κε-
κρυμμένος δὲ διὰ
τὸν φόβον τῶν ἰ-
ουδαίων. ἵνα ἄρῃ
τὸ σῶμα τοῦ ἰῦ· καὶ
ἐπέτρεψεν ὁ πιλᾶ-
τος. ἦλθεν οὖν καὶ
ἦρε τὸ σῶμα τοῦ ἰῦ.
Ἦλθε δὲ καὶ νικόδη-
μος ὁ ἐλθὼν πρὸς
τὸν ἰν νυκτὸς τὸ
πρῶτον. φέρων
μίγμα σμύρνης
καὶ ἀλόης, ὡς λίτρας
ἑκατόν. ἔλαβον
οὖν τὸ σῶμα τοῦ ἰῦ
καὶ ἔδησαν αὐτὸ
ὀθονίοις μετὰ τῶν
ἀρωμάτων,
καθὼς ἔθος ἐστὶ
τοῖς ἰουδαίοις ἐν-
ταφιάζειν. ἦν
δὲ ἐν τῷ τόπῳ ὅπου
ἐσταυρώθη κῆ-
πος. καὶ ἐν τῷ κήπῳ

περὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ κυριακοῦ σώματος :-

μνημεῖον καινόν,
ἐν ᾧ οὐδέπω οὐ-
δεὶς ἐτέθη· ἐκεῖ
οὖν διὰ τὴν παρα-
σκευὴν τῶν ἰουδαί-
ων· ὅτι ἐγγὺς ἦν τὸ
μνημεῖον, ἔθηκαν
τὸν ἰν̄· τῇ δὲ μιᾷ
τῶν σαββάτων.
μαρία ἡ μαγδαλη-
νὴ. ἔρχεται πρωῒ
σκοτίας ἔτι οὔσης
εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ
βλέπει τὸν λίθον
ἠρμένον ἐκ τοῦ
μνημείου· τρέχει
οὖν καὶ ἔρχεται πρὸς
σίμωνα πέτρον·
καὶ πρὸς τὸν ἄλ-
λον μαθητὴν ὃν
ἐφίλει ὁ ἰσ̄· καὶ λέ-
γει αὐτοῖς· ἦραν
τὸν κν̄ ἐκ τοῦ μνη-
μείου. καὶ οὐκ οἴδα-
μεν ποῦ ἔθηκαν
αὐτόν· ἐξῆλθεν οὖν
ὁ πέτρος καὶ ὁ ἄλλος
μαθητής. καὶ ἤρ-
χοντο εἰς τὸ μνη-
μεῖον· ἔτρεχον δὲ
οἱ δύο ὁμοῦ· καὶ ὁ
ἄλλος μαθητὴς
προέδραμεν τάχι-
ον τοῦ πέτρου.
καὶ ἦλθε πρῶτος
εἰς τὸ μνημεῖον·
καὶ παρακύψας,
βλέπει κείμενα
τὰ ὀθόνια· οὐ μέν-
τοι εἰσῆλθεν· ἔρ-
χεται οὖν σίμων πέτρος
ἀκολουθῶν αὐτῷ,
καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ
μνημεῖον· καὶ θε-
ωρεῖ τὰ ὀθόνια κεί-
μενα· καὶ τὸ σουδάριον·

ὃ ἦν ἐπὶ τῆς κεφα-
λῆς αὐτοῦ, οὐ μετὰ
τῶν ὀθονίων κεί-
μενον· ἀλλὰ χωρὶς
ἐντετυλιγμένον
εἰς ἕνα τόπον·
ΣΙΒ τότε οὖν εἰσῆλθε καὶ
ὁ ἄλλος μαθητὴς
ὁ ἐλθὼν πρῶτος
εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ
εἶδε καὶ ἐπίστευσεν·
οὐδέπω γὰρ ᾔδει-
σαν τὴν γραφήν, ὅ-
τι δεῖ αὐτὸν ἐκ νε-
κρῶν ἀναστῆναι· ἀ-
πῆλθον οὖν πάλιν
πρὸς ἑαυτοὺς οἱ
μαθηταί. Μαρί-
ΣΙΔ ἔξω α δὲ εἱστήκει πρὸς τὸ
μνημεῖον κλαίουσα
ἔξω· ὡς οὖν ἔκλαιε,
παρέκυψεν εἰς τὸ
μνημεῖον· καὶ θε-

ωρεῖ δύο ἀγγέλους ἐν
λευκοῖς, καθεζομέ-
νους· ἕνα πρὸς
τῇ κεφαλῇ, καὶ ἕνα
πρὸς τοῖς ποσίν,
ὅπου ἔκειτο τὸ σῶ-
μα τοῦ Ἰησοῦ· καὶ λέγ-
ουσιν αὐτῇ ἐκεῖνοι· γύ-
ναι τί κλαίεις; λέγει
αὐτοῖς· ὅτι ἦραν
τὸν κύριόν μου, καὶ οὐ-
κ οἶδα ποῦ ἔθηκαν
αὐτόν· καὶ ταῦτα
εἰποῦσα, ἐστράφη
εἰς τὰ ὀπίσω· καὶ θε-
ωρεῖ τὸν Ἰησοῦν ἑστῶτα,
καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι Ἰησοῦς
ἐστι· λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς·
γύναι τί κλαίεις; τί-
να ζητεῖς; ἐκείνη
δοκοῦσα ὅτι ὁ κηπου-
ρός ἐστι, λέγει αὐτῷ·
κύριε· εἰ σὺ ἐβάστασας

αὐτόν. εἰπέ μοι ποῦ
ἔθηκας αὐτόν, κἀ-
γὼ αὐτὸν ἀρῶ· λέ-
γει αὐτῇ ὁ ἰς̄· μαριάμ·
στραφεῖσα ἐκείνη
λέγει αὐτῷ· ῥαββου-
νι· ὃ λέγεται διδά-
σκαλε· λέγει αὐτῇ ὁ
ἰς̄· μή μου ἅπτου·
οὔπω γὰρ ἀναβέ-
βηκα πρὸς τὸν
πατέρα μου· πορεύου
δὲ πρὸς τοὺς
ἀδελφούς μου καὶ
εἰπὲ αὐτοῖς· ἀνα-
βαίνω πρὸς τὸν
πατέρα μου καὶ πατέρα
ὑμῶν, καὶ θεόν μου
καὶ θεὸν ὑμῶν· ἔρ-
χεται μαριὰμ ἡ μαγδα-
ληνὴ ἀναγγέλλουσα
τοῖς μαθηταῖς, ὅ-
τι ἑώρακε τὸν κν̄

καὶ ταῦτα εἶπεν
αὐτῇ. Οὔσης οὖν ὀψί-
ας τῇ ἡμέρᾳ ἐκεί-
νῃ τῇ μιᾷ τῶν σαβ-
βάτων, καὶ τῶν
θυρῶν κεκλεισμέ-
νων ὅπου ἦσαν οἱ
μαθηταὶ συνηγμέ-
νοι διὰ τὸν φόβον
τῶν ἰουδαίων, ἦλθεν
ὁ ἰς̄ καὶ ἔστη εἰς τὸ μέ-
σον καὶ λέγει αὐτοῖς·
εἰρήνη ὑμῖν· καὶ
τοῦτο εἰπὼν, ἔδει-
ξεν αὐτοῖς τὰς χεῖ-
ρας καὶ τὴν πλευ-
ρὰν αὐτοῦ· ἐχάρησαν
οὖν οἱ μαθηταὶ, ἰ-
δόντες τὸν κν̄· εἶ-
πεν οὖν αὐτοῖς ὁ ἰς̄ πάλιν·
εἰρήνη ὑμῖν· καθὼς
ἀπέσταλκέ με ὁ πατήρ,
κἀγὼ πέμπω ὑμᾶς·

καὶ τοῦτο εἰπὼν
ἐνεφύσησε καὶ λέ-
γει αὐτοῖς· λάβετε
CIE Ζ πν͞α ἅγιον· ἄν τινων
ἀφῆτε τὰς ἁμαρ-
τίας, ἀφίενται
αὐτοῖς· ἄν τινων
κρατῆτε, κεκρά-
τηνται· Θωμᾶς
CIS Ι δὲ εἷς ἐκ τῶν δώδε-
κα ὁ λεγόμενος δί-
δυμος, οὐκ ἦν με-
τ' αὐτῶν ὅτε ἦλθεν
ὁ ι͞ς· ἔλεγον οὖν αὐ-
τῷ οἱ ἄλλοι μαθη-
ταί· ἑωράκαμεν
τὸν κ͞ν· ὁ δὲ εἶπεν
αὐτοῖς· ἐὰν μὴ
ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν
αὐτοῦ τὸν τύπον
τῶν ἥλων· καὶ βά-
λω τὸν δάκτυλόν
μου εἰς τὸν τύπον

τῶν ἥλων· καὶ βά-
λω τὴν χεῖρά μου
εἰς τὴν πλευρὰν αὐ-
τοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω·
CIZ Θ Καὶ μεθ' ἡμέρας ὀ-
κτὼ, πάλιν ἦσαν ἔ-
σω οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν·
ἔρχεται ὁ ι͞ς τῶν θυ-
ρῶν κεκλεισμένων,
καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον
καὶ εἶπεν· εἰρήνη ὑμῖν·
εἶτα λέγει τῷ Θωμᾷ·
φέρε τὸν δάκτυ-
λόν σου ὧδε, καὶ ἴ-
δε τὰς χεῖράς μου·
καὶ φέρε τὴν χεῖρά
σου καὶ βάλε εἰς τὴν
πλευράν μου, καὶ
μὴ γίνου ἄπιστος
CIH Ι ἀλλὰ πιστός· καὶ ἀ-
πεκρίθη Θωμᾶς καὶ
εἶπεν αὐτῷ· ὁ κ͞ς μ

καὶ ὁ θεός μου. λέγει
αὐτῷ ὁ ἰ(ησοῦ)ς· ὅτι ἑώ
ρακάς με πεπίστευ
κας· μακάρι
οι οἱ μὴ ἰδόντες καὶ
πιστεύσαντες·
Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα
σημεῖα ἐποίησεν
ὁ ἰ(ησοῦ)ς ἐνώπιον τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ,
ἃ οὐκ ἔστι γεγραμ
μένα ἐν τῷ βιβλίῳ
τούτῳ· ταῦτα δὲ
γέγραπται, ἵνα πι
στεύσητε ὅτι ἰ(ησοῦ)ς ἐστιν
ὁ χ(ριστὸ)ς ὁ υἱὸς τοῦ θ(εο)ῦ· καὶ
ἵνα πιστεύοντες
ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ
τέλος ἑω(θινὸν) ια': ὀνόματι αὐτοῦ· τέλος τοῦ ὄ(ρθρου)
ἀρχὴ Μετὰ ταῦτα, ἐφανέ
τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ρωσεν ἑαυτὸν πάλιν
ἐφανέρωσεν ὁ ἰ(ησοῦ)ς τοῖς μα
ἑαυτὸν θηταῖς, ἐπὶ τῆς
ὁ ἰ(ησοῦ)ς τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν

θαλάσσης τῆς τιβε
ριάδος· ἐφανέρω
σεν δὲ οὕτως· ἦσαν
ὁμοῦ σίμων πέτρος·
καὶ θωμᾶς ὁ λεγόμε
νος δίδυμος· καὶ
ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ
κανᾶ τῆς γαλιλαίας·
καὶ οἱ τοῦ ζεβεδαίου·
καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν μα
θητῶν αὐτοῦ δύο·
λέγει αὐτοῖς σίμων
πέτρος· ὑπάγω ἁλι
εύειν· λέγουσιν αὐτῷ·
ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς
σὺν σοί· ἐξῆλθον
καὶ ἐνέβησαν εἰς τὸ
πλοῖον εὐθύς· καὶ
ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ
ἐπίασαν οὐδέν·
πρωΐας δὲ ἤδη γενο
μένης, ἔστη ὁ ἰ(ησοῦ)ς εἰς
τὸν αἰγιαλόν· οὐ μέντοι

ᾔδεισαν οἱ μαθη-
ταὶ ὅτι Ἰησοῦς ἐστι. λέ-
γει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. παι-
δία, μή τι προσ-
φάγιον ἔχετε; ἀπε-
κρίθησαν αὐτῷ· οὔ.
ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς·
βάλετε εἰς τὰ δεξι-
ὰ μέρη τοῦ πλοί- ϲκα
ου τὸ δίκτυον, καὶ
εὑρήσετε· ἔβαλον οὖν,
καὶ οὐκ ἔτι αὐτὸ ἑλ-
κύσαι ἴσχυσαν ἀπὸ
τοῦ πλήθους τῶν ϲκβ
ἰχθύων. λέγει οὖν ὁ
μαθητὴς ἐκεῖνος
ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς τῷ
πέτρῳ· ὁ Κύριός ἐστι. σί-
μων οὖν πέτρος ἀκού-
σας ὅτι ὁ Κύριός ἐστι, τὸν
ἐπενδύτην διεζώ-
σατο· ἦν γὰρ γυμνός,
καὶ ἔβαλεν ἑαυτὸν

εἰς τὴν θάλασσαν· οἱ
δὲ ἄλλοι μαθηταὶ
τῷ πλοιαρίῳ ἦλθον·
οὐ γὰρ ἦσαν μακρὰν
ἀπὸ τῆς γῆς, ἀλλ' ὡς
ἀπὸ πηχῶν δια-
κοσίων, σύροντες
τὸ δίκτυον τῶν ἰ-
χθύων. ὡς οὖν ἀ-
πέβησαν εἰς τὴν γῆν,
βλέπουσιν ἀνθρα-
κιὰν κειμένην, καὶ
ὀψάριον ἐπικείμε-
νον καὶ ἄρτον. λέγει
αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐνέγκα-
τε ἀπὸ τῶν ὀψαρί-
ων ὧν ἐπιάσατε νῦν.
ἀνέβη σίμων πέ-
τρος, καὶ εἵλκυ-
σε τὸ δίκτυον ἐπὶ
τῆς γῆς μεστὸν ἰχθύ-
ων μεγάλων, ἑκα-
τὸν πεντήκοντα τριῶν.

καὶ τοσούτων ὄντων
οὐκ ἐσχίσθη τὸ δί-
κτυον· λέγει αὐτοῖς
ὁ ἰς· δεῦτε ἀριστήσα-
τε· οὐδεὶς δὲ ἐτόλ-
μα τῶν μαθητῶν ἐξετάσαι αὐ-
τὸν· σὺ τίς εἶ· εἰδό-
τες ὅτι ὁ κς ἐστιν·
ἔρχεται οὖν ὁ ἰς καὶ
λαμβάνει τὸν ἄρ-
τον, καὶ δίδωσιν
αὐτοῖς· καὶ τὸ ὀψά-
ριον ὁμοίως· τοῦτο
ἤδη τρίτον ἐφανε-
ρώθη ὁ ἰς τοῖς μα-
θηταῖς αὐτοῦ ἐ-
γερθεὶς ἐκ νεκρῶν·
ὅτε οὖν ἠρίστησαν, λέ-
γει τῷ σίμωνι πέ-
τρῳ ὁ ἰς· σίμων
ἰωνᾶ· ἀγαπᾷς με
πλεῖον τούτων;
λέγει αὐτῷ· ναὶ κε·
σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ
σε· λέγει αὐτῷ· βό-
σκε τὰ ἀρνία μου·
λέγει αὐτῷ πάλιν
δεύτερον· σίμων
ἰωνᾶ· ἀγαπᾷς με;
λέγει αὐτῷ· ναὶ κε·
σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ
σε· λέγει αὐτῷ· ποί-
μαινε τὰ πρόβατά
μου· λέγει αὐτῷ τὸ
τρίτον· σίμων ἰω-
νᾶ· φιλεῖς με; ἐλυ-
πήθη ὁ πέτρος ὅτι
εἶπεν αὐτῷ τὸ τρί-
τον φιλεῖς με, καὶ
εἶπεν αὐτῷ· κε σὺ
πάντα οἶδας· σὺ γι-
νώσκεις ὅτι φιλῶ σε·
λέγει αὐτῷ ὁ ἰς· βό-
σκε τὰ πρόβατά μου·
ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι·
ὅτε ἦς νεώτερος, ἐζών-
νυες

σεαυτὸν καὶ περι
επάτεις ὅπου ἤ
θελες· ὅταν δὲ
γηράσῃς, ἐκτενεῖς
τὰς χεῖράς σου· καὶ
ἄλλος σε ζώσει· καὶ
οἴσει ὅπου οὐ θέ
λεις· τοῦτο δὲ εἶ
πεν, σημαίνων
ποίῳ θανάτῳ δο
ξάσει τὸν θν̄· καὶ
τοῦτο εἰπὼν, λέγει
αὐτῷ· ἀκολούθει
μοι· ἐπιστραφεὶς
δὲ ὁ πέτρος, βλέ
πει τὸν μαθητὴν
ὃν ἠγάπα ὁ ἰσ̄ ἀ
κολουθοῦντα· ὃς
καὶ ἀνέπεσεν ἐν
τῷ δείπνῳ ἐπὶ
τὸ στῆθος αὐτοῦ
καὶ εἶπε κε̄ τίς
ἐστιν ὁ παραδι

δούς σε· τοῦτον ἰ
δὼν ὁ πέτρος λέγει
τῷ ἰῦ· κε̄· οὗτος
δὲ τί· λέγει αὐτῷ
ὁ ἰσ̄· ἐὰν αὐτὸν θέ
λω μένειν ἕως ἔρ
χομαι, τί πρὸς σέ·
σὺ ἀκολούθει μοι·
ἐξῆλθεν οὖν ὁ λόγος
οὗτος εἰς τοὺς ἀ
δελφοὺς· ὅτι ὁ μα
θητὴς ἐκεῖνος
οὐκ ἀποθνήσκει·
καὶ οὐκ εἶπεν αὐ
τῷ ὁ ἰσ̄ ὅτι οὐκ ἀ
ποθνήσκει· ἀλλ'
ἐὰν αὐτὸν θέλω
μένειν ἕως ἔρχο
μαι, τί πρὸς σέ·
οὗτός ἐστιν ὁ μα
θητὴς ὁ μαρτυ
ρῶν περὶ τούτων
καὶ γράψας ταῦτα·

καὶ οἴδαμεν, ὅτι
ἀληθὴς ἐστὶν ἡ μαρ-
τυρία αὐτοῦ· ἔστι
δὲ καὶ ἄλλα πολ-
λά, ὅσα ἐποίησεν
ὁ ι̅ς̅· ἅτινα ἐὰν
γράφηται καθ' ἕν,
οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι
τὸν κόσμον χωρῆ-
σαι τὰ γραφόμενα
βιβλία· ἀμήν:-

❖ Ἐυαγγέλιον κα-
τὰ ἰω̅· στι̅ ͵αχ̅ μ̅τ̅:

Τὸ κατὰ ἰω̅ εὐαγ-
γέλιον ἐξεδόθη,
μετὰ χρόνους
λβ τῆς χ̅υ̅ ἀναλή-
ψεως:-

συναξάριον σὺν θ(ε)ῷ τῶν εὐαγγ(ελίων) τοῦ κατὰ ἰω(άννην):—

Τῇ κυ(ριακῇ) τ(οῦ) πάσχα	κ(ατὰ) ἰω(άννην)	κ(εφάλαιον) α:	Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λ(όγος):	τέ(λος) δι(ὰ) ἰυ χυ ἐγέν(ετο):—
Τῇ β' ἐπὶ τῆς διακαινησίμου	κ(ατὰ) ἰω(άννην)	κ(εφάλαιον) ιγ:	Ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος:	τέ(λος) ὅπου ἦν ἰω(άννης) βαπτίζων:—
Τῇ γ'	κ(ατὰ) ἰω(άννην)	κ(εφάλαιον) β:	Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ:	τέ(λος) ἰωάννης βαπτίζων:—
Τῇ δ' τῆς α' ἑβδ(ομάδος)	κ(ατὰ) ἰω(άννην)	κ(εφάλαιον) ι:	τ(ῷ) κ(αιρῷ) ἐκ(είνῳ) ὁ ἰ(ησοῦ)ς:	τέ(λος) ἐν τῷ ἱερῷ:—
Τῇ γ' τῆς α' ἑβδ(ομάδος)	κ(ατὰ) ἰω(άννην)	κ(εφάλαιον) κλθ:	τ(ῷ) κ(αιρῷ) ἐκ(είνῳ) ὁ πέμψας με:	τέ(λος) ἐν ὑμῖν καὶ ἐγὼ ἐν τῷ πατρί:—
Τῇ δ' τῆς α' ἑβδ(ομάδος)	κ(ατὰ) ἰω(άννην)	κ(εφάλαιον) ις:	τ(ῷ) κ(αιρῷ) ἐκ(είνῳ) εἰρήκει:	τέ(λος) πονηρὸν τ(οῦ):—
Τῇ ε' τῆς α' ἑβδ(ομάδος)	κ(ατὰ) ἰω(άννην)	κ(εφάλαιον) κγ:	τ(ῷ) κ(αιρῷ) ἐκ(είνῳ) ἀνέστη:	τέ(λος) ζωὴν αἰώνιον:—
Τῇ παρ(ασκευῇ)	κ(ατὰ) ἰω(άννην)	κ(εφάλαιον) κ:	τ(ῷ) κ(αιρῷ) ἐκ(είνῳ) ἦλθον οἱ:	τέ(λος) οὐδεὶς πο(τε):—
Τῷ σα(ββάτῳ) τῆς α' ἑβδ(ομάδος)	κ(ατὰ) ἰω(άννην)	κ(εφάλαιον) κα:	τ(ῷ) κ(αιρῷ) ἐκ(είνῳ) ἦλθον:	τέ(λος) ὁ θεὸς ἀληθής:—
Κυ(ριακῇ) β'	κ(ατὰ) ἰω(άννην) κ(εφάλαιον) ματ κ(εφάλαιον) τπζ		τ(ῷ) κ(αιρῷ) ἐκ(είνῳ) οἱ ἐνδέκα:	τέ(λος) τῷ ὀνόματι αὐτ(οῦ):—
Τῇ β'	κ(ατὰ) ἰω(άννην)	κ(εφάλαιον) ις:	Ὁ λόγος ὁ ἐμὸς τηρ(εῖ):	τέ(λος) ἐν τῷ ὀνόματι μου:—
Τῇ γ'			τ(ῷ) κ(αιρῷ) ἐκ(είνῳ) γάμος ἐγ(ένετο):	τέ(λος) οἱ μαθηταὶ αὐτ(οῦ):—
[illegible] Τῇ δ' τῆς β' ἑβδ(ομάδος)	κ(ατὰ) ἰω(άννην)	κ(εφάλαιον) ιθ:	Εἶπον οὖν ... αὐτῷ:	τέ(λος) ἐργάζεσθαι:—
Τῇ τρίτῃ	κ(ατὰ) ἰω(άννην)	κ(εφάλαιον) κα:	Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τοῖς ...	τέ(λος) εἰς ζωὴν:—
Τῇ δ'	κ(ατὰ) ἰω(άννην)	κ(εφάλαιον) λθ:	Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς πρὸς τοὺς ἐληλυθότας ... ὁ πατήρ μου:	τέ(λος) ...
Τῇ ε'	κ(ατὰ) ἰω(άννην)	κ(εφάλαιον) μα:	Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς πρὸς τοὺς ... ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν:	τέ(λος) ...
Τῇ παρασκευῇ	κ(ατὰ) ἰω(άννην)	κ(εφάλαιον) μα:	Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς πρὸς τοὺς ... καὶ ...	τέ(λος) ...
Τῷ σα(ββάτῳ)	κ(ατὰ) ἰω(άννην)	κ(εφάλαιον) ν:	τ(ῷ) κ(αιρῷ) ἐκ(είνῳ) ἰδόντες οἱ ἄνθρωποι:	τέ(λος) ...
Κυ(ριακῇ) γ' ἑβδ(ομάδος)	κ(ατὰ) ...	κ(εφάλαιον) τλς:	Τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων:	τέ(λος) θαυμάζοντες:—
Τῷ σα(ββάτῳ) ...		κ(εφάλαιον) ...	τ(ῷ) κ(αιρῷ) ἐκ(είνῳ) ἐλθόντος ...	τέ(λος) ἐφοβοῦντο:—
[illegible] Τῇ δ' τῆς γ' ἑβδ(ομάδος)	κ(ατὰ) ἰω(άννην)	κ(εφάλαιον) λζ:	τ(ῷ) κ(αιρῷ) ἐκ(είνῳ) ἦν ...	τέ(λος) εἰς ...
Τῇ γ'	κ(ατὰ) ἰω(άννην)	κ(εφάλαιον) νβ:	Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς πρὸς τοὺς ...	τέ(λος) ...
Τῇ δ'	κ(ατὰ) ἰω(άννην)	κ(εφάλαιον) νε:	Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς πρὸς ...	τέ(λος) ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ:—

τῇ ε' κε ἰω(άννου) κε(φάλαιον) να'· εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς πρὸς τοὺς ἐλ(ηλυθότας)· τοῦτο … τέλος [illegible]

τῇ παρ(ασκευῇ) κε ἰω(άννου) κε(φάλαιον) ξγ' εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς πρὸς τοὺς ἐλ(ηλυθότας)· ἀμὴν ἀμὴν … τέλος [illegible]

τῷ σα(ββάτῳ) κε ἰω(άννου) κε(φάλαιον) ρλη' εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς … τέλος [illegible]

κυ(ριακῇ) δ' ἑω(θινὸν) κε ἰω(άννου) κε(φάλαιον) τλθ' τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ὁ … τέλος [illegible]

τῆς λει(τουργίας) κε ἰω(άννου) κε(φάλαιον) λη' τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· … τέλος [illegible]

ἑβδ(ομὰς) δ' — ἑβδ(ομάδος) δ' τῆς β' κε ἰω(άννου) κε(φάλαιον) ξη' εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς πρὸς τοὺς … τέλος [illegible]

τῇ γ' κε ἰω(άννου) κε(φάλαιον) ογ' τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· περιεπάτει … τέλος [illegible]

τῇ δ' τῆς μεσο(πεντηκοστῆς) κε ἰω(άννου) κε(φάλαιον) οε'· τῆς ἑορτῆς … τέλος [illegible]

τῇ ε' κε ἰω(άννου) κε(φάλαιον) πς'· εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς πρὸς τοὺς … ἀμὴν ἀμὴν … τέλος [illegible]

τῇ παρ(ασκευῇ) κε ἰω(άννου) κε(φάλαιον) πθ' εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς πρὸς τοὺς … τέλος [illegible]

τῷ σα(ββάτῳ) κε ἰω(άννου) κε(φάλαιον) πθ'· εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς πρὸς τοὺς … τέλος [illegible]

κυ(ριακῇ) ε' ἑω(θινὸν) κε ἰω(άννου) κε(φάλαιον) σθ'· … τέλος [illegible]

τῆς λει(τουργίας) κε ἰω(άννου) κε(φάλαιον) λγ'· τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἔρχεται … τέλος [illegible]

ἑβδ(ομὰς) ε' — ἑβδ(ομάδος) ε' τῆς β' κε ἰω(άννου) κε(φάλαιον) πθ' εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς πρὸς τοὺς … τέλος [illegible]

τῇ γ' κε ἰω(άννου) κε(φάλαιον) πθ'· εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς πρὸς τοὺς … τέλος [illegible]

τῇ δ' κε ἰω(άννου) κε(φάλαιον) πθ' τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· … τέλος [illegible]

τῇ ε' κε ἰω(άννου) κε(φάλαιον) πθ' εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς· … τέλος [illegible]

τῇ παρ(ασκευῇ) κε ἰω(άννου) κε(φάλαιον) ϛβ' εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς πρὸς τοὺς … τέλος [illegible]

τῷ σα(ββάτῳ) κε ἰω(άννου) κε(φάλαιον) ϛβ' εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς πρὸς τοὺς … τέλος [illegible]

κυ(ριακῇ) ϛ' ἑω(θινὸν) κε ἰω(άννου) κε(φάλαιον) σια'· τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· … τέλος [illegible]

τῆς λει(τουργίας) κε ἰω(άννου) κε(φάλαιον) πθ'· τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· παράγων … τέλος [illegible]

ἑβδ(ομὰς) ϛ' — ἑβδ(ομάδος) ϛ' τῆς β' κε ἰω(άννου) κε(φάλαιον) ϛε' τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· … τέλος [illegible]

τῇ γ' κε ἰω(άννου) κε(φάλαιον) ρβ' τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· … τέλος [illegible]

τῇ [illegible] ἰω κ ρα· εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς πρὸς τοὺς [illegible] ὡς [illegible]: τέλ(ος) [illegible]:—

Τῇ ε' τοῦ [illegible] ἰω κ σλδ: τῷ καιρῷ [illegible]: τέλ(ος) [illegible]:—

τῇ [illegible] τῷ καιρῷ [illegible] ἀναστάσεως: τέλ(ος) τὸν θ(εὸ)ν [illegible]:—

τῇ ς' [illegible] ἰω κ ρκζ: εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· [illegible]: τέλ(ος) [illegible]:—

τῷ σα(ββάτῳ) [illegible] ἰω κ ρκζ: εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· [illegible]: τέλ(ος) [illegible]:—

λ εβξ κυ(ριακῇ) ζ' [illegible] ἰω κ σιθ: τῷ καιρῷ [illegible]: τέλ(ος) [illegible]:—

τῇ β' [illegible] ἰω κ ρμγ τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· [illegible] παρόντες [illegible]: τέλ(ος) [illegible]:—

τῇ γ' [illegible] ἰω κ ρλβ· εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· [illegible]: τέλ(ος) [illegible]:—

τῇ δ' [illegible] ἰω κ ρμς εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς [illegible]: τέλ(ος) [illegible]:—

τῇ ε' [illegible] ἰω κ ρμ εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· [illegible]: τέλ(ος) [illegible]:—

τῇ ς' [illegible] ἰω κ ρμ εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· ἀμὴν ἀμὴν λέγω: τέλ(ος) [illegible]:—

τῇ [illegible] ἰω κ ρμγ τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· [illegible] παρόντες [illegible]: τέλ(ος) [illegible]:—

τῷ σα(ββάτῳ) [illegible] ἰω κ σις τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· [illegible]: τέλ(ος) [illegible]:—

κυ(ριακῇ) τῆς [illegible] ἰω κ πα [illegible]: [illegible] οὐ λέγει:—

τῇ ἐπαύριον τῆς [illegible] ματ κ ρπα: εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς· ὁρᾶτε μὴ καταφρονήσητε: τέλ(ος)· ἐν μέσῳ αὐτῶν:—

ἀρχὴ τῶν εὐαγγελίων τοῦ κατὰ ματθαῖον:—

[illegible] τῇ [illegible] ματ κ λθ: εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς· [illegible]: τέλ(ος) [illegible]:—

κυ(ριακῇ) [illegible] ματ κ [illegible]· εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· [illegible] ἀποκρι[illegible] [illegible] εἶπεν αὐτῷ: τέλ(ος) καὶ οἱ ἔσχατοι πρῶτοι:—

τῇ [illegible] ματ κ [illegible] εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς· μακάριοι: τέλ(ος) [illegible]:—

κυ β΄	κε ματ κε κ΄	τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· περιπατῶν:	τέλος [illegible]:—
σα γ΄	κε ματ κε ξα΄	εἶπεν ὁ κύριος· πᾶς ὅστις:	τέλος μαρτ[illegible]:—
κυ γ΄	κε ματ κε μ΄	εἶπεν ὁ κύριος· ὁ λύχνος:	τέλος προστεθήσεται ὑμῖν:—
σα δ΄	κε ματ κε ξζ΄	τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἐλθόντος:	τέλος οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ:—
κυ δ΄	κε ματ κε ξδ΄	τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· εἰσελθόντι:	τέλος [illegible] οὐρανῶν:—
σα ε΄	κε ματ κε οα΄	τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· παρῆγεν ὁ ἰς:	τέλος [illegible]:—
κυ ε΄	κε ματ κε ξθ΄	τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἐλθόντι:	τέλος [illegible]:—
σα ς΄	κε ματ κε οδ΄	τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἄρχοντες	τέλος [illegible]:—
κυ ς΄	κε ματ κε ο΄	τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἐμβὰς ὁ ἰς:	τέλος τοῖς ἀνθρώποις:—
σα ζ΄	κε ματ κε ϛς΄	εἶπεν ὁ κύριος· ὁ φιλῶν πατέρα:	τέλος [illegible]:—
κυ ζ΄	κε ματ κε [illegible]	τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· [illegible]:	τέλος [illegible]:—
σα η΄	κε ματ κε ρκβ΄	εἶπεν ὁ κύριος· [illegible]:	τέλος [illegible]:—
κυ η΄	κε ματ κε ρμς΄	τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· εἶδεν ὁ ἰς·	τέλος [illegible]:—
σα θ΄	κε ματ κε ρξ΄	τῷ καιρῷ ἐκείνῳ προσελθόντες:	τέλος [illegible]:—
κυ θ΄	κε ματ κε ρ[illegible]	τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἠνάγκασεν ὁ ἰς:	τέλος [illegible]:—
σα ι΄	κε ματ κε ροζ΄	τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐλθόντι τῷ ἰυ·	τέλος [illegible]:—
κυ ι΄	κε ματ κε ροδ΄	τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἄνθρωπός τις:	τέλος [illegible]:—
σα ια΄	κε ματ κε ρπθ΄	τῷ καιρῷ ἐκείνῳ προσελθόντες:	τέλος [illegible]:—
κυ ια΄	κε ματ κε ρ[illegible]	εἶπεν ὁ κύριος τὴν παραβολήν:	τέλος [illegible]:—
σα ιβ΄	κε ματ κε σε΄	τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐκπορευομένου:	τέλος ἠκολούθησαν αὐτῷ:—
κυ ιβ΄	κε ματ κε ρϛγ΄	τῷ καιρῷ ἐκείνῳ νεανίσκος:	τέλος [illegible]:—
σα ιγ΄	κε ματ κε σκγ΄	τῷ καιρῷ ἐκείνῳ σημαινόμενος:	τέλος [illegible]:—
κυ ιγ΄	κε ματ κε σιθ΄	εἶπεν ὁ κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην:	τέλος [illegible]:—

[illegible]

ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελίου τοῦ κατὰ Λουκᾶν· οὗ τὸ εὐαγγέλιον ἄρχεται ἀναγινώσκεσθαι ἀπὸ τῆς κυριακῆς μετὰ τὴν ὕψωσιν:—

[illegible]

[illegible]

※ ἀρχὴ [illegible] ... μετὰ τὴν ὕψωσιν :—

[illegible]

καὶ υἱ(οῦ) ἡ ἀρχὴ · κ(εφάλαιον) ... καὶ εὐφρανθῆναι ... ἐν αὐτῇ δόξα σοι ... ·

εἰς τ(ὴν) εἰσοδον ... · ὁ θεὸς ... : τ(έλος) τοῦ υἱοῦ τ(ῆς) ...:—

— κ(υριακῇ) τ(ῶν) ἀποκρε(ῶν) · κ(ατὰ) ματ(θαῖον) · κ(εφάλαιον) ... · ἀρχὴ · ὅταν ἔλθῃ ὁ υἱὸς ... : τ(έλος) ... αἰώνιον:—

— σ(ά)β(βατον) τ(ῆς) τυρ(οφάγου) · κ(ατὰ) ματ(θαῖον) κ(εφάλαιον) μβ : ἀρχὴ · προσέχετε : τ(έλος) ... σου ... :—

— κ(υριακῇ) τ(ῆς) τυρ(οφάγου) · κ(ατὰ) ματ(θαῖον) κ(εφάλαιον) μδ · ἀρχὴ · ἐὰν ἀφῆτε : τ(έλος) ... :—

ἀρχ(ὴ) τ(ῶν) εὐαγγ(ελίων) τ(ῆς) ν(ηστείας) ...:—

σ(ά)β(βατον) α' τ(ῆς) ν(ηστείας) κ(ατὰ) μ(ᾶρκον) κ(εφάλαιον) κδ · τ(ῷ) κ(αιρῷ) ἐκ(είνῳ) · παρῆλθεν ... : τ(έλος) ... ἄλλο:—

κ(υριακῇ) α' τ(ῆς) ν(ηστείας) · κ(ατὰ) ἰω(άννην) κ(εφάλαιον) ... · τ(ῷ) κ(αιρῷ) ἐκ(είνῳ) · ἠθέλησεν ... : τ(έλος) ... τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀν(θρώπ)ου:—

σ(ά)β(βατον) β' τ(ῆς) ν(ηστείας) · κ(ατὰ) μ(ᾶρκον) κ(εφάλαιον) ... · τ(ῷ) κ(αιρῷ) ἐκ(είνῳ) · ἀπῆλθεν ... : τ(έλος) ... :—

κ(υριακῇ) β' τ(ῆς) ν(ηστείας) · κ(ατὰ) μ(ᾶρκον) κ(εφάλαιον) ... · τ(ῷ) κ(αιρῷ) ἐκ(είνῳ) · εἰσῆλθεν ... : τ(έλος) ... :—

σ(ά)β(βατον) γ' τ(ῆς) ν(ηστείας) · κ(ατὰ) μ(ᾶρκον) κ(εφάλαιον) ... · τ(ῷ) κ(αιρῷ) ἐκ(είνῳ) · ... : τ(έλος) ... μετανοεῖ:—

κ(υριακῇ) γ' τ(ῆς) ν(ηστείας) · κ(ατὰ) μ(ᾶρκον) κ(εφάλαιον) ... · ἀρχὴ · ὅστις θέλει : τ(έλος) ... :—

σ(ά)β(βατον) δ' τ(ῆς) ν(ηστείας) · κ(ατὰ) μ(ᾶρκον) κ(εφάλαιον) ... · τ(ῷ) κ(αιρῷ) ἐκ(είνῳ) · ... : τ(έλος) ... :—

κ(υριακῇ) δ' τ(ῆς) ν(ηστείας) · κ(ατὰ) μ(ᾶρκον) κ(εφάλαιον) ... · τ(ῷ) κ(αιρῷ) ἐκ(είνῳ) · ἄνθρωπός τις : τ(έλος) ... :—

σ(ά)β(βατον) ε' τ(ῆς) ν(ηστείας) · κ(ατὰ) μ(ᾶρκον) κ(εφάλαιον) ... · τ(ῷ) κ(αιρῷ) ἐκ(είνῳ) · ... : τ(έλος) ... :—

κ(υριακῇ) ε' τ(ῆς) ν(ηστείας) · κ(ατὰ) μ(ᾶρκον) κ(εφάλαιον) ... · τ(ῷ) κ(αιρῷ) ἐκ(είνῳ) · ... : τ(έλος) ... :—

— σ(ά)β(βατον) ... τ(ῆς) ... · κ(ατὰ) ἰω(άννην) κ(εφάλαιον) ... · τ(ῷ) κ(αιρῷ) ἐκ(είνῳ) · ... : τ(έλος) ... :—

κ(υριακῇ) τ(ῶν) βαΐων · κ(ατὰ) ματ(θαῖον) κ(εφάλαιον) ... · τ(ῷ) κ(αιρῷ) ἐκ(είνῳ) · ... ὁ ... ἐγγίσας ... εἰς ... [illegible] ... · κ(ατὰ) ... · ... :—

... καὶ ... :—

εἰς ... · κ(ατὰ) ἰω(άννην) κ(εφάλαιον) ... · ... : τ(έλος) ... :—

... κ(ατὰ) ματ(θαῖον) κ(εφάλαιον) ... · τ(ῷ) κ(αιρῷ) ἐκ(είνῳ) · ... : τ(έλος) ... :—

[illegible]

τῶν ἁγίων καὶ ζωοποιῶν παθ(ῶν) :

α′ κ(ατὰ) Ἰω(άννην) κ(εφάλαιον) ρνε :	[illegible]	[illegible]
β′ κ(ατὰ) Ἰω(άννην) κ(εφάλαιον) ρνς :	[illegible]	[illegible]
γ′ κ(ατὰ) Ματθ(αῖον) κ(εφάλαιον) τς :	[illegible]	[illegible]
δ′ κ(ατὰ) Ἰω(άννην) κ(εφάλαιον) ρος ·	[illegible]	[illegible]
ε′ κ(ατὰ) Ματθ(αῖον) κ(εφάλαιον) τιθ ·	[illegible]	[illegible]
ς′ κ(ατὰ) Μ(ά)ρ(κον) κ(εφάλαιον) σζ	[illegible]	[illegible]
ζ′ κ(ατὰ) Ματθ(αῖον) κ(εφάλαιον) τλβ	[illegible]	[illegible]
η′ κ(ατὰ) Λ(ουκᾶν) κ(εφάλαιον) τλ[illegible]	[illegible]	[illegible]
θ′ κ(ατὰ) Ἰω(άννην) κ(εφάλαιον) σθ	[illegible]	[illegible]
ι′ κ(ατὰ) Μ(ά)ρ(κον) κ(εφάλαιον) σνζ	[illegible]	[illegible]
ια′ κ(ατὰ) Ἰω(άννην) κ(εφάλαιον) σξ	[illegible]	[illegible]
ιβ′ κ(ατὰ) Ματθ(αῖον) κ(εφάλαιον) τνα	[illegible]	

τῶν ὡρῶν τῆς ἁγίας ε πέμπτης:

α ματθ κυ τιζ — τῇ κυριακῇ τῆς προσφορᾶς: — τῇ [illegible]
γ λουκ κυ ρζη — τῇ κυριακῇ τῆς συμμεῶνος: — τῇ [illegible]
ς λουκ κυ ρξε — τῇ κυριακῇ [illegible]: — τῇ [illegible]
θ ἰωάν κυ ρος — τῇ κυριακῇ [illegible]: — τῇ [illegible]

Τὰ ἐπτὰ εὐαγγέλια κυριακῆς ... [illegible] ... καὶ πάλιν ἀπὸ [illegible] εἰς ματθ ... οἱ [illegible] παραδόμενοι ... καὶ [illegible] ἰωάν ... οἱ ἰουδαῖοι ... ὑπὸ [illegible] ματθ ... ἦσαν δὲ ἐκεῖ γυναῖκες: τέλος ἀπὸ [illegible] τοῦ τάφου:—

Τῶν [illegible] εὐαγγ. ἑωθινῶν ... ματθ κυ [illegible] ... εἰς [illegible] ... ματθ κυ [illegible] ... τῇ [illegible]:—

ἀρχὴ τῶν μηνῶν τοῦ ὅλου χρόνου:—

Εὐαγγέλια τῆς ἀρτηιν ... μηνὶ [illegible]:—
[illegible] ... τῇ κυριακῇ [illegible] ... τῇ [illegible]:—
... εἰς [illegible] τοῦ ἁγίου [illegible] ... ἰωάν
τοῦ [illegible] ... ἰωάν ... [illegible]:—
... εἰς [illegible] τοῦ ἁγίου ἱεροθέου ... ἰωάν ... εἶπεν ὁ κύριος
τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς ... [illegible] ... τῇ προσφορᾷ [illegible]:—
... εἰς [illegible] ἁγίου [illegible] ... ἰερο[illegible] ...
[illegible] ... τῇ [illegible]:—

μη(νὶ) τῷ αὐτῷ ε΄ τοῦ ἁγίου προφήτου Ζαχαρίου τοῦ πατρὸς τοῦ προδρόμου· εὐαγγέλιον κατὰ

κε(φάλαιον) ρλη΄· εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς· οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς· τέλος ἐκδικηθήσεται·

μη(νὶ) τῷ αὐτῷ ϛ΄ τοῦ ἀρχιστρατήγου· κυ(ριακῇ) κυ(ριακῇ) ρις΄· εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς· ὁ

ἀκούων ὑμῶν, ἐμοῦ ἀκούει· τέλος εὐδοκία ἐγένετο ἔμπροσθέν σου·

μη(νὶ) τῷ αὐτῷ η΄ τὸ γενέθλιον τῆς Θεοτόκου· Ἰω(άννου) κυ(ριακῇ) ε΄· τῷ καιρῷ ἐκείνῳ·

ἀναστᾶσα Μαριὰμ· τέλος καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς·

εἰς λειτ(ουργίαν)· κυ(ριακῇ) κυ(ριακῇ) ρκβ΄· τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἀπολογήσεται· εἶπεν οὖν ὁ

Φαρισαῖος ... αὐτόν· καὶ ... ρλα ...

ὃν ... αὐτὸν ταῦτα· τέλος καὶ ποίει τὸ αὐτό·

μη(νὶ) τῷ αὐτῷ θ΄ τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης·

κυ(ριακῇ) κυ(ριακῇ) οθ΄ εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς· οὐδεὶς μάχην· τέλος ποίει τὸ αὐτό·

μη(νὶ) τῷ αὐτῷ ια΄ ἡ πρόσοδος τῶν ἁγίων ... Ἰω(άννου) κυ(ριακῇ) κδ΄

μη(νὶ) τῷ αὐτῷ ιγ΄ εἰς τὴν παραμονὴν τῆς ὑψώσεως· Ἰω(άννου) κυ(ριακῇ) ρε΄· εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς·

ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ· τέλος ἵνα οἱ ...

σα(ββάτῳ) πρὸ τῆς ὑψώσεως· κυ(ριακῇ) Ματθ(αίου) κυ(ριακῇ) ϛ΄· εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς· ὁ φιλῶν· τέλος ...

κυ(ριακῇ) πρὸ τῆς ὑψώσεως· κυ(ριακῇ) Ἰω(άννου) κυ(ριακῇ) κδ΄· εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς· οὐδεὶς ... τέλος ...

μη(νὶ) τῷ αὐτῷ ιδ΄ εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ τιμίου σταυροῦ· εὐ(αγγέλιον)

ἐω(θινὸν) κυ(ριακῇ) Ἰω(άννου) κυ(ριακῇ) ρα΄· ... πρὸ ... τέλος ...

τῆς λειτ(ουργίας)· κυ(ριακῇ) Ἰω(άννου) κυ(ριακῇ) ρπ΄· τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· συμβούλιον ἐποίησαν οἱ ἀρ-

χιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι κατὰ τοῦ Ἰησοῦ ὅπως αὐτὸν ἀπο-

λέσωσι· ...

πρόσω ...

τοῦ αὐτοῦ ...

πόθεν εἶ σύ· ἕως· ἀμὴν ἦν σοι δεδομένον ἄνωθεν· ς
τῆς εἰς αὐτὸν καὶ [illegible]· τότε [illegible]· ἀκούσας τὸ
τοῦτον τὸν λόγον, ἤγαγεν ἔξω τὸν ἰν· ἕως [illegible]
μαρτυρεῖ· καὶ παραμ[illegible] [illegible]· ἀρχ[illegible] παρα
τῷ προσώπῳ τοῦ ἰυ· ἕως ὅτι [illegible]
προφητῶν δὲ περὶ αὐτοῦ· καὶ [illegible]
τὴν κεφαλήν: τέλος [illegible] αὐτοῦ:—
μετὰ τὴν ὑπαπαντήν· [illegible]· ἀρχ[illegible]· τέλος [illegible]:—
κυριακὴ μετὰ τὴν ὑπαπαντήν· [illegible]· [illegible]: τέλος [illegible]:—
μηνὶ τῷ αὐτῷ ιε´ τοῦ ἁγίου [illegible]· κατὰ ματθ[αῖον] [illegible]·
τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· ἰδοὺ ἀναβαίνω: τέλος [illegible]:—
μηνὶ τῷ αὐτῷ ιϛ´ τοῦ ἁγίου [illegible]· [illegible]· πρὸ
τοῦ τελώνου καὶ φαρισαίου: τέλος [illegible] ῥώμην:—
μηνὶ τῷ αὐτῷ κ´ τῶν ἁγίων [illegible] εἰρήνη καὶ τῆς συν[illegible]· [illegible]
ἀρχ[illegible] [illegible] τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· προσέχετε: τέλος [illegible]
μηνὶ τῷ αὐτῷ κγ´ εἰς σύλληψιν τοῦ προδρόμου· [illegible]
[illegible] [illegible]: τέλος [illegible]:—
μηνὶ τῷ αὐτῷ κδ´ τῆς ἁγίας [illegible] θέκλης· κατὰ ματθ[αῖον] [illegible]·
[illegible] ὡμοιώθη [illegible]: τέλος [illegible]:—
μηνὶ τῷ αὐτῷ κϛ´ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ ἰωάννου τοῦ θεολόγου· κατὰ ἰω[άννην]
[illegible]· [illegible]: τέλος [illegible]
μηνὶ τῷ αὐτῷ λ´ τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος γρηγορίου τῆς μεγάλης [illegible]·
κατὰ ματθ[αῖον] [illegible]· [illegible] γρηγορεῖτε· τέλος [illegible]:—

μη(νὶ) ὀκτ(ωβρίῳ) α΄ τοῦ ἁγίου ἀπ(οστόλου) Ἀνανίου· ζήτει σεπτ(εμβρίου) θ΄:-

μη(νὶ) τ(ῷ) αὐ(τῷ) β΄ τοῦ ἁγίου ἱερομ(άρτυρος) Κυπριανοῦ· κ(αὶ) Ἰω(άννου) κ(ε)φ(άλαιον) λβ΄·
εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν [illegible] ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν πληρωθῇ:-

μη(νὶ) τ(ῷ) αὐ(τῷ) γ΄ τοῦ ἁγίου Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου· κ(αὶ) ματθ(αίου)
κ(ε)φ(άλαιον) [illegible]· εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τ(ὴν) παραβολὴν ταύτην· ὁμοία ἐστίν: τέλος [illegible]:-

μη(νὶ) τ(ῷ) αὐ(τῷ) ς΄ τοῦ ἁγίου ἀπ(οστόλου) Θωμᾶ· κ(αὶ) Ἰω(άννου) κ(ε)φ(άλαιον) [illegible]· [illegible]
[illegible]: τέλος· ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ:-

μη(νὶ) τ(ῷ) αὐ(τῷ) ζ΄ τῶν ἁγίων μαρτύρων Σεργίου κ(αὶ) Βάκχου· ζήτει σεπτ(εμβρίου) κ΄:-

μη(νὶ) τ(ῷ) αὐ(τῷ) θ΄ τοῦ ἁγίου ἀπ(οστόλου) Ἰακώβου τοῦ Ἀλφαίου· κ(αὶ) ματθ(αίου) κ(ε)φ(άλαιον) [illegible]·
[illegible] εἶπεν ὁ ἰ(ησοῦ)ς [illegible]: τέλος· εἰς μετάνοιαν:-

μη(νὶ) τ(ῷ) αὐ(τῷ) ια΄ τῶν ἁγίων π(ατέ)ρων [illegible] Νεκταρίου· Ἀρσακίου· κ(αὶ) τ(ῶν)
λοιπῶν· κ(αὶ) ματθ(αίου) κ(ε)φ(άλαιον) λβ΄· εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· [illegible]:

μη(νὶ) τ(ῷ) αὐ(τῷ) ιβ΄ τῶν ἁγίων μαρτύρων Πρόβου Ταράχου κ(αὶ) Ἀνδρονίκου· ζήτει σεπτ(εμβρίου) κ΄:

μη(νὶ) τ(ῷ) αὐ(τῷ) ιη΄ τοῦ ἁγίου ἀπ(οστόλου) Λουκᾶ· κ(αὶ) λουκ(ᾶ) κ(ε)φ(άλαιον) ρις΄·
εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· [illegible]: τέλος [illegible]:-

μη(νὶ) τ(ῷ) αὐ(τῷ) κ΄ τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Ἀρτεμίου· ζήτει σεπτ(εμβρίου) ιε΄:-

μη(νὶ) τ(ῷ) αὐ(τῷ) κα΄ τοῦ ὁσίου π(ατ)ρ(ὸ)ς ἡμῶν Ἱλαρίωνος· κ(αὶ) [illegible]·
[illegible] εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς· [illegible]: τέλος [illegible]:-

μη(νὶ) τ(ῷ) αὐ(τῷ) κγ΄ τοῦ ἁγίου Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου· ζήτει [illegible]·

μη(νὶ) τ(ῷ) αὐ(τῷ) κδ΄ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀρέθα κ(αὶ) τ(ῆς) συνοδ(ίας) αὐτοῦ· κ(αὶ) [illegible]:-
εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς· μὴ φοβεῖσθε [illegible]: τέλος [illegible]:

μη(νὶ) τ(ῷ) αὐ(τῷ) κς΄ τοῦ ἁγίου Δημητρίου· κ(αὶ) [illegible]· εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς· οὐδεὶς [illegible]:
τέλος· [illegible]:-

προ[illegible] εἶδεν: τ εἰς [illegible] —
μηνὶ τῷ αὐτῷ ιζ' τοῦ ἁγίου γρηγορίου τοῦ θαυματουργοῦ· ζήτει τῷ αὐτῷ [illegible] —
μηνὶ τῷ αὐτῷ κα' τὰ εἰσόδια τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου· ζήτει [illegible]: —
μηνὶ τῷ αὐτῷ κε' τῆς ἁγίας [illegible] [illegible]· κυριακὴ πρὸ
ἀλεξάν· ζήτει τῷ αὐτῷ [illegible] —
μηνὶ τῷ αὐτῷ λ' τοῦ ἁγίου ἀποστόλου ἀνδρέου· κυριακὴ ιϛ' τῆς κυριακῆς.
ἀρχὴ [illegible]: τέλος ὁ ἑρμηνεύων [illegible] —

μηνὶ δεκεμβρίῳ δ' τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος βαρβάρας· κυριακὴ [illegible]:
τῆς κυριακῆς ἀκολουθία [illegible] —
μηνὶ τῷ αὐτῷ ε' τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν σάβα· ζήτει [illegible]: —
μηνὶ τῷ αὐτῷ ϛ' τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν νικολάου· ζήτει [illegible] —
μηνὶ τῷ αὐτῷ θ' ἡ σύλληψις τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου· ζήτει [illegible] —
μηνὶ τῷ αὐτῷ ιβ' τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν σπυρίδωνος· ζήτει [illegible] —
μηνὶ τῷ αὐτῷ ιγ' τῶν ἁγίων [illegible] εὐστρατίου· αὐξεντίου· εὐγενίου· μαρδαρίου
καὶ ὀρέστου· ζήτει [illegible]: —
μηνὶ τῷ αὐτῷ κ' τοῦ ἁγίου ἰγνατίου τοῦ θεοφόρου· κυριακὴ [illegible]
[illegible]: —
μηνὶ τῷ αὐτῷ κβ' τῆς ἁγίας ἀναστασίας· κυριακὴ [illegible]
τῆς κυριακῆς [illegible] χριστοῦ [illegible]:
κυριακὴ τῶν ἁγίων προπατόρων· [illegible]
[illegible]: —
[illegible] πρὸ τῆς χριστοῦ γεννήσεως [illegible]

... τ(ῶν) οὐρανῶν: τ(έλος) ἐν τ(ῇ) βασι(λείᾳ) τοῦ π(ατ)ρ(ό)ς:—

κ(υριακὴ) πρὸ τ(ῆς) Χ(ριστο)ῦ γεν(νήσεως)· εὐ(αγγέλιον) κατ(ὰ) Ματθ(αῖον) κ(εφάλαιον) α´· βίβλος: τ(έλος) τὸ ὄνομα αὐτ(οῦ) Ἰη(σοῦν):—

μη(νὶ) τῷ αὐτῷ κδ´ τῇ πρὸ τ(ῆς) Χ(ριστο)ῦ γεν(νήσεως)· κ(ατὰ) λ(ουκᾶν) κ(εφάλαιον) γ´· ἐν ταῖς ἡμ(έραις) ἐκείναις ἐξῆλθε: τ(έλος) ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς:—

μη(νὶ) τῷ αὐτῷ κε´ τὸ γενέθλιον τ(οῦ) κ(υρίο)υ ἡμῶν Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστο)ῦ· ἑω(θινὸν) κ(ατὰ) Ματθ(αῖον) κ(εφάλαιον) γ´· τοῦ Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστο)ῦ ἡ γέν(νησις): τ(έλος) τὸ ὄνομα αὐτ(οῦ) Ἰη(σοῦν):—

εἰς τ(ὴν) λειτ(ουργίαν)· κ(ατὰ) Ματθ(αῖον) κ(εφάλαιον) ε´· τ(οῦ) Ἰ(ησο)ῦ γεννηθ(έντος): τ(έλος) εἰς χώραν αὐτ(ῶν):—

μη(νὶ) τῷ αὐτῷ κς´ εἰς τ(ὴν) σύναξιν τῆς θ(εοτό)κου· κ(ατὰ) Ματθ(αῖον) κ(εφάλαιον) ς´· ἀναχωρησάντων τ(ῶν) μάγ(ων): τ(έλος) Ναζωραῖος κληθήσεται:—

μη(νὶ) τῷ αὐτῷ κζ´ τοῦ ἁγίου [illegible] Στεφ(άνου): κ(ατὰ) Ματθ(αῖον) κ(εφάλαιον) [illegible]· εἶπ(εν) ὁ κ(ύριο)ς τ(ὴν) π(αραβολὴν)· ἀπόστ[illegible]: τ(έλος) [illegible]:—

μη(νὶ) τῷ αὐτῷ κθ´ τ(ῶν) ἁγ(ίων) νηπ(ίων)· κ(ατὰ) Ματθ(αῖον) κ(εφάλαιον) ς´· ἀναχωρησάντ(ων) τ(ῶν) μάγων: τ(έλος) [illegible]:—

σα(ββάτῳ) μετὰ τ(ὴν) Χ(ριστο)ῦ γέν(νησιν)· κ(ατὰ) Ματθ(αῖον) κ(εφάλαιον) ρι´· τ(ῷ) κ(αιρ)ῷ ἐκ(είνῳ) ἠκολούθησ(αν) τ(ῷ) Ἰ(ησο)ῦ ὄχλοι: τ(έλος) [illegible]:—

κ(υριακὴ) μετὰ τ(ὴν) Χ(ριστο)ῦ γέν(νησιν)· κ(ατὰ) Ματθ(αῖον) κ(εφάλαιον) ς´· ἀναχωρησάντ(ων): τ(έλος) Ναζωραῖος κλη(θήσεται):—

σα(ββάτῳ) πρὸ τ(ῶν) φώτ(ων)· κ(ατὰ) Ματθ(αῖον) κ(εφάλαιον) ζ´· τ(ῷ) κ(αιρ)ῷ ἐκ(είνῳ) παραγίν(εται): τ(έλος) τ(ὰς) ἁμαρτ(ίας) [illegible]

κ(υριακὴ) πρὸ τ(ῶν) φώτ(ων)· κ(ατὰ) μ(ᾶρκον) κ(εφάλαιον) α´· ἀρχὴ τοῦ εὐαγ(γελίου): τ(έλος) ἐν πν(εύματ)ι ἁγίῳ:—

μη(νὶ) ἰαννουαρ(ίῳ) α´ εἰς τ(ὴν) ἐν σαρκὶ περιτομὴν τοῦ κ(υρίο)υ ἡμῶν Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστο)ῦ· καὶ μνήμη τοῦ ἐν ἁγ(ίοις) π(ατ)ρ(ὸ)ς ἡμῶν Βασιλείου:—

κ(ατὰ) λ(ουκᾶν) κ(εφάλαιον) γ´· τ(ῷ) κ(αιρ)ῷ ἐκ(είνῳ)· ὑπέστρεψαν οἱ ποιμ(έ)ν(ες)· [illegible] πρὸς ἀλλ(ήλους) [illegible] τ(έλος) [illegible] ἀνθρώποις:—

μη(νὶ) τῷ αὐ(τῷ) ε΄ εἰς τ(ὸν) π(αρ)α(κλητικὸν) τ(ῶν) φώ(των) κ(αὶ) κ(αὶ) κ(αὶ) ϛ΄ · ὁ ν ... τι

και δεκατ(ὸν) τ(ῶν) ἠχ(ῶν): τ(ὸ) ... τ(ῆς) ... :–

μη(νὶ) τῷ αὐ(τῷ) ϛ΄ ἡ βάπτισ(ις) τ(οῦ) κ(υρίο)υ ἡ(μῶν) ι(ησο)ῦ χ(ριστο)ῦ · ἰω(άννου) κ(αὶ) ... κ(αὶ) ... τ(ῶν)

κ(αὶ) ἐκ(λογὴ) ἡ λθ΄ ὁ ἰς: πε ... ὁ ... :–

εἰς λει(τουργίαν) · κ(αὶ) ματ(θαῖον) κ(αὶ) ... · τ(ῶν) κ(αὶ) ἐκ(λογὴ) πρ(ο)φ(ητ)ο(λόγιον) ... : τ(ὸ) ... :–

μη(νὶ) τῷ αὐ(τῷ) ζ΄ ἡ σύναξις τ(οῦ) προ(δρόμου) · κ(αὶ) ἰω(άννου) κ(αὶ) ... · τ(ῶν) κ(αὶ) ἐκ(λογὴ) ·

βλέπει ὁ ἰω(άννης) τ(ὸν) ἰη(σοῦ)ν: τ(ὸν) ... τοῦ θ(εο)ῦ :–

(α) ... τ(ὰ) φώ(τα) · κ(αὶ) ματ(θαῖον) κ(αὶ) ... · τ(ῶν) κ(αὶ) ... : ... :–

κ(αὶ) ... τ(ὰ) φώ(τα) · κ(αὶ) ματ(θαῖον) κ(αὶ) ... · τ(ῶν) κ(αὶ) ἐκ(λογὴ) ... : τ(ὸ) ... :–

μη(νὶ) τῷ αὐ(τῷ) θ΄ · τ(οῦ) ἁγί(ου) πολυ(εύκτου): ζ(ήτει) ... κ(αὶ) ... :–

μη(νὶ) τῷ αὐ(τῷ) ια΄: τ(οῦ) ἁγ(ίου) θεοδ(οσίου): ζ(ήτει) ... κ(αὶ) γ΄ :–

μη(νὶ) τῷ αὐ(τῷ) ιδ΄ τ(ῶν) ἁγί(ων) ἀββά(δων) · ζ(ήτει) ... κ(αὶ) ιβ΄ :–

μη(νὶ) τῷ αὐ(τῷ) ιϛ΄ τ(οῦ) ἁγί(ου) ἀπ(οστόλου) πέ(τρου) · ἡ ... · κ(αὶ) ἰω(άννου) ...

τ(ῶν) κ(αὶ) ἐκ(λογὴ) · ... :– πε ... :–

μη(νὶ) τῷ αὐ(τῷ) ιζ΄ τ(οῦ) ὁσ(ίου) π(ατ)ρ(ὸ)ς ἡ(μῶν) ἀντ(ωνίου): ζ(ήτει) ... κ(αὶ) ... :–

μη(νὶ) τῷ αὐ(τῷ) ιη΄ τ(ῶν) ἁγ(ίων) ... ἀθανασίου κ(αὶ) κυρίλλου: ζ(ήτει) ... ια΄ :–

μη(νὶ) τῷ αὐ(τῷ) κ΄ τ(οῦ) ὁσ(ίου) π(ατ)ρ(ὸ)ς ἡ(μῶν) εὐθυ(μίου): ζ(ήτει) ... :–

μη(νὶ) τῷ αὐ(τῷ) κβ΄ τ(οῦ) ἁγ(ίου) ἀπ(οστόλου) τιμοθ(έου) · ... : ζ(ήτει) ... :–

μη(νὶ) τῷ αὐ(τῷ) κγ΄ τ(οῦ) ἁγ(ίου) ἱερο(μάρτυρος) κλήμ(εντος) ... · ζ(ήτει) ... :–

μη(νὶ) τῷ αὐ(τῷ) κε΄ τ(οῦ) ἐν ἁγ(ίοις) π(ατ)ρ(ὸ)ς ἡ(μῶν) γρηγ(ορίου) τ(οῦ) θεολ(όγου): ζ(ήτει) ... ιβ΄ :–

μη(νὶ) τῷ αὐ(τῷ) κζ΄ ἡ ἐπάνο(δος) τ(οῦ) λειψ(άνου) τ(οῦ) ... : ζ(ήτει) ... :–

μη(νὶ) τῷ αὐ(τῷ) κθ΄ ἡ ἐπάνο(δος) τ(οῦ) λειψ(άνου) τ(οῦ) ἁγί(ου) ἰγνατ(ίου): ζ(ήτει) ... :–

μη(νὶ) τῷ αὐ(τῷ) λα΄ τ(ῶν) ἁγί(ων) κύρ(ου) κ(αὶ) ἰω(άννου) · ζ(ήτει) ... κ(αὶ) ... :–

μη φευρουαρ α τ ἁγ μ τρύφωνος κ γ κ ριζ

εἰπὸ κ τ θαυμα ἰδοὺ δίδωμι: τε εὐθ ...:—

μη τ αὐ β εἰς ὑπαπαντὴν τ κυ ἡμ ἰυ χυ: ἑωθ κυ γ κυ γ.

τ κυ εκ ἀναστ μαρι· τε εἰς οἶκον αὐτ:—

τ λειτ κυ γ κυ γ τ κυ εκ· ἀνήγαγον οἱ γον: τε κ χ θυ ἦν:—

μη τ αὐ γ τ ἁγ κ δικ συμ κ ἄννη· κυ γ κυ γ τ κυ εκ

ἦν ἄνος: τε ἦν μ ... αὐτ:—

μη τ αὐ κγ τ ἁγ ἱερομ πολυκαρ: κυ ιω κυ ρ δ: ζητ ὁ

κς τ ε αὐ μαθ· ὁμοία ... κόκκω: τε αἱ ... φθογγ ...:—

μη τ αὐ κδ εἰς εὕρ τ τι κε τ προ· κυ ματ κυ ρβ· τ κυ

εκ· ἀκούσ ὁ ἰωάννης: τε ὁ ἔχ ὦτα ἀκ ἀκουέτω:—

μη μαρ θ τ ἁγίων μ μ μ κυ ματ κυ σ

εἶπεν ὁ κς τ ... ὁμοιώσω: τε ὁ μ ... :—

μη τ αὐ κε εἰς εὐαγγελ τ θκου: ἑωθ κυ γ κυ γ τ κυ εκ

ἀναστ μαριὰμ: τε εἰς οἶκ αὐτ:—

τ λειτ κυ γ κυ α· ἐν τ ἡμ ἐκ· συνέλ: τε ἀπ αὐτ ὁ ἀγγ:—

μη ἀπρι κβ τ ὁσ πρς ἡμ θεοδ τ σικαιωτ: ζη κε β:

μη τ αὐ κγ τ ἁγ μ μ γεωργίου: ζη κυ ια:—

μη τ αὐ κε τ ἁγ ἀπ κ εὐαγγελ μάρκου: ζη ὁ κ ιη:—

μη τ αὐ κς τ ἁγ ἱερομ βασιλε· ζη κυ ιδ:—

265

μη(νὶ) τῷ αὐ(τῷ) λ΄ τοῦ ἁγίου ἀπο(στόλου) ἰακώβ(ου) τοῦ ζεβεδαίου· ζή(τει) μαπ

κ(αὶ) κ΄· τῇ κυ(ριακῇ) ἐκ(εῖνο)· περὶ ... ἐν τ(ῷ) μαο:–

μη(νὶ) μαΐῳ α΄ τοῦ ἁγίου προφή(του) ἱερε(μίου)· ζή(τει) σεπ(τεμβρίου) ε΄

μη(νὶ) τῷ αὐ(τῷ) η΄ τοῦ ἁγί(ου) ἀπο(στόλου) κ(αὶ) εὐαγγε(λιστοῦ) ἰω(άννου) τοῦ θεολό(γου)· κ(αὶ) ζ(ήτει) ... ε΄.

τῇ κυ(ριακῇ) ... φαρισαίων ... ἐκ ... ἰδία.

κ(αὶ) ... εἰς ... οὐ ... ὁ μαρ(τυς): τ(ῆς) τεσσαρακοστῆς ...:–

μη(νὶ) τῷ αὐ(τῷ) ιβ΄ τ(ῶν) ἁγίων ἐπιφανίου κ(αὶ) γερ(μανοῦ)· ζ(ήτει) ὀκτ(ωβρίου) ια΄:–

μη(νὶ) τῷ αὐ(τῷ) ιε΄ τοῦ ὁσίου π(ατ)ρ(ὸ)ς ἡμῶν παχωμίου· ζή(τει) ... γ΄:–

μη(νὶ) τῷ αὐ(τῷ) κα΄ τ(ῶν) ἁγίων κωνσταντίνου κ(αὶ) ἑλένης· κ(αὶ) ... ἰω(άννου) ... εἰ ... ὁ ... ἐρχο(μενος) ... κ(αὶ) ... δε...:–

μη(νὶ) τῷ αὐ(τῷ) κγ΄ τοῦ ἁγίου συ(μεὼν) τοῦ ἐν τῷ θαυμαστῷ ὄρει· ζή(τει) ὀκτω(βρίου) ...:

μη(νὶ) ἰουνίῳ α΄ τ(ῶν) ἁγί(ων) ... π(ατ)ρ(ὸ)ς ἡμ(ῶν) ... προφ(ήτου)· ζή(τει) σεπ(τεμβρίου) β΄:

μη(νὶ) τῷ αὐ(τῷ) ια΄ τ(ῶν) ἁγίων ἀπο(στόλων) βαρθολομαίου κ(αὶ) βαρνάβα· κ(αὶ) ... π(ατ)ρ(ὸ)ς:

τ(ῆ) κυ(ριακῇ) ἐκ(εῖνῃ)· συγκαλεσάμενος· ἐ(κεῖνο) κ(αὶ) ... ἐν ... τ(ῆ)·

κ(αὶ) ... κ(αὶ) ... μετὰ ταῦτα· ... αὐτ(οῦ) ...

κ(αὶ) ... αὐτ(οῦ)· κ(αὶ) ... κ(αὶ) ... ὁ ... ἐ(κεῖνο) ...:

μη(νὶ) τῷ αὐ(τῷ) ιδ΄· τοῦ ἁγίου προφ(ήτου) ἐλισσαίου· κ(αὶ) ... ιθ΄·

τ(ῆ) κυ(ριακῇ) ἐκ(εῖνῃ)· ἐθαύμαζον οἱ ὄχλοι ἐπὶ τ(ῆ) ... πορ...:–

μη(νὶ) τῷ αὐ(τῷ) κδ΄ τὸ γενέσιον τοῦ προ(δρόμου)· κ(αὶ) ... α΄· ... περ ...

... ἐ(κεῖνο) ... κ(αὶ) ... γ΄ ...:

... ἐ(κεῖνο) ... αὐτοῦ· κ(αὶ) ...

αὐ κθ΄ κγ λγ΄· καὶ σὺ παιδίον προφή(της)· ἕ(ως) ἐκοιμᾶσο ὁ δ(ὲ) ἰω(άννης)·
κγ ς΄ λγ΄· τὸ δὲ παιδίον ηὔξανε· τέ(λος) ἀναδείξεως αὐτοῦ πρὸς ἰ(σρα)ήλ:—
μη(νὶ) τῷ αὐ(τῷ) κθ΄ τῶν ἁγί(ων) ἀπ(οστόλων) πέτρου κ(αὶ) παύ(λου)· ἑω(θινὸν) κγ λγ κγ πς΄·
τῷ κυ(ριακῇ) εὐ(αγγέλιον)· συμμαρτυρούντων ὁ ... τέ(λος) πανταχοῦ:—
... λεο κγ ματ(θαῖον) κγ ρξς΄· τῷ κυ(ριακῇ) εὐ(αγγέλιον)· ἐλθὼν ὁ ἰ(ησοῦ)ς εἰς τὰ μέρη: τέ(λος) ... μεμψήνεμης:—
μη(νὶ) τῷ αὐ(τῷ) λ΄· τῶν ἁγί(ων) ἀπ(οστόλων) κγ ματ(θαῖον) κγ οθ΄· τῷ κυ(ριακῇ) εὐ(αγγέλιον) προσκαλεσάμενος ὁ ἰ(ησοῦ)ς:—

μη(νὶ) ἰουλίῳ α΄ τῶν ἁγί(ων) ἀναργύρων κγ ματ(θαῖον) κγ οθ΄
μη(νὶ) τῷ αὐ(τῷ) β΄ τῆς κα(τα)θέσεως τῆς τιμίας ἐσθῆτος· κγ λγ κγ γ΄·
τῷ κυ(ριακῇ) εὐ(αγγέλιον) ἀναστᾶσα μαριάμ: τέ(λος) εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς:—
μη(νὶ) τῷ αὐ(τῷ) η΄ τοῦ ἁγί(ου) μ(εγαλο)μ(άρτυρος) προκοπίου κγ λγ κγ με΄· τῷ κυ(ριακῇ) εὐ(αγγέλιον)· ἦλθον
πρὸς τὸν ἰ(ησοῦ)ν· ἕως καὶ ἀπὸ τοῦ ... ς΄ ... κγ πς΄ κγ λγ ς΄ ... συγκα-
λεσάμενος· ἕως ... ἀπέστειλεν ... κ(αὶ) ... αὐτοῖς· ς΄ ...
... κγ ρις΄ κγ λγ· ὁ ἀκούων ὑμῶν· τέ(λος) ... δεδοκίμασμαι:—
μη(νὶ) τῷ αὐ(τῷ) ια΄ τῆς ἁγίας μ(εγαλο)μ(άρτυρος) εὐφημίας· ζήτει ... τῆς ... νο΄·
κγ ματ(θαῖον) κγ λβ΄· εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· ... τέ(λος) ...:—
μη(νὶ) τῷ αὐ(τῷ) ιε΄ τῶν ἁγί(ων) κηρύκου κ(αὶ) ἰουλίττης· ζήτει κγ λγ κγ ρλγ΄:—
μη(νὶ) τῷ αὐ(τῷ) κ΄ τοῦ ἁγίου προφήτου ἠλιοῦ· κγ ματ(θαῖον) κγ οβ΄·
τῷ κυ(ριακῇ) εὐ(αγγέλιον)· παραλαμβάνει ὁ ἰ(ησοῦ)ς: τέ(λος) ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ:—
μη(νὶ) τῷ αὐ(τῷ) κβ΄ τῆς ἁγίας μαρίας τῆς μαγδαληνῆς· κγ ἰω(άννην) κγ ...·
τῷ κυ(ριακῇ) εὐ(αγγέλιον)· μαρία εἱστήκει πρὸς: τέ(λος) καὶ ταῦτα εἶπεν αὐτῇ:—
μη(νὶ) τῷ αὐ(τῷ) κε΄ τῆς ἁγίας ἄννης τῆς μητρὸς τῆς θεοτόκου: ζήτει ...:—
μη(νὶ) τῷ αὐ(τῷ) κζ΄ τοῦ ἁγί(ου) μ(εγαλο)μ(άρτυρος) παντελεήμονος· ζήτει νοεμβρίῳ ια΄:—

Μη(νὶ) αὐγ(ούστῳ) α΄ τῶν ἁγίων Μακκα(βαίων)· ζήτει ἔμπρ(οσθεν) [illegible]:
Μη(νὶ) τ(ῷ) αὐ(τῷ) ς΄ εἰς τ(ὴν) μεταμόρφω(σιν) τοῦ κ(υρίο)υ ἡμῶν Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστο)ῦ· [illegible]
κε(φάλαιον) ξη΄· τῷ κ(αιρῷ) ἐκ(είνῳ)· παραλαμβάνει ὁ Ἰ(ησοῦ)ς: τ(έλος) [illegible]
τελει [illegible] ματ(θαίου) κε(φάλαιον) ρβ΄· τῷ κ(αιρῷ) ἐκ(είνῳ) παραλαμ(βάνει): τ(έλος) [illegible]
Μη(νὶ) τ(ῷ) αὐ(τῷ) ιε΄ ἡ κοίμησις τῆς ὑπεραγίας θ(εοτό)κου· ζήτει ἔμπρ(οσθεν) [illegible]
Μη(νὶ) τ(ῷ) αὐ(τῷ) κε΄ τ(οῦ) ἁγίου ἀπ(οστόλου) Τίτου· ζήτει ὄπισθεν [illegible]
Μη(νὶ) τ(ῷ) αὐ(τῷ) κθ΄ εἰς τ(ὴν) ἀποτομὴν τ(οῦ) προ(δρόμου)· κ(ατὰ) μ(άρκον) κε(φάλαιον) κζ΄· τῷ κ(αιρῷ) ἐκ(είνῳ)
ἤκουσεν Ἡρῴδης: τ(έλος) [illegible]
Μη(νὶ) τ(ῷ) αὐ(τῷ) λα΄ τὴν κατάθεσιν τῆς τιμίας ζώνης· ζήτει ὄπισθεν [illegible]

Τὰ ἑωθινὰ ἀναστάσιμα εὐαγγ(έλια):

α΄	κ(ατὰ) ματ(θαῖον)	κε(φάλαιον) τνζ΄	τῷ κ(αιρῷ) ἐκ(είνῳ)· οἱ ἕνδεκα·	τ(έλος) [illegible] αἰῶνος:
β΄	κ(ατὰ) μ(άρκον)	κε(φάλαιον) σλ΄	τῷ κ(αιρῷ) ἐκ(είνῳ)· ἀγοράζουσιν [illegible]·	τ(έλος) ἐφοβοῦντο γάρ:
γ΄	κ(ατὰ) μ(άρκον)	κε(φάλαιον) σλα΄	τῷ κ(αιρῷ) ἐκ(είνῳ)· ἀναστὰς ὁ Ἰ(ησοῦ)ς·	τ(έλος) σημείων ἀμήν:
δ΄	κ(ατὰ) λ(ουκᾶν)	κε(φάλαιον) τλς΄	τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων·	τ(έλος) τὸ γεγονός:
ε΄	κ(ατὰ) λ(ουκᾶν)	κε(φάλαιον) τλθ΄	τῷ κ(αιρῷ) ἐκ(είνῳ)· ὁ Πέτρος ἀναστάς·	τ(έλος) ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου:
ς΄	κ(ατὰ) λ(ουκᾶν)	κε(φάλαιον) τμ΄	τῷ κ(αιρῷ) ἐκ(είνῳ)· ἀναστὰς ὁ Ἰ(ησοῦ)ς·	τ(έλος) τὸν θ(εό)ν ἀμήν:
ζ΄	κ(ατὰ) ἰω(άννην)	κε(φάλαιον) σθ΄	τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων·	τ(έλος) [illegible] μαθηταί:
η΄	κ(ατὰ) ἰω(άννην)	κε(φάλαιον) σια΄	τῷ κ(αιρῷ) ἐκ(είνῳ)· Μαρία εἱστήκει·	τ(έλος) [illegible]
θ΄	κ(ατὰ) ἰω(άννην)	κε(φάλαιον) σιγ΄	οὔσης ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκ(είνῃ)·	τ(έλος) ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ:
ι΄	κ(ατὰ) ἰω(άννην)	κε(φάλαιον) σιθ΄	τῷ κ(αιρῷ) ἐκ(είνῳ)· ἐφανέρωσεν·	τ(έλος) [illegible]
ια΄	κ(ατὰ) ἰω(άννην)	κε(φάλαιον) σκς΄	τῷ κ(αιρῷ) ἐφανέρωσεν ἑαυτόν·	τ(έλος) τὰ βιβλία ἀμήν: